

รวมกฎหมายประจำปี
พุทธศักราช ๒๕๖๔
เล่ม ๒

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คำนำ

หนังสือรวมกฎหมายประจำปี พุทธศักราช ๒๕๖๔ เป็นการรวบรวมกฎหมายทั้งสิ้นจำนวน ๒๒ ฉบับ ประกอบด้วยพระราชบัญญัติ จำนวน ๑๗ ฉบับ และพระราชกำหนด จำนวน ๕ ฉบับ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาในปี พุทธศักราช ๒๕๖๔ อันมีเนื้อหาของพระราชบัญญัติ/พระราชกำหนด ที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เหตุผลในการประกาศใช้กฎหมาย รวมทั้งสรุปสาระสำคัญของกฎหมายที่มีการแก้ไขในแต่ละฉบับ เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการค้นคว้าอ้างอิง และเพื่อเผยแพร่ให้แก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หน่วยงานภายในสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ตลอดจนประชาชนผู้สนใจศึกษาทั่วไป

นางพรพิศ เพชรเจริญ
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
กันยายน ๒๕๖๔

คำนำ

การจัดทำหนังสือรวมกฎหมายประจำปี พุทธศักราช ๒๕๖๔ กลุ่มงานพัฒนากฎหมาย สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นการรวบรวมพระราชบัญญัติ จำนวน ๑๗ ฉบับและพระราชกำหนด จำนวน ๕ ฉบับ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาในปีพุทธศักราช ๒๕๖๔ โดยแต่ละฉบับได้นำเหตุผลในการประกาศใช้กฎหมาย พร้อมทั้งได้สรุปสาระสำคัญกฎหมายที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมตั้งแต่ ฉบับแรกถึงฉบับปัจจุบันมาจัดทำเป็นบันทึกท้ายพระราชบัญญัติ / พระราชกำหนด เพื่อประโยชน์ในการค้นคว้าเพิ่มเติมถึงเหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติมในแต่ละครั้งและเพื่อความสะดวกในการค้นคว้ากฎหมายย้อนไปยังฉบับก่อน ๆ

ทั้งนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือรวมกฎหมายประจำปี พุทธศักราช ๒๕๖๔ จะเป็นประโยชน์แก่สมาชิกรัฐสภา บุคคลในวงงานรัฐสภา และประชาชนทั่วไปที่สนใจ หากมีข้อผิดพลาดประการใด คณะผู้จัดทำขออภัยมา ณ ที่นี้ และขอรับไว้พิจารณาเพื่อการปรับปรุงแก้ไขในโอกาสต่อไป

กลุ่มงานพัฒนากฎหมาย สำนักกฎหมาย
กันยายน ๒๕๖๔

คณะที่ปรึกษา

ว่าที่ร้อยตำรวจตรี อาพัทธ์ สุขะนันท์
นายจักรพันธ์ จันทระเจริญ
นายกุลพล วัชรภาพ

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย รักษาการแทน
ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานพัฒนากฎหมาย

คณะผู้จัดทำ

นางสาววรรณัช สว่างแจ้ง
นางวนิดา อินทรอำนวย
นางธิดารัตน์ อุ่นจันทร์
นางสาวจุฬาพัฒน์ ช่างเกตุ
นางกัญชลิศา เทียนเถื่อน
นางสาววรารณ มีเปรม
นางสาววลัยพร ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา
นางสาวสุนทรี เกตุชาญวิทย์
นางสาววิวรรณ เขียววิชัย

วิทยากรเชี่ยวชาญ
วิทยากรเชี่ยวชาญ
วิทยากรชำนาญการพิเศษ
วิทยากรปฏิบัติการ
เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

รายละเอียดประกอบการใช้

หนังสือรวมกฎหมายปีพุทธศักราช ๒๕๖๔ นี้ มีกฎหมายจำนวนทั้งสิ้น ๒๒ ฉบับ โดยมีข้อมูลภายใต้กฎหมายแต่ละฉบับ ประกอบด้วยข้อมูล ๓ ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ ๑ กฎหมายที่ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา ในปีพุทธศักราช ๒๕๖๔

กฎหมายที่ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาในปี พุทธศักราช ๒๕๖๔ ประกอบด้วยพระราชบัญญัติ จำนวน ๑๗ ฉบับ และพระราชกำหนด จำนวน ๕ ฉบับ โดยจัดเรียงชื่อเรื่องตามลำดับพยานุชนะไทย

ส่วนที่ ๒ บันทึกท้ายกฎหมาย

บันทึกท้ายกฎหมาย คณะผู้จัดทำได้สืบค้นเหตุผลในการประกาศใช้กฎหมาย ในแต่ละเรื่องตั้งแต่ฉบับแรกซึ่งยังคงใช้บังคับอยู่ จนถึงฉบับแก้ไขเพิ่มเติมที่ประกาศใช้ในปีปัจจุบัน รวมทั้งวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของกฎหมายฉบับก่อน ๆ เพื่อนำมาจัดทำบันทึกท้ายพระราชบัญญัติ / พระราชกำหนดด้วย

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลการพิจารณาร่างกฎหมาย (ภาคผนวก)

ข้อมูลการพิจารณาร่างกฎหมายประกอบด้วยข้อมูลวันที่มีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ / พระราชกำหนด ของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา โดยเรียงตามลำดับการพิจารณาตั้งแต่ร่างกฎหมายเข้าสู่การพิจารณาในแต่ละสภา จนถึงวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

สารบัญ

ชื่อเรื่อง	หน้า
คำนำ	ก – ข
คณะผู้จัดทำ	ค
รายละเอียดประกอบการใช้	ง
๑. พระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือและฟื้นฟูผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๔	๑
- บันทึกท้ายพระราชกำหนด	๙
๒. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔	๑๒
- บันทึกท้ายพระราชกำหนด	๑๖
๓. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕ พ.ศ. ๒๕๖๔	๑๘
- บันทึกท้ายพระราชกำหนด	๒๗
๔. พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและสังคมจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ เพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๔	๓๓
- บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๓๘
๕. พระราชบัญญัติการเข้าซื้อเสนอกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๔	๔๐
- บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๔๗
๖. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕๓) พ.ศ. ๒๕๖๔	๕๑
๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕๔) พ.ศ. ๒๕๖๔	๕๖
- บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๕๙
๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๘) พ.ศ. ๒๕๖๔	๑๙๕
- บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๑๙๘
๙. พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	๒๓๐
- บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๔๓๗
๑๐. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๖๔	๔๔๐
๑๑. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๔	๔๔๓
- บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๔๔๖
๑๒. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๖๔	๔๗๒
- บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๔๗๖
๑๓. พระราชบัญญัติยกฐานะศาลแขวงนครไทย ศาลแขวงพยุหะภูมิพิสัย และศาลแขวงเวียงป่าเป้าเป็นศาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๔	๕๐๑
- บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๕๐๕
๑๔. พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๖๔	๕๐๘
- บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๕๑๑

สารบัญ

ชื่อเรื่อง	หน้า
๑๕. พระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔	๕๓๕
- บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๕๓๙
๑๖. พระราชบัญญัติว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. ๒๕๖๔	๕๔๔
- บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๕๗๓
๑๗. พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาญาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔	๕๘๐
- บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๕๘๙
๑๘. พระราชบัญญัติส่งเสริมการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. ๒๕๖๔	๕๙๖
- บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๖๐๗
๑๙. พระราชบัญญัติหอการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๔	๖๑๐
- บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๖๑๕
๒๐. พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายอาญาเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๔	๖๒๘
- บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๗๐๘
๒๑. พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๔	๗๒๘
- บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๗๓๖

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

- ข้อมูลการพิจารณาร่างกฎหมายและวันประกาศราชกิจจานุเบกษา ประจำปี พุทธศักราช ๒๕๖๔

พระราชกำหนด

การให้ความช่วยเหลือและฟื้นฟูผู้ประกอบการ
ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙
พ.ศ. ๒๕๖๔

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๔
เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการให้ความช่วยเหลือและฟื้นฟูผู้ประกอบการ
ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือและฟื้นฟู
ผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๔”

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกำหนดนี้

“สถาบันการเงิน” หมายความว่า ธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน
และสถาบันการเงินเฉพาะกิจตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงินซึ่งประกอบธุรกิจให้สินเชื่อ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๔ เพื่อเป็นการช่วยเหลือและฟื้นฟูผู้ประกอบการธุรกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ หรือจากมาตรการที่รัฐกำหนดให้ประชาชนต้องปฏิบัติอันเป็นการระงับ ยับยั้ง และแก้ไขปัญหอันเกิดจากการระบาดของโรคดังกล่าว ให้กระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย และบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม มีหน้าที่และอำนาจดำเนินการตามวิธีการที่บัญญัติไว้ในพระราชกำหนดนี้ด้วย

มาตรา ๕ นอกจากการให้กู้ยืมเงินตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทย ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจให้กู้ยืมเงินแก่สถาบันการเงินเป็นการเฉพาะคราว เพื่อให้สถาบันการเงินนำไปให้ผู้ประกอบธุรกิจกู้ยืม หรือเพื่อใช้ประโยชน์ตามที่กำหนดในพระราชกำหนดนี้ ทั้งนี้ ภายในวงเงินไม่เกินสามแสนห้าหมื่นล้านบาท

การให้กู้ยืมเงินแก่สถาบันการเงินตามวรรคหนึ่ง อาจทำโดยวิธีการรับซื้อตั๋วสัญญาใช้เงินที่สถาบันการเงินผู้กู้เป็นผู้ออกก็ได้

มิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙ (๔) แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาใช้บังคับแก่การให้กู้ยืมเงินของธนาคารแห่งประเทศไทยตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๖ ในการดำเนินการตามพระราชกำหนดนี้ ให้สถาบันการเงิน ผู้ประกอบธุรกิจเจ้าของทรัพย์สินอันเป็นหลักประกัน และบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียม ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการจำนอง และค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการจดทะเบียนสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ อันเนื่องมาจากการกู้ยืมเงินตามหมวด ๑ หรือการกู้ยืมเงินเพื่อซื้อคืนทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันตามหมวด ๒

(๒) ค่าธรรมเนียมอันเนื่องมาจากการโอนทรัพย์สินเพื่อชำระหนี้ให้แก่บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมตามหมวด ๑ หรือการโอนทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันเพื่อชำระหนี้ให้แก่สถาบันการเงินหรือการโอนทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันคืนให้ผู้ประกอบธุรกิจหรือเจ้าของทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันตามหมวด ๒

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกำหนดนี้

หมวด ๑

มาตรการสนับสนุนการให้สินเชื่อแก่ผู้ประกอบการ

มาตรา ๘ ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจให้กู้ยืมเงินแก่สถาบันการเงิน เพื่อให้สถาบันการเงินนำไปให้ผู้ประกอบการกู้ยืมตามที่กำหนดในหมวดนี้ ภายในวงเงินไม่เกิน สองแสนห้าหมื่นล้านบาท

ธนาคารแห่งประเทศไทยโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอาจให้กู้ยืมเงินแก่สถาบันการเงิน เพิ่มเติมจากวงเงินตามวรรคหนึ่งได้ แต่เมื่อรวมกับวงเงินให้กู้ยืมตามหมวด ๒ แล้ว ต้องไม่เกินวงเงิน ตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง

อัตราดอกเบี้ยในการให้กู้ยืมเงินแก่สถาบันการเงินตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้คิดในอัตรา ร้อยละศูนย์จุดศูนย์หนึ่งต่อปี

มาตรา ๙ ให้สถาบันการเงินยื่นคำขอกู้ยืมเงินต่อธนาคารแห่งประเทศไทยตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด ภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ ใช้บังคับ แต่ในกรณีที่ยังมีวงเงินเหลืออยู่และมีความจำเป็นต้องให้ความช่วยเหลือต่อไป หรือจะยุติ การดำเนินมาตรการ ธนาคารแห่งประเทศไทยโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการจะขยายระยะเวลา ยื่นคำขอกู้ยืมเงินดังกล่าวออกไปอีกไม่เกินหนึ่งปีก็ได้ หรือจะยุติการดำเนินมาตรการนี้ก่อนกำหนดก็ได้

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ ในการให้กู้ยืมเงินตามวรรคหนึ่ง ธนาคารแห่งประเทศไทยจะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขให้สถาบันการเงินผู้กู้ต้องปฏิบัติตามก็ได้

มาตรา ๑๐ เงินที่สถาบันการเงินได้รับตามมาตรา ๙ ต้องนำไปใช้ให้กู้ยืมแก่ผู้ประกอบการ ที่ไม่มีวงเงินสินเชื่อกับสถาบันการเงิน หรือมีวงเงินสินเชื่อกับสถาบันการเงินที่จะให้กู้ยืม ไม่เกินห้าร้อยล้านบาทหรือจำนวนมากกว่านั้นตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด ทั้งนี้ ให้พิจารณาวงเงินสินเชื่อ ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นเกณฑ์

วงเงินสินเชื่อตามวรรคหนึ่งไม่รวมถึงวงเงินสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคตามที่ธนาคาร แห่งประเทศไทยประกาศกำหนด

มาตรา ๑๑ ในการให้กู้ยืมเงินแก่ผู้ประกอบการตามมาตรา ๑๐ สถาบันการเงิน ต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้กู้ยืมเงินที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด

(๒) คิดอัตราดอกเบี้ยโดยเฉลี่ยตลอดอายุสัญญาตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด แต่ต้องไม่เกินร้อยละห้าต่อปี โดยในช่วงระยะเวลาสองปีแรกของสัญญาให้คิดอัตราดอกเบี้ยได้ไม่เกินร้อยละสองต่อปี

(๓) ไม่เรียกเก็บดอกเบี้ยจากผู้ประกอบธุรกิจในระหว่างหกเดือนแรกนับแต่วันที่ผู้ประกอบธุรกิจได้รับสินเชื่อของการยื่นขอสินเชื่อแต่ละคราว

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนดตาม (๑) ให้คำนึงถึงวัตถุประสงค์ในการให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบธุรกิจที่ประสบปัญหาหรือได้รับผลกระทบอันเนื่องมาจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ได้อย่างกว้างขวางและทั่วถึงเป็นสำคัญ

ให้กระทรวงการคลังจ่ายเงินชดเชยตาม (๓) ให้แก่ธนาคารแห่งประเทศไทยตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเรียกเก็บ เพื่อจ่ายชดเชยให้แก่สถาบันการเงินต่อไป

มาตรา ๑๒ ให้สถาบันการเงินชำระคืนเงินที่ได้กู้ยืมตามหมวดนี้พร้อมดอกเบี้ยแก่ธนาคารแห่งประเทศไทยภายในห้าปีนับแต่วันที่ได้รับเงินกู้ หรือระยะเวลายาวกว่านั้นตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด

การชำระคืนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด

มาตรา ๑๓ เพื่อประโยชน์ในการช่วยเหลือผู้ประกอบธุรกิจที่ประสบปัญหาหรือได้รับผลกระทบอันเนื่องมาจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ได้อย่างกว้างขวางและทั่วถึง ให้บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมมีวัตถุประสงค์ หน้าที่ และอำนาจในการค้ำประกันสินเชื่อที่สถาบันการเงินให้ผู้ประกอบธุรกิจกู้ยืมตามพระราชกำหนดนี้ด้วย

ในการค้ำประกันสินเชื่อตามวรรคหนึ่ง ให้บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมรับภาระไม่เกินร้อยละสี่สิบของวงเงินสินเชื่อทั้งหมดที่สถาบันการเงินแต่ละแห่งได้ให้เงินกู้แก่ผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๑๑ และมีการค้ำประกันโดยบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมตามมาตรา นี้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย และบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม ร่วมกันกำหนด

ค่าธรรมเนียมการค้าประกันสินเชื่อตามวรรคหนึ่ง ให้เรียกเก็บได้ไม่เกินร้อยละหนึ่งจุดเจ็ดห้าต่อปีของวงเงินการค้าประกันสินเชื่อ โดยให้กระทรวงการคลังจ่ายเงินชดเชยค่าธรรมเนียมการค้าประกันสินเชื่อดังกล่าวไม่เกินร้อยละสามจุดห้าของวงเงินการค้าประกันสินเชื่อให้แก่บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม

ให้บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมยุติการค้าประกันสินเชื่อตามวรรคหนึ่งเมื่อพ้นหกเดือนนับแต่วันสิ้นสุดระยะเวลาการกู้ยืมตามมาตรา ๙ การยุติการค้าประกันสินเชื่อดังกล่าวไม่กระทบต่อสิทธิและความรับผิดชอบที่เกิดขึ้นจากการค้าประกันที่กระทำไปก่อนแล้ว

มาตรา ๑๔ ในระหว่างการดำเนินการตามมาตรา ๑๓ หากบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมขาดสภาพคล่องเฉพาะที่เกิดจากการดำเนินการตามมาตรา ๑๓ ให้กระทรวงการคลังมีหน้าที่และอำนาจดำเนินการให้ความช่วยเหลือตามควรแก่กรณี เพื่อให้บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมสามารถดำเนินการตามพระราชกำหนดนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในการดำเนินการตามมาตรา ๑๓ หากบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมมีภาระต้องชำระหนี้อันเป็นผลให้ขาดทุนเป็นจำนวนเท่าใด ให้กระทรวงการคลังชดใช้ให้ โดยให้สำนักงบประมาณตั้งงบประมาณชดใช้เป็นรายปีให้แล้วเสร็จภายในห้าปีนับแต่วันที่ทราบจำนวนเงินที่ขาดทุน

หลักเกณฑ์และวิธีการในการคิดผลขาดทุนตามวรรคสองให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕ เมื่อบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมชำระหนี้ให้สถาบันการเงินตามมาตรา ๑๓ แล้ว ให้บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมเป็นผู้รับช่วงสิทธิของสถาบันการเงินที่มีต่อผู้ประกอบการธุรกิจ

การบริหารจัดการหนี้ที่ได้รับช่วงสิทธิตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยจะกำหนดให้มอบหมายให้บริษัทบริหารสินทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทบริหารสินทรัพย์ หรือบุคคลอื่น ดำเนินการแทนก็ได้ ในกรณีเช่นนั้นให้ถือว่าบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมเป็นสถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทบริหารสินทรัพย์

ผลกำไรที่ได้จากการดำเนินการตามพระราชกำหนดนี้ให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

หมวด ๒

มาตรการสนับสนุนการรับโอนทรัพย์สินหลักประกันเพื่อชำระหนี้

มาตรา ๑๖ ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจให้กู้ยืมเงินแก่สถาบันการเงินเพื่อใช้ในการดำเนินการตามหมวดนี้ ภายในวงเงินไม่เกินหนึ่งแสนล้านบาท

ธนาคารแห่งประเทศไทยโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอำนวยการให้กู้ยืมเงินแก่สถาบันการเงินเพิ่มเติมจากวงเงินตามวรรคหนึ่งได้ แต่เมื่อรวมกับวงเงินให้กู้ยืมตามหมวด ๑ แล้ว ต้องไม่เกินวงเงินตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๗ สถาบันการเงินที่จะขอกู้ยืมเงินจากธนาคารแห่งประเทศไทยตามหมวดนี้ ต้องเป็นสถาบันการเงินที่ได้รับโอนทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด แต่หลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังกล่าวต้องไม่ขัดต่อหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้ประกอบธุรกิจเป็นลูกหนี้ของสถาบันการเงินนั้นอยู่แล้วก่อนวันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๔
- (๒) ผู้ประกอบธุรกิจมีทรัพย์สินไม่ว่าจะเป็นของผู้ประกอบธุรกิจเองหรือของบุคคลอื่นเป็นหลักประกันการชำระหนี้ตาม (๑) อยู่แล้ว
- (๓) สถาบันการเงินรับโอนทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันการชำระหนี้ตาม (๒) เพื่อชำระหนี้ที่ค้างชำระอยู่ตามจำนวนที่ตกลงกัน

(๔) ในการรับโอนทรัพย์สินตาม (๓) ต้องมีเงื่อนไขว่าผู้ประกอบธุรกิจ หรือเจ้าของทรัพย์สินอันเป็นหลักประกัน หรือบุคคลอื่นซึ่งผู้ประกอบธุรกิจหรือเจ้าของทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันกำหนด มีสิทธิซื้อทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันคืนได้ภายในระยะเวลาที่ตกลงกัน ซึ่งต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่โอนทรัพย์สินอันเป็นหลักประกัน หรือภายในระยะเวลาที่ยาวกว่านั้นตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศขยายตามมาตรา ๑๙

(๕) เมื่อผู้ประกอบธุรกิจโอนทรัพย์สินตาม (๔) แล้ว ผู้ประกอบธุรกิจมีสิทธิเช่าทรัพย์สินนั้นจากสถาบันการเงินเพื่อไปประกอบธุรกิจตามสภาพแห่งทรัพย์สินได้ ตามอัตราค่าเช่าที่จะตกลงกัน แต่ต้องแจ้งความประสงค์ว่าจะเช่าให้สถาบันการเงินทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่โอนทรัพย์สิน

(๖) ราคาทรัพย์สินที่สถาบันการเงินจะขายคืนให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจหรือเจ้าของทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันตาม (๔) ต้องไม่สูงกว่าราคาที่รับโอนไว้รวมกับค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษา และค่าใช้จ่ายอื่นใดที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด หักด้วยค่าเช่าตาม (๕)

มาตรา ๑๘ เมื่อสถาบันการเงินทำสัญญารับโอนทรัพย์สินตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามมาตรา ๑๗ แล้ว สถาบันการเงินมีสิทธิกู้ยืมเงินจากธนาคารแห่งประเทศไทยตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด

ภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ให้สถาบันการเงินยื่นคำขอกู้ยืมเงิน ต่อธนาคารแห่งประเทศไทยตามวรรคหนึ่งได้ไม่เกินจำนวนเงินที่เป็นราคารับโอนทรัพย์สินดังกล่าว โดยคิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละศูนย์จุดศูนย์หนึ่งต่อปี แต่ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร ธนาคารแห่งประเทศไทย โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจะขยายระยะเวลาดังกล่าวออกไปอีกไม่เกินหนึ่งปีก็ได้

มาตรา ๑๙ ให้สถาบันการเงินชำระคืนเงินที่ได้กู้ยืมตามหมวดนี้พร้อมดอกเบี้ยแก่ธนาคารแห่งประเทศไทยภายในห้าปีนับแต่วันที่ได้รับเงินกู้ หรือระยะเวลายาวกว่านั้นตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทย ประกาศกำหนด

การชำระคืนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ธนาคารแห่งประเทศไทย ประกาศกำหนด

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ส่งผลกระทบเป็นวงกว้างและยาวนานกว่าที่คาดการณ์ไว้เดิม ส่งผลให้ความเสี่ยงด้านเครดิตในระบบการเงินของประเทศปรับสูงขึ้นมาก แม้ในช่วงที่ผ่านมาภาครัฐจะดำเนินมาตรการให้ความช่วยเหลือลูกหนี้ในด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องเพื่อบรรเทาผลกระทบที่เกิดขึ้น แต่ผู้ประกอบการธุรกิจที่ได้รับผลกระทบจำนวนมากจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการฟื้นตัว และต้องการความช่วยเหลือเพิ่มเติมเพื่อให้สามารถกลับมาประกอบธุรกิจได้ จึงจำเป็นต้องมีมาตรการทางการเงินเพื่อสร้างสภาพคล่องเพิ่มเติมแก่ผู้ประกอบการให้สอดคล้องกับวัฏจักรการฟื้นตัวของระบบเศรษฐกิจโลก รวมถึงมีมาตรการลดภาระหนี้ของผู้ประกอบธุรกิจ โดยเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบธุรกิจโอนทรัพย์สินชำระหนี้แก่สถาบันการเงินโดยมีเงื่อนไขซื้อคืนในราคาที่โอนไปและมีสิทธิเช่าทรัพย์สินนั้นกลับไปใช้ประกอบธุรกิจเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดสภาพขาดสภาพคล่องหรือผิดนัดชำระหนี้ อันจะส่งผลกระทบต่อฐานะทางการเงินของสถาบันการเงิน และต่อเสถียรภาพทางการเงินและความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างรุนแรง การดำเนินมาตรการดังกล่าวจึงต้องกระทำโดยเร่งด่วนเพื่อป้องกันมิให้ปัญหาลุกลามบานปลาย จึงเข้าลักษณะเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้เพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

บันทึกท้ายพระราชกำหนด
พระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือและฟื้นฟูผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบ
จากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๔

ความเป็นมา

พระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือและฟื้นฟูผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๔ มีเจตนารมณ์เพื่อให้ความช่วยเหลือและฟื้นฟูผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ โดยคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๔ เพื่อให้พิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ที่ประชุมพิจารณาลงมติอนุมัติพระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือและฟื้นฟูผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๔ สำคัญ มีดังนี้

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๘ ตอนที่ ๒๖ ก วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ หน้า ๕

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ส่งผลกระทบเป็นวงกว้างและยาวนานกว่าที่คาดการณ์ไว้เดิม ส่งผลให้ความเสี่ยงด้านเครดิตในระบบการเงินของประเทศปรับสูงขึ้นมาก แม้ในช่วงที่ผ่านมาภาครัฐจะดำเนินมาตรการให้ความช่วยเหลือลูกหนี้ในด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องเพื่อบรรเทาผลกระทบที่เกิดขึ้น แต่ผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจำนวนมากจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการฟื้นตัว และต้องการความช่วยเหลือเพิ่มเติมเพื่อให้สามารถกลับมาประกอบธุรกิจได้ จึงจำเป็นต้องมีมาตรการทางการเงินเพื่อสร้างสภาพคล่องเพิ่มเติมแก่ผู้ประกอบการให้สอดคล้องกับวัฏจักรการฟื้นตัวของระบบเศรษฐกิจโลก รวมถึงมีมาตรการลดภาระหนี้ของผู้ประกอบการ โดยเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการโอนทรัพย์สินชำระหนี้แก่สถาบันการเงิน โดยมีเงื่อนไขซื้อคืนในราคาที่โอนไปและมีสิทธิเข้าทรัพย์สินนั้นกลับไปใช้ประกอบธุรกิจเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดภาวะขาดสภาพคล่องหรือผิดนัดชำระหนี้ อันจะส่งผลกระทบต่อฐานะทางการเงินของสถาบันการเงิน และต่อเสถียรภาพทางการเงินและความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างรุนแรง การดำเนินมาตรการดังกล่าวจึงต้องกระทำโดยเร่งด่วนเพื่อป้องกันมิให้ปัญหาลุกลามบานปลาย จึงเข้าลักษณะเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้เพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือและฟื้นฟูผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๙ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดนิยามความหมายของคำว่า สถาบันการเงิน หมายความว่า ธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันการเงินและสถาบันการเงินเฉพาะกิจตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงินซึ่งประกอบธุรกิจให้สินเชื่อ (มาตรา ๓)

๒. กำหนดให้กระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย และบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม มีหน้าที่และอำนาจดำเนินการตามวิธีที่บัญญัติไว้ในพระราชกำหนดนี้เพื่อช่วยเหลือฟื้นฟูผู้ประกอบการธุรกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (มาตรา ๔)

๓. กำหนดให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจให้กู้ยืมเงินแก่สถาบันการเงินเป็นการเฉพาะคราวเพื่อให้สถาบันการเงินนำไปให้ผู้ประกอบการธุรกิจกู้ยืม หรือเพื่อใช้ประโยชน์ตามที่กำหนดในพระราชกำหนดนี้ภายในวงเงินไม่เกินสามแสนห้าหมื่นล้านบาท (มาตรา ๕)

๔. กำหนดให้สถาบันการเงิน ผู้ประกอบการธุรกิจเจ้าของทรัพย์สินอันเป็นหลักประกัน และบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการจำนอง การจดทะเบียนสัญญาหลักประกันธุรกิจ การโอนทรัพย์สินเพื่อชำระหนี้ การโอนทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันเพื่อชำระหนี้ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖ แห่งพระราชกำหนดนี้ (มาตรา ๖)

๕. กำหนดมาตรการสนับสนุนให้สินเชื่อแก่ผู้ประกอบการธุรกิจ โดยให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจกู้ยืมเงินแก่สถาบันการเงินเพื่อสถาบันการเงินนำไปให้ผู้ประกอบการธุรกิจกู้ยืมตามที่กำหนดตามที่กำหนดในหมวด ๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ภายในวงเงินไม่เกินสองแสนห้าหมื่นล้านบาท และอาจกู้ยืมเงินแก่สถาบันการเงินเพิ่มเติมได้โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีแต่ต้องไม่เกินวงเงินที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง คือไม่เกินสามแสนห้าหมื่นล้านบาท (มาตรา ๘)

๖. เงินที่สถาบันการเงินยื่นคำขอกู้ยืมเงินต่อธนาคารแห่งประเทศไทยต้องนำไปใช้ให้กู้ยืมแก่ผู้ประกอบการธุรกิจที่ไม่มีวงเงินสินเชื่อกับสถาบันการเงิน หรือมีวงเงินสินเชื่อกับสถาบันการเงินที่จะให้กู้ยืมไม่เกินห้าร้อยล้านบาทหรือจำนวนมากกว่านั้นตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด (มาตรา ๑๐)

๗. กำหนดให้สถาบันการเงินดำเนินการให้กู้ยืมเงินแก่ผู้ประกอบการธุรกิจตามมาตรา ๑๐ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชกำหนดนี้ (มาตรา ๑๑)

๘. กำหนดให้สถาบันการเงินชำระเงินคืนที่ได้กู้ยืมพร้อมดอกเบี้ยแก่ธนาคารแห่งประเทศไทยภายในห้าปีนับแต่วันที่ได้รับเงินกู้ หรือระยะเวลายาวกว่านั้นตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด (มาตรา ๑๒)

๙. กำหนดให้บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมมีวัตถุประสงค์ หน้าที่ และอำนาจในการค้าประกันสินเชื่อที่สถาบันการเงินให้ผู้ประกอบการธุรกิจกู้ยืมตามพระราชกำหนดนี้ด้วย ซึ่งรับภาระไม่เกินร้อยละสี่สิบของวงเงินสินเชื่อทั้งหมดที่สถาบันการเงินแต่ละแห่งได้ให้เงินกู้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจตามมาตรา ๑๑ และมีการค้าประกันโดยบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมตามมาตรา ๑๓ (มาตรา ๑๓)

๑๐. กำหนดมาตรการสนับสนุนการรับโอนทรัพย์สินหลักประกันเพื่อชำระหนี้ โดยให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจให้กู้ยืมแก่สถาบันการเงินเพื่อใช้ดำเนินการตามหมวด ๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้ภายในวงเงินไม่เกินหนึ่งแสนล้านบาท และอาจกู้ยืมเงินแก่สถาบันการเงินเพิ่มเติมได้โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีแต่ต้องไม่เกินวงเงินที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง คือไม่เกินสามแสนห้าหมื่นล้านบาท (มาตรา ๑๖)

๑๑. กำหนดให้สถาบันการเงินที่จะขอกู้ยืมจากธนาคารแห่งประเทศไทยตามหมวด ๒ นี้ ต้องเป็นสถาบันการเงินที่ได้รับโอนทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด ซึ่งไม่ขัดต่อหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชกำหนดนี้ (มาตรา ๑๗)

๑๒. เมื่อสถาบันการเงินทำสัญญารับโอนทรัพย์สินตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดแล้ว สถาบันการเงินมีสิทธิกู้ยืมจากธนาคารแห่งประเทศไทยตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด ซึ่งภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ให้สถาบันการเงินยื่นคำขอกู้ยืมเงินได้ไม่เกินจำนวนเงินที่เป็นราคารับโอนทรัพย์สินดังกล่าว โดยคิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละศูนย์จุดศูนย์หนึ่งต่อปี (มาตรา ๑๘)

๑๓. กำหนดให้สถาบันการเงินชำระคืนเงินที่ได้กู้ยืมตามหมวด ๒ พร้อมดอกเบี้ยแก่ธนาคารแห่งประเทศไทยภายในห้าปีนับแต่วันที่ได้รับเงินกู้ หรือระยะเวลายาวกว่านั้นตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด

จุฬาพัฒน์ ช่างเกตุ / จัดทำ

พระราชกำหนด

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

พ.ศ. ๒๕๖๔

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๔

เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

พระราชกำหนดนี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้
โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชกำหนดนี้
เพื่อป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่เรียกดอกเบี้ยจากลูกหนี้ในอัตราหรือวิธีการที่ก่อให้เกิดภาระแก่ลูกหนี้สูงเกินสมควร
ซึ่งการตราพระราชกำหนดนี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔”

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ ถ้าจะต้องเสียดอกเบี้ยแก่กันและมีได้กำหนดอัตราดอกเบี้ยไว้โดยนิติกรรมหรือโดยบทกฎหมายอันขัดแย้ง ให้ใช้อัตราร้อยละสามต่อปี

อัตราตามวรรคหนึ่งอาจปรับเปลี่ยนให้ลดลงหรือเพิ่มขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจของประเทศได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา โดยปกติให้กระทรวงการคลังพิจารณาทบทวนทุกสามปี ให้ใกล้เคียงกับอัตราเฉลี่ยระหว่างอัตราดอกเบี้ยเงินฝากกับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒๔ หนี้เงินนั้น ให้คิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผินัดในอัตราที่กำหนดตามมาตรา ๗ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละสองต่อปี ถ้าเจ้าหนี้อาจจะเรียกดอกเบี้ยได้สูงกว่านั้นโดยอาศัยเหตุอย่างอื่นอันชอบด้วยกฎหมาย ก็ให้คงส่งดอกเบี้ยต่อไปตามนั้น

ห้ามมิให้คิดดอกเบี้ยซ้อนดอกเบี้ยในระหว่างผินัด

การพิสูจน์ค่าเสียหายอย่างอื่นนอกจากนั้น ให้พิสูจน์ได้”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๒๔/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“มาตรา ๒๒๔/๑ ถ้าลูกหนี้มีหน้าที่ผ่อนชำระหนี้เงินเป็นงวด และลูกหนี้ผินัดไม่ชำระหนี้ในงวดใด เจ้าหนี้อาจเรียกดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผินัดได้เฉพาะจากต้นเงินของงวดที่ลูกหนี้ผินัดนั้น ข้อตกลงใดขัดกับความในวรรคหนึ่ง ข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะ”

มาตรา ๖ บทบัญญัติตามมาตรา ๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ใช้แก่การคิดดอกเบี้ยที่ถึงกำหนดเวลาชำระตั้งแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงการคิดดอกเบี้ยในระหว่างช่วงเวลาก่อนที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗ บทบัญญัติตามมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ใช้แก่การคิดดอกเบี้ยผิดนัดที่ถึงกำหนดเวลาชำระตั้งแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงการคิดดอกเบี้ยผิดนัดในระหว่างช่วงเวลาก่อนที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ

มาตรา ๘ บทบัญญัติตามมาตรา ๒๒๔/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งเพิ่มโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ใช้แก่การคิดดอกเบี้ยผิดนัดในงวดที่ถึงกำหนดเวลาชำระตั้งแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกำหนดนี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่อัตราดอกเบี้ยที่มีได้กำหนดโดยนิติกรรมหรือโดยบทกฎหมายอันขัดแย้งและอัตราดอกเบี้ยผิพนัดที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปี ได้ใช้บังคับมาเป็นระยะเวลานานโดยมิได้มีการแก้ไขปรับปรุงให้สอดคล้องกับสภาพการณ์และสภาพเศรษฐกิจ ทำให้ลูกหนี้ได้รับความเดือดร้อนจากภาระดอกเบี้ยเกินสมควร สมควรปรับปรุงอัตราดอกเบี้ยและกำหนดวิธีการในการปรับเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยดังกล่าวให้สอดคล้องกับสภาพการณ์และสภาพเศรษฐกิจ พร้อมทั้งกำหนดวิธีการคำนวณดอกเบี้ยผิพนัดชำระหนี้ให้เหมาะสม ประกอบกับการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ได้ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศอย่างกว้างขวาง ทำให้ประชาชนจำนวนมากมีภาระหนี้สินเพิ่มขึ้น อัตราดอกเบี้ยตามที่กำหนดในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันจึงเป็นภาระอย่างมากต่อลูกหนี้ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวมทั้งประชาชนทั่วไปและก่อให้เกิดความเสี่ยงสูงที่จะทำให้ลูกหนี้ไม่สามารถชำระหนี้ได้ สมควรที่รัฐจะต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเพื่อเป็นการช่วยเหลือประชาชนจากสถานการณ์ดังกล่าวโดยเร่งด่วน จึงเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้เพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

บันทึกท้ายพระราชกำหนด พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔

ความเป็นมา

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ปรับปรุงอัตราดอกเบี้ย และกำหนดวิธีการในการปรับเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ย กำหนดวิธีการคำนวณดอกเบี้ยผิดนัดชำระหนี้ เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๔ ลงรับวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๔ โดยประธานสภาผู้แทนราษฎร อนุญาตให้บรรจुरะเบียบวาระในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปี ครั้งที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปี ครั้งที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ สภาผู้แทนราษฎรมีมติอนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ (ระบบสารสนเทศด้านนิติบัญญัติ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร <https://lis.parliament.go.th/index/index.php>)

ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปี ครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๔ ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ และมีมติอนุมัติพระราชกำหนด (ระบบสารสนเทศด้านนิติบัญญัติ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร <https://lis.parliament.go.th/index/index.php>)

ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๘ ตอนที่ ๒๖ ก วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่อัตราดอกเบี้ยที่มีได้กำหนด โดยนิติกรรมหรือโดยบทกฎหมายอันขัดแย้งและอัตราดอกเบี้ยผิดนัดที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปี ได้ใช้บังคับมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน โดยมิได้มีการแก้ไขปรับปรุง ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์และสภาพเศรษฐกิจ ทำให้ลูกหนี้ได้รับความเดือดร้อนจากภาระดอกเบี้ยเกินสมควร สมควรปรับปรุงอัตราดอกเบี้ยและกำหนดวิธีการในการปรับเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยดังกล่าว ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์และสภาพเศรษฐกิจ พร้อมทั้งกำหนดวิธีการคำนวณดอกเบี้ยผิดนัดชำระหนี้ให้เหมาะสม ประกอบกับการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ได้ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศอย่างกว้างขวาง ทำให้ประชาชนจำนวนมากมีภาระหนี้สินเพิ่มขึ้น อัตราดอกเบี้ยตามที่กำหนดในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน จึงเป็นภาระอย่างมากต่อลูกหนี้ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวมทั้งประชาชนทั่วไป และก่อให้เกิดความเสี่ยงสูงที่จะทำให้ลูกหนี้ไม่สามารถชำระหนี้ได้สมควรที่รัฐจะต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเพื่อเป็นการช่วยเหลือประชาชนจากสถานการณ์ดังกล่าวโดยเร่งด่วน จึงเป็นกรณีฉุกเฉิน ที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจหวั่นพ้อเสียได้เพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ ของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๙ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๓)

“มาตรา ๗ ถ้าจะต้องเสียดอกเบี้ยแก่กันและมีได้กำหนดอัตราดอกเบี้ยไว้โดยนิติกรรมหรือโดยบทกฎหมายอันขัดแย้ง ให้ใช้อัตราร้อยละสามต่อปี

อัตราตามวรรคหนึ่งอาจปรับเปลี่ยนให้ลดลงหรือเพิ่มขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจของประเทศได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา โดยปกติให้กระทรวงการคลังพิจารณาทบทวนทุกสามปี ให้ใกล้เคียงกับอัตราเฉลี่ยระหว่างอัตราดอกเบี้ยเงินฝากกับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์”

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๔)

“มาตรา ๒๒๔ หนี้เงินนั้นให้คิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผินัดในอัตราที่กำหนดตามมาตรา ๗ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละสองต่อปี ถ้าเจ้าหนี้อาจจะเรียกดอกเบี้ยได้สูงกว่านั้นโดยอาศัยเหตุอย่างอื่น อันชอบด้วยกฎหมาย ก็ให้คงส่งดอกเบี้ยต่อไปตามนั้น

ห้ามมิให้คิดดอกเบี้ยซ้อนดอกเบี้ยในระหว่างผินัด

การพิสูจน์ค่าเสียหายอย่างอื่นนอกจากนั้น ให้พิสูจน์ได้”

๓. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๒๔/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (มาตรา ๕)

“มาตรา ๒๒๔/๑ ถ้าลูกหนี้มีหน้าที่ผ่อนชำระหนี้เงินเป็นงวด และลูกหนี้ผินัดไม่ชำระหนี้ในงวดใด เจ้าหนี้อาจเรียกดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผินัดได้เฉพาะจากต้นเงินของงวดที่ลูกหนี้ผินัดนั้น ข้อตกลงใดขัดกับความในวรรคหนึ่ง ข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะ”

๔. บทบัญญัติตามมาตรา ๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ใช้แก่การคิดดอกเบี้ยที่ถึงกำหนดเวลาชำระตั้งแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงการคิดดอกเบี้ยในระหว่างช่วงเวลาก่อนที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ (มาตรา ๖)

๕. บทบัญญัติตามมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ใช้แก่การคิดดอกเบี้ยผินัดที่ถึงกำหนดเวลาชำระตั้งแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงการคิดดอกเบี้ยผินัดในระหว่างช่วงเวลาก่อนที่ พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ (มาตรา ๗)

๖. บทบัญญัติตามมาตรา ๒๒๔/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งเพิ่มโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ใช้แก่การคิดดอกเบี้ยผินัดในงวดที่ถึงกำหนดเวลาชำระตั้งแต่วันที่ พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ (มาตรา ๘)

วรรณวิช สว่างแจ้ง / จัดทำ

พระราชกำหนด

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ

ควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕

พ.ศ. ๒๕๖๔

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา

พระราชกำหนดนี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชกำหนดนี้
เพื่อให้การควบคุมการใช้สารต้องห้ามและวิธีการต้องห้ามทางการกีฬามีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับ
มาตรฐานสากลตามหลักการที่ระบุไว้ในอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม
ในการกีฬา ซึ่งการตราพระราชกำหนดนี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕ พ.ศ. ๒๕๖๔”

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “สารต้องห้าม” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

““สารต้องห้าม” หมายความว่า สารหรือประเภทของสารตามภาคผนวกหนึ่งท้ายอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามในการกีฬา ซึ่งจัดทำขึ้นเมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “วิธีการต้องห้าม” ระหว่างบทนิยามคำว่า “สารต้องห้าม” และ “สมาคมกีฬา” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕

““วิธีการต้องห้าม” หมายความว่า วิธีการใด ๆ ตามที่ได้มีการกำหนดไว้ในรายการต้องห้ามตามภาคผนวกหนึ่งท้ายอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามในการกีฬา ซึ่งจัดทำขึ้นเมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “สมาคมกีฬา” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

““สมาคมกีฬา” หมายความว่า สมาคมกีฬาที่ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการกีฬาแห่งประเทศไทย และให้หมายความรวมถึงองค์กรกีฬาระดับประเทศหรือระดับภูมิภาคในประเทศไทย ซึ่งเป็นสมาชิกของหรือได้รับการรับรองจากสหพันธ์กีฬานานาชาติว่าเป็นองค์กรที่กำกับดูแลกีฬาของสหพันธ์กีฬานานาชาติในประเทศไทยด้วย”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “การแข่งขันกีฬา” “นักกีฬา” และ “บุคคลซึ่งสนับสนุนการกีฬา” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การแข่งขันกีฬา” หมายความว่า การแข่งขันกีฬาครั้งหนึ่งหรือการแข่งขันกีฬานัดเดียว หรือเกมส์เดียว หรือการแข่งขันกีฬาประเภทเดียว ทั้งนี้ ตามที่สหพันธ์กีฬานานาชาติของแต่ละชนิดกีฬานั้น ๆ กำหนด

“นักกีฬา” หมายความว่า บุคคลใดที่เข้าแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติตามที่สหพันธ์กีฬานานาชาติของแต่ละชนิดกีฬานั้น ๆ กำหนด หรือในระดับชาติตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“บุคคลซึ่งสนับสนุนการกีฬา” หมายความว่า ผู้ฝึกสอน ผู้ฝึกซ้อม ผู้จัดการ ตัวแทน คณะทำงานร่วมทีม เจ้าหน้าที่ บุคลากรทางการแพทย์และทางเวชกิจฉุกเฉิน หรือบิดามารดา ของนักกีฬา หรือบุคคลอื่นใด ซึ่งให้การรักษา ให้ความช่วยเหลือ หรือทำงานร่วมกับนักกีฬาที่เข้าร่วม หรือเตรียมตัวสำหรับการแข่งขันกีฬา”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นกรรมการและเลขานุการ”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙ คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไปในการดำเนินการของสำนักงาน
- (๒) ออกประกาศเกี่ยวกับการพิจารณาโทษทางกีฬาและมาตรการในการลงโทษทางกีฬา
- (๓) ส่งเสริมการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับสารต้องห้ามหรือวิธีการต้องห้ามแก่นักกีฬา บุคคล ซึ่งสนับสนุนการกีฬา และบุคคลอื่นซึ่งเกี่ยวข้องกับการกีฬา
- (๔) ออกประกาศเพื่อปฏิบัติการอื่นใดให้เป็นไปตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ คณะกรรมการเฉพาะเรื่อง หรือคณะอนุกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้
- (๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕

“มาตรา ๙/๑ การออกกฎ ข้อบังคับ นโยบาย หรือการปฏิบัติเชิงบริหารต่าง ๆ ในการดำเนินการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา ต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับประมวลกฎหมายการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามโลกและมาตรฐานสากล ทั้งนี้ ตามหลักการที่ระบุไว้ในอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามในการกีฬา ซึ่งจัดทำขึ้นเมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และปรับปรุงให้สอดคล้องอยู่เสมอ

การออกประกาศตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องพิจารณาให้เป็นไปตามวรรคหนึ่งด้วย”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ คณะกรรมการเฉพาะเรื่องมีอำนาจสั่งให้นักกีฬา บุคคลซึ่งสนับสนุนการกีฬา หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง ส่งสารต้องห้ามหรือวิธีการต้องห้าม วัตถุ เอกสาร หลักฐาน หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตรวจหาสารต้องห้ามหรือวิธีการต้องห้ามได้ ในการนี้จะเรียกนักกีฬา บุคคลซึ่งสนับสนุนการกีฬา หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาชี้แจงด้วยวาจาก็ได้”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกวรรคสองของมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกวรรคสองของมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกวรรคสองของมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ ให้จัดตั้งสำนักงานควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬาเป็นหน่วยงานในการกีฬาแห่งประเทศไทย ที่มีความเป็นอิสระในการปฏิบัติงาน และให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการและคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง

(๒) ดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการควบคุมตรวจสอบการใช้สารต้องห้ามหรือวิธีการต้องห้ามตามประกาศที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) ให้บริการทางวิชาการ ส่งเสริม สนับสนุนด้านวิชาการ การประกันคุณภาพของกระบวนการควบคุมการใช้สารต้องห้ามและวิธีการต้องห้าม การวิจัยและพัฒนา เพื่อพัฒนาและป้องกันการควบคุมการใช้สารต้องห้ามและวิธีการต้องห้าม

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือในการป้องกันการการใช้สารต้องห้ามและวิธีการต้องห้ามทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ

(๕) จัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับสารต้องห้ามและวิธีการต้องห้าม และหลักเกณฑ์ในการควบคุมการใช้สารต้องห้ามและวิธีการต้องห้ามสำหรับเจ้าหน้าที่ ตลอดจนรวบรวมข้อมูลเพื่อจัดทำเป็นประมวลและปรับปรุงข้อมูลเกี่ยวกับการใช้สารต้องห้ามและวิธีการต้องห้ามให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล และเผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือระบบหรือวิธีการอื่นใดที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก

(๖) จัดให้มีการโฆษณา และประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับสารต้องห้ามและวิธีการต้องห้ามในการสร้างความรู้ความเข้าใจต่อนักกีฬาและประชาชน

(๗) ประสานงานกับนักกีฬา สมาคมกีฬา และองค์กรที่เกี่ยวข้องในการตรวจหาสารต้องห้ามและวิธีการต้องห้ามทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(๘) ประสานงานกับองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬาระดับสากล

(๙) จัดทำรายงานผลการดำเนินงานประจำปีเสนอต่อรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒ ห้ามนักกีฬาหรือบุคคลซึ่งสนับสนุนการกีฬาระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ในการใช้สารต้องห้ามหรือวิธีการต้องห้ามตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔ การเก็บตัวอย่าง การเคลื่อนย้ายตัวอย่างและการขนส่ง การตรวจทางห้องปฏิบัติการ และมาตรฐานการตรวจสอบสารต้องห้ามหรือวิธีการต้องห้าม รวมทั้งค่าบริการในการตรวจสอบดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๕ นักกีฬาผู้ใดประสงค์จะใช้สารต้องห้ามหรือวิธีการต้องห้ามเพื่อการรักษา ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อสำนักงาน และให้สำนักงานส่งคำขอดังกล่าวให้คณะกรรมการการแพทย์พิจารณา ทั้งนี้ การยื่นคำขอ การพิจารณา และการแจ้งผลการพิจารณา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

เมื่อคณะกรรมการการแพทย์มีคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นักกีฬาหรือผู้ที่เกี่ยวข้องมีสิทธิอุทธรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๖ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาโทษได้รับรายงานจากสำนักงานว่า นักกีฬาหรือบุคคลซึ่งสนับสนุนการกีฬาฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ ให้คณะกรรมการพิจารณาโทษดำเนินการพิจารณาเพื่อมีคำสั่ง และแจ้งคำสั่งนั้นให้นักกีฬา บุคคลซึ่งสนับสนุนการกีฬา หรือผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ ต่อไป

การพิจารณาตามวรรคหนึ่ง ต้องให้นักกีฬา บุคคลซึ่งสนับสนุนการกีฬา หรือผู้ที่เกี่ยวข้องมีโอกาสได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงหลักฐานของตนในกระบวนการพิจารณาที่เป็นธรรม

การพิจารณา การกำหนดโทษทางกีฬา และการแจ้งคำสั่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๗ นักกีฬา บุคคลซึ่งสนับสนุนการกีฬา หรือผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งไม่เห็นด้วยกับคำสั่งตามมาตรา ๒๖ มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๘ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์พิจารณา และแจ้งคำวินิจฉัยเป็นหนังสือให้ผู้อุทธรณ์หรือผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

การพิจารณาตามวรรคหนึ่ง ต้องให้นักกีฬา บุคคลซึ่งสนับสนุนการกีฬา หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง มีโอกาสได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงหลักฐานของตนในกระบวนการพิจารณาที่เป็นธรรม

การพิจารณาและการแจ้งผลการพิจารณา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลา ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในการออกหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาตามวรรคสาม ต้องไม่ตัดสิทธิขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่กำหนดไว้ในประมวลกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามโลก ในการอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ต่อศาลอนุญาโตตุลาการทางการกีฬาคือตามข้อตกลงที่ผูกพันระหว่างองค์กรที่เกี่ยวข้อง

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ คำว่า “ศาลอนุญาโตตุลาการทางการกีฬา” หมายความว่า องค์กรที่คู่สัญญาตกลงให้ทำหน้าที่ระงับข้อพิพาททางกีฬาด้วยวิธีอนุญาโตตุลาการหรือวิธีไกล่เกลี่ยตามที่กำหนดไว้ในประมวลกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามโลก

มาตรา ๒๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการดำเนินการตรวจสอบการใช้สารต้องห้ามหรือวิธีการต้องห้าม เก็บตัวอย่างส่งตรวจ รายงานผลการตรวจหาสารต้องห้ามหรือวิธีการต้องห้าม และให้มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปเก็บตัวอย่างเลือด ปัสสาวะ หรือส่วนประกอบของร่างกายจากนักกีฬา เพื่อนำไปตรวจหาสารต้องห้ามหรือวิธีการต้องห้ามในการแข่งขันกีฬาหรือนอกการแข่งขันกีฬาในสถานที่และเวลาใด ๆ ที่นักกีฬาพักอาศัยหรือฝึกซ้อมโดยไม่แจ้งล่วงหน้า

(๒) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้อภัยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการตรวจหาสารต้องห้ามหรือวิธีการต้องห้ามมาเพื่อตรวจสอบหรือประกอบการพิจารณา

การเข้าไปตรวจหาสารต้องห้ามหรือวิธีการต้องห้ามนอกการแข่งขันกีฬาตาม (๑) ให้กระทำระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก เว้นแต่มีเหตุอันควรสงสัยว่านักกีฬามีการใช้สารต้องห้ามหรือวิธีการต้องห้ามและหากปล่อยเนิ่นช้าจะกระทบต่อกระบวนการในการตรวจสอบ ให้เข้าไปตรวจหาสารต้องห้ามหรือวิธีการต้องห้ามในเวลากลางคืนก็ได้”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ในมาตรา ๒๒ ให้คณะกรรมการพิจารณาโทษกำหนดโทษทางกีฬาเพื่อตัดสิทธิในการแข่งขันกีฬา หรือที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬา หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดที่ได้รับจากการแข่งขันกีฬาหรืออันเนื่องมาจากการได้รับรางวัลในการแข่งขันกีฬา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๔ โทษทางกีฬิตามพระราชบัญญัตินี้มีใช้โทษอาญา”

มาตรา ๒๐ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง ที่ออกตามพระราชบัญญัติ ควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้าม ทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๒๑ บรรดาการพิจารณาของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องที่อยู่ระหว่างการพิจารณา ก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้าม ทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕ จนกว่าจะแล้วเสร็จ

มาตรา ๒๒ ในการดำเนินการออกประกาศเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ ควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถ ดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ ต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาเพื่อทราบ

มาตรา ๒๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารักษาการตามพระราชกำหนดนี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามโลก (World Anti-Doping Agency) ซึ่งเป็นองค์กรระดับระหว่างประเทศที่กำหนดมาตรการควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬาในระดับนานาชาติ ได้ปรับปรุงประมวลกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามโลก (World Anti-Doping Code) ทำให้บทบัญญัติบางประการแห่งพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕ ไม่สอดคล้องกับประมวลกฎดังกล่าว ซึ่งหากไม่มีการแก้บทบัญญัติเหล่านั้นอย่างเร่งด่วน จะส่งผลกระทบต่อการจัดการแข่งขันกีฬาระดับชาติและระดับนานาชาติที่ประเทศไทยได้รับสิทธิในการจัดการแข่งขันมาแล้วและมีกำหนดที่จะจัดขึ้นในระยะเวลาอันใกล้หลายรายการ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างรุนแรงทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม กับจะทำให้ประเทศไทยไม่สามารถเสนอตัวเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาในระดับชาติและระดับนานาชาติใด ๆ ที่มีผลประโยชน์ตอบแทนต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศสูงได้อีกต่อไป และจะถูกจำกัดสิทธิหลายประการในการส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันในระดับชาติและระดับนานาชาติอีกด้วย ซึ่งรวมถึงสิทธิในการใช้ธงชาติไทยในการแข่งขันกีฬา อันกระทบต่อชื่อเสียงเกียรติภูมิของประเทศและความภาคภูมิใจของคนไทยทั้งมวล จึงเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้เพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

บันทึกท้ายพระราชกำหนด
พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา
พ.ศ. ๒๕๕๕ พ.ศ. ๒๕๖๔

ความเป็นมา

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕ พ.ศ. ๒๕๖๔ มีหลักการ คือ เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พระราชกำหนดนี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชกำหนดนี้ เพื่อให้การควบคุมการใช้สารต้องห้ามและวิธีการต้องห้ามทางการกีฬามีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับ มาตรฐานสากล ตามหลักการที่ระบุไว้ในอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามในการกีฬา ซึ่งการตราพระราชกำหนดนี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ภายหลังจากรัฐบาลประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕ พ.ศ. ๒๕๖๔ ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๘ ตอนที่ ๘๙ ก วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๔ จากนั้น ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎรชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๕ ที่ประชุมพิจารณาอนุมัติพระราชกำหนดดังกล่าว และจากนั้นในคราวประชุมวุฒิสภาครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๕ ที่ประชุมอนุมัติพระราชกำหนดดังกล่าว สาระสำคัญมีดังนี้

ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๘ ตอนที่ ๘๙ ก วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๔ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามโลก (World Anti-Doping Agency) ซึ่งเป็นองค์กรระดับระหว่างประเทศที่กำหนดมาตรการควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬาในระดับนานาชาติ ได้ปรับปรุงประมวลกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามโลก (World Anti-Doping Code) ทำให้บทบัญญัติบางประการแห่งพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕ ไม่สอดคล้องกับประมวลกฎดังกล่าว ซึ่งหากไม่มีการแก้บทบัญญัติเหล่านั้นอย่างเร่งด่วน จะส่งผลกระทบต่อการจัดการแข่งขันกีฬาระดับชาติและระดับนานาชาติที่ประเทศไทยได้รับสิทธิในการจัดการแข่งขันมาแล้วและมีกำหนดที่จะจัดขึ้นในระยะเวลาอันใกล้หลายรายการ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างรุนแรงทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม กับจะทำให้ประเทศไทยไม่สามารถเสนอตัวเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาในระดับชาติและระดับนานาชาติใด ๆ ที่มีผลประโยชน์ตอบแทน ต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศสูงได้อีกต่อไป และจะถูกจำกัดสิทธิหลายประการในการส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันในระดับชาติและระดับนานาชาติอีกด้วย ซึ่งรวมถึงสิทธิในการใช้ธงชาติไทยในการแข่งขันกีฬา อันกระทบต่อชื่อเสียงเกียรติภูมิของประเทศและความภาคภูมิใจของคนไทย

ทั้งหมด จึงเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้เพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕ พ.ศ. ๒๕๖๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “สารต้องห้าม” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๓)

“สารต้องห้าม” หมายความว่า สารหรือประเภทของสารตามภาคผนวกหนึ่งท้ายอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามในการกีฬา ซึ่งจัดทำขึ้นเมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒. กำหนดให้เพิ่มบทนิยามคำว่า (มาตรา ๔)

“วิธีการต้องห้าม” ระหว่างบทนิยามคำว่า “สารต้องห้าม” และ “สมาคมกีฬา” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕

“วิธีการต้องห้าม” หมายความว่า วิธีการใด ๆ ตามที่ได้มีการกำหนดไว้ในรายการต้องห้ามตามภาคผนวกหนึ่งท้ายอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามในการกีฬา ซึ่งจัดทำขึ้นเมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๓. กำหนดให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “สมาคมกีฬา” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๕)

“สมาคมกีฬา” หมายความว่า สมาคมกีฬาที่ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการกีฬาแห่งประเทศไทย และให้หมายความรวมถึงองค์กรกีฬาระดับประเทศหรือระดับภูมิภาคในประเทศไทย ซึ่งเป็นสมาชิกของหรือได้รับการรับรองจากสหพันธ์กีฬานานาชาติว่าเป็นองค์กรที่กำกับดูแลกีฬาของสหพันธ์กีฬานานาชาติในประเทศไทยด้วย”

๔. กำหนดให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “การแข่งขันกีฬา” “นักกีฬา” และ “บุคคลซึ่งสนับสนุนการกีฬา” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๖)

“การแข่งขันกีฬา” หมายความว่า การแข่งขันกีฬารั้งหนึ่งหรือการแข่งขันกีฬานัดเดียว หรือเกมส์เดียว หรือการแข่งขันกีฬาประเภทเดียว ทั้งนี้ ตามที่สหพันธ์กีฬานานาชาติของแต่ละชนิดกีฬานั้น ๆ กำหนด

“นักกีฬา” หมายความว่า บุคคลใดที่เข้าแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติตามที่สหพันธ์กีฬานานาชาติของแต่ละชนิดกีฬานั้น ๆ กำหนด หรือในระดับชาติตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“บุคคลซึ่งสนับสนุนการกีฬา” หมายความว่า ผู้ฝึกสอน ผู้ฝึกซ้อม ผู้จัดการ ตัวแทนคณะทำงานร่วมทีม เจ้าหน้าที่ บุคลากรทางการแพทย์และทางเวชกิจฉุกเฉิน หรือบิดามารดาของนักกีฬา หรือบุคคลอื่นใด ซึ่งให้การรักษา ให้ความช่วยเหลือ หรือทำงานร่วมกับนักกีฬาที่เข้าร่วมหรือเตรียมตัวสำหรับการแข่งขันกีฬา

๕. กำหนดให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๗)

“ให้ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นกรรมการและเลขานุการ”

๖. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๘)

“มาตรา ๙ คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไปในการดำเนินการของสำนักงาน

(๒) ออกประกาศเกี่ยวกับการพิจารณาโทษทางกีฬาและมาตรการในการลงโทษทางกีฬา

(๓) ส่งเสริมการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับสารต้องห้ามหรือวิธีการต้องห้ามแก่นักกีฬา บุคคลซึ่งสนับสนุนการกีฬา และบุคคลอื่นซึ่งเกี่ยวข้องกับการกีฬา

(๔) ออกประกาศเพื่อปฏิบัติการอื่นใดให้เป็นไปตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ คณะกรรมการเฉพาะเรื่อง หรือคณะอนุกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย”

๗. กำหนดให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕ (มาตรา ๙)

“มาตรา ๙/๑ การออกกฎ ข้อบังคับ นโยบาย หรือการปฏิบัติเชิงบริหารต่าง ๆ ในการดำเนินการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา ต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับประมวลกฎหมายการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามโลกและมาตรฐานสากล ทั้งนี้ ตามหลักการที่ระบุไว้ในอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามในการกีฬา ซึ่งจัดทำขึ้นเมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และปรับปรุงให้สอดคล้องอยู่เสมอ

การออกประกาศตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องพิจารณาให้เป็นไปตามวรรคหนึ่งด้วย”

๘. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๑๐)

“มาตรา ๑๓ คณะกรรมการเฉพาะเรื่องมีอำนาจสั่งให้นักกีฬา บุคคลซึ่งสนับสนุนการกีฬา หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง ส่งสารต้องห้ามหรือวิธีการต้องห้าม วัตถุ เอกสาร หลักฐาน หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตรวจหาสารต้องห้ามหรือวิธีการต้องห้ามได้ ในการนี้จะเรียกนักกีฬา บุคคลซึ่งสนับสนุนการกีฬา หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาชี้แจงด้วยวาจาก็ได้”

๙. กำหนดให้ยกเลิกวรรคสองของมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕ (มาตรา ๑๑ - มาตรา ๑๓)

๑๐. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๑๔)

“มาตรา ๑๔ ให้จัดตั้งสำนักงานควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬาเป็นหน่วยงานในการกีฬาแห่งประเทศไทย ที่มีความเป็นอิสระในการปฏิบัติงาน และให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการและคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง

(๒) ดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการควบคุมตรวจสอบการใช้สารต้องห้ามหรือวิธีการต้องห้ามตามประกาศที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) ให้บริการทางวิชาการ ส่งเสริม สนับสนุนด้านวิชาการ การประกันคุณภาพของกระบวนการควบคุมการใช้สารต้องห้ามและวิธีการต้องห้าม การวิจัยและพัฒนา เพื่อพัฒนาและป้องกันการควบคุมการใช้สารต้องห้ามและวิธีการต้องห้าม

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือในการป้องกันการใช้สารต้องห้ามและวิธีการต้องห้ามทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ

(๕) จัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับสารต้องห้ามและวิธีการต้องห้าม และหลักเกณฑ์ในการควบคุมการใช้สารต้องห้ามและวิธีการต้องห้ามสำหรับเจ้าหน้าที่ ตลอดจนรวบรวมข้อมูลเพื่อจัดทำเป็นประมวลและปรับปรุงข้อมูลเกี่ยวกับการใช้สารต้องห้ามและวิธีการต้องห้ามให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล และเผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือระบบหรือวิธีการอื่นใดที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก

(๖) จัดให้มีการโฆษณา และประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับสารต้องห้ามและวิธีการต้องห้ามในการสร้างความรู้ความเข้าใจต่อนักกีฬาและประชาชน

(๗) ประสานงานกับนักกีฬา สมาคมกีฬา และองค์กรที่เกี่ยวข้องในการตรวจหาสารต้องห้ามและวิธีการต้องห้ามทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(๘) ประสานงานกับองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬาระดับสากล

(๙) จัดทำรายงานผลการดำเนินงานประจำปีเสนอต่อรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง”

๑๑. กำหนดให้ยกเลิกมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕ (มาตรา ๑๕)

๑๒. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๑๖)

“มาตรา ๒๒ ห้ามนักกีฬาหรือบุคคลซึ่งสนับสนุนการกีฬา กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ในการใช้สารต้องห้ามหรือวิธีการต้องห้ามตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

๑๓. กำหนดให้ยกเลิกมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕ (มาตรา ๑๗)

๑๔. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๑๘)

“มาตรา ๒๔ การเก็บตัวอย่าง การเคลื่อนย้ายตัวอย่างและการขนส่ง การตรวจทางห้องปฏิบัติการ และมาตรฐานการตรวจสอบสารต้องห้ามหรือวิธีการต้องห้าม รวมทั้งค่าบริการในการตรวจสอบดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๕ นักกีฬาผู้ใดประสงค์จะใช้สารต้องห้ามหรือวิธีการต้องห้ามเพื่อการรักษา ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อสำนักงาน และให้สำนักงานส่งคำขอดังกล่าวให้คณะกรรมการการแพทย์พิจารณา ทั้งนี้ การยื่นคำขอ การพิจารณา และการแจ้งผลการพิจารณา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและระยะเวลาที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

เมื่อคณะกรรมการการแพทย์มีคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นักกีฬาหรือผู้ที่เกี่ยวข้องมีสิทธิอุทธรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๖ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาโทษได้รับรายงานจากสำนักงานว่า นักกีฬาหรือบุคคลซึ่งสนับสนุนการกีฬาฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ ให้คณะกรรมการพิจารณาโทษดำเนินการพิจารณาเพื่อมีคำสั่ง และแจ้งคำสั่งนั้นให้นักกีฬา บุคคลซึ่งสนับสนุนการกีฬา หรือผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ ต่อไป

การพิจารณาตามวรรคหนึ่ง ต้องให้นักกีฬา บุคคลซึ่งสนับสนุนการกีฬา หรือผู้ที่เกี่ยวข้องมีโอกาสได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงหลักฐานของตนในกระบวนการพิจารณาที่เป็นธรรม

การพิจารณา การกำหนดโทษทางกีฬา และการแจ้งคำสั่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๗ นักกีฬา บุคคลซึ่งสนับสนุนการกีฬา หรือผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งไม่เห็นด้วยกับคำสั่งตามมาตรา ๒๖ มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และระยะเวลาที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๘ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์พิจารณา และแจ้งคำวินิจฉัยเป็นหนังสือให้ผู้อุทธรณ์หรือผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

การพิจารณาตามวรรคหนึ่ง ต้องให้นักกีฬา บุคคลซึ่งสนับสนุนการกีฬา หรือผู้ที่เกี่ยวข้องมีโอกาสได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงหลักฐานของตนในกระบวนการพิจารณาที่เป็นธรรม

การพิจารณาและการแจ้งผลการพิจารณา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในการออกหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาตามวรรคสาม ต้องไม่ตัดสิทธิขององค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามที่กำหนดไว้ในประมวลกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามโลก ในการอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ต่อศาลอนุญาโตตุลาการทางการกีฬารายตามข้อตกลงที่ผูกพันระหว่างองค์กรที่เกี่ยวข้อง

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ คำว่า “ศาลอนุญาโตตุลาการทางการกีฬา” หมายความว่าองค์กรที่คู่สัญญาตกลงให้ทำหน้าที่ระงับข้อพิพาททางกีฬาด้วยวิธีอนุญาโตตุลาการหรือวิธีไกล่เกลี่ยตามที่กำหนดไว้ในประมวลกฎการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามโลก

มาตรา ๒๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการดำเนินการตรวจสอบการใช้สารต้องห้ามหรือวิธีการต้องห้าม เก็บตัวอย่างส่งตรวจ รายงานผลการตรวจหาสารต้องห้ามหรือวิธีการต้องห้าม และให้มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปเก็บตัวอย่างเลือด ปัสสาวะ หรือส่วนประกอบของร่างกายจากนักกีฬา เพื่อนำไปตรวจหาสารต้องห้ามหรือวิธีการต้องห้ามในการแข่งขันกีฬาหรือนอกการแข่งขันกีฬาในสถานที่และเวลาใด ๆ ที่นักกีฬาพักอาศัยหรือฝึกซ้อมโดยไม่แจ้งล่วงหน้า

(๒) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้อภัยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการตรวจหาสารต้องห้ามหรือวิธีการต้องห้ามมาเพื่อตรวจสอบหรือประกอบการพิจารณาการเข้าไปตรวจหาสารต้องห้ามหรือวิธีการต้องห้ามนอกการแข่งขันกีฬาตาม (๑) ให้กระทำการระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก เว้นแต่มีเหตุอันควรสงสัยว่านักกีฬามีการใช้สารต้องห้าม หรือวิธีการต้องห้ามและหากปล่อยเนิ่นช้าจะกระทบต่อกระบวนการในการตรวจสอบ ให้เข้าไปตรวจหาสารต้องห้ามหรือวิธีการต้องห้ามในเวลากลางคืนก็ได้”

๑๕. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๑๙)

“มาตรา ๓๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนดในมาตรา ๒๒ ให้คณะกรรมการพิจารณาโทษกำหนดโทษทางกีฬาเพื่อตัดสิทธิในการแข่งขันกีฬาหรือที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬา หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดที่ได้รับจากการแข่งขันกีฬาหรืออันเนื่องมาจากการได้รับรางวัลในการแข่งขันกีฬา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๔ โทษทางกีฬิตามพระราชบัญญัตินี้มิใช่โทษอาญา”

๑๖. กำหนดให้บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง ที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ (มาตรา ๒๐)

๑๗. กำหนดให้บรรดาการพิจารณาของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องที่อยู่ระหว่างการพิจารณาก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕ จนกว่าจะแล้วเสร็จ (มาตรา ๒๑)

๑๘. กำหนดให้ในการดำเนินการออกประกาศเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาเพื่อทราบ (มาตรา ๒๒)

ธิดารัตน์ อุณจันทร์ / จัดทำ

พระราชกำหนด

ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและสังคม
จากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ เพิ่มเติม

พ.ศ. ๒๕๖๔

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔
เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหา
เศรษฐกิจและสังคม จากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ เพิ่มเติม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงิน
เพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและสังคม จากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ เพิ่มเติม
พ.ศ. ๒๕๖๔”

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ เพื่อประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและสังคม จากการระบาดของ
โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ซึ่งยังไม่ยุติลง ให้กระทรวงการคลังโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี

มีอำนาจกู้เงินบาทหรือเงินตราต่างประเทศ หรือออกตราสารหนี้ ในนามรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย มีมูลค่ารวมกันไม่เกินห้าแสนล้านบาทโดยต้องลงนามในสัญญากู้เงิน หรือออกตราสารหนี้ ภายในวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕

วงเงินกู้ตามวรรคหนึ่งไม่กระทบต่ออำนาจการกู้เงินหรือออกตราสารหนี้ของกระทรวงการคลัง ตามพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหา เยียวยา และฟื้นฟูเศรษฐกิจ และสังคม ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓

มาตรา ๔ ให้การกู้เงินตามพระราชกำหนดนี้เป็นการกู้เงินตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรา ๕ เงินกู้ตามพระราชกำหนดนี้ จะนำไปใช้เพื่อการอื่นนอกจากการดังต่อไปนี้มิได้

- (๑) เพื่อแก้ไขปัญหาการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙
- (๒) เพื่อช่วยเหลือ เยียวยา และชดเชย ให้แก่ประชาชนทุกสาขาอาชีพ ซึ่งได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙
- (๓) เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙

แผนงานหรือโครงการใช้จ่ายเงินกู้เพื่อการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามบัญชีท้ายพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๖ การกู้เงินตามพระราชกำหนดนี้ ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติเท่าที่จำเป็น โดยคำนึงถึงขีดความสามารถของรัฐในการชำระหนี้คืนประกอบด้วย ในกรณีจำเป็น คณะรัฐมนตรีจะมีมติให้ปรับวงเงินกู้ที่กำหนดไว้ตามบัญชีท้ายพระราชกำหนดนี้เพื่อการตามมาตรา ๕ (๑) (๒) และ (๓) ก็ได้ แต่เมื่อรวมวงเงินกู้ทั้งหมดต้องไม่เกินห้าแสนล้านบาท

มาตรา ๗ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณากลับกรองและอนุมัติการใช้จ่ายเงินกู้ให้เป็นไปตามมาตรา ๕ และมาตรา ๖ ให้คณะกรรมการกฤษฎีกาการใช้จ่ายเงินกู้ตามพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหา เยียวยา และฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคม ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓ มีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณากลับกรองเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา และให้นำความในมาตรา ๘ แห่งพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหา เยียวยา และฟื้นฟูเศรษฐกิจ

และสังคม ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๘ การดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารและจัดการการกู้เงิน การเบิกจ่ายเงินกู้ การชำระหนี้ การรายงานการกู้เงิน และการอื่นใดที่เกี่ยวกับการกู้เงินตามพระราชกำหนดนี้ ให้นำความในมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงิน เพื่อแก้ไขปัญหา เยียวยา และฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคม ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกำหนดนี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

บัญชีท้ายพระราชกำหนด
ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและสังคม
จากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ เพิ่มเติม
พ.ศ. ๒๕๖๔

แผนงานหรือโครงการ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	วงเงิน (ภายใต้บังคับ มาตรา ๖)
๑. แผนงานหรือโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดหาเครื่องมือและอุปกรณ์ทางการแพทย์ ยารักษาโรค วัคซีน และการวิจัย พัฒนาและผลิตวัคซีนภายในประเทศ รวมทั้งการปรับปรุงสถานพยาบาลสำหรับการบำบัดรักษาผู้ติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข	- กระทรวง สาธารณสุข - หน่วยงานของรัฐ ที่คณะรัฐมนตรี มอบหมาย	๓๐,๐๐๐ ล้านบาท
๒. แผนงานหรือโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือ เยียวยา และชดเชยให้แก่ประชาชนทุกสาขาอาชีพ ซึ่งได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายของประชาชน และช่วยเหลือผู้ประกอบการหรือผู้ประกอบการทุกสาขาอาชีพให้สามารถประกอบอาชีพหรือดำเนินธุรกิจได้อย่างต่อเนื่อง	- กระทรวงการคลัง - หน่วยงานของรัฐ ที่คณะรัฐมนตรี มอบหมาย	๓๐๐,๐๐๐ ล้านบาท
๓. แผนงานหรือโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับแผนงานหรือโครงการเพื่อรักษาระดับการจ้างงานของผู้ประกอบการ และกระตุ้นการลงทุน และการบริโภค ในระบบเศรษฐกิจของประเทศ	- กระทรวงการคลัง - หน่วยงานของรัฐ ที่คณะรัฐมนตรี มอบหมาย	๑๗๐,๐๐๐ ล้านบาท

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ยังระบาดอย่างต่อเนื่องและรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของพี่น้องประชาชนและต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศอย่างหนักหน่วงและกว้างขวาง เป็นวิกฤติสำคัญที่จำเป็นต้องดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วนและต่อเนื่องกับการแก้ไขปัญหา เยียวยา และฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมที่ได้ดำเนินการอยู่ จึงเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้ เพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ และป้องปัดภัยพิบัติสาธารณะ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

บันทึกท้ายพระราชกำหนด
พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและสังคม
จากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ เพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๔

ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ได้ประกาศใช้พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและสังคม จากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ เพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๔ โดยคณะรัฐมนตรีได้เสนอพระราชกำหนดดังกล่าวต่อรัฐสภาเพื่อพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๔ และวันพฤหัสบดีที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๔ ที่ประชุมได้ลงมติอนุมัติพระราชกำหนดดังกล่าว และในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๔ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติอนุมัติพระราชกำหนดฉบับดังกล่าวแล้ว ทั้งนี้ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง การอนุมัติพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและสังคมจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ เพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๘ ตอนที่ ๔๐ ก วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๔ หน้า ๑๒ สาระสำคัญมีดังนี้

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๘ ตอนที่ ๓๔ ก วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๔ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ยังระบาดอย่างต่อเนื่องและรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของพี่น้องประชาชนและต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศอย่างหนักหน่วงและกว้างขวาง เป็นวิกฤติสำคัญที่จำเป็นต้องดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วนและต่อเนื่องกับการแก้ไขปัญหา เยียวยา และฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมที่ได้ดำเนินการอยู่ จึงเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้เพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ และป้องกันภัยพิบัติสาธารณะ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและสังคม จากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ เพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๙ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. เพื่อประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและสังคม จากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ซึ่งยังไม่ยุติลง ให้กระทรวงการคลังโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจกู้เงินบาทหรือเงินตราต่างประเทศหรือออกตราสารหนี้ ในนามรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยมีมูลค่ารวมกันไม่เกินห้าแสนล้านบาทโดยต้องลงนามในสัญญากู้เงิน หรือออกตราสารหนี้ ภายในวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยวงเงินกู้ไม่กระทบต่ออำนาจการกู้เงินหรือออกตราสารหนี้ของกระทรวงการคลังตามพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหา เยียวยา และฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคม ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓ (มาตรา ๓)

๒. กำหนดให้การกู้เงินตามพระราชกำหนดนี้เป็นการกู้เงินตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ (มาตรา ๔)

๓. เงินกู้ตามพระราชกำหนดนี้ จะนำไปใช้เพื่อการอื่นนอกจากการดังต่อไปนี้ (๑) เพื่อแก้ไขปัญหาการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (๒) เพื่อช่วยเหลือ เยียวยา และชดเชย ให้แก่ประชาชนทุกสาขาอาชีพ ซึ่งได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (๓) เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ และกำหนดให้แผนงานหรือโครงการใช้จ่ายเงินกู้ดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามบัญชีท้ายพระราชกำหนดนี้ (มาตรา ๕)

๔. การกู้เงินตามพระราชกำหนดนี้ ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติเท่าที่จำเป็นโดยคำนึงถึงขีดความสามารถของรัฐในการชำระหนี้คืนประกอบด้วย ในกรณีจำเป็น คณะรัฐมนตรีจะมีมติให้ปรับวงเงินกู้ที่กำหนดไว้ตามบัญชีท้ายพระราชกำหนดนี้เพื่อการตามมาตรา ๕ (๑) (๒) และ (๓) ก็ได้ แต่เมื่อรวมวงเงินกู้ทั้งหมดต้องไม่เกินห้าแสนล้านบาท (มาตรา ๖)

๕. เพื่อประโยชน์ในการพิจารณากลับกรองและอนุมัติการใช้จ่ายเงินกู้ให้เป็นไปตามมาตรา ๕ และมาตรา ๖ ให้คณะกรรมการกลั่นกรองการใช้จ่ายเงินกู้ตามพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหา เยียวยา และฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓ มีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณากลับกรองเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา และให้นำความในมาตรา ๘ แห่งพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหา เยียวยา และฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคม ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม (มาตรา ๗)

๖. การดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารและจัดการการกู้เงิน การเบิกจ่ายเงินกู้ การชำระหนี้ การรายงานการกู้เงิน และการอื่นใดที่เกี่ยวกับการกู้เงินตามพระราชกำหนดนี้ให้นำความในมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหา เยียวยา และฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคม ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม (มาตรา ๘)

๗. กำหนดบัญชีท้ายพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและสังคมจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ เพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๔ ได้แก่ แผนงานหรือโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ แผนงานหรือโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือ เยียวยา และชดเชย ให้แก่ประชาชนทุกสาขาอาชีพ ซึ่งได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ และแผนงานหรือโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙

พระราชบัญญัติ

การเข้าซื้อเสนอกฎหมาย

พ.ศ. ๒๕๖๔

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการเข้าซื้อเสนอกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการเข้าซื้อเสนอกฎหมาย
พ.ศ. ๒๕๖๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าซื้อเสนอกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๕๖

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“การเข้าซื้อเสนอกฎหมาย” หมายความว่า การเข้าซื้อเสนอร่างพระราชบัญญัติหรือ
ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม

“ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง” หมายความว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

มาตรา ๕ ผู้มีสิทธิในการเข้าชื่อเสนอกฎหมายต่อรัฐสภาต้องเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งอยู่ในวันที่เสนอร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๑ หรือร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา ๑๖ แล้วแต่กรณี และมีได้เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้ง

การเข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติต้องมีผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งหมื่นคน

การเข้าชื่อเสนอร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมต้องมีผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าห้าหมื่นคน

มาตรา ๖ การเสนอร่างพระราชบัญญัติต่อรัฐสภาตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กระทำได้เฉพาะที่มีหลักการเกี่ยวกับหมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย หรือหมวด ๕ หน้าที่ของรัฐของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ร่างพระราชบัญญัติตามวรรคหนึ่งต้องจัดทำตามรูปแบบการเสนอร่างพระราชบัญญัติ แบ่งเป็นมาตราที่ชัดเจนเพียงพอที่จะเข้าใจได้ว่ามีความประสงค์จะตรากฎหมายในเรื่องใด และต้องประกอบด้วยเอกสารดังต่อไปนี้

- (๑) ร่างพระราชบัญญัติ
- (๒) บันทึกหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
- (๓) บันทึกเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ
- (๔) บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

มาตรา ๗ การจัดทำร่างพระราชบัญญัติและเอกสารตามมาตรา ๖ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งผู้ใดจะเป็นผู้ดำเนินการจัดทำเองก็ได้ หรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งรวมกันไม่น้อยกว่ายี่สิบคนจะเข้าชื่อร้องขอให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรจัดทำก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรกำหนดโดยความเห็นชอบของประธานรัฐสภา

ให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรจัดทำร่างพระราชบัญญัติพร้อมทั้งเอกสารตามวรรคหนึ่งให้แก่ผู้ร้องขอภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องขอ ระยะเวลาดังกล่าวประธานสภาผู้แทนราษฎรจะขยายให้เป็นกรณีไปก็ได้ แต่เมื่อรวมระยะเวลาที่ขยายแล้วต้องไม่เกินเก้าสิบวัน

มาตรา ๘ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งผู้ใด ไม่ว่าจะเป็นบุคคลตามมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง หรือไม่ก็ตาม ถ้ารวมกันได้ไม่น้อยกว่ายี่สิบคนและประสงค์จะเป็นผู้เชิญชวนตามวรรคสาม ให้เสนอร่างพระราชบัญญัติ

และเอกสารตามมาตรา ๖ พร้อมทั้งเอกสารที่แสดงรายชื่อของบุคคลดังกล่าว เลขประจำตัวประชาชนของแต่ละคน พร้อมลงลายมือชื่อผู้เสนอทุกคน ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณา

ในกรณีที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาแล้วเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติตามวรรคหนึ่งมีเนื้อหาเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง ให้แจ้งเป็นหนังสือให้บุคคลตามวรรคหนึ่งทราบเพื่อดำเนินการตามวรรคสามต่อไป หากเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินั้นมีเนื้อหาไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง ให้แจ้งให้ทราบเป็นหนังสือพร้อมทั้งส่งเรื่องคืน ทั้งนี้ ให้แจ้งภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเอกสารตามวรรคหนึ่งครบถ้วน

ในกรณีที่ได้รับแจ้งจากประธานสภาผู้แทนราษฎรให้ดำเนินการต่อไปได้ ให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่เข้าชื่อร่วมกันตามวรรคหนึ่ง เป็นผู้เชิญชวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งคนอื่นให้ร่วมเข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นได้

การเชิญชวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ร่วมเข้าชื่อตามวรรคสามจะกระทำเป็นหนังสือหรือเชิญชวนผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ แต่ต้องดำเนินการให้ผู้ซึ่งร่วมเข้าชื่อนั้นสามารถเข้าถึงเอกสารตามมาตรา ๖ วรรคสอง ได้ด้วย

การร่วมเข้าชื่อต้องมีหลักฐานแสดงชื่อ ชื่อสกุล เลขประจำตัวประชาชนของผู้ร่วมเข้าชื่อ และข้อความที่แสดงให้เห็นว่าตนสมัครใจเข้าร่วมในการเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้น พร้อมทั้งลงลายมือชื่อและส่งไปยังสถานที่หรือผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้เชิญชวนกำหนดไว้ในหนังสือเชิญชวนหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ตามวรรคสี่

ผู้มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งเป็นผู้เชิญชวนตามวรรคสามอาจร้องขอให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้รับและรวบรวมหลักฐานการร่วมเข้าชื่อในการเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นก็ได้ ในกรณีเช่นนั้นให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรดำเนินการให้ตามความประสงค์ โดยต้องเผยแพร่การเชิญชวนให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป และเมื่อสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้รับหลักฐานการร่วมเข้าชื่อในการเสนอร่างพระราชบัญญัติครบหนึ่งหมื่นคนแล้ว ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้เชิญชวนซึ่งเป็นผู้ร้องขอทราบเพื่อดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๑๑ ทั้งนี้ ในกรณีที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่สามารถยืนยันตัวบุคคลและตรวจสอบความเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งได้ การเข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติผ่านทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศดังกล่าวให้กระทำได้โดยไม่ต้องลงลายมือชื่อ

ในการดำเนินการตามวรรคหก สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรอาจร้องขอให้สถาบันพระปกเกล้าให้การสนับสนุนและช่วยเหลือด้วยก็ได้

หลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการตามวรรคสอง และวรรคหก ให้เป็นไปตามที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรกำหนดโดยความเห็นชอบของประธานรัฐสภา

มาตรา ๙ ในระหว่างการเชิญชวนให้มีการเข้าชื่อเพื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติ ห้ามมิให้มีการแก้ไขหลักการหรือข้อความในร่างพระราชบัญญัติ เว้นแต่เป็นการแก้ไขข้อความผิดพลาดที่มีใช้สาระสำคัญ

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้รับและรวบรวมหลักฐานการร่วมเข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๘ วรรคหก ถ้าพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่รับคำร้องขอ ยังมีจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติไม่ถึงหนึ่งหมื่นคน ให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรแจ้งให้ผู้เชิญชวนซึ่งเป็นผู้ร้องขอทราบเพื่อดำเนินการให้มีผู้ร่วมเข้าชื่อให้ครบตามจำนวนดังกล่าวภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ถ้าพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ยังได้ผู้เข้าชื่อไม่ครบจำนวน ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้เชิญชวนซึ่งเป็นผู้ร้องขอทราบ และให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรยุติการดำเนินการต่อไป

มาตรา ๑๑ เมื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งร่วมเข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๘ มีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งหมื่นคน ให้ผู้เชิญชวนอย่างน้อยหนึ่งคนทำหนังสือนำเสนอร่างพระราชบัญญัติพร้อมด้วยเอกสารตามมาตรา ๖ วรรคสอง หลักฐานการเข้าชื่อของผู้ร่วมเข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติ และรายชื่อของผู้เข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติจำนวนไม่น้อยกว่ายี่สิบคนแต่ไม่เกินสามสิบคนที่ให้เป็นผู้แทนของผู้เข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร

ในกรณีที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้ดำเนินการตามมาตรา ๘ วรรคหก การดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้กระทำได้โดยไม่ต้องแสดงหลักฐานการเข้าชื่อของผู้ร่วมเข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติ แต่ให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรออกหนังสือรับรองความถูกต้องและครบถ้วนของการเข้าชื่อแทนหลักฐานดังกล่าว

มาตรา ๑๒ เมื่อประธานสภาผู้แทนราษฎรได้รับหนังสือเสนอร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๑ แล้ว ให้ดำเนินการตรวจสอบเอกสารหลักฐานว่ามีหลักการและเอกสารหลักฐานครบถ้วนตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ให้แล้วเสร็จภายในสี่สิบห้าวัน หากปรากฏว่ามีหลักการหรือเอกสาร

หลักฐานไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรแจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้เชิญชวน เพื่อดำเนินการให้ถูกต้องครบถ้วนภายในเวลาที่กำหนดต่อไป ถ้าเห็นว่าถูกต้องครบถ้วนและ เมื่อดำเนินการตามมาตรา ๑๓ แล้ว ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรดำเนินการต่อไปตามข้อบังคับ การประชุมสภาผู้แทนราษฎร

การตรวจสอบตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามวิธีการที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร กำหนดโดยความเห็นชอบของประธานรัฐสภา

ถ้าผู้เชิญชวนมิได้ดำเนินการให้ถูกต้องครบถ้วนภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรยุติการดำเนินการและส่งเรื่องคืนให้ผู้เชิญชวน

ในกรณีที่ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอตามมาตรา ๑๑ เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ให้ส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไปยัง นายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้คำรับรอง

ในกรณีที่มีการตรวจพบว่าการปลอมลายมือชื่อ เมื่อหักลายมือชื่อปลอมดังกล่าวออกแล้วยังมี ผู้เข้าชื่อครบจำนวน ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรดำเนินการต่อไปได้

ในกรณีที่ผู้ร่วมเข้าชื่อถอนการเข้าชื่อหรือตายภายหลังจากที่ได้ยื่นต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร ตามมาตรา ๑๑ แล้ว ให้ถือว่า การเข้าชื่อของผู้นั้นยังคงมีผลอยู่

มาตรา ๑๓ ก่อนประธานสภาผู้แทนราษฎรจะดำเนินการตามข้อบังคับการประชุม สภาผู้แทนราษฎรตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง ให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เผยแพร่ร่างพระราชบัญญัติและจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจ เกิดขึ้นจากกฎหมายฉบับนั้นอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและ การวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน และเสนอต่อประธานสภาผู้แทนราษฎรเพื่อเสนอรัฐสภาพร้อมกับการเสนอ ร่างพระราชบัญญัติเพื่อประกอบการพิจารณา

มาตรา ๑๔ บรรดาร่างพระราชบัญญัติที่เสนอตามพระราชบัญญัตินี้และต้องตกไป เพราะเหตุอายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงหรือมีการยุบสภาผู้แทนราษฎร และคณะรัฐมนตรี ที่ตั้งขึ้นใหม่ภายหลังการเลือกตั้งทั่วไปมิได้ร้องขอให้มีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นต่อไป ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ถ้าภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่เรียกประชุม รัฐสภาครั้งแรกภายหลังการเลือกตั้งทั่วไป ผู้แทนของผู้เข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๑ ยืนยันเป็นหนังสือต่อประธานสภาผู้แทนราษฎรให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นต่อไป ให้ถือว่า

เป็นการเข้าชื่อเพื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติใหม่ และให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรดำเนินการต่อไปตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๑๕ การเข้าชื่อเสนอร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมที่มีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขหรือเปลี่ยนแปลงรูปแบบของรัฐ จะกระทำมิได้

มาตรา ๑๖ ให้นำความในมาตรา ๖ วรรคสอง มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับกับการเข้าชื่อเสนอร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมด้วยโดยอนุโลม เว้นแต่ในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) ในส่วนที่เกี่ยวกับการเข้าชื่อร้องขอตามมาตรา ๗ ต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยยี่สิบคน
- (๒) ในส่วนที่เกี่ยวกับการเสนอร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม ให้เสนอต่อประธานรัฐสภา และหน้าที่และอำนาจของประธานสภาผู้แทนราษฎร ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของประธานรัฐสภา
- (๓) ในส่วนที่เกี่ยวกับจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่เข้าชื่อเสนอร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา ๑๐ ยังมีจำนวนไม่ถึงห้าหมื่นคน
- (๔) ในส่วนที่เกี่ยวกับรายชื่อของผู้แทนของผู้เข้าชื่อเสนอร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง ให้เสนอได้ไม่เกินสิบคน

มาตรา ๑๗ ผู้ใดกระทำความผิดฐานปลอมลายมือชื่อในการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย ให้ศาลสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้นั้นเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ศาลสั่ง

มาตรา ๑๘ การเข้าชื่อเสนอกฎหมายที่ได้ดำเนินการไปโดยชอบตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๕๖ และยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้เป็นอันใช้ได้ และให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๙ ให้ประธานรัฐสภารักษาราชการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๕๖ ที่ใช้บังคับในปัจจุบัน เป็นกฎหมายที่ตราขึ้นตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งมีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและยังขาดกลไกช่วยเหลือประชาชนในการจัดทำและเสนอร่างกฎหมายที่มีประสิทธิภาพสมควรปรับปรุงพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวให้เหมาะสมและสอดคล้องกับมาตรา ๑๓๓ (๓) มาตรา ๒๕๖ (๑) และมาตรา ๒๕๘ ค. (๔) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๔

ความเป็นมา

ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. มีหลักการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ต่อประธานรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๓ โดยบรรจुरะเบียบวาระการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันศุกร์ที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ซึ่งในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา (สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา) ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันอังคารที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่หนึ่งมีมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. และตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๔๙ คน เพื่อพิจารณา จากนั้นในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๒ (สมัยวิสามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๔ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่สองและวาระที่สามลงมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว สาระสำคัญมีดังนี้

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๘ ตอนที่ ๓๕ ก วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔ หน้า ๗

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ประธานรัฐสภา

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๕๖ ที่ใช้บังคับในปัจจุบันเป็นกฎหมายที่ตราขึ้นตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งมีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและยังขาดกลไกช่วยเหลือประชาชนในการจัดทำและเสนอร่างกฎหมายที่มีประสิทธิภาพ สมควรปรับปรุงพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวให้เหมาะสมและสอดคล้องกับมาตรา ๑๓๓ (๓) มาตรา ๒๕๖ (๑) และมาตรา ๒๕๘ ค. (๔) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๙ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๕๖ (มาตรา ๓)
๒. กำหนดนิยามคำว่า “การเข้าชื่อเสนอกฎหมาย” หมายความว่า การเข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติหรือร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม “ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง” หมายความว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (มาตรา ๔)
๓. กำหนดให้ผู้มีสิทธิในการเข้าชื่อเสนอกฎหมายต่อรัฐสภาต้องเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งอยู่ในวันที่เสนอร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๑ หรือร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา ๑๖ แล้วแต่กรณี และมีได้เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้ง การเข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติต้องมีผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งหมื่นคน การเข้าชื่อเสนอร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมต้องมีผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าห้าหมื่นคน (มาตรา ๕)

๔. กำหนดให้การเสนอร่างพระราชบัญญัติต่อรัฐสภาตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กระทำได้เฉพาะที่มีหลักการเกี่ยวกับหมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย หรือหมวด ๕ หน้าที่ของรัฐของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ร่างพระราชบัญญัติตามวรรคหนึ่งต้องจัดทำตามรูปแบบการเสนอร่างพระราชบัญญัติแบ่งเป็นมาตราที่ชัดเจนเพียงพอที่จะเข้าใจได้ว่ามีความประสงค์จะตรากฎหมายในเรื่องใด และต้องประกอบด้วย เอกสารดังต่อไปนี้ (๑) ร่างพระราชบัญญัติ (๒) บันทึกหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ (๓) บันทึกเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ (๔) บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ (มาตรา ๖)

๕. กำหนดให้การจัดทำร่างพระราชบัญญัติและเอกสารตามมาตรา ๖ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งผู้ใดจะเป็นผู้ดำเนินการจัดทำเองก็ได้ หรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งรวมกันไม่น้อยกว่ายี่สิบคนจะเข้าชื่อร้องขอให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรจัดทำก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรกำหนดโดยความเห็นชอบของประธานรัฐสภา ให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรจัดทำร่างพระราชบัญญัติพร้อมทั้งเอกสารตามวรรคหนึ่งให้แก่ผู้ร้องขอภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องขอ ระยะเวลาดังกล่าวประธานสภาผู้แทนราษฎรจะขยายให้เป็นกรณีไปก็ได้ แต่เมื่อรวมระยะเวลาที่ขยายแล้วต้องไม่เกินเก้าสิบวัน (มาตรา ๗)

๖. กำหนดให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งผู้ใด รวมกันได้ไม่น้อยกว่ายี่สิบคนและประสงค์จะเป็นผู้เชิญชวนให้เสนอร่างพระราชบัญญัติและเอกสารตามมาตรา ๖ พร้อมทั้งเอกสารที่แสดงรายชื่อของบุคคลดังกล่าว เลขประจำตัวประชาชนของแต่ละคน พร้อมลงลายมือชื่อผู้เสนอทุกคน ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณา (มาตรา ๘)

๖.๑ ในกรณีที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาแล้วเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินั้นมีเนื้อหาเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง ให้แจ้งเป็นหนังสือให้บุคคลผู้มีสิทธิที่เข้าชื่อร่วมกันดังกล่าวเพื่อดำเนินการต่อไป แต่หากเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินั้นมีเนื้อหาไม่เป็นไปตามที่กำหนดให้แจ้งให้ทราบเป็นหนังสือพร้อมทั้งส่งเรื่องคืนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับเอกสารครบถ้วน

๖.๒ ในกรณีที่ได้รับแจ้งจากประธานสภาผู้แทนราษฎรให้ดำเนินการต่อไปได้ ให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่เข้าชื่อร่วมกัน เป็นผู้เชิญชวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งคนอื่นให้ร่วมเข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นได้ การเชิญชวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ร่วมเข้าชื่อจะกระทำเป็นหนังสือหรือเชิญชวนผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ แต่ต้องดำเนินการให้ผู้ซึ่งร่วมเข้าชื่อนั้นสามารถเข้าถึงเอกสารได้ด้วย การร่วมเข้าชื่อต้องมีหลักฐานแสดงชื่อ ชื่อสกุล เลขประจำตัวประชาชนของผู้ร่วมเข้าชื่อ และข้อความที่แสดงให้เห็นว่าตนสมัครใจเข้าร่วมในการเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้น พร้อมทั้งลงลายมือชื่อและส่งไปยังสถานที่หรือผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้เชิญชวนกำหนดไว้ในหนังสือเชิญชวนหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งเป็นผู้เชิญชวนอาจร้องขอให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้รับและรวบรวมหลักฐานการร่วมเข้าชื่อในการเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นก็ได้ ในกรณีเช่นนั้นให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรดำเนินการให้ตามความประสงค์ โดยต้องเผยแพร่การเชิญชวนให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป และเมื่อสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้รับหลักฐานการร่วมเข้าชื่อในการเสนอร่างพระราชบัญญัติครบหนึ่งหมื่นคนแล้ว ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้เชิญชวนซึ่งเป็นผู้ร้องขอทราบ เพื่อดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๑๑ ทั้งนี้ ในกรณีที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่สามารถยืนยันตัวบุคคลและตรวจสอบความเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งได้ การเข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติผ่านทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศดังกล่าวให้กระทำได้โดยไม่ต้องลงลายมือชื่อ

๖.๓ ในการดำเนินการของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร อาจร้องขอให้สถาบันพระปกเกล้าให้การสนับสนุนและช่วยเหลือด้วยก็ได้ หลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการให้เป็นไปตามที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรกำหนดโดยความเห็นชอบของประธานรัฐสภา

๗. ในระหว่างการเชิญชวนให้มีการเข้าชื่อเพื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติ ห้ามมิให้มีการแก้ไขหลักการหรือข้อความในร่างพระราชบัญญัติ เว้นแต่เป็นการแก้ไขข้อความผิดพลาดที่มีใช้สาระสำคัญ (มาตรา ๙)

๘. ในกรณีที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้รับและรวบรวมหลักฐานการร่วมเข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๘ วรรคหก ถ้าพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่รับคำร้องขอยังมีจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติไม่ถึงหนึ่งหมื่นคน ให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรแจ้งให้ผู้เชิญชวนซึ่งเป็นผู้ร้องขอทราบเพื่อดำเนินการให้มีผู้ร่วมเข้าชื่อให้ครบตามจำนวนดังกล่าวภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ถ้าพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ยังได้ผู้เข้าชื่อไม่ครบจำนวน ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้เชิญชวนซึ่งเป็นผู้ร้องขอทราบ และให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรยุติการดำเนินการต่อไป (มาตรา ๑๐)

๙. เมื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งร่วมเข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติ มีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งหมื่นคน ให้ผู้เชิญชวนอย่างน้อยหนึ่งคนทำหนังสือนำเสนอร่างพระราชบัญญัติพร้อมด้วยเอกสาร หลักฐานการเข้าชื่อของผู้ร่วมเข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติและรายชื่อของผู้เข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติจำนวนไม่น้อยกว่ายี่สิบคนแต่ไม่เกินสามสิบคนที่ให้เป็นผู้แทนของผู้เข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร ในกรณีที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้ดำเนินการ การดำเนินการให้กระทำโดยไม่ต้องแสดงหลักฐานการเข้าชื่อของผู้ร่วมเข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติ แต่ให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรออกหนังสือรับรองความถูกต้องและครบถ้วนของการเข้าชื่อแทนหลักฐานดังกล่าว (มาตรา ๑๑)

๑๐. เมื่อประธานสภาผู้แทนราษฎรได้รับหนังสือเสนอร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๑ แล้ว ให้ดำเนินการตรวจสอบเอกสารหลักฐานว่ามีหลักการและเอกสารหลักฐานครบถ้วนตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ให้แล้วเสร็จภายในสี่สิบห้าวัน หากปรากฏว่ามีหลักการหรือเอกสารหลักฐานไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรแจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้เชิญชวนเพื่อดำเนินการให้ถูกต้องครบถ้วนภายในเวลาที่กำหนดต่อไป ถ้าเห็นว่าถูกต้องครบถ้วนและเมื่อดำเนินการตรวจสอบแล้ว ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรดำเนินการต่อไปตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร (มาตรา ๑๒)

๑๐.๑ การตรวจสอบให้เป็นไปตามวิธีการที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรกำหนด โดยความเห็นชอบของประธานรัฐสภา ถ้าผู้เชิญชวนมิได้ดำเนินการให้ถูกต้องครบถ้วนภายในเวลาที่กำหนด

๑๐.๒ ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรยุติการดำเนินการและส่งเรื่องคืนให้ผู้เชิญชวนในกรณีที่ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอตามมาตรา ๑๑ เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ให้ส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้คำรับรอง

๑๐.๓ ในกรณีที่มีการตรวจพบว่ามีปลอมลายมือชื่อ เมื่อหักลายมือชื่อปลอมดังกล่าวออกแล้ว ยังมีผู้เข้าชื่อครบจำนวน ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรดำเนินการต่อไปได้ ในกรณีที่ผู้ร่วมเข้าชื่อถอนการเข้าชื่อหรือตายภายหลังจากที่ได้ยื่นต่อประธานสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๑๑ แล้ว ให้ถือว่า การเข้าชื่อของผู้นั้นยังคงมีผลอยู่

๑๑. ก่อนประธานสภาผู้แทนราษฎรจะดำเนินการตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรตามบทบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง ให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เผยแพร่ร่างพระราชบัญญัติและจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายฉบับนั้น

อย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน และเสนอต่อประธานสภาผู้แทนราษฎรเพื่อเสนอรัฐสภาพร้อมกับการเสนอร่างพระราชบัญญัติเพื่อประกอบการพิจารณา (มาตรา ๑๓)

๑๒. บรรดาร่างพระราชบัญญัติที่เสนอตามพระราชบัญญัตินี้และต้องตกไปเพราะเหตุอายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงหรือมีการยุบสภาผู้แทนราษฎร และคณะรัฐมนตรีที่ตั้งขึ้นใหม่ภายหลังการเลือกตั้งทั่วไปมิได้ร้องขอให้มีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นต่อไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ถ้าภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่เรียกประชุมรัฐสภาครั้งแรกภายหลังการเลือกตั้งทั่วไป ผู้แทนของผู้เข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๑ ยืนยันเป็นหนังสือต่อประธานสภาผู้แทนราษฎรให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นต่อไป ให้ถือว่าเป็นการเข้าชื่อเพื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติใหม่ และให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรดำเนินการต่อไปตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร (มาตรา ๑๔)

๑๓. การเข้าชื่อเสนอร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมที่มีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขหรือเปลี่ยนแปลงรูปแบบของรัฐจะกระทำมิได้ (มาตรา ๑๕)

๑๔. ให้นำความในมาตรา ๖ วรรคสอง มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับกับการเข้าชื่อเสนอร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมด้วย โดยอนุโลม เว้นแต่ (๑) ในส่วนที่เกี่ยวกับการเข้าชื่อร้องขอตามมาตรา ๗ ต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยยี่สิบคน (๒) ในส่วนที่เกี่ยวกับการเสนอร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม ให้เสนอต่อประธานรัฐสภา และหน้าที่และอำนาจของประธานสภาผู้แทนราษฎร ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของประธานรัฐสภา (๓) ในส่วนที่เกี่ยวกับจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่เข้าชื่อเสนอร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา ๑๐ ยังมีจำนวนไม่ถึงห้าหมื่นคน (๔) ในส่วนที่เกี่ยวกับรายชื่อของผู้แทนของผู้เข้าชื่อเสนอร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง ให้เสนอได้ไม่เกินสิบคน (มาตรา ๑๖)

๑๕. ผู้ใดกระทำความผิดฐานปลอมลายมือชื่อในการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย ให้ศาลสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้นั้นเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ศาลสั่ง (มาตรา ๑๗)

๑๖. การเข้าชื่อเสนอกฎหมายที่ได้ดำเนินการไปโดยชอบตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๕๖ และยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้เป็นอันใช้ได้ และให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๑๘)

วนิดา อินทรอำนวย / จัดทำ

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕๓)

พ.ศ. ๒๕๖๔

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔

เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
(ฉบับที่ ๕๓) พ.ศ. ๒๕๖๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติที่มีผลแก้ไขเปลี่ยนแปลงการเสียหรือการนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา ๔
มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๑๐ ให้ใช้บังคับสำหรับรายรับหรือการจ่ายเงิน
ตั้งแต่วันที่หนึ่งของเดือนที่เจ็ดถัดจากเดือนที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ โสฬส แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๘) พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓ โสฬส บรรดาหมายเรียก หนังสือแจ้งให้เสียภาษีอากร แบบ ใบกำกับภาษี รายงาน เอกสารหลักฐานหรือหนังสืออื่นใด ที่ต้องมี จัดทำ หรือใช้ ตามที่บัญญัติในประมวลรัษฎากร และบรรดาเอกสารหลักฐานหรือหนังสือที่กรมสรรพากรต้องใช้ในการติดต่อกับผู้เสียภาษีอากรหรือบุคคลใด หรือที่ผู้เสียภาษีอากรหรือบุคคลใดต้องใช้ในการติดต่อกับกรมสรรพากร อาจกระทำด้วยกระบวนการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งให้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจัดทำ การส่ง การรับ ตลอดจนการเก็บรักษาที่เกี่ยวข้องไว้ด้วย ซึ่งต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๙) ของมาตรา ๗๗/๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๙) “สินค้า” หมายความว่า ทรัพย์สินที่มีรูปร่างและไม่มีรูปร่างที่อาจมีราคาและถือเอาได้ ไม่ว่าจะมิใช่เพื่อขาย เพื่อใช้ หรือเพื่อการใด ๆ และให้หมายความรวมถึงสิ่งของทุกชนิดที่นำเข้า แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงทรัพย์สินที่ไม่มีรูปร่างที่ส่งมอบโดยผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ตหรือเครือข่ายทางอิเล็กทรอนิกส์อื่นใด”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๐/๑) และ (๑๐/๒) ของมาตรา ๗๗/๑ แห่งประมวลรัษฎากร

“(๑๐/๑) “บริการทางอิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า บริการซึ่งรวมถึงทรัพย์สินที่ไม่มีรูปร่างที่ส่งมอบโดยผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ตหรือเครือข่ายทางอิเล็กทรอนิกส์อื่นใด ซึ่งลักษณะของบริการเป็นไปโดยอัตโนมัติในสาระสำคัญ โดยบริการดังกล่าวไม่สามารถกระทำได้หากปราศจากเทคโนโลยีสารสนเทศ

(๑๐/๒) “อิเล็กทรอนิกส์แพลตฟอร์ม” หมายความว่า ตลาด ช่องทาง หรือกระบวนการอื่นใด ที่ผู้ให้บริการหลายรายใช้ในการให้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์แก่ผู้รับบริการ”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองและวรรคสาม ของมาตรา ๘๒/๑๓ แห่งประมวลรัษฎากร

“ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับกรณีผู้ประกอบการที่ได้ให้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์จากต่างประเทศและได้มีการใช้บริการนั้นในราชอาณาจักรโดยผู้ใช้ซึ่งมิใช่ผู้ประกอบการจดทะเบียนในกรณีเช่นว่านี้ ให้ผู้ประกอบการที่ได้ให้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์นั้นมีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

โดยคำนวณจากภาษีขาย โดยไม่ให้หักภาษีซื้อ ทั้งนี้ ให้ผู้ประกอบการดังกล่าวยื่นแบบแสดงรายการภาษี และชำระภาษีตามมาตรา ๘๓

ในกรณีผู้ประกอบการตามวรรคสอง ได้ให้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์ผ่านอิเล็กทรอนิกส์แพลตฟอร์ม โดยมีกระบวนการต่อเนื่องตั้งแต่การนำเสนอการให้บริการ การชำระค่าบริการ การส่งมอบบริการ และการอื่นใดตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ให้ผู้ประกอบการอิเล็กทรอนิกส์แพลตฟอร์ม มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มแทนผู้ประกอบการที่ได้ให้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์ทุกรายรวมกัน โดยไม่ต้องแยกรายละเอียดการให้บริการสำหรับผู้ประกอบการแต่ละราย และให้ผู้ประกอบการอิเล็กทรอนิกส์แพลตฟอร์มมีหน้าที่และความรับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้ประกอบการ”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของวรรคหนึ่ง ของมาตรา ๘๓/๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) ผู้ประกอบการที่ได้ให้บริการจากต่างประเทศและได้มีการใช้บริการนั้นในราชอาณาจักร ทั้งนี้ เฉพาะ

(ก) ผู้ประกอบการที่ได้ให้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์แก่ผู้ใช้ซึ่งเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน

(ข) ผู้ประกอบการที่ได้ให้บริการอื่นนอกจากบริการทางอิเล็กทรอนิกส์แก่ผู้ใช้ทุกราย”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของวรรคหนึ่ง ของมาตรา ๘๕/๓ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) ผู้ประกอบการที่ได้ให้บริการจากต่างประเทศและได้มีการใช้บริการนั้นในราชอาณาจักร ทั้งนี้ เฉพาะ

(ก) ผู้ประกอบการที่ได้ให้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์แก่ผู้ใช้ซึ่งเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน

(ข) ผู้ประกอบการที่ได้ให้บริการอื่นนอกจากบริการทางอิเล็กทรอนิกส์แก่ผู้ใช้ทุกราย”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘๕/๒๐ ในส่วน ๙ การจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ของหมวด ๔ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ของลักษณะ ๒ ภาษีอากรฝ่ายสรรพากร แห่งประมวลรัษฎากร

“มาตรา ๘๕/๒๐ ในกรณีมีความจำเป็นหรือเหมาะสม รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อกำหนดกระบวนการทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อใช้แทน การดำเนินการเกี่ยวกับทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามที่บัญญัติไว้ในส่วน ๙ ได้

การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ อันเป็นความผิดและต้องระวางโทษตามมาตราที่เกี่ยวข้องด้วย”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑/๑) ของมาตรา ๘๖/๑ แห่งประมวลรัษฎากร

“(๑/๑) ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ได้ให้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์จากต่างประเทศและ ได้มีการใช้บริการนั้นในราชอาณาจักรโดยผู้ซึ่งมิใช่ผู้ประกอบการจดทะเบียน”

มาตรา ๑๑ บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกลบเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระ สำหรับรายรับหรือการจ่ายเงินก่อนวันที่หนึ่งของเดือนที่เจ็ดถัดจากเดือนที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๑๒ บรรดาประกาศที่ออกตามมาตรา ๓ โสฬส แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๘) พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับ บทบัญญัติตามมาตรา ๓ โสฬส แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะได้มีกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๓ โสฬส แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันมีการใช้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์จากต่างประเทศมากขึ้น สมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีการให้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์จากต่างประเทศและได้มีการใช้บริการนั้นในราชอาณาจักรโดยผู้ใช้ซึ่งมิใช่ผู้ประกอบการจดทะเบียน ให้มีความเหมาะสมกับรูปแบบการประกอบธุรกิจและการใช้บริการดังกล่าว นอกจากนี้ สมควรปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการมี การใช้ หรือการจัดทำเอกสารหลักฐานหรือหนังสืออื่นใด ตามประมวลรัษฎากร ให้สามารถดำเนินการด้วยกระบวนการทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนและเพิ่มความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕๔)

พ.ศ. ๒๕๖๔

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔

เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้
โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้
เพื่อให้การจัดเก็บภาษีเกิดความเป็นธรรมและมีประสิทธิภาพอันจะเป็นประโยชน์ต่อระบบเศรษฐกิจ
ของประเทศ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕๔) พ.ศ. ๒๕๖๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร

“มาตรา ๑๐ ตริ ให้อธิบดีในฐานะผู้แทนเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจที่ได้รับมอบหมายตามความตกลง หรืออนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน และการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรที่รัฐบาลไทยได้ทำไว้ หรือจะได้อำนาจกับรัฐบาลต่างประเทศ มีอำนาจแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ได้มาโดยหน้าที่ราชการตามลักษณะนี้ กับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอีกฝ่ายหนึ่ง

ในกรณีที่อธิบดีเป็นเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรที่สำนักงานการค้าและเศรษฐกิจไทยได้ทำไว้กับสำนักงานเศรษฐกิจและการค้าของต่างประเทศ ให้อธิบดีมีอำนาจแลกเปลี่ยนข้อมูลเช่นเดียวกับที่บัญญัติตามวรรคหนึ่งด้วย

ในกรณีที่รัฐบาลไทยได้เข้าผูกพันเป็นคู่สัญญาหรือภาคีตามความตกลงระหว่างประเทศใด ซึ่งมีข้อบัญญัติให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลภาษีอากรเพื่อประโยชน์ในการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากร ให้อธิบดีในฐานะเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหรือผู้แทนเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจที่ได้รับมอบหมาย มีอำนาจแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ได้มาโดยหน้าที่ราชการตามลักษณะนี้ กับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอีกฝ่ายหนึ่ง

การแลกเปลี่ยนข้อมูลตามมาตรานี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ซึ่งต้องสอดคล้องกับบทบัญญัติและเงื่อนไขของความตกลงหรืออนุสัญญานั้น”

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้รูปแบบการประกอบธุรกิจเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะที่ไม่มีพรมแดน การเคลื่อนย้ายการลงทุนสามารถทำได้ง่าย ก่อให้เกิดการโยกย้ายกำไรในการดำเนินธุรกิจไปในประเทศที่มีความสนใจด้านภาษีอากร ส่งผลให้การติดตามจัดเก็บภาษีอากรของแต่ละประเทศเป็นไปอย่างลำบากยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้ การให้ความร่วมมือระหว่างประเทศในการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีอากรเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งการแลกเปลี่ยนข้อมูลภาษีอากรระหว่างกันที่มีการกำหนดไว้ในความตกลงหรืออนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน และการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากร หรือความตกลงระหว่างประเทศ จึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการดำเนินการดังกล่าว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรเพื่อกำหนดอำนาจอธิบดีกรมสรรพากรในการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ได้มาโดยหน้าที่ราชการเพื่อการปฏิบัติตามพันธกรณีตามความตกลงหรืออนุสัญญาดังกล่าว และเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างประเทศในการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕๔) พ.ศ. ๒๕๖๔

ความเป็นมา

ประมวลรัษฎากรประกาศใช้บังคับเป็นครั้งแรก โดยพระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๑ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๔๘๒ เป็นต้นไป และที่แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรในยุครัฐบาลต่าง ๆ รวมจำนวนทั้งสิ้น ๗๘ ฉบับ ตามลำดับ ดังนี้

ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี จอมพล แปลก พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี ได้ประกาศใช้ประมวลรัษฎากรและที่แก้ไขเพิ่มเติมตามลำดับที่ ๑-๕ ดังนี้

๑. พระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๑
๒. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒
๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๓
๔. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๕
๕. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๘๕

ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี พลเรือตรี ถวัลย์ ธำรงนาวาสวัสดิ์ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรตามลำดับที่ ๖-๘ ดังนี้

๖. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๙
๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๔๙๐
๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๔๙๐

ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี จอมพล แปลก พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรตามลำดับที่ ๙-๑๓ ดังนี้

๙. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔
๑๐. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๔๙๕
๑๑. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖
๑๒. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๔๙๗
๑๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗

ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี จอมพล ถนอม กิตติขจร เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรตามลำดับที่ ๑๔-๑๖ ดังนี้

๑๔. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พ.ศ. ๒๕๐๑
๑๕. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๐๑
๑๖. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๐๑

ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ตามลำดับที่ ๑๗-๒๐ ดังนี้

๑๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๐๒
๑๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒
๑๙. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๐๒
๒๐. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔

ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี จอมพล ถนอม กิตติขจร เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แก้ไขเพิ่มเติมประมวล
 รัษฎากร ตามลำดับที่ ๒๑-๒๔ ดังนี้

๒๑. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘
๒๒. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓ (แก้ไขอัตราภาษีการค้า)
๒๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๑๓
๒๔. ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ (จอมพล ถนอม กิตติขจร เป็นหัวหน้าคณะปฏิวัติ)

ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี นายสัญญา ธรรมศักดิ์ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
 ตามลำดับที่ ๒๕-๒๘ ดังนี้

๒๕. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๖
๒๖. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๖
๒๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๑๗
๒๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๑๘

ในสมัย พอเรือเอก สวัสดิ์ ชลออยู่ เป็นหัวหน้าคณะปฏิวัติ ได้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
 ตามลำดับที่ ๒๙-๓๑ ดังนี้

๒๙. ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๘ (วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐)
๓๐. ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๙ (วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐)
๓๑. ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ (วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐)

ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แก้ไขเพิ่มเติม
 ประมวลรัษฎากรตามลำดับที่ ๓๒ - ๓๔ ดังนี้

๓๒. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๒๑
๓๓. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑
๓๔. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๒๑

ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แก้ไขเพิ่มเติมประมวล
 รัษฎากรตามลำดับที่ ๓๕-๔๕ ดังนี้

๓๕. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ (อนุมัติเมื่อคราว
 ประชุมรัฐสภาครั้งที่ ๓/๒๕๒๓ (สมัยสามัญ) วันศุกร์ที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๒๓)
๓๖. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๓ (อนุมัติเมื่อคราว
 ประชุมรัฐสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๒๔ (สมัยสามัญ) วันศุกร์ที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๒๔)
๓๗. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๔ (อนุมัติเมื่อคราว
 ประชุมรัฐสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๒๔ (สมัยสามัญ) วันศุกร์ที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๒๔)
๓๘. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๒๕ (อนุมัติเมื่อคราว
 ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๒๕ (สมัยสามัญ) วันศุกร์ที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๒๕)
๓๙. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๒๕ (อนุมัติเมื่อคราว
 ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๒๕ (สมัยสามัญ) วันศุกร์ที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๒๕)
๔๐. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๒๕
๔๑. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๒๕
๔๒. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๕ (อนุมัติเมื่อคราว
 ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๒๖ (สมัยวิสามัญ) วันศุกร์ที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๖)

๔๓. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๒๖ (อนุมัติเมื่อคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓/๒๕๒๗ (สมัยสามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๒๗ และวุฒิสภา ชุดที่ ๓ ครั้งที่ ๔/๒๕๒๗ (สมัยสามัญ) วันศุกร์ที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๒๗)

๔๔. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๗ (อนุมัติเมื่อคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒/๒๕๒๘ (สมัยสามัญ) วันพุธที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๒๘ และวุฒิสภา ชุดที่ ๔ ครั้งที่ ๓/๒๕๒๘ (สมัยสามัญ) วันศุกร์ที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๒๘)

๔๕. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙

ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรโดยประกาศใช้พระราชบัญญัติและพระราชกำหนดตามลำดับที่ ๔๖ – ๔๗ ดังนี้

๔๖. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๓๒ (อนุมัติเมื่อคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑/๒๕๓๒ (สมัยสามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๓๒ และวุฒิสภา ชุดที่ ๖ ครั้งที่ ๒/๒๕๓๒ (สมัยสามัญ) วันศุกร์ที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๒)

๔๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๗) พ.ศ. ๒๕๓๓

ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี นายอานันท์ ปันยารชุน เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรตามลำดับที่ ๔๘–๕๒ ดังนี้

๔๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๘) พ.ศ. ๒๕๓๔

๔๙. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๙) พ.ศ. ๒๕๓๔

๕๐. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔

๕๑. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๑) พ.ศ. ๒๕๓๔

๕๒. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๔ (อนุมัติเมื่อคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๕/๒๕๓๕ วันศุกร์ที่ ๓ มกราคม ๒๕๓๕)

ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรตามลำดับที่ ๕๓–๕๔ ดังนี้

๕๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ (กำหนดความรับผิดของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลผู้จ่ายเงินได้ซึ่งแสดงข้อความในหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่ายไม่ถูกต้อง เพื่อให้การให้เครดิตภาษีเป็นไปโดยรอบคอบและถูกต้อง)

๕๔. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๐ (แก้ไขให้เงินสำรองไว้เป็นค่าเผื่อหนี้สูญหรือสงสัยจะสูญ ถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิได้เต็มจำนวน ซึ่งอนุมัติเมื่อคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑ (สมัยวิสามัญ ครั้งที่ ๓) วันพุธที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ และวุฒิสภา ครั้งที่ ๑ (สมัยวิสามัญ) วันศุกร์ที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)

ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี นายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรตามลำดับที่ ๕๕–๕๖ ดังนี้

๕๕. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๓) พ.ศ. ๒๕๔๑

๕๖. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๔) พ.ศ. ๒๕๔๑

ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี นายทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรตามลำดับที่ ๕๗-๕๘ ดังนี้

๕๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๕) พ.ศ. ๒๕๔๔ (แก้ไขเพิ่มเติมให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีครอบคลุมถึงเขตปลอดอากร และเขตที่กฎหมายกำหนดให้ยกเว้นอากรขาเข้าตามที่จะได้มีการจัดตั้งขึ้นต่อไป)

๕๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๖) พ.ศ. ๒๕๔๘

ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรตามลำดับที่ ๕๙ ดังนี้

๕๙. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๗) พ.ศ. ๒๕๕๒

ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี นางสาว ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรีได้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรตามลำดับที่ ๖๐ ดังนี้

๖๐. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๕๕ (อนุมัติเมื่อคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๖ และวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันจันทร์ที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๖)

ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรตามลำดับที่ ๖๑ - ๗๘ ดังนี้

๖๑. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๘) พ.ศ. ๒๕๕๗

๖๒. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๙) พ.ศ. ๒๕๕๗

๖๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๐) พ.ศ. ๒๕๕๘

๖๔. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๑) พ.ศ. ๒๕๕๙

๖๕. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

๖๖. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

๖๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๔) พ.ศ. ๒๕๖๐

๖๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๕) พ.ศ. ๒๕๖๐

๖๙. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ (อนุมัติเมื่อคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๐/๒๕๖๑ วันศุกร์ที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๑)

๗๐. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๖) พ.ศ. ๒๕๖๑

๗๑. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๗) พ.ศ. ๒๕๖๑

๗๒. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๘) พ.ศ. ๒๕๖๒

๗๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๙) พ.ศ. ๒๕๖๒

๗๔. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕๐) พ.ศ. ๒๕๖๒

๗๕. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕๑) พ.ศ. ๒๕๖๒

๗๖. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

๗๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕๓) พ.ศ. ๒๕๖๔

๗๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕๔) พ.ศ. ๒๕๖๔

ประมวลรัษฎากรที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันคือ พระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมจำนวนทั้งสิ้น ๗๘ ฉบับ รายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. พระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ วันที่ ๑ เมษายน ๒๔๘๒ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๔๘๒ เว้นแต่เฉพาะในลักษณะ ๒ หมวด ๖ เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๔๘๒ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

ตามคำปรารภในพระราชบัญญัติฉบับนี้บัญญัติไว้ว่า ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรตราประมวลรัษฎากรเพื่อปรับปรุงการรัษฎากรตามหลักความเป็นธรรม แก่สังคม จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๖ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ใช้ประมวลรัษฎากรที่ตราไว้ต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมายตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๘๒ เป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติในลักษณะ ๒ หมวด ๖ ว่าด้วยอากรแสตมป์นั้น ให้ใช้เป็นกฎหมายตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๘๒ เป็นต้นไป (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกกฎหมาย ๘ ฉบับ ได้แก่

๑) พระราชบัญญัติเงินรัชชูปการ พุทธศักราช ๒๔๖๘

๒) พระราชบัญญัติลักษณะเก็บเงินค่านา ร.ศ. ๑๑๙

๓) พระราชบัญญัติลักษณะการเก็บภาษีค่าที่ไร้อ้อย พุทธศักราช ๒๔๖๔

๔) พระราชบัญญัติเปลี่ยนวิธีเก็บภาษียา ร.ศ. ๑๑๙

๕) ประกาศพระราชทานยกเงินอากรสวนใหญ่ค้างเก่าและเดินสำรวจต้นผลไม้ใหม่ สำหรับเก็บเงินส่วนใหญ่ รัตนโกสินทรศก ๑๓๐

๖) พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ พุทธศักราช ๒๔๗๕

๗) พระราชบัญญัติภาษีการค้า พุทธศักราช ๒๔๗๕

๘) พระราชบัญญัติภาษีการธนาคารและการประกันภัย พุทธศักราช ๒๔๗๖ รวมถึงบรรดาพิกัตอัตรา ข้อบังคับ กฎ ประกาศและบทกฎหมายอื่น ซึ่งออกเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมหรือดำเนินการตามกฎหมายดังกล่าวข้างต้น อนึ่ง นับตั้งแต่วันที่ใช้บทบัญญัติในลักษณะ ๒ หมวด ๖ แห่งประมวลรัษฎากรว่าด้วยอากรแสตมป์ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติอากรแสตมป์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ กับบรรดาพิกัตอัตรา ข้อบังคับ กฎและบทกฎหมายอื่น ซึ่งออกเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมหรือดำเนินการตามพระราชบัญญัตินั้น (มาตรา ๔)

๓. บรรดาพระราชบัญญัติ ประกาศ พิกัดอัตรา ข้อบังคับ กฎ และบทกฎหมายที่ให้อยู่แก่การตามความในมาตรา ๔ วรรคแรกนั้น ยังคงให้ใช้บังคับได้ในการเก็บภาษีอากร จำนวนพุทธศักราชต่าง ๆ ก่อนใช้ประมวลรัษฎากร ส่วนพระราชบัญญัติ พิกัดอัตรา ข้อบังคับ กฎและบทกฎหมายที่ให้อยู่แก่การตามความในมาตรา ๔ วรรคสุดท้าย ก็ยังคงให้ใช้บังคับได้ในการเก็บอากรที่จะพึงเรียกเก็บได้ก่อนใช้บทบัญญัติในลักษณะ ๒ หมวด ๖ แห่งประมวลรัษฎากรว่าด้วยอากรแสตมป์ (มาตรา ๕)

๔. ประมวลรัษฎากร มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๗๙ มาตรา ประกอบด้วย ๔ ลักษณะ ดังนี้

ลักษณะที่ ๑ ข้อความเบื้องต้น (มาตรา ๑ – มาตรา ๔)

ลักษณะที่ ๒ ภาษีอากรฝ่ายสรรพากร แบ่งเป็น ๗ หมวด ดังต่อไปนี้

หมวด ๑ บทเบ็ดเตล็ดทั่วไป (มาตรา ๕ – มาตรา ๑๓)

หมวด ๒ วิธีการเกี่ยวแก่ภาษีอากรประเมิน แบ่งเป็น ๓ ส่วน

ส่วน ๑ การยื่นรายการและการเสียภาษีอากร (มาตรา ๑๗ – มาตรา ๒๗)

ส่วน ๒ การอุทธรณ์ (มาตรา ๒๘ – มาตรา ๓๔)

ส่วน ๓ บทกำหนดโทษ (มาตรา ๓๕ – มาตรา ๓๗)

หมวด ๓ ภาษีเงินได้ แบ่งเป็น ๓ ส่วน

ส่วน ๑ ข้อความทั่วไป (มาตรา ๓๘ – มาตรา ๓๙)

ส่วน ๒ การเก็บภาษีจากบุคคลธรรมดา (มาตรา ๔๐ – มาตรา ๖๔)

ส่วน ๓ การเก็บภาษีจากบริษัทและหุ้นส่วนนิติบุคคล (มาตรา ๖๕ – มาตรา ๗๖)

หมวด ๔ ภาษีโรงค้า เริ่มตั้งแต่มาตรา ๗๗ ถึงมาตรา ๙๒ และพิกัตอัตรา ๓ ฉบับ คือ

พิกัตอัตราฉบับที่ ๑ ว่าด้วยเรื่องฝ้าย

พิกัตอัตราฉบับที่ ๒ ว่าด้วยเรื่องร้านค้า

พิกัตอัตราฉบับที่ ๓ ว่าด้วยเรื่องโรงอุตสาหกรรม

หมวด ๕ ภาษีการธนาคาร และเครดิตฟองซิเอร์ การออมสินและการประกันภัย (มาตรา ๙๓– มาตรา ๑๐๒)

หมวด ๖ อากรแสตมป์ แบ่งเป็น ๓ ส่วน

ส่วน ๑ การเสียอากร (มาตรา ๑๐๔ – มาตรา ๑๑๒)

ส่วน ๒ เบ็ดเตล็ด (มาตรา ๑๑๓ – มาตรา ๑๒๓)

ส่วน ๓ บทลงโทษ (มาตรา ๑๒๔ – มาตรา ๑๒๙)

หมวด ๗ อากรมหรสพ (มาตรา ๑๓๐ – มาตรา ๑๔๓) ซึ่งมีบัญญัติอัตราอากรมหรสพบัญญัติไว้โดยละเอียดตามฐานต่าง ๆ แยกได้ ๑๐ ฐาน โดยฐานแรกคือ ตั๋วราคาสูงกว่า ๕ สตางค์แต่ไม่เกิน ๑๐ สตางค์เก็บอากร ๒ สตางค์ เป็นต้น

ลักษณะ ๓ เงินช่วยเหลือบำรุงท้องที่ (มาตรา ๑๔๔ – มาตรา ๑๖๖) ซึ่งมีบัญญัติประเภทและชั้นของที่ดินท้ายมาตรา ๑๖๖ ได้แก่ ประเภท ๑ ที่ดินนอกเขตเทศบาล ประเภท ๒ ที่ดินในเขตเทศบาล และประเภท ๓ ที่ดินซึ่งอยู่ในเขตรัศมี ๒๐๐ เมตรของที่ตั้งสถานที่ต่าง ๆ ตามที่ระบุไว้ในลักษณะนี้ซึ่งเรียกเก็บเงินช่วยเหลือบำรุงท้องที่เท่ากับที่ดินในเขตเทศบาล เช่น ที่ดินซึ่งอยู่ในเขตรัศมี ๒๐๐ เมตรของสถานีรถไฟที่ว่าการอำเภอ เป็นต้น

ลักษณะ ๔ เงินช่วยเหลือประถมศึกษา (มาตรา ๑๖๗ – มาตรา ๑๗๙) ซึ่งเงินช่วยเหลือประถมศึกษา เป็นเงินสบทบ ขยายที่บรรลุนิติภาวะที่อยู่ในราชอาณาจักรต้องเสียเงินช่วยการศึกษาเป็นจำนวนคนละ ๑ บาทต่อ ๑ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ทั้งนี้ มีกรณียกเว้นไม่ต้องเสียเงินช่วยเหลือดังกล่าวตามมาตรา ๑๗๔ เช่น ผู้มีอายุครบ ๕๕ ปีบริบูรณ์ ภิกษุสามเณร บาทหลวงและกำนันผู้ใหญ่บ้าน เป็นต้น

๒. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๕๘๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๘๒ หน้า ๑๔๔๖

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๘๒ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

ตามคำปรารภในพระราชบัญญัติฉบับนี้บัญญัติไว้ว่า ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๕๘๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๘ มาตรา โดยได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ด้วยการเพิ่มความในบางมาตรา แห่งประมวลรัษฎากรและยกเลิกความบางมาตราแห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. เพิ่มมาตรา ๑๑ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับเรื่องการขอใบแทนใบเสร็จในกรณีที่เจ้าหน้าที่ได้ออกใบเสร็จให้ผู้เสียภาษีไปแล้ว หากต้องการขอใบแทน ให้ขอได้ ณ ที่ว่าการอำเภอโดยเสียค่าธรรมเนียมฉบับละ ๕๐ สตางค์ (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๗ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการแก้ไขเพิ่มสาระสำคัญให้อำเภอมีอำนาจเช่นเดียวกับเจ้าพนักงานประเมิน ซึ่งมีอำนาจออกหมายเรียกผู้ไม่ยื่นรายการมาไต่สวน และออกหมายเรียกพยานกับสั่งให้ยื่นรายการหรือพยานนั้น ให้นำสมุดบัญชีหรือพยานหลักฐานอื่นอันควรแก่เรื่องมาแสดงได้ แต่ต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๕ วันนับแต่วันส่งหมายนั้น (มาตรา ๔ – มาตรา ๗)

๓. ยกเลิกความในมาตรา ๓๖ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการแก้ไขในส่วนที่เป็นหมายเหตุหรือคำสั่งของอำเภอเพื่อให้ปรากฏในบทลงโทษให้สอดคล้องกันกับการแก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งให้อำเภอมีอำนาจออกหมายหรือคำสั่งด้วย (มาตรา ๘)

๔. ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการยกเลิกการหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาร้อยละ ๒๕ ซึ่งให้ใช้เป็นการเหมาสำหรับค่าใช้จ่ายในกิจการของวิชาชีพอิสระตามที่จะได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดไว้ (มาตรา ๙)

๕. เพิ่มความเป็นวรรค ๒ ของมาตรา ๕๖ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับให้บุคคลซึ่งมิใช่นิติบุคคลประกอบกิจการเช่นหุ้นส่วนได้รับเงินได้พึงประเมินยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดด้วย นอกจากบุคคลซึ่งเป็นหุ้นส่วนต้องยื่นแล้ว (มาตรา ๑๐)

๖. เพิ่มความเป็นวรรค ๒ ของมาตรา ๖๔ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับถ้าเงินงวดที่ ๑ ไม่ชำระภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ผู้ต้องเสียภาษีหมดสิทธิที่จะชำระเงินภาษีเป็น ๒ งวด และให้ใช้มาตรา ๒๗ บังคับ (มาตรา ๑๑)

๗. ยกเลิกความในมาตรา ๖๕ (๑) และมาตรา ๖๗ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับความชัดเจนในส่วนเงินที่ต้องเสียภาษีที่เป็นดอกเบี้ยที่จ่ายเป็นดอกเบี้ยหุ้นกู้ ดอกเบี้ยพันธบัตรหรือดอกเบี้ยเงินกู้อันมีลักษณะเป็นเงินทุนและในกรณีบริษัทหรือหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เป็นธนาคารก่อนจ่ายเงินได้ต้องเสียภาษีจากการเทียบยอดเงินฝากในบัญชี ตามบทบัญญัติของกฎหมาย แต่อย่างน้อยจำนวนเงินภาษีที่ต้องเสียต้องไม่ต่ำกว่า ๓,๐๐๐ บาท (มาตรา ๑๒ – มาตรา ๑๓)

๘. ยกเลิกความในมาตรา ๖๘ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับการเสียภาษีตามความในส่วนนี้ ให้เสียตามอัตราภาษีปกติในบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวดนี้ ณ ที่ว่าการอำเภอภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่นิติบัญญัติและงบดุล ส่วนในกรณีที่ไม่มีการประชุมใหญ่ให้เสียภาษีภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ถึงจ่ายเงินได้ตามมาตรา ๖๕ (มาตรา ๑๔)

๙. ยกเลิกความในมาตรา ๖๙ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่นิติบัญญัติและงบดุลทุกปี หรือในกรณีที่ไม่มีการประชุมใหญ่ภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่พึงจ่ายเงินตามมาตรา ๖๕ ให้บริษัทหรือหุ้นส่วนนิติบุคคลยื่นรายการต่อเจ้าพนักงานประเมินตามแบบที่อธิบดีกำหนด แสดงรายการเกี่ยวกับเงินได้ต้องเสียภาษีตามมาตรา ๖๕ และยอดเงินต่าง ๆ ตามมาตรา ๖๗ (มาตรา ๑๕)

๑๐. เพิ่มความเป็นวรรค ๒ ของมาตรา ๘๓ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับถ้าเงินงวดที่ ๑ ไม่ชำระภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ผู้ต้องเสียภาษีหมดสิทธิที่จะชำระเงินภาษีเป็น ๒ งวด และให้ใช้มาตรา ๒๗ บังคับ (มาตรา ๑๖)

๑๑. เพิ่มความต่อท้ายมาตรา ๑๐๓ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับ “นายตรวจ” หมายความว่า เจ้าพนักงานหรือรัฐมนตรีแต่งตั้ง (มาตรา ๑๗)

๑๒. ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๕ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับถ้อยคำในการออกใบรับ ซึ่งผู้รับชำระราคาต้องออกใบรับ และได้เพิ่มผู้ชำระราคา ซึ่งจะได้มีการเรียกร้องให้ออกใบรับได้ด้วย (มาตรา ๑๘)

๑๓. ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๓ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับให้นายตรวจมีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งมีอำนาจเข้าไปในสถานที่ทำการค้าหรือสำนักงานใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อตรวจสอบตราสาร หรือออกหมายเรียกแล้วแต่กรณีได้ (มาตรา ๑๙)

๑๔. ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๕ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับบทลงโทษ นอกจากกรณีจงใจกระทำหรือทำตราสารให้ผิดความจริงเพื่อหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งหมวดนี้ โดยได้เพิ่มกรณี “ออกใบรับไม่เกินสำหรับมูลค่าเกิน ๕ บาท หรือแบ่งหรือแยกมูลค่าที่ได้รับชำระนั้นเพื่อหลีกเลี่ยงการเสียอากรก็ได้” มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๒๐๐ บาท (มาตรา ๒๐)

๑๕. เพิ่มความเป็นวรรค ๒ ของมาตรา ๑๒๗ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับถ้าความผิดตามความในวรรคก่อน ปรากฏขึ้นด้วยการกล่าวหาแจ้งความของบุคคลที่มีใช้พนักงานของรัฐบาลทำการในหน้าที่นอกจากเงินค่าปรับแล้ว ให้ผู้มีความผิดเสียเงินเป็นค่าสินบนจ่ายให้แก่บุคคลดังกล่าวอีกด้วย เป็นจำนวนเงินไม่เกินกึ่งหนึ่งของเงินค่าปรับ แต่อย่างน้อยไม่ต่ำกว่า ๓ บาท (มาตรา ๒๑)

๑๖. ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๘ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับนายตรวจในบทลงโทษเพื่อสอดคล้องกัน ในกรณีหากผู้ใดไม่อำนวยความสะดวก หรือโดยรู้อยู่แล้วหรือจงใจไม่ปฏิบัติตามพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือนายตรวจ ซึ่งออกตามมาตรา ๑๒๓ หรือไม่ยอมตอบคำถามเมื่อซักถาม ผู้นั้นมีความผิดซึ่งมีโทษปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท (มาตรา ๒๒)

๑๗. ยกเลิกความในบัญชีอัตราอากรแสตมป์ท้ายหมวด ๖ แห่งประมวลรัษฎากร ข้อ ๒ ข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๑๑ ข้อ ๒๑ ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๘ ข้อ ๒๙ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๒๓)

๑๘. ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๔ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับบทลงโทษที่เก็บเงินเพื่อบำรุงสาธารณประโยชน์ โดยเฉพาะและโดยไม่หักรายจ่ายจากเงินที่เก็บได้ ซึ่งได้เป็นไปตามลักษณะที่รัฐมนตรีกำหนดระเบียบการไว้ (มาตรา ๒๔)

๑๙. เพิ่มความต่อท้ายมาตรา ๑๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับในส่วนของที่ดินที่ต้องเสียเงินช่วยบำรุงท้องที่ซึ่งเหลือจากที่จัดเป็นที่อยู่อาศัยแล้วนั้น ได้กำหนดให้ “การพิจารณาหักที่ดินนอก ในกรณีที่บุคคลคนเดียวมีที่ดินหลายแปลง ให้หักให้เฉพาะที่เกี่ยวกับที่ดินซึ่งได้อยู่อาศัยนานที่สุดในปีสำรวจปีหนึ่ง ๆ แปลงเดียว” ทั้งนี้ หากมีกรรมสิทธิ์ร่วมกัน ให้หักสำหรับตัวผู้ต้องเสียเงินช่วยบำรุงท้องที่และภริยาหรือสามีที่อยู่ร่วมกันนั้นให้หักได้โดยส่วนเฉลี่ย แต่ต้องไม่เกินอัตราตามที่กำหนดไว้เว้นแต่บุตรที่อยู่ร่วมด้วยให้หักให้ทุกคน ๆ ละ ๒๐๐ ตารางเมตร (มาตรา ๒๕)

๒๐. ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๑ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับที่ดินซึ่งมีราคาปานกลางสูงกว่าไร่ละ ๑๐,๐๐๐ บาท ให้ถือว่าไม่ใช่ที่ดินสำหรับอยู่อาศัย และไม่ได้รับยกเว้นตามมาตรา ๑๕๐ (มาตรา ๒๖)

๒๑. ยกเลิกความในวรรค ๒ ของมาตรา ๑๖๑ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการกำหนดให้ที่ดินซึ่งใช้ในการเพาะปลูก นอกจากต้องเป็นที่ดินนอกเขตเทศบาลเมืองหรือเทศบาลนคร และให้อยู่ในเงื่อนไขนอกเขตที่ดินประเภท ๓ ตามบัญชีประเภท และชั้นของที่ดินท้ายลักษณะนี้ด้วย (มาตรา ๒๗)

๒๒. ยกเลิกความในบัญชีประเภทและชั้นของที่ดินประเภท ๓ ท้ายลักษณะ ๓ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๒๘)

๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๘๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๘๔ หน้า ๔

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๘๔ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

ตามคำปรารภในพระราชบัญญัติฉบับนี้บัญญัติไว้ว่า ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๘๓ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๘ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. เพิ่มความเป็นวรรค ๒ และวรรค ๓ ของมาตรา ๑๘ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับในกรณีที่ผู้ต้องเสียภาษีอากรถึงแก่ความตายก่อนได้รับแจ้งจำนวนภาษีอากรที่ประเมิน ให้อำเภอหรือเจ้าพนักงานประเมินแจ้งจำนวนภาษีอากรดังกล่าวไปยังผู้จัดการมรดก หรือทายาทหรือบุคคลอื่นที่ครอบครองทรัพย์สินมรดก แล้วแต่กรณี ถ้าได้ประเมินแล้ว ไม่มีจำนวนที่ต้องเรียกเก็บหรือเรียกคืนการแจ้งเป็นอันระงับ แต่ทั้งนี้ อำเภอหรือเจ้าพนักงานยังมีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ ซึ่งมาตราดังกล่าวให้มีอำนาจออกหมายเรียกในกรณีที่ผู้เสียภาษีไม่ยื่นแสดงรายการ ทั้งมีอำนาจแก้ไขจำนวนเงินที่ประเมินและแจ้งให้ผู้เสียภาษีชำระ (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกบทวิเคราะห์ศัพท์คำว่า “ปีภาษี” ในมาตรา ๓๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแต่เดิมหมายถึง “ปีตามปฏิทินหลวง” กล่าวคือ คำว่า “ปีภาษี” ให้หมายความว่า “ปีประติทิน” (มาตรา ๔)

๓. ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับการเก็บภาษีเงินได้จากบุคคลธรรมดา นอกจากให้บุคคล ห้างหุ้นส่วน สมาคม หรือคณะบุคคล ผู้ที่จ่ายเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา ๔๐ (๑) (๒) (๓) ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ได้เพิ่มอนุมาตรา (๔) ด้วย โดยให้หักเงินภาษีเงินได้ทุกราวที่จ่ายเงิน แต่ยกเว้นดอกเบี้ยเงินกู้ยืม (มาตรา ๕)

๔. ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ และความในวรรค ๒ ของมาตรา ๕๖ ซึ่งเพิ่มขึ้นโดยมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับในกรณีการยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินของบุคคลในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว มีเงินได้พึงประเมินเกินกว่า ๖๐๐ บาท ให้ยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งภายในเดือนกุมภาพันธ์ทุก ๆ ปี ซึ่งแต่เดิมนั้นเป็นเดือนพฤษภาคมที่ได้ยกเลิกไปแล้ว ทั้งนี้ให้คณะบุคคลซึ่งมิใช่นิติบุคคลก็ต้องยื่นภายในเดือนกุมภาพันธ์ทุก ๆ ปี เช่นเดียวกัน (มาตรา ๖)

๕. เพิ่มความเป็นมาตรา ๕๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับในกรณีที่ผู้มีเงินได้เกิน ๖๐๐ บาท ในปีภาษีล่วงมาแล้ว ได้เพิ่มเติมในกรณีที่ตายก่อนที่ได้มีการปฏิบัติตามความในมาตรา ๕๖ หรือก่อนที่ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้พิทักษ์หรือผู้อนุบาลได้ปฏิบัติตามความในมาตรา ๕๗ และได้เพิ่มเติมให้เป็นหน้าที่โดยการปฏิบัติแทนของผู้จัดการมรดกหรือของทายาทหรือผู้อื่นที่ครอบครองทรัพย์สินมรดกด้วย (มาตรา ๗)

๖. ยกเลิกความในมาตรา ๕๘ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับปีภาษี ซึ่งระยะเวลาเดิมจากภายในเดือนเมษายนทุก ๆ ปีนั้นได้ยกเลิกไปแล้ว และให้เป็นภายในเดือนมกราคมทุก ๆ ปี ในการยื่นแสดงรายการจ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) ส่วนการยื่นแสดงรายการกรณีบุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือคณะบุคคล มีหน้าที่หักเงินได้ตามมาตรา ๕๐ ต้องยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา ๔๐ (๑) (๒) แล้วพระราชบัญญัตินี้ได้เพิ่ม อนุมาตรา (๔) ของมาตรา ๔๐ ด้วย (มาตรา ๘)

๗. ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับในกรณีที่บุคคลตั้งตัวแทนจัดการทรัพย์สินหรือผู้รับประโยชน์จากทรัสต์ เป็นผู้มีเงินได้สุทธิถึงจำนวนต้องเสียภาษี ซึ่งแต่เดิมนั้นบัญญัติไว้เพียงกรณีผู้ไม่บรรลุนิติภาวะ ผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถเท่านั้น พระราชบัญญัตินี้ได้เพิ่มเติมผู้ที่ถึงแก่ความตายด้วย จึงได้บัญญัติเพิ่มเติมในส่วนของผู้ที่มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในส่วนนี้ โดยเพิ่มเติมผู้จัดการมรดก ทายาทหรือผู้อื่นที่ครอบครองทรัพย์สินมรดกนอกจากผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาล ผู้พิทักษ์ ตัวแทนหรือทรัสต์ แล้วแต่กรณี เพื่อให้สอดคล้องกัน (มาตรา ๙)

๘. ยกเลิกความในมาตรา ๖๘ และในมาตรา ๖๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน โดยยกเลิกการให้เสียภาษีภายใน ๙๐ วันในกรณีไม่มีการประชุมใหญ่ โดยกำหนดให้เป็นภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันสุดท้ายของระยะเวลาบัญชี ๑๒ เดือน ใช้บังคับแทน รวมทั้งแก้ไขในการยื่นรายการต่อเจ้าพนักงานประเมินในกรณีไม่มีการประชุมใหญ่ ภายใน ๑๒๐ วันเช่นเดียวกัน (มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑)

๙. ยกเลิกบทวิเคราะห์ศัพท์คำว่า “ปีภาษี” เดิมหมายความว่า “ปีปฏิทินหลวง” ในมาตรา ๗๘ แห่งประมวลรัษฎากร โดยมาตรา ๑๒ คำว่า “ปีภาษี” ให้หมายความว่า “ปีประติทิน” (มาตรา ๑๒)

๑๐. ยกเลิกความในวรรค ๑ และวรรค ๒ ของมาตรา ๘๕ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน ในการยื่นรายการเพื่อเสียภาษีของผู้เริ่มประกอบกิจการจะต้องเสียภาษีตามมาตรา ๗๙ (๒) ในระหว่างวันที่ ๑ มกราคม ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ในปีภาษีปีใด ต้องยื่นภายใน ๖๐ วัน นับแต่เริ่มประกอบ

กิจการนั้น ในกรณีที่เริ่มประกอบกิจการในระหว่างวันที่ ๑ กรกฎาคม ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ในปีภาษีใด ไม่ต้องยื่นรายการเสียภาษีในปีนั้น (มาตรา ๑๓)

๑๑. ยกเลิกความในข้อ ๒ วรรค ๑ แห่งพิกัดอัตราฉบับที่ ๓ ทำยมาตรา ๔ แห่งประมวลรัษฎากร โดยพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้ภาษี ระหว่างวันที่ ๑ มกราคม ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ซึ่งเป็นการแก้ไขระยะเวลา ปีภาษีในกรณีเริ่มประกอบกิจการในโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งได้ยกเลิกปีภาษีระหว่างวันที่ ๑ เมษายนและวันที่ ๓๐ กันยายน (มาตรา ๑๔)

๑๒. ยกเลิกบทวิเคราะห์ศัพท์คำว่า “ชิตฆ่า” และ “ปิดแสดมภ์บริบูรณ์” ในมาตรา ๑๐๓ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน โดยเพิ่มเติมความหมายของคำว่า “ชิตฆ่า” ในกรณีแสดมภ์คน นอกจากให้เขียนบนตราสารแสดมภ์คนปรากฏอยู่ในด้านหน้าของตราสารนั้นแล้ว ได้เพิ่มข้อความว่า “หรือยื่นตราสารให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประทับแสดมภ์” ส่วนคำว่า “ปิดแสดมภ์บริบูรณ์” ได้เพิ่มความต่อท้ายมาตรา ๑๐๓ ความว่า “หรือโดยยื่นตราสารให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประทับแสดมภ์คนและชำระเป็นเงินจำนวนไม่น้อยกว่าอากรที่ต้องเสียและชิตฆ่าแล้ว” (มาตรา ๑๕)

๑๓. ยกเลิกความในวรรค ๑ ของมาตรา ๑๒๗ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน โดยแก้ไขในกรณีที่เมื่อออกใบรับตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐๕ หรือไม่ปิดแสดมภ์หรือไม่ออกใบรับ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๖ ซึ่งออกใบรับเมื่อถูกเรียกร้องโดยไม่ปิดแสดมภ์บริบูรณ์ตามจำนวนอากรที่ต้องเสีย ถือว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑๐๐ บาท (มาตรา ๑๖)

๑๔. ให้เพิ่มความเป็นข้อยกเว้น ฉ. ช. ช. ณ. และ ณ. ของข้อ ๒๙ ในบัญชีอัตราอากรแสดมภ์ท้ายหมวด ๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยบัญชีแก้ไขอัตราอากรแสดมภ์ท้ายพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒ ได้กำหนดข้อยกเว้น ของ ฉ. ช. ช. ณ. และ ณ. ของข้อ ๒๙ (มาตรา ๒๗)

ฉ. แบบ ป.ค. ๔๓ เรื่องขอทำการเพาะปลูกในเขตตะเภาหรือดอนในแม่น้ำโขงของกระทรวงมหาดไทย

ช. แบบ ป.๒ เรื่องแจ้งความสำรวจเด็กของกระทรวงธรรมการ

ช. แบบ ป.๕ เรื่องส่งเด็กเข้าเรียนของกระทรวงธรรมการ

ณ. แบบพิมพ์ของกองประมวลสถิติ

ณ. แบบ ร.ว. ๒๒ เรื่องชี้เขตที่ดินของกรมที่ดินและโลหกิจ

๔. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๙ ตอนที่ ๖ วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๔๘๕ หน้า ๒๕๒

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๔๘๕ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

ตามคำปรารภในพระราชบัญญัติฉบับนี้บัญญัติไว้ว่า ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญคือ เพิ่มความเป็นวรรค ๒ ของมาตรา ๑๕๖ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับในกรณีที่ไม่มีสภาจังหวัด เมื่อคณะกรรมการตีราคาปานกลางแล้วให้เสนอการตีราคานั้นตั้งคณะกรรมการจังหวัดพิจารณา เมื่อคณะกรรมการจังหวัดเห็นชอบด้วยหรือแก้ไขประการใดแล้ว ก็ให้คณะกรรมการจังหวัดประกาศประเภทและชั้นของที่ดินนั้นไว้ ณ ศาลากลางจังหวัด ที่ว่าการอำเภอและตำบลนั้น ๆ (มาตรา ๓)

๕. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๘๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๙ ตอนที่ ๖๖ วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๔๘๕ หน้า ๑๘๑๓

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๔๘๕ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

ตามคำปรารภในพระราชบัญญัติฉบับนี้บัญญัติไว้ว่า ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๘๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญคือ เพิ่มความเปนวรรค ๒ ของมาตรา ๑๗๒ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับเมื่อมีเหตุพิเศษ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศขยายเวลาในการเสียเงินช่วยการประถมศึกษาซึ่งเป็นการผ่อนผันให้แก่บุคคลบางจำพวก หรือบุคคลในบางท้องที่ได้ (มาตรา ๓)

๖. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๙

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๓ ตอนที่ ๘๓ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๙ หน้า ๗๔๔

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๙ เป็นต้นไป เว้นแต่

๑. บทบัญญัติมาตรา ๓ ถึงมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๙ ให้ใช้สำหรับการจัดเก็บภาษีเงินได้ ซึ่งพึงประเมินเรียกเก็บในปี พ.ศ. ๒๔๙๐ เป็นต้นไป

๒. บทบัญญัติมาตรา ๒๐ ถึงมาตรา ๒๒ ให้ใช้สำหรับการจัดเก็บภาษีโรงค้า ซึ่งพึงประเมินเรียกเก็บในปี พ.ศ. ๒๔๙๐ เป็นต้นไป

๓. บทบัญญัติมาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ ให้ใช้สำหรับการจัดเก็บภาษีการธนาคาร การเครดิต ฟองซิเอร์ การออมสิน และการประกันภัย ซึ่งพึงประเมินเรียกเก็บในปี พ.ศ. ๒๔๙๐ เป็นต้นไป

๔. บทบัญญัติมาตรา ๓๐ (๑) และ (๒) ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๙๐ เป็นต้นไป

๕. บทบัญญัติตั้งแต่มาตรา ๓๑ ถึงมาตรา ๓๕ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๙๐ เป็นต้นไป

๖. บทบัญญัติมาตรา ๓๖ ให้ใช้สำหรับการจัดเก็บเงินช่วยการประถมศึกษาจำนวนปี พ.ศ. ๒๔๙๐-พ.ศ. ๒๔๙๑ เป็นต้นไป

๗. บทบัญญัติมาตรา ๓๙ สำหรับภาษีโรงเรือนและที่ดิน ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

ตามคำปรารภในพระราชบัญญัติฉบับนี้บัญญัติไว้ว่า ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๙ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔๑ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการแก้ไขสาระสำคัญโดยกำหนดให้ค่าธรรมเนียม ค่านายหน้า เบี้ยประชุมกรรมการ โบนัสกรรมการ เป็นเงินได้พึงประเมินจัดอยู่ในประเภทในอนุมาตรา (๒) ของมาตรา ๔๐ ซึ่งแต่เดิมค่าธรรมเนียมและค่านายหน้าจัดอยู่ในอนุมาตรา (๑) ของมาตรา ๔๐ (มาตรา ๓)

๒. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๔๒ (๔) แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการได้กำหนดให้เงินเพิ่มประจำตำแหน่งและค่าเช่าบ้านสำหรับข้าราชการ สถานทูตหรือสถานกงสุลไทย ในต่างประเทศไม่ต้องรวมเป็นเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) (มาตรา ๔)

๓. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๔๒ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการได้กำหนดหลักการยอมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการอาชีพร้อยละ ๒๐ สำหรับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) ในกรณี เฉพาะที่จ่ายเป็นรายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน หรือจ่ายครั้งเดียวเมื่อได้ออกจากงาน (มาตรา ๕)

๔. ให้ยกเลิกความในอนุมาตรา (๑) และ (๒) ของมาตรา ๔๓ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการยอมให้หักค่าใช้จ่ายในอนุมาตรา (๑) และ (๒) ของมาตรา ๔๓ ดังนี้ (๑) กรณีที่เป็นบ้าน โรงเรือน สิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นหรือแพ นอกจากให้หักเป็นการเหมาร้อยละ ๒๐ และหักดอกเบี้ยจำนวนเท่าที่จ่ายจริงแล้ว ได้เพิ่มเป็นค่าภาษีของกรณีดังกล่าวได้ตามอัตราที่ระบุไว้ในกฎหมายอื่น ๆ ในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วด้วย (๒) ถ้าเป็นที่ดินใช้ในการเกษตรกรรมนอกจากให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาร้อยละ ๑๐ และดอกเบี้ยจำนวนเท่าที่จ่ายจริงแล้ว ได้เพิ่มเป็นเงินช่วยบำรุงท้องที่ตามที่ชำระไปในปีภาษีล่วงมาแล้วด้วย (มาตรา ๖)

๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการได้รับส่วนลดอีกเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับส่วนตัว สามีหรือภริยา และบุตร ภายหลังจากที่เงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ หักตามมาตรา ๔๒ ทวิ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แล้ว แยกเป็น ๓ กรณี ดังนี้ (๑) สามีภริยาอยู่ร่วมกันตลอดปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว ประเมินเรียกเก็บภาษีเงินได้เสมือนเป็นคนคนเดียวกันตามมาตรา ๕๗ ตรี ให้หักลดหย่อนส่วนตัวและสามี หรือภริยาได้ ๑,๘๐๐ บาท ส่วนบุตรหักลดหย่อนได้ ๔๐๐ บาท ยกเว้นบุตรมีรายได้ ๔๐๐ บาทขึ้นไป (๒) สามีภริยาอยู่ร่วมกันบางเวลาในปีภาษีล่วงมาแล้ว ให้หักลดหย่อนส่วนตัวได้ ๑,๒๐๐ บาท หรือหักลดหย่อนสามีหรือภริยาได้ ๖๐๐ บาท ส่วนบุตรหักลดหย่อนได้ ๔๐๐ บาท ยกเว้นบุตรมีรายได้ ๔๐๐ บาทขึ้นไป (๓) ในกรณีอื่น ให้หักลดหย่อนส่วนตัวได้ ๑,๒๐๐ บาท ส่วนบุตรหักลดหย่อนได้ ๔๐๐ บาท ยกเว้น บุตรมีรายได้ ๔๐๐ บาทขึ้นไป (มาตรา ๗)

๖. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับอัตราภาษีเงินได้สุทธิตามที่เงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ หักตามมาตรา ๔๒ ทวิ มาตรา ๔๓ ถึงมาตรา ๕๗ แล้ว คงเหลือเป็นเงินได้สุทธิที่ต้องเสียภาษีเงินได้มี ๓ ขั้น ดังนี้ (๑) จำนวนเงินได้สุทธิตั้งแต่ ๑,๐๐๐ บาทลงมาให้เสีย ๖ ใน ๑๐ แห่งอัตราภาษีปกติ (๒) จำนวนเงินได้สุทธิที่เกินกว่า ๑,๐๐๐ บาทขึ้นไปให้เสียในอัตราปกติ (๓) จำนวนเงินได้สุทธิที่เกินกว่า ๕,๐๐๐ บาทขึ้นไปให้เสียภาษีเสริมอีก ทั้งนี้ อัตราภาษีปกติและภาษีเสริมตามที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวดนี้ (มาตรา ๘)

๗. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๙ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับยอดเงินได้สุทธิเกินกว่า ๕,๐๐๐ บาท ต้องเสียภาษีเสริม ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๕) ไม่ต้องเสียภาษีปกติแต่ต้องเสียภาษีเสริม เมื่อเงินได้ตามมาตรา ๔๐ ทั้งหมดมียอดเงินได้สุทธิถึงจำนวนที่ต้องเสียภาษีเสริมดังกล่าว (มาตรา ๙)

๘. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๔๙ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร โดยได้กำหนดเงื่อนไขการถือหุ้นของบุคคลในครอบครัวที่เป็นผู้ถือหุ้นในหุ้นส่วนซึ่งมีไซนิติบุคคล ถือเป็นเงินได้ของบุคคลคนเดียวในครอบครัว เช่นเป็นเงินได้ของสามี หรือของบิดาหรือมารดา (มาตรา ๑๐)

๙. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๔๓ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการแก้ไขจำนวนเงินได้พึงประเมินที่ต้องยื่นรายการจากเดิม ๖๐๐ บาท ปรับเป็น ๑,๒๐๐ บาท โดยยื่นภายในเดือนกุมภาพันธ์ทุก ๆ ปี และนอกจากนี้ คณะบุคคลซึ่งมีไซนิติบุคคล ประกอบการเป็นหุ้นส่วนได้รับเงินได้พึงประเมิน ให้ยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในเดือนกุมภาพันธ์ทุก ๆ ปีด้วย (มาตรา ๑๑)

๑๐. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับแก้ไขจำนวนเงินได้พึงประเมินที่ต้องเสียภาษีให้มีจำนวนเกินกว่า ๑,๒๐๐ บาท (แต่เดิม ๖๐๐ บาท) ในกรณีเป็นหน้าที่ของผู้แทนโดยชอบธรรมผู้พิทักษ์ หรือผู้อนุบาลต้องปฏิบัติตามความในมาตรา ๕๖ (มาตรา ๑๒)

๑๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๔๓ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับถ้าผู้มีเงินได้พึงประเมินเกิน ๑,๒๐๐ บาท ตายก่อนยื่นประเมิน หรือก่อนได้มีการปฏิบัติการแทนตามมาตรา ๕๗ ในการยื่นประเมินให้เป็นหน้าที่ของผู้จัดการมรดก ทายาท หรือผู้อื่นที่ครอบครองทรัพย์สินมรดก แล้วแต่กรณี (มาตรา ๑๓)

๑๒. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๕๗ ทรี แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับในการเก็บภาษีเงินได้ในกรณีที่สามีภริยาอยู่ร่วมกันตลอดปีภาษีแล้ว ให้ถือเอาเงินได้พึงประเมินของภริยาเป็นเงินได้พึงประเมินของสามี และให้สามียื่นรายการเสียภาษี หากต้องการแยกกันยื่น ต้องแจ้งเจ้าพนักงานประเมินทราบ (มาตรา ๑๔)

๑๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๔๓ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการเสียภาษีอัตราร้อยละ ๒๐ แห่งยอดเงินได้ตามมาตรา ๖๕ การเก็บภาษีจากบริษัทและหุ้นส่วนนิติบุคคล ณ ที่ว่าการอำเภอภายใน ๙๐ วันนับแต่วันมีมติบัญชีและงบดุลจากที่ประชุมใหญ่ หรือเมื่อไม่มีประชุมใหญ่ ภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันสุดท้ายของระยะเวลาบัญชี ๑๒ เดือน (มาตรา ๑๕)

๑๔. ให้เพิ่มความเป็นวรรค ๒ ของมาตรา ๗๔ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับบริษัทหรือหุ้นส่วนนิติบุคคลได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีเมื่อจ่ายเงินได้ตามมาตรา ๖๕ แต่ถ้าบริษัทหรือหุ้นส่วนนั้นประกอบกิจการอย่างอื่นนอกจากวิชาชีพอิสระด้วยก็ไม่ให้ได้รับการยกเว้น (มาตรา ๑๖)

๑๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๕ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับบริษัทหรือหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีผู้ถือหุ้นตามมาตรา ๔๙ ทวิ ให้ถือว่าบริษัทหรือหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นเป็นหุ้นส่วนมีโชตินิติบุคคลตั้งแต่วันเริ่มแห่งระยะเวลาบัญชีในปี ๒๔๘๙ เป็นต้นไป ไม่ต้องเสียภาษีตามส่วนของการเก็บภาษีจากบริษัทและหุ้นส่วนนิติบุคคล แต่ให้เสียภาษีโดยนำบทบัญญัติว่าด้วยการเก็บภาษีจากบุคคลธรรมดามาใช้บังคับ (มาตรา ๑๗)

๑๖. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๖ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับถ้าบริษัทหรือหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศซึ่งมิได้ประกอบกิจการในประเทศไทย แต่มีเงินได้ที่จ่ายตามความในมาตรา ๖๕ ในประเทศไทย ให้การเสียภาษีโดยให้ผู้จ่ายเงินได้ตามมาตรา ๖๕ หักภาษีจากเงินที่จ่ายในอัตราร้อย ๒๐ นำส่ง ณ ที่ว่าการอำเภอภายใน ๗ วัน นับแต่วันจ่ายเงิน (มาตรา ๑๘)

๑๗. ให้ยกเลิกบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับบัญชีอัตราภาษีเงินได้ อัตราภาษีปกติร้อยละ ๑๐ และใช้อัตราภาษีเสริมร้อยละ ๑๒, ๑๖, ๒๐, ๒๕, ๓๐, ๔๐, ๔๕ และ ๕๐ ตามฐานเงินได้สุทธิที่ต้องเสียภาษีต่างกันซึ่งแยกได้ ๙ ฐานสำหรับฐานแรกเริ่มตั้งแต่เงินได้สุทธิเกิน ๕,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท (ยกเลิกในอัตราร้อยละ ๔, ๖, ๗, ๙, ๑๒ และ ๑๕ สำหรับฐานแรกเริ่มตั้งแต่เงินได้สุทธิเกิน ๑๒,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ บาท) (มาตรา ๑๙)

๑๘. ให้ยกเลิกความในข้อ ๑ และข้อ ๒ ของพิกัดอัตราฉบับที่ ๑ ท้ายหมวด ๔ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับกำหนดให้คิดอัตราภาษีป้ายตามพื้นที่ของป้ายทุก ๕๐๐ ตารางเซนติเมตร ต่อจำนวนภาษีตามกำหนดในมาตรานี้ โดยแบ่งเป็นตามลักษณะอักษรไทยล้วนหรืออักษรไทยปนอักษรต่างประเทศ หรือไม่มีอักษรไทยเลย ทั้งนี้ป้ายทุกป้ายจะต้องเสียภาษีอย่างน้อยป้ายละ ๑๐ บาท (มาตรา ๒๐)

๑๙. ให้ยกเลิกความในข้อ ๒ แห่งพิกัดอัตราฉบับที่ ๒ ท้ายหมวด ๔ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการเรียกเก็บภาษีร้านค้าในอัตราที่สูงขึ้นเป็นร้อยละ ๕๐ แห่งค่ารายปี (ยกเลิกอัตราร้อยละ ๘) สำหรับกรณีที่ร้านค้านั้นผู้ต้องเสียภาษีไม่ได้อยู่อาศัย แต่ถ้าได้อยู่อาศัยเรียกเก็บร้อยละ ๔๐ แห่งค่ารายปี (ยกเลิกอัตราร้อยละ ๖) สำหรับร้านค้าที่มีค่ารายปีไม่ถึง ๑๒๐ บาท ให้ยกเว้นภาษี ส่วนผู้ประกอบการหลายร้านและค่ารายปีหลายร้านรวมกันมีจำนวนตั้งแต่ ๑๒๐ บาทขึ้นไปไม่ได้รับการยกเว้น (มาตรา ๒๑)

๒๐. ให้ยกเลิกความในข้อ ๑ พิกัดอัตราฉบับที่ ๓ ท้ายหมวด ๔ ลักษณะ ๓ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับได้ปรับอัตราภาษีโรงอุตสาหกรรมให้มีอัตราสูงขึ้นได้แก่

๑) โรงสี ให้เรียกเก็บตามกำลังเครื่องจักรอาจทำการได้สูงสุดใน ๒๔ ชั่วโมง ในปีที่ผ่านมาแล้ว คิดเป็นเกวียน ๆ ละ ๒๐ บาทต่อปี (ยกเลิก ๒ บาทต่อปี) ส่วนจำนวนลูกจ้างคิดถัวเฉลี่ยเป็นรายเดือน คนละ ๑๐ บาทต่อปี (ยกเลิก ๑ บาทต่อปี)

๒) ที่ทำการโมหร้อยยหิน ที่ทำการชุดแร่หรือโรงอุตสาหกรรมอย่างอื่น ให้เรียกเก็บตามกำลังสูงสุดของเครื่องจักรคิดเป็นแรงม้า ๆ ละ ๒๐ บาทต่อปี (เดิม ๒ บาทต่อปี) จำนวนลูกจ้างคิดถัวเฉลี่ยเป็นรายเดือน คนละ ๑๐ บาทต่อปี (เดิมคนละ ๑ บาทต่อปี)

ทั้งนี้ ถ้าใช้แต่เครื่องจักรหรือลูกจ้างอย่างใดอย่างหนึ่งแต่อย่างเดียว ก็ให้เรียกเก็บเพียงอย่างเดียวแล้วแต่กรณี (มาตรา ๒๒)

๒๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๕ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับธนาคารที่ประกอบกิจการในประเทศไทยต้องเสียภาษีในอัตราปีละ ๔,๐๐๐ บาท และต้องเสียภาษีเพิ่มอีกถ้าได้กระทำการแลกเปลี่ยนในปีภาษีนั้นด้วย (มาตรา ๒๓)

๒๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๘ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับกิจการประกันภัยในประเทศไทย เว้นประกันชีวิตต้องเสียภาษีในอัตราร้อยละ ๒ ของจำนวนเบี้ยประกันภัยที่เก็บได้ในระหว่างปีภาษีล่วงมาแล้ว (ยกเลิกร้อยละ ๑) ส่วนประกันชีวิต ก็ให้การเสียภาษีเป็นไปในลักษณะเดียวกันแต่เสียภาษีในอัตราร้อยละ ๑ ของเบี้ยประกันภัย (มาตรา ๒๔)

๒๓. ให้ยกเลิกความในอนุมาตรา ๑ ของมาตรา ๑๑๓ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการเสียอากรตราสารตามอัตราในบัญชีท้ายหมวดนี้ ซึ่งตราสารที่มีได้ปิดอากรแสตมป์บริบูรณ์เป็นตราสารที่กระทำขึ้นในประเทศไทย เมื่อได้ยื่นขอเสียอากรภายใน ๑๕ วันนับแต่วันต้องปิดแสตมป์บริบูรณ์ ให้เสียอากรนั้นได้ (มาตรา ๒๕)

๒๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๔ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับตราสาร ซึ่งโดยการตรวจสอบตามมาตรา ๑๒๓ หากปรากฏว่าตราสารมิได้ปิดแสตมป์บริบูรณ์ หรือมิได้ออกใบรับในกรณีที่ต้องออกใบรับตามมาตรา ๑๐๕ หรือมาตรา ๑๐๖ ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจเรียกเก็บเงินอากรจนครบ และเงินเพิ่มอากรอีกจำนวน ๖ เท่าของเงินอากรที่ไม่ได้เสีย ซึ่งเงินเพิ่มนี้ให้ หักร้อยละ ๒๐ เป็นเงินสินบนรางวัลแก่บุคคลที่ตรวจพบหรือแจ้งตามระเบียบอธิบดีกำหนด (มาตรา ๒๖)

๒๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๓ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับพนักงานเจ้าหน้าที่หรือนายตรวจมีอำนาจเข้าไปตรวจสอบตราสารในสถานที่ทำการค้าหรือสำนักงานใด ๆ ในการตรวจสอบว่าตราสารปิดอากรแสตมป์บริบูรณ์ หรือไม่หรือออกใบรับตามมาตรา ๑๐๕ หรือมาตรา ๑๐๖ หรือไม่ ทั้งมีอำนาจออกหมายเรียกตัวผู้มีหน้าที่เสียอากร ผู้ทรงตราสารหรือผู้ถือเอาประโยชน์แห่งตราสารและพยานหลักฐานมาได้ส่วนได้ (มาตรา ๒๗)

๒๖. ให้ยกเลิกวรรค ๒ ของมาตรา ๑๒๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒ (มาตรา ๒๘)

๒๗. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๙ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับโทษสำหรับความผิดโดยเจตนาทุจริตมีแสตมป์ซึ่งรู้ว่าเป็นแสตมป์ปลอม หรือค่าแสตมป์ที่ใช้แล้วหรือมีกฎกระทรวงประกาศเลิกใช้แล้ว มีโทษปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท หรือจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือทั้งปรับทั้งจำ (ยกเลิกโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท หรือจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือทั้งปรับทั้งจำ) (มาตรา ๒๙)

๒๘. ให้แก้ไขเพิ่มเติมความในบัญชีอัตราอากรแสตมป์ท้ายหมวด ๖ แห่งประมวลรัษฎากร ดังต่อไปนี้

๑) ยกเลิกความในข้อ ๒ และข้อ ๕ ของบัญชีอัตราอากรแสตมป์ท้ายหมวด ๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับการกำหนดเงื่อนไขของการเสียค่าอากรแสตมป์สำหรับ ๒ กรณีคือ

(๑) ในกรณีโอนใบหุ้น ใบหุ้นกู้พันธบัตร ใบรับรองหนี้ซึ่งบริษัท สมาคม คณะบุคคล หรือองค์การใด ๆ เป็นผู้ออก คิดตามราคาหุ้นที่ชำระแล้วหรือตามราคาในตราสาร แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่าทุกจำนวนเงิน ๑๐๐ บาท หรือเศษของ ๑๐๐ บาท ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร ก. โอนพันธบัตรของรัฐบาลไทย ข. โอนใบหุ้น ใบหุ้นกู้ และใบรับรองหนี้ซึ่งสหกรณ์หรือธนาคารเพื่อการสหกรณ์เป็นผู้ออก

(๒) ในกรณีกู้ยืมเงินทุกจำนวน ๑๐๐ บาทหรือเศษของ ๑๐๐ บาท ทั้ง ๒ กรณีดังกล่าว เสียค่าอากรแสตมป์เท่ากันคือ ๑๐ สตางค์ ยกเว้นที่ไม่ต้องเสียอากร การกู้ยืมเงินซึ่งสมาชิกกู้ยืมจากสหกรณ์ หรือสหกรณ์กู้ยืมจากสหกรณ์ หรือจากธนาคารเพื่อการสหกรณ์

๒) ยกเลิกความในข้อ ก. ข. ค. ของมาตรา ๒๘ แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ท้ายหมวด ๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการกำหนดมูลค่าเกินของตราสารไว้ในข้อ ก. ข. และ ค. ซึ่งทั้ง ๓ กรณีดังกล่าวมีค่าอากรแสตมป์ ๑๐ สตางค์

๓) เพิ่มความเป็นข้อยกเว้น ด. ต. ถ. ท. ธ. ของข้อ ๒๘ ในบัญชีอัตราอากรแสตมป์ท้ายหมวด ๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒ เกี่ยวกับลักษณะแห่งตราสารในข้อ ด. ต. ถ. ท. ธ. เกี่ยวกับใบรับเงินค่าพันธบัตรเงินกู้ของรัฐบาลที่โอน ใบรับเงินค่าตั๋วเงินคลังที่โอน ใบรับเงินสำหรับค่าปริวรรตเงินซึ่งธนาคารเป็นผู้ออก ใบรับออกให้แก่ธนาคารแห่งประเทศไทย เนื่องในการแลกเปลี่ยนธนบัตร และใบรับเงินซึ่งธนาคารเพื่อการสหกรณ์เป็นผู้ออก ไม่ต้องเสียค่าอากรแสตมป์ (มาตรา ๓๐)

๒๙. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ที่มหรสพได้เท่าที่จำเป็น เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามบทบัญญัติในหมวดนี้ กับมีอำนาจยึดเอกสารหลักฐานอื่นมาตรวจสอบ และออกหมายเรียกเจ้าของผู้มีหน้าที่เกี่ยวกับหรือพยานหลักฐานอันควรแก่เรื่องมาได้เมื่อมีเหตุสมควร นอกจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามความในวรรคก่อน พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจมีอำนาจเข้าไปในสถานที่มหรสพ เพื่อตรวจตรารักษาความสงบเรียบร้อยได้เท่าที่จำเป็น (มาตรา ๓๑)

๓๐. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๔๐ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับในการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ ถ้าปรากฏว่าไม่เสียอากร หรือเสียอากรไม่ครบถ้วนตามหมวดนี้ ให้เรียกอากรจนครบและให้เรียกเงินเพิ่มอีกเป็นจำนวน ๒ เท่าของอากรที่ไม่เสียหรือที่ขาด หรือเป็นเงิน ๒๕ บาทแล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า อากรและเงินเพิ่มอากรตามมาตรานี้ ให้ชำระเป็นเงินภายใน ๑๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับทราบจากพนักงานเจ้าหน้าที่ เงินนี้ให้ถือเป็นอากร (มาตรา ๓๒)

๓๑. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๔๐ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับเว้นแต่จะมีอำนาจตามกฎหมายอื่น ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการขัดขืนหรือกีดขวางมิให้เจ้าของหรือบุคคลที่เจ้าของแต่งตั้งคอยรับตัวปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๓๕ (มาตรา ๓๓)

๓๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับอัตราโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๑๓๓ มาตรา ๑๓๕ หรือมาตรา ๑๔๐ ตริ โดยรู้อยู่แล้ว ไม่อำนวยความสะดวก หรือไม่ปฏิบัติตามหมายของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งออกตามมาตรา ๑๔๐ มีโทษปรับไม่เกิน ๑๐๐ บาท หรือจำคุกไม่เกิน ๑ เดือน (ซึ่งยกเลิกโทษปรับไม่เกินรายละ ๕๐ บาท หรือจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน) (มาตรา ๓๔)

๓๓. ให้ยกเลิกบัญชีอัตราอากรมหรสพท้ายหมวด ๗ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการกำหนดอากรสำหรับภาพยนตร์เก็บร้อยละ ๕๐ ของค่าตัว กีฬาที่กระทรวงศึกษาธิการจัดขึ้น เก็บร้อยละ ๑๐ ของค่าตัว มหรสพอย่างอื่น เก็บร้อยละ ๓๐ ของค่าตัว ถ้าเป็นมหรสพผสมให้เก็บอากรในอัตราสูง สำหรับตัวที่ไม่เสียค่าดู ให้เก็บอากรตามราคาขึ้นที่ดูเป็นรายครั้งและรายบุคคล และกรณีที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียอากรเมื่อเป็นบัตรที่ทางราชการออกให้เข้าดูโดยไม่ต้องเสียค่าดู (มาตรา ๓๕)

๓๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗๐ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับการเสียเงินที่ช่วยการประถมศึกษาเป็นหน้าที่ของชายที่บรรลุนิติภาวะทุกคนที่อยู่ในราชอาณาจักร โดยต้องเสียเป็นจำนวนเงินคนละ ๒ บาท ต่อ ๑ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน (มาตรา ๓๖)

๓๕. ให้เพิ่มความเป็นลักษณะ ๕ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับลักษณะ ๕ ภาษีการซื้อข้าว มีบทบัญญัติตั้งแต่ มาตรา ๑๘๐ ถึงมาตรา ๒๑๑ แห่งประมวลรัษฎากร สาระสำคัญมีดังต่อไปนี้ (มาตรา ๓๗)

๑) การเรียกเก็บภาษีการซื้อข้าวให้อยู่ในอำนาจหน้าที่และการควบคุมของกรมสรรพากร

๒) เมื่อมีการซื้อข้าวซึ่งอยู่ในราชอาณาจักรจากผู้ทำการโรงสี ให้มีการเสียภาษีการซื้อข้าวตามอัตราภาษีการซื้อข้าว ซึ่งบัญญัติไว้ในบัญชีท้ายลักษณะนี้ และให้เสียขณะส่งมอบข้าว เช่น ภาษีปลายข้าว ปลายข้าวกล้อง ปลายข้าวหนึ่ง หาบหลวงละ ๔๐ สตางค์ และข้าวอย่างอื่น หาบหลวงละ ๖๐ สตางค์

๓) ผู้ทำการโรงสีข้าวซึ่งได้รับใบทะเบียน และใบอนุญาตให้ขาย ทำการซื้อและจำหน่ายข้าว ระหว่างกันเองเพื่อจำหน่ายต่อไป ให้ได้รับยกเว้นภาษีการซื้อข้าว ทั้งนี้ ในทุกเดือนที่มีการซื้อขาย ให้ผู้ซื้อและผู้จำหน่ายแจ้งรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในวันที่ ๗ ของเดือนถัดไป (มาตรา ๑๘๘ และมาตรา ๑๘๙)

๔) ในกรณีมีการซื้อข้าวจากโรงสีใด ให้ผู้ทำการโรงสีนั้นรับผิดชอบในการชำระภาษีการซื้อข้าว (มาตรา ๑๙๑)

๕) ให้ผู้ทำการโรงสีชำระภาษีการซื้อข้าว สำหรับข้าวที่จำหน่ายไปในเดือนหนึ่ง ๆ ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ ภายในวันที่ ๗ ของเดือนถัดไป (มาตรา ๑๙๒)

๖) เงินภาษีการซื้อข้าวถ้ามิได้ชำระภายในกำหนด ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ ๑๐ และเงินเพิ่มนี้ ถือเป็นเงินภาษีการซื้อข้าวด้วย (มาตรา ๑๙๓)

๗) ผู้ใดนำข้าวเป็นจำนวนเกินกว่า ๕ หาบหลวงไปจากที่หนึ่งใดโดยไม่มีใบขายข้าวไปกับข้าว อาจถูกกักข้าวเพื่อทำการไต่สวนภายในเวลาที่กฎหมายนี้กำหนด และอาจให้ชำระภาษีการซื้อข้าว ณ ที่ว่าการอำเภอ เป็น ๓ เท่าของอัตราภาษีการซื้อข้าวได้ (มาตรา ๑๙๗)

๘) เจ้าของโรงสีหรือผู้ทำการโรงสี ต้องแจ้งรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนด สำหรับโรงสี ซึ่งตั้งอยู่ในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรีให้แจ้งต่ออธิบดี ในส่วนของโรงสีซึ่งตั้งอยู่ในจังหวัดอื่นให้แจ้งต่อข้าหลวงประจำจังหวัดเพื่อขอรับใบทะเบียนและขอรับใบอนุญาตขาย ผู้ใดฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกิน ๒๐๐ บาท (มาตรา ๑๙๘ และมาตรา ๒๐๙)

๙) เมื่อมีการซื้อข้าวจากโรงสีใด ให้ผู้ทำการโรงสีนั้นออกใบขายข้าวตามแบบที่อธิบดีกำหนด แสดงจำนวนข้าว และวันเดือนปีที่จำหน่ายให้แก่ผู้ซื้อทุกราว ผู้ใดฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกิน ๒๐๐ บาท (มาตรา ๑๙๖ และมาตรา ๒๐๙)

๑๐) ถ้าผู้ทำการโรงสีมิได้รับใบทะเบียน ห้ามมิให้ประกอบกิจการในโรงสีนั้น หรือถ้ามิได้รับใบอนุญาตให้ขายก็ห้ามมิให้จำหน่ายข้าวจากโรงสีนั้น จนกว่าจะได้รับใบทะเบียนหรือใบอนุญาตให้ขายแล้ว ผู้ใดฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือทั้งปรับทั้งจำ (มาตรา ๑๙๙ และมาตรา ๒๑๐)

๑๑) ให้ผู้ทำการโรงสีทำบัญชีตามแบบและวิธีการที่อธิบดีกำหนด แสดงรายการปริมาณข้าว และข้าวเปลือกซึ่งมีอยู่ ได้มา และจำหน่ายไปเป็นรายวัน และต้องเก็บบัญชีไว้จนกว่าจะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ทำลาย แต่ไม่เกิน ๓ ปี ผู้ใดฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท หรือจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ (มาตรา ๒๐๑ และมาตรา ๒๐๘)

๑๒) การส่งข้าวไปนอกราชอาณาจักรต้องแจ้งเป็นหนังสือว่าข้าวที่ส่งไปนั้น ได้ซื้อจากผู้ใด เป็นจำนวนเท่าใด และส่งออกทางใด ภายในวันที่ ๗ ของเดือนถัดไป ถือว่าเป็นการซื้อข้าวจากผู้ทำการโรงสีที่ส่งข้าวนั้น และส่งมอบข้าวเมื่อผ่านด่านศุลกากร (มาตรา ๑๙๖)

๑๓) ในกรณีนำข้าวต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร ให้มีการเสียภาษีการซื้อข้าว โดยผู้นำข้าวเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นผู้รับผิดชอบการชำระภาษีการซื้อข้าว และให้ชำระ ณ อำเภอกองทัพซึ่งด่านศุลกากรแรกที่นำข้าวผ่านตั้งอยู่ ภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ข้าวผ่านด่านศุลกากรนั้น ถ้ามิได้ชำระภายในกำหนดให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ ๒๐ เงินเพิ่มนี้ให้ส่งเป็นภาษีการซื้อข้าว (มาตรา ๒๐๕)

๓๖. ให้เพิ่มความเป็นลักษณะ ๖ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับภาษีการซื้อน้ำตาล ตั้งแต่มาตรา ๒๑๓ ถึงมาตรา ๒๔๗ สารสำคัญดังต่อไปนี้ (มาตรา ๓๘)

๑) การเรียกเก็บภาษีน้ำตาลให้เป็นอำนาจหน้าที่และการควบคุมของกรมสรรพากร (มาตรา ๒๑๓)

๒) บทนิยามศัพท์ (มาตรา ๒๑๔)

๓) เมื่อมีการซื้อน้ำตาลต้องเสียภาษี และเสียขณะส่งมอบน้ำตาล เช่น อัตราภาษีน้ำตาล กิโลกรัมละ ๑๐ สตางค์ (มาตรา ๒๑๕)

๔) ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า หรือผู้รวบรวมส่งน้ำตาลของตนไปยังสถานที่อื่น ถือว่าจำหน่าย และส่งมอบ (มาตรา ๒๑๖)

๕) กรณีส่งน้ำตาลออกไปนอกราชอาณาจักร ถือว่าเป็นการซื้อ และส่งมอบน้ำตาลเมื่อผ่านด่านศุลกากร (มาตรา ๒๑๗)

๖) ผู้ประกอบการผลิตน้ำตาลให้แก่ผู้ใดแม้ไม่มีการโอนกรรมสิทธิ์ถือว่าเป็นการซื้อ (มาตรา ๒๑๘)

๗) น้ำตาลที่ผลิตขึ้นหรือนำเข้าเพื่ออุปโภคหรือบริโภค ต้องเสียภาษี หากฝ่าฝืนมีโทษปรับ ๒๐๐ บาท (มาตรา ๒๑๙)

๘) กรณียกเว้นภาษีซื้อน้ำตาล (มาตรา ๒๒๐ – มาตรา ๒๒๒)

๙) ส่งน้ำตาลไปนอกราชอาณาจักร ต้องแจ้งเป็นหนังสือภายใน ๗ วันของเดือนถัดไป หากฝ่าฝืนมีโทษปรับเงิน ๒๐๐ บาท (มาตรา ๒๒๓)

๑๐) ทุกเดือนที่มีการซื้อน้ำตาลอันเป็นกรณีได้รับยกเว้นภาษีซื้อน้ำตาล ผู้ซื้อและผู้จำหน่ายต้องแจ้งรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายใน ๗ วันของเดือนถัดไป หากฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกิน ๒๐๐ บาท (มาตรา ๒๒๔)

๑๑) การซื้อน้ำตาลจากผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า หรือผู้รวบรวมให้ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า หรือผู้รวบรวมนั้นรับผิดชอบในการชำระภาษีการซื้อน้ำตาล (มาตรา ๒๒๕)

๑๒) การชำระภาษี (มาตรา ๒๒๖ – มาตรา ๒๓๐)

๑๓) การขอใบทะเบียนและใบอนุญาต (มาตรา ๒๓๑ – มาตรา ๒๓๒)

๑๔) การโอนกิจการผลิตหรือค่าน้ำตาล (มาตรา ๒๓๓)

๑๕) ห้ามมิให้ผลิต นำเข้าหรือจำหน่ายน้ำตาล ถ้าผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า หรือผู้รวบรวม มิได้รับใบทะเบียนสำหรับสถานที่นั้น (มาตรา ๒๓๔)

๑๖) การเลิกผลิต นำเข้าหรือจำหน่ายน้ำตาล (มาตรา ๒๓๕)

๑๗) การทำบัญชีของผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า หรือผู้รวบรวม (มาตรา ๒๓๖) และเก็บรายการบัญชีจนกว่าจะได้รับอนุญาตให้ทำลาย แต่ไม่เกิน ๓ ปี ผู้ใดฝ่าฝืนมีโทษปรับ ๕๐๐ บาท จำคุก ๖ เดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ (มาตรา ๒๔๒)

๑๘) ให้อำนาจอธิบดีวางระเบียบกำหนดเกี่ยวกับเวลาทำการและสถานที่หรือเครื่องชั่งตวงวัด (มาตรา ๒๓๗)

๑๙) ให้พนักงาน เจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ที่เกี่ยวข้องของผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า และมีอำนาจทำการตรวจกับออกหมายเรียกเพื่อทำการไต่สวน (มาตรา ๒๓๘)

๒๐) อธิบดีมีอำนาจตั้งด่านตรวจ กำหนดเงินการขนส่งน้ำตาลโดยประกาศราชกิจจานุเบกษา (มาตรา ๒๓๙)

๒๑) ให้เจ้าพนักงานประจำด่านตรวจน้ำตาลมีอำนาจ (มาตรา ๒๓๙ และมาตรา ๒๔๐)

๒๒) หน้าที่ของผู้ควบคุมพาหนะที่ขนส่งน้ำตาลในคราวหนึ่งเป็นจำนวนเกินกว่า ๑๐๐ กิโลกรัมขนส่งตามเส้นทางที่อธิบดีกำหนด (มาตรา ๒๔๑)

๒๓) บทลงโทษ (มาตรา ๒๔๒ – มาตรา ๒๔๗)

๓๗. ให้เพิ่มความเป็นลักษณะ ๗ แห่งประมวลรัษฎากร ว่าด้วยเรื่องภาษีโรงเรือนและที่ดิน ตั้งแต่มาตรา ๒๔๘ ถึงมาตรา ๒๖๒ แห่งประมวลรัษฎากร มีสาระสำคัญดังนี้ (มาตรา ๓๙)

๑) การเรียกเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินให้อยู่ในอำนาจหน้าที่และการควบคุมของกรมสรรพากร (มาตรา ๒๔๘)

๒) บทนิยามศัพท์ (มาตรา ๒๔๙)

๓) ให้การเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินเมื่อมีการเช่าที่พักหรือมีการเช่าที่พักและซื้ออาหารบริโภคหรือมีการซื้ออาหารบริโภคในโรงเรือนและที่ดิน (มาตรา ๒๕๐)

๔) การเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินในกรณีเรียกเก็บร้อยละ ๒๐ และในกรณียกเว้นภาษีเมื่อเงินเรียกเก็บเป็นค่าเช่าที่พักต่ำกว่า ๕ บาท (มาตรา ๒๕๑ และมาตรา ๒๕๒)

๕) การเรียกเก็บภาษีรวมกัน ในกรณีมีการซื้ออาหารบริโภคมือหนึ่ง ๆ หลายสิ่ง (มาตรา ๒๕๓) และในกรณีหลายคนซื้ออาหารบริโภคร่วมกัน (มาตรา ๒๕๔)

๖) การชำระหนี้ให้ชำระเมื่อโรงเรือนและที่ดินได้รับชำระไปตามมาตรา ๒๕๑ ในการชำระเงินของโรงเรือนและที่ดินให้ออกใบรับเงินแสดงค่าเช่าที่พักหรือค่าเช่าที่พักและอาหารหรือ ค่าอาหารแสดงจำนวนใบภาษีแล้วปิดแสตมป์อากรหรือตราประทับตามจำนวนเงินภาษีนั้นตามความในลักษณะ ๒ หมวด ๖ โดยผู้เช่าที่พักดังกล่าวมีหน้าที่ต้องเสียเงินค่าแสตมป์อากรให้แก่โรงเรือนและที่ดิน (มาตรา ๒๕๕)

๗) ให้อำนาจอธิบดีวางระเบียบกำหนดเกี่ยวกับการใช้ใบเสร็จ การยื่นรายการแสดงการเรียกเก็บเงินตามมาตรา ๒๕๑ การซื้อและการใช้แสตมป์อากรหรือตราประทับของโรงเรือนและที่ดิน (มาตรา ๒๕๖)

๘) การเรียกเงินเพิ่มกรณีตรวจสอบโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๒๕๙ ก็คือ โดยการกล่าวหาถึงความของบุคคลใด ๆ พบว่าไม่เสียภาษีหรือเสียภาษีไม่ครบถ้วน รวมถึงการหักเป็นเงินสินบนรางวัลร้อยละ ๒๐ ของเงินเพิ่ม (มาตรา ๒๕๗)

๙) อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการเข้าไปตรวจกิจการเกี่ยวกับภาษีโรงเรือนและที่ดิน ยึดเอกสารหลักฐาน และออกหมายเรียกเพื่อไต่สวนเมื่อมีเหตุสมควร (มาตรา ๒๕๙)

๑๐) ถ้ามิได้ชำระภาษีโรงเรือนและที่ดินภายในกำหนดเวลาถือเป็นภาษีค้าง ให้ نابทบัญญัติมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับ (มาตรา ๒๖๐)

๑๑) บทลงโทษ (มาตรา ๒๖๑ – มาตรา ๒๖๒)

๓๘. บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ให้ยังคงใช้ได้ในการจัดเก็บภาษีหรือเงินช่วยปีพุทธศักราชต่าง ๆ หรืออากรที่ยังค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันใช้บังคับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๔๐)

๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๔๙๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๔ ตอนที่ ๓๖ วันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๔๙๐ หน้า ๕๑๘

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๔๙๐ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

ตามคำปรารภในพระราชบัญญัติฉบับนี้บัญญัติไว้ว่า ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญคือ ให้เพิ่มความวรคท้ายของมาตรา ๑๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งเป็นเรื่องของการโอนเงินบำรุงท้องที่ของตำบลหนึ่งไปจ่ายบำรุงตำบลอื่นในท้องที่อำเภอเดียวกันได้ ถ้าคณะกรรมการจังหวัดอนุมัติตามมติที่ประชุมกำนัน ซึ่งมีนายอำเภอเป็นประธาน (มาตรา ๓)

๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๔ ตอนที่ ๔๕ วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๐ หน้า ๖๓๕

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

ตามคำปรารภในพระราชบัญญัติฉบับนี้บัญญัติไว้ว่า ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญคือ ให้ยกเลิกความในวรรคท้ายของมาตรา ๑๐๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับไม้ใช้บังคับในกรณีขายสินค้าซึ่งทำในราชอาณาจักรส่งออกจำหน่ายนอกราชอาณาจักร และในกรณีที่ผู้ประกอบการเกษตรขายพืชผลอันเกิดจากเกษตรกรรมของตน เช่น ข้าวเปลือก ผัก ปลา สัตว์ และของป่า เป็นต้น (มาตรา ๓)

๙. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๘ ตอนที่ ๒๖ วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๔ หน้า ๕๖๗

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๔ เป็นต้นไป

๑. บทบัญญัติมาตรา ๑๗ ถึงมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้ และบัญชีอัตราภาษีเงินได้ (๑) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในการจัดเก็บภาษีเงินได้สำหรับเงินได้พึงประเมินตั้งแต่ในปีภาษี พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นต้นไป

๒. บทบัญญัติมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้และบัญชีอัตราภาษีเงินได้ (๒) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับแก่บริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งรอบระยะเวลาบัญชี

สิ้นสุดลงในหรือหลังวันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่บทบัญญัติมาตรา ๗๖ ตีรแห่งประมวลรัษฎากรตามที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้

๓. บทบัญญัติมาตรา ๓๕ ถึงมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับสำหรับการจัดเก็บภาษีโรงค้าตั้งแต่ในปกาษา พ.ศ. ๒๔๙๔ เป็นต้นไป

๔. บทบัญญัติมาตรา ๓๘ ถึงมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ว่าด้วยอากรแสตมป์ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นหกสิบวันนับแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้

๕. บทบัญญัติมาตรา ๔๖ ถึงมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้ว่าด้วยอากรมหรรสพ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นสามสิบวันนับแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้

๖. บทบัญญัติมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัตินี้ว่าด้วยภาษีโรงแรมกัตดาการ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นสามสิบวันนับแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้

เหตุผลในการประกาศใช้

ตามคำปรารภในพระราชบัญญัติฉบับนี้บัญญัติไว้ว่า ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕๐ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในลักษณะ ๔ แห่งประมวลรัษฎากรว่าด้วยเงินช่วยการประถมศึกษา นับตั้งแต่ปีเงินช่วยการประถมศึกษา ซึ่งเริ่มแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๔๙๓ เป็นต้นไป (มาตรา ๓)

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับบรรดารัษฎากรประเภทต่าง ๆ ซึ่งเรียกเก็บจะตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อการลดหรือยกเว้นต่อไปนี้

๑) ลดอัตราเพื่อความเหมาะสมของสภาพการณ์หรือสภาพท้องที่ ๒) ยกเว้นแก่บุคคลหรือองค์การระหว่างประเทศ ซึ่งจะตราพระราชกฤษฎีกายกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงได้ (มาตรา ๔)

๓. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๓ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับถ้าเจ้าพนักงานมีอำนาจเปรียบเทียบในการกำหนดค่าปรับแต่สถานเดียว ในความผิดตามที่กำหนดไว้ หากเกิดในพื้นที่จังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ให้เป็นอำนาจของอธิบดี ถ้าเกิดขึ้นในจังหวัดอื่นให้เป็นอำนาจของข้าหลวงประจำจังหวัด เมื่อผู้ต้องหายอมตามที่เปรียบเทียบและใช้ค่าปรับ ผู้ต้องหาไม่ต้องถูกฟ้องต่อไปในกรณีความผิดนั้น (มาตรา ๕)

๔. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๓ ตีร แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับบุคคลที่ต้องเสียเงินเพิ่มภาษีอากรยินยอมและชำระเงินเพิ่มภาษีอากรตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง ไม่ต้องรับผิดชอบ (มาตรา ๖)

๕. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๓ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการเสียภาษีอากรจะกำหนดให้เสีย ณ สำนักงานใด ๆ การเสียภาษีอากรนั้น จะสมบูรณ์เมื่อได้รับใบเสร็จรับเงิน ซึ่งหัวหน้าสำนักงานแห่งนั้น ๆ ได้ลงลายมือชื่อรับเงินแล้ว (มาตรา ๗)

๖. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง มีอำนาจออกกฎกระทรวง ดังนี้ (๑) แต่งตั้งเจ้าพนักงาน (๒) ให้ใช้หรือยกเลิกแสตมป์ (๓) กำหนดส่วนลดและกิจการอื่น ๆ (มาตรา ๘)

๗. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับการคิดอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเป็นเงินไทย ตามประกาศกระทรวงการคลัง (มาตรา ๙)

๘. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๙ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการตีราคาทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดเป็นเงิน ให้ถือเอาราคาในวันที่ได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์นั้น (มาตรา ๑๐)

๙. ให้เพิ่มความเป็นวรรค ๓ ของมาตรา ๑๗ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการให้อำนาจอธิบดีมีอำนาจสั่งบุคคลเป็นการทั่วไปให้มีบัญชีพิเศษ และให้กรอกข้อความที่ต้องการลงในบัญชี เมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีแล้ว และประกาศในราชกิจจานุเบกษาและให้บุคคลดังกล่าวปฏิบัติแทน (มาตรา ๑๑)

๑๐. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับถ้าภายในเวลาห้าปีนับแต่วันที่ได้อื่นรายการแล้วเจ้าพนักงานประเมินมีเหตุอันควรเชื่อว่า ผู้ใดแสดงรายการตามแบบที่ยื่นไม่ถูกต้องตามความจริงหรือไม่บริบูรณ์ เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจออกหมายเรียกตัวผู้ยื่นรายการนั้นมาไต่สวน และออกหมายเรียกพยานกับสั่งให้ผู้ยื่นรายการหรือพยานนั้นนำบัญชีหรือพยานหลักฐานอื่นอันควรแก่เรื่องมาแสดงได้ แต่ต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันส่งหมาย (มาตรา ๑๒)

๑๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับเจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจออกหมายเรียกตัวผู้แสดงรายการตามแบบที่ยื่นไม่ถูกต้อง และพยาน เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ ภายในเวลา ๕ ปี (มาตรา ๑๒) จากนั้นเจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจที่จะแก้จำนวนเงินโดยอาศัยหลักฐานที่ปรากฏ และแจ้งไปยังผู้เสียภาษีอากร ในกรณีนี้จะอุทธรณ์การประเมินก็ได้ (มาตรา ๑๓)

๑๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พ.ศ. ๒๔๘๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับอำเภอหรือเจ้าพนักงานประเมินแล้วแต่กรณีมีอำนาจออกหมายเรียกตัวและพยาน และสั่งให้ผู้ไปยื่นรายการนำหลักฐานมาแสดง โดยให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันส่งหมาย (มาตรา ๑๔)

๑๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับผู้ที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๕๑ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท (มาตรา ๑๕)

๑๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับผู้ที่จงใจหลีกเลี่ยงภาษี เช่น แจ้งข้อความเท็จ แสดงหลักฐานเท็จ เจตนาละเลย ฉ้อโกง หรืออุบาย เป็นต้น ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๑๖)

๑๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๓ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับความหมายของคำว่า “เงินได้พึงประเมิน” “ภาษี” “ภาษีปกติ” “ภาษีเสริม” “ภาษีเงินได้” (มาตรา ๑๗)

๑๖. ให้ยกเลิกความในมาตรา (๔) ของมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับเงินได้ที่แยกออกเป็น ๖ ประเภท ได้แก่ ดอกเบี้ย ประเภท (ก) เงินปันผล (ข) เงินโบนัส (ค) เงินลดทุน (ง) เงินเพิ่มทุน (จ) และผลประโยชน์ที่ได้จากการควบเข้ากันของนิติบุคคล (ฉ) ทั้งนี้ความใน (ก) มิให้ใช้บังคับแก่ดอกเบี้ยจากพันธบัตรรัฐบาลไทย เงินฝากธนาคารออมสิน (มาตรา ๑๘)

๑๗. ให้ยกเลิกความในวรรคท้ายของมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร (มาตรา ๑๙)

๑๘. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๑ ของมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการที่เงินนั้นไม่ว่าจะจ่ายในหรือนอกประเทศ หากในปีภาษีที่ล่วงมาผู้มีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ มีรายได้อันเกิดจากกิจการหรือทรัพย์สินที่อยู่ในประเทศไทย หรือเมื่อนำเงินได้พึงประเมินนั้นเข้ามาในประเทศไทย ต้องเสียภาษีตามบทบัญญัติในส่วนนี้ นอกจากนี้ ผู้ใดอยู่ในประเทศไทย

ชั่วระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะ รวมเวลาทั้งหมดหนึ่งร้อยแปดสิบวันในปีภาษีใด ให้ถือว่าผู้นั้นอยู่ในประเทศไทย (มาตรา ๒๐)

๑๙. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๒ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๙ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) ยอมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการอาชีพร้อยละ ๒๐ แต่ต้องไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๒๑)

๒๐. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๙ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับรายได้บังคับบทบัญญัติมาตรา ๔๘ (๒) เงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ เมื่อได้หักตามมาตรา ๔๒ ทวิ ถึงมาตรา ๔๖ แล้ว ยังให้ลดหย่อนได้อีกหลายกรณี เช่น ลดหย่อนให้เป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวสำหรับสามี ภรรยาที่อยู่ร่วมกันตลอดปี ลดหย่อนเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับบุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ เป็นต้น (มาตรา ๒๒)

๒๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๙ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับ (๑) เงินได้พึงประเมิน เมื่อหักตามมาตรา ๔๒ ทวิ ถึงมาตรา ๔๗ แล้ว เหลือเป็นเงินสุทธิต้องเสียภาษีในอัตราปกติ แต่ไม่เกิน ๖ ใน ๑๐ ของเงินได้ที่ประเมินเฉพาะส่วนที่เกินกว่า ๔,๘๐๐ บาท สำหรับในกรณีเงินได้พึงประเมินตั้งแต่ ๗๕,๐๐๐ บาทขึ้นไป ภาษีที่เรียกเก็บต้องไม่น้อยกว่าพันละ ๑ บาทของยอดเงินได้พึงประเมิน (๒) เงินได้พึงประเมินเมื่อหักตามมาตรา ๔๒ ทวิ ถึงมาตรา ๔๖ แล้ว เหลือเป็นเงินสุทธิต้องเสียภาษีในอัตราภาษีเสริมเฉพาะจำนวนเงินได้สุทธิส่วนที่เกินกว่า ๑๒,๐๐๐ บาท ถ้าภาษีเงินได้ที่เจ้าพนักงานประเมินได้ประเมินแล้วมีจำนวนต่ำกว่า ๑ บาท ไม่ต้องเรียกเก็บ (มาตรา ๒๓)

๒๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๙ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๕) ต้องเสียภาษีเสริมเมื่อยอดเงินได้สุทธิตามมาตรา ๔๘ (๒) ทั้งหมดมีจำนวนเกินกว่า ๑๒,๐๐๐ บาท (มาตรา ๒๔)

๒๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๙ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๙ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับในกรณีบุคคลในครอบครัวคือสามีกับภรรยาที่ดี บิดากับบุตรผู้เยาว์ก็ดี มารดากับบุตรผู้เยาว์ก็ดี มีหุ้นในห้างหุ้นส่วนที่ไม่ใช่นิติบุคคลรวมกันไม่ถึงร้อยละ ๕๐ ของเงินทุน ให้ถือเงินได้จากกิจการเป็นของบุคคลคนเดียวคือสามีหรือบิดาหรือมารดาจากสามกรณีดังกล่าว และบุคคลในครอบครัวต้องร่วมรับผิดชอบในการเสียภาษีที่ค้างชำระด้วย ถ้าสามีภรรยาหย่าขาดกันในปีภาษีที่ล่วงมา เงินได้ส่วนของภรรยาที่ได้รับในปีนั้นถือเป็นของภรรยา (มาตรา ๒๕)

๒๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับวิธีการหักภาษีเงินได้สำหรับเงินได้พึงประเมินของบุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคล ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) (๒) (๓) (๔) ส่วนเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๗) เฉพาะสินค้าแห่งการรับเหมาทำการโยธา มีจำนวนรวมกันตั้งแต่ ๕๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป ให้คำนวณหักตามอัตราภาษีปกติจากเงินได้พึงประเมินที่ได้หักค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๔๕ แล้ว ได้เงินภาษีเท่าใด ให้หักไว้เท่านั้น (มาตรา ๒๖)

๒๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับเจ้าพนักงานประเมินอาจส่งหนังสือแจ้งความแก่บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคล

ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๗) เพื่อตรวจสอบการหักภาษี และผู้ได้รับหนังสือแจ้งความต้องปฏิบัติตามภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งความ (มาตรา ๒๗)

๒๖. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนในกรณีที่รัฐบาลเป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) และ (๗) เจ้าพนักงานจะตรวจสอบจำนวนเงินภาษีที่จะต้องหักตามมาตรา ๕๐ แล้วคำนวณและจดไว้ในฎีกาเบิกเงิน ถ้าไม่ได้ตั้งฎีกาเบิกเงินเจ้าพนักงานผู้จ่ายเงินปฏิบัติตามมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๙ โดยอนุโลม (มาตรา ๒๘)

๒๗. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๙ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับบุคคลทุกคน ถ้ามีเงินได้พึงประเมินเกินกว่า ๔,๘๐๐ บาท ให้ยื่นรายการพร้อมทั้งข้อมูลอื่น ๆ ภายในเดือนกุมภาพันธ์ทุกปีตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง คณะบุคคลซึ่งมิใช่นิติบุคคลประกอบกิจการเป็นหุ้นส่วนต้องยื่นรายการภายในเดือนกุมภาพันธ์ต่อเจ้าพนักงานเช่นเดียวกัน (มาตรา ๒๙)

๒๘. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๙ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับในกรณีบุคคลที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะหรือผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถหรืออยู่ต่างประเทศมีเงินได้พึงประเมินเกินกว่า ๔,๘๐๐ บาท ให้เป็นหน้าที่ของผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาล ผู้พิทักษ์ หรือผู้จัดการกิจการเป็นตัวแทนในการชำระภาษีและต้องปฏิบัติตามมาตรา ๕๖ (มาตรา ๓๐)

๒๙. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๙ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับกรณีผู้มีเงินได้พึงประเมินเกิน ๔,๘๐๐ บาท ถึงแก่ความตายก่อนที่จะปฏิบัติตามมาตรา ๕๖ ให้เป็นหน้าที่ของผู้จัดการมรดกหรือทายาทหรือผู้อื่นที่ครอบครองที่รับมรดกแล้วแต่กรณีปฏิบัติแทน (มาตรา ๓๑)

๓๐. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๘ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๓ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับภายในเดือนมกราคม ทุก ๆ ปี (๑) ให้หัวหน้าส่วนราชการกระทรวง ทบวง กรม และหัวหน้าสาขาส่วนราชการ ตามท้องที่ยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดไปยังเจ้าพนักงานประเมินแสดงรายการจ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) และ (๗) (๒) ให้บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคล มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ตามมาตรา ๕๐ ยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อเจ้าพนักงานประเมินแสดงรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) (๒) (๔) และ (๗) (มาตรา ๓๒)

๓๑. ให้ยกเลิกความในส่วน ๓ ของหมวด ๓ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการเก็บภาษีจากบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล (มาตรา ๓๓)

๓๒. ให้ยกเลิกบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๙ และให้ใช้บัญชีอัตราภาษีเงินได้ในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๓๔)

๓๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๓ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับคำนิยามความหมายของคำว่า “โรงอุตสาหกรรม” “ร้านค้า” “โรงค้า” “คารายปี” “ป่าภาษี” “ป่าย” (มาตรา ๓๕)

๓๔. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๘๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับผู้ประกอบการที่ได้เปลี่ยนแปลงหรือขยายโรงค้าเป็นเหตุให้ต้องเสียภาษีโรงค้าเพิ่มขึ้น ระหว่างวันที่ ๑ มกราคม ถึง ๓๐ มิถุนายน ในปีภาษีใด ให้ยื่นรายการเพื่อเสียภาษีเพิ่มต่ออำเภอภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันขยายโรงค้านั้นหรือภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๘๑ เติมนัดอัตราที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราฉบับที่ ๒ และ ๓ ท้ายหมวดนี้ ผู้ที่เปลี่ยนแปลงหรือขยายโรงค้าหลังวันที่ ๓๐ มิถุนายน ไม่ต้องยื่นรายการเพื่อเสียภาษีเพิ่มเติมในปีนั้น (มาตรา ๓๖)

๓๕. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา (ง) ของข้อ ๒ แห่งพิกัดอัตรา ฉบับที่ ๒ ท้ายหมวด ๔ ซึ่งว่าด้วยภาษีโรงค้า เกี่ยวกับร้านค้าแผงลอย ซึ่งค่าเฉพาะเครื่องบริโภคให้เรียกเก็บภาษีเพียงกึ่งอัตราของ (ก) (ข) หรือ (ค) แล้วแต่กรณี (มาตรา ๓๗)

๓๖. ให้ยกเลิกความในวรรค ๔ ของมาตรา ๑๐๓ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับความหมายของคำว่า “แสดมปี” (มาตรา ๓๘)

๓๗. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๐๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการออกใบรับและข้อความที่ปรากฏในใบรับหรือต้นข้าว ผู้มีหน้าที่ออกใบรับตามความในมาตรา ๑๐๕ (๒) หรือ (๔) ทำต้นข้าวหรือสำเนาใบรับและเก็บต้นข้าวไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๕ ปี นับแต่วันที่ออกใบรับ (มาตรา ๓๙)

๓๘. ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๑๔ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๙ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการหักเงินออกร้อยละ ๔๐ ของเงินเพิ่ม เมื่อเรียกเก็บได้ให้เป็นเงินสินบนรางวัลแก่บุคคลที่ตรวจพบการทุจริตและให้อธิบดีมีอำนาจจ่ายเงินนั้น (มาตรา ๔๐)

๓๙. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๑ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับข้อยกเว้นให้แก่รัฐบาล บุคคลผู้ทำการในนามของรัฐบาล สภาอากาศไทยหรือเทศบาล ไม่ต้องเสียอากรในกิจการที่ไม่ใช่การพาณิชย์ (มาตรา ๔๑)

๔๐. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๓ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๙ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เมื่อมีเหตุผลสมควร พนักงานเจ้าหน้าที่หรือนายตรวจมีอำนาจเข้าไปสถานที่ทำการค้าระหว่างอาทิตย์ขึ้นถึงอาทิตย์ตก เพื่อทำการตรวจสอบตราสารว่าได้ปิดแสดมปีบริบูรณ์แล้วหรือไม่ หรือตรวจสอบใบรับการออกใบรับและมีอำนาจเรียกยึดตราสาร เอกสารและพยานหลักฐานอื่น อันควรแก่เรื่องที่มาไต่สวนได้ (มาตรา ๔๒)

๔๑. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๒๓ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับอธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดวิธีการให้ผู้มีหน้าที่เสียอากรปฏิบัติและประกาศในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา ๔๓)

๔๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พ.ศ. ๒๔๘๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับผู้ที่ไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงาน เจ้าหน้าที่หรือนายตรวจในการปฏิบัติหน้าที่โดยรู้อยู่แล้วหรือจงใจขัดขวาง หรือฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๑๐๕ ทวิ หรือมาตรา ๑๒๓ ทวิ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท (มาตรา ๔๔)

๔๓. ให้แก้ไขเพิ่มเติมความในบัญชีอัตราอากรแสดมปีท้ายหมวด ๖ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับ (๑) ยกเลิกความใน ก. และ ง. ของข้อ ๖ แห่งบัญชีอากรแสดมปีท้ายหมวด ๖ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พ.ศ. ๒๔๘๒ และใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (๒) ยกเลิกความในข้อ ๑๖, ๑๗, ๒๔, ๒๕ และ ๒๗ แห่งบัญชีอัตราอากรแสดมปีท้ายหมวด ๖ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (๓) ยกเลิกความใน ก. ข. ค. ง. จ. ฉ. ของข้อ ๒๙ แห่งบัญชีอัตราอากรแสดมปีท้ายหมวด ๖ ลักษณะ ๒

แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พ.ศ. ๒๔๘๒ และใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๔๕)

๔๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พ.ศ. ๒๔๘๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการระบุมหรสพที่ไม่อยู่ในบังคับแห่งบทบัญญัติมี ๕ รายการ คือ (๑) มหรสพที่เก็บเงินเพื่อสาธารณประโยชน์ (๒) มหรสพในเขตวัดที่จัดขึ้นเป็นเทศกาลประจำปี (๓) มหรสพที่เก็บอัตราขึ้นสูงสุดไม่เกิน ๕๐ สตางค์ (๔) มหรสพที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง (๕) กีฬาสำหรับสถานศึกษาที่กระทรวงศึกษาจัดขึ้น (มาตรา ๔๖)

๔๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๖ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับรายละเอียดของตัวที่ทำขึ้น เช่น ทำด้วยกระดาษอ่อนมีข้อความเกี่ยวกับชื่อคณะมหรสพ เลขที่ลำดับของตัว กำหนดวันเข้าดู ราคาตัว เป็นต้น (มาตรา ๔๗)

๔๖. ให้ยกเลิกความในข้อ ๓ และข้อ ๗ แห่งพระราชบัญญัติอัตราอากรมหรสพท้ายหมวด ๗ ลักษณะ ๗ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๙ ให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับมหรสพอย่างอื่นเก็บอากรร้อยละ ๓๐ ของค่าตัว ถ้าเป็นกีฬาตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เก็บอากรร้อยละ ๒๐ ของค่าตัว และบัตรทางราชการที่ออกให้เข้าดูหรือเสียค่าดูไม่เกิน ๕๐ สตางค์ ให้ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร (มาตรา ๔๘)

๔๗. ให้ยกเลิกความในลักษณะ ๗ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับลักษณะ ๗ ภาษีโรงเรือนภักดาการ ความหมายของคำว่า “โรงเรือนภักดาการ” “เจ้าสำนัก” “ที่พัก” “อาหาร” “ขาย” “ค่ารายปี” “พนักงานเจ้าหน้าที่” และรายละเอียดในการจัดเก็บภาษีและบัญชีอัตราภาษีโรงเรือนภักดาการ (มาตรา ๔๙)

๔๘. บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้บังคับใช้ได้ในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันใช้บังคับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๕๐)

๑๐. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๙๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๙ ตอนที่ ๑๖ วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๙๕ หน้า ๓๔๙

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๙๕ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

ตามคำปรารภในพระราชบัญญัติฉบับนี้บัญญัติไว้ว่า พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่าโดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๙๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในลักษณะ ๓ แห่งประมวลกฎหมายรัชฎาการ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับเรื่องของภาษีบำรุงท้องที่ตั้งแต่มาตรา ๑๔๔ ถึงมาตรา ๑๖๔ พร้อมด้วยบัญชีอัตราภาษีบำรุงท้องที่แนบท้ายพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๓)

๒. บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลรัชฎาการที่ยกเลิกโดยพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับได้ในการปฏิบัติจัดเก็บเงินจ่ายบำรุงท้องที่ที่ค้างอยู่ หรือพึงชำระก่อนวันใช้บังคับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๔)

๑๑. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัชฎาการ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๒ ฉบับพิเศษ วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๖ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๖ เป็นต้นไป เว้นแต่

๑. บทบัญญัติมาตรา ๑๔ ถึงมาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ว่าด้วยการเก็บภาษีเงินได้จากบุคคลธรรมดา ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินตั้งแต่ปีภาษี ๒๔๙๖ เป็นต้นไป

๒. บทบัญญัติมาตรา ๓๑ ถึงมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าการการเก็บภาษีเงินได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งรอระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดลงในหรือหลังวันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป

๓. บทบัญญัติมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัตินี้ว่าด้วยภาษีการค้า ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นสัปดาห์วันนับแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป

๔. บทบัญญัติมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยภาษีป้าย ให้ใช้บังคับตั้งแต่ปีภาษี ๒๔๙๖ เป็นต้นไป

๕. บทบัญญัติมาตรา ๔๑ ถึงมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยอากรแสตมป์ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นสัปดาห์วันนับแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป

๖. บทบัญญัติมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ว่าด้วยภาษีการซื้อโภคภัณฑ์ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นสัปดาห์วันนับแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

ตามคำปรารภในพระราชบัญญัติฉบับนี้บัญญัติไว้ว่า พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัชฎาการ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัชฎาการ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกวิเคราะห้ศัพท์คำว่า “อำเภอ” ในมาตรา ๒ แห่งประมวลรัชฎาการ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับคำว่า “อำเภอ” หมายความว่า นายอำเภอหรือสมุห้บัญชีอำเภอ และหมายรวมถึงผู้ทำการแทนด้วย (มาตรา ๓)

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ แห่งประมวลรัชฎาการ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัชฎาการ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อการต่อไปนี้ คือ (๑) ลดอัตราหรือยกเว้นเพื่อความเหมาะสมกับเหตุการณ์กิจการ

สภาพท้องที่ (๒) ยกเว้นแก่บุคคลหรือองค์การระหว่างประเทศตามข้อผูกพันที่มีอยู่ (๓) ยกเว้นแก่รัฐบาล องค์การของรัฐบาล เทศบาล สุขาภิบาล องค์การศาสนา องค์การกุศลสาธารณะ ทั้งนี้การลดหรือ ยกเว้นดังกล่าวจะตราพระราชกฤษฎีกายกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงก็ได้ (มาตรา ๔)

๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๙๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับ ความผิดที่ปรากฏในมาตราต่าง ๆ ที่ผู้ต้องหาไม่ควรถูกได้รับโทษจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง เจ้าพนักงานมี อำนาจเปรียบเทียบปรับถ้าผู้ต้องหายอมใช้ค่าปรับตามที่เปรียบเทียบเสร็จแล้ว ผู้ต้องหาไม่ต้องถูกฟ้องต่อไป ในกรณีแห่งความผิดนั้น (มาตรา ๕)

๔. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๓ เบญจ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับอำนาจของอธิบดีในเขตจังหวัด พระนครและจังหวัดธนบุรี หรือผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับเขตจังหวัดอื่นในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ ในการจัดเก็บภาษี มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานสรรพากรทำการตรวจค้นหรือยึดบัญชีเอกสาร หลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับหรือสันนิษฐานว่าเกี่ยวกับภาษีอากรที่ต้องเสียได้ ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและ พระอาทิตย์ตก (มาตรา ๖)

๕. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๓ ฉ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับบรรดาบัญชี เอกสาร และ หลักฐานต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวกับภาษีอากรที่ต้องเสียถ้าทำเป็นภาษาต่างประเทศ เจ้าพนักงานประเมินหรือพนักงาน เจ้าหน้าที่จะส่งให้บุคคลใดมีหน้าที่รับผิดชอบจัดการแปลเป็นภาษาไทยให้เสร็จภายในเวลาที่สมควรก็ได้ (มาตรา ๗)

๖. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๓ สัตต แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับประโยชน์แห่งการจัดเก็บภาษี อากร อธิบดีมีอำนาจอนุญาตบุคคลในการตรวจสอบและรับรองบัญชี โดยบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติและปฏิบัติ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด โดยอนุมัติรัฐมนตรี และหากบุคคลนั้นได้รับใบอนุญาตแล้ว มีการฝ่าฝืนระเบียบ ที่อธิบดีกำหนด อธิบดีอาจพิจารณาสั่งถอนใบอนุญาต การใช้บทบัญญัติในเขตจังหวัดใด ให้อธิบดีประกาศ โดยอนุมัติรัฐมนตรีในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา ๘)

๗. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๓ อัฐ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับผู้มีหน้าที่ต้องเสียภาษีอากร การยื่น แบบแสดงรายการ หรือยื่นอุทธรณ์ไม่ทันตามกำหนดเวลาด้วยเหตุไม่ได้อยู่ในประเทศไทย หรือมีเหตุจำเป็นจน ไม่สามารถปฏิบัติตามกำหนดเวลาได้ เมื่ออธิบดีพิจารณาเห็นเป็นการสมควรจะให้ขยายหรือเลื่อนเวลาออกไป ได้อีกตามความจำเป็นแก่กรณีก็ได้ และรัฐมนตรีจะขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลานั้นออกไปอีกตามความจำเป็น แก่กรณีก็ได้ (มาตรา ๙)

๘. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๓ นว แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับผู้ที่ไม่อำนวยความสะดวกหรือ ขัดขวางเจ้าพนักงานตามความในมาตรา ๓ เบญจ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันหรือจำคุกไม่เกิน หนึ่งเดือนหรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๑๐)

๙. เพิ่มความเป็นมาตรา ๓ ทศ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงาน ประเมิน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามความในมาตรา ๓ ฉ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท (มาตรา ๑๑)

๑๐. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการอุทธรณ์ไม่เป็นการทุเลาการเสียภาษีอากร เว้นแต่กรณีอุทธรณ์การประเมินของเจ้าพนักงาน ประเมินตามความในมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๔๙ ซึ่งผู้อุทธรณ์ต้องเสียภาษีอากรตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ภายใน กำหนดสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ หากเกินกำหนดจะต้องเสียเงินเพิ่มร้อยละ ๒๐ แห่งเงินภาษีอากรที่ต้องเสีย (มาตรา ๑๓)

๑๑. ให้ยกเลิกวิเคราะหส์ศัพท์ คำว่า “ภาษีปกติ” “ภาษีเสริม” และ “ภาษีเงินได้” ในมาตรา ๓๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ (มาตรา ๑๔)

๑๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับประเภทของเงินที่ถือว่าเป็นเงินได้พึงประเมิน (มาตรา ๑๕)

๑๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๙ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินประเภทที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ (มาตรา ๑๖)

๑๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๒ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินที่ยอมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ ๒๐ แต่รวมกันไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๑๗)

๑๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๙ ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒ ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินที่ยอมให้หักค่าใช้จ่ายเท่าที่จ่ายไปทั้งหมดตามความจำเป็นของกิจการ และค่าใช้จ่ายนั้นจะต้องไม่เป็นการจ่ายลงทุนหรือส่วนตัว ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖๕ ตี มาใช้บังคับโดยอนุโลม (มาตรา ๑๘ – มาตรา ๒๐)

๑๖. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๖ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา ๔๐ (๘) ยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามที่จะได้กำหนดในพระราชกฤษฎีกา (มาตรา ๒๑)

๑๗. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา ๔๐ เมื่อหักตามมาตรา ๔๒ ทวิ ถึงมาตรา ๔๖ แล้วให้ลดหย่อนได้อีกหลายกรณี (มาตรา ๒๒)

๑๘. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินต้องเสียภาษีเงินได้ดังต่อไปนี้ (๑) เงินได้พึงประเมินเมื่อได้หักตามมาตรา ๔๒ ทวิ ถึงมาตรา ๔๗ (๒) สำหรับผู้มีเงินได้พึงประเมินตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป ให้เสียไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ บาท (มาตรา ๒๓)

๑๙. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการยกเลิกความเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินที่ต้องเสียภาษีเงินได้สองกรณีคือ เงินได้พึงประเมิน เมื่อได้หักตามมาตรา ๔๒ ทวิ ถึงมาตรา ๔๗ และสำหรับผู้มีเงินได้พึงประเมินตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป (มาตรา ๒๔)

๒๐. ให้ยกเลิกมาตรา ๔๙ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ (มาตรา ๒๕)

๒๑. ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา ๕๐ (๗) เฉพาะสินจ้างแห่งการรับเหมาที่มีจำนวนรวมกันตั้งแต่ ๕๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป ให้คำนวณหักในอัตราพันละ ๓ บาท (มาตรา ๒๖)

๒๒. ให้ยกเลิกความในวรรคท้ายของมาตรา ๕๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับกรณีที่ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีชื่อนิติบุคคลมีเงินได้พึงประเมินให้ผู้อำนวยการหรือผู้จัดการยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินเพื่อเสียภาษีให้ถือว่าเป็นบุคคลธรรมดาคนเดียวโดยไม่มีการแบ่งแยก และต้องรับผิดชอบร่วมกัน หากมีภาษีค้างชำระ (มาตรา ๒๗)

๒๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับผู้มีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีล่วงมาแล้วเกินกว่า ๔,๘๐๐ บาท ถึงแก่ความตายให้ผู้ปฏิบัติยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินของผู้ตายโดยรวมเงินได้พึงประเมินของผู้ตายหรือของกองมรดกที่ได้รับตลอดปีที่ตายนั้นเป็นยอดเงินได้พึงประเมินที่ต้องยื่นทั้งสิ้น (มาตรา ๒๘)

๒๔. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๖๐ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับอำนาจของเจ้าพนักงานประเมินในการประเมินเรียกเก็บภาษีก่อนถึงกำหนดเวลายื่นรายการตามความในมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๕๗ ทวิ ในกรณีนี้จะอุทธรณ์การประเมินก็ได้ (มาตรา ๒๙)

๒๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๑ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับบุคคลที่มีชื่อในหนังสือสำคัญใด ๆ แสดงว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินหรือเป็นผู้ได้รับเงินได้พึงประเมิน เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินเรียกเก็บภาษีทั้งหมดจากผู้มีชื่อในหนังสือสำคัญนั้นก็ได้ (มาตรา ๓๐)

๒๖. ให้เพิ่มความเป็น (๘) ของมาตรา ๖๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ เกี่ยวกับถ้อยคำของสินค้าเป็นเงินตราต่างประเทศให้คำนวณเป็นเงินตราไทยตามอัตราแลกเปลี่ยนในท้องตลาดของวันที่ได้สินค้านั้นมา เว้นแต่เงินตราต่างประเทศนั้นจะแลกได้ในอัตราทางราชการ ก็ให้คำนวณเป็นเงินตราไทยตามอัตราทางราชการนั้น (มาตรา ๓๑)

๒๗. ให้ยกเลิกความใน (๑๘) ของมาตรา ๖๕ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับรายจ่ายซึ่งผู้จ่ายพิสูจน์ไม่ได้ว่าใครเป็นผู้รับ (มาตรา ๓๒)

๒๘. ให้เพิ่มความเป็น (๑๙) และ (๒๐) ของมาตรา ๖๕ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ เกี่ยวกับรายจ่ายใด ๆ ที่กำหนดจ่ายจากผลกำไรที่ได้เมื่อสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชีแล้ว รายจ่ายที่มีลักษณะทำนองเดียวกับที่ระบุไว้ใน (๑) ถึง (๑๙) ตามที่จะได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา (มาตรา ๓๓)

๒๙. ให้ยกเลิกความในวรรคท้ายของมาตรา ๖๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ (มาตรา ๓๔)

๓๐. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใดบุคคลหนึ่งถือหุ้นหรือเป็นหุ้นส่วนเกินกว่าร้อยละ ๕๐ ของต้นทุนทั้งหมด ให้เสียภาษีตามบทบัญญัติส่วน ๒ ว่าด้วยการเก็บภาษี

จากบุคคลธรรมดาและเพื่อประโยชน์ในการนับจำนวนหุ้น บุคคลในครอบครัว เช่น บิดากับบุตรผู้เยาว์หรือ มารดากับบุตรผู้เยาว์เป็นผู้ถือหุ้นหรือเป็นหุ้นส่วนรวมในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเดียวกันให้ถือเป็นหุ้น ของบุคคลคนเดียว (มาตรา ๓๕)

๓๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับบทบัญญัติมาตรา ๗๕ ไม่ใช่บังคับแก่ (ก) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วน นิติบุคคล ที่รัฐบาลไทยถือหุ้นหรือเป็นหุ้นส่วนเกินกว่าร้อยละ ๕๐ ของจำนวนทุนทั้งหมด (ข) บริษัทจำกัดที่มี บริษัทจำกัดอื่นซึ่งไม่เข้าลักษณะตามความในมาตรา ๗๕ ถือหุ้นเกินกว่าร้อยละ ๕๐ ของจำนวนทุนทั้งหมด (มาตรา ๓๖)

๓๒. ให้ยกเลิกความใน (๑) ของบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไข เพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับบัญชีอัตราภาษีเงินได้สำหรับบุคคลธรรมดา (มาตรา ๓๗)

๓๓. ให้ยกเลิกหมวด ๔ ภาษีโรงค้าในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ตั้งแต่ปีภาษี ๒๔๙๖ เป็นต้นไป (มาตรา ๓๘)

๓๔. ให้ยกเลิกหมวด ๕ ภาษีการธนาคาร การเครดิตฟองซิเอร์ การออมสินและการประกันภัย ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร เมื่อพ้นสี่สิบห้าวันนับแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๓๙)

๓๕. ให้เพิ่มความเป็นหมวด ๔ ภาษีการค้า และหมวด ๕ ภาษีป้าย ในลักษณะ ๒ แห่งประมวล รัษฎากร เกี่ยวกับหมวด ๔ ภาษีการค้า มาตรา ๗๗ ถึงมาตรา ๘๓ และบัญชีอัตราภาษีการค้า หมวด ๕ ภาษีป้าย มาตรา ๙๔ ถึงมาตรา ๑๐๒ และบัญชีอัตราภาษีป้าย (มาตรา ๔๐)

๓๖. ให้ยกเลิกวิเคราะหส์ศัพท์คำว่า “ปิดแสดมบปีบริบูรณ์” ในมาตรา ๑๐๓ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และ ให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๔๑)

๓๗. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้าย โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๔๙๐ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้ แทน เกี่ยวกับกรณีผู้ขายผู้ให้เช่าซื้อ ผู้รับเงินหรือผู้รับชำระราคาต้องออกใบรับให้แก่ผู้ซื้อ ผู้เช่าซื้อ ผู้จ่ายเงิน หรือผู้ชำระราคาในทันทีที่ทุกคราวที่รับเงินหรือรับชำระราคา ไม่ว่าจะมีการเรียกร้องให้ออกใบรับหรือไม่ก็ตาม ซึ่งมาตรานี้ไม่ให้ใช้บังคับแก่การจำหน่ายแสดมบปีอกร หรือแสดมบปีอื่นของรัฐบาลที่ยังมิได้ใช้หรือแก่กรณีใบรับ ที่จะต้องออกนั้นได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียอากรอยู่แล้ว (มาตรา ๔๒)

๓๘. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการออกใบรับ ให้ผู้มีหน้าที่ออกใบรับตามความในมาตรา ๑๐๕ (๑) ทำต้นขั้วหรือสำเนาใบรับและเก็บต้นขั้ว หรือสำเนาใบรับเช่นว่านี้ไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปีนับแต่วันที่ออกใบรับ (มาตรา ๔๓)

๓๙. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๐๕ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับในกรณีรับเงินหรือรับชำระ ราคาจากการค้าประเภทต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๐๕ (๑) ถ้ามีจำนวนครั้งหนึ่ง ๆ ไม่ถึง ๑๐ บาท ให้ผู้รับเงินหรือรับชำระราคารวมเงินเฉพาะในกรณีดังกล่าวที่รับทุกครั้ง เมื่อสิ้นวันหนึ่ง ๆ ได้จำนวนเท่าใด ให้ทำบันทึกจำนวนเงินนั้นรวมขึ้นเป็นวัน ๆ ตามแบบที่อธิบดีกำหนดและเก็บไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปีนับแต่วัน ทำบันทึก (มาตรา ๔๔)

๔๐. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๖ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับใบรับที่ต้องปิดแสดงฉบับบริบูรณ์ แม้ไม่อยู่ในบังคับให้จำต้องออกใบรับตามความในมาตรา ๑๐๔ เมื่อผู้มีส่วนได้เสียเรียกร้อง ผู้มีหน้าที่ออกใบรับต้องออกให้ในทันทีที่ถูกเรียกร้อง (มาตรา ๔๕)

๔๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๖ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับวิธีเสียเงินอากร และเงินเพิ่มอากร ดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑๓ หรือมาตรา ๑๑๔ (มาตรา ๔๖)

๔๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๗ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับตราสารหรือหลักฐานตามความในมาตรา ๑๑๖ ที่มีผู้เสียอากร หรือเสียอากรและเงินเพิ่มอากรถ้ามีตามความในมาตรา ๑๑๓ หรือมาตรา ๑๑๔ แล้ว ให้ถือว่าเป็นตราสารที่ปิดแสดงฉบับบริบูรณ์ ส่วนเงินเพิ่มอากรที่เรียกเก็บให้ถือเป็นเงินอากร (มาตรา ๔๗)

๔๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๓ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับการเข้าไปตรวจสอบสถานการค้าระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกและอำนาจเรียกและยึดตราสาร เอกสาร และออกหมายเรียกตัวผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรมาไต่สวนได้ เมื่อมีเหตุอันควร (มาตรา ๔๘)

๔๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒ และยกเลิกความในมาตรา ๑๒๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๙ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการยกเลิกข้อความ การจงใจกระทำการใด ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงภาษีอากร มีความผิดต้องระวางโทษ (มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐)

๔๕. ให้ยกเลิกบัญญัติอัตราอากรแสตมป์ท้ายหมวด ๖ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๕๑)

๔๖. ให้ยกเลิกลักษณะ ๕ ภาษีการซื้อข้าว ลักษณะ ๖ ภาษีการซื้อน้ำตาล และลักษณะ ๗ ภาษีโรงแรมภัตตาคาร แห่งประมวลรัษฎากร เมื่อพ้นสี่สิบห้าวันนับแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๕๒)

๔๗. ให้เพิ่มความเป็นลักษณะ ๔ ภาษีการซื้อโภคภัณฑ์ แห่งประมวลรัษฎากร (มาตรา ๕๓)

๔๘. บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ให้ยังคงใช้ได้ในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันใช้บังคับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๕๔)

๑๒. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๔๙๗

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๓ วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๗ หน้า ๒๒๗

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๗ เป็นต้นไป เว้นแต่

๑. บทบัญญัติมาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ ว่าด้วยการเก็บภาษีเงินได้จากบุคคลธรรมดา ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำปี พ.ศ. ๒๔๙๗ เป็นต้นไป

๒. บทบัญญัติมาตรา ๖ ถึงมาตรา ๑๓ ว่าด้วยภาษีบำรุงท้องที่ ให้ใช้บังคับสำหรับภาษีบำรุงท้องที่ประจำปี พ.ศ. ๒๔๙๗ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องด้วยเงินได้พึงประเมินได้มีการถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายไว้ ยังน้อยประเภทอยู่ และการใช้จ่ายเงินบำรุงท้องที่ การลดหย่อน อัตราภาษี และวิธีปฏิบัติจัดเก็บยังไม่เหมาะสมตามกาลสมัย ให้แก้ไขเพิ่มเติมให้รัดกุมยิ่งขึ้น เฉพาะเกี่ยวกับการหักภาษี ณ ที่จ่าย และว่าด้วยภาษีบำรุงท้องที่ที่เกี่ยวกับการจ่ายเงินบำรุงท้องที่ การหักลดหย่อนอัตราภาษีและวิธีปฏิบัติจัดเก็บ

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๙๗ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๙๖ เกี่ยวกับการหักเงินได้พึงประเมินและการคำนวณภาษี (มาตรา ๓)

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๙๔ เกี่ยวกับกรณีที่รัฐบาลหรือองค์การรัฐบาลเป็นผู้จ่าย เงินได้พึงประเมิน (มาตรา ๔)

๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๙๔ เกี่ยวกับการยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดแสดงรายการจ่ายเงินได้พึงประเมินต่อเจ้าพนักงานประเมิน (มาตรา ๕)

๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๙๕ เกี่ยวกับเงินผลประโยชน์แผ่นดินที่เก็บได้ในแต่ละจังหวัด และการใช้จ่ายบำรุงท้องที่ในเขตจังหวัด (มาตรา ๖)

๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๙๕ เกี่ยวกับการลดหย่อนไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ตามเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่งของที่ดินในกรณีต่าง ๆ (มาตรา ๗)

๖. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๐ (๕) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๙๕ เกี่ยวกับที่ดินที่ใช้เฉพาะในศาสนกิจ (มาตรา ๘)

๗. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๑ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๙๕ เกี่ยวกับการตั้งกรรมการตีราคาปานกลางของที่ดินจากบุคคล ๓ คน เป็น ๔ คน (มาตรา ๙)

๘. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๙๕ เกี่ยวกับการใช้ราคาที่ดิน ระยะเวลาที่สมควรในการตีราคาปานกลางใหม่ (มาตรา ๑๐)

๙. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๙๕ เกี่ยวกับระยะเวลาและวิธีการการยื่นแบบแจ้งรายการเพื่อเสียภาษีบำรุงท้องที่ การสำรวจรังวัดพื้นที่ดิน การตรวจสอบ และการแจ้งการเสียภาษี (มาตรา ๑๑)

๑๐. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖๓ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๙๕ เกี่ยวกับความผิดและโทษของผู้ที่จงใจไม่ยื่นแบบแจ้ง

รายการ ไม่ยอมซื้อเซต ไม่แจ้งจำนวนพื้นที่ดิน หรือจงใจแจ้งจำนวนพื้นที่ดินขาดจากจำนวนที่เป็นจริง หรือ
ขัดขวางเจ้าพนักงานสำรวจ เป็นต้น (มาตรา ๑๒)

๑๑. ให้ยกเลิกบัญชีอัตราภาษีบำรุงท้องที่ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๔๙๕ และให้ใช้บัญชีอัตราภาษีบำรุงท้องที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน
(มาตรา ๑๓)

๑๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๖๔ วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๔๙๗ หน้า ๑๔๔๗

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๔๙๗ เป็นต้นไป เว้นแต่

๑. บทบัญญัติมาตรา ๖ ถึงมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้ว่าด้วยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ให้ใช้
บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินตั้งแต่ปีภาษี ๒๔๙๗ เป็นต้นไป

๒. มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ว่าด้วยอากรแสตมป์ ให้บังคับตั้งแต่วันที่
๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๙๘ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องด้วยวิธีการเสียภาษีอากรกับวิธีปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ ภาษีการค้า ภาษีป้าย
อากรแสตมป์ อากรกรมสรรพ และภาษีการซื้อโฉนดที่ดิน ควรได้แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้สะดวก และรัดกุมยิ่งขึ้น
ตามกาลสมัย จึงเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมดังต่อไปนี้ คือ

๑. ภาษีเงินได้ ภาษีการค้า ภาษีป้าย เพิ่มให้มีการเรียกเก็บภาษีและการขอเสียภาษีก่อนถึง
กำหนดเวลาได้ ทั้งนี้เพื่อรักษาประโยชน์ของรัฐ และเพื่อความสะดวกแก่ผู้เสียภาษีในบางกรณี

๒. ภาษีเงินได้ (ก) แก้ไขเพิ่มเติมให้หักค่าใช้จ่ายการเช่าสำหรับเงินได้พึงประเมินบางประเภท
เพื่อให้สะดวกแก่การคำนวณภาษีของผู้เสียภาษีและเจ้าพนักงานประเมินด้วย (ข) แก้ไขเพิ่มเติมการเสีย
ภาษีให้ชำระพร้อมๆ กับยื่นรายการ ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการชำระภาษีของผู้เสียภาษีและการปฏิบัติของ
เจ้าพนักงานด้วย

๓. อากรแสตมป์ แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับการทำใบรับ เพื่อให้การควบคุมการจัดเก็บอากรรัดกุมยิ่งขึ้น
กับทั้งให้มีการผ่อนผันการปฏิบัติในบางกรณีได้ เพื่อความสะดวกของผู้เสียอากร

๔. อากรกรมสรรพ (ก) เพิ่มวิธีเสียอากรให้เป็นตัวเงินได้ ทั้งนี้ เพื่อความสะดวกแก่ผู้เสียอากร (ข) กำหนดให้มี
การจ่ายเงินสินบนรางวัลด้วย ทั้งนี้ เพื่อเป็นทางควบคุมการหลีกเลี่ยงอากรได้อีกทางหนึ่ง

๕. ภาษีการซื้อโฉนดที่ดิน เพิ่มให้มีการชำระภาษีการซื้อโฉนดที่ดินล่วงหน้าได้ ทั้งนี้ เพื่อความสะดวก
ในการเสียภาษีของผู้ค้าโฉนดที่ดิน

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๖ มาตรา
สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับอำนาจที่จะประเมินเรียกเก็บภาษี
ของเจ้าพนักงานประเมิน เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี (มาตรา ๓)

๒. ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๒๙ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับการห้ามอุทธรณ์และการให้อุทธรณ์การประเมินของเจ้าพนักงานประเมิน (มาตรา ๔)

๓. ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๓๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับการห้ามอุทธรณ์ และการให้อุทธรณ์ การประเมินของเจ้าพนักงานประเมิน (มาตรา ๕)

๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้าย โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการยอมให้หักค่าใช้จ่ายเงินได้พึงประเมิน (มาตรา ๖ – มาตรา ๘)

๕. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๕๒ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการชำระภาษีก่อนถึงกำหนดเวลายื่นรายการของผู้มีเงินได้พึงประเมินตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป (มาตรา ๙)

๖. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๕๗ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับเวลาและสถานที่ในการยื่นรายการชำระภาษีและการได้รับการยกเว้นไม่ต้องชำระภาษีตามระยะเวลาที่กำหนด (มาตรา ๑๐)

๗. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๐ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับประโยชน์แห่งการคำนวณยอดเงินได้พึงประเมินของผู้ต้องเสียภาษี (มาตรา ๑๑)

๘. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พ.ศ. ๒๔๘๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับกำหนดเวลาชำระภาษีและภาษีที่จะชำระภาษีเป็นสองงวด (มาตรา ๑๒)

๙. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๖ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการไต่สวน หรือตรวจสอบบุคคลธรรมดา บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลโดยผู้กล่าวหาหลักฐานชัดเจน ทำให้เจ้าพนักงานเรียกเก็บเงินเพิ่มได้อีก ให้เจ้าพนักงานหักยอดร้อยละ ๒๕ เป็นเงินสินบนรางวัล และอธิบดีเป็นผู้มีอำนาจกำหนดจ่ายเงินสินบนรางวัลให้ผู้ตรวจพบ ผู้กล่าวหาแจ้งความ (มาตรา ๑๓)

๑๐. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๕ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับ ใบรับ การออกใบรับ ข้อความที่ปรากฏในใบรับ (มาตรา ๑๔)

๑๑. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๐๕ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับในกรณีผู้ประกอบการค้าเป็นผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ขายส่ง เมื่อมีการขายสินค้า ให้ออกใบส่งของแก่ผู้ซื้อและให้ทำสำเนาเก็บไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี นับแต่วันที่ออกใบส่งของ (มาตรา ๑๕)

๑๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๔ แห่งประมวลกฎหมายรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับการที่บุคคลใดมิได้ออกใบรับตามความในมาตรา ๑๐๕ หรือมาตรา ๑๐๖ หรือตราสารที่มีได้ปิดแสตมป์ เมื่อเจ้าพนักงานตรวจพบให้มีอำนาจเรียกเก็บเงินอากรจนครบและเงินเพิ่มอากรอีก ๖ เท่าของเงินอากร หรือเป็นเงิน ๒๕ บาท แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่ากัน เงินเพิ่มเมื่อเรียกเก็บได้แล้ว ให้หักออกร้อยละ ๔๐ เป็นเงินสินบนรางวัล (มาตรา ๑๖)

๑๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๓ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการเพิกถอนการเสียอากรในหมวดนี้เป็นไปโดยรัศมี ให้อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรี มีอำนาจกำหนดวิธีการให้ผู้มีหน้าที่เสียอากรปฏิบัติ การกำหนดวิธีการเช่นว่านี้เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ เพื่อความสะดวก

ของผู้มีหน้าที่เสียอากร การปฏิบัติในการชิตฆ่าตามความในมาตรา ๑๐๓ หรือการปฏิบัติตามความในมาตรา ๑๐๕ มาตรา ๑๐๕ ทวิ มาตรา ๑๐๕ ตริ และมาตรา ๑๐๕ จัตวา นั้น อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดวิธีการให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่น หรือจะยกเว้นไม่ให้อำนาจปฏิบัติก็ได้ (มาตรา ๑๗)

๑๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือนายตรวจ ในการปฏิบัติตามหน้าที่หรือโดยรู้อยู่แล้วหรือจงใจไม่ปฏิบัติตามคำเรียก หรือไม่ยอมให้ยึดตราสารหรือเอกสาร หรือไม่ปฏิบัติตามหมายของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือนายตรวจ ตามความในมาตรา ๑๒๑ หรือไม่ยอมตอบคำถามเมื่อซักถามหรือฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๑๐๕ ทวิ มาตรา ๑๐๕ จัตวา หรือมาตรา ๑๒๓ ทวิ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท (มาตรา ๑๘)

๑๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๒ มาตรา ๑๓๕ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับวิธีการเสียอากรเป็นรายตัวผู้คุมหรสพ และการห้ามมิให้เจ้าของหรือบุคคลที่เจ้าของแต่งตั้งคอยรับตัวอนุญาตให้คนเข้าคุมหรสพ เว้นแต่ผู้คุมมีตัวที่แสดงได้ว่าเสียอากรครบแล้ว รวมถึงเด็กที่อายุไม่เกิน ๗ ขวบ สูงไม่เกินหนึ่งเมตรด้วย (มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐)

๑๖. ให้เพิ่มความเป็นวรรคท้ายของมาตรา ๑๓๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ เกี่ยวกับตัวที่ต้องทำตามความในมาตรานี้ เมื่อมีเหตุสมควร อธิบดีจะสั่งให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่นก็ได้ (มาตรา ๒๑)

๑๗. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๐ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับการตรวจพบหรือการกล่าวหาแจ้งความผู้ที่ไม่เสียอากรหรือเสียอากรไม่ครบของผู้คุมหรสพ ให้เรียกอากรจนครบและให้เรียกเงินเพิ่มเป็นรายตัวผู้คุมอีกเป็นจำนวน ๒ เท่า ของอากรที่ไม่เสีย หรือที่ขาด หรือเป็นเงิน ๒๕ บาท แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่าเงินอากรและเงินเพิ่มตามความในมาตรานี้ ให้ชำระเป็นเงินภายในสิบวัน นับแต่วันได้รับคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ เงินเพิ่มให้ถือเป็นเงินอากร เงินเพิ่มเมื่อเรียกได้แล้วให้หักออกร้อยละ ๔๐ เป็นเงินสินบนรางวัล และให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดจ่ายให้แก่เจ้าพนักงานที่ตรวจพบ ผู้กล่าวหาแจ้งความและเจ้าพนักงานที่เกี่ยวข้อง ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี (มาตรา ๒๒)

๑๘. ให้ยกเลิกวิเคราะห้ศัพท์คำว่า “ซื้อ” และ “จำหน่าย” ในมาตรา ๑๖๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๒๓)

๑๙. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๖๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับผู้ร้องขอชำระภาษีการซื้อโภคภัณฑ์ล่วงหน้าแทนผู้ค้าโภคภัณฑ์ หรือผู้ค้าโภคภัณฑ์ร้องขอชำระภาษีการซื้อโภคภัณฑ์ล่วงหน้า ผู้ร้องขอมีหน้าที่และความรับผิดชอบตามบทบัญญัติ (มาตรา ๒๔)

๒๐. บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ยกเลิก หรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้ได้ในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่ หรือที่พึงชำระก่อนวันที่ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา ๒๕)

๑๔. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พ.ศ. ๒๕๐๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๒๗ ฉบับพิเศษ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๐๑ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๐๑ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องด้วยประเภทการค้าและโภคภัณฑ์ที่บัญญัติไว้ในปัจจุบันยังไม่รัดกุม และอัตราภาษีการค้ากับอัตราภาษีการซื้อโภคภัณฑ์ที่จัดเก็บอยู่ในขณะนี้ยังไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ จึงควรแก้ไขเพิ่มเติมให้รัดกุมและเหมาะสมยิ่งขึ้น และจำเป็นจะต้องได้รับการพิจารณาโดยด่วนและลับเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน เพราะเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการภาษีอากร

สรุปสาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พ.ศ. ๒๕๐๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๖ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้เพิ่มความเป็นวรรคท้ายของมาตรา ๗๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ โดยนิยามศัพท์คำว่า “ผู้ผลิต” “ผู้นำเข้า” และ “ผู้ส่งออก” (มาตรา ๓)

๒. ให้ยกเลิกความใน ๑, ๒, ๓, ๖, ๗, ๘, ๑๐, ๑๑, ๒๑ และ ๒๒ ของประเภทการค้าตามบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวด ๔ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน (มาตรา ๔)

๓. ให้ยกเลิกความในบัญชีอัตราภาษีการซื้อโภคภัณฑ์ท้ายลักษณะ ๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน (มาตรา ๕)

๑๕. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๐๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๓๑ ฉบับพิเศษ วันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๐๑ หน้า ๗

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๐๑ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ภาษีการค้าสำหรับการรับจ้างทำของ การขายของ และการขายผลิตภัณฑ์ และภาษีการซื้อโภคภัณฑ์สำหรับน้ำมันเชื้อเพลิง และอุปกรณ์ของเครื่องบรรเลง รถมอเตอร์ และรถอื่น ๆ ตามพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พ.ศ. ๒๕๐๑ ยังไม่เหมาะสมบางประการ จึงเห็นควรแก้ไขใหม่ และเพื่อแบ่งเบาภาระของประชาชน

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๐๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความใน ๑, ๒ และ ๓ ของประเภทการค้าตามบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวด ๔ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมในพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พ.ศ. ๒๕๐๑ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๓)

๒. ให้ยกเลิกความในประเภทที่ ๔, ๖ และ ๗ ของบัญชีอัตราภาษีการซื้อโภคภัณฑ์ท้ายลักษณะ ๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พ.ศ. ๒๕๐๑ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนใน (มาตรา ๔)

๑๖. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๐๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๗๘ วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๐๑ หน้า ๔๙๘

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๒ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ประชาชนผู้มีรายได้น้อย คือ ผู้ประกอบการกสิกรรมประเภทไม้ล้มลุก ได้แบกภาษีทั้งทางตรงและทางอ้อมเกินกว่าอัตราในขณะนี้ เงินที่นำมาชำระภาษีก็มาจากการจำหน่ายผลิตผลที่เกิดจากการกสิกรรมในที่ดินของตน ปกติพืชที่ปลูกมากก็คือข้าว ในปัจจุบันราคาข้าวไม่ดีขึ้นเท่าไรได้ผลน้อยอยู่แล้ว ฉะนั้นสมควรยิ่งที่จะลดภาระภาษีบำรุงท้องที่จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประมวลรัษฎากร

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๐๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๗ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับเงินผลประโยชน์แผ่นดินที่เก็บได้ในจังหวัดใด ให้ใช้จ่ายบำรุงท้องที่ในเขตจังหวัดนั้นในกิจการที่อำนวยความสะดวกแก่ประชาชน (มาตรา ๓)

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการตั้งกรรมการพิจารณาตีราคาปานกลางของที่ดินในตำบลหนึ่ง ๆ และการกำหนดเขตเป็นหน่วย ๆ เพื่อประโยชน์แก่การตีราคาปานกลางให้เที่ยงธรรม (มาตรา ๔)

๓. ให้ยกเลิกบัญญัติอัตราภาษีบำรุงท้องที่ท้ายลักษณะ ๓ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้บัญญัติอัตราภาษีบำรุงท้องที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๕)

๑๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๐๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๕๙ ฉบับพิเศษ วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๐๒ หน้า ๗

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๐๒ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

เพื่อให้อัตราภาษีการซื้อโภคภัณฑ์ประเภททองคำเป็นไปโดยเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน และลดภาระภาษีให้แก่ประชาชน

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๐๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในประเภทที่ ๑ ของบัญชีอัตราภาษีการซื้อโภคภัณฑ์ท้ายลักษณะ ๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๐๑ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน โดยเป็นรายการโภคภัณฑ์ทอง ทองคำ ทองคำขาว เงิน นาก เพชร พลอย และเครื่องรูปพรรณ (มาตรา ๓)

๒. บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ให้ยังคงใช้ได้ในการปฏิบัติ จัดเก็บภาษีอากรที่ยังค้างอยู่ หรือที่พึงชำระก่อนวันที่บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๔)

๑๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๑๐๔ ฉบับพิเศษ วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๐๒ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๒ เป็นต้นไป เว้นแต่

๑. บทบัญญัติมาตรา ๔ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๓ เป็นต้นไป

๒. บทบัญญัติมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ ให้ใช้บังคับสำหรับภาษีเงินได้ของบุคคลธรรมดาที่ต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นต้นไป

๓. บทบัญญัติมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๔ ให้ใช้บังคับสำหรับภาษีเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นต้นไป

๔. บทบัญญัติมาตรา ๔๓ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นต้นไป

๕. บทบัญญัติมาตรา ๖๖ ให้ใช้บังคับสำหรับภาษีบำรุงท้องที่ถึงกำหนดชำระใน พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องด้วยบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับวิธีการจัดเก็บภาษีอากรยังไม่รัดกุม เป็นโอกาสให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรหลีกเลี่ยงได้ง่ายและโทษที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากรยังต่ำไป ไม่ได้ผลในทางระงับปราบปราม นอกจากนั้นอัตราภาษีอากรบางประเภทยังไม่เหมาะสม จึงสมควรแก้ไขปรับปรุงเสียใหม่ให้รัดกุมและเหมาะสมยิ่งขึ้น

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๘๐ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับความผิด และการให้อำนาจเจ้าพนักงาน หรือคณะกรรมการกำหนดค่าปรับเพื่อให้ผู้ต้องหาถูกฟ้องร้องหรือรับโทษจำคุก (มาตรา ๓)

๒. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๔ ทวิ มาตรา ๔ ทรี มาตรา ๔ จัตวา มาตรา ๔ เบญจ มาตรา ๔ ฉ มาตรา ๔ อัตต มาตรา ๔ อัฏฐ และมาตรา ๔ นว แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการเสียภาษีอากรของคนต่างด้าว ซึ่งจะเดินทางออกจากประเทศ (มาตรา ๔)

๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับ “เจ้าพนักงานประเมิน” หมายความว่า บุคคลหรือคณะบุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง (มาตรา ๕)

๔. ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการห้ามอุทธรณ์อำนาจการประเมินภาษีอากร ความที่รู้เห็นว่าถูกต้อง เมื่อผู้เสียภาษีไม่ปฏิบัติตามหมายหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานประเมิน (มาตรา ๖ และมาตรา ๗)

๕. ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับระยะเวลา กำหนดการเสียภาษีตามบทบัญญัตินี้ และการเสียเงินเพิ่มอัตราร้อยละ ๒๐ กรณีที่นำส่งภาษีเกินกำหนด และกรณียกเว้นการเสียเงินเพิ่ม เงินที่เสียเพิ่มให้ถือเป็นค่าภาษีอากร (มาตรา ๘)

๖. ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการอุทธรณ์การประเมินภาษีอากร กำหนดเวลาการอุทธรณ์ กรณียกเว้นการอุทธรณ์ การวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ การออกหมายเรียกผู้อุทธรณ์และพยาน (มาตรา ๙ – มาตรา ๑๓)

๗. ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับผู้ใด โดยรู้อยู่แล้วหรือโดยจงใจ แจ้งข้อความเท็จ หรือให้ถ้อยคำเท็จ หรือตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดง เพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากรตามลักษณะนี้ หรือโดยความเท็จ โดยฉ้อโกงหรืออุบาย หรือโดยวิธีการอื่นใดทำนองเดียวกัน หลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากรตามลักษณะนี้ (มาตรา ๑๔)

๘. เพิ่มความเป็นมาตรา ๓๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับกระวางโทษจำคุก โทษปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ สำหรับผู้จงใจแจ้งความเท็จ หรือแสดงหลักฐานเท็จ โดยฉ้อโกงหรือวิธีการอื่นใดเพื่อการหลีกเลี่ยงการเสียภาษี (มาตรา ๑๕)

๙. ยกเลิกความในมาตรา ๓๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับความหมายของความว่า “เงินได้พึงประเมิน” “บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในเครือเดียวกัน” และ “ปีภาษี” (มาตรา ๑๖)

๑๐. ยกเลิกความใน (๓) และ (๕) ของมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน ตามลำดับ เกี่ยวกับเงินรายได้อื่น เช่น ค่าแห่งกิตติวีรลค์ ค่าแห่งลิขสิทธิ์ เงินรายปีอันได้มาจากพินัยกรรม เงินที่ได้เนื่องจากการเช่าทรัพย์สิน เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินเงินได้นั้นตามความจริงที่ควรจะได้ หากมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้มีเงินได้แสดงเงินได้เหล่านี้ต่ำไป ในกรณีนี้ผู้มีเงินได้จะอุทธรณ์การประเมินก็ได้ (มาตรา ๑๗)

๑๑. เพิ่มความเป็นมาตรา ๔๐ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการส่งสินค้าออกไปต่างประเทศ ให้แก่ หรือตามคำสั่งของสำนักงานใหญ่ สาขา ตัวการตัวแทน นายจ้างหรือลูกจ้าง ให้ถือว่าเป็นการขายในประเทศด้วย และถือราคาสินค้าตามราคาตลาดในวันที่ส่งไปเป็นเงินได้พึงประเมิน โดยยกเว้นของที่ส่งไปเพื่อการวิจัยของผ่านแดน ของที่นำเข้าแล้วส่งกลับนอกราชอาณาจักร และของที่ส่งออกไปแล้วนำกลับเข้าราชอาณาจักร (มาตรา ๑๘)

๑๒. ยกเลิกความใน (๓) (๑๑) และ (๑๕) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนตามลำดับ เกี่ยวกับเงินได้ในภาษีได้แก่ เงินค่าเดินทางซึ่งนายจ้างจ่ายให้ลูกจ้างใน (๓) มาตรา ๔๒ รางวัลเพื่อการศึกษาหรือค้นคว้า รางวัลสลากกินแบ่ง รางวัลอื่น ๆ ใน (๑๑) มาตรา ๔๒ เงินได้ของชานา เงินได้จากการกสิกรรมใน (๑๕) มาตรา ๔๒ (มาตรา ๑๔)

๑๓. ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับการคำนวณภาษีจากห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคล ตามมาตรา ๕๖ วรรคท้าย การคำนวณหักลดหย่อนเฉพาะตามเกณฑ์จากผู้เป็นหุ้นส่วนหรือบุคคลในคณะบุคคลแต่ละคนที่อยู่ในประเทศไทย (มาตรา ๒๐)

๑๔. ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินเมื่อหักตามมาตรา ๔๒ ทวิ ถึงมาตรา ๔๗ แล้ว เหลือเท่าใดต้องเสียภาษีในอัตราตามที่กำหนดไว้ (มาตรา ๒๑)

๑๕. ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับวิธีจ่ายเงินได้พึงประเมินที่บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคลผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ สามารถหักภาษีเงินได้ไว้ทุกคราวที่จ่ายเงินได้พึงประเมิน (มาตรา ๒๒)

๑๖. ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเหตุของความผิด และการรับผิดชอบของผู้จ่ายเงินตามมาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๓ (มาตรา ๒๓)

๑๗. ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับการให้บุคคลทุกคนเสียภาษีภายในเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี และกรณีห้างหุ้นส่วนสามัญ หรือคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคล มีเงินได้พึงประเมินให้ผู้อำนวยการ หรือผู้จัดการรับผิดชอบเสียภาษีจากยอดเงินได้พึงประเมินทั้งสิ้น เสมือนเป็นบุคคลธรรมดาคนเดียวโดยไม่มีการแบ่งแยก (มาตรา ๒๔)

๑๘. ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับผู้มีเงินได้เกินกว่า ๕,๔๐๐ บาท เป็นผู้ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือเป็นผู้อยู่ในต่างประเทศ ให้เป็นหน้าที่ของผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาล ผู้พิทักษ์ หรือผู้จัดการกิจการอันก่อให้เกิดเงินได้พึงประเมิน เป็นตัวแทนในการชำระภาษี (มาตรา ๒๕)

๑๙. ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับกรณีผู้มีเงินได้ถึงแก่ความตาย ผู้จัดการมรดก ทายาท หรือผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดกปฏิบัติแทนและมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ (มาตรา ๒๖)

๒๐. ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับการยื่นรายการชำระภาษีต่ออำเภอตามกำหนดเวลา ภายใต้บังคับมาตรา ๖๔ การยื่นรายการตามมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๗ ทวิ หรือมาตรา ๕๗ ตริ (มาตรา ๒๗)

๒๑. ยกเลิกความในมาตรา ๖๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับการเสียภาษีเป็นงวด

ภายในกำหนดเวลาและการไม่ชำระงวดใดงวดหนึ่งภายในระยะเวลาที่กำหนดผู้เสียภาษีหมดสิทธิ์ที่จะชำระเป็นรายงวดและนำมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับ (มาตรา ๒๘)

๒๒. ยกเลิกความในมาตรา ๖๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับการคำนวณกำไรสุทธิ และขาดทุนสุทธิในมาตรา ๖๕ ทวิ (มาตรา ๒๙)

๒๓. ยกเลิกความใน (๑) และ (๑๒) ของมาตรา ๖๕ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน ตามลำดับ เกี่ยวกับการคิดรายได้และการคำนวณกำไรสุทธิ เพื่อเสียภาษีของเงินสำรองต่าง ๆ (มาตรา ๓๐)

๒๔. ยกเลิกความในมาตรา ๖๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต้องยื่นรายการ ซึ่งต้องใช้ในการคำนวณภาษี พร้อมกับชำระภาษีต่ออาเภอภายใน ๑๕๐ วัน นับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี (มาตรา ๓๑)

๒๕. เพิ่มความเป็นมาตรา ๖๙ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการหักภาษีเงินได้ไว้ ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ ๑ เมื่อรัฐบาล องค์การของรัฐ เทศบาล สุขาภิบาล เป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ ให้กับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล (มาตรา ๓๒)

๒๖. ยกเลิกความในมาตรา ๗๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับการคำนวณภาษีของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศมีได้ประกอบกิจการในประเทศไทย แต่ได้รับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทย (มาตรา ๓๓)

๒๗. เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๐ ทวิ และมาตรา ๗๐ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการเสียภาษีของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใด จำหน่ายเงินกำไร หรือเงินประเภทอื่นใดที่กั้นไว้จากกำไร หรือที่ถือว่าเงินกำไรออกไปจากประเทศไทย และบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใดส่งสินค้าออกไปต่างประเทศ (มาตรา ๓๔)

๒๘. ยกเลิกความในมาตรา ๗๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับวิธีการการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อคำนวณภาษี กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเล็กกัน หรือควบเข้ากันกับบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลอื่น (มาตรา ๓๕)

๒๙. ยกเลิกความในมาตรา ๗๖ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ (มาตรา ๓๖)

๓๐. ยกเลิกวิเคราะห์ศัพท์คำว่า “สถานการค้า” “การค้า” “รายรับ” และ “ผู้ประกอบการค้า” ในมาตรา ๗๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๓๗)

๓๑. ยกเลิกความในมาตรา ๗๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับการให้ผู้ประกอบการค้ามีหน้าที่เสียภาษีการค้า และปฏิบัติตามบทบัญญัติ (มาตรา ๓๘)

๓๒. ยกเลิกความในมาตรา ๘๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับการยื่นคำขอ

จดทะเบียนการค้าของผู้ประกอบการค้าในแต่ละท้องที่ และถ้าผู้ประกอบการค้ามีสถานการค้าหลายแห่ง ให้แยกยื่นคำขอเป็นรายสถานการค้าในท้องที่ที่สถานการค้าตั้งอยู่ (มาตรา ๓๙)

๓๓. ยกเลิกความในมาตรา ๘๑ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับอำนาจประเมินค่ารายปีของสถานการค้าใด ๆ ของเจ้าพนักงานประเมิน และการอุทธรณ์การประเมิน โดยนำบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์ตามส่วน ๒ หมวด ๒ ลักษณะ ๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (มาตรา ๔๐)

๓๔. ยกเลิกความในมาตรา ๘๑ تري แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับการออกใบทะเบียนการค้าเมื่อผู้ประกอบการค้าได้ยื่นคำขอจดทะเบียนการค้าตามมาตรา ๘๑ (มาตรา ๔๑)

๓๕. ยกเลิกความในมาตรา ๘๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับการรับผิดชอบเงินเพิ่มอีก ๒ เท่า จำนวนเงินภาษีการค้า เมื่อผู้ประกอบการหรือดำเนินการค้าโดยไม่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียน (มาตรา ๔๒)

๓๖. ยกเลิกความในมาตรา ๘๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับผู้ประกอบการค้าที่เสียภาษีการค้าเป็นรายเดือน มียอดเงินที่ต้องคำนวณเพื่อเสียภาษีไม่ถึง ๑,๒๐๐ บาท ให้ได้รับการยกเว้นภาษีการค้าสำหรับเดือนนั้น (มาตรา ๔๓)

๓๗. เพิ่มความเป็นมาตรา ๘๖ ทวิ มาตรา ๘๖ تري และมาตรา ๘๖ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้ประกอบการค้าที่เป็นผู้ผลิต ชำระภาษีการค้าล่วงหน้าแทนผู้ประกอบการค้าที่รับสินค้าขึ้นไปจำหน่าย และการชำระภาษีการค้าของผู้ประกอบการค้าที่เป็นผู้ส่งออก (มาตรา ๔๔)

๓๘. เพิ่มความเป็นมาตรา ๘๗ تري แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับผู้ประกอบการค้าที่ต้องเสียภาษีการค้าเป็นรายย่อย ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงอาจเสียภาษีการค้าเหมาเป็นงวด ๆ ได้ (มาตรา ๔๕)

๓๙. ยกเลิกความในมาตรา ๘๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ (มาตรา ๔๖)

๔๐. ยกเลิกความในมาตรา ๙๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับผู้ที่ไม่ยื่นคำขอจดทะเบียนการค้า มีความผิดต้องระวางโทษปรับ (มาตรา ๔๗)

๔๑. ยกเลิกความใน (๑) และ (๒) ของมาตรา ๑๐๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทนตามลำดับเกี่ยวกับการรับเงินหรือรับชำระราคาจากการค้าประเภทต่าง ๆ ของสถานการค้าที่ผู้ประกอบการค้าต้องจดทะเบียนการค้าตามมาตรา ๘๑ และการให้เข้าซื้อทรัพย์สิน การขาย หรือการรับจ้างทำของที่ไม่ต้องจดทะเบียนการค้าความมาตรา ๘๑ (มาตรา ๔๘)

๔๒. ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับรายละเอียดของใบรับ การออกใบรับ และการเก็บต้นชั่วโมงเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๕ ปี (มาตรา ๔๙)

๔๓. ยกเลิกความในวรรคท้ายของมาตรา ๑๑๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ (มาตรา ๕๐)

๔๔. ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๕ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับการเรียกเก็บเงินอากรและเงินเพิ่มอากรในมาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔ (มาตรา ๕๑)

๔๕. ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๔ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับผู้ใด มีหน้าที่เสียอากร หรือชิตฆ่าแสดมภ์ เพิกเฉยหรือปฏิเสธไม่เสียอากร หรือไม่ชิตฆ่าแสดมภ์ ต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินห้าร้อยบาท (มาตรา ๕๒)

๔๖. ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๖ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับ ผู้ใดจงใจลงวันเดือนปีที่ชิตฆ่าแสดมภ์เป็นเท็จ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ (มาตรา ๕๓)

๔๗. ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไข เพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับผู้ที่ไม่ทำ ไม่เก็บ บันทึกร หรือไม่ออกใบรับให้ในทันทีที่ถูกเรียกร้อง หรือออกใบรับไม่ติดแสดมภ์ให้ถูกต้อง ต้องระวางโทษปรับ (มาตรา ๕๔)

๔๘. เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๒๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการทำให้ไม่มีใบออกใบรับหรือ ทำโดยสมควรกับผู้อื่น ไม่ออกใบรับหรือออกใบรับน้อยกว่าจำนวนเงินที่รับ ต้องระวางโทษปรับหรือโทษจำคุก หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๕๕)

๔๙. ยกเลิกความใน (๑) (๒) ของ ๒๘ แห่งบัญชีอัตราอากรแสดมภ์ท้ายหมวด ๖ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๕๖)

๕๐. ยกเลิกความใน ฎ. ของข้อยกเว้นไม่ต้องเสียอากรตาม ๒๘ แห่งบัญชีอัตราอากรแสดมภ์ท้าย หมวด ๖ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล รัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๕๗)

๕๑. ยกเลิกความใน ข. ของข้อยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีอากรตาม ๒๙ แห่งบัญชีอัตราอากรแสดมภ์ ท้ายหมวด ๖ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล รัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๕๘)

๕๒. ยกเลิกวิเคราะหส์ศัพท์คำว่า “ค่าดู” ในมาตรา ๑๓๐ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความใน พระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๕๙)

๕๓. ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๓ แห่งประมวลกฎหมาย และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับการชิต ฆ่าและผู้มีหน้าที่ชิตฆ่าแสดมภ์ที่ปิดบนตัวก่อนมอบตัวให้ผู้ดูหรือผู้ซื้อไป เจ้าของเป็นผู้มีหน้าที่เสียอากรส่วนตัว ที่ไม่เสียค่าดูนั้นให้ผู้ถือตัวเข้าดูเป็นผู้มีหน้าที่เสียอากร และให้มีการชิตฆ่าแสดมภ์ที่ปิดบนตัวก่อนผู้ดูเข้าดู (มาตรา ๖๐)

๕๔. เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๓๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับความรับผิดชอบและเสียเงินเพิ่มของ เจ้าของที่ไม่ได้จัดให้มีการชิตฆ่าแสดมภ์บนตัวตามมาตรา ๑๓๓ หรือไม่ได้ฉีกตัวความมาตรา ๑๓๘ (มาตรา ๖๑)

๕๕. ยกเลิกความในวรรคท้ายของมาตรา ๑๔๐ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ (มาตรา ๖๒)

๕๖. ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไข เพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับโทษปรับ โทษจำคุก หรือโทษทั้งจำทั้งปรับ ของผู้ที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๑๓๓ มาตรา ๑๓๕ มาตรา ๑๓๘ หรือมาตรา ๑๔๐ ตริ (มาตรา ๖๓)

๕๗. ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๓ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับโทษ ปรับผู้ที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๑๓๖ มาตรา ๑๓๗ มาตรา ๑๓๙ และมาตรา ๑๔๑ (มาตรา ๖๔)

๕๘. ยกเลิกบัญญัติอากรมหรสพท้ายหมวด ๗ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๖๕)

๕๙. ยกเลิกความใน (๗) ของมาตรา ๑๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับที่ดินทางรถไฟ การประปา การไฟฟ้า ท่าเรือของรัฐ หรือที่ดิน ซึ่งต้องใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนที่ต้องเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน (มาตรา ๖๖)

๖๐. ยกเลิกความในมาตรา ๑๖๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้ค้าโภคภัณฑ์ที่เป็นผู้ผลิต หรือผู้นำเข้า ชำระภาษีการซื้อโภคภัณฑ์ล่วงหน้า สำหรับโภคภัณฑ์บางประเภท แทนผู้ค้าโภคภัณฑ์ผู้มีหน้าที่ชำระภาษีการซื้อโภคภัณฑ์ก็ได้ (มาตรา ๖๗)

๖๑. เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๖๗ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการยื่นคำร้องขอชำระภาษีการซื้อโภคภัณฑ์สำหรับโภคภัณฑ์นั้น ๆ ล่วงหน้าแทนผู้ค้าโภคภัณฑ์ที่มีหน้าที่ชำระภาษีการซื้อโภคภัณฑ์ (มาตรา ๖๘)

๖๒. เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๖๙ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการยื่นรายการเสียภาษีการซื้อโภคภัณฑ์ของผู้ซึ่งไม่ได้เสียภาษีมาก่อนด้วยเหตุได้รับยกเว้นตามกฎหมาย (มาตรา ๖๙)

๖๓. ยกเลิกความในมาตรา ๑๙๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับในการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ ถ้าปรากฏว่าผู้ค้าโภคภัณฑ์ที่โภคภัณฑ์ขาดหรือเกินกว่าจำนวนที่ลงไว้ในบัญชีที่กำหนดให้ทำตามมาตรา ๑๘๕ ให้ถือว่าโภคภัณฑ์เฉพาะส่วนที่ขาดหรือเกินจากบัญชีนั้นเป็นโภคภัณฑ์ที่มีการซื้อแล้วและยังมิได้เสียภาษี (มาตรา ๗๐)

๖๔. ยกเลิกความในมาตรา ๑๙๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการสั่งให้ผู้ค้าโภคภัณฑ์ชำระภาษีการซื้อโภคภัณฑ์จนครบ และสั่งให้ชำระเงินเพิ่มอีก ๒ เท่าของภาษีการซื้อโภคภัณฑ์ที่ไม่ชำระหรือขาด (มาตรา ๗๑)

๖๕. เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๙๑ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งเรียกเก็บภาษีและเงินเพิ่มภาษีการซื้อโภคภัณฑ์ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์ความส่วน ๒ หมวด ๒ ลักษณะ ๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (มาตรา ๗๒)

๖๖. ยกเลิกความในมาตรา ๑๙๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ (มาตรา ๗๓)

๖๗. ยกเลิกความในมาตรา ๑๙๓ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับโทษปรับ โทษจำคุก หรือทั้งจำทั้งปรับ ของผู้ที่ไม่ออกใบรับเงินค่าภาษีการซื้อโภคภัณฑ์ตามมาตรา ๑๗๒ (มาตรา ๗๔)

๖๘. เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๙๓ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับโทษปรับของผู้ที่ไม่นำสำเนาหรือไม่เก็บสำเนาใบรับเงินค่าภาษีการซื้อโภคภัณฑ์ไว้ตามมาตรา ๑๗๒ (มาตรา ๗๕)

๖๙. ยกเลิกความในมาตรา ๑๙๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับโทษจำคุกและโทษปรับของผู้ที่จงใจแจ้งข้อความเท็จ แสดงหลักฐานเท็จ โดยฉ้อโกงหรืออุบายเพื่อหลีกเลี่ยงการชำระภาษี (มาตรา ๗๖)

๗๐. เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๙๙ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับผู้ที่เจตนาละเลยไม่ยื่นรายการเพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการชำระภาษีต้องระวางโทษปรับหรือโทษจำคุก หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๗๗)

๗๑. บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ให้ยังคงใช้ได้ในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าอุทธรณ์ที่ได้ยื่นไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ซึ่งยังมีคำวินิจฉัยและส่งไปยังผู้อุทธรณ์ เป็นอุทธรณ์ที่ได้ยื่นต่อผู้มีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์ตามประมวลรัษฎากรที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๗๘)

๗๒. บทบัญญัติมาตรา ๓๖ มาตรา ๔๖ มาตรา ๕๐ มาตรา ๖๒ และมาตรา ๗๓ ไม่กระทบกระทั่งสิทธิที่บุคคลมีอยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๗๙)

๑๙. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๐๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๑๒๒ ฉบับพิเศษ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๒ หน้า ๔๔

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๓ เป็นต้นไป เว้นแต่

๑. บทบัญญัติมาตรา ๓ เฉพาะที่เกี่ยวกับบัญชีอัตราภาษีเงินได้สำหรับบุคคลธรรมดา ให้ใช้บังคับสำหรับภาษีเงินได้ของบุคคลธรรมดาที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นต้นไป

๒. บทบัญญัติมาตรา ๓ เฉพาะที่เกี่ยวกับบัญชีอัตราภาษีเงินได้สำหรับบริษัทหรือ ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้ใช้บังคับสำหรับภาษีเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นต้นไป

๓. บทบัญญัติมาตรา ๔ ให้ใช้บังคับสำหรับภาษีการค้าที่ถึงกำหนดเวลาชำระในปี พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดานั้นปรากฏว่าอัตราก้าวหน้าแต่ละขั้นมีช่วงยาวเกินไปไม่เป็นธรรม จึงได้แก้ไขให้มีช่วงสั้นกว่าเดิม อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลนั้นยังต่ำไปมาก และอัตราภาษีการค้าบางประเภทยังต่ำกว่าที่ควร แต่บางประเภทก็มีอัตราสูงไปกว่าที่ควรเฉพาะอัตราอากรแสตมป์สำหรับตัวแลกเงินและตัวสัญญาใช้เงินมีอัตราสูงไป ได้แก่ ลดอัตราลงเพื่อช่วยส่งเสริมนโยบายลดอัตราดอกเบี้ยที่เรียกเก็บกันอยู่ขณะนี้และเมื่อเปรียบเทียบกับอัตราภาษีอากรของประเทศอื่น ๆ แล้ว เห็นได้ชัดเจนว่าอัตราภาษีอากรของประเทศไทยยังไม่เหมาะสมและไม่เพียงพอแก่การบำรุงประเทศชาติให้วัฒนาถาวรได้ เพื่อประโยชน์แห่งรายได้ของรัฐที่จะนำมาใช้พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศให้รุ่งเรือง จึงได้ปรับปรุงอัตราภาษีอากรดังกล่าวให้เป็นไปตามควรแก่สถานการณ์

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๐๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตราสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความใน ๑, ๒, ๓ และ ๑๔ ของบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวด ๔ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๐๑ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนตามลำดับ (มาตรา ๔)

๓. ยกเลิกความใน ๙. แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ ท้ายหมวด ๖ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๕)

๔. บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้ในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๖)

๒๐. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๘ ตอนที่ ๖๗ ฉบับพิเศษ วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๐๔ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๐๔ เป็นต้นไป เว้นแต่

๑. มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ ว่าด้วยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ให้ใช้บังคับดังนี้
(ก) กรณีภาษีหัก ณ ที่จ่าย ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินที่จ่ายในเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๐๕ เป็นต้นไป
(ข) กรณีอื่น และกรณียื่นรายการเงินได้ ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำ พ.ศ. ๒๕๐๕ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๐๖ เป็นต้นไป

๒. มาตรา ๙ ว่าด้วยภาษีการค้า ให้ใช้บังคับสำหรับรายรับของผู้ประกอบการค้าประจำเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๐๔ ที่จะต้องชำระภาษีในเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นต้นไป

๓. มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ ว่าด้วยอากรแสตมป์ ให้ใช้บังคับสำหรับการรับเงินตั้งแต่วันที่เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๐๔ ที่จะต้องเสียอากรเป็นตัวแทนในเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นต้นไป

๔. มาตรา ๑๓ ว่าด้วยภาษีการซื้อโฉนดที่ดิน ให้ใช้บังคับสำหรับการซื้อหรือนำเข้าซึ่งโฉนดที่ดินตั้งแต่วันที่เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

๑. ภาษีเงินได้ เพื่อบรรเทาภาระภาษีแก่ผู้มีเงินได้ให้ลดน้อยลง
๒. ภาษีการค้า เพื่อให้ง่ายและสะดวกแก่การจัดเก็บภาษีทั้งทางฝ่ายผู้เสียภาษีและเจ้าพนักงานทั้งทำให้รัดกุมยิ่งขึ้น
๓. อากรแสตมป์ ยกเลิกอากรสำหรับใบรับที่ผู้ประกอบการค้าต้องเสีย เพราะจะมีให้มีการเก็บภาษีซ้อนกับภาษีการค้าซึ่งสิ้นเปลืองเวลาและค่าใช้จ่าย ไม่สะดวก ควรเก็บภาษีการค้าอย่างเดียว
๔. ภาษีการซื้อโฉนดที่ดิน ยกเลิกเพราะเหตุผลเช่นเดียวกับอากรแสตมป์

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๘ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับเว้นแต่จะมีบทบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในหมวดต่าง ๆ แห่งลักษณะนี้ ให้ใช้บทบัญญัติในหมวดนี้บังคับแก่การภาษีอากรประเภื่นทุกประเภท (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการไม่เสียภาษีภายในเวลาที่กฎหมายกำหนดให้ถือเป็นภาษีอากรค้างตามมาตรา ๑๒ หากมีการอุทธรณ์การอุทธรณ์ไม่เป็นการทุเลาการเสียภาษี เมื่อมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสียภาษีอากรเพิ่ม ผู้อุทธรณ์ต้องชำระภายในกำหนดเวลาสามสิบวันนับแต่วันแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ (มาตรา ๔)

๓. ยกเลิกความใน (๘) และ (๑๕) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับดอกเบี้ยพันธบัตรของรัฐบาล ดอกเบี้ยเงินสะสมที่รัฐบาลจ่ายหรือดอกเบี้ยเงินฝากจากธนาคารในราชอาณาจักร เงินได้ของชาวนาที่ได้จากการขายข้าวอันเกิดจากกสิกรรมที่ตนและหรือครอบครัวได้ทำเอง (มาตรา ๕)

๔. ยกเลิกความในมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการหักลดหย่อนภาษีเพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีของผู้มีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ เมื่อได้หักตามมาตรา ๔๒ ทวิ ถึงมาตรา ๔๖ แล้ว (มาตรา ๖)

๕. ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินที่ต้องเสียภาษี การยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินที่ตนได้รับในระหว่างปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว พร้อมทั้งข้อความอื่น ๆ ภายในเดือนกุมภาพันธ์ทุก ๆ ปี ตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง กรณีห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีโชตินิติบุคคลมีเงินได้พึงประเมินเกินกว่า ๖,๐๐๐ บาท ผู้อำนวยการหรือผู้จัดการที่ดำเนินการเสียภาษีในชื่อของห้างหุ้นส่วนหรือคณะบุคคลนั้นให้เสมือนเป็นบุคคลธรรมดาคนเดียวกัน โดยไม่มีการแบ่งแยก กรณีผู้เยาว์ ผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือเป็นผู้อยู่ต่างประเทศ ให้เป็นหน้าที่ของผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาล ผู้พิทักษ์ หรือผู้จัดการกิจการอันก่อให้เกิดเงินได้พึงประเมินนั้น แล้วแต่กรณี ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๕๖ วรรค ๑ และเป็นตัวแทนในการชำระภาษี กรณีผู้มีเงินได้พึงประเมินถึงแก่ความตาย ให้เป็นหน้าที่ของผู้จัดการมรดกหรือทายาท หรือผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดก แล้วแต่กรณี (มาตรา ๗ และมาตรา ๘)

๖. ยกเลิกความในหมวด ๔ ว่าด้วยภาษีการค้าตามลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับหมวด ๔ ภาษีการค้า ประกอบไปด้วย ส่วน ๑ ข้อความทั่วไป ส่วน ๒ รายรับ ส่วน ๓ การจดทะเบียน ส่วน ๔ บัญชีหลักฐานและการปฏิบัติ ส่วน ๕ แบบแสดงรายการการค้า ส่วน ๖ การชำระภาษี ส่วน ๗ อำนาจเจ้าพนักงานประเมิน ส่วน ๘ เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม ส่วน ๙ บทกำหนดโทษและบัญชีอัตราภาษีการค้า (มาตรา ๙)

๗. ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับผู้ขาย ผู้ให้เช่าซื้อ ผู้รับเงินหรือผู้รับชำระราคาต้องออกใบรับให้แก่ผู้ซื้อ ผู้เช่าซื้อ ผู้จ่ายเงินหรือผู้ชำระราคา ในทันทีที่ทุกราว

ที่รับเงินหรือรับชำระราคา ไม่ว่าจะมีการเรียกร้องให้ออกใบรับหรือไม่ก็ตามและไม่ใช้บังคับแก่การจำหน่าย แสตมป์ อากร หรือแสตมป์อื่นของรัฐบาลที่ยังไม่ได้ใช้ (มาตรา ๑๐)

๘. ยกเลิกความใน (๑) และ (๒) ของ ๒๘. แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ท้ายหมวด ๖ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๑)

๙. เพิ่มความเป็น ธ. และ น. ของข้อยกเว้นไม่ต้องเสียอากรตาม ๒๘. แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ท้ายหมวด ๖ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ เกี่ยวกับใบรับสำหรับรายรับที่ต้องเสียภาษีการค้าตามหมวด ๔ ใบรับจากการขายทรัพย์สินที่ผลิตหรือซื้อมาเพื่อขายต่อไปเป็นทางค้า (มาตรา ๑๒)

๑๐. ยกเลิกความในลักษณะ ๔ ว่าด้วยภาษีการค้าซื้อโภคภัณฑ์ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ (มาตรา ๑๓)

๑๑. ผู้ประกอบการค้าและหรือผู้ค้าโภคภัณฑ์ตามประมวลรัษฎากรก่อนพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และคงเป็นผู้ประกอบการค้าตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อได้รับชำระหนี้ที่ค้างชำระอยู่ หรือได้รับชำระหนี้ตามข้อผูกพันที่มีหลักฐานเป็นหนังสืออันได้ทำไว้ก่อนวันพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงเสียภาษีการค้าและอากรแสตมป์ตามประมวลรัษฎากรก่อนพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๔)

๑๒. เพื่อรักษาประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีอากร ให้ผู้ประกอบการค้าและผู้ค้าโภคภัณฑ์ตามประมวลรัษฎากรมีหน้าที่ยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดแสดงประเภท ปริมาณและราคาของสินค้าที่จะได้รับตามข้อผูกพัน หรือสินค้าที่เหลืออยู่ หรือจำนวนหนี้สินที่ลูกหนี้ค้างชำระอยู่ในวันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๔ (มาตรา ๑๕)

๑๓. ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ยื่นแบบแสดงรายการตามมาตรา ๑๕ หรือยื่นแบบแสดงรายการตามมาตรา ๑๕ เป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๑๖)

๑๔. บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ให้ยังคงใช้ได้ (๑) ในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และ (๒) ในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรตามมาตรา ๑๔ (มาตรา ๑๗)

๒๑. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๑๑๔ ฉบับพิเศษ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๘ หน้า ๓๕

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๙ เป็นต้นไป เว้นแต่

๑. บทบัญญัติมาตรา ๓ และมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ว่าด้วยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินของบุคคลธรรมดาประจำปี พ.ศ. ๒๕๐๙ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๑๐ เป็นต้นไป

๒. บทบัญญัติมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ว่าด้วยภาษีเงินได้บริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้ของบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดลงในหรือหลังวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๙ เป็นต้นไป

๓. บทบัญญัติมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ว่าด้วยภาษีการค้าให้ใช้บังคับสำหรับรายรับของผู้ประกอบการค้าในเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๙ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

เพื่อความชัดเจน ความเป็นธรรมและเหมาะสมแก่สถานการณ์ปัจจุบันกับป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษีอากร

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๙ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความใน (๑) และ (๒) ของมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการแจกแจงที่มาของเงินได้ต่าง ๆ เช่น การจ้างงาน เงินเดือน โบนัส เบี้ยประชุม บำเหน็จ ฯลฯ (มาตรา ๓)

๒. เพิ่มความใน (๗) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ เกี่ยวกับเมื่อได้หักลดหย่อนตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) แล้ว เหลือเท่าใดให้หักลดหย่อนได้อีกสำหรับเงินบริจาคแก่สถานพยาบาลและสถานศึกษา เงินที่บริจาคเป็นสาธารณประโยชน์ โดยให้หักได้เท่าจำนวนที่บริจาค แต่ต้องไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของเงินที่เหลือนั้น (มาตรา ๔)

๓. ยกเลิกความใน (๑๐) ของมาตรา ๖๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ (มาตรา ๕)

๔. ยกเลิกความในมาตรา ๗๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับความหมายของคำว่า “การค้า” “ผู้ประกอบการค้า” “ผลิต” “ผู้ผลิต” “ผู้นำเข้า” “สาขา” “ผู้ส่งออก” “สถานการค้า” “บริษัท” “มูลค่า” “ขาย” “ภักดาการ” “ไนท์คลับหรือคาบารเต” “เดือนภาษี” (มาตรา ๖)

๕. ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๗๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับกิจการค้าน้ำตาลมะพร้าว น้ำตาลโตนด พืชผลอันเกิดจากกิจกรรมของตนเอง โดยผู้ประกอบการค้าในกิจการดังกล่าวนี้มีใช้เป็นผู้ส่งออก (มาตรา ๗)

๖. เพิ่มความใน (๑๐) และ (๑๑) ของมาตรา ๗๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ เกี่ยวกับกิจการของผู้ผลิตนุ่น สัตว์มีชีวิตที่มีใช้สัตว์น้ำ ครั้ง แป้งมันสำปะหลัง มันเส้น มันเส้นบด กากมันสำปะหลัง หนังสัตว์ที่ยังไม่ได้ฟอก เส้นไหมที่ผลิตได้จากการเลี้ยงไหม โดยผู้ผลิตสินค้าดังกล่าวนี้มีใช้เป็นผู้ส่งออก กิจการขายพลังงานไฟฟ้า กิจการขายน้ำประปา (มาตรา ๘)

๗. เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๘ ตริ มาตรา ๗๘ จัตวา มาตรา ๗๘ เบญจ มาตรา ๗๘ ฉ มาตรา ๗๘ สัตต มาตรา ๗๘ อัฐ มาตรา ๗๘ นว มาตรา ๗๘ ทศ มาตรา ๗๘ เอกาทศ มาตรา ๗๘ ทวาทศ มาตรา ๗๘ เตรส และ มาตรา ๗๘ จตุทศ แห่งประมวลรัษฎากรตามลำดับ (มาตรา ๙)

๘. ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๗๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับความหมายของรายรับจากการค้าประเภทโรงสี การค้าข้าวหรือโรงเลื่อย (มาตรา ๑๐)

๙. เพิ่มความเป็น (๘) ของมาตรา ๗๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ เกี่ยวกับในกรณีการขายสินค้าที่เป็นรถยนต์จักรยานยนต์ น้ำมันแร่ น้ำมันเบนซิน น้ำมันก๊าด น้ำมันดีเซล น้ำมันเชื้อเพลิงหนัก น้ำมันหล่อลื่น น้ำมันเบรก ซีเมนต์ สุราและสินค้าตามที่อธิบดีได้ประกาศระบุตามมาตรา ๗๘ อัญมณี รายรับ หมายความว่า มูลค่าของสินค้านั้น (มาตรา ๑๑)

๑๐. ยกเลิกความในมาตรา ๗๙ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับมาตรา ๗๙ ทวิ กรณีให้ถือว่าเป็นการขายสินค้าและให้ถือมูลค่าของสินค้านั้นเป็นรายรับ รวม ๗ กรณี (มาตรา ๑๒)

๑๑. ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๗๙ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการขายน้ำมันสำหรับเครื่องบินให้แก่บริษัทการบินในประเทศและกรณีบริษัทการบินต่างประเทศ (มาตรา ๑๓)

๑๒. เพิ่มความเป็น (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) และ (๑๒) ของมาตรา ๗๙ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ (มาตรา ๑๔)

๑๓. เพิ่มความเป็น (๖) ของมาตรา ๗๙ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ เกี่ยวกับการประกาศใช้เกณฑ์คำนวณเพื่อกำหนดมูลค่าของสินค้าตามมาตรา ๗๘ ฉ และผู้ประกอบการค้าแสดงหลักฐานว่าราคาตลาดของสินค้าในเดือนภาษีมีรายรับต่ำกว่ามูลค่าของสินค้าตามเกณฑ์คำนวณที่ประกาศจะขอคำนวณรายรับตามราคาดานั้นได้ (มาตรา ๑๕)

๑๔. เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๙ เบญจ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับในกรณีสินค้านำเข้าในราชอาณาจักรที่ได้รับยกเว้นภาษีการค้าตามมาตรา ๗๙ ตริ (๑๐) หรือที่ได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีการค้าและอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม ถ้าภายหลังสินค้านั้นต้องเสียอากรหรืออากรเพิ่มตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร ให้ถือว่าผู้ที่มีความรับผิดชอบชำระอากรหรืออากรเพิ่มตามกฎหมายดังกล่าวเป็นผู้ประกอบการค้าและได้ขายสินค้านั้นในวันที่ความรับผิดชอบเกิดขึ้น และให้ถือมูลค่าตามสภาพของสินค้าในวันนั้นเป็นรายรับ การคำนวณภาษีการค้าจากรายรับตามวรรคก่อน ให้ใช้อัตราภาษีการค้าตามลักษณะของสินค้าซึ่งให้ถือว่าได้ขายนั้น และในกรณีสินค้าที่ได้รับลดหย่อนภาษีการค้าให้นำภาษีการค้าที่ได้ชำระไปแล้วมาหักออกจากภาษีการค้าที่คำนวณจากรายรับนั้นได้ แต่ต้องไม่เกินจำนวนภาษีการค้าที่คำนวณได้ (มาตรา ๑๖)

๑๕. ยกเลิกความในมาตรา ๘๐ ทวิ มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๖ จัตวา ยกเลิกความใน (๔) และ (๕) ของมาตรา ๘๙ และยกเลิกความ มาตรา ๙๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๗ – มาตรา ๒๑)

๑๖. ยกเลิกความในชนิด ๑ ชนิด ๖ และชนิด ๗ แห่งประเภทการค้า ๑. ของบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวด ๔ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนตามลำดับ (มาตรา ๒๒)

๑๗. ยกเลิกความในชนิด ๙ แห่งประเภทการค้า ๑ ของบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวด ๔ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ (มาตรา ๒๓)

๑๘. ยกเลิกความในประเภทการค้า ๒. ของบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวด ๔ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๒๔)

๑๙. ยกเลิกความในประเภทการค้า ๓. ของบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวด ๔ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ (มาตรา ๒๕)

๒๐. ยกเลิกความในประเภทการค้า ๗. ของบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวด ๔ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๒๖)

๒๑. ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับถ้าผู้เสียอากรเป็นองค์การรัฐบาลเป็นอันไม่ต้องเสีย เว้นแต่องค์การของรัฐบาลที่ใช้ทุนหมุนเวียน เพื่อประกอบการพาณิชย์ หรือการพาณิชย์ซึ่งองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเป็นผู้จัดทำ (มาตรา ๒๗)

๒๒. บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้ได้ในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๒๘)

๒๒. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๗ ตอนที่ ๕๘ ฉบับพิเศษ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๑๓ หน้า ๒๙

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๑๓ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่อัตราภาษีการค้าที่จัดเก็บอยู่ตามประมวลรัษฎากรในขณะนี้ยังไม่เหมาะสมแก่สถานการณ์สมควรแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และโดยที่การแก้ไขจำเป็นจะต้องได้รับการพิจารณาโดยด่วนและลับเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สรุปลักษณะสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตราสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิก (๑) ความในชนิด ๑ (ก) ประเภทการค้า ๑. ของบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวด ๔ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ (๒) ความในชนิด ๒ ชนิด ๓ ชนิด ๔ ชนิด ๕ ประเภทการค้า ๑. ของบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวด ๔ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ (๓) ความในประเภทการค้า ๔. ของบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวด ๔ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๓)

๒. บรรดาบทบัญญัติแห่งพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในประมวลรัษฎากร ในส่วนที่เกี่ยวกับการลดอัตราภาษีการค้าและยังใช้อยู่ก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปโดยถือว่าเป็นการลดจากบัญชีอัตราภาษีการค้า ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้จนกว่าจะมีการยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติม (มาตรา ๔)

๒๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๑๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๗ ตอนที่ ๘๐ วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๑๓ หน้า ๕๙๑

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

เพื่อความชัดเจนและเหมาะสมแก่สถานการณ์ปัจจุบัน

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๑๓ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๑ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามประมวลรัษฎากรนี้ โดยให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานประเมินและเจ้าพนักงานอื่นโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษากับออกกฎกระทรวง ให้ใช้หรือยกเลิกแบบและกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามประมวลรัษฎากรนี้ (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๗๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับกิจการผลิตสินค้าดังต่อไปนี้ ปอทุกชนิด ถั่วทุกชนิด ข้าวโพด เมล็ดละหุ่ง ข้าวเปลือก ข้าวฟ่าง ข้าวสาลี กากน้ำตาล กากมะพร้าว ไม้ไผ่ ไม้รวก มันสำปะหลัง ผ้าย นุ่น จีว จ้าว ปุยฝ้าย น้ำตาลมะพร้าว น้ำตาลโตนด น้ำตาลจาก กระวาน พริก พริกไทย กล้วย มะขาม เห็ด ชัน น้ำมันยาง น้ำรัก เร่ว กายาน พืชทุกชนิดรวมทั้งต้นไม้ ผักและธัญชาติ ผลหรือสิ่งอื่นที่เกิดจากพืชต่าง ๆ ดังกล่าว ทั้งนี้ สำหรับ (ก) ถึง (ฉ) เฉพาะกรณีและผู้ผลิตมิใช่เป็นผู้ส่งออก (มาตรา ๔)

๓. ยกเลิกความใน (๙) ของมาตรา ๗๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับกิจการผลิตสัตว์ปกรวมทั้งไข่และวัตถุดิบได้จากสัตว์ปีก แต่ไม่รวมถึงกิจการฆ่าสัตว์ปีก (มาตรา ๕)

๔. ยกเลิกความใน (๑๐) ของมาตรา ๗๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับกิจการผลิตสินค้าดังต่อไปนี้ สัตว์ทุกชนิดที่มีใช้สัตว์น้ำและสัตว์ปีก ครั่งดิบ ครั่งเม็ด หนัสัตว์ที่ยังไม่ได้ลอกหนังใหม่ ทั้งนี้ เฉพาะกรณีและผู้ผลิตมิใช่เป็นผู้ส่งออก (มาตรา ๖)

๕. เพิ่มความเป็น (๑๒) ของมาตรา ๗๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับกิจการส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสินค้าตาม (๒) (ญ) ถึง (ด) (มาตรา ๗)

๖. ยกเลิกความในมาตรา ๗๘ ตีรี้ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับผู้ประกอบการค้า ที่เป็นผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ส่งออก อาจยื่นคำร้องต่ออธิบดีขอให้ถือว่าสินค้าที่ผลิต หรือนำเข้าในราชอาณาจักรหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรได้มีการขายในวันผลิตหรือวันนำเข้าในราชอาณาจักรหรือวันส่งออกนอกราชอาณาจักร เมื่ออธิบดีเห็นสมควรก็ให้ส่งอนุมัติ (มาตรา ๘)

๗. ยกเลิกความในมาตรา ๗๘ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับอธิบดี โดยอนุมติรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศให้ถือว่าผู้ประกอบการค้าที่เป็นผู้นำเข้าหรือผู้ส่งออก ซึ่งสินค้าตามที่กำหนดได้ขายสินค้านั้น ๆ ในวันนำเข้าในราชอาณาจักร หรือวันส่งออกนอกราชอาณาจักร (มาตรา ๙)

๘. ยกเลิกความในมาตรา ๗๘ เบญจ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับเพื่อประโยชน์แก่การจัดเก็บและชำระภาษีตามหมวดนี้ (มาตรา ๑๐)

๙. ยกเลิกความในมาตรา ๗๘ นว แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับกรณีที่ผู้ประกอบการค้าได้เสียภาษีครบถ้วนแล้วและมีเหตุให้ต้องได้รับคืนภาษีจากการส่งออกหรือนำเข้าให้ใช้หลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราส่วนเช่นเดียวกับการคืนอากรขาเข้า หรือขาออกตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร แล้วแต่กรณี (มาตรา ๑๑)

๑๐. ยกเลิกความในมาตรา ๗๘ เอกาทศ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับการกำหนดเวลาในการยื่นแบบแสดงรายการและการชำระภาษี หรือรัฐมนตรี เห็นสมควรจะประกาศนให้เร็วขึ้นสำหรับสินค้า ทุกรายการหรือบางรายการก็ได้ซึ่งผู้ประกอบการค้าที่ได้ชำระภาษีหรือวางเงินเป็นประกันภาษีภายในเวลาที่เช่นนั้นจะได้รับการลดภาษีร้อยละ ๒ ของจำนวนเงินภาษีที่ต้องเสียหรือของจำนวนเงินที่วางเป็นประกัน แล้วแต่จำนวนใดจะน้อยกว่า สำหรับในกรณีที่มีการร่นกำหนดเวลาตามมาตรานี้ มิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓ อนุฎ มาใช้บังคับ (มาตรา ๑๒)

๑๑. ยกเลิกความใน (๕) และ (๖) ของมาตรา ๗๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับความหมายของคำว่ารายรับในกรณีที่อธิบดีได้ส่งอนุมัติตามมาตรา ๗๘ ตีรี้ และมาตรา ๗๘ จัตวา (มาตรา ๑๓)

๑๒. ยกเลิกความใน (๑๐) และ (๑๒) ของมาตรา ๗๙ ตีรี้ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับการนำเข้าในราชอาณาจักรหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสินค้าที่จำแนกประเภทไว้ในภาคที่ว่าด้วยของที่ได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร การค้าของผู้ประกอบการค้าที่มีใช่เป็นผู้นำเข้า หรือผู้ส่งออกเฉพาะในเดือนภาษีที่มีรายรับรวมกันไม่ถึงสองพันบาท (มาตรา ๑๔)

๑๓. เพิ่มความเป็น (๑๓) (๑๔) (๑๕) และ (๑๖) ของมาตรา ๗๙ ตีรี้ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ เกี่ยวกับการได้รับการยกเว้นหรือคืนอากรศุลกากรหรือคืนภาษีการค้า ในการนำเข้าหรือส่งออกสินค้า (มาตรา ๑๕)

๑๔. ยกเลิกความใน (๕) ของมาตรา ๗๙ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัติแทน

เกี่ยวกับรายรับที่ได้จากการขายสินค้าเป็นเงินตราต่างประเทศให้คำนวณเป็นเงินตราไทยตามอัตราแลกเปลี่ยนที่ธนาคารพาณิชย์รับซื้อ กรณีที่มีการกำหนดให้กรมศุลกากร เรียกเก็บภาษีการค้าเพื่อสรรพากรให้คำนวณตามอัตราที่กรมศุลกากรใช้คำนวณ (มาตรา ๑๖)

๑๕. ยกเลิกความในมาตรา ๘๖ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับภาษีตามหมวดนี้ถ้าในเดือนภาษีใดมีจำนวนไม่ถึงสิบห้าบาท เป็นอันไม่ต้องเสียสำหรับเดือนภาษินั้น ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับในกรณีสินค้าที่นำเข้าในราชอาณาจักรหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร (มาตรา ๑๗)

๑๖. ยกเลิกความในชนิด ๘ แห่งประเภทการค้า ๑ ของบัญชีอัตราภาษีการค้า ท้ายหมวด ๔ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๘)

๑๗. บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ให้ยังคงใช้ได้ในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรสำหรับรายรับก่อนวันพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๙)

๑๘. บรรดากฎกระทรวงที่ออกตามประมวลรัษฎากรและยังใช้อยู่ก่อนวันพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ยังคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะมีการยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศหรือกฎกระทรวง ซึ่งออกตามมาตรา ๔ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๒๐)

๒๔. ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๙ ตอนที่ ๑๓๘ ฉบับพิเศษ วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๑๕ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๑๕ เป็นต้นไป เว้นแต่

๑. ข้อ ๑ ให้ใช้ข้อบังคับสำหรับการคืนเงินภาษีอากรที่ได้ชำระหรือนำส่งในหรือหลังวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ

๒. ข้อ ๒ ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินที่ผู้มีเงินได้ได้รับก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับด้วยแต่ไม่รวมถึงเงินได้พึงประเมินที่ได้ชำระภาษีเงินได้ไปแล้ว

๓. ข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ และข้อ ๑๔ ในส่วนที่ว่าด้วยภาษีเงินได้สำหรับบุคคลธรรมดาให้ใช้บังคับเงินได้พึงประเมินประจำ พ.ศ. ๒๕๑๕ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๑๖ เป็นต้นไป

๔. ข้อ ๑๔ ในส่วนที่ว่าด้วยภาษีเงินได้สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเฉพาะภาษีจากกำไรสุทธิ ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดในหรือหลังวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ

๕. ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ และข้อ ๑๘ ให้ใช้บังคับสำหรับรายรับของผู้ประกอบการค้าตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๑๕ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่คณะปฏิวัติพิจารณาเห็นว่าอัตราภาษีเงินได้ การคำนวณภาษีการค้า จำนวนเงินที่ยอมให้หักค่าใช้จ่ายและลดหย่อนสำหรับกิจการหรือบุคคล รวมทั้งวิธีจัดเก็บภาษิตั้งกล่าวข้างต้น ยังไม่เหมาะสมกับสภาพครอบครัวและกิจการบางประเภทนอกจากนี้บางบทบัญญัติในประมวลรัษฎากรยังมีข้อความไม่ชัดเจนก่อให้เกิดข้อโต้แย้งระหว่างเจ้าหน้าที่กับประชาชนผู้เสียภาษีอยู่เสมอ สมควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมประมวล

ราชการให้เหมาะสมและเป็นธรรมยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในกรณีที่กรมสรรพากรต้องคืนเงินภาษีที่ได้เรียกเก็บไว้ โดยไม่ต้องให้ผู้เสียภาษี สมควรที่จะคิดดอกเบี้ยให้แก่ผู้รับคืนตามจำนวนที่ต้องคืนด้วย หัวหน้าคณะปฏิวัติ จึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

สรุปสาระสำคัญของประกาศของคณะปฏิวัติ

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๒ ข้อ สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. เพิ่มความเป็นมาตรา ๔ ทศ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการกำหนดให้อธิบดีให้ดอกเบี้ยแก่ผู้ได้รับคืนเงินภาษีอากรในอัตราร้อยละ ๐.๖๒๕ ต่อเดือน (ข้อ ๑)

๒. เพิ่มความเป็น (๑๘) (๑๙) และ (๒๐) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ ดังนี้ (๑๘) เรื่องรางวัลสลากบำรุงกาชาด (๑๙) เรื่องดอกเบี้ยตามมาตรา ๔ ทศ (๒๐) เรื่องเงินได้จากการขายสินค้า (ข้อ ๒ และข้อ ๓)

๓. เพิ่มความเป็นวรรคสองของมาตรา ๔๒ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๗๖ เกี่ยวกับเรื่องการหักค่าใช้จ่ายของสามัญกร (ข้อ ๔)

๔. ยกเลิกความใน (ข) ของ (๑) และ (๒) ของมาตรา ๔๗ และยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๔๘ และ (๔) ของมาตรา ๗๙ และยกเลิกความใน ๒๘. รวมทั้งความซึ่งยกเว้นไม่ต้องเสียอากรแห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ ท้ายหมวด ๖ ของลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในประกาศของคณะปฏิวัตินี้แทน (ข้อ ๕ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๑๖ และข้อ ๑๙)

๕. เพิ่มความเป็น (ง) และ (จ) ของ (๑) ในมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ เกี่ยวกับเรื่องเบี้ยประกันภัยและเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๔) (ข) (ข้อ ๖)

๖. เพิ่มความเป็นมาตรา ๔๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการเสียภาษีของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจที่เป็นนิติบุคคล (ข้อ ๙)

๗. ยกเลิกความในบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ ของลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความในประกาศของคณะปฏิวัตินี้แทน (ข้อ ๑๔)

๘. ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๗๙ และความใน (๑) ของมาตรา ๗๙ ทวิ และยกเลิกความในประเภทการค้า ๒ ของบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวด ๔ ของลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ (ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๗ และข้อ ๑๘)

๙. บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับนี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ (ข้อ ๒๐)

๒๕. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๖

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๐ ตอนที่ ๑๖๒ วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๑๖ หน้า ๖๑๙

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๑๖ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงอัตราภาษีการค้าสำหรับสินค้าบางชนิดให้เหมาะสมแก่สถานการณ์ยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๖ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความในชนิด ๒ ชนิด ๓ และชนิด ๔ ของประเภทการค้า ๑ แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓ และให้ใช้ความในบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายพระราชกำหนดนี้แทน (มาตรา ๓)

๒. บรรดาบทบัญญัติแห่งพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในประมวลรัษฎากร ในส่วนที่เกี่ยวกับการลดอัตราภาษีการค้าและยังใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับให้คงใช้ต่อไปโดยถือว่าเป็นการลดจากบัญชีอัตราภาษีการค้า ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้จนกว่าจะมีการยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติม (มาตรา ๔)

๒๖. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๖

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๐ ตอนที่ ๑๖๗ วันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๑๖ หน้า ๖๓๕

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๑๖ เป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชกำหนดนี้ ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินของบุคคลธรรมดาประจำปี พ.ศ. ๒๕๑๗ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงประมวลรัษฎากร เพื่อลดภาระภาษีเงินได้ที่เก็บจากบุคคลธรรมดา และแก้ไขวิธีการจัดเก็บเพื่อความเป็นธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้ขึ้น

สรุปสาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๖ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๒ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความใน (ก) (ข) (ค) และ (ง) ของ (๑) ในมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความใหม่แทนเกี่ยวกับการลดหย่อนภาษีให้กับผู้มีเงินได้ สามหรือกริยาของผู้มีเงินได้ บุตรของผู้มีเงินได้ซึ่งมีอายุไม่เกิน ๒๕ ปี และยังคงศึกษาอยู่ หรือผู้เยาว์หรือศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถและบุตรบุญธรรม การลดหย่อนภาษีกรณีผู้มีเงินได้จ่ายเบี้ยประกันภัยไปในภาษีตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน ๔,๐๐๐ บาท เฉพาะกรณีที่กรมธรรม์ประกันชีวิตมีกำหนดเวลา ๑๐ ปีขึ้นไป (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความ (๒) ในมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความใหม่แทนเกี่ยวกับในกรณีสามีกริยา

ต่างฝ่ายต่างมีเงินได้และความเป็นสามีภริยาได้อยู่ตลอดปีภาษี ให้หักลดหย่อนรวมกันได้ ๑๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๔)

๓. ยกเลิกความใน (๖) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการลดหย่อนภาษีกรณีผู้มีเงินได้เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่ไม่ใช่นิติบุคคล (มาตรา ๕)

๔. ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับ (๒) สำหรับผู้มีเงินได้พึงประเมินตั้งแต่ ๓๐,๐๐๐ บาท ขึ้นไป การคำนวณภาษีตาม (๑) ให้เสียไม่น้อยกว่าร้อยละ ๐.๕ ของยอดเงินได้พึงประเมิน (มาตรา ๖)

๕. ยกเลิกความในวรรคหนึ่ง ของมาตรา ๕๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการกำหนดให้บุคคลที่มีรายได้ต่างกันและสถานภาพต่างกันยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินภายในเดือนมีนาคมทุก ๆ ปี (มาตรา ๗)

๖. ยกเลิกวรรคสี่ของมาตรา ๕๗ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๘)

๗. ยกเลิกความในมาตรา ๖๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับผู้เสียภาษีที่มีสิทธิชำระภาษีเป็นงวด ๆ และวิธีการชำระตามกำหนดเวลาในแต่ละงวด หากผู้เสียภาษีมิได้ชำระภายในกำหนดเวลาผู้เสียภาษีหมดสิทธิที่จะชำระภาษีเป็นรายงวด และให้นำมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับ (มาตรา ๙)

๘. ยกเลิกความใน (๑) ของบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ ส่วน ๓ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๐)

๙. บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ให้คงใช้บังคับต่อไปในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่บทบัญญัติแห่งพระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๑)

๒๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๑๗

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๑ ตอนที่ ๒๒๘ ฉบับพิเศษ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๗ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๑๘ เป็นต้นไป เว้นแต่

๑. บทบัญญัติมาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัตินี้ว่าด้วยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินของบุคคลธรรมดา ประจำปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๑๙ เป็นต้นไป

๒. บทบัญญัติมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัตินี้ว่าด้วยภาษีเงินได้บริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้ของบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดลงในหรือหลังวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

ในปัจจุบันมีกฎหมายว่าด้วยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยใช้บังคับและเพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีการพัฒนาตลาดหลักทรัพย์ สมควรปรับปรุงประมวลรัษฎากร เพื่อพัฒนาตลาดหลักทรัพย์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติขึ้น

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๑๗ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. เพิ่มบทนิยามในมาตรา ๓๙ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ โดยเพิ่มคำและความหมายของคำต่อไปนี้ “บริษัทจดทะเบียน” “บริษัทจัดการกิจการลงทุน” “กองทุนรวม” (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความใน (ก) และ (ข) ของ (๔) ของมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับดอกเบี้ยพันธบัตร หุ้นกู้ ตัวเงิน เงินกู้ยืมไม่ว่าจะมีหลักประกันหรือไม่ก็ตาม หรือผลต่างระหว่างราคาไถ่ถอนกับราคาจำหน่ายตัวเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ซึ่งบริษัทเงินทุนเป็นผู้ออกและจำหน่ายครั้งแรก ในราคาต่ำกว่าราคาไถ่ถอน เงินปันผล เงินส่วนแบ่งของกำไรหรือประโยชน์อื่นใดที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือกองทุนรวม (มาตรา ๔)

๓. ยกเลิกความใน (๘) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักร ดอกเบี้ยเงินสะสมที่รัฐบาลจ่าย (มาตรา ๕)

๔. เพิ่มความเป็น (๒๑) (๒๒) (๒๓) และ (๒๔) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ดังต่อไปนี้ (๒๑) ประโยชน์ที่ได้จากการจำหน่ายตัวเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ตามมาตรา ๔๐ (๔) (ก) ซึ่งบริษัทเงินทุนเป็นผู้ออก และผู้รับมิใช่เป็นผู้ทรงคนแรก (๒๒) เงินได้จากการขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (๒๓) เงินได้จากการขายหน่วยลงทุนในกองทุนรวม (๒๔) เงินได้ของกองทุนรวม (มาตรา ๖)

๕. ยกเลิกความใน (จ) ของ (๑) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๔) (ข) เท่าจำนวนที่ได้รับแต่ต้องไม่เกินวงเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท เฉพาะส่วนที่ได้รับจากบริษัทจดทะเบียนหรือจากกองทุนรวม และไม่เกินวงเงิน ๕,๐๐๐ บาท เฉพาะส่วนที่ได้รับจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล จะเลือกหักจากส่วนที่ได้รับจากบริษัทประเภทใด เป็นจำนวนเท่าใดภายในวงเงินดังกล่าวก็ได้ แต่รวมกันต้องไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท เมื่อหักลดหย่อนตามวรรคหนึ่งแล้ว มีเงินได้เหลืออยู่เท่าใดให้หักลดหย่อนได้อีกดังนี้ (๑) เงินได้ที่ได้รับจากบริษัทจดทะเบียนหรือจากกองทุนรวมร้อยละ ๓๐ ของเงินได้ที่เหลือนั้น (๒) เงินได้ที่ได้รับจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลร้อยละ ๒๐ ของเงินได้ที่เหลือนั้น (มาตรา ๗)

๖. เพิ่มความเป็น (๓) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ เกี่ยวกับผู้มีเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๔) (ก) ได้แก่ ดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล หรือหุ้นกู้ขององค์การรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจที่เป็นนิติบุคคลซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายโดยมีทุนทั้งสิ้นเป็นของรัฐบาล เป็นต้น ผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ ๑๐ ของเงินได้โดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (๑) และ (๒) ของมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากรก็ได้ (มาตรา ๘)

๗. ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๓) และ (๔) ให้คำนวณหักตามอัตราภาษีเงินได้ (มาตรา ๙)

๘. เพิ่มความเป็น (๑๐) ของมาตรา ๖๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ เกี่ยวกับการนำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยมารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงกึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้ (มาตรา ๑๐)

๙. เพิ่มความเป็น (๑๓) ของมาตรา ๗๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๑๓ เกี่ยวกับกิจการของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (มาตรา ๑๑)

๑๐. ความใน (๘) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งถูกยกเลิกโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปสำหรับดอกเบี้ยที่ได้รับจากพันธบัตรของรัฐบาลที่ออกจำหน่ายก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๒)

๑๑. บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ให้คงใช้บังคับได้ในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๓)

๒๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๑๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๒ ตอนที่ ๓๒ ฉบับพิเศษ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘ หน้า ๔

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่วิธีการหักค่าใช้จ่ายสำหรับเงินที่นายจ้างจ่ายให้ลูกจ้างเมื่อออกจากงานยังไม่เหมาะสม สมควรแก้ไขเสียใหม่ให้เหมาะสม และเป็นการบรรเทาภาระภาษีเงินได้ให้แก่ลูกจ้างทั้งหลายด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๑๘ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความในมาตรา ๔๒ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) เว้นแต่ที่กำหนดในวรรคสาม ยอมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้อ้อยละ ๒๐ แต่รวมกันต้องไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท แยกเป็น

๑) กรณีสามีภรรยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ และความเป็นสามีภรรยามีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ต่างฝ่ายต่างหักค่าใช้จ่ายได้ตามเกณฑ์

๒) กรณีเงินซึ่งนายจ้างจ่ายให้ครั้งเดียว เพราะเหตุออกจากงานให้หักค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนเท่ากับ ๒,๐๐๐ บาท คูณด้วยจำนวนปีที่ทำงาน แต่ไม่เกินเงินได้พึงประเมิน เหลือเท่าใด ให้หักค่าใช้จ่ายได้อีกร้อยละ ๕๐ ของเงินที่เหลือ

๓) กรณีเงินบำเหน็จ หรือเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน ที่ทางราชการจ่ายให้ถือจำนวนปีที่ใช้เป็นเกณฑ์คำนวณเงินตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับของทางราชการ เศษของปีถ้าถึงหนึ่งร้อยแปดสิบสามวัน ให้ถือเป็นหนึ่งปี (มาตรา ๓)

๒. บทบัญญัติมาตรา ๔๒ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำ พ.ศ. ๒๕๑๗ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นต้นไป (มาตรา ๔)

๒๙. ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๔ ตอนที่ ๑๐๖ วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยในปัจจุบันเจ้าพนักงานตามประมวลรัษฎากรและเจ้าพนักงานตำรวจต่างมีอำนาจในการตรวจสอบชำระภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร ทำให้พ่อค้าประชาชนมีภาระต้องชี้แจงแสดงหลักฐานต่อเจ้าหน้าที่หลายฝ่าย สมควรจัดภาระดังกล่าวด้วยการให้เจ้าพนักงานตามประมวลรัษฎากรดำเนินการไปแต่ฝ่ายเดียว และโดยที่สมควรเร่งรัดการตรวจสอบภาษีอากรให้แล้วเสร็จโดยเร็ว หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

สรุปสาระสำคัญของประกาศของคณะปฏิวัติ

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๘ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ ข้อ สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ในกรณีที่เจ้าพนักงานตามประมวลรัษฎากรได้ออกหมายเรียกหรือหนังสือเชิญผู้มีหน้าที่ชำระหรือนำส่งภาษีอากรมาทำการตรวจสอบไต่สวนก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ ให้เจ้าพนักงานตามประมวลรัษฎากรดำเนินการประเมินหรือออกคำสั่งให้ชำระหรือนำส่งภาษีอากรให้แล้วเสร็จภายในเวลาสองปีนับแต่วันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ และให้อธิบดีกรมสรรพากรรายงานจำนวนผู้ถูกเรียกตรวจสอบไต่สวน และผลการตรวจสอบต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอย่างน้อยทุกหกเดือน เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาสองปีดังกล่าวถ้าเจ้าพนักงานตามประมวลรัษฎากรยังประเมินหรือออกคำสั่งให้ชำระภาษีอากรไม่แล้วเสร็จสำหรับรายใด ให้ระงับการตรวจสอบไต่สวนและการประเมินหรือการออกคำสั่งให้ชำระหรือนำส่งภาษีอากรสำหรับรายนั้น เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นไม่อาจประเมินหรือสั่งภายในกำหนดเวลาดังกล่าวได้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะสั่งขยายกำหนดเวลาออกไปตามควรแก่กรณีก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันสิ้นกำหนดเวลาดังกล่าว (ข้อ ๑)

๒. นับแต่วันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับห้ามมิให้เจ้าพนักงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร เว้นแต่การดำเนินคดีอาญาตามคำขอของเจ้าพนักงานตามประมวลรัษฎากร (ข้อ ๒)

๓. บรรดาคดีที่เกี่ยวข้องกับภาษีอากรตามประมวลรัษฎากรที่เจ้าพนักงานตำรวจได้ทำการค้นและยึดบัญชีหลักฐานและเอกสารไว้แล้วก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับเจ้าพนักงานตำรวจทำการตรวจสอบไต่สวนให้แล้วเสร็จ และส่งเรื่องให้เจ้าพนักงานตามประมวลรัษฎากรภายในหกเดือนนับแต่วันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ และให้เจ้าพนักงานตามประมวลรัษฎากรดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามข้อ ๑ (ข้อ ๓)

๓๐. ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๙

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๔ ตอนที่ ๑๐๖ ฉบับพิเศษ วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ หน้า ๔

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ วันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่คณะปฏิวัติได้พิจารณาเห็นว่า ในปัจจุบันได้มีผู้ไม่ชำระภาษีอากรให้ถูกต้องตามประมวลรัษฎากรเป็นจำนวนมากทำให้รัฐขาดรายได้และขาดแคลนเงินที่จะใช้พัฒนาประเทศ คณะปฏิวัติตระหนักว่าการชำระภาษีอากรไม่ถูกต้องดังกล่าวอาจเกิดความเข้าใจผิดหรือหลงลืมได้ เพื่อเป็นการร่วมมือกันในการพัฒนาประเทศ คณะปฏิวัติจึงเห็นสมควรผ่อนผันให้ผู้ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามประมวลรัษฎากรได้ชำระภาษีอากรตามจำนวนที่พึงชำระเสียให้เสร็จสิ้นไป โดยได้รับการลดหย่อนหรือยกเว้นเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม และพ้นจากความรับผิดชอบอาญาหัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

สรุปสาระสำคัญของประกาศของคณะปฏิวัติ

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๙ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๘ ข้อ สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียหรือนำส่งภาษีอากรตามประมวลรัษฎากรผู้ใด มิได้ยื่นแบบแสดงรายการตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด หรือยื่นแบบแสดงรายการไม่ถูกต้องและยังไม่ถูกเรียกตรวจสอบใดส่วน ถ้าได้ยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีอากรภายในระยะเวลาตามข้อ ๔ แล้ว ผู้นั้นไม่ต้องเสียเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มใด ๆ สำหรับภาษีอากรที่ชำระนั้น (ข้อ ๑)

๒. กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียหรือนำส่งภาษีอากรตามประมวลรัษฎากรผู้ใดถูกเรียกตรวจสอบใดส่วน อยู่ก่อนหรือในวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๒๑ แต่ยังไม่ได้รับแจ้งการประเมินหรือคำสั่งให้เสียหรือนำส่งภาษีอากร ถ้าได้นำเงินภาษีอากรตามจำนวนที่ตนเห็นว่ายังมิได้ชำระหรือชำระไม่ครบถ้วนไปชำระภายในระยะเวลาตามข้อ ๔ แล้ว ผู้นั้นไม่ต้องเสียเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มใด ๆ สำหรับภาษีอากรที่ชำระนั้น (วรรคหนึ่ง) ถ้าผู้ถูกเรียกตรวจสอบใดส่วนตามวรรคหนึ่ง ผู้ใดได้รับแจ้งการประเมินหรือคำสั่งให้เสียหรือนำส่งภาษีอากรภายหลังวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับแต่ก่อนหรือในวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๒๑ เมื่อได้ชำระเงินภาษีอากรให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาตามข้อ ๔ ภายในสิบสี่วันนับแต่วันได้รับแจ้ง ให้ลดเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่ม คงเสียเพียงร้อยละ ๕ ของภาษีอากร (ข้อ ๒)

๓. กำหนดในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียหรือนำส่งภาษีอากรได้ยื่นแบบแสดงรายการหรือรับแจ้งประเมินหรือคำสั่งให้เสียหรือนำส่งภาษีอากรก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ แต่ยังไม่ได้ชำระภาษีอากรให้ครบถ้วนตามแบบหรือคำสั่งนั้น ซึ่งถือเป็นภาษีอากรค้างแล้ว และได้นำภาษีอากรค้างนั้นไปชำระภายในระยะเวลาตามข้อ ๔ ให้ได้รับการงดหรือลดเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มเฉพาะในกรณีดังต่อไปนี้ (๑) ถ้าได้ยื่นแบบแสดงรายการหรือรับแจ้งการประเมินหรือคำสั่งให้เสียหรือนำส่งภาษีอากรแล้ว และได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ตามประมวลรัษฎากร หรือการอุทธรณ์สิ้นสุดลงแล้ว และได้มีการประกันเงินภาษีอากรนั้นไว้ จะโดยวิธีการผ่อนชำระหรือวิธีการอื่นใดก็ตาม โดยมีกำหนดเวลาชำระตามสัญญาค้ำประกัน ถ้าได้นำภาษีอากรส่วนที่กำหนดให้ต้องชำระภายหลังเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๒๑ มาชำระภายในเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๒๑ ให้ลดเบี้ยปรับและเงินเพิ่มสำหรับส่วนที่นำมาชำระนั้น คงเรียกเก็บร้อยละ ๕๐ ของเบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มเฉพาะส่วนนั้น (๒) ในกรณีตาม (๑) ถ้าไม่มีสัญญาค้ำประกันแต่ได้ชำระภาษีอากรให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาตามข้อ ๔ ให้ลดเบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่ม คงเรียกเก็บร้อยละ ๔๐ ของเบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มนั้น (๓) ถ้าได้รับแจ้ง

การประเมินหรือคำสั่งให้เสียหรือนำส่งภาษีอากรแล้ว แต่อยู่ในระหว่างการอุทธรณ์ตามประมวลรัษฎากร เมื่อได้มีการนำภาษีอากรไปชำระภายในเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๒๑ และขอถอนการอุทธรณ์ ให้ลดเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มในส่วนที่นำไปชำระนั้น คงเรียกเก็บร้อยละ ๑๐ ของเบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มที่เรียกเก็บ (ข้อ ๓)

๔. กำหนดให้ผู้ซึ่งประสงค์จะได้รับประโยชน์ตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ให้ยื่นแบบแสดงรายการหรือแบบขอชำระภาษีอากรตามประเภทภาษีอากรซึ่งถึงกำหนดชำระก่อนวันประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ พร้อมกับชำระเงินค่าภาษีอากรภายในเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๒๑ ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ในกรณีภาษีอากรที่ขอชำระทุกประเภทมีจำนวนรวมกันเกินหนึ่งล้านบาท ส่วนที่เกินอาจขอผ่อนชำระภายในเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๒๑ โดยมีหลักประกัน (ข้อ ๔)

๕. กำหนดให้ผู้มีเงินได้จากการขายทรัพย์สินที่ได้มาโดยมิได้มุ่งในทางการค้าหรือหากำไร และมิได้แสดงรายการตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๐ แห่งแบบ ภ.ง.ด. ๙ หรือ ภ.ง.ด. ๙ ก. แล้วแต่กรณีตามระเบียบที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด จนเป็นเหตุให้เงินได้นั้นไม่ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ตามมาตรา ๔๒ (๙) ถ้าได้ยื่นรายการเพิ่มเติมให้เป็นไปตามระเบียบดังกล่าวภายในระยะเวลาตามข้อ ๔ ให้ถือว่าได้ปฏิบัติตามระเบียบแล้ว เงินได้นั้นเป็นอันได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบถึงภาษีอากรที่ได้ชำระไปแล้ว (ข้อ ๕)

๖. กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียหรือนำส่งภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร ซึ่งปฏิบัติตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ พ้นจากความรับผิดชอบทางอาญา เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้แล้ว หากเจ้าพนักงานพบว่าบุคคลใดไม่เสียหรือนำส่งภาษีอากร หรือเสียหรือนำส่งภาษีอากรไม่ครบถ้วนตามประมวลรัษฎากร เจ้าพนักงานจะได้ดำเนินการโดยเด็ดขาดกับบุคคลนั้นต่อไป (ข้อ ๖)

๓๑. ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๔ ตอนที่ ๑๐๖ ฉบับพิเศษ วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ หน้า ๑๐

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ เป็นต้นไป เว้นแต่

๑. ข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ และข้อ ๑๓ ในส่วนที่ ว่าด้วยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำ พ.ศ. ๒๕๒๐ ที่จะต้องยื่นรายการภายใน พ.ศ. ๒๕๒๑ เป็นต้นไป

๒. ข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕ ในส่วนที่ ว่าด้วยภาษีเงินได้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดลงในหรือหลังวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๐ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่คณะปฏิวัติพิจารณาเห็นว่า บทบัญญัติและอัตราภาษีอากรของประมวลรัษฎากรที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันยังไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้ชัดเจน รัดกุม เป็นธรรม และให้การจัดเก็บเป็นไปโดยมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะทำให้รัฐมีรายได้เพิ่มขึ้น หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

สรุปสาระสำคัญของประกาศของคณะปฏิวัติ

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๖ ข้อ สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. เพิ่มความเป็นมาตรา ๓ เอกาทศ และมาตรา ๓ ทวาทศ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับเรื่องการจัดเก็บภาษีกำหนดให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดให้ผู้เสียภาษีมีและใช้เลขประจำตัวได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด ผู้ใดฝ่าฝืนต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท (ข้อ ๒)

๒. เพิ่มความเป็นบทนิยามในมาตรา ๓๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๑๗ เกี่ยวกับ “บริษัทเงินทุน” หมายความว่า บริษัทเงินทุนหรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน (ข้อ ๓)

๓. เพิ่มความเป็นมาตรา ๔๒ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๓) เฉพาะที่เป็นค่าแห่งลิขสิทธิ์ให้หักเป็นการเหมาได้อัตรา ๒๐ แต่ไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท (ข้อ ๗)

๔. เพิ่มความเป็นมาตรา ๕๗ เบญจ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับเรื่องเงินได้พึงประเมินของภริยาตามมาตรา ๔๐ (๑) ภริยาจะแยกยื่นรายการและเสียภาษีต่างหากจากสามีก็ได้ แต่เฉพาะเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) ซึ่งต่างฝ่ายต่างหักลดหย่อนได้ตาม (๑) ถึง (๔) (ข้อ ๑๓)

๕. ยกเลิกความใน (ก) ของ (๒) ของบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ ในลักษณะ ๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความในประกาศของคณะปฏิวัตินี้แทน (ข้อ ๑๕)

๖. เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๘ ปันรศ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับเรื่องผู้รับจ้างทำของของรัฐบาลให้ผู้จ่ายเงินหักภาษีการค้ำจากเงินที่จ่ายในอัตรามาตรับบัญชีอัตราภาษี (ข้อ ๑๖)

๗. ยกเลิกความใน ๙. ของบัญชีอัตราอากรแสตมป์ ท้ายหมวด ๖ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความในประกาศของคณะปฏิวัตินี้แทน (ข้อ ๑๘)

๘. ยกเลิกความใน (๑) ของข้อ ๑๑ และให้ยกเลิกความใน ๑๐, ๑๒, ๑๔, ๑๕, ๒๕ และ ๒๗ ของบัญชีอัตราอากรแสตมป์ท้ายหมวด ๖ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความในประกาศของคณะปฏิวัตินี้แทน (ข้อ ๑๙ และข้อ ๒๐)

๙. เพื่อประโยชน์ในการคำนวณเงินได้พึงประเมินที่ได้รับตั้งแต่วันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ๑) ถ้าผู้มีเงินได้ได้รับดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักรในหรือหลังวันประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งเป็นดอกเบี้ยสำหรับเงินฝากที่ได้ฝากไว้ก่อนวันที่ประกาศคณะปฏิวัติฉบับนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาดอกเบี้ยดังกล่าว ส่วนที่เฉลี่ยเป็นของระยะเวลาก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาไม่ต้องนำมารวมคำนวณภาษี ๒) ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักรที่ได้รับในหรือหลังวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ถ้าเป็นดอกเบี้ยสำหรับเงินฝากที่ครบกำหนดเวลาฝากก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ไม่ต้องนำมารวมคำนวณภาษี (ข้อ ๒๑)

๑๐. เงินได้จากการขายหลักทรัพย์ที่ไม่ได้รับยกเว้นตามมาตรา ๔๒ (๒๒) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ (๑) ที่ได้รับก่อนหรือในวันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๑ ให้ยังคงได้รับยกเว้น (๒) ที่ได้รับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๑ จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๒ ผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ ๑๐ ของเงินได้หักค่าใช้จ่ายแล้วโดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณ

ตามมาตรา ๔๘ (๑) และ (๒) แห่งประมวลรัษฎากรก็ได้ (๓) ที่ได้รับภายหลังระยะเวลาตาม (๒) ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีตามมาตรา ๔๘ (๑) และ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร (ข้อ ๒๒)

๑๑. ตราสารเช็คที่ลงวันเดือนปีที่ออกเช็คในวันหรือหลังวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้เสียอากรให้ครบตามอัตราในบัญชีอัตราอากรแสตมป์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ทั้งนี้ ตามวิธีการที่อธิบดีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ข้อ ๒๓)

๑๒. บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ (ข้อ ๒๔)

๓๒. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๒๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๕ ตอนที่ ๗๔ วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๒๑ หน้า ๔๓๘

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๒๑ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรเก็บภาษีการค้าจากการขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แทนการเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาซึ่งเป็นอยู่ในปัจจุบัน เพื่อจัดความยุ่งยากในทางปฏิบัติและเพื่อให้เกิดความสะดวก รัดกุมและแน่นอนในการเสียภาษี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๒๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๒ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกข้อ ๒๒ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความใน (๒๒) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับเงินได้จากการขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (มาตรา ๔)

๓. เพิ่มความเป็นบทนิยามในมาตรา ๗๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ เกี่ยวกับ “สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกของตลาดหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (มาตรา ๕)

๔. เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๘ โสฬส แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับในกรณีการขายหลักทรัพย์ตามประเภทการค้า ๓. ให้สมาชิกที่เป็นตัวแทนของผู้ขายหักภาษีจากเงินที่ขาย และชำระภาษีแทนผู้ขายในนามของตน โดยผู้ขายไม่ต้องยื่นแบบแสดงรายการการค้าอีก และให้ถือว่าสมาชิกเป็นผู้ประกอบการค้าในกรณีนี้ด้วย (มาตรา ๖)

๕. ยกเลิกความใน (๑๒) ของมาตรา ๗๙ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๑๓ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับการค้าของผู้ประกอบการค้า ที่มีใจเป็นผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ขายตามประเภทการค้า ๓. เฉพาะในเดือนภาษีที่มีรายรับรวมกันไม่ถึงสองพันบาท (มาตรา ๗)

๕. เพิ่มความเป็น (๑๗) ของมาตรา ๗๙ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๑๓ เกี่ยวกับการขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เฉพาะที่เป็นหน่วยลงทุนในกองทุนรวม พันธบัตรของรัฐบาลหรือองค์การของรัฐบาล (มาตรา ๘)

๖. ยกเลิกความในมาตรา ๘๐ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับผู้ประกอบการค้าที่มีรายรับเฉพาะประเภทที่ระบุในมาตรา ๗๙ ทวิ (๑) (๔) หรือ (๕) มาตรา ๗๙ เบื้องประเภทการค้า ๓. หรือประเภทการค้า ๕. ซึ่งให้เข้าเฉพาะเครื่องเรือนและของใช้ที่ใช้ประจำอยู่กับโรงเรือนที่ให้เช่า ให้ได้รับยกเว้นการจดทะเบียนตามส่วนนี้ (มาตรา ๙)

๗. เพิ่มความเป็นประเภทการค้า ๓. ของบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร แทนประเภทการค้า ๓. ของบัญชีอัตราภาษีการค้า ท้ายหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๑๘ (มาตรา ๑๐)

๘. บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร และประกาศของคณะปฏิวัติที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติ จัดเก็บภาษีอากรสำหรับการขายหรือโอนโดยมีค่าตอบแทนซึ่งหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่กระทำขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๑)

๓๓. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๕ ตอนที่ ๑๔๕ ฉบับพิเศษ วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๒๑ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๒๑ เป็นต้นไป เว้นแต่

๑. บทบัญญัติมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชกำหนดนี้ ว่าด้วยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำ พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๒๓ เป็นต้นไป

๒. บทบัญญัติมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชกำหนดนี้ ว่าด้วยภาษีเงินได้บริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้ของบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีเริ่มในหรือหลังวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นต้นไป

๓. บทบัญญัติมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ แห่งพระราชกำหนดนี้ว่าด้วยภาษีการค้า ให้ใช้บังคับสำหรับรายรับของผู้ประกอบการค้าในเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงประมวลรัษฎากรให้เหมาะสมกับสภาพและเหตุการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาโดยด่วนและลับ เพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษี ความเป็นธรรม ความสะดวกรวดกุมและแน่นอน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้ขึ้น

สรุปสาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. เพิ่มความเป็นมาตรา ๓ เตรส แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับในกรณีเพื่อเป็นประโยชน์ ในการจัดเก็บภาษี ในกรณีจำเป็น อธิบดีมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ ซึ่งไม่มี หน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายตามลักษณะ ๒ หักภาษี ณ ที่จ่ายตามหลักเกณฑ์เงื่อนไข และอัตราที่กำหนด โดยกฎกระทรวง ในการนี้ให้นำมาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไข เพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับผู้ใด ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๕๐ ทวิ หรือมาตรา ๕๑ เว้นแต่จะแสดงว่าได้มีเหตุสุดวิสัย ต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินสองพันบาท (มาตรา ๔)

๓. เพิ่มความเป็นบทนิยามในมาตรา ๓๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของ คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ เกี่ยวกับการให้ความหมายของคำ “บริษัทหรือ ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล” หมายความว่า บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย หรือที่ตั้งขึ้น ตามกฎหมายของต่างประเทศ (มาตรา ๕)

๔. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๒ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) เว้นแต่ที่กำหนดในวรรคสาม ยอมให้หัก ค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้อ้อยละ ๓๐ แต่รวมกันต้องไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๖)

๕. ยกเลิกความใน (ก) (ข) และ (ค) ของ (๑) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๖ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการกำหนดจำนวนเงินของผู้มีเงินได้ที่เพิ่มขึ้นจากเดิมเป็น ๗,๐๐๐ บาท และการกำหนดรายละเอียด ของการหักลดหย่อนสำหรับบุตร การนับจำนวนบุตรและบุตรบุญธรรม (มาตรา ๗)

๖. ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนด แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๖ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการลดหย่อนภาษี และกรณีที่มีสิทธิประโยชน์ต่างฝ่ายต่างมีรายได้ (มาตรา ๘)

๗. ยกเลิกความใน (๖) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนด แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๖ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการลดหย่อนภาษีกรณีผู้มีเงินได้เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีหุ้นนิติบุคคล (มาตรา ๙)

๘. เพิ่มความเป็นวรรคสองของ (๒) ของมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๖ เกี่ยวกับการนับจำนวนเงินได้ พึงประเมินตาม (๒) ไม่รวมถึงเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) (มาตรา ๑๐)

๙. ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการคำนวณหักภาษีกรณีรัฐบาล องค์การของรัฐบาล เทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น เป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๕) (๖) (๗) หรือ (๘) ให้แก่ผู้รับรายหนึ่ง ๆ ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาท ขึ้นไป (มาตรา ๑๑)

๑๐. เพิ่มความเป็นมาตรา ๕๐ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการที่ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย ออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่ายที่ได้หักไว้แล้วในภาษี ให้แก่ผู้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายสองฉบับมีข้อความ ตรงกัน ในกรณีและตามกำหนดเวลาตามที่บัญญัติไว้ในพระราชกำหนดนี้ (มาตรา ๑๒)

๑๑. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราช กำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๖ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินที่ตนได้รับในระหว่างปีภาษีที่ล่วงมาแล้วพร้อมทั้งข้อความอื่น ๆ ภายในเดือนมีนาคมทุก ๆ ปี (มาตรา ๑๓)

๑๒. ยกเลิกความในวรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ของมาตรา ๕๗ เบญจ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความ ในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับกรณีที่ยื่นรายการตามวรรคหนึ่ง ให้สามีและภริยาต่างฝ่าย ต่างหักลดหย่อนได้ (มาตรา ๑๔)

๑๓. ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๖๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับกรณีโอนทรัพย์สิน ให้บริการ หรือให้กู้ยืมเงิน โดยไม่มีค่าตอบแทน ค่าบริการหรือดอกเบี้ย หรือ มีค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือดอกเบี้ยต่ำกว่าราคาตลาดโดยไม่มีเหตุอันสมควร เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจ ประเมินค่าตอบแทน ค่าบริการหรือดอกเบี้ยนั้นตามราคาตลาดในวันที่โอน ให้บริการ หรือให้กู้ยืมเงิน (มาตรา ๑๕)

๑๔. ยกเลิกความใน (๑๐) ของมาตรา ๖๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย และไม่เข้าลักษณะตามมาตรา ๗๕ ให้นำเงินปันผลที่ได้จาก บริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย หรือเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้ามารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงกึ่งหนึ่ง ของจำนวนที่ได้ เว้นแต่บริษัทจดทะเบียนไม่ต้องนำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยหรือที่ได้ จากบริษัทจดทะเบียนหรือจากกองทุนรวม และเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้ามารวมคำนวณ เป็นรายได้ (มาตรา ๑๖)

๑๕. ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๖๕ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับค่าบริการหรือค่าบริการส่วนที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยกฎกระทรวง (มาตรา ๑๗)

๑๖. ยกเลิกความในชนิด ๒ ของประเภทการค้า ๔. แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า ท้ายหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน (มาตรา ๑๘)

๑๗. ยกเลิกความในประเภทการค้า ๗. โรงแรมและภัตตาคารแห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า ท้ายหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน (มาตรา ๑๙)

๑๘. ยกเลิกความใน (๒) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๐๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการให้เช่า การให้เช่าซื้อ การขาย หรือการรับจ้างทำของที่ไม่ต้องจดทะเบียนการค้าตามหมวด ๔ ซึ่งรวมเงินหรือราคาที่ต้องชำระครั้งหนึ่งตั้งแต่หนึ่งร้อยบาทขึ้นไป (มาตรา ๒๐)

๑๙. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๐๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน

เกี่ยวกับการออกใบรับ ให้ผู้มีหน้าที่ออกใบรับตามมาตรา ๑๐๕ (๑) และ (๒) เฉพาะผู้ซึ่งกระทำเป็นปกติธุระ ทำต้นข้าวหรือสำเนาใบรับ และเก็บต้นข้าวหรือสำเนาใบรับดังกล่าวไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปีนับแต่วันที่ออกใบรับ (มาตรา ๒๑)

๒๐. เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๒๓ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าจำนวนเงินที่แสดงไว้ในใบรับตามลักษณะที่แสดงไว้ในใบรับตามลักษณะแห่งตราสาร ๒๘. (ข) และ (ค) แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ต่ำไป พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจกำหนดจำนวนเงินที่แสดงไว้ในใบรับนั้นตามจำนวนเงินที่สมควรได้รับตามปกติและให้ผู้ออกใบรับมีหน้าที่เสียค่าอากรจากจำนวนเงินที่กำหนดนั้น ผู้ออกใบรับซึ่งถูกกำหนดจำนวนเงินตามวรรคหนึ่งจะอุทธรณ์การกำหนดจำนวนเงินนั้นก็ได้ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์ตามส่วน ๒ หมวด ๒ ลักษณะ ๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (มาตรา ๒๒)

๒๑. บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรและประกาศของคณะปฏิวัติที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ (มาตรา ๒๓)

๓๔. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๒๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๖ ตอนที่ ๒๒๐ ฉบับพิเศษ วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๒๒ หน้า ๔

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๒๒ เป็นต้นไป เว้นแต่

๑. ในกรณีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ให้ใช้บังคับแก่เงินได้พึงประเมินสำหรับ พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๒๓ เป็นต้นไป

๒. ในกรณีภาษีเงินได้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้ใช้บังคับแก่เงินได้ สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีซึ่งสิ้นสุดลงในหรือหลังวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้เพิ่มบทบัญญัติเป็นกรณีพิเศษสำหรับภาษีเงินได้ปิโตรเลียมขึ้น และเพื่อให้ดอกเบียเงินกู้ยืมและเงินปันผล หรือเงินส่วนแบ่งของกำไรเฉพาะส่วนที่เหลือจากถูกหักภาษีเงินได้ไว้ ณ ที่จ่ายสำหรับกรณีพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมดังกล่าวอยู่ในบังคับต้องเสียภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากร สมควรแก้ไขประมวลรัษฎากรเพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นในกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมดังกล่าว จึงเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๒๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความใน (ก) ของ (๔) ของมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับดอกเบียพันธบัตร ดอกเบียเงินฝาก ดอกเบียหุ้นกู้ ดอกเบียตั๋วเงิน ดอกเบียเงินกู้ยืม ไม่ว่าจะเป็นหลักประกันหรือไม่ก็ตาม ดอกเบียเงินกู้ยืมที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมเฉพาะส่วนที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายดังกล่าว (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความใน (ข) ของ (๔) ของมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๑๗ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน

เกี่ยวกับเงินปันผล เงินส่วนแบ่งของกำไร หรือประโยชน์อื่นใดที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือ กองทุนรวม ที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมเฉพาะ ส่วนที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายดังกล่าว (มาตรา ๔)

๓. เพิ่มความเป็น (๑๑) และ (๑๒) ของมาตรา ๖๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ เกี่ยวกับดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่อยู่ในบังคับ ต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมให้นำมารวมคำนวณเป็นรายได้เพียง เท่าที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายดังกล่าว เงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไร ที่อยู่ในบังคับ ต้องหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมให้นำมารวมคำนวณเป็นรายได้เพียง เท่าที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายดังกล่าว และถ้าผู้รับเป็นบริษัทจดทะเบียนหรือเป็นบริษัท ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยและไม่เข้าลักษณะตามมาตรา ๗๕ให้นำบทบัญญัติของ (๑๐) มาใช้บังคับโดยอนุโลม (มาตรา ๕)

๓๕. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๗ ตอนที่ ๗๘ ฉบับพิเศษ วันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๒๓ หน้า ๑๔

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๒๓ เป็นต้นไป เว้นแต่

๑. บทบัญญัติมาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชกำหนดนี้ ว่าด้วยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้ใช้บังคับสำหรับ เงินได้พึงประเมินประจำ พ.ศ. ๒๕๒๓ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๒๔ เป็นต้นไป

๒. บทบัญญัติมาตรา ๑๐ แห่งพระราชกำหนดนี้ว่าด้วยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ให้ใช้บังคับสำหรับ เงินได้พึงประเมินประจำ พ.ศ. ๒๕๒๔ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๒๕ เป็นต้นไป

๓. บทบัญญัติมาตรา ๑๕ แห่งพระราชกำหนดนี้ ว่าด้วยภาษีเงินได้บริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้ของบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดในหรือหลัง วันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๓ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มีความจำเป็นต้องปรับปรุงประมวลรัษฎากรเพื่อบรรเทาภาระภาษีของผู้มีเงินได้ประจำ ซึ่งมีรายได้น้อย รวมทั้งปรับปรุงอัตราภาษีเงินได้ให้เหมาะสมกับสภาพและเหตุการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งในการนี้ จะต้องได้รับการพิจารณาโดยด่วนและลับเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๘ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความชอบบทนิยาม “เงินได้พึงประเมิน” ในมาตรา ๓๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความใน พระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับ “เงินได้พึงประเมิน” หมายความว่า เงินได้อันเข้าลักษณะพึงเสียภาษีในหมวดนี้ เงินได้ที่กล่าวนี้ให้หมายความรวมถึงตลอดถึงทรัพย์สิน หรือประโยชน์อย่างอื่นที่ได้รับซึ่งอาจคิดคำนวณได้เป็นเงิน และเครดิตภาษีตามมาตรา ๔๗ ทวิ ด้วย (มาตรา ๓)

๒. เพิ่มความเป็นวรรคสองและวรรคสามของ (ข) ของมาตรา ๔๐ (๔) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับเพื่อประโยชน์ในการคำนวณเงินได้ตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่บุตรชอบด้วยกฎหมายที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะเป็นผู้มีเงินได้ และความเป็นสามีภริยาของบิดาและมารดาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ถือว่าเงินได้ของบุตรดังกล่าวเป็นเงินได้ของบิดา แต่ถ้าความเป็นสามีภริยาของบิดาและมารดาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ถือว่าเงินได้ของบุตรดังกล่าวเป็นเงินได้ของบิดาหรือของมารดาผู้ใช้อำนาจปกครองหรือของบิดา ในกรณีบิดามารดาใช้อำนาจปกครองร่วมกันความในวรรคสองให้ใช้บังคับกับบุตรบุญธรรมที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะซึ่งเป็นผู้มีเงินได้ด้วยโดยอนุโลม (มาตรา ๔)

๓. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๒ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับมาตรา ๔๒ ทวิ เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) เว้นแต่ที่ได้กำหนดไว้ในวรรคสาม ย่อมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ ๓๐ แต่รวมกันต้องไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๕)

๔. ยกเลิกความใน (ก) (ข) และ (ค) ของมาตรา ๔๗ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการหักลดหย่อนภาษีของผู้มีเงินได้ สามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ บุตรและบุตรบุญธรรม ซึ่งสอดคล้องกับบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับเงินได้พึงประเมินที่กำหนดเพิ่มขึ้นจากเดิมเป็น ๑๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๖)

๕. ยกเลิกความใน (จ) ของมาตรา ๔๗ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการหักลดหย่อนภาษีของผู้มีเงินได้ (มาตรา ๗)

๖. ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการลดหย่อนภาษีในกรณีสามี ภริยาต่างฝ่ายต่างมีรายได้ (มาตรา ๘)

๗. ยกเลิกความใน (๖) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการลดหย่อนกรณีผู้มีเงินได้เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่ไม่ใช่นิติบุคคล (มาตรา ๙)

๘. เพิ่มความเป็นมาตรา ๔๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับให้ผู้มีเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๔) (ข) ซึ่งได้รับจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยได้รับเครดิตในการคำนวณภาษี (มาตรา ๑๐)

๙. ยกเลิกความใน (ง) ของมาตรา ๕๐ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๑๗ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการหักลดหย่อนภาษีในการนี้กรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๔) (ข) ที่จ่ายจากกองทุนรวมและที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเป็นผู้จ่ายให้แก่ผู้รับ รายหนึ่ง ๆ ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป (มาตรา ๑๑)

๑๐. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินที่ตนได้รับในระหว่างปีภาษีที่ล่วงมาแล้วพร้อมทั้งข้อความอื่น ๆ ภายในเดือนมีนาคมทุก ๆ ปี ตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง (มาตรา ๑๒)

๑๑. ยกเลิกความในวรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ของมาตรา ๕๗ เบญจ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้ในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการหักลดหย่อนภาษี ในกรณีนี้ที่ภริยาแยกยื่นรายการให้สามี

และภริยาต่างฝ่ายต่างหักลดหย่อนสำหรับกรณีต่าง ๆ ตามอัตราที่กำหนดไว้ ได้แก่ บุตร เปียประกันภัยเงินได้ ที่ได้รับจากกองทุน เงินบริจาค (มาตรา ๑๓)

๑๒. ยกเลิกความในมาตรา ๖๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการเสียภาษีตามอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวดนี้ เว้นแต่ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามมาตรา ๖๖ วรรคสอง กระทำกิจการขนส่งผ่านประเทศต่าง ๆ ให้เสียภาษีเฉพาะกิจการขนส่งตามเกณฑ์ที่กำหนดในกรณีรับขนคนโดยสารและกรณีรับขนของ (มาตรา ๑๔)

๑๓. ยกเลิกบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทนเกี่ยวกับบัญชีอัตราภาษีเงินได้สำหรับบุคคลธรรมดา สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล (มาตรา ๑๕)

๑๔. บทบัญญัติใน (จ) ของมาตรา ๔๗ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ ที่ถูกยกเลิกโดยพระราชกำหนดนี้ให้ยังคงใช้บังคับได้สำหรับเงินได้พึงประเมินประจำ พ.ศ. ๒๕๒๓ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๒๔ (มาตรา ๑๖)

๑๕. บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ให้ยังคงใช้บังคับต่อไป เฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๗)

๓๖. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๗ ตอนที่ ๑๖๑ ฉบับพิเศษ วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๒๓ หน้า ๕

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๒๓ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มีความจำเป็นต้องเพิ่มอัตราภาษีการค้าสำหรับสินค้าบางชนิดให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจปัจจุบัน ซึ่งในกรณีนี้จะต้องได้รับการพิจารณาโดยด่วน และลับ เพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน และโดยที่กรณีนี้เกิดขึ้นในระหว่างที่ปิดสมัยประชุมรัฐสภา และเป็นกรณีฉุกเฉินซึ่งมีความจำเป็นต้องรีบด่วนที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้ขึ้น

สรุปสาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๓ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตราสาระสำคัญคือ เพิ่มความเป็น (ณ) ของประเภทการค้า ๑ ชนิด ๒ แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการขายของ ชนิด ๒ (ณ) ส่วนประกอบอุปกรณ์และอะไหล่ของสินค้า ตามประเภทการค้า ๑ ชนิด ๒ (ง) ที่มีลักษณะเป็นโมดูล ไม่ว่าจะเป็นส่วนภาครับ ภาคส่ง ภาคขยาย ภาคจ่ายกำลัง แผงวงจรหรือส่วนอื่นใด ผู้นำเข้าหรือผู้ผลิตมีหน้าที่เสียภาษีการค้า อัตราภาษีร้อยละ ๒๐.๐ ของรายรับ (มาตรา ๓) บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ให้ยังคงใช้บังคับต่อไป เฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ (มาตรา ๔)

๓๗. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๘ ตอนที่ ๕๐ ฉบับพิเศษ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๒๔ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๒๔ เป็นต้นไป เว้นแต่

๑. บทบัญญัติมาตรา ๓ แห่งพระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำ พ.ศ. ๒๕๒๔ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๒๕ เป็นต้นไป

๒. บทบัญญัติมาตรา ๔ แห่งพระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำ พ.ศ. ๒๕๒๕ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๒๖

๓. บทบัญญัติมาตรา ๕ แห่งพระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้ของบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีเริ่มในหรือหลังวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๔ เป็นต้นไป

๔. บทบัญญัติมาตรา ๖ แห่งพระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดในหรือหลังวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๔ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มีความจำเป็นต้องปรับปรุงประมวลรัษฎากร เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพและเหตุการณ์ในปัจจุบันและป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษีอากร ซึ่งจะต้องพิจารณาโดยด่วนและลับเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน และโดยที่กรณีนี้เกิดขึ้นในระหว่างที่ปิดสมัยประชุมรัฐสภา และเป็นกรณีฉุกเฉินมีความจำเป็นต้องรีบด่วนที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้ขึ้น

สรุปสาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๑ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๔๒ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทนเกี่ยวกับกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) เป็นเงินซึ่งนายจ้างจ่ายให้ครั้งเดียวเพราะเหตุออกจากงาน โดยคำนวณจ่ายจากระยะเวลาที่ทำงานตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๔๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทนเกี่ยวกับให้ผู้มีเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๔) (ข) ซึ่งได้รับจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยได้รับเครดิตในการคำนวณภาษีร้อยละ ๓๕ ของเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้รับและวิธีนำเครดิตภาษีที่ได้ไปรวมคำนวณเป็นเงินได้พึงประเมิน (มาตรา ๔)

๓. เพิ่มความเป็นมาตรา ๖๗ ทวิ และมาตรา ๖๗ ทรี แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวงจัดทำประมาณการกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิ ซึ่งได้จากกิจการในรอบระยะเวลาบัญชีและมีหน้าที่ยื่นรายการและชำระภาษี โดยให้คำนวณและชำระภาษีจากจำนวนกึ่งหนึ่งของประมาณการกำไรสุทธิในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น ภาษีที่ชำระให้ถือเป็นเครดิตในการคำนวณภาษีที่ต้องชำระตามมาตรา ๖๘ ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลไม่ยื่นรายการและชำระภาษีหรือแสดงประมาณการกำไรสุทธิขาดไปเกินร้อยละยี่สิบห้าของกำไรสุทธิโดยไม่มีเหตุอันควร ต้องเสียเงินเพิ่มอีก

ร้อยละ ๒๐ ของจำนวนเงินภาษีที่ต้องชำระ ตามมาตรา ๖๗ ทวิ หรือของกึ่งหนึ่งของจำนวนเงินภาษีที่ต้องเสียในรอบระยะเวลาบัญชีนั้นหรือของภาษีที่ชำระขาด แล้วแต่กรณี (มาตรา ๕)

๔. ยกเลิกความใน (ก) ของ (๒) สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล แห่งบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทนเกี่ยวกับภาษีจากกำไรสุทธิ (๑) บริษัทจดทะเบียน ร้อยละ ๓๐ (๒) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล นอกจาก (๑) ร้อยละ ๔๐ (มาตรา ๖)

๕. ยกเลิกความในประเภทการค้า ๘. แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า ท้ายหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการขนส่ง การรับขนไม่ว่าด้วยวิธีการใด ๆ หรือการรับจ้างด้วยยานพาหนะ (ก) การรับขนคนโดยสาร ผู้รับจ้างมีหน้าที่เสียภาษีการค้า (ข) การอื่นนอกจาก (ก) ผู้รับจ้างมีหน้าที่เสียภาษีการค้า (มาตรา ๗)

๖. บทบัญญัติในวรรคหนึ่ง และวรรคสอง ของมาตรา ๔๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ ที่ถูกยกเลิกโดยพระราชกำหนดนี้ให้ยังคงใช้บังคับได้สำหรับเงินได้พึงประเมินประจำ พ.ศ. ๒๕๒๔ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๒๕ (มาตรา ๘)

๗. การยื่นรายการและชำระภาษีตามมาตรา ๖๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ เฉพาะรอบระยะเวลาบัญชีดังต่อไปนี้ ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลคำนวณและชำระภาษีจากประมาณการกำไรสุทธิ คือ (๑) รอบระยะเวลาบัญชีที่สิ้นสุดลงในหรือหลังวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๔ ให้คำนวณและชำระภาษีจากจำนวนร้อยละ ๒๐ ของประมาณการกำไรสุทธิ (๒) รอบระยะเวลาบัญชีที่สิ้นสุดลงในหรือหลังวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๕ ให้คำนวณและชำระภาษีจากจำนวนร้อยละ ๓๓ ของประมาณการกำไรสุทธิ (มาตรา ๙)

๘. บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไป เฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่ หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๐)

๓๘. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๒๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๙ ตอนที่ ๒๘ ฉบับพิเศษ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕ หน้า ๕

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕ เป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๐ ว่าด้วยภาษีเงินได้สำหรับบุคคลธรรมดา ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำ พ.ศ. ๒๕๒๕ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๒๖ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มีความจำเป็นต้องปรับปรุงประมวลรัษฎากร เพื่อบรรเทาภาระภาษีของผู้มีรายได้น้อย และรายได้ปานกลางให้เหมาะสมกับสภาพและเหตุการณ์ในปัจจุบันกับให้เกิดความเป็นธรรมในสังคม และป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษีอากรบางกรณีซึ่งจะต้องพิจารณาโดยด่วนและลับเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน และโดยที่กรณีที่เกิดขึ้นในระหว่างที่ปิดสมัยประชุมรัฐสภา และเป็นกรณีฉุกเฉินมีความจำเป็นต้องรีบด่วนที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๒๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. เพิ่มความเป็นบทนิยามในมาตรา ๓๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ เกี่ยวกับความหมายของคำต่อไปนี้ “ขาย” “ราคาขาย” “สิทธิครอบครอง” (มาตรา ๓)

๒. เพิ่มความเป็นมาตรา ๔๑ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการโอนกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์โดยไม่มีค่าตอบแทน ให้ถือว่าผู้โอนเป็นผู้มีเงินได้ และต้องเสียภาษี (มาตรา ๔)

๓. ยกเลิกความใน (๙) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๙๖ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการขายสังหาริมทรัพย์อันเป็นมรดก หรือสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมิได้มุ่งในทางการค้าหรือหากำไร แต่ไม่รวมถึงเรือกำปั่น เรือที่มีระวางตั้งแต่หกตันขึ้นไป เรือกลไฟหรือรถยนต์ที่มีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไปหรือแพ (มาตรา ๕)

๔. ยกเลิกความใน (ก) และ (ข) ของมาตรา ๔๗ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับผู้มีเงินได้ ๑๒,๐๐๐ บาท สามหรือภริยาของผู้มีเงินได้ ๑๒,๐๐๐ บาท (มาตรา ๖)

๕. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของ (ง) ของมาตรา ๔๗ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๖ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทนเกี่ยวกับเบี้ยประกันภัยที่มีผู้มีเงินได้จ่ายไปในปีภาษีสำหรับการประกันชีวิตของผู้มีเงินได้ตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน ๗,๐๐๐ บาท ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีที่กรมธรรม์ประกันชีวิตมีกำหนดเวลาตั้งแต่สิบปีขึ้นไป และการประกันชีวิตนั้นได้อาประกันไว้กับผู้รับประกันภัยที่ประกอบกิจการประกันชีวิตในราชอาณาจักร (มาตรา ๗)

๖. เพิ่มความเป็น (ฉ) ของมาตรา ๔๗ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับบุตรของผู้มีเงินได้ซึ่งมีสิทธิหักลดหย่อนตามเงื่อนไขใน (ค) และยังคงศึกษาอยู่ในสถานศึกษาของทางราชการ สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยสถานศึกษาเอกชน หรือโรงเรียนราษฎร์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนราษฎร์ ให้หักลดหย่อนเพื่อการศึกษาได้อีกคนละ ๒,๐๐๐ บาท (มาตรา ๘)

๗. ยกเลิกความใน (๒) และ (๖) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการลดหย่อนภาษี ในกรณีสามีภรรยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ และในกรณีผู้มีเงินได้เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญ หรือคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคล (มาตรา ๙)

๘. ยกเลิกความใน (๓) และ (๕) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการหักลดหย่อนภาษีในกรณีผู้มีเงินได้ มิได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย และในกรณีผู้มีเงินได้เป็นกองมรดก (มาตรา ๑๐)

๙. เพิ่มความเป็น (๔) ของมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีเฉพาะเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๘) ที่ได้รับจากการขายอสังหาริมทรัพย์อันเป็นมรดก หรืออสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมิได้มุ่งในทางการค้าหรือหากำไร โดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณตาม (๑) และ (๒) ก็ได้ เมื่อคำนวณภาษีแล้วต้องเสียไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของราคาขาย ซึ่งในกรณีที่เสียภาษีโดยนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (๑) และ (๒) ให้หักค่าใช้จ่ายร้อยละ ๕๐ ของเงินได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว (มาตรา ๑๑)

๑๐. เพิ่มความเป็นมาตรา ๔๙ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร แทนมาตรา ๔๙ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ เกี่ยวกับในกรณีที่เป็นการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์ โดยไม่มีค่าตอบแทนหรือมีค่าตอบแทนต่ำกว่าราคาที่พึงได้รับจากการขายอสังหาริมทรัพย์นั้นตามปกติ เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจกำหนดราคาขายอสังหาริมทรัพย์นั้นตามราคาที่พึงได้รับจากการขาย ตามปกติตามราคาในวันที่โอนนั้น แต่ต้องไม่เกินจำนวนทุนทรัพย์ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมในขณะที่มีการจดทะเบียน (มาตรา ๑๒)

๑๑. ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับกรณีผู้จ่ายเงินตามมาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร เป็นรัฐบาล องค์การของรัฐบาล เทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ซึ่งจ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๕) (๖) (๗) หรือ (๘) ให้กับผู้รับรายหนึ่ง ๆ มีจำนวนรวมทั้งสิ้นตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ขึ้นไป ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ ๐.๕ ของยอดเงินได้พึงประเมิน (มาตรา ๑๓)

๑๒. เพิ่มความเป็น (๕) และ (๖) ของมาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับเกณฑ์การคำนวณภาษี กรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๘) เฉพาะที่จ่ายให้แก่ผู้รับซึ่งขายอสังหาริมทรัพย์ และ (๖) เกี่ยวกับเกณฑ์การคำนวณภาษีในการโอนกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์โดยไม่มีค่าตอบแทน (มาตรา ๑๔)

๑๓. ยกเลิกความในมาตรา ๕๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับบุคคลห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคล ซึ่งมีหน้าที่หักภาษีตามมาตรา ๕๐ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ต้องนำเงินภาษีที่ตนมีหน้าที่ต้องหักไปส่ง ณ ที่ว่าการอำเภอภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่จ่ายเงิน ทั้งนี้ภาษีที่คำนวณหักไว้ตามมาตรา ๕๐ (๕) และ (๖) ให้ผู้มีหน้าที่หักภาษีนำส่งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมในขณะที่มีการจดทะเบียนและห้ามพนักงานเจ้าหน้าที่ลงนามรับรูดยอมให้ทำหรือบันทึกไว้ จนกว่าจะได้รับเงินภาษีที่นำส่งไว้ครบถ้วนถูกต้องแล้ว และให้ส่งเป็นรายได้แผ่นดินตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด (มาตรา ๑๕)

๑๔. ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการให้บุคคลทุกคนเว้นแต่ผู้เยาว์หรือผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินที่ตนได้รับในระหว่างปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว พร้อมทั้งข้อความอื่น ๆ ภายในเดือนมีนาคมทุก ๆ ปี ตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ในกรณีห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีโชตินิติบุคคลมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเกิน ๑๒,๐๐๐ บาท ให้ผู้อำนวยการหรือผู้จัดการยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินในชื่อของห้างหุ้นส่วน หรือคณะบุคคลนั้นและรับผิดชอบเสียภาษีจากยอดเงินได้พึงประเมินเสมือนเป็นบุคคลธรรมดาคนเดียว ถ้าห้างหุ้นส่วนหรือคณะบุคคลนั้นมีภาษีค้างชำระให้ผู้เป็นหุ้นส่วนหรือบุคคลในคณะบุคคลทุกคนร่วมรับผิดชอบในเงินภาษีที่ค้างชำระนั้นด้วย (มาตรา ๑๖)

๑๕. ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๕๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับสำหรับในปีต่อไป ถ้ากองมรดกของผู้ตายยังมีได้แบ่ง และมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเกิน ๑๒,๐๐๐ บาท ให้ผู้จัดการมรดกหรือทายาทหรือผู้ครอบครองทรัพย์มรดกแล้วแต่กรณีมีหน้าที่จะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในส่วนนี้ในชื่อกองมรดกของผู้ตาย (มาตรา ๑๗)

๑๖. ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ เบญจ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับถ้ากรียามีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) ในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว ไม่ว่าจะมิเงินได้พึงประเมินอื่นด้วยหรือไม่กรียาจะแยกยื่นรายการและเสียภาษีต่างหากจากสามีเฉพาะส่วนที่เป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) โดยมีให้ถือว่าเงินได้ของสามีตามมาตรา ๕๗ ตรี ก็ได้ ในกรณีที่กรียาแยกยื่นรายการตามวรรคหนึ่งให้สามีและกรียาต่างฝ่ายต่างหักลดหย่อนได้ตามที่บัญญัติไว้ ในกรณีผู้มีเงินได้มิได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย การหักลดหย่อนตาม (๒) ให้หักได้เฉพาะบุตรที่อยู่ในประเทศไทย ถ้าสามีและกรียามีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเฉพาะตามมาตรา ๔๐ (๑) ประเภทเดียวกันไม่เกิน ๓๕,๐๐๐ บาท ไม่ว่าแต่ละฝ่ายจะมีเงินได้เป็นจำนวนเท่าใด สามีและกรียาไม่ต้องยื่นรายการเงินได้พึงประเมิน (มาตรา ๑๘)

๑๗. เพิ่มความเป็นมาตรา ๖๙ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการให้บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคล ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา ๔๐ (๘) เฉพาะที่จ่ายให้กับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งขายอสังหาริมทรัพย์คำนวณหักภาษีเงินได้ไว้ ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ ๑ แล้วนำส่งพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับจดทะเบียนสิทธิ และนิติกรรมในขณะที่มีการจดทะเบียนและให้นำความในมาตรา ๕๒ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม (มาตรา ๑๙)

๑๘. ยกเลิกความใน (๑) ของบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับบัญชีอัตราภาษีเงินได้สำหรับบุคคลธรรมดา (มาตรา ๒๐)

๑๙. เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๘ สัตตรส แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับในกรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนิติบุคคลอื่น ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคลเป็นผู้จ่ายค่าจ้างทำของให้แก่ผู้รับจ้างซึ่งเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ และมีหน้าที่เสียภาษีการค้ำตามประเภทการค้ำ ๔ ชนิด ๑ แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้ำให้ผู้จ่ายเงินหักภาษีการค้ำจากเงินที่จ่ายในอัตราตามบัญชีอัตราภาษีการค้ำ รวมทั้งภาษีตามกฎหมายว่าด้วยรายได้เทศบาล กฎหมายว่าด้วยรายได้สุขาภิบาลหรือกฎหมายว่าด้วยรายได้จังหวัดด้วย ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๗๘ ปัญรส วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม (มาตรา ๒๑)

๒๐. บทบัญญัติใน (๙) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งถูกยกเลิกโดยพระราชกำหนดนี้ให้ยังคงใช้บังคับสำหรับเงินได้จากการขายทรัพย์สิน อันเป็น หรือการขายทรัพย์สินซึ่งทรัพย์สินนั้นได้มาโดยมิได้มุ่งในทางการค้าหรือหากำไร ทั้งนี้ เฉพาะที่ได้กระทำก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ (มาตรา ๒๒)

๒๑. บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ (มาตรา ๒๓)

๓๙. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๒๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๙ ตอนที่ ๒๘ ฉบับพิเศษ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕ หน้า ๒๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มีความจำเป็นต้องปรับปรุงอัตราภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพและเหตุการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องพิจารณาโดยด่วนและลับเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน และโดยที่กรณีนี้เกิดขึ้นในระหว่างที่ปิดสมัยประชุมรัฐสภา และเป็นกรณีฉุกเฉินมีความจำเป็นต้องรีบด่วนที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๒๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๒ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ ๑๒.๕ ของเงินได้โดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (๑) และ (๒) ก็ได้สำหรับเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๔) (ก) (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความใน (ก) และ (ข) ของมาตรา ๕๐ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๑๗ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินที่ระบุในมาตรา ๔๘ (๓) (ก) และ (ข) ถ้าจ่ายตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๕ ถึง พ.ศ. ๒๕๒๙ ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ ๑๒.๕ ของเงินได้ และถ้าจ่ายตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๐ เป็นต้นไป ให้คำนวณหักตามอัตราภาษีเงินได้ (มาตรา ๔)

๓. ยกเลิกความในชนิด ๑ ของประเภทการค้า ๔ แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า ท้ายหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๑๓ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับบัญชีอัตราภาษีการค้า การรับพิมพ์เย็บสมุด เอกสารหรือทำปก การรับถ่าย ล้างอัดหรือขยายรูป การทำบล็อก การถ่ายทำหรือสร้างภาพยนตร์ การปลูกสร้างหรือการก่อสร้างทุกชนิด (มาตรา ๕)

๔. ยกเลิกความในชนิด ๑ และชนิด ๒ ของประเภทการค้า ๑๒ แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า ท้ายหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับบัญชีอัตราภาษีการค้าของดอกเบ๊ยะ ส่วนลด ค่าธรรมเนียม หรือค่าบริการที่เรียกเก็บ กำไรก่อนหักรายจ่ายใด ๆ จากการแลกเปลี่ยนหรือซื้อขายเงินตรา การออก ซื้อหรือขายตัวเงิน หรือการส่งเงินไปต่างประเทศ (มาตรา ๖)

๕. ยกเลิกความใน ๑, ๒, ๓, ๔, ๕ และ ๖ แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ ท้ายหมวด ๖ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับบัญชีอัตราอากรแสตมป์การเช่าที่ดิน โรงเรียน สิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นหรือแพ โอนใบหุ้น ใบหุ้นกู้ พันธบัตรและใบรับรองหนี้ ซึ่งบริษัท สมาคม คณะบุคคล หรือองค์การใด ๆ เป็นผู้ออก การเช่าซื้อทรัพย์สิน จ้างทำของ กู้ยืมเงิน หรือการตกลงให้เบิกเงินเกินบัญชีจากธนาคาร กรมธรรม์ประกันภัย (มาตรา ๗)

๖. ยกเลิกความใน ๙, ๑๒. และ ๑๕. ของบัญชีอัตราอากรแสตมป์ ท้ายหมวด ๖ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับบัญชีอัตราอากรแสตมป์ของตัวแลกเงินหรือ

ตราสารทำนองเดียวกันที่ใช้อย่างตัวแลกเงิน ตัวสัญญาใช้เงินหรือตราสารทำนองเดียวกันที่ใช้อย่างตัวสัญญาใช้เงิน เช็ค หรือหนังสือคำสั่งใด ๆ ซึ่งใช้แทนเช็ค (มาตรา ๘)

๗. ยกเลิกความใน ๑๖, ๑๘, ๑๙, ๒๐, ๒๒ แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ท้ายหมวด ๖ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับบัญชีอัตราอากรแสตมป์ของใบรับของ ตัวจำหน่ายของโรงจำหน่าย ใบรับของคลังสินค้า คำสั่งให้ส่งมอบของ การซื้อขายของอนุญาโตตุลาการ (มาตรา ๙)

๘. ยกเลิกความใน ๒๘ แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ ท้ายหมวด ๖ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับบัญชีอัตราอากรแสตมป์ของใบรับรางวัลสลากกินแบ่งของรัฐบาล ใบรับสำหรับการโอน หรือก่อตั้งสิทธิใด ๆ เกี่ยวกับบอสังหาริมทรัพย์ ใบรับสำหรับการขาย ขากฝาก ให้เช่าซื้อหรือโอนกรรมสิทธิ์ยานพาหนะ (มาตรา ๑๐)

๙. บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ให้ยังคงใช้บังคับต่อไป เฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่ถึงกำหนดชำระก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๑)

๔๐. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๒๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๙ ตอนที่ ๙๑ ฉบับพิเศษ วันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๒๕ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๒๕ เป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้ของบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีเริ่มในหรือหลังวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๖ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรเพื่อความเป็นธรรม ความชัดเจน ความรัดกุม และความเหมาะสมแก่สถานการณ์ และเพื่อป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษีอากรให้ได้ผลดียิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓๐ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความในมาตรา ๓ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับถ้าเจ้าพนักงานดังต่อไปนี้ เห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรถูกได้รับโทษจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ให้มีอำนาจเปรียบเทียบ โดยกำหนดค่าปรับแต่สถานเดียวในความผิดต่อไปนี้ เว้นแต่ความผิดตามมาตรา ๑๓ (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความในมาตรา ๓ เบญจ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่าการหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากร ให้อธิบดี หรือผู้ว่าราชการจังหวัดหรือสรรพากรเขตเข้าไปตรวจค้นหลักฐานได้ (มาตรา ๔)

๓. ยกเลิกความในมาตรา ๓ เอกาทศ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับอธิบดีมีอำนาจกำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรมีเลขประจำตัวได้ตามหลักเกณฑ์ (มาตรา ๕)

๔. ยกเลิกความในมาตรา ๔ ทศ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายสั่งให้ดอกเบี้ยแก่ผู้ได้รับคืนเงินภาษีอากรในอัตราร้อยละ ๑ ต่อเดือนหรือเศษของเงินภาษีอากรที่ได้รับคืนโดยไม่คิดทบต้น (มาตรา ๖)

๕. เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีอากร อธิบดีมีอำนาจเปิดเผยรายละเอียด ดังต่อไปนี้ (๑) ชื่อผู้ประกอบการค้าที่ถูกกำหนดรายรับ และจำนวนรายได้ที่ถูกกำหนดหรือจำนวนภาษีที่ถูกประเมินเพิ่มเติม (๒) ชื่อผู้เสียภาษีอากรและจำนวนภาษีอากรที่เสีย (๓) ชื่อผู้สอบบัญชีและพฤติการณ์ของผู้สอบบัญชีเกี่ยวกับการตรวจสอบและรับรองบัญชีตามมาตรา ๓ สัตต (มาตรา ๗)

๖. ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี พระราชบัญญัตินี้ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งบุคคลให้มีบัญชีพิเศษ บัญชีงบดุล หรือบัญชีอื่น ๆ ตามแบบที่กำหนด (มาตรา ๘)

๗. เพิ่มความเป็นวรรคสี่ของมาตรา ๑๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ เกี่ยวกับการประเมินตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้นำมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (มาตรา ๙)

๘. ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับผู้ต้องเสียภาษีต้องรับผิดชอบเบี้ยปรับหนึ่งเท่าของจำนวนเงินภาษีที่ต้องชำระอีก (มาตรา ๑๐)

๙. ยกเลิกความในมาตรา ๒๖ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับในการประเมินตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ผู้ต้องเสียภาษีต้องรับผิดชอบเบี้ยปรับอีกสองเท่าของจำนวนภาษีที่ต้องชำระ เว้นแต่จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น (มาตรา ๑๑)

๑๐. ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับเงินภาษีที่จะต้องเสียหรือนำส่งให้เสียหรือนำส่งภายในเวลาที่บัญญัติไว้ ถ้าไม่เสียหรือไม่นำส่งภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้บุคคลนั้นเสียเพิ่มร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องเสียหรือนำส่งโดยไม่รวมเบี้ยปรับ ในกรณีที่มีการขยายเวลาชำระภาษี และมีได้ชำระภาษีภายในกำหนดเวลาที่ขยายให้นั้นเงินเพิ่มร้อยละ ๑.๕ ให้ลดเหลือร้อยละ ๐.๗๕ ต่อเดือนหรือเศษของเดือน ถ้าไม่มีบทบัญญัติในหมวดต่าง ๆ กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นให้เสียหรือนำส่งภายในสามสิบวัน ถ้าไม่ปฏิบัติตามต้องเสียเงินเพิ่มตามเกณฑ์การคำนวณเงินเพิ่มให้เริ่มนับเมื่อพ้นกำหนดเวลาการยื่นรายการหรือนำส่งภาษีจนถึงวันชำระ (มาตรา ๑๒)

๑๑. เพิ่มความเป็นมาตรา ๒๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับเบี้ยปรับตามมาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๖ และเงินเพิ่มตามมาตรา ๒๗ ให้ถือเป็นเงินภาษี (มาตรา ๑๓)

๑๒. เพิ่มความเป็น (๓) ของบทนิยาม “บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล” ในมาตรา ๓๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ เกี่ยวกับมูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้ แต่ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือสมาคมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๔๗ (๗) (ข) (มาตรา ๑๔)

๑๓. ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการยื่นรายการตามมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ ทวิ มาตรา ๕๗ ตรี หรือมาตรา ๕๗ เบญจ ถ้ามีภาษีต้องเสียให้ชำระต่ออำเภอ ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ (มาตรา ๑๕)

๑๔. ยกเลิกความใน (๒) วรรคหนึ่ง และ (๙) ของมาตรา ๖๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับค่าสิทธิหรือและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน ให้หักได้ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา การจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้กระทำต่อเมื่อที่กำหนดโดยกฎกระทรวง (มาตรา ๑๖)

๑๕. ยกเลิกความใน (๕) วรรคหนึ่ง ของมาตรา ๖๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการคำนวณค่าหรือราคาของเงินตราหรือทรัพย์สินเป็นเงินตราไทยตามอัตราแลกเปลี่ยนที่ธนาคารพาณิชย์รับซื้อส่วนการคำนวณค่าของหนี้สินให้คำนวณค่าหรือราคาเป็นเงินตราไทยตามอัตราแลกเปลี่ยนที่ธนาคารพาณิชย์ขาย (มาตรา ๑๗)

๑๖. เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๓) ของมาตรา ๖๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๒๒ เกี่ยวกับมูลนิธิการประกอบกิจการซึ่งมีรายได้ไม่ต้องนำเงินค่าลงทะเบียนหรือค่าบำรุงที่ได้รับจากสมาชิกหรือเงินหรือทรัพย์สิน ที่ได้รับการบริจาคหรือจากการให้โดยเสนหา แล้วแต่กรณี มารวมคำนวณเป็นรายได้ (มาตรา ๑๘)

๑๗. ยกเลิกความใน (๒) และ (๖) ของมาตรา ๖๕ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับเงินกองทุน เว้นแต่กองทุนสำรองเลี้ยงชีพซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง เบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มภาษีอากร ค่าปรับทางอาญา ภาษีเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล (มาตรา ๑๙)

๑๘. ยกเลิกความในมาตรา ๖๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลยื่นรายการซึ่งจำเป็นต้องใช้ในการคำนวณภาษีตามมาตรา ๖๕ มาตรา ๖๕ ทวิ มาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ (มาตรา ๒๐)

๑๙. เพิ่มความเป็น (ค) ของ (๒) ของบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ เกี่ยวกับภาษีจากรายได้ก่อนหักรายจ่ายใด ๆ ของมูลนิธิการประกอบกิจการ ซึ่งมีรายได้อันมิใช่รายได้ตามมาตรา ๖๕ ทวิ (๑๓) ร้อยละ ๕ (มาตรา ๒๑)

๒๐. ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๗๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับกิจการของสถานศึกษาของทางราชการ ไม่รวมถึงกิจการของโรงเรียนราษฎร์ประเภทโรงเรียนอาชีวศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับการขายของ การรับจ้างทำของ กิจการของโรงเรียนกวดวิชาที่มีใช้โรงเรียนกวดวิชาสอบเทียบเพื่อรับประกาศนียบัตรของกระทรวงศึกษาธิการ (มาตรา ๒๒)

๒๑. เพิ่มความเป็น (๘) ของมาตรา ๗๙ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ เกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการนำสินค้าที่ซื้อจากผู้ผลิตซึ่งได้รับการลดอัตราภาษี การค้าตามลักษณะและประเภทของสินค้า และตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด ไปใช้ในการใด ๆ ที่มีใช้การผลิตของตนเอง (มาตรา ๒๓)

๒๒. ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๗๙ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน

เกี่ยวกับในกรณีตาม (๑) (๔) (๕) และ (๘) ให้ถือว่าผู้นำสินค้าเข้าเป็นผู้ประกอบการค้าตามที่ระบุในบัญชีอัตราภาษีการค้า (มาตรา ๒๔)

๒๓. ยกเลิกความใน (๙) ของมาตรา ๗๙ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการขายน้ำอัดลมของภัตตาคารตามประเภทการค้า ๗. (ง) แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า (มาตรา ๒๕)

๒๔. ยกเลิกความในมาตรา ๘๐ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการให้ผู้ประกอบการค้าที่มีรายรับเฉพาะที่ระบุไว้ ได้รับยกเว้นการจดทะเบียนตามส่วนนี้ (มาตรา ๒๖)

๒๕. ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๘๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับผู้ประกอบการค้าที่มีรายรับเฉพาะที่ระบุไว้ในมาตรา ๗๙ ทวิ (๑) (๔) (๕) หรือ (๘) ให้ยื่นแบบแสดงรายการการค้าตามแบบที่อธิบดีกำหนดเป็นรายครั้งที่มีการรับ (มาตรา ๒๗)

๒๖. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๘๙ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับผู้ประกอบการค้าใดไม่ชำระภาษีภายในกำหนด ให้เสียเงินเพิ่มอัตร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือน (มาตรา ๒๘)

๒๗. บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ให้ยังคงใช้บังคับต่อไป เฉพาะในการปฏิบัติเกี่ยวกับภาษีอากรที่ค้างอยู่ หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และบทบัญญัติมาตรา ๖๕ ทวิ (๒) วรรคหนึ่ง และ (๙) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ และมาตรา ๖๕ ตริ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะมีการออกพระราชกฤษฎีกา หรือออกกฎกระทรวงตามบทบัญญัติซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมนั้น ๆ (มาตรา ๒๙)

๔๑. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๒๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๙ ตอนที่ ๑๒๑ ฉบับพิเศษ วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๒๕ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๒๕ เป็นต้นไป เว้นแต่

๑. บทบัญญัติมาตรา ๓ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ว่าด้วยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำ พ.ศ. ๒๕๒๕ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๒๖ เป็นต้นไป

๒. บทบัญญัติมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัตินี้ว่าด้วยภาษีเงินได้บริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้ของบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดในหรือหลังวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๕ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้เงินปันผลที่ได้จากสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม เป็นเงินได้พึงประเมินประเภทเดียวกับเงินปันผลที่ได้จากบริษัทจำกัด โดยให้เงินปันผลดังกล่าวนี้ได้รับการปฏิบัติเหมือนกับเงินปันผล

ที่ได้รับจากกองทุนรวม และยกเลิกการให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเสียภาษีเงินได้อย่างบุคคลธรรมดา เพื่อป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษี และให้องค์การของรัฐบาลเสียภาษีเงินได้จากการขายสินค้าขององค์การของรัฐบาลแทนผู้ขายสินค้าซึ่งเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเช่นเดียวกับผู้ขายสินค้าซึ่งเป็นบุคคลธรรมดา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๒๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของ (ข) ของมาตรา ๔๐ (๔) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับเงินปันผล เงินส่วนแบ่งของกำไร หรือประโยชน์อื่นใดที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล กองทุนรวม หรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม เงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไรที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมาย (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความใน (๑๔) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับเงินส่วนแบ่งกำไรจากหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลมิใช่นิติบุคคลและกองทุนรวม (มาตรา ๔)

๓. ยกเลิกความใน (๒๐) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (มาตรา ๕)

๔. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของ (จ) ของมาตรา ๔๗ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๔) (ข) ต้องไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท เฉพาะส่วนที่ได้รับจากกองทุนรวม หรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม (มาตรา ๖)

๕. เพิ่มความเป็นวรรคสองของมาตรา ๔๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ เกี่ยวกับภาษีที่เสียแทนตามวรรคหนึ่งให้ถือเป็นเครดิตของผู้เสียภาษีในการคำนวณภาษี (มาตรา ๗)

๖. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของ (ง) ของมาตรา ๕๐ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๔) (ข) ให้ลดหย่อนตามอัตราวรรคสองมาตรา ๔๗ (๑) (จ) แล้วคำนวณหักตามอัตราภาษีเงินได้ (มาตรา ๘)

๗. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของ (๑๐) ของมาตรา ๖๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับบริษัทที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยให้นำเงินปันผลที่ได้มารวมคำนวณเป็น รายได้เพียงกึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้ (มาตรา ๙)

๘. เพิ่มความเป็นมาตรา ๖๕ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับมาตรา ๖๕ จัตวา ให้องค์การของรัฐบาลเสียภาษีเงินได้แทนขายสินค้าทอดหนึ่งทอดใดหรือทุกทอดซึ่งเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนบุคคลที่ซื้อสินค้าจากองค์การของรัฐบาลตามวิธีการ อัตรา และประเภทที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้

เฉพาะสำหรับเงินได้จากการขายค่านั้น ภาษีที่เสียแทนตามวรรคหนึ่งให้ถือเป็นเครดิตของผู้เสียภาษีในการคำนวณภาษี (มาตรา ๑๐)

๙. ยกเลิกความในมาตรา ๗๕ และมาตรา ๗๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ (มาตรา ๑๑)

๑๐. บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเฉพาะการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๒)

๔๒. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๙ ตอนที่ ๑๕๐ ฉบับพิเศษ วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๒๕ หน้า ๗๙

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๒๕ เป็นต้นไป เว้นแต่

๑. บทบัญญัติมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ ว่าด้วยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำ พ.ศ. ๒๕๒๖ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๒๗ เป็นต้นไป

๒. บทบัญญัติมาตรา ๑๓ ว่าด้วยภาษีเงินได้บริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้ของบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีเริ่มในหรือหลังวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๖ เป็นต้นไป

๓. บทบัญญัติมาตรา ๑๔ ว่าด้วยภาษีการค้าให้ใช้บังคับสำหรับรายรับตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๕ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มีความจำเป็นต้องปรับปรุงประมวลรัษฎากร ให้เหมาะสมกับสภาพและเหตุการณ์ในปัจจุบัน กับให้เกิดความเป็นธรรมในสังคมและป้องกันการหลีกเลียงภาษีอากรบางกรณี ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาโดยด่วนและลับเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดินและเป็นกรณีฉุกเฉิน ที่มีความจำเป็นต้องรีบด่วนในอันจะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สรุปลำสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๖ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. เพิ่มความเป็นมาตรา ๓ จตุทศ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับกรณีที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายตามมาตรา ๓ เตรส มาตรา ๕๐ มาตรา ๖๙ ทวิ มาตรา ๗๘ ปันรส และมาตรา ๗๘ ให้หักภาษี ณ ที่จ่ายก่อนโดยไม่ต้องคำนึงว่าการจ่ายเงินนั้นจะมาจากคำสั่งของใคร (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทนเกี่ยวกับภาษีอากรค้างที่ให้อำนาจอธิบดีหรือบุคคลอื่นที่มีอำนาจเช่นเดียวกันสั่งยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สิน ซึ่งเงินที่ได้เมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้ว ถ้าเหลือให้คืนแก่เจ้าของทรัพย์สิน (มาตรา ๔)

๓. เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๒ ทวิ และมาตรา ๑๒ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการกำหนดมิให้ทำลาย ย้าย หรือโอนทรัพย์สินที่มีคำสั่งยึดหรืออายัด ตามมาตรา ๑๒ ให้แก่บุคคลอื่น และให้อำนาจแก่ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๒ ดังนี้ ๑) ออกหมายเรียก ๒) สั่งบุคคลให้นำหลักฐานมาตรวจสอบ ๓) ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้นำหลักฐานมาตรวจสอบ (มาตรา ๕)

๔. เพิ่มความเป็นหมวด ๑ ทวิ คณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากร มาตรา ๑๓ ทวิ มาตรา ๑๓ ตรี มาตรา ๑๓ จัตวา มาตรา ๑๓ เบญจ มาตรา ๑๓ ฉ มาตรา ๑๓ สัตต และมาตรา ๑๓ อัฐ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร (มาตรา ๖)

๕. เพิ่มความเป็นมาตรา ๓๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการกำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ ทวิ ให้จำคุกไม่เกินสองปีและปรับไม่เกินสองแสนบาท (มาตรา ๗)

๖. ยกเลิกความในมาตรา ๓๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พ.ศ. ๒๔๘๒ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับโทษของผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือหมายเรียกให้จำคุกไม่เกิน ๑ เดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๘)

๗. ยกเลิกความมาตรา ๔๙ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการโอนกรรมสิทธิ์ที่ไม่มีค่าตอบแทนให้เจ้าพนักงานประเมินจากการขายตามปกติ (มาตรา ๙)

๘. ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๕๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการห้ามไม่ให้เจ้าพนักงานลงนามรับรู้อยอมให้ทำบันทึกไว้จนกว่าจะได้รับเงินภาษีที่น่าส่งไว้ครบถ้วนถูกต้อง (มาตรา ๑๐)

๙. เพิ่มความเป็นมาตรา ๕๖ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการยื่นรายการตามมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๗ ทวิ และมาตรา ๕๗ ตรี ให้ยื่นตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในเดือนกันยายนของทุกปีภาษี (มาตรา ๑๑)

๑๐. ยกเลิกความในมาตรา ๖๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๖ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับภาษีที่มีจำนวนตั้งแต่ ๓,๐๐๐ บาทขึ้นไป จะชำระเป็นสามงวดงวดละเท่า ๆ กันก็ได้ (มาตรา ๑๒)

๑๑. ยกเลิกความในมาตรา ๖๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการยื่นรายการของนิติบุคคลให้ยื่นตามแบบที่อธิบดีกำหนดพร้อมชำระภาษี ณ ที่ว่าการอำเภอภายใน ๒ เดือน ตั้งแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลา ๖ เดือน นับแต่วันแรกของรอบระยะเวลาบัญชี (มาตรา ๑๓)

๑๒. ยกเลิกคำนิยามคำว่า “ผลิต” ในมาตรา ๗๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน (มาตรา ๑๔)

๑๓. บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๕)

๔๓. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๒๖

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๑๘๕ ฉบับพิเศษ วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๖ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๒๖ เป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติ มาตรา ๗ มาตรา ๘ และ มาตรา ๙ ว่าด้วยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแห่งพระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำ พ.ศ. ๒๕๒๗ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มีความจำเป็นต้องปรับปรุงประมวลรัษฎากรให้เหมาะสมกับสภาพและเหตุการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องพิจารณาโดยด่วนและลับเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดินและเป็นกรณีฉุกเฉินมีความจำเป็นต้องรีบด่วนในอันจะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๒๖ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๗ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความในมาตรา ๓ จตุตศ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับในกรณีที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายตามบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร ให้ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายและนำส่งก่อน ไม่ว่าการจ่ายเงินนั้นจะเกิดขึ้นจากคำสั่งหรือคำบังคับของศาลหรือตามกฎหมายหรือเหตุอื่นใดก็ตาม (มาตรา ๓)

๒. เพิ่มความเป็นวรรคหกของมาตรา ๑๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๕ เกี่ยวกับผู้ต้องรับผิดชอบภาษีอากรตามวรรคสอง ให้หมายความรวมถึงผู้เป็นหุ้นส่วนจำพวกไม่จำกัดความรับผิดชอบในหุ้นส่วนนิติบุคคลด้วย (มาตรา ๔)

๓. ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับเงินภาษีที่จะต้องเสียภายในเวลาที่บัญญัติไว้ ถ้ามิได้เสียภายในกำหนดเวลาให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องเสียหรือนำส่งโดยไม่รวมเบี้ยปรับ ในกรณีที่มีการขยายเวลาชำระภาษี และมีได้ชำระภาษีภายในเวลานั้น เงินเพิ่มร้อยละ ๑.๕ ให้ลดเหลือร้อยละ ๐.๗๕ ต่อเดือน หรือเศษของเดือนการคำนวณเงินเพิ่มให้เริ่มนับเมื่อพ้นกำหนดเวลาการยื่นรายการหรือนำส่งภาษีจนถึงวันชำระหรือวันส่งภาษี (มาตรา ๕)

๔. เพิ่มความเป็นวรรคสองของมาตรา ๓๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทนเกี่ยวกับคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตาม (ก) จะมีหลายคณะก็ได้ (มาตรา ๖)

๕. ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๔๒ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมิน ซึ่งนายจ้างจ่ายให้ครั้งเดียวเพราะออกจากงานโดยคำนวณจากระยะเวลาที่ทำงาน ทั้งนี้ ไม่ว่าเงินที่จ่ายนั้นจะจ่ายจากเงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือกองทุนบำเหน็จบำนาญ ให้หักค่าใช้จ่าย ๕,๐๐๐ บาท คูณด้วยจำนวนปีที่ทำงาน แต่ไม่เกินเงินได้พึงประเมินเหลือเท่าใดให้หักค่าใช้จ่ายอีกร้อยละ ๕๐

ของเงินที่เหลือ แต่ถ้าจ่ายในลักษณะเงินบำเหน็จและเงินบำนาญ ให้ถือว่าเป็นเงินบำเหน็จ และลดค่าใช้จ่ายจำนวน ๕,๐๐๐ บาท ลงเหลือ ๒,๕๐๐ บาท (มาตรา ๗)

๖. เพิ่มความเป็น (ข) ของมาตรา ๔๗ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับเงินสะสมที่จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ตามมาตรา ๖๕ ตรี (๒) ตามจำนวนที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน ๗,๐๐๐ บาท (มาตรา ๘)

๗. ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ เบญจ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับถ้ากริยามิเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) ในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว กริยาจะยื่นรายการและเสียภาษีต่างหากจากสามิเฉพาะส่วนที่เพิ่มเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) ก็ได้ในกรณีที่กริยาแยกยื่นรายการให้สามิและกริยาต่างฝ่ายต่างหักลดหย่อนได้ตามที่บัญญัติไว้ ถ้าสามิและกริยามิเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมา เฉพาะมาตรา ๔๐ (๑) ประเภทเดียวกันไม่เกิน ๓๕,๐๐๐ บาท สามิและกริยาไม่ต้องยื่นรายการเงินได้พึงประเมิน (มาตรา ๙)

๘. ยกเลิกความของบทนิยาม “ภัตตาคาร” ในมาตรา ๗๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน (มาตรา ๑๐)

๙. เพิ่มความเป็น (๙) ของมาตรา ๗๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ เกี่ยวกับรายรับจากการค้าประเภทภัตตาคาร ในกรณีการรับจ้างปรุงอาหาร ให้หมายความรวมถึงมูลค่าของสิ่งใด ๆ ที่ใช้ปรุงหรือประกอบเป็นอาหารไม่ว่าสิ่งนั้นจะเป็นของผู้ประกอบการค้าหรือไม่ก็ตาม (มาตรา ๑๑)

๑๐. ยกเลิกความในชนิด ๑ (ก) ของประเภทการค้า ๑. แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า ท้ายหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับสินค้าและวัตถุดิบได้นอกจากที่ระบุใน (ข) และ (ค) หรือในชนิด ๒ ถึงชนิด ๘ หรือในประเภทการค้าอื่นแล้ว (มาตรา ๑๒)

๑๑. ยกเลิกความใน ๗. ๘. ๑๓. ๑๗. ๒๑. และ ๒๓. แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ ท้ายหมวด ๖ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับค่าอากรแสตมป์ ผู้ที่ต้องเสียอากร ผู้ที่ต้องขีดฆ่าแสตมป์ ของใบมอบอำนาจ ใบมอบฉันทะสำหรับให้ลงมติในที่ประชุมของบริษัท ใบรับฝากเงินประเภทประจำของธนาคารโดยมีดอกเบี้ย การค้าประกัน ตัวแทน คู่ฉบับหรือคู่ฉีกแห่งตราสาร (มาตรา ๑๓)

๑๒. ยกเลิกความใน ๙. ๑๒. และ ๑๕. แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ ท้ายหมวด ๖ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับค่าอากรแสตมป์ ผู้ที่ต้องเสียอากร ผู้ที่ต้องขีดฆ่าแสตมป์ ของตั๋วแลกเงินหรือตราสารทำนองเดียวกับที่ใช้อย่างตั๋วแลกเงิน ตัวสัญญาใช้เงินหรือตราสารทำนองเดียวกับที่ใช้อย่างตัวสัญญาใช้เงิน เช็ค หรือหนังสือคำสั่งใด ๆ ซึ่งใช้แทนเช็ค เช็คสำหรับผู้เดินทาง (มาตรา ๑๔)

๑๓. ยกเลิกความใน ๑๐. ๑๑. (๑) ๑๔. ๒๔. ๒๕. ๒๖. และ ๒๗. แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ ท้ายหมวด ๖ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับค่าอากรแสตมป์ ผู้ที่ต้องเสียอากร ผู้ที่ต้องขีดฆ่าแสตมป์ ของบิลออฟเลตติง ใบหุ้นหรือใบหุ้นกู้ หรือใบรับรองหนี้ของบริษัท

สมาคมคณะบุคคลหรือองค์การใด ๆ เลตเตอร์ออฟเครดิต หนังสือบริคณห์สนธิของบริษัทจำกัดที่ส่งต่อนายทะเบียน (มาตรา ๑๕)

๑๔. บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๖)

๔๔. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๗

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๙๙ ฉบับพิเศษ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๒๗ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๘ เป็นต้นไป เว้นแต่

๑. บทบัญญัติมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ ว่าด้วยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแห่งพระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำ พ.ศ. ๒๕๒๘ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๒๙ เป็นต้นไป

๒. บทบัญญัติมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ ว่าด้วยภาษีการค้า แห่งพระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับสำหรับรายรับในเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นต้นไป

๓. บทบัญญัติมาตรา ๒๙ ว่าด้วยอากรมหรสพ แห่งพระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มีความจำเป็นต้องปรับปรุงประมวลรัษฎากรให้เหมาะสมกับสภาพและเหตุการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องพิจารณาโดยด่วนและลับเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน และเป็นกรณีฉุกเฉินมีความจำเป็นต้องรับด่วน ในอันจะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๗ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓๒ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “อธิบดี” ในมาตรา ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความในมาตรา ๔ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับบทบัญญัติมาตรา ๔ ทวิ และมาตรา ๔ ตรี ซึ่งไม่ให้ใช้บังคับแก่คนต่างด้าว (มาตรา ๔)

๓. เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๘ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับภายใต้บังคับมาตรา ๑๘ ทวิ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งการประเมิน (มาตรา ๕)

๔. ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๒๖ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการไม่เสียภาษีภายในกำหนดเวลาให้เสียเพิ่มอีกร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือน แต่ในกรณีอธิบดีอนุมัติขยายเวลาให้และไม่ชำระภายในกำหนดเวลาที่ขยายให้ลดลงเหลือร้อยละ ๐.๓๕ ต่อเดือน (มาตรา ๖)

๕. ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “เงินได้พึงประเมิน” ในมาตรา ๓๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน (มาตรา ๗)

๖. ยกเลิกมาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินรวมถึงเงินได้ประเภทดังต่อไปนี้ ๑) เงินได้เนื่องจากการจ้างแรงงาน ๒) เงินได้จากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำหรือจากการรับทำงานให้ (มาตรา ๘)

๗. เพิ่มความเป็นวรรคสองของมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๒๕ เกี่ยวกับเงินภาษีอากรตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้ได้ออกแทนให้ ให้ถือเป็นเงินได้ประเภทและปีภาษีเดียวกันกับเงินได้ที่ออกแทนให้ (มาตรา ๙)

๘. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๒ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) เว้นแต่ที่กำหนดในวรรคสาม ยอมให้หักค่าใช้จ่ายเหมาได้ร้อยละ ๓๐ แต่ไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๑๐)

๙. ยกเลิกความใน (ก) และ (ข) ของมาตรา ๔๗ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับ (ก) ผู้มีเงินได้ ๑๓,๐๐๐ บาท (ข) สามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ ๑๓,๐๐๐ บาท (มาตรา ๑๑)

๑๐. ยกเลิกความใน (ค) ของมาตรา ๔๗ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการหักลดหย่อนสำหรับบุตร ให้นำบุตรตาม (๑) มาหักก่อน แล้วจึงนำบุตรตาม (๒) มาหัก ซึ่งจะหักได้เฉพาะบุตรซึ่งมีอายุไม่เกิน ๒๕ ปี และยังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยหรือชั้นอุดมศึกษา และให้หักได้ตลอดปีภาษี (มาตรา ๑๒)

๑๑. ยกเลิกความใน (๒) (๕) และ (๖) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับ (๒) เกี่ยวกับกรณีทั้งสามมีภริยาต่างมีเงินได้ ให้หักลดหย่อนตาม (๑) (ก) และ (ข) (๕) กรณีผู้มีเงินได้เป็นกองมรดก หักลดหย่อนได้ ๑๓,๐๐๐ บาท (๖) กรณีเป็นคณะบุคคลที่ไม่ใช่นิติบุคคล ให้หักลดหย่อนตาม (๑) (ก) (มาตรา ๑๓)

๑๒. ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับถ้าผู้จ่ายเงินตาม (๕) เป็นรัฐบาล หรือองค์การของรัฐบาล ซึ่งจ่ายเงินได้มีจำนวน ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ ๑ ของเงินได้พึงประเมิน (มาตรา ๑๔)

๑๓. ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการกำหนดให้บุคคลยกเว้นบุคคลไร้ความสามารถยื่นรายการเงินได้ภายในเดือนมีนาคมทุก ๆ ปี ซึ่งมีลักษณะต่อไปนี้ (๑) ไม่มีสามีหรือภริยาและมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเกิน ๑๓,๐๐๐ บาท (๒) ไม่มีสามีหรือภริยาและมีเงินได้ในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว เฉพาะตามมาตรา ๔๐ (๑) ประเภทเดียวกันเกิน ๑๘,๖๐๐ บาท (๓) มีสามีหรือภริยาและมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเกิน ๒๖,๐๐๐ บาท (๔) มีสามีหรือภริยาและมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว เฉพาะตามมาตรา ๔๐ (๑) ประเภทเดียวกัน ๓๗,๒๐๐ บาท (มาตรา ๑๕)

๑๔. ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการให้ยื่นรายการตามมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๗ ทวิ และมาตรา ๕๗ ตริ เฉพาะตามมาตรา ๔๐ (๕) (๖) (๗) หรือ (๒) ภายในเดือนกันยายนของทุกปีภาษี (มาตรา ๑๖)

๑๕. ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๕๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาตามมาตรา ๕๖ (๑) และกองมรดกของผู้ตายยังไม่ได้แบ่งให้ผู้จัดการมรดกปฏิบัติตามบทบัญญัติในส่วนนี้ในชื่อกองมรดกของผู้ตาย (มาตรา ๑๗)

๑๖. ยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา ๕๗ เบญจ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๒๖ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทนเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาของสามีภริยาตามมาตรา ๔๐ (๑) ถ้าไม่เกินจำนวนตามมาตรา ๕๖ (๔) ไม่ต้องยื่นรายการ (มาตรา ๑๘)

๑๗. ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการชำระภาษีถ้าตาม (๑) ไม่ชำระภาษีงวดใดตามเวลาที่กำหนดผู้เสียภาษีหมดสิทธิที่จะชำระงวดต่อไปและต้องเสียเงินเพิ่มตามมาตรา ๒๗ แต่ถ้าตาม (๒) ไม่เป็นเหตุให้ยกเว้นการเสียเงินเพิ่มตามมาตรา ๒๗ (มาตรา ๑๙)

๑๘. ยกเลิกความในมาตรา ๖๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับเงินได้ที่ต้องเสียภาษีคือ กำไรสุทธิหักด้วยรายจ่ายตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๖๕ ทวิ และมาตรา ๖๕ ตริ และรอบระยะเวลาบัญชีดังกล่าวคือสิบสองเดือน แต่มีกรณีต่อไปนี้ที่จะน้อยกว่าสิบสองเดือนก็ได้ คือ (๑) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งใหม่ จะถือวันเริ่มตั้งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกก็ได้ (๒) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลอาจยื่นคำร้องต่ออธิบดี ขอเปลี่ยนวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีก็ได้ โดยให้อธิบดีมีอำนาจอนุญาตตามสมควร (มาตรา ๒๐)

๑๙. เพิ่มความเป็นวรรคสามของมาตรา ๖๕ ทวิ (๑๐) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ เกี่ยวกับเงินปันผลที่ได้จากการลงทุนของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามมาตรา ๖๕ ตริ (๒) ไม่ให้ถือเป็นเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งกำไรตามความในวรรคสอง (มาตรา ๒๑)

๒๐. ยกเลิก (๑๑) ของมาตรา ๗๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ (มาตรา ๒๒)

๒๑. ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๗๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทนเกี่ยวกับความหมายของคำว่า “รายรับจากการค้าประเภทธนาคาร” “ตัวเงินหรือการส่งเงินไปต่างประเทศ” (มาตรา ๒๓)

๒๒. เพิ่มความเป็น (๑๐) และ (๑๑) ของมาตรา ๗๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๒๖ เกี่ยวกับ (๑๐) เกี่ยวกับการรับจากการค้าที่ให้เช่าเหมา แผ่นที่บันทึกภาพและเสียง ให้รวมถึงเงินที่วางประกันหรือมัดจำด้วย (๑๑) รายรับจากการค้าประเภทมหรสพ ให้รวมถึงค่าต่าง ๆ ที่เสียให้แก่ผู้ประกอบการค้าด้วย (มาตรา ๒๔)

๒๓. เพิ่มความเป็น (๗) ของมาตรา ๗๙ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๑๓ เกี่ยวกับรายรับที่เป็นเงินประกันตามมาตรา ๗๙ (๑๐) ถ้าจ่ายคืนไปเดือนใด ให้หักออกจากรายรับในเดือนนั้น (มาตรา ๒๕)

๒๔. ยกเลิกความในประเภทการค้า ๕. การให้เช่าทรัพย์สินและประเภทการค้า ๖. คลังสินค้าแห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า ท้ายหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน (มาตรา ๒๖)

๒๕. ยกเลิกความในชนิด ๑ และชนิด ๒ ของประเภทการค้า ๑๒. แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า ท้ายหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน (มาตรา ๒๗)

๒๖. เพิ่มความเป็นประเภทการค้า ๑๔. มหรสพแห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า ท้ายหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๒๖ (มาตรา ๒๘)

๒๗. ยกเลิกหมวด ๗ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ (มาตรา ๒๙)

๒๘. เงินค่าภาษีอากรที่นายจ้างหรือผู้จ่ายเงินหรือผู้นอกรอแทนให้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นต้นไป สำหรับเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร ของปีภาษีก่อน พ.ศ. ๒๕๒๘ ให้ถือเป็นเงินได้ของปีภาษี พ.ศ. ๒๕๒๘ (มาตรา ๓๐)

๒๙. บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่ หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ (มาตรา ๓๑)

๔๕. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๓ ตอนที่ ๑๕ ฉบับพิเศษ วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๒๙ หน้า ๕

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๙ เป็นต้นไป เว้นแต่

๑. บทบัญญัติมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๘ ว่าด้วยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแห่งพระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำ พ.ศ. ๒๕๒๙ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๓๐ เป็นต้นไป

๒. บทบัญญัติมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ ว่าด้วยภาษีเงินได้บริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลแห่งพระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้ของบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีเริ่มในหรือหลังวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๙ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มีความจำเป็นต้องปรับปรุงประมวลรัษฎากรให้เหมาะสมกับสภาพและเหตุการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องพิจารณาโดยด่วนและลับเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดินและเป็นกรณีฉุกเฉินมีความจำเป็นต้องรีบด่วนในอันจะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทนเกี่ยวกับวิธีการส่งหมายเรียก หนังสือแจ้งให้เสียภาษีอากร หรือหนังสืออื่นทางไปรษณีย์และถ้าไม่พบจะส่งให้แก่บุคคลใด ซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว และอยู่หรือทำงานในบ้านหรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของผู้รับนั้นก็ได้ ในกรณีที่ไม่สามารถส่งตามดังกล่าวได้ ให้ใช้วิธีปิดหมาย หนังสือแจ้งหรือหนังสืออื่นแล้วแต่กรณี (มาตรา ๓)

๒. เพิ่มความเป็น (๔) ของบทนิยามคำว่า “บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล” ในมาตรา ๓๙ แห่งประมวลรัษฎากร (มาตรา ๔)

๓. ยกเลิกความใน (ข) ของมาตรา ๔๐ (๔) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๙๖ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทนเกี่ยวกับผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนหุ้น หุ้นกู้ พันธบัตรหรือโอนการเป็นหุ้นส่วน ทั้งนี้ เฉพาะที่ตราค่าเป็นเงินได้เกินกว่าที่ลงทุน (มาตรา ๕)

๔. ยกเลิกความใน (๘) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทนเกี่ยวกับประเภทของดอกเบี้ย (มาตรา ๖)

๕. ยกเลิกความใน (๑๔) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทนเกี่ยวกับเงินส่วนแบ่งของกำไรจากห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีใช่นิติบุคคลซึ่งต้องเสียภาษีตามบทบัญญัติในส่วนนี้ แต่ไม่รวมถึงเงินส่วนแบ่งของกำไรจากกองทุนรวม (มาตรา ๗)

๖. ยกเลิก (๒๒) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๒๑ (มาตรา ๘)

๗. เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๗) ของมาตรา ๔๗ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๗ เกี่ยวกับดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่ผู้มีเงินได้จ่ายให้แก่ธนาคารหรือสถาบันการเงินอื่น บริษัทประกันชีวิต สหกรณ์หรือนายจ้างสำหรับการกู้ยืมเงินเพื่อซื้อ เช่าซื้อหรือสร้างอาคารอยู่อาศัย โดยจำนองอาคารที่ซื้อหรือสร้างเป็นประกันการกู้ยืมนั้นตามจำนวนที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน ๗,๐๐๐ บาท ตามหลักเกณฑ์ (มาตรา ๙)

๘. ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทนเกี่ยวกับการลดหย่อนภาษีของสามีภริยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้และความเป็นสามีภริยามีอยู่ตลอดปีภาษีหรือในกรณีถ้าความเป็นสามีภริยามิได้มีอยู่ตลอดปีภาษี (มาตรา ๑๐)

๙. ยกเลิกความมาตรา ๔๗ ทวิ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทนเกี่ยวกับผู้มีเงินได้ซึ่งได้รับจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลได้รับเครดิตในการคำนวณภาษี ร้อยละ ๓๐ ของเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไรที่ได้รับ (มาตรา ๑๑)

๑๐. ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทนเกี่ยวกับผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ ๑๕.๐ ของเงินได้โดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (๑) และ (๒)

ก็ได้สำหรับเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๔) (ก) และ (ข) ที่ได้รับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๙ ถึง พ.ศ. ๒๕๓๑ ตามมาตรานี้ (มาตรา ๑๒)

๑๑. ยกเลิกความในวรรคสอง ของมาตรา ๔๘ (๔) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทนเกี่ยวกับในกรณีที่เกี่ยวข้องโดยไม่นำไปรวมคำนวณภาษีตาม (๑) และ (๒) ต้องเสียภาษีไม่เกินร้อยละ ๒๐ ของราคาขาย (มาตรา ๑๓)

๑๒. เพิ่มความเป็นมาตรา ๔๘ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับผู้มีเงินได้ซึ่งประกอบการค้ารายย่อย อาจเสียภาษีเงินได้เหมาเป็นงวดได้ แต่ต้องปฏิบัติตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวงในมาตรา ๘๖ ตรี โดยอนุโลม (มาตรา ๑๔)

๑๓. ยกเลิกความใน (ก) และ (ข) ของมาตรา ๕๐ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทนเกี่ยวกับการหักภาษีจาก เงินได้พึงประเมินที่ระบุในมาตรา ๔๘ (๓) (ก) และ (ค) และเงินได้พึงประเมินที่ระบุในมาตรา ๔๘ (๓) (ข) (มาตรา ๑๕)

๑๔. ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ เบญจ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๒๖ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับกรียาจะแยกยื่นรายการและเสียภาษีต่างหากจากสามีเฉพาะส่วนที่เป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๑ (๑) กรณีที่กรียาแยกยื่นรายการให้สามีและกรียาต่างหักลดหย่อนได้ดังนี้ (๑) ผู้มีเงินได้ตามมาตรา ๔๗ (๑) (ก) (๒) บุตรที่หักลดหย่อนได้ตามอัตราที่กำหนดในมาตรา ๔๗ (๑) (ค) และ (ง) คนละกึ่งหนึ่งเฉพาะบุตรที่อยู่ในประเทศไทย (๓) เปี้ยประกันภัยมาตรา ๔๗ (๑) (ง) วรรคหนึ่ง (๔) เงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๔) (ข) (๕) เงินสะสมที่จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามมาตรา ๔๓ (๑) (ข) (๖) ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมตามมาตรา ๔๗ (๑) (ข) กึ่งหนึ่ง (๗) เงินบริจาคส่วนของตนตามมาตรา ๔๗ (๗) ถ้าสามีและกรียามีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ผ่านมา เฉพาะมาตรา ๔๐ (๑) ประเภทเดียว รวมกันไม่เกินจำนวนตามมาตรา ๕๖ (๔) สามีและกรียาไม่ต้องยื่นรายการเงินได้พึงประเมิน (มาตรา ๑๖)

๑๕. ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖๕ ทวิ (๑๐) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้เกี่ยวกับมิให้ใช้บังคับในกรณีที่บริษัทจำกัดหรือบริษัทจดทะเบียนมีเงินได้ที่เป็นเงินปันผล และเงินส่วนแบ่งของกำไรดังกล่าวโดยถือหุ้นที่ก่อให้เกิดเงินปันผลและเงินส่วนแบ่งของกำไรนั้นไว้ไม่ถึงสามเดือนนับแต่วันที่ได้ถือหุ้นนั้น มาถึงวันมีเงินได้ หรือได้โอนหุ้นนั้นไปก่อนสามเดือนนับแต่วันที่มีเงินได้ หรือเงินได้ดังกล่าวรวมกันเกิน ร้อยละ ๑๕ ของเงินได้ก่อนหักรายจ่ายทั้งสิ้นในรอบระยะเวลาบัญชี (มาตรา ๑๗)

๑๖. ยกเลิกความใน (๑) สำหรับบุคคลธรรมดา แห่งบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน (มาตรา ๑๘)

๑๗. ยกเลิกความใน (ก) ของ (๒) สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล แห่งบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับภาษีจากกำไรสุทธิ (๑) บริษัทจดทะเบียน ร้อยละ ๓๐ (๒) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล นอกจาก (๑) ร้อยละ ๒๕ (มาตรา ๑๙)

๑๘. ยกเลิกความใน (ค) ของ (๒) สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลแห่งบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับภาษีจากรายได้ก่อนหัก

รายจ่ายใด ๆ ของมูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้อันมิใช่รายได้ตามมาตรา ๖๕ ทวิ (๑๓) ร้อยละ ๑๐ (มาตรา ๒๐)

๑๙. ยกเลิกความใน (๑๐) ของมาตรา ๗๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับรายรับจากการค้าประเภทการให้เช่าทรัพย์สิน (มาตรา ๒๑)

๒๐. เพิ่มความเป็น (๑๒) ของมาตรา ๗๙ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับในกรณีที่รายรับต่ำกว่ารายรับขั้นต่ำที่มีการกำหนดตามมาตรา ๘๖ เบื้อง รายรับ หมายความว่า รายรับขั้นต่ำที่เจ้าพนักงานประเมินกำหนดหรือที่อธิบดีมีคำวินิจฉัย (มาตรา ๒๒)

๒๑. ยกเลิก (๔) ของมาตรา ๗๙ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ (มาตรา ๒๓)

๒๒. ยกเลิก (๑๑) ของมาตรา ๗๙ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ (มาตรา ๒๔)

๒๓. เพิ่มความเป็นมาตรา ๘๖ เบื้อง ของส่วน ๗ หมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการคำนวณรายรับของผู้ประกอบการค้าบางประเภทให้เจ้าพนักงานมีอำนาจกำหนดรายรับขั้นต่ำตามเกณฑ์ และแจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้ประกอบการค้าในกรณีที่ผู้ประกอบการค้าไม่เห็นด้วย ให้ยื่นคำคัดค้านต่ออธิบดีภายในหกสิบวันนับแต่วันได้รับหนังสือแจ้งการกำหนดรายรับขั้นต่ำ (มาตรา ๒๕)

๒๔. ยกเลิกความในชนิด ๔ ของประเภทการค้า ๑. แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า ท้ายหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๖ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับรถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคน นอกจากที่ระบุใน (ข) ผู้นำเข้าหรือผู้ผลิตมีหน้าที่เสียภาษีการค้า อัตราภาษีร้อยละ ๔๐.๐ ของรายรับ (ข) รถยนต์ตาม (ก) เฉพาะที่ใช้เครื่องยนต์ดีเซล ผู้นำเข้าหรือผู้ผลิตมีหน้าที่เสียภาษีการค้า อัตราภาษีร้อยละ ๕๐.๐ (มาตรา ๒๖)

๒๕. ยกเลิกความในประเภทการค้า ๕. แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า ท้ายหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน (มาตรา ๒๗)

๒๖. ยกเลิกความใน ๕. ของบัญชีอัตราอากรแสตมป์ ท้ายหมวด ๖ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน (มาตรา ๒๘)

๒๗. ยกเลิกลักษณะแห่งตราสาร ๒๙. และ ๓๐. ของบัญชีอัตราอากรแสตมป์ ท้ายหมวด ๖ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ (มาตรา ๒๙)

๒๘. ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรผู้ใดซึ่งยังไม่ได้เสียภาษีอากร หรือเสียไว้มิถูกต้องตามความจริงหรือไม่บริบูรณ์ ได้ยื่นคำขอเสียภาษีตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๙ และได้ชำระภาษีอากรตามจำนวนที่ต้องเสียตามมาตรา ๒๒๑ ภายใต้อำนาจและหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนดซึ่งต้องไม่เกินสองปี นับแต่วันยื่นคำขอให้ผู้นั้นได้รับยกเว้นจากการเรียกตรวจสอบไต่สวน ประเมินหรือส่งให้เสียภาษีอากร และความผิดทางอาญา ตามประมวลรัษฎากรสำหรับเงินได้หรือรายรับที่มีอยู่ก่อนหรือในปีภาษี พ.ศ. ๒๕๒๗ หรือรอบระยะเวลาบัญชีที่สิ้นสุดลงก่อนหรือในวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๗ (มาตรา ๓๐)

๒๙. บทบัญญัติมาตรา ๔๘ (๔) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ไม่กระทบ กระเทือนถึงภาษีที่ได้เสียหรือนำส่งไว้แล้วก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ (มาตรา ๓๑)

๓๐. บทบัญญัติมาตรา ๗๙ ทวิ (๔) แห่งประมวลรัษฎากร ที่ถูกยกเลิกโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปสำหรับการโอนกรรมสิทธิ์หรือโอนการครอบครองซึ่งสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษีการค้า ตามมาตรา ๗๙ ตี (๑๑) แห่งประมวลรัษฎากร หรือการนำสินค้านั้นไปใช้ในการใด ๆ ที่มีใช้การผลิตของตนเอง แต่ไม่รวมถึงการนำไปใช้ในการรับจ้าง ผู้ผลิต ซึ่งเป็นผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามกฎหมายว่าด้วย โรงงานหรือบริษัทการค้า ซึ่งได้แก่บริษัทการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามกฎหมาย ว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน (มาตรา ๓๒)

๓๑. บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ยังใช้ บังคับต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่ หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ (มาตรา ๓๓)

๔๖. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๓๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๘ ฉบับพิเศษ วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๓๒ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๒ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มีความจำเป็นต้องปรับปรุงประมวลรัษฎากรให้เหมาะสมกับสภาพและเหตุการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องพิจารณาโดยถ้วนและลับเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน และเป็นกรณีฉุกเฉินมีความจำเป็นต้องรับด่วน ในอันจะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๓๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๒ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๒ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนด แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับ เงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ ๓๐ แต่ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความใน (ก) (ข) และ (ค) ของมาตรา ๔๗ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับเงินได้ของผู้มีเงินได้ และของสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ และเกณฑ์การหักลดหย่อนสำหรับบุตร ของผู้มีเงินได้ ให้หักได้เฉพาะบุตรซึ่งมีอายุไม่เกิน ๒๕ ปี และยังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยหรือชั้นอุดมศึกษา (มาตรา ๔)

๓. ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนด แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับ กรณีสามีภริยาต่างมีเงินได้ให้หักลดหย่อนตาม (๑) (ก) และ (ข) แต่ถ้าความเป็นสามีภริยาไม่ได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ต่างฝ่ายต่างลดหย่อนตาม (๑) (ก), (ค), (ฉ) และ (ช) (มาตรา ๕)

๔. ยกเลิกความใน (๕) และ (๖) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทนเกี่ยวกับ (๕) เกี่ยวกับกรณีผู้มีเงินได้เป็นกองมรดก ให้หักลดหย่อนได้ ๑๕,๐๐๐ บาท (๖) เกี่ยวกับกรณีผู้มีเงินได้เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญ ให้หักลดหย่อนตาม (๑) (ก) (มาตรา ๖)

๕. ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทนเกี่ยวกับการที่ผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ ๑๕.๐ ของเงินได้ โดยไม่ต้องนำไปรวมตาม (๑) และ (๒) ก็ได้ ซึ่งต้องเป็นเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๔) (ก) และ (ข) (มาตรา ๗)

๖. ยกเลิกความใน (ก) และ (ข) ของมาตรา ๕๐ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทนเกี่ยวกับ (ก) เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินในมาตรา ๔๘ (๓) (ก) (ค) ถ้าจ่ายตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๒ – พ.ศ. ๒๕๓๔ ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ ๑๕.๐ ของเงินได้ แต่ถ้าจ่ายตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้หักตามอัตรากาสิโนเงินได้ (ข) เกี่ยวกับกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๗ (๓) (ข) ให้ถือว่าผู้ออกตราสารแสดงสิทธิเป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมิน และให้เรียกเก็บภาษีเงินได้จากผู้มีเงินได้ในอัตราร้อยละ ๑๕.๐ ของเงินได้ แต่ถ้าจ่ายตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไปให้เรียกเก็บตามอัตรากาสิโนเงินได้ (มาตรา ๘)

๗. ยกเลิกความในวรรคหนึ่ง ของมาตรา ๕๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทนเกี่ยวกับการกำหนดให้บุคคลทุกคนยกเว้นบุคคลไร้ความสามารถยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินภายในเดือนมีนาคมทุก ๆ ปี ตามที่อธิบดีกำหนด (มาตรา ๙)

๘. ยกเลิกความ (๑) สำหรับบุคคลธรรมดา แห่งบัญชีอัตรากาสิโนเงินได้ท้ายหมวด ๓ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการกำหนดอัตรากาสิโนเงินได้สำหรับบุคคลธรรมดาใหม่ (มาตรา ๑๐)

๙. บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไป เฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่ หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๑)

๔๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๗) พ.ศ. ๒๕๓๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๖๓ ฉบับพิเศษ วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๓๓ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๓๓ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ได้มีการตรากฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมขึ้นใช้บังคับโดยมีหลักการให้ลูกจ้างและนายจ้างร่วมกันส่งเงินเข้าสมทบในกองทุน เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการให้สวัสดิการแก่ลูกจ้างในกรณีที่มิใช่เนื่องจากการทำงานสมควรให้การสนับสนุนแก่ผู้ซึ่งต้องส่งเงินเข้าสมทบในกองทุนดังกล่าว โดยการให้นำเงินที่ได้ส่งเข้าสมทบในกองทุนนั้นไปหักลดหย่อนได้ และเงินประโยชน์ทดแทนที่ผู้ประกันตนได้รับจากกองทุนให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๗) พ.ศ. ๒๕๓๓ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. เพิ่มความเป็น (ณ) ของมาตรา ๔๗ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ เกี่ยวกับเงินสมทบที่ผู้ประกันตนจ่ายเข้ากองทุนประกันสังคมตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม ตามจำนวนที่จ่ายจริง (มาตรา ๓)

๒. เพิ่มความเป็น (๒๕) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ เกี่ยวกับเงินประโยชน์ทดแทนที่ผู้ประกันตนได้รับจากกองทุนประกันสังคมตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม (มาตรา ๔)

๔๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๘) พ.ศ. ๒๕๓๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๖๔ ฉบับพิเศษ วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๓๔ หน้า ๑๐

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๓๔ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการคำนวณภาษีเงินได้จากการโอนอสังหาริมทรัพย์ที่เรียกเก็บตามประมวลรัษฎากรให้เป็นไปในแนวเดียวกันกับหลักเกณฑ์การคำนวณค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน โดยให้เจ้าพนักงานประเมินกำหนดราคาขายอสังหาริมทรัพย์โดยถือตามราคาประเมินทุนทรัพย์เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน เพื่อให้เกิดความสะดวกและเป็นธรรมแก่ประชาชนผู้ขอจดทะเบียนดังกล่าวมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๘) พ.ศ. ๒๕๓๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความในมาตรา ๔๙ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่มีค่าตอบแทน ให้เจ้าพนักงานประเมินกำหนดราคาขายตามราคาประเมินทุนทรัพย์ที่ใช้อยู่ในวันที่มีการโอนนั้น (มาตรา ๓)

๒. การโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์ที่กระทำก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เจ้าพนักงานประเมินตามราคาประเมินทุนทรัพย์ที่ใช้อยู่ในวันที่มีการโอนนั้น (มาตรา ๔)

๔๙. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๙) พ.ศ. ๒๕๓๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๙๓ ฉบับพิเศษ วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๔ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๔ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มีความจำเป็นต้องปรับปรุงประมวลรัษฎากรให้เหมาะสมกับสภาพและเหตุการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๙) พ.ศ. ๒๕๓๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๒ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความใน (ก) ของมาตรา ๔๐ (๔) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับดอกเบี้ย พันธบัตร ดอกเบี้ยเงินฝาก หรือผลต่างระหว่างราคาไถ่ถอนกับราคาจำหน่ายตัวเงิน ผลประโยชน์ ค่าตอบแทนต่าง ๆ (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความใน (ข) ของมาตรา ๔๐ (๔) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนการเป็นหุ้นส่วนหรือหุ้นต่าง ๆ หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ เฉพาะที่ตราความเป็นเงินได้เกินกว่าที่ลงทุน (มาตรา ๔)

๓. ยกเลิกความใน (๘) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับประเภทดอกเบี้ยดังต่อไปนี้ (๑) ดอกเบี้ยสลากออมสิน (๒) ดอกเบี้ยเงินฝากประเภทออมทรัพย์ที่ได้รับจากสหกรณ์ (๓) ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักร ตามที่อธิบดีกำหนด (มาตรา ๕)

๔. ยกเลิก (๒๑) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๑๗ (มาตรา ๖)

๕. ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๓๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ ๑๕.๐ ของเงินได้โดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณตาม (๑) และ (๒) ก็ได้ สำหรับเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๔) (ก) และ (ข) (มาตรา ๗)

๖. ยกเลิกความใน (ก) และ (ข) ของมาตรา ๕๐ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๓๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับข้อยกเว้นการคำนวณหักภาษีเงินได้ ดังนี้ (ก) เงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา ๔๘ (๓) (ก) และ (ค) ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ ๑๕.๐ ของเงินได้ (ข) เงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๘ (๓) (ข) ให้ผู้ออกตราสารแสดงสิทธิในหนี้ เป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินและให้เรียกเก็บภาษีเงินได้จากผู้มีเงินได้ในอัตราร้อยละ ๑๕.๐ ของเงินได้ (มาตรา ๘)

๗. ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๗๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการกำหนดความหมายของรายรับจากการค้าประเภทธนาคารไว้นใหม่ (มาตรา ๙)

๘. ยกเลิกความในชนิด ๑ และชนิด ๒ ของประเภทการค้า ๑๒. แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า ท้ายหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๐)

๙. บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัตินี้ให้ยังคงใช้บังคับต่อไป เฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๑)

๕๐. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๒๐๑ ฉบับพิเศษ วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๔ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๔ เป็นต้นไป เว้นแต่

๑. บทบัญญัติมาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

๒. บทบัญญัติมาตรา ๘ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป นอกจากบทบัญญัติในหมวด ๔ และหมวด ๕ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากมีความจำเป็นต้องปรับปรุงประมวลรัษฎากรให้เหมาะสมกับสภาพและเหตุการณ์ในปัจจุบัน โดยนำภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะมาใช้แทนภาษีสรรพสามิต และปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยบทเบ็ดเสร็จทั่วไป ภาษีเงินได้นิติบุคคลและอากรแสตมป์ ของประมวลรัษฎากรให้สอดคล้องกับภาษีมูลค่าเพิ่ม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓๑ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๑๐ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับชื่อผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ฐานภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ถูกประเมินเพิ่มเติมของผู้ประกอบการจดทะเบียนนั้น (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกมาตรา ๔๘ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ (มาตรา ๔)

๓. เพิ่มความเป็น (๑๔) ของมาตรา ๖๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ เกี่ยวกับภาษีขายซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มได้รับหรือพึงได้รับและภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีใช้ภาษีตามมาตรา ๘๒/๑๖ ซึ่งได้รับคืนเนื่องจากการขอคืนตามหมวด ๔ ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเป็นรายได้ (มาตรา ๕)

๔. เพิ่มความเป็น (๖ ทวิ) ของมาตรา ๖๕ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มที่ชำระหรือพึงชำระ และภาษีซื้อของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน เว้นแต่ภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีซื้อของผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งต้องเสียตามมาตรา ๘๒/๑๖ ภาษีซื้อที่ต้องหำ้นำมาหักในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๒/๕ (๔) หรือภาษีซื้ออื่นตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา (มาตรา ๖)

๕. ยกเลิกหมวด ๔ ภาษีการค้า มาตรา ๗๗ ถึงมาตรา ๙๓ และบัญญัติอัตราภาษีการค้าท้ายหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ (มาตรา ๗)

๖. ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้เป็นหมวด ๔ ภาษีมูลค่าเพิ่ม มาตรา ๗๗ ถึงมาตรา ๙๐/๕ และหมวด ๕ ภาษีธุรกิจเฉพาะ มาตรา ๙๑ ถึงมาตรา ๙๑/๒๑ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบด้วยหมวด ๔ มี ๑๔ ส่วนคือ

ส่วนที่ ๑ ข้อความทั่วไป

ส่วนที่ ๒ ความรับผิดในการเสียภาษี

ส่วนที่ ๓ ฐานภาษี

ส่วนที่ ๔ อัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม

ส่วนที่ ๕ การยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม

ส่วนที่ ๖ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีและการคำนวณภาษี

ส่วนที่ ๗ การยื่นแบบและการชำระภาษี

ส่วนที่ ๘ เครดิตภาษีและการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม

ส่วนที่ ๙ การจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

ส่วนที่ ๑๐ ใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ ใบลดหนี้

ส่วนที่ ๑๑ การจัดทำรายงานและการเก็บรักษาหลักฐานและเอกสาร

ส่วนที่ ๑๒ อำนาจเจ้าพนักงานประเมิน

ส่วนที่ ๑๓ เปี้ยปรับ – เงินเพิ่ม

ส่วนที่ ๑๔ บทกำหนดโทษ และหมวดว่าด้วยภาษีธุรกิจเฉพาะ ซึ่งเป็นภาษีอากรการประเมิน (มาตรา ๘)

๗. ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับในกรณีผู้ขาย ผู้ให้เช่าซื้อ ผู้รับเงิน หรือผู้รับชำระราคาต้องออกใบรับให้แก่ผู้ซื้อ ผู้เช่าซื้อ ผู้จ่ายเงินหรือผู้ชำระราคา ในทันทีที่ทุกราวที่รับเงินหรือรับชำระราคาไม่ว่าจะมีการเรียกร้องให้ออกใบรับหรือไม่ก็ตาม (มาตรา ๙)

๘. ยกเลิกความใน (๑) ของวรรคสามของมาตรา ๑๐๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้ออกใบรับ (มาตรา ๑๐)

๙. ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๕ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทนเกี่ยวกับในกรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มหรือผู้ประกอบการที่จดทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะ รับเงินหรือรับชำระราคามีจำนวนครั้งหนึ่ง ๆ ไม่ถึงจำนวนที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๑๐๕ (๑) ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มหรือผู้ประกอบการที่จดทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะ รวมเงินที่รับมาเฉพาะในกรณีดังกล่าวทุกครั้งและเมื่อสิ้นวันหนึ่ง ๆ ได้จำนวนเท่าใด ให้ทำบันทึกจำนวนเงินนั้นรวมขึ้นเป็นวัน ๆ ตามแบบที่อธิบดีกำหนดและเก็บไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปีนับแต่วันทำบันทึก (มาตรา ๑๑)

๑๐. ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๕ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับการออกใบส่งของให้แก่ผู้ซื้อและให้ทำสำเนาเก็บไว้ ๕ ปี เมื่อผู้ประกอบการตามหมวด ๔ ที่เป็นผู้ผลิต ผู้นำเข้า

ผู้ส่งออก หรือผู้ขายส่งได้ขายสินค้าให้แก่ผู้ซื้อ ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวด ๔ ซึ่งได้ออกใบกำกับภาษีที่มีข้อความแสดงว่าได้ส่งสินค้าให้แก่ผู้ซื้อแล้ว จะถือเอาใบกำกับภาษีนั้นเป็นใบส่งของที่ต้องออกตามมาตรานี้ได้ (มาตรา ๑๒)

๑๑. ยกเลิกความในหัวข้อ “ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร” ลักษณะแห่งตราสาร ๒๘. ของบัญชีอัตราอากร แสตมป์ท้ายหมวด ๖ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับยกเว้นไม่ต้องเสียอากร ใบรับ สำหรับจำนวนเงินที่ผู้รับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มหรือภาษีธุรกิจเฉพาะ (มาตรา ๑๓)

๑๒. กฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับใดที่ใช้บังคับก่อนวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่กล่าวถึงหรืออ้างถึงภาษีการค้าตามประมวลรัษฎากรไม่ให้ความหมายเป็นการกล่าวถึง หรืออ้างถึงภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ นอกจากกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียม กฎหมายใดที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งได้บัญญัติให้บุคคลใดหรือกิจการใดได้รับการยกเว้นภาษีอากรตามประมวลรัษฎากรโดยมิได้ระบุถึงภาษีอากรประเภทใดประเภทหนึ่งโดยเฉพาะไม่ให้ความหมายเป็นการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๑๔)

๑๓. เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อบทบัญญัติหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว ให้บุคคลซึ่งเป็นผู้ประกอบการตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้มีสิทธิดำเนินการตามมาตรานี้ได้ก่อนวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ (มาตรา ๑๕)

๑๔. บุคคลซึ่งประกอบกิจการอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับอันเป็นกิจการที่พึงต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือพึงต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะตามหมวด ๔ หรือหมวด ๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งมีได้ใช้สิทธิของจดทะเบียนตามมาตรา ๑๕ หากมิได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๕/๑ หรือตามมาตรา ๙๑/๑๒ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๙๐/๒ (๒) หรือมาตรา ๙๑/๑๘ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี (มาตรา ๑๖)

๑๕. เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีให้กับผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีผู้ใช้ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งต้องเสียภาษีตามมาตรา ๘๒/๑๖ และมีสินค้าทุนอยู่ในวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ ถ้าผู้ประกอบการจดทะเบียนพิสูจน์ได้ว่า สินค้าทุนนั้นเป็นไปตามประเภท ลักษณะ และเงื่อนไขทุกข้อโดยครบถ้วนตามที่บัญญัติในมาตรานี้ ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวได้รับเครดิตในการชำระภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับสินค้าทุนนั้นในอัตราร้อยละ ๓.๕ ของมูลค่าต้นทุนสินค้าตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ (มาตรา ๑๗)

๑๖. ภายใต้บังคับมาตรา ๒๐ เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีให้กับผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ที่ขายส่งหรือขายปลีกสินค้าซึ่งผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวมิได้เป็นผู้ผลิต และมีใช้ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งต้องเสียภาษีตามมาตรา ๘๒/๑๖ ซึ่งยังมีสินค้าดังกล่าวเป็นสินค้าคงเหลืออยู่ในวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ ถ้าผู้ประกอบการจดทะเบียนพิสูจน์ได้ว่าสินค้าคงเหลือนั้นเป็นไปตามเงื่อนไขทุกข้อโดยครบถ้วนตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวได้รับเครดิตในการชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม ในกรณีที่ได้ออกจากผู้ผลิตให้คำนวณจากราคาทุนของสินค้าคงเหลือที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนได้ออกจากผู้ผลิตนั้น ในกรณีที่ได้นำเข้าให้คำนวณจากราคา ซี.ไอ.เอฟ. บวกอากรขาเข้า บวกกำไรมาตรฐานของสินค้านั้น ทั้งนี้ ในอัตราเท่ากับอัตราภาษีการค้ารวมกับอัตราภาษีการค้าที่กรุงเทพมหานครหรือราชการส่วนท้องถิ่นเรียกเก็บเพิ่มตามกฎหมาย แต่จำนวนเครดิตในการชำระ

ภาษีมูลค่าเพิ่มดังกล่าวให้ได้รับอย่างสูงไม่เกินร้อยละ ๙.๙ ของราคาทุนของสินค้า หรือราคา ซี.ไอ.เอฟ. บวกอากรขาเข้ากำไรมาตรฐานของสินค้า แล้วแต่กรณี (มาตรา ๑๘)

๑๗. ให้ผู้ผลิตซึ่งเป็นผู้ประกอบการค้าที่มีหน้าที่ต้องเสียภาษีการค้าตามหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งขายสินค้าที่ตนผลิตให้แก่ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๑๘ ในระหว่างวันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๔ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ โดยได้มีการส่งมอบสินค้านั้นในระหว่างเวลาดังกล่าว ต้องจัดทำและส่งมอบหนังสือรับรองตามวรรคสอง เพื่อเป็นหลักฐานการขายสินค้าให้แก่ผู้ซื้อดังกล่าวในวันที่ส่งมอบสินค้า (มาตรา ๑๙)

๑๘. เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีให้กับผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ขายส่งหรือขายปลีกสินค้าบางประเภทซึ่งผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวมิได้เป็นผู้ผลิต และมีใช้ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งต้องเสียภาษีตามมาตรา ๘๒/๑๖ ซึ่งยังมีสินค้าเป็นสินค้าคงเหลืออยู่ในวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ ถ้าผู้ประกอบการจดทะเบียนพิสูจน์ได้ว่าสินค้าคงเหลือนั้นเป็นไปตามประเภทและเงื่อนไขทุกข้อโดยครบถ้วนตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ เมื่อขายสินค้าคงเหลือตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ (มาตรา ๒๐)

๑๙. บทบัญญัติหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากรก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปสำหรับ (๑) (๒) (๓) (๔) ในมาตรานี้ (มาตรา ๒๑)

๒๐. เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีให้กับผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งประกอบกิจการให้บริการตามสัญญาที่มีข้อกำหนดให้ชำระค่าตอบแทนตามส่วนของบริการที่ทำ โดยได้ทำสัญญาไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับถ้ากรณีเข้าเงื่อนไขตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสิทธิขอยกเว้นการเรียกเก็บภาษีขายจากผู้ว่าจ้างตามมาตรา ๘๒/๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และขอเสียภาษีการค้าตามหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากรก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป (มาตรา ๒๒)

๒๑. ในกรณีสินค้าตามประเภทที่ ๐๓.๐๑ ถึง ๐๓.๙๐ ประเภทที่ ๐๔.๐๑ ถึง ๐๔.๙๐ ประเภทที่ ๐๕.๐๑ ถึง ๐๕.๙๐ ประเภทที่ ๐๖.๐๑ ถึง ๐๖.๙๐ และประเภทที่ ๐๗.๐๑ ถึง ๐๗.๙๐ แห่งพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตท้ายพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้นำออกจากโรงอุตสาหกรรมก่อนวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ และยังมีได้เสียภาษีการค้าประเภทการขายของตามหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากรก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งเป็นผู้ผลิตสินค้านั้นตามมาตรา ๗๗ แห่งประมวลรัษฎากร ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และยังคงมีกรรมสิทธิ์ในสินค้านั้นอยู่ในวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ มีหน้าที่ต้องเสียภาษีการค้าโดยให้ภาษีการค้ามีจำนวนเท่ากับภาษีสรรพสามิตตามมูลค่าตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ เพื่อประโยชน์ในการเสียภาษีตามมาตรา ๗๘ ให้ถือว่าความรับผิดในการเสียภาษีการค้าตามวรรคหนึ่งเกิดขึ้นในวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เว้นแต่สินค้าที่เป็นรถยนต์และสินค้าอื่นที่เป็นประเภทที่อธิบดีกำหนด ก็ให้ความรับผิดเกิดขึ้นตามมาตรา ๗๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๒๓)

๒๒. บทบัญญัติแห่งหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากรก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปแก่ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม เฉพาะการขายสินค้าที่มีการขายเสร็จเด็ดขาดหรือการให้บริการที่สิ้นสุดลงก่อนวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่ว่าผู้ประกอบการ

การจดทะเบียนจะได้รับชำระค่าตอบแทนจากการขายสินค้าหรือการให้บริการนั้นในหรือหลังวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ความรับผิดชอบของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เป็นผู้ผลิตและผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ไม่เป็นผู้ผลิต เป็นไปตามหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๒๔)

๒๓. การคืนภาษีการค้าตามหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้กระทำได้ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ (มาตรา ๒๕)

๒๔. ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเฉพาะการขายสินค้าหรือการให้บริการตามประเภทลักษณะ และเงื่อนไขตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ มีสิทธิขอเสียภาษีการค้าตามหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากรก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป (มาตรา ๒๖)

๒๕. บทบัญญัติแห่งหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ไม่ใช้บังคับแก่การขายสินค้าและการนำเข้าสินค้าตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิตในกรณีตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ (มาตรา ๒๗)

๒๖. บทบัญญัติแห่งหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ไม่ใช้บังคับแก่ผู้ประกอบการตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ (มาตรา ๒๘)

๒๗. บทบัญญัติแห่งหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ไม่ใช้บังคับแก่การขายและการนำเข้าสุราตามกฎหมายว่าด้วยสุรา ในกรณีตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ (มาตรา ๒๙)

๒๘. บทบัญญัติแห่งหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ไม่ใช้บังคับแก่การขายและการนำเข้ายาเส้น หรือยาสูบตามกฎหมายว่าด้วยยาสูบ ในกรณีตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้และถ้าได้มีการขายยาเส้นหรือยาสูบตามวรรคหนึ่ง ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มมีสิทธิออกหลักฐานการขายยาเส้นหรือยาสูบนั้นให้แก่ผู้ซื้อที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนในวันที่ส่งมอบยาเส้นหรือยาสูบได้ และให้นำมาตรา ๒๗ วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า มาใช้บังคับ (มาตรา ๓๐)

๕๑. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๑) พ.ศ. ๒๕๓๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๒๐๕ ฉบับพิเศษ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๔ หน้า ๓๐

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๔ เป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติมาตรา ๓ และมาตรา ๔ ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดในหรือหลังวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๓๔ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงประมวลรัษฎากรให้เหมาะสมกับสภาพและเหตุการณ์ในปัจจุบัน เพื่อความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๑) พ.ศ. ๒๕๓๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๙ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความใน (๑๐) ของมาตรา ๖๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน

เกี่ยวกับการกำหนดหลักการนำเงินปันผลและเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้า มารวมคำนวณเป็นรายได้ ในกรณีที่บริษัทจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยและมีกรณียกเว้นด้วย (มาตรา ๓)

๒. เพิ่มความใน (ค) ของมาตรา ๖๕ ตี (๑) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ เกี่ยวกับการกำหนดการตั้งเงินสำรองที่กั้นไว้เป็นค่าเผื่อนี้สูญหรือหนี้สงสัยจะสูญ สำหรับหนี้จากการให้สินเชื่อของธนาคารหรือบริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์ หรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ตามกฎหมายเฉพาะส่วนที่ตั้งเพิ่มขึ้นจากเงินสำรองสำหรับหนี้จากการให้สินเชื่อที่ปรากฏในงบดุลของรอบระยะเวลาบัญชีก่อน (มาตรา ๔)

๓. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๖๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีก่อนถึงกำหนดเวลาตามมาตรา ๖๘ โดยให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดพร้อมกับชำระภาษีต่ออำเภอภายใน ๒ เดือน นับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลา ๖ เดือน นับแต่วันแรกของรอบระยะเวลาบัญชีนั้น แบ่งได้ ๒ กรณีคือ (๑) ในกรณีจัดทำประมาณการกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิแล้วคำนวณและชำระภาษีจากจำนวนกึ่งหนึ่งของการประมาณการนั้น (๒) ในกรณีที่ให้คำนวณและชำระภาษีจากกำไรตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในมาตรา ๖๕ ทวิ และมาตรา ๖๕ ตี (มาตรา ๕)

๔. ยกเลิกความในมาตรา ๖๗ ตี แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต้องเสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ ๒๐ ของจำนวนเงินภาษีที่ต้องชำระใน ๒ กรณี คือ (๑) กรณีไม่ยื่นรายการและชำระภาษีตามมาตรา ๖๗ ทวิ (๑) หรือยื่นโดยแสดงประมาณการกำไรสุทธิขาดไปเกินร้อยละ ๒๕ ของกำไรสุทธิซึ่งได้จากกิจการ (๒) กรณีไม่ยื่นรายการและชำระภาษีตามมาตรา ๖๗ ทวิ (๒) หรือได้ยื่นและชำระไม่ถูกต้อง (มาตรา ๖)

๕. ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๗๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับการตีราคาทรัพย์สินใน ๓ กรณี ตาม (ก) ในกรณีเลิกบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล (ข) ในกรณีควบกันของกิจการและ (ค) ในกรณีที่มีการโอนกิจการระหว่างบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลด้วยกัน (มาตรา ๗)

๕๒. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๒๒๘ ฉบับพิเศษ วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๔ หน้า ๗

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๓๔ เป็นต้นไป เว้นแต่

๑. บทบัญญัติมาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชกำหนดนี้ ว่าด้วยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๓๖ เป็นต้นไป

๒. บทบัญญัติมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๗ เฉพาะบัญชีอัตราภาษีเงินได้สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตาม (๒) (ข) (ค) และ (ง) แห่งพระราชกำหนดนี้ ว่าด้วยภาษีเงินได้บริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

๓. บทบัญญัติมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๗ เฉพาะบัญชีอัตราภาษีเงินได้สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตาม (๒) (ก) และ (จ) แห่งพระราชกำหนดนี้ ว่าด้วยภาษีเงินได้บริษัท

และห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีเริ่มในหรือหลังวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มีความจำเป็นต้องปรับปรุงประมวลรัษฎากรให้เหมาะสมกับสภาพและเหตุการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องพิจารณาโดยด่วนและลับเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดินและเป็นกรณีฉุกเฉิน มีความจำเป็นต้องรีบด่วน ในอันจะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓๐ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความในมาตรา ๑๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับกรณี que เจ้าพนักงานประเมินมีเหตุควรเชื่อว่าผู้ใดแสดงรายการตามแบบที่ยื่นไม่ถูกต้องตามความจริง ให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจออกหมายเรียกผู้ยื่นรายการนั้นมาไต่สวน และออกหมายเรียกพยานกับสั่งให้ผู้ยื่นรายการหรือพยานนั้นนำบัญชี เอกสารหรือหลักฐานอื่นอันควรแก่เรื่องมาแสดงได้ แต่ต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน นับแต่วันส่งหมาย (มาตรา ๓)

๒. เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๗ ตี และมาตรา ๒๗ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับ มาตรา ๔๗ ตี เรื่องการขอคืนภาษีและภาษีที่ถูกหักไว้ ณ ที่จ่ายและนำส่งแล้วเป็นจำนวนเงินเกินกว่า ที่ควรต้องเสียภาษี มาตรา ๔๗ จัตวา เกี่ยวกับการขอคืนภาษีอากร เจ้าพนักงานประเมินอาจส่งหนังสือแจ้งความแก่ผู้มีสิทธิขอคืนได้ตามสมควร (มาตรา ๔)

๓. ยกเลิกความในมาตรา ๔๒ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๗ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) ยอมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ ๔๐ แต่รวมกันไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๕)

๔. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๒ ตี แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๓) เฉพาะค่าแห่งลิขสิทธิ์ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ ๔๐ แต่ไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๖)

๕. ยกเลิกความใน (ก) (ข) และ (ค) ของมาตรา ๔๗ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๗ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับผู้มีเงินได้ ๓๐,๐๐๐ บาท สามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ ๓๐,๐๐๐ บาท และบุตรชอบด้วยกฎหมาย หรือบุตรบุญธรรมของผู้มีเงินได้ รวมทั้งบุตรชอบด้วยกฎหมายของสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ด้วย (มาตรา ๗)

๖. ยกเลิกความใน (จ) ของมาตรา ๔๗ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๒๕ (มาตรา ๘)

๗. เพิ่มความเป็นวรรคสองของมาตรา ๔๗ (๑) (ฉ) แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับในกรณีสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ ซึ่งเป็นผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมตามวรรคหนึ่ง และความเป็นสามี

ภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้หักลดหย่อนได้ด้วย สำหรับเงินสบทบของสามีหรือภริยาที่จ่ายเข้ากองทุน ประกันสังคมดังกล่าวตามเกณฑ์ในวรรคหนึ่ง (มาตรา ๙)

๘. ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศ คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๗ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความใน พระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับในกรณีสามีภริยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ ถ้าความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปี ภาษี การหักลดหย่อนตาม (๑) (ก) และ (ข) ให้หักลดหย่อนรวมกันได้ ๖๐,๐๐๐ บาท แต่ถ้าความเป็นสามีภริยา มิได้อยู่ตลอดปีภาษี ให้ต่างฝ่ายต่างหักลดหย่อนได้ตาม (๑) (ก) และสำหรับการหักลดหย่อนตาม (ค) (ฉ) และ (ช) ให้ต่างฝ่ายต่างหักได้กึ่งหนึ่งตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแต่ละกรณี (มาตรา ๑๐)

๙. ยกเลิกความใน (๕) และ (๖) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศ คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๗ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความใน พระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับผู้มีเงินได้เป็นกองมรดก ให้หักลดหย่อนได้ ๓๐,๐๐๐ บาท กรณีผู้มีเงินได้เป็น ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีชนิดบุคคลหักลดหย่อนได้ตาม (๑) (ก) (มาตรา ๑๑)

๑๐. ยกเลิกความในมาตรา ๔๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไข เพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับผู้มีเงินได้ ตามมาตรา ๔๐ (๔) (ข) ได้รับเครดิต ในการคำนวณภาษีสามในเจ็ดส่วนของเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของ กำไรที่ได้รับ (มาตรา ๑๒)

๑๑. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของ (๒) ของมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย ประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๗ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ และใช้ความ ในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับผู้มีเงินได้พึงประเมินตั้งแต่ ๖๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป ให้เสียภาษีไม่น้อยกว่าร้อยละ ๐.๕ ของยอดเงินได้พึงประเมิน (มาตรา ๑๓)

๑๒. เพิ่มความเป็นวรรคสองของมาตรา ๔๘ (๓) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๙) พ.ศ. ๒๕๓๔ เกี่ยวกับผู้มีเงินได้ซึ่งเป็นผู้ อยู่ในประเทศไทยจะเลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ ๑๐.๐ ของเงินได้ โดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (๑) และ (๒) ก็ได้ (มาตรา ๑๔)

๑๓. เพิ่มความใน (๕) ของมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษี โดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณตาม (๑) และ (๒) ก็ได้สำหรับเงินที่นายจ้างจ่ายให้ครั้งเดียวเพราะออกจากงาน ซึ่งคำนวณจ่ายจากระยะเวลาที่ทำงาน กรณีเงินได้พึงประเมินจ่ายในลักษณะเงินบำเหน็จหรือเงินบำนาญ ให้ถือว่าเฉพาะเงินบำเหน็จเป็นเงินซึ่งนายจ้างจ่ายให้ครั้งเดียวเพราะเหตุออกจากงานและให้ลดค่าใช้จ่าย จำนวน ๗,๐๐๐ บาท ลงเหลือ ๓,๕๐๐ บาท (มาตรา ๑๕)

๑๔. เพิ่มความเป็นวรรคสาม และวรรคสี่ ของมาตรา ๕๐ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินตาม มาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) ให้คำนวณภาษีตามเกณฑ์ในมาตรา ๔๘ (๕) เป็นเงินภาษีทั้งสิ้นเท่าใดให้หักเงินภาษีไว้ เท่านั้น กรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๒) ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ ๑๕.๐ ของเงินได้ (มาตรา ๑๖)

๑๕. ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๙) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทนเกี่ยวกับเงิน ได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๓) และ (๔) ให้คำนวณหักตามอัตราภาษีเงินได้ (มาตรา ๑๗)

๑๖. ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทนเกี่ยวกับ

ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๕) และ (๖) ที่จ่ายให้แก่ผู้รับซึ่งมิได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทยให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ ๑๕.๐ ของเงินได้ (มาตรา ๑๘)

๑๗. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๗ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับให้บุคคลทุกคนยกเว้นผู้เยาว์ หรือผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ ยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินที่ตนได้รับในระหว่างปีภาษีที่ล่วงมาแล้วภายในเดือนมีนาคมทุก ๆ ปี ตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง (มาตรา ๑๙)

๑๘. ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๕๗ เบญจ วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับเงินสมทบที่ผู้ประกันตนจ่ายเข้ากองทุนประกันสังคมตามมาตรา ๔๗ (๑) (ณ) (มาตรา ๒๐)

๑๙. ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๖๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับราคาทรัพย์สินอื่นนอกจาก (๖) ให้ถือตามราคาที่พึงซื้อทรัพย์สินนั้นได้ตามปกติและเมื่อมีการตีราคาทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ห้ามมิให้นำราคาที่ตีราคาเพิ่มขึ้นมารวมคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิ (มาตรา ๒๑)

๒๐. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๖๕ ทวิ (๕) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับเงินตรา ทรัพย์สินหรือหนี้สินซึ่งมีค่าหรือราคาเป็นเงินตราต่างประเทศที่เหลืออยู่ในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีให้คำนวณค่าหรือราคาเป็นเงินตราไทย (มาตรา ๒๒)

๒๑. ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๖๕ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับรายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการส่วนตัว การให้โดยเสน่หา หรือการกุศลเว้นแต่รายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะ หรือเพื่อการสาธารณประโยชน์ตามที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี ให้หักได้ในส่วนที่ไม่เกินร้อยละ ๒ ของกำไรสุทธิ และรายจ่ายเพื่อการศึกษาหรือเพื่อการกีฬา ตามที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี ให้หักได้อีกในส่วนที่ไม่เกินร้อยละ ๒ ของกำไรสุทธิ (มาตรา ๒๓)

๒๒. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๗๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศมิได้ประกอบกิจการในประเทศไทย แต่ได้รับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) ที่จ่ายจากประเทศไทย ให้เสียภาษีเงินได้สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล แล้วนำส่งอำเภothองที่พร้อมกับยื่นรายการตามแบบภายในเจ็ดวันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่จ่ายเงินได้พึงประเมินนั้น (มาตรา ๒๔)

๒๓. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๗๐ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใดจำหน่ายเงินกำไรหรือเงินประเภทอื่นใดที่กักไว้จากกำไรหรือที่ถือได้ว่าเป็นเงินกำไรออกไปจากประเทศไทย ให้เสียภาษีเงินได้ โดยหักภาษีจากจำนวนเงินที่จำหน่ายนั้นตามอัตราภาษีเงินได้สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล แล้วนำส่งอำเภothองที่พร้อมกับยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในเจ็ดวันนับแต่วันจำหน่าย (มาตรา ๒๕)

๒๔. ยกเลิกความใน (๑) สำหรับบุคคลธรรมดา แห่งบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓๗)

ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับบัญชีอัตราภาษีเงินได้สำหรับบุคคลธรรมดา (มาตรา ๒๖)

๒๕. ยกเลิกความใน (๒) สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลแห่งบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับบัญชีอัตราภาษีเงินได้สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล (มาตรา ๒๗)

๒๖. เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ ของมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ เกี่ยวกับสินค้าใดที่ถูกกำหนดให้เป็นสินค้าตามประเภทที่กล่าวในวรรคหนึ่งและได้มีการนำเข้าในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรก่อนวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ผู้นำนี้น้ำที่ ต้องเสียภาษีการค้ำตามหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากรก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป (มาตรา ๒๘)

๒๗. บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิก หรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ (มาตรา ๒๙)

๕๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๒) พ.ศ. ๒๕๔๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๙ ก วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๐ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๐ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากในปัจจุบันนี้ประมวลรัษฎากรได้บัญญัติให้ผู้มีเงินได้จากเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไร ซึ่งได้รับจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ได้รับเครดิตในการคำนวณภาษีสามในเจ็ดส่วนของเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไรที่ได้รับทุกกรณี ในขณะที่การประกอบกิจการของบริษัทหรือ ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยต้องเสียภาษีเงินได้จากกำไรสุทธิในกิจการต่าง ๆ ในอัตราที่ แตกต่างกัน สมควรแก้ไขให้ผู้มีเงินได้จากเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไรที่ได้รับจากบริษัทหรือ ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าวได้รับเครดิตในการคำนวณภาษีให้สอดคล้องกับการเสียภาษีของบริษัทหรือ ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งมีอยู่หลายอัตราเพื่อความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษี และสมควรกำหนดความรับผิดชอบของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลผู้จ่ายเงินได้ซึ่งแสดงข้อความในหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย ไม่ถูกต้อง เพื่อให้การเครดิตภาษีเป็นไปโดยรอบคอบและถูกต้อง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๔ และใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการได้รับเครดิตในการคำนวณภาษีสำหรับผู้มีเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๔) (ข) (มาตรา ๓)

๒. เพิ่มความเป็นวรรคสี่ของมาตรา ๔๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๔ เกี่ยวกับในกรณี ที่บริษัทหรือ

ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลผู้จ่ายเงินได้แสดงข้อความที่กำหนดให้ต้องระบุในหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย ต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้เงินได้เท่ากับจำนวนเงินที่ได้คืนเกินไปหรือชำระภาษีไว้มากเกินไป (มาตรา ๔)

๕๔. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๐ ก วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๓๒

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๐ เป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติมาตรา ๓ ให้ใช้บังคับสำหรับ เงินได้ของบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๐ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มีปัญหาวิกฤตการณ์ทางการเงิน ส่งผลทำให้ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์ และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์จำเป็นต้องกันเงินสำรองไว้เป็นค่าเผื่อหนี้สูญ หรือหนี้สงสัยจะสูญสูงขึ้นกว่าเดิม แต่บทบัญญัติของประมวลรัษฎากรที่ให้นำเงินสำรองดังกล่าวมาถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิได้มี ข้อจำกัดก่อให้เกิดภาระภาษีแก่ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์ และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ เกินสมควร ดังนั้น เพื่อเป็นการลดภาระภาษีให้แก่สถาบันการเงินซึ่งจะทำให้ฐานะทางการเงินของสถาบัน การเงินดีขึ้น สมควรกำหนดให้เงินสำรองดังกล่าวถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิได้เต็มจำนวน และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้ในอันที่จะรักษาความมั่นคง ทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

ยกเลิกความใน (ค) ของมาตรา ๖๕ ตรี (๑) แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๑) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับเงิน สำรองที่กันไว้เป็นค่าเผื่อหนี้สูญหรือหนี้สงสัยจะสูญสำหรับหนี้จากการให้สินเชื่อที่ธนาคารพาณิชย์ บริษัท เงินทุน บริษัทหลักทรัพย์ หรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ได้กันไว้ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ หรือกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ เฉพาะส่วนที่ตั้งเพิ่มขึ้นจากเงินสำรองประเภทดังกล่าวที่ปรากฏในงบดุลของรอบระยะเวลาบัญชีก่อน

เงินสำรองส่วนที่ตั้งเพิ่มขึ้นตามวรรคหนึ่ง และได้นำมาถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิ หรือขาดทุนสุทธิไปแล้วในรอบระยะเวลาบัญชีใด ต่อมาหากมีการตั้งเงินสำรองประเภทดังกล่าวลดลงให้นำเงิน สำรองส่วนที่ตั้งลดลงซึ่งได้ถือเป็นรายจ่ายไปแล้วนั้น มารวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่ตั้งเงิน สำรองลดลงนั้น (มาตรา ๓)

๕๕. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๓) พ.ศ. ๒๕๔๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕ ตอน ๑๐๒ ก วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๑ หน้า ๑๒

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๒ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้การบริการขนส่งระหว่างประเทศ โดยอากาศยานหรือเรือเดินทะเลที่กระทำโดยผู้ประกอบการที่เป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยหรือกฎหมายของต่างประเทศใช้อัตราภาษีร้อยละ ๐ ในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มเพียงอัตราเดียว เพื่อให้เกิดความเป็นกลางและเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการดังกล่าวที่เข้ามาประกอบกิจการในราชอาณาจักรและเพื่อลดปัญหาความยุ่งยากที่เกิดจากการที่ต้องมีการติดตามวิธีการปฏิบัติทางภาษีของประเทศคู่ค้าอื่น ๆ ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขนส่งระหว่างประเทศทางทะเลที่ตัวแทนผู้ประกอบการขนส่งมักจะรับเป็นตัวแทนให้กับหลายบริษัท หากมีแนวปฏิบัติในแนวทางเดียวกันแล้วจะลดภาระแก่ตัวแทนเหล่านั้นได้ ตลอดจนเพื่อส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการคมนาคมในภูมิภาคประกอบกับสมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้การรับประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัยซึ่งเดิมเป็นการประกอบกิจการที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะเป็นการประกอบกิจการที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มแทนเพื่อให้มีการประกอบกิจการในระบบภาษีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการจัดเก็บภาษีในระยะยาว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๓) พ.ศ. ๒๕๔๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๘๐/๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการให้บริการขนส่งระหว่างประเทศโดยอากาศยานหรือเรือเดินทะเลที่กระทำโดยผู้ประกอบการที่เป็นนิติบุคคล (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๙๑/๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับการรับประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต (มาตรา ๔)

๓. ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๙๑/๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับสำหรับกิจการรับประกันชีวิตตามมาตรา ๙๑/๒ (๓) รายรับจากการประกอบกิจการ ได้แก่ ดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียม หรือค่าบริการ (มาตรา ๕)

๕๖. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๔) พ.ศ. ๒๕๔๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๐๒ ก วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๑ หน้า ๑๔

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๒ เป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติมาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มีความจำเป็นต้องปรับปรุงระบบภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศ จึงสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้ผู้เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรที่ซื้อสินค้า

จากผู้ประกอบการจดทะเบียน และโดยที่ในปัจจุบันการจัดเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะกรณีการขายอสังหาริมทรัพย์เป็นทางค่าหรือหากำไรไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เนื่องจากกฎหมายปัจจุบันกำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษี และชำระภาษีธุรกิจเฉพาะกรณีดังกล่าวในเดือนถัดไป ซึ่งปรากฏว่ามีการหลีกเลี่ยงไม่ชำระภาษีเป็นจำนวนมาก ทำให้รัฐขาดรายได้ส่วนนี้ไป ดังนั้น สมควรปรับปรุงประมวลรัษฎากร เพื่อให้การบริหารจัดเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะสำหรับกรณีนี้มีประสิทธิภาพมากขึ้น อันจะเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เสียภาษีและป้องกันการหลีกเลี่ยงการเสียภาษี ส่งผลทำให้รัฐมีรายได้เพิ่มมากขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๗ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. เพิ่มความเป็นมาตรา ๘๔/๔ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการให้อำนาจอธิบดีกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ถูกเรียกเก็บไว้แล้ว ในกรณีที่ผู้เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรซื้อสินค้าจากผู้ประกอบการจดทะเบียนเพื่อนำออกไปนอกราชอาณาจักร (มาตรา ๓)

๒. เพิ่มความเป็นวรรคสามของมาตรา ๙๑/๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ เกี่ยวกับความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมิให้ใช้บังคับแก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีธุรกิจเฉพาะสำหรับกิจการขายอสังหาริมทรัพย์เป็นทางค่าหรือหากำไรตามมาตรา ๙๑/๒ (๖) และให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีกรณีดังกล่าวเสียภาษีโดยคำนวณจากฐานภาษีตามมาตรา ๙๑/๕ (๖) ในขณะที่จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์นั้น ตามอัตราภาษีที่กำหนดไว้ในมาตรา ๙๑/๖ รวมทั้งมีสิทธิอุทธรณ์การประเมินภาษีตามบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์ในส่วน ๒ หมวด ๒ ลักษณะ ๒ (มาตรา ๔)

๓. เพิ่มความเป็นวรรคห้า วรรคหก และวรรคเจ็ด ของมาตรา ๙๑/๑๐๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ เกี่ยวกับความในวรรคหนึ่งถึงวรรคสี่มิให้ใช้บังคับแก่การยื่นแบบแสดงรายการภาษีและการชำระภาษี ของผู้มีหน้าที่เสียภาษีธุรกิจเฉพาะสำหรับกิจการขายอสังหาริมทรัพย์เป็นทางค่าหรือหากำไรตามมาตรา ๙๑/๒ (๖) และให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีกรณีดังกล่าวยื่นแบบแสดงรายการภาษีตามแบบที่อธิบดีกำหนด ในขณะที่จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ พร้อมกับชำระภาษีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมนั้น ในการชำระภาษีตามวรรคห้า ให้กรมที่ดินเรียกเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะเพื่อกรมสรรพากรและห้ามพนักงานเจ้าหน้าที่ลงนามรับรู้ ยอมให้ทำหรือบันทึกไว้จนกว่าจะได้รับเงินภาษีที่ต้องชำระให้ครบถ้วนถูกต้องแล้ว ภาษีที่ได้ชำระแล้วตามวรรคห้า ให้ส่งเป็นรายได้แผ่นดินตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด (มาตรา ๕)

๔. บทบัญญัติตามหมวด ๕ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากรก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปสำหรับการจัดเก็บภาษีที่ค้างอยู่หรือที่ถึงกำหนดชำระก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๖)

๕๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๔) พ.ศ. ๒๕๔๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๘ ตอนที่ ๘๕ ก วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๔ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๔๔ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยศุลกากรเพื่อกำหนดให้มีการจัดตั้งเขตปลอดอากรขึ้นเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการส่งออก โดยผู้ประกอบการในเขตดังกล่าวจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี ในทำนองเดียวกันกับเขตอุตสาหกรรมส่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย แต่โดยที่บทบัญญัติของประมวลรัษฎากรได้กำหนดให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับเขตอุตสาหกรรมส่งออกเท่านั้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรเพื่อให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีครอบคลุมถึงเขตปลอดอากร และเขตที่มีกฎหมายกำหนดให้ยกเว้นอากรขาเข้าตามที่จะได้มีการจัดตั้งขึ้นต่อไปด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๕) พ.ศ. ๒๕๔๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๑ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความใน (๑๒) ของมาตรา ๗๗/๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับ “นำเข้า” หมายความว่า นำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักร และให้หมายความรวมถึงการนำสินค้าที่ต้องเสียอากร ขาเข้าหรือที่ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรออกจากเขตปลอดอากรโดยมิใช่เพื่อส่งออกด้วย (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความใน (ก) ของ (๑๔) ในมาตรา ๗๗/๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับการนำสินค้าในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตปลอดอากรเฉพาะสินค้าที่ต้องเสียอากรขาออกหรือที่ได้รับยกเว้นอากรขาออกตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด (มาตรา ๔)

๓. ยกเลิกบทนิยามศัพท์คำว่า “เขตอุตสาหกรรมส่งออก” ใน (๒๑) ของมาตรา ๗๗/๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับ “เขตปลอดอากร” หมายความว่า เขตปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตอุตสาหกรรมส่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และเขตที่มีกฎหมายกำหนดให้ยกเว้นอากรขาเข้า (มาตรา ๕)

๔. ยกเลิกความใน (ข) ของ (๔) ในมาตรา ๗๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับ การส่งออกในกรณีที่น่าสินค้าเข้าไปในเขตปลอดอากรตามมาตรา ๗๗/๑ (๑๔) (ก) ให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นในวันที่นำสินค้าในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตดังกล่าว (มาตรา ๖)

๕. ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๗๘/๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับการนำเข้ากรณีนำสินค้าในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตปลอดอากรแล้วนำสินค้าออกจากเขตดังกล่าวโดยมิใช่เพื่อส่งออกตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗๗/๑ (๑๒) ให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นในวันที่นำสินค้านั้น ออกจากเขตดังกล่าวโดยมิใช่เพื่อส่งออก (มาตรา ๗)

๖. ยกเลิกความในวรรคสองของ (๒) ของมาตรา ๘๐/๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน

เกี่ยวกับการให้บริการที่กระทำในราชอาณาจักรและได้มีการใช้บริการนั้นในต่างประเทศ ให้รวมถึงการให้บริการที่กระทำในราชอาณาจักรเพื่อใช้ผลิตสินค้าในเขตปลอดอากรเพื่อส่งออก และการให้บริการที่กระทำในเขตดังกล่าวเพื่อใช้ผลิตสินค้าเพื่อส่งออกด้วย (มาตรา ๘)

๗. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของ (๖) ของมาตรา ๘๐/๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับการขายสินค้าหรือการให้บริการระหว่างคลังสินค้าทัณฑ์บนกับคลังสินค้าทัณฑ์บนหรือระหว่างผู้ประกอบการกับผู้ประกอบการที่ประกอบกิจการอยู่ในเขตปลอดอากร ไม่ว่าจะอยู่ในเขตเดียวกันหรือไม่ หรือระหว่างคลังสินค้าทัณฑ์บนกับผู้ประกอบการที่ประกอบกิจการอยู่ในเขตปลอดอากร ทั้งนี้ เฉพาะการขายสินค้าหรือการให้บริการที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด (มาตรา ๙)

๘. ยกเลิกความใน (ข) ของ (๒) ในมาตรา ๘๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับ สินค้าจากต่างประเทศที่นำเข้าไปในเขตปลอดอากร ทั้งนี้ เฉพาะสินค้าที่ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น (มาตรา ๑๐)

๙. ยกเลิกความในมาตรา ๘๓/๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับในกรณีที่มีการนำสินค้าที่นำเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรหรือเขตปลอดอากร ถ้าภายหลังสินค้านั้นได้ปล่อยออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนโดยมิใช่เพื่อส่งออก หรือได้มีการนำสินค้าออกจากเขตปลอดอากรโดยมิใช่เพื่อส่งออก ให้ผู้นำเข้าที่มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มยื่นใบขนสินค้าและชำระภาษีมูลค่าเพิ่มต่อเจ้าพนักงานศุลกากรพร้อมกับการชำระอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร (มาตรา ๑๑)

๕๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๖) พ.ศ. ๒๕๔๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๒ ตอนที่ ๔ ก วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๘ หน้า ๑๓

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ กำหนดให้ผู้อุปการะเลี้ยงดูบุพการี ซึ่งเป็นผู้สูงอายุที่ไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ มีสิทธิได้รับการหักลดหย่อนภาษีตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประมวลรัษฎากร ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนการอุปการะเลี้ยงดูบิดามารดาผู้ให้กำเนิดบุตร สมควรกำหนดให้ผู้มีเงินได้ซึ่งอุปการะเลี้ยงดูบิดามารดาของตนหรือบิดามารดาของสามีหรือภริยาของตนสามารถนำค่าอุปการะเลี้ยงดูดังกล่าวมาหักลดหย่อนในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๖) พ.ศ. ๒๕๔๘ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

เพิ่มความเป็น (ญ) ของ (๑) ในมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๔ เกี่ยวกับค่าอุปการะเลี้ยงดูบิดามารดาของผู้มีเงินได้ รวมทั้งบิดามารดาของสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้คนละสามหมื่นบาทโดยบุคคลดังกล่าวต้องมีอายุหกสิบปีขึ้นไป มีรายได้ไม่เพียงพอแก่การยังชีพ และอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของผู้มีเงินได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ

เงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด ค่าอุปการะเลี้ยงดูตามวรรคหนึ่ง ให้หักลดหย่อนสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่จะต้องยื่นรายการในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นต้นไป (มาตรา ๓)

๕๙. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๗) พ.ศ. ๒๕๕๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๖ ตอนที่ ๘๔ ก วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ หน้า ๕

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่รัฐบาลมีนโยบายเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของคนพิการหรือทุพพลภาพ สมควรกำหนดให้ผู้มีเงินได้ซึ่งอุปการะเลี้ยงดูบิดามารดา สามีหรือภริยาบุตรชอบด้วยกฎหมาย หรือบุตรบุญธรรมของผู้มีเงินได้ บิดามารดาหรือบุตรชอบด้วยกฎหมายของสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ หรือบุคคลอื่นที่ผู้มีเงินได้เป็นผู้ดูแลตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการโดยบุคคลดังกล่าวต้องเป็นคนพิการหรือทุพพลภาพ สามารถนำค่าอุปการะเลี้ยงดูบุคคลดังกล่าวมาหักลดหย่อนในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อันเป็นการสนับสนุนการอุปการะเลี้ยงดูคนพิการหรือทุพพลภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๗) พ.ศ. ๒๕๕๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. เพิ่มความเป็น (ฎ) ของ (๑) ในมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับค่าอุปการะเลี้ยงดูบิดามารดา สามีหรือภริยา บุตรชอบด้วยกฎหมายหรือบุตรบุญธรรมของผู้มีเงินได้ บิดามารดาหรือบุตรชอบด้วยกฎหมายของสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ หรือบุคคลอื่นที่ผู้มีเงินได้เป็นผู้ดูแลตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ คนละหกหมื่นบาทโดยบุคคลดังกล่าวต้องเป็นคนพิการซึ่งมีบัตรประจำตัวคนพิการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ หรือเป็นคนทุพพลภาพ มีรายได้ไม่เพียงพอแก่การยังชีพ และอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของผู้มีเงินได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข รวมทั้งจำนวนคนพิการและคนทุพพลภาพในความอุปการะเลี้ยงดูของผู้มีเงินได้ที่อธิบดีประกาศกำหนด การหักลดหย่อนสำหรับบุตรบุญธรรม ให้หักได้ในฐานะบุตรบุญธรรมเพียงฐานะเดียว ค่าอุปการะเลี้ยงดูตามวรรคหนึ่ง ให้หักลดหย่อนสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ที่จะต้องยื่นรายการในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นต้นไป (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความใน (๒) ของวรรคสอง ในมาตรา ๕๗ เบญจ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ และให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับสำหรับบุตรที่หักลดหย่อนได้ตามอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๗ (๑) (ค) (ฉ) และ (ฎ) คนละกึ่งหนึ่ง (มาตรา ๔)

๖๐. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๕๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๙ ตอนที่ ๑๒๔ ก วันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๕ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติมาตรา ๓ และมาตรา ๖ ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำปีภาษี พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๑๗/๒๕๕๕ ว่า มาตรา ๕๗ ตรี และมาตรา ๕๗ เบญจ แห่งประมวลรัษฎากร ขัดหรือแย้งต่อมาตรา ๓๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บทบัญญัติดังกล่าว จึงเป็นอันใช้บังคับมิได้ตามมาตรา ๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งทำให้มีความจำเป็นต้องกำหนด หลักเกณฑ์ในการเสียภาษีเงินได้และการยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินของผู้มีเงินได้ที่เป็นสามีและ ภริยาขึ้นใหม่บางประการ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรในเรื่องดังกล่าว เพื่อใช้บังคับ สำหรับการยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินประจำปีภาษี พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นต้นไป ทั้งนี้ ผู้มีเงินได้มีหน้าที่ ยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินประจำปีภาษี พ.ศ. ๒๕๕๕ ใน พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งต้องเริ่มต้นยื่นตั้งแต่นั้น เดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบกับการจัดเก็บภาษีเงินได้และการบริหารจัดการเก็บภาษีเงินได้ตามบทบัญญัติ แห่งกฎหมายเป็นเครื่องมือทางการคลังที่สำคัญในอันที่จะทำให้รัฐสามารถจัดเก็บภาษีอากรซึ่งเป็นรายได้ที่สำคัญ ต่อเศรษฐกิจของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพและตรวจสอบได้และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วน อันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้ในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๕๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๘ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนด แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความตามพระราชกำหนดนี้แทนเกี่ยวกับ ในกรณีสามีภริยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ การหักลดหย่อนตาม (๑) (ก) และ (ข) ให้หักลดหย่อนรวมกันได้ ๖๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกมาตรา ๕๗ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๙ (มาตรา ๔)

๓. ยกเลิกมาตรา ๕๗ เบญจ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไข เพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ (มาตรา ๕)

๔. เพิ่มความเป็นมาตรา ๕๗ ฉ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับในการเก็บภาษีเงินได้จากสามีและ ภริยานั้น ให้สามีและภริยาต่างฝ่ายต่างมีหน้าที่ยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินที่ตนได้รับในระหว่างปีภาษี ที่ล่วงมาแล้วตามมาตรา ๕๖ ในกรณีที่เงินได้พึงประเมินไม่อาจแยกได้อย่างชัดเจนว่าเป็นของสามีหรือภริยา แต่ละฝ่ายจำนวนเท่าใดให้ถือเป็นเงินได้พึงประเมินของสามีและภริยาฝ่ายละกึ่งหนึ่ง เว้นแต่เงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา ๔๐ (๘) สามีและภริยาจะแบ่งเงินได้พึงประเมินเป็นของแต่ละฝ่ายตามส่วนที่ตกลงกันก็ได้ แต่รวมกันต้องไม่น้อยกว่าเงินได้พึงประเมินที่ได้รับ ถ้าตกลงกันไม่ได้ ให้ถือเป็นเงินได้พึงประเมินของสามี และภริยาฝ่ายละกึ่งหนึ่ง สามีและภริยาจะตกลงยื่นรายการและเสียภาษีรวมกัน โดยให้ถือเอาเงินได้พึงประเมิน ของตนเป็นเงินได้ของสามีหรือภริยาอีกฝ่ายหนึ่งก็ได้ หรือจะแยกยื่นรายการและเสียภาษีเฉพาะส่วนที่เป็นเงิน ได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) โดยมีให้ถือเอาเป็นเงินได้ของอีกฝ่ายหนึ่งก็ได้แต่ถ้ามีภาษีค้างชำระ สามี และภริยาต้องร่วมรับผิดชอบในการเสียภาษีที่ค้างชำระนั้น เมื่อได้เลือกยื่นรายการตามวรรคสองและวรรคสาม ในปีภาษีใดแล้ว ให้ถือว่าเป็นวิธีการยื่นรายการสำหรับปีภาษีนั่นตลอดไป เว้นแต่อธิบดีจะอนุมัติให้เปลี่ยนแปลง วิธีการเลือกยื่นรายการดังกล่าว (มาตรา ๖)

๕. บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ (มาตรา ๗)

๖๑. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๘) พ.ศ. ๒๕๕๗

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๑ ตอนที่ ๗๗ ก วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ หน้า ๒๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มาตรา ๖๓ แห่งประมวลรัษฎากรกำหนดให้การขอคืนภาษีเงินได้ที่ถูกหักไว้ ณ ที่จ่ายและนำส่งแล้วเป็นจำนวนเงินเกินกว่าที่ควรต้องเสียให้ยื่นคำร้องขอคืนได้ภายในสามปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งปี ซึ่งถูกหักภาษีเกินไป ซึ่งระยะเวลาดังกล่าวไม่สอดคล้องกับมาตรา ๒๗ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร อันเป็นบทบัญญัติในลักษณะทำนองเดียวกันทำให้เกิดปัญหาในการบังคับใช้กฎหมายสมควรปรับปรุงระยะเวลาการยื่นคำร้องขอคืนภาษีเงินได้ที่ถูกหักไว้ ณ ที่จ่าย ให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๘) พ.ศ. ๒๕๕๗ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

ยกเลิกความในมาตรา ๖๓ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับบุคคลใดถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายและนำส่งแล้วเป็นจำนวนเงินเกินกว่าที่ควรต้องเสียภาษีตามส่วนนี้ บุคคลนั้นมีสิทธิได้รับเงินจำนวนที่เกินนั้นคืน แต่ต้องยื่นคำร้องขอคืนต่อเจ้าพนักงานประเมินภายในสามปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นรายการภาษีตามที่กฎหมายกำหนด

บุคคลใดที่ไม่มีหน้าที่ต้องยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินในปีภาษี แต่ถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายและนำส่งแล้ว บุคคลนั้นมีสิทธิได้รับเงินจำนวนที่ถูกหักและนำส่งไว้แล้วนั้นคืน แต่ต้องยื่นคำร้องขอคืนต่อเจ้าพนักงานประเมินภายในสามปีนับแต่วันที่ ๓๑ มีนาคม ของปีถัดจากปีที่ถูกหักภาษีไว้ (มาตรา ๓)

๖๒. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๙) พ.ศ. ๒๕๕๗

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๑ ตอนที่ ๘๗ ก วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๗ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ของปีถัดจากปีที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการจัดเก็บภาษีเงินได้จากห้างหุ้นส่วนสามัญและคณะบุคคลที่มีชนิดบุคคลให้เกิดความชัดเจนและเป็นธรรมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๙) พ.ศ. ๒๕๕๗ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๖ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. เพิ่มบทนิยามคำว่า “คณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคล” ระหว่างบทนิยามคำว่า “บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล” และคำว่า “ขาย” ในมาตรา ๓๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ เกี่ยวกับ “คณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคล” หมายความว่า บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปตกลงกระทำการร่วมกันอันมิใช่เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญ (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิก (๑๔) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ (มาตรา ๔)

๓. บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๕)

๖๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๐) พ.ศ. ๒๕๕๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๗๒ ก วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ หน้า ๑๒

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ได้มีการตรากฎหมายเพื่อจัดเก็บภาษีจากการรับมรดก แต่ประมวลรัษฎากรยังมีการยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สำหรับเงินได้ที่ได้รับการอุปการะโดยหน้าที่ธรรมจรรยาหรือจากการให้โดยเสนหาเนื่องในพิธีหรือตามโอกาสแห่งขนบธรรมเนียมประเพณี และเงินได้จากการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์โดยไม่มีค่าตอบแทนให้แก่บุตรชอบด้วยกฎหมายซึ่งไม่รวมถึงบุตรบุญธรรม เป็นการไม่สอดคล้องกับการจัดเก็บภาษีการรับมรดก สมควรปรับปรุงบทบัญญัติในการจัดเก็บภาษีสำหรับการให้ในกรณีดังกล่าวให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๐) พ.ศ. ๒๕๕๘ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๙ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความใน (๑๐) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับเงินได้ที่ได้รับการอุปการะ (มาตรา ๓)

๒. เพิ่มความเป็น (๒๖) (๒๗) (๒๘) และ (๒๙) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับ (๒๖) เงินได้จากการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์โดยไม่มีค่าตอบแทนให้แก่บุตรชอบด้วยกฎหมายซึ่งไม่รวมถึงบุตรบุญธรรม เฉพาะเงินได้ในส่วนที่ไม่เกินยี่สิบล้านบาทตลอดปีภาษีนั้น (๒๗) เงินได้ที่ได้รับการอุปการะหรือจากการให้โดยเสนหาจากบุพการี ผู้สืบสันดาน หรือคู่สมรส เฉพาะเงินได้ในส่วนที่ไม่เกินยี่สิบล้านบาทตลอดปีภาษีนั้น (๒๘) เงินได้ที่ได้รับการอุปการะโดยหน้าที่ธรรมจรรยาหรือจากการให้โดยเสนหาเนื่องในพิธีหรือตามโอกาสแห่งขนบธรรมเนียมประเพณี ทั้งนี้ จากบุคคลซึ่งมิใช่บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือคู่สมรส เฉพาะเงินได้ในส่วนที่ไม่เกินยี่สิบล้านบาทตลอดปีภาษีนั้น (๒๙) เงินได้ที่ได้รับการให้โดยเสนหาที่ผู้ให้แสดงเจตนาหรือเห็นได้ว่ามีความประสงค์ให้ใช้ เพื่อประโยชน์ในกิจการศาสนา กิจการศึกษา หรือกิจการสาธารณประโยชน์ ตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๔)

๓. เพิ่มความเป็น (๔/๑) ของมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ ๕ ของเงินได้ส่วนที่เกินยี่สิบล้านบาท โดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (๑) และ (๒) ก็ได้ สำหรับเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๘) ที่เป็นเงินได้จากการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์ โดยไม่มีค่าตอบแทนให้แก่บุตรชอบด้วยกฎหมายซึ่งไม่รวมถึงบุตรบุญธรรม ที่ไม่ได้รับยกเว้นตามมาตรา ๔๒ (๒๖) (มาตรา ๕)

๔. เพิ่มความเป็น (๖) และ (๗) ของมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับ (๖) ผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ ๕ ของเงินได้ส่วนที่เกินยี่สิบล้านบาท โดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (๑) และ (๒) ก็ได้ สำหรับเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๘) ที่ได้รับการอุปการะหรือจากการให้โดยเสน่หาจากบุพการี ผู้สืบสันดาน หรือคู่สมรส ที่ไม่ได้รับยกเว้นตามมาตรา ๔๒ (๒๗) (๗) ผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ ๕ ของเงินได้ส่วนที่เกินยี่สิบล้านบาท โดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (๑) และ (๒) ก็ได้ สำหรับเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๘) ที่ได้รับการอุปการะ โดยหน้าที่ธรรมจรรยาหรือจากการให้โดยเสน่หาเนื่องในพิธีหรือตามโอกาสแห่งขนบธรรมเนียมประเพณี ทั้งนี้ จากบุคคลซึ่งมิใช่บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือคู่สมรส ที่ไม่ได้รับยกเว้นตามมาตรา ๔๒ (๒๘) (มาตรา ๖)

๕. ยกเลิกความใน (๖) ของมาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับในกรณีการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์โดยไม่มีค่าตอบแทน ให้ถือว่าผู้โอนเป็นผู้จ่ายเงินได้ โดยให้ผู้โอนหักภาษีตามเกณฑ์ใน (๕) เว้นแต่กรณีการโอนให้แก่บุตรชอบด้วยกฎหมายซึ่งไม่รวมถึงบุตรบุญธรรม ให้ผู้โอนหักภาษีไว้ร้อยละ ๕ ของเงินได้เฉพาะในส่วนที่เกินยี่สิบล้านบาท (มาตรา ๗)

๖. การเสียภาษีเงินได้ในส่วนของเงินได้พึงประเมินที่ไม่ได้รับยกเว้นตามมาตรา ๔๒ (๒๖) (๒๗) และ (๒๘) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้คิดเฉพาะเงินได้ที่ได้รับมาภายหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๘)

๖๔. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๑) พ.ศ. ๒๕๕๙

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๑๗ ก วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่บทลงโทษทางอาญาตามประมวลรัษฎากรยังไม่ครอบคลุมถึงกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลไม่ยื่นบัญชีที่มีการรับรองพร้อมกับยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีหรือกระทำการใด ๆ โดยความเท็จโดยฉ้อโกงหรืออุบาย หรือโดยวิธีการอื่นใดทำนองเดียวกันเพื่อขอคืนภาษีอากร อีกทั้งอัตราโทษสำหรับความผิดเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงภาษีอากรยังไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับความผิดอาญาดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๑) พ.ศ. ๒๕๕๙ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๖ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. แก้ไขโดยเพิ่มสำหรับกรณีที่ไม่ยื่นบัญชีที่มีการรับรองตามมาตรา ๖๙ ซึ่งต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท (มาตรา ๓ แก้ไขมาตรา ๓๕ แห่งประมวลรัษฎากร)

๒. แก้ไขโดยเพิ่มบทกำหนดโทษตามมาตรา ๓๗ ให้ครอบคลุมมติการกระทำความผิดเกี่ยวกับการขอคืนภาษีอากร ซึ่งต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงเจ็ดปีและปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองแสนบาท (มาตรา ๔ แก้ไขมาตรา ๓๗ แห่งประมวลรัษฎากร)

๓. แก้ไขโดยกำหนดอัตราโทษให้สูงขึ้น สำหรับกรณีเจตนาไม่ยื่นรายการที่ต้องยื่นตามอัตราภาษีเพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากรซึ่งจากที่กำหนดไว้ คือ “ปรับไม่เกินห้าพันบาทหรือจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือทั้งจำทั้งปรับ” แก้ไขเป็น “จำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ” (มาตรา ๕ แก้ไขมาตรา ๓๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร)

๔. แก้ไขโดยเพิ่มความผิดเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มให้ครอบคลุมถึงกรณีการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มด้วย ซึ่งต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงเจ็ดปีและปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองแสนบาท (มาตรา ๖ แก้ไขมาตรา ๙๐/๔ (๖) แห่งประมวลรัษฎากร)

๖๕. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๒๑ ก วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๙ หน้า ๔

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรปรับอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เสียภาษีจากกำไรสุทธิ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๖ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความใน (ก) ของ (๒) สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลของบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “(ก) ภาษีจากกำไรสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ร้อยละ ๒๐” ซึ่งให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีเริ่มในหรือหลังวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นต้นไป (มาตรา ๓ และมาตรา ๔)

๒. บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๕)

๖๖. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๑๐๙ ก วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มาตรา ๔๒ (๒๖) แห่งประมวลรัษฎากร ได้กำหนดให้เงินได้จากการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์โดยไม่มีค่าตอบแทน ให้แก่บุตรชอบด้วยกฎหมายซึ่งไม่รวมถึงบุตรบุญธรรม เฉพาะในส่วนที่ไม่เกินยี่สิบล้านบาท เป็นเงินได้พึงประเมินที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษี แต่บทบัญญัตินี้ยังไม่ชัดเจนว่า เงินได้พึงประเมินที่ได้รับยกเว้นในส่วนที่ไม่เกินยี่สิบล้านบาทนั้น ให้ใช้บังคับแก่กรณีการโอนให้แก่บุตรชอบด้วยกฎหมายแต่ละคนสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติมาตรา ๔๒ (๒๖) แห่งประมวลรัษฎากร เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดเกี่ยวกับจำนวนบุตรสำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับยกเว้น ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีในกรณีดังกล่าว ให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญคือ กำหนดให้เงินได้จากการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์โดยไม่มีค่าตอบแทนให้แก่บุตรชอบด้วยกฎหมายซึ่งไม่รวมถึงบุตรบุญธรรม เฉพาะเงินได้ที่ได้จากการโอนให้แก่บุตรชอบด้วยกฎหมายนั้น ในส่วนที่ไม่เกิน ๒๐ ล้านบาทต่อบุตรหนึ่งคนตลอดปีภาษีนั้น เป็นเงินได้พึงประเมินที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษี (มาตรา ๓)

๖๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๔) พ.ศ. ๒๕๖๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๑๒ ก วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๐ หน้า ๒๓

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่หลักเกณฑ์การหักค่าใช้จ่าย การหักลดหย่อนการกำหนดเงินได้พึงประเมินที่ต้องเสียภาษีเงินได้ การกำหนดเงินได้พึงประเมินที่ต้องยื่นรายการสำหรับบุคคลธรรมดาและอัตราภาษีเงินได้สำหรับบุคคลธรรมดา ที่กำหนดในบัญชีอัตราภาษีเงินได้ ตามประมวลรัษฎากร ได้ใช้บังคับมาเป็นระยะเวลานาน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและค่าครองชีพในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป สมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์การหักค่าใช้จ่าย การหักลดหย่อน การกำหนดเงินได้พึงประเมินที่ต้องเสียภาษีเงินได้ การกำหนดเงินได้พึงประเมินที่ต้องยื่นรายการสำหรับบุคคลธรรมดา และอัตราภาษีเงินได้สำหรับบุคคลธรรมดา ดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๔) พ.ศ. ๒๕๖๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ปรับปรุงการหักค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น

๑.๑ สำหรับผู้ที่ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่านายหน้า ฯลฯ อันเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร จากเดิมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ ๔๐ ของเงินได้แต่ไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท เป็นร้อยละ ๕๐ ของเงินได้แต่ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๓)

๑.๒ สำหรับผู้มีเงินได้จาก ค่ากู้ยืม ค่าขายหน้า ฯลฯ อันเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๓) แห่งประมวลรัษฎากร จากเดิมให้หักได้เฉพาะค่าแห่งลิขสิทธิ์ โดยให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ ๔๐

ของค่าแห่งลิขสิทธิ์ แต่ไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท ขยายเพิ่มให้ค่าแห่งก๊อปปี้ ค่าแห่งลิขสิทธิ์ หรือสิทธิอย่างอื่น สามารถหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ ๕๐ ของเงินได้ดังกล่าวแต่ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือหักค่าใช้จ่ายตามความจำเป็น และสมควรได้ (มาตรา ๔)

๒. ปรับปรุงการหักค่าลดหย่อนเพิ่มขึ้น ดังนี้

๒.๑ ผู้มีเงินได้ (จากเดิม ๓๐,๐๐๐ บาท) เป็น ๖๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๕)

๒.๒ สามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ (จากเดิม ๓๐,๐๐๐ บาท) เป็น ๖๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๕)

๒.๓ บุตร

(๑) บุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้มีเงินได้หรือบุตรชอบด้วยกฎหมายของสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ เพิ่มเป็นคนละ ๓๐,๐๐๐ บาท (ยกเลิกจากเดิมคนละ ๑๕,๐๐๐ บาท และค่าลดหย่อนการศึกษาบุตรจากเดิมที่ให้หักลดหย่อน ๒,๐๐๐ บาท/คน)

(๒) บุตรบุญธรรมของผู้มีเงินได้ คนละ ๓๐,๐๐๐ บาทแต่รวมกันต้องไม่เกินสามคน (มาตรา ๕) ในกรณีหากมีทั้งบุตรชอบด้วยกฎหมายตาม (๑) และ (๒)ให้นำบุตรตาม (๑) ทั้งหมดมาหักก่อน หากบุตรตาม (๑) ที่มีชีวิตอยู่รวมจำนวน เกิน ๓ คน จะนำบุตรตาม (๒) มาหักไม่ได้แล้ว แต่ถ้าบุตรตาม (๑) มีไม่ถึงสามคนให้นำบุตรตาม (๒) มาหักได้ แต่เมื่อรวมกับบุตรตาม (๑) แล้วต้องไม่เกินสามคน ทั้งนี้ การนับจำนวนบุตร ให้นับเฉพาะบุตรที่มีชีวิตอยู่ตามลำดับอายุสูงสุดของบุตร โดยให้นับรวมทั้งบุตรที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ได้รับการหักลดหย่อนด้วย

๒.๔ ในกรณีสามีหรือภริยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ ให้หักลดหย่อนรวมกันได้ไม่เกิน ๑๒๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๗)

๒.๕ กองมรดก (จากเดิมให้หักลดหย่อนได้ ๓๐,๐๐๐ บาท) เพิ่มเป็น ๖๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๙)

๒.๖ ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มิใช่นิติบุคคล ให้หักลดหย่อนแก่หุ้นส่วนหรือบุคคลในคณะบุคคลเพิ่มเป็นคนละ ๖๐,๐๐๐ บาท แต่รวมกันต้องไม่เกิน ๑๒๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๙)

๓. ปรับปรุงขึ้นเงินได้และบัญชีอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (มาตรา ๑๒)

การเปรียบเทียบอัตราภาษีระหว่างปีภาษี ๒๕๕๙ และปีภาษี ๒๕๖๐ ดังนี้

บัญชีอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่ใช้ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙		บัญชีอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่ใช้ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐	
เงินได้สุทธิ	อัตราภาษี (ร้อยละ)	เงินได้สุทธิ	อัตราภาษี (ร้อยละ)
๑ - ๓๐๐,๐๐๐*	๕	๑ - ๓๐๐,๐๐๐*	๕
๓๐๐,๐๐๐ - ๕๐๐,๐๐๐	๑๐	๓๐๐,๐๐๐ - ๕๐๐,๐๐๐	๑๐
๕๐๐,๐๐๑ - ๗๕๐,๐๐๐	๑๕	๕๐๐,๐๐๑ - ๗๕๐,๐๐๐	๑๕
๗๕๐,๐๐๐ - ๑,๐๐๐,๐๐๐	๒๐	๗๕๐,๐๐๐ - ๑,๐๐๐,๐๐๐	๒๐
๑,๐๐๐,๐๐๑ - ๒,๐๐๐,๐๐๑	๒๕	๑,๐๐๐,๐๐๑ - ๒,๐๐๐,๐๐๑	๒๕
๒,๐๐๐,๐๐๑ - ๔,๐๐๐,๐๐๐	๓๐	๒,๐๐๐,๐๐๑ - ๕,๐๐๐,๐๐๐	๓๐
๔,๐๐๐,๐๐๑ ขึ้นไป	๓๕	๕,๐๐๐,๐๐๑ ขึ้นไป	๓๕

๖๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๕) พ.ศ. ๒๕๖๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๓๗ ก วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๐ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากประเทศไทยในฐานะสมาชิกผู้ร่วมก่อตั้ง Asia Pacific Group on Money Laundering (APG) มีเหตุผลความจำเป็นที่จะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับ (Terms of References) ที่กำหนดให้ประเทศสมาชิกต้องปฏิบัติตามข้อแนะนำของ Financial Action Task Force (FATF) ในการกำหนดให้อาชญากรรมเกี่ยวกับภาษีอากรที่มีลักษณะร้ายแรงเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และเพื่อให้เป็นไปตามเหตุผลดังกล่าว อีกทั้งเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปราบปรามการหลีกเลี่ยงและการฉ้อโกงภาษีอากร สมควรกำหนดให้การกระทำความผิดเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงภาษีอากรและการฉ้อโกงภาษีอากรที่มีลักษณะเป็นอาชญากรรมร้ายแรงเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๕) พ.ศ. ๒๕๖๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญ โดยมาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๗ ตรี ในส่วน ๓ บทกำหนดโทษ ของหมวด ๒ วิธีการเกี่ยวแก่ภาษีอากรประเมิน ของลักษณะ ๒ ภาษีอากรฝ่ายสรรพากร แห่งประมวลรัษฎากร เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๗ ตรี ความผิดตามมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๗ ทวิ หรือมาตรา ๔๐/๔ ที่ผู้กระทำความผิดเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรหรือนำส่งภาษีอากร และเป็นความผิดที่เกี่ยวกับจำนวนภาษีอากรที่หลีกเลี่ยงหรือฉ้อโกงตั้งแต่สิบล้านบาทต่อปีภาษีขึ้นไป หรือจำนวนภาษีอากรที่ขอคืนโดยความเท็จโดยฉ้อโกงหรืออุบายหรือโดยวิธีการอื่นใดทำนองเดียวกัน ตั้งแต่สองล้านบาทต่อปีภาษีขึ้นไป และผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรหรือนำส่งภาษีอากรดังกล่าวได้กระทำในลักษณะที่เป็นกระบวนการหรือเป็นเครือข่ายโดยสร้างธุรกรรมอันเป็นเท็จหรือปกปิดเงินได้พึงประเมินหรือรายได้ เพื่อหลีกเลี่ยงหรือฉ้อโกงภาษีอากรและมีพฤติกรรมปกปิดหรือซ่อนเร้นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเพื่อมิให้ติดตามทรัพย์สินนั้นได้ให้ถือว่าความผิดดังกล่าวเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเมื่ออธิบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาถ่วงดุลความผิดทางภาษีอากรที่เข้าข่ายความผิดมูลฐานส่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินแล้ว ให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินต่อไป คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งประกอบด้วยอธิบดี รองอธิบดีและที่ปรึกษากรมสรรพากรทุกคน”

๖๙. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๖๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๓๓ ก วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑ หน้า ๗๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ในปัจจุบันได้มีการถือหรือครอบครองโทเคนดิจิทัล หรือการซื้อขายหรือแลกเปลี่ยนคริปโทเคอร์เรนซีหรือโทเคนดิจิทัลซึ่งเงินได้จากกรณีดังกล่าวเป็นเงินได้พึงประเมินที่ต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษี แต่โดยที่ยังไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายเพื่อการจัดเก็บภาษีเงินได้จากคริปโทเคอร์เรนซีหรือโทเคนดิจิทัลเป็นการเฉพาะเป็นเหตุให้รัฐไม่สามารถจัดเก็บภาษีได้ครบถ้วน ดังนั้น เพื่อให้การจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในกรณีดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีความจำเป็นที่ต้องแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และโดยที่เป็นกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากรซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาโดยด่วนและลับเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมประเภทเงินได้พึงประเมินโดยเพิ่ม (ซ) และ (ณ) ของมาตรา ๔๐ (๔) แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับ เงินส่วนแบ่งของกำไร หรือผลประโยชน์อื่นใดในลักษณะเดียวกันที่ได้จากการถือหรือครอบครองโทเคนดิจิทัล และ ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการโอนคริปโทเคอร์เรนซีหรือโทเคนดิจิทัล ทั้งนี้ เฉพาะซึ่งตีราคาเป็นเงินได้เกินกว่าที่ลงทุน (มาตรา ๓)

๒. แก้ไขเพิ่มเติมวิธีการหักภาษีเงินได้พึงประเมิน โดยเพิ่มความใน (ฉ) ของมาตรา ๕๐ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๔) (ซ) และ (ณ) ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ ๑๕.๐ ของเงินได้ (มาตรา ๔)

๗๐. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๖) พ.ศ. ๒๕๖๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๙๒ ก วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ หน้า ๒๒

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ประเทศไทยมีอัตราการเกิดของประชากรลดลง ทำให้มีประชากรวัยแรงงานลดลง และอัตราส่วนของผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น เพื่อเป็นการจูงใจให้ผู้มีเงินได้มีบุตรมากกว่าหนึ่งคน อันจะส่งผลให้โครงการสร้างประชากรของประเทศไทยมีความเหมาะสมกับการพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคต สมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์การหักลดหย่อนสำหรับบุตร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๖) พ.ศ. ๒๕๖๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๖ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้ผู้มีเงินได้สามารถหักลดหย่อนสำหรับบุตรชอบด้วยกฎหมายตั้งแต่คนที่สองเป็นต้นไปที่เกิดในหรือหลังปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้เพิ่มอีกคนละ ๓๐,๐๐๐ บาทโดยการนับลำดับบุตร ให้นับลำดับของบุตรทุกคนไม่ว่าจะมีชีวิตอยู่หรือไม่ก็ตาม (มาตรา ๓ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๗ (๑) (ค) (๑)))

๒. กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำปีภาษี พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นต้นไป (มาตรา ๔)

๓. กำหนดให้บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระสำหรับเงินได้พึงประเมินก่อนปีภาษี พ.ศ. ๒๕๖๑ (มาตรา ๕)

๗๑. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๗) พ.ศ. ๒๕๖๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๙๗ ก วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ หน้า ๔๖

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ในปัจจุบันบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลขนาดใหญ่หลายแห่งที่มีความสัมพันธ์กันในด้านทุน การจัดการ หรือการควบคุม มีข้อกำหนดทางด้านการพาณิชย์หรือการเงินในการทำธุรกรรมระหว่างกันแตกต่าง จากที่ควรกำหนดหากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าวได้ดำเนินการโดยอิสระ ทำให้สามารถถ่ายโอน กำไรระหว่างกันเพื่อหลีกเลี่ยงภาษีที่พึงต้องเสียและมีแนวโน้มที่จะใช้วิธีการดังกล่าวเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนอาจส่งผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีเงินได้และสถานะทางการคลังของรัฐ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว สมควรกำหนดหลักเกณฑ์การจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกรณีดังกล่าว ให้สอดคล้องกับ หลักการและแนวปฏิบัติที่เป็นสากล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๗) พ.ศ. ๒๕๖๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๑ ตี หรือยื่นรายงาน หรือเอกสารหรือหลักฐาน ตามมาตรา ๗๑ ตี โดยแสดงข้อมูลไม่ถูกต้องครบถ้วนโดยไม่มีเหตุอันควร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท (มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มมาตรา ๓๕ ตี)

๒. กำหนดในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีความสัมพันธ์กัน มีข้อกำหนดทางด้านการพาณิชย์หรือการเงินระหว่างกันแตกต่างไปจากที่ควรได้กำหนด หากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าวได้ดำเนินการโดยอิสระในลักษณะที่เชื่อได้ว่าการถ่ายโอนกำไร เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจปรับปรุงรายได้และรายจ่ายของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าว (มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มมาตรา ๗๑ ทวิ)

๒.๑ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีความสัมพันธ์กัน หมายถึง บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตั้งแต่สองนิติบัญญัติขึ้นไปที่มีความสัมพันธ์กันในลักษณะ ดังต่อไปนี้ (๑) นิติบุคคลหนึ่งถือหุ้นหรือเป็นหุ้นส่วนในอีกนิติบุคคลหนึ่งไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของทุนทั้งหมด (๒) ผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนซึ่งถือหุ้นหรือเป็นหุ้นส่วนในนิติบุคคลหนึ่งไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของทุนทั้งหมด ถือหุ้นหรือหุ้นหรือเป็นหุ้นส่วนในอีกนิติบุคคลหนึ่งไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของทุนทั้งหมด หรือ (๓) นิติบุคคลที่มีความสัมพันธ์ระหว่างกันในด้านทุน การจัดการ หรือการควบคุม ในลักษณะ ที่นิติบุคคลหนึ่งไม่อาจดำเนินการโดยอิสระจากอีกนิติบุคคลหนึ่งตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง (มาตรา ๗๑ ทวิ วรรคสอง)

๒.๒ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมีความสัมพันธ์กัน ซึ่งในกรณีที่เจ้าพนักงานประเมินได้ปรับปรุงรายได้และรายจ่ายของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีความสัมพันธ์กันแล้ว มีผลให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลได้ชำระภาษีไว้หรือถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย และนำส่งแล้วเป็นจำนวนเงินเกินกว่าที่ควรต้องเสียภาษีหรือที่ไม่มีหน้าที่ต้องเสีย ให้มีสิทธิยื่นคำร้องขอคืนภาษีตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด (มาตรา ๗๑ ทวิ วรรคสาม)

๓. กำหนดให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลอื่น ตามมาตรา ๗๑ ทวิ วรรคสอง ไม่ว่าความสัมพันธ์นั้นจะมีอยู่ตลอดระยะเวลาบัญชีหรือมีธุรกรรมระหว่างกัน ในระบอบระยะเวลาบัญชีหรือไม่ จัดทำรายงานข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีความสัมพันธ์กันและมูลค่ารวมของธุรกรรมระหว่างกันในแต่ละระยะเวลาบัญชีตามแบบที่อธิบดีกำหนดและยื่นต่อเจ้าพนักงานประเมินภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๖๙ ภายในห้าปีนับแต่วันที่ได้นายงานข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีความสัมพันธ์ เจ้าพนักงานประเมินโดยอนุมัติอธิบดีอาจส่งหนังสือแจ้งความ

แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลให้ยื่นเอกสารหรือหลักฐานแสดงข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการวิเคราะห์ข้อกำหนดของธุรกรรมระหว่างบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีความสัมพันธ์กันตามที่อธิบดีประกาศกำหนด โดยผู้ได้รับหนังสือแจ้งความต้องปฏิบัติตามภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งความ เว้นแต่กรณีที่มีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถปฏิบัติตามกำหนดเวลาดังกล่าว อธิบดีจะอนุญาตให้ขยายกำหนดเวลาดังกล่าวออกไปก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งความ ทั้งนี้ เฉพาะกรณีที่ได้รับหนังสือแจ้งความเป็นครั้งแรกให้ผู้ได้รับหนังสือแจ้งความต้องปฏิบัติตามภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งความนั้น และความในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่บริษัทหรือ ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีรายได้จากกิจการหรือเนื่องจากกิจการที่กระทำในรอบระยะเวลาบัญชี ไม่เกินจำนวนหรือมีลักษณะอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งจำนวนรายได้ดังกล่าวต้องกำหนดไว้ไม่น้อยกว่าสองร้อยล้านบาท (มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่ม มาตรา ๗๑ ตริ)

๔. พระราชบัญญัตินี้กำหนดไว้ว่า “บทบัญญัติมาตรา ๓ และมาตรา ๔ ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีเริ่มในหรือหลังวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นต้นไป” (มาตรา ๕)

๗๒. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๘) พ.ศ. ๒๕๖๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๖ ตอนที่ ๓๔ ก วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๒ หน้า ๒๓

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบการชำระเงินแบบอิเล็กทรอนิกส์แห่งชาติได้กำหนดให้น่าระบบอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการดำเนินการของภาครัฐเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนซึ่งรวมถึงการรับชำระเงินภาษี ประกอบกับลักษณะในการทำธุรกรรมของภาคเอกชนในปัจจุบันได้ปรับเปลี่ยนมาใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว ส่งผลให้การตรวจสอบและติดตามข้อมูลเพื่อการจัดเก็บภาษีอากรตามประมวลรัษฎากรในปัจจุบันไม่อาจดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในการนำส่งเงินภาษี การยื่นรายการหรือเอกสารเกี่ยวกับภาษีอากร และเพื่อให้กรมสรรพากรได้รับข้อมูลอันจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดเก็บภาษีอากร สมควรปรับปรุงวิธีการนำส่งเงินภาษีบางประเภทและการยื่นรายการหรือเอกสารเกี่ยวกับภาษีอากรให้สามารถดำเนินการด้วยวิธีการอื่นเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ในประมวลรัษฎากรได้ นอกจากนี้ยังกำหนดให้สถาบันการเงินและผู้ให้บริการเงินอิเล็กทรอนิกส์มีหน้าที่รายงานข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลที่มีธุรกรรมลักษณะเฉพาะให้กรมสรรพากรเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีอากร และปรับปรุงอัตราโทษสำหรับกรณีเจ้าพนักงานเปิดเผยข้อมูลของผู้เสียภาษีอากรหรือของผู้อื่นที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๘) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๗ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. แก้ไขเพิ่มมาตรา ๓ ปณรศ มาตรา ๓ โสฬส มาตรา ๓ สัตตรส และมาตรา ๓ อัญฐารส แห่งประมวลรัษฎากร สาระสำคัญดังนี้ (มาตรา ๓)

๑.๑ เพื่อประโยชน์ในการนำส่งภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ตามมาตรา ๕๒ การนำส่งภาษีเงินได้ตามมาตรา ๗๐ และมาตรา ๗๐ ทวิ และการนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๓/๕ และมาตรา ๘๓/๖ ผู้มีหน้าที่นำส่งภาษีอาจเลือกวิธีนำส่งเงินภาษีให้แก่กรมสรรพากรตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวงแทนวิธีนำส่งตามที่บัญญัติในมาตราที่เกี่ยวข้องก็ได้ (เพิ่มมาตรา ๓ ปีณรศ)

๑.๒ การยื่นรายการหรือเอกสารเกี่ยวกับภาษีอากรและการจัดทำเอกสารอื่นใดตามที่บัญญัติในประมวลรัษฎากร จะกระทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด ซึ่งต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (เพิ่มมาตรา ๓ โสฬส)

๑.๓ เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีอากรตามประมวลกฎหมายรัษฎากรให้บุคคลผู้มีหน้าที่รายงานข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลที่มี “ธุรกรรมลักษณะเฉพาะ” ในปีที่ผ่านมาเฉพาะที่อยู่ในความครอบครองต่อกรมสรรพากรภายในเดือนมีนาคมของทุกปี ได้แก่ สถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน สถาบันการเงินของรัฐที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น และผู้ให้บริการเงินอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยระบบการชำระเงิน ทั้งนี้ “ธุรกรรมลักษณะเฉพาะ” หมายถึง ธุรกรรมที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดในปีที่ผ่านมาดังต่อไปนี้ (๑) ฝากหรือรับโอนเงินทุกบัญชีรวมกันตั้งแต่ ๓,๐๐๐ ครั้งขึ้นไป (๒) ฝากหรือรับโอนเงินทุกบัญชีรวมกันตั้งแต่ ๔๐๐ ครั้งและมียอดรวมของธุรกรรมฝากหรือรับโอนเงินรวมกันตั้งแต่สองล้านบาทขึ้นไป นอกจากนี้ รายการข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลที่มีธุรกรรมลักษณะเฉพาะที่ต้องรายงาน และวิธีการรายงานให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยจำนวนครั้งหรือยอดรวมของธุรกรรมฝากหรือรับโอนเงินให้กำหนดเพิ่มขึ้นได้ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง และให้อธิบดีกรมสรรพากรมีหน้าที่ในการเก็บรักษาข้อมูลที่ได้รับตามมาตรา นี้ และให้เก็บข้อมูลดังกล่าวไว้ไม่เกิน ๑๐ ปี นับแต่วันที่กรมสรรพากรได้รับข้อมูล (เพิ่มมาตรา ๓ สัตตรส)

๑.๔ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้มีหน้าที่รายงานผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓ สัตตรส ให้อธิบดีกรมสรรพากรมีอำนาจสั่งให้ผู้ที่มีหน้าที่รายงานปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด ผู้มีหน้าที่รายงานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดี ให้อธิบดีมีอำนาจออกคำสั่งลงโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งแสนบาทและปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง (เพิ่มมาตรา ๓ อัฐารส)

๒ แก้ไขมาตรา ๑๓ โดยกำหนดให้เจ้าพนักงานผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๑๐ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๔)

๓. กำหนดให้ผู้มีหน้าที่รายงานข้อมูลตามมาตรา ๓ สัตตรส แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ส่งรายงานข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลที่มีธุรกรรมลักษณะเฉพาะต่อกรมสรรพากรครั้งแรกภายในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓ (มาตรา ๕)

๔. กำหนดให้การดำเนินการออกกฎกระทรวงหรือประกาศตามมาตรา ๓ ปีณรศ มาตรา ๓ โสฬส และมาตรา ๓ สัตตรส แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน หนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ (มาตรา ๖)

๗๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๙) พ.ศ. ๒๕๖๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๖ ตอนที่ ๒๓ ก วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้ใช้อัตราภาษีร้อยละ ๐ ในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการขายสินค้าหรือการให้บริการกับองค์การระหว่างประเทศที่ประเทศไทยมีพันธกรณีตามความตกลงที่จะต้องปฏิบัติเท่าเทียมกับสถานเอกอัครราชทูต องค์การสหประชาชาติหรือทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติ และสำนักงานเศรษฐกิจและการค้าของต่างประเทศที่จัดตั้งขึ้นในประเทศไทยตามความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลต่างประเทศ เพื่อให้ประเทศไทยสามารถปฏิบัติตามพันธกรณีตามความตกลง และเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับนานาประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๙) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

กำหนดให้ใช้อัตราภาษีร้อยละ ๐ ในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการขายสินค้าหรือการให้บริการกับองค์การระหว่างประเทศที่ประเทศไทยมีพันธกรณีตามความตกลงที่จะต้องปฏิบัติเท่าเทียมกับสถานเอกอัครราชทูต องค์การสหประชาชาติ โดยแก้ไขมาตรา ๘๐/๑ (๕) แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็น “(๕) การขายสินค้าหรือการให้บริการแก่ (ก) องค์การสหประชาชาติ ทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติ สถานเอกอัครราชทูต สถานทูต สถานกงสุลใหญ่ สถานกงสุล (ข) องค์การระหว่างประเทศที่ประเทศไทยมีพันธกรณีตามความตกลงที่จะต้องปฏิบัติเท่าเทียมกับสถานเอกอัครราชทูต องค์การสหประชาชาติหรือทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติ (ค) สำนักงานเศรษฐกิจและการค้าของต่างประเทศที่จัดตั้งขึ้นในประเทศไทยตามความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลต่างประเทศ ทั้งนี้ เฉพาะการขายสินค้าหรือการให้บริการที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด”

๗๔. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕๐) พ.ศ. ๒๕๖๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๖ ตอนที่ ๔๕ ก วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๒ หน้า ๖

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มาตรฐานการบัญชีได้มีการปรับปรุงให้สอดคล้องกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ โดยกำหนดให้กิจการที่มีธุรกรรมทางการเงินเป็นเงินตราต่างประเทศ บางกรณีสามารถเลือกใช้สกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานเป็นสกุลเงินอื่นนอกจากเงินตราไทยได้ ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติจัดเก็บภาษีเงินได้จากบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลสอดคล้องกับมาตรฐานการบัญชี อันจะส่งผลเป็นการเพิ่มความสะดวกในการประกอบธุรกิจ ลดต้นทุนของผู้ประกอบการและจงใจให้มีการจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศและบริษัทการค้าระหว่างประเทศในประเทศไทยมากยิ่งขึ้นสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์ของประมวลรัษฎากรเกี่ยวกับการใช้สกุลเงินอื่นนอกจากเงินตราไทยเป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน อัตราแลกเปลี่ยนสำหรับการคำนวณค่าหรือราคาของเงินตรา ทรัพย์สิน หรือหนี้สินและวิธีการคำนวณและการชำระภาษีของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ใช้เงินตราต่างประเทศเป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕๐) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๘ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้ยกเลิกความใน (๕) ของมาตรา ๖๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับ เงินตรา ทรัพย์สิน หรือหนี้สินซึ่งมีค่าหรือราคาเป็นเงินตราต่างประเทศที่เหลืออยู่ในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ให้คำนวณค่าหรือราคาเป็นเงินตราไทย (มาตรา ๓)

๒. กำหนดให้ยกเลิก (๘) ของมาตรา ๖๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ (มาตรา ๔)

๓. กำหนดให้เพิ่มความตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นมาตรา ๗๖ ตรี มาตรา ๗๖ จัตวา มาตรา ๗๖ เบญจ มาตรา ๗๖ ฉ และมาตรา ๗๖ สัตต ในส่วน ๓ การเก็บภาษีจากบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลของหมวด ๓ ภาษีเงินได้ ของลักษณะ ๒ ภาษีอากรฝ่ายสรรพากร แห่งประมวลรัษฎากร (มาตรา ๕)

๓.๑ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ใช้เงินตราสกุลอื่นนอกจากเงินตราไทยตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาเป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน จะแจ้งต่ออธิบดีเพื่อใช้เงินตราสกุลดังกล่าวในการจัดทำบัญชีบุคคล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุน หรือบัญชีรายรับก่อนหักรายจ่าย รวมถึงการคำนวณกำไรสุทธิหรือยอดรายรับก่อนหักรายจ่ายใด ๆ และการคำนวณจำนวนภาษีเงินได้ที่ต้องเสียก็ได้เมื่อบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลได้แจ้งต่ออธิบดีแล้ว ให้ใช้เงินตราสกุลที่ใช้ในการดำเนินงานนั้น (มาตรา ๗๖ ตรี)

๓.๒ เมื่อบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ใช้เงินตราสกุลอื่นนอกจากเงินตราไทยเป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน ได้แจ้งหรือได้รับอนุมัติจากอธิบดีตามมาตรา ๗๖ ตรี แล้วในการคำนวณค่าหรือราคาของเงินตรา ทรัพย์สิน หนี้สิน และรายการอื่น ๆ ในงบการเงิน ในวันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชีก่อนรอบระยะเวลาบัญชีที่ใช้สกุลเงินอื่นนอกจากเงินตราไทยเป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน หรือจากการเปลี่ยนแปลงสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน (มาตรา ๗๖ จัตวา)

๓.๓ มิให้นำมาตรา ๖๕ ทวิ (๕) มาใช้บังคับกับการคำนวณค่าหรือราคาของเงินตรา ทรัพย์สิน หรือหนี้สินของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ใช้เงินตราสกุลอื่นเป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานตามมาตรา ๗๖ ตรี แต่ให้คำนวณค่าหรือราคาของเงินตรา ทรัพย์สิน หรือหนี้สินดังกล่าวเป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน (มาตรา ๗๖ เบญจ)

๓.๔ การชำระภาษีตามมาตรา ๖๗ ทวิ และมาตรา ๖๘ และการคืนเงินภาษีในกรณีของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ใช้เงินตราสกุลอื่นเป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานตามมาตรา ๗๖ ตรี ให้ใช้เงินตราไทย โดยให้คำนวณค่าตามอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างอัตราซื้อและอัตราขายของธนาคารพาณิชย์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้ในวันทำการสุดท้ายก่อนวันชำระภาษีหรือก่อนวันที่ผู้มีอำนาจอนุมัติให้คืนเงินภาษี (มาตรา ๗๖ ฉ)

๓.๕ ผลกำไรหรือขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน หรือจากการคำนวณค่าของสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานเป็นเงินตราไทยเพื่อชำระภาษีของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ใช้เงินตราสกุลอื่นเป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานตามมาตรา ๗๖ ตรี ไม่ให้ถือเป็นรายได้หรือรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิ (มาตรา ๗๖ สัตต)

๔. บทบัญญัติมาตรา ๓ และมาตรา ๕ ให้ใช้บังคับสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นต้นไป (มาตรา ๖)

๕. บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเฉพาะการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๗)

๗๕. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕๑) พ.ศ. ๒๕๖๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๖ ตอนที่ ๕๐ ก วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๒ หน้า ๑๐๓

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ บัญญัติให้ผู้บริจาคเงินแก่พรรคการเมืองมีสิทธินำจำนวนเงินที่บริจาคไปหักเป็นค่าลดหย่อนหรือรายจ่ายเพื่อการบริจาคตามที่กำหนดในประมวลรัษฎากรได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕๑) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๗ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (ฎ) ของ (๑) ในมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร “(ฎ) เงินที่บริจาคแก่พรรคการเมือง หรือเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดที่ให้แก่เพื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรมระดมทุนของพรรคการเมืองตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่รวมกันไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๖๕ ตรี แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “(๓) รายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการส่วนตัว การให้โดยเสนหา หรือการกุศล เว้นแต่ (ก) รายจ่ายซึ่งเป็นเงินที่บริจาคแก่พรรคการเมืองตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง ให้หักได้ไม่เกินห้าหมื่นบาท ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด (ข) รายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะหรือเพื่อการสาธารณประโยชน์ตามที่อธิบดีประกาศกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี ให้หักได้ในส่วนที่ไม่เกินร้อยละ ๒ ของกำไรสุทธิ และรายจ่ายเพื่อการศึกษาหรือเพื่อการกีฬาตามที่อธิบดีประกาศกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรีให้หักได้อีกในส่วนที่ไม่เกินร้อยละ ๒ ของกำไรสุทธิ” (มาตรา ๔)

๓. กำหนดให้บทบัญญัติของมาตรา ๔๗ (๑) (ฎ) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับกับการคำนวณภาษีสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่จะต้องยื่นรายการในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นต้นไป บทบัญญัติของมาตรา ๖๕ ตรี (๓) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับกับการคำนวณกำไรสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีเริ่มในหรือหลังวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นต้นไป (มาตรา ๕)

๔. บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรซึ่งถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระสำหรับการคำนวณกำไรสุทธิในรอบระยะเวลาบัญชีที่มีวันเริ่มต้นก่อนวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑ (มาตรา ๖)

๗๖. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๖ ตอนที่ ๖๗ ก วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๒

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ในปัจจุบันการลงทุนในตราสารหนี้โดยตรงมีภาวะภาษีที่แตกต่างกับการลงทุนในตราสารหนี้ผ่านกองทุนรวม และเพื่อให้ภาวะภาษีจากการลงทุนทั้งสองประเภทดังกล่าว มีความสอดคล้องกัน สมควรปรับปรุงการจัดเก็บภาษีเงินได้จากกองทุนรวมที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยหรือตามกฎหมายของต่างประเทศ เฉพาะเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๔) (ก) แห่งประมวลรัษฎากร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. แก้ไขมาตรา ๓๙ แห่งประมวลรัษฎากร โดยกำหนดให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “กองทุนรวม” ในมาตรา ๓๙ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๑๗ โดยเพิ่มความ (๓/๑) ของบทนิยาม คำว่า “บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล” ในมาตรา ๓๙ เป็นดังนี้ “(๓/๑) กองทุนที่เป็นนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยหรือที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ” (มาตรา ๔)

๒. แก้ไขมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากรเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินประเภทเงินปันผลและผลประโยชน์ที่ได้จากการโอน

๒.๑ กำหนดให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของ (ข) ใน (๔) ของมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับ เงินปันผล เงินส่วนแบ่งของกำไร หรือประโยชน์อื่นใดที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม เงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไรที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่าย ตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมเฉพาะส่วนที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายดังกล่าว” (มาตรา ๕)

๒.๒ กำหนดให้ยกเลิกความใน (ข) ใน (๔) ของมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๙) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับ ผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนการเป็นหุ้นส่วน โอนหน่วยลงทุน หรือโอนหุ้น หุ้นกู้ พันธบัตร หรือตั๋วเงิน หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่นเป็นผู้ออกรวมทั้งเงินได้จากการขายคืนหน่วยลงทุนให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เป็นกองทุนรวม ทั้งนี้ เฉพาะซึ่งตีราคาเป็นเงินได้เกินกว่าที่ลงทุน (มาตรา ๖)

๓. แก้ไขมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร โดยกำหนดให้ยกเลิก (๒๓) และ (๒๔) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๑๗ โดยมีได้บัญญัติความใหม่ (มาตรา ๗)

๔. แก้ไขมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากรเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินที่ต้องเสียภาษีเงินได้โดยกำหนดให้ยกเลิกความในวรรคสองของ (๓) ของมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับ ผู้มีเงินได้ซึ่งเป็นผู้อยู่ในประเทศไทยจะเลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ ๑๐.๐ ของเงินได้โดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (๑) และ (๒) ก็ได้ สำหรับเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๔) (ข) ที่ได้รับจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย หรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม” (มาตรา ๘)

ทั้งนี้ มาตรา ๔๘ บัญญัติว่า เงินได้พึงประเมินต้องเสียภาษีเงินได้ดังต่อไปนี้

(๑) เงินได้พึงประเมินเมื่อได้หักตามมาตรา ๔๒ ทวิ ถึงมาตรา ๔๗ หรือมาตรา ๕๗ เบื้องแล้วเหลือเท่าใดเป็นเงินได้สุทธิ ต้องเสียภาษีในอัตราที่กำหนดในบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวดนี้

(๒) สำหรับผู้มีเงินได้พึงประเมินตั้งแต่ ๑๒๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป การคำนวณภาษีตาม (๑) ให้เสียไม่น้อยกว่าร้อยละ ๐.๕ ของยอดเงินได้พึงประเมิน

(๓) ผู้มีเงินได้ซึ่งเป็นผู้อยู่ในประเทศไทยจะเลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ ๑๐.๐ ของเงินได้โดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (๑) และ (๒) ก็ได้สำหรับเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๔) (ข) ที่ได้รับจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย หรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม

๕. แก้ไขมาตรา ๖๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร

๕.๑ กำหนดให้ยกเลิกความใน (๑๐) ของมาตรา ๖๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๑) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้แทนสำหรับบริษัทจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ให้นำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทจำกัดที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย หรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม และเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้า มารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงกึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้ และกำหนดกรณียกเว้นซึ่งไม่ต้องนำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยหรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม และเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้า มารวมคำนวณเป็นรายได้ ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัตินี้บัญญัติ (มาตรา ๙)

๕.๒ เพิ่ม (๑๕) ของมาตรา ๖๕ ทวิ โดยกำหนดให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เป็นกองทุนรวมไม่ต้องนำรายได้อันมิใช่เงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๔) (ก) มารวมคำนวณเป็นรายได้ (มาตรา ๑๐)

๖. แก้ไขมาตรา ๖๗ แห่งประมวลรัษฎากร โดยกำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๗ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับการเสียภาษีตามความในส่วนนี้ ให้เสียตามอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราภาษีเงินได้ด้วยหมวดนี้ และกำหนดกรณียกเว้นซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้บัญญัติ (มาตรา ๑๑)

๗. กำหนดให้ยกเลิก (จ) ของ (๒) สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลแห่งบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๔ (มาตรา ๑๒)

๘. กำหนดให้เงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เป็นกองทุนรวมซึ่งต้องเสียภาษีตามมาตรา ๖๗ (๓) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ เฉพาะส่วนที่เกิดขึ้นจากเงินที่ฝาก

หรือตัวเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่ถืออยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี (มาตรา ๑๓)

๗๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕๓) พ.ศ. ๒๕๖๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๘ ตอนที่ ๑๑ ก วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เป็นต้นไปเว้นแต่บทบัญญัติที่มีผลแก้ไขเปลี่ยนแปลงการเสียหรือการนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๑๐ ให้ใช้บังคับสำหรับรายรับหรือการจ่ายเงินตั้งแต่วันที่หนึ่งของเดือนที่เจ็ดถัดจากเดือนที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ปัจจุบันมีการใช้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์จากต่างประเทศมากขึ้น สมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีการให้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์จากต่างประเทศและได้มีการใช้บริการนั้นในราชอาณาจักรโดยผู้ใช้ซึ่งมิใช่ผู้ประกอบการจดทะเบียน ให้มีความเหมาะสมกับรูปแบบการประกอบธุรกิจและการใช้บริการดังกล่าว นอกจากนี้ สมควรปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการมี การใช้ หรือการจัดทำเอกสารหลักฐานหรือหนังสืออื่นใดตามประมวลรัษฎากร ให้สามารถดำเนินการด้วยกระบวนการทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนและเพิ่มความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕๓) พ.ศ. ๒๕๖๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ โสฬส แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๘) พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๓ โสฬส บรรดาหมายเรียก หนังสือแจ้งให้เสียภาษีอากร แบบ ใบกำกับภาษี รายงาน เอกสารหลักฐานหรือหนังสืออื่นใด ที่ต้องมี จัดทำ หรือใช้ ตามที่บัญญัติในประมวลรัษฎากรและบรรดาเอกสารหลักฐานหรือหนังสือที่กรมสรรพากรต้องใช้ในการติดต่อกับผู้เสียภาษีอากรหรือบุคคลใดหรือที่ผู้เสียภาษีอากรหรือบุคคลใดต้องใช้ในการติดต่อกับกรมสรรพากร อาจกระทำด้วยกระบวนการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งให้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจัดทำ การส่ง การรับ ตลอดจนการเก็บรักษาที่เกี่ยวข้องไว้ด้วย ซึ่งต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์” (มาตรา ๓)

๒. กำหนดให้ยกเลิกความใน (๙) ของมาตรา ๗๗/๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “(๙) “สินค้า” หมายความว่า ทรัพย์สินที่มีรูปร่างและไม่มีรูปร่างที่อาจมีราคาและถือเอาได้ไม่ว่าจะมีไว้เพื่อขายเพื่อใช้ หรือเพื่อการใด ๆ และให้หมายความรวมถึงสิ่งของทุกชนิดที่นำเข้าแต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงทรัพย์สินที่ไม่มีรูปร่างที่ส่งมอบโดยผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ตหรือเครือข่ายทางอิเล็กทรอนิกส์อื่นใด” (มาตรา ๔)

๓. กำหนดให้เพิ่มความเป็น (๑๐/๑) และ (๑๐/๒) ของมาตรา ๗๗/๑ แห่งประมวลรัษฎากร กล่าวคือ (๑๐/๑) “บริการทางอิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า บริการซึ่งรวมถึงทรัพย์สินที่ไม่มีรูปร่างที่ส่งมอบ โดยผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ตหรือเครือข่ายทางอิเล็กทรอนิกส์อื่นใด ซึ่งลักษณะของบริการเป็นไปโดย อัตโนมัติในสาระสำคัญ โดยบริการดังกล่าวไม่สามารถกระทำได้หากปราศจากเทคโนโลยีสารสนเทศ (๑๐/๒) “อิเล็กทรอนิกส์แพลตฟอร์ม” หมายความว่า ตลาด ช่องทาง หรือกระบวนการอื่นใดที่ผู้ให้บริการหลายรายใช้ ในการให้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์แก่ผู้รับบริการ” (มาตรา ๕)

๔. กำหนดให้เพิ่มความเป็นวรรคสองและวรรคสาม ของมาตรา ๘๒/๑๓ แห่งประมวลรัษฎากร กล่าวคือ “ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับกรณีผู้ประกอบการที่ได้ให้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์ จากต่างประเทศและได้มีการใช้บริการนั้นในราชอาณาจักรโดยผู้ใช้ซึ่งมิใช่ผู้ประกอบการจดทะเบียนในกรณี เช่นว่านี้ ให้ผู้ประกอบการที่ได้ให้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์นั้นมีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มโดยคำนวณ จากภาษีขาย โดยไม่ให้หักภาษีซื้อ ทั้งนี้ ให้ผู้ประกอบการดังกล่าวยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษี ตามมาตรา ๘๓ ในกรณีผู้ประกอบการตามวรรคสอง ได้ให้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์ผ่านอิเล็กทรอนิกส์ แพลตฟอร์ม โดยมีกระบวนการต่อเนื่องตั้งแต่การนำเสนอการให้บริการ การชำระค่าบริการ การส่งมอบบริการ และการอื่นใดตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ให้ผู้ประกอบการอิเล็กทรอนิกส์แพลตฟอร์มมีหน้าที่ เสียภาษีมูลค่าเพิ่มแทนผู้ประกอบการที่ได้ให้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์ทุกรายรวมกัน โดยไม่ต้องแยก รายละเอียดการให้บริการสำหรับผู้ประกอบการแต่ละราย และให้ผู้ประกอบการอิเล็กทรอนิกส์แพลตฟอร์ม มีหน้าที่และความรับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้ประกอบการ” (มาตรา ๖)

๕. กำหนดให้ยกเลิกความใน (๒) ของวรรคหนึ่ง ของมาตรา ๘๓/๖ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “(๒) ผู้ประกอบการที่ได้ให้บริการจากต่างประเทศและได้มีการใช้บริการนั้นในราชอาณาจักร ทั้งนี้ เฉพาะ (ก) ผู้ประกอบการที่ได้ให้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์แก่ผู้ใช้ซึ่งเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน (ข) ผู้ประกอบการ ที่ได้ให้บริการอื่นนอกจากบริการทางอิเล็กทรอนิกส์แก่ผู้ใช้ทุกราย” (มาตรา ๗)

๖. กำหนดให้ยกเลิกความใน (๒) ของวรรคหนึ่ง ของมาตรา ๘๕/๓ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “(๒) ผู้ประกอบการที่ได้ให้บริการจากต่างประเทศและได้มีการใช้บริการนั้นในราชอาณาจักร ทั้งนี้ เฉพาะ (ก) ผู้ประกอบการที่ได้ให้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์แก่ผู้ใช้ซึ่งเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน (ข) ผู้ประกอบการ ที่ได้ให้บริการอื่นนอกจากบริการทางอิเล็กทรอนิกส์แก่ผู้ใช้ทุกราย” (มาตรา ๘)

๗. กำหนดให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๘๕/๒๐ ในส่วน ๙ การจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ของหมวด ๔ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ของลักษณะ ๒ ภาษีอากรฝ่ายสรรพากร แห่งประมวลรัษฎากร กล่าวคือ “มาตรา ๘๕/๒๐ ในกรณีมีความจำเป็นหรือเหมาะสม รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อกำหนดกระบวนการทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อใช้แทนการดำเนินการเกี่ยวกับทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามที่บัญญัติไว้ในส่วน ๙ ได้ การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเป็นการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามเป็นความผิดและต้องระวางโทษตามมาตราที่เกี่ยวข้องด้วย” (มาตรา ๙)

๘. กำหนดให้เพิ่มความเป็น (๑/๑) ของมาตรา ๘๖/๑ แห่งประมวลรัษฎากร กล่าวคือ “(๑/๑) ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ได้ให้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์จากต่างประเทศและได้มีการใช้บริการนั้น ในราชอาณาจักรโดยผู้ใช้ซึ่งมิใช่ผู้ประกอบการจดทะเบียน” (มาตรา ๑๐)

๙. กำหนดให้บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระสำหรับรายรับหรือการจ่ายเงิน ก่อนวันที่หนึ่งของเดือนที่เจ็ดถัดจากเดือนที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป อีกทั้ง บรรดาประกาศ ที่ออกตามมาตรา ๓ โสฬส แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๘) พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไป เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติตามมาตรา ๓ โสฬส แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะได้มีกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๓ โสฬส แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๑๑)

๗๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕๔) พ.ศ. ๒๕๖๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๘ ตอนที่ ๗๓ ก วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ หน้า ๙๐

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้รูปแบบการประกอบธุรกิจเปลี่ยนแปลงไป ในลักษณะที่ไม่มีพรมแดน การเคลื่อนย้ายการลงทุนสามารถทำได้ง่าย ก่อให้เกิดการโยกย้ายกำไรในการดำเนิน ธุรกิจไปในประเทศที่มีความสูงด้านภาษีอากรส่งผลให้การติดตามจัดเก็บภาษีอากรของแต่ละประเทศเป็นไป อย่างลำบากยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้ การให้ความร่วมมือระหว่างประเทศในการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรเพื่อ เพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีอากรเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งการแลกเปลี่ยนข้อมูลภาษีอากร ระหว่างกันที่มีการกำหนดไว้ในความตกลงหรืออนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน และการป้องกันการเลี่ยง รัษฎากร หรือความตกลงระหว่างประเทศ จึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการดำเนินการดังกล่าว สมควรแก้ไข เพิ่มเติมประมวลรัษฎากรเพื่อกำหนดอำนาจอธิบดีกรมสรรพากรในการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ได้มาโดยหน้าที่ ราชการเพื่อการปฏิบัติตามพันธกรณีตามความตกลงหรืออนุสัญญาดังกล่าว และเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ และความร่วมมือระหว่างประเทศในการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕๔) พ.ศ. ๒๕๖๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร ดังนี้

“มาตรา ๑๐ ตรี ให้อธิบดีในฐานะผู้แทนเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจที่ได้รับมอบหมายตามความตกลง หรืออนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน และการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรที่รัฐบาลไทยได้ทำไว้ หรือจะได ทำกับรัฐบาลต่างประเทศ มีอำนาจแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ได้มาโดยหน้าที่ราชการตามลักษณะนี้กับเจ้าหน้าที่ ผู้มีอำนาจอีกฝ่ายหนึ่ง

ในกรณีที่อธิบดีเป็นเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและ การป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรที่สำนักงานการค้าและเศรษฐกิจไทยได้ทำไว้กับสำนักงานเศรษฐกิจและการค้า ของต่างประเทศ ให้อธิบดีมีอำนาจแลกเปลี่ยนข้อมูลเช่นเดียวกับที่บัญญัติตามวรรคหนึ่งด้วย

ในกรณีที่รัฐบาลไทยได้เข้าผูกพันเป็นคู่สัญญาหรือภาคีตามความตกลงระหว่างประเทศใด ซึ่งมีข้อบัญญัติให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางวิชาการเพื่อประโยชน์ในการป้องกันการเล็งร้ายราษฎรให้อิทธิพล ในฐานะเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหรือผู้แทนเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจที่ได้รับมอบหมาย มีอำนาจแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ได้มาโดยหน้าที่ราชการตามลักษณะนี้ กับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอีกฝ่ายหนึ่ง

การแลกเปลี่ยนข้อมูลตามมาตรานี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดซึ่งต้อง สอดคล้องกับบทบัญญัติและเงื่อนไขของความตกลงหรืออนุสัญญานั้น”

วนิดา อินทรอำนวย / จัดทำ

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๘)

พ.ศ. ๒๕๖๔

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔

เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
อาญา (ฉบับที่ ๒๘) พ.ศ. ๒๕๖๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๐๑ หญิงใดทำให้ตนเองแท้งลูกหรือยอมให้ผู้อื่นทำให้ตนแท้งลูกขณะมีอายุครรภ์
เกินสิบสองสัปดาห์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๐๕ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๓๐๑ หรือมาตรา ๓๐๒ เป็นการกระทำของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมและตามหลักเกณฑ์ของแพทยสภาในกรณีดังต่อไปนี้ ผู้กระทำไม่มีความผิด

(๑) จำเป็นต้องกระทำเนื่องจากหากหญิงตั้งครรภ์ต่อไปจะเสี่ยงต่อการได้รับอันตรายต่อสุขภาพทางกายหรือจิตใจของหญิงนั้น

(๒) จำเป็นต้องกระทำเนื่องจากมีความเสี่ยงอย่างมากหรือมีเหตุผลทางการแพทย์อันควรเชื่อได้ว่าหากทารกคลอดออกมาจะมีความผิดปกติถึงขนาดทุพพลภาพอย่างร้ายแรง

(๓) หญิงยืนยันต่อผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมว่าตนมีครรภ์เนื่องจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ

(๔) หญิงซึ่งมีอายุครรภ์ไม่เกินสิบสองสัปดาห์ยืนยันที่จะยุติการตั้งครรภ์

(๕) หญิงซึ่งมีอายุครรภ์เกินสิบสองสัปดาห์ แต่ไม่เกินยี่สิบสัปดาห์ ยืนยันที่จะยุติการตั้งครรภ์ภายหลังการตรวจและรับคำปรึกษาทางเลือกจากผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมและผู้ประกอบวิชาชีพอื่นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของแพทยสภาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ ๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ วินิจฉัยว่า บทบัญญัติความผิดฐานหญิงทำให้ตนเองแท้งลูกหรือยอมให้ผู้อื่นทำให้ตนแท้งลูก ตามมาตรา ๓๐๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ขัดหรือแย้งต่อมาตรา ๒๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เนื่องจากการทำแท้งหรือการยุติการตั้งครรภ์เป็นปัญหาทั้งทางสังคมทางการแพทย์ และทางกฎหมายที่มีความละเอียดอ่อน รวมทั้งเป็นประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมและศีลธรรม ซึ่งถือว่าเป็นความผิดทางอาญาและกำหนดโทษแก่หญิงเพียงฝ่ายเดียวที่ทำให้ตนเองแท้งลูกหรือยอมให้ผู้อื่นทำให้ตนแท้งลูก ทั้งนี้ ความผิดฐานทำให้แท้งลูกมีเจตนารมณ์และคุณธรรมทางกฎหมายที่ต้องการคุ้มครองชีวิตของทารกในครรภ์ โดยเห็นถึงความสำคัญและคุณค่าของชีวิตมนุษย์ที่กำลังจะเกิดมา แต่เนื่องจากรากฐานของสังคมไม่ได้ขึ้นอยู่กับความเห็นคุณค่าของชีวิตมนุษย์เพียงเท่านั้น แต่ยังต้องมีปัจจัยอื่นที่สำคัญเป็นรากฐานของสังคมประกอบด้วยเช่นเดียวกับการคุ้มครองสิทธิในการมีชีวิตของทารกในครรภ์ หากมุ่งคุ้มครองสิทธิของทารกในครรภ์เพียงอย่างเดียว โดยมิได้พิจารณาการคุ้มครองสิทธิของหญิงผู้ตั้งครรภ์ อันมีมาก่อนสิทธิของทารกในครรภ์เป็นสิ่งที่อาจส่งผลกระทบให้หญิงไม่ได้รับความเป็นธรรมและถูกกลั่นแกล้งหรือจำกัดสิทธิในเนื้อตัวร่างกายของหญิงซึ่งเป็นสิทธิตามธรรมชาติ อันเป็นสิทธิพื้นฐานของศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพที่จะกระทำการใดหรือไม่กระทำการใดต่อชีวิตและร่างกายของตนได้ตราบเท่าที่การกระทำนั้นไม่ไปรบกวนหรือล่วงล้ำเข้าไปในสิทธิหรือเสรีภาพของผู้อื่น รวมทั้งยังส่งผลกระทบถึงสิทธิในการกำหนดเจตจำนงของหญิงตั้งครรภ์ที่ครอบคลุมไปถึงสิทธิในการตัดสินใจของหญิงว่าจะยุติการตั้งครรภ์หรือตั้งครรภ์ต่อไปหรือไม่ การคุ้มครองสิทธิของทารกในครรภ์และสิทธิของหญิงตั้งครรภ์ต้องให้เกิดความสมดุลกัน โดยอาจต้องนำช่วงระยะเวลาการตั้งครรภ์มาเป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณา การปฏิเสธสิทธิของหญิงโดยปราศจากการกำหนดเงื่อนไขหรือเงื่อนไขที่เหมาะสมดังเช่นมาตรา ๓๐๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของหญิงเกินความจำเป็น ประกอบกับรัฐมีหน้าที่กำหนดให้มีมาตรการส่งเสริมให้บุคคลใช้สิทธิและเสรีภาพโดยจัดให้มีมาตรการในการยุติการตั้งครรภ์ที่ปลอดภัย ถูกต้องตามกฎหมาย ไม่กระทบต่อการใช้สิทธิของหญิง และในขณะเดียวกันก็ต้องเข้าไปดูแลและคุ้มครองชีวิตของทารกในครรภ์มิให้ถูกระงับสิทธิในการมีชีวิตด้วยเช่นกัน บทบัญญัติมาตรา ๓๐๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา จึงกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของหญิงเกินความจำเป็น ไม่เป็นไปตามหลักแห่งความได้สัดส่วนและเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพตามมาตรา ๒๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นอกจากนี้ ศาลรัฐธรรมนูญยังได้ให้ข้อเสนอแนะด้วยว่าประมวลกฎหมายอาญาและกฎหมายที่เกี่ยวข้องเรื่องการทำแท้งสมควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับความผิดฐานทำให้แท้งลูก โดยกำหนดอายุครรภ์สำหรับความผิดฐานหญิงทำให้ตนเองแท้งลูกหรือยอมให้ผู้อื่นทำให้ตนแท้งลูกตามมาตรา ๓๐๑ รวมทั้งเพิ่มเหตุยกเว้นความผิดฐานทำให้แท้งลูกตามมาตรา ๓๐๕ ให้สอดคล้องกับคำวินิจฉัยและข้อเสนอแนะของศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๘) พ.ศ. ๒๕๖๔

ความเป็นมา

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๕๙๙ ได้ประกาศใช้เป็นฉบับแรก ซึ่งต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายนี้ขึ้นอีกจำนวน ๒๘ ครั้ง คือ

๑. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๒
๒. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๒
๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๘
๔. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๒
๕. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕
๖. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๖
๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๐
๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๐
๙. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๓๐
๑๐. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๒
๑๑. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๓๕
๑๒. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๓๕
๑๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๓๗
๑๔. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๔๐
๑๕. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๖
๑๖. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๔๖
๑๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๗
๑๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๕๐
๑๙. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๕๐
๒๐. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๐
๒๑. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๕๑
๒๒. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๕๘
๒๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๕๘
๒๔. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๕๘
๒๕. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๕๙
๒๖. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๖๐
๒๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๗) พ.ศ. ๒๕๖๒
๒๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๘) พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๘) พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นกฎหมายที่ประกาศใช้เป็นฉบับล่าสุด มีเจตนารมณ์เพื่อให้เกิดการคุ้มครองสิทธิในการกำหนดเจตจำนงของหญิงตั้งครรภ์ว่าจะยุติการตั้งครรภ์หรือตั้งครรภ์ ต่อไปหรือไม่ ซึ่งเป็นสิทธิที่พื้นฐานในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้หญิง ผู้ตั้งครรภ์ซึ่งเป็นสิทธิที่มีมาก่อนสิทธิของทารกในครรภ์อันเป็นสิทธิพื้นฐานของศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่บุคคล

ย่อมมีสิทธิและเสรีภาพที่จะกระทำการใดหรือไม่กระทำการใดต่อชีวิตและร่างกายของตนได้ทราบเท่าที่การกระทำนั้นไม่ไปรบกวนหรือล่วงล้ำเข้าไปในสิทธิหรือเสรีภาพของผู้อื่น รวมทั้งการคุ้มครองสิทธิของทารกในครรภ์และสิทธิของหญิงตั้งครรภ์ต้องให้เกิดความสมดุลกัน โดยมีหลักการในการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ดังต่อไปนี้

๑. กำหนดอายุครรภ์สำหรับความผิดฐานหญิงทำให้ตนเองแท้งลูกหรือยอมให้ผู้อื่นทำให้ตนแท้งลูก (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐๑)

๒. เพิ่มเหตุยกเว้นความผิดฐานทำให้แท้งลูก (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐๕)

๑. พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๕๙

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๙๕ ฉบับพิเศษ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

กฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. ๑๒๗ ได้ประกาศใช้มานานแล้ว และได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมอยู่หลายแห่ง กระจัดกระจายกันอยู่ จึงเป็นการสมควรจะให้ชำระสะสางและนำเข้าสู่เป็นประมวลกฎหมายอาญาเสียในฉบับเดียวกัน อนึ่ง ปรากฏว่าหลักการบางอย่าง และวิธีการลงโทษบางอย่างควรจะได้ปรับปรุงให้สมกับกาลสมัย และแนวนิยมของนานาประเทศในสมัยปัจจุบันหลักเดิมบางประการจึงล้าสมัย สมควรจะได้ปรับปรุงเสียให้สอดคล้องกับหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๕๙ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๘ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ประมวลกฎหมายอาญาท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๐ เป็นต้นไป ดังต่อไปนี้ (มาตรา ๓)

ประมวลกฎหมายอาญา แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๓ ภาค ๑๒ ลักษณะ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓๙๘ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

ภาค ๑ บทบัญญัติทั่วไป

ลักษณะที่ ๑ บทบัญญัติที่ใช้แก่ความผิดทั่วไป

ลักษณะที่ ๒ บทบัญญัติที่ใช้แก่ความผิด

ภาค ๒ ความผิด

ลักษณะที่ ๑ ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร

ลักษณะที่ ๒ ความผิดเกี่ยวกับการปกครอง

ลักษณะที่ ๓ ความผิดเกี่ยวกับการยุติธรรม

ลักษณะที่ ๔ ความผิดเกี่ยวกับศาสนา

ลักษณะที่ ๕ ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน

ลักษณะที่ ๖ ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดอันตรายต่อประชาชน

ลักษณะที่ ๗ ความผิดเกี่ยวกับการปลอมและการแปลง

ลักษณะที่ ๘ ความผิดเกี่ยวกับการค้า

ลักษณะที่ ๙ ความผิดเกี่ยวกับเพศ

ลักษณะที่ ๑๐ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย

ลักษณะที่ ๑๑ ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพและชื่อเสียง

ลักษณะที่ ๑๒ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน

ภาค ๓ ลหุโทษ

๒. เมื่อประมวลกฎหมายอาญาได้ใช้บังคับแล้วให้ยกเลิกกฎหมายลักษณะอาญา (มาตรา ๔)

๓. เมื่อประมวลกฎหมายอาญาได้ใช้บังคับแล้ว ในกรณีที่กฎหมายใดได้กำหนดโทษโดยอ้างถึงโทษฐานลหุโทษในกฎหมายลักษณะอาญาไว้ ให้ถือว่ากฎหมายนั้นได้อ้างถึงโทษ ดังต่อไปนี้ ถ้าอ้างถึงโทษชั้น ๑ หมายความว่า ปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท ถ้าอ้างถึงโทษชั้น ๒ หมายความว่า ปรับไม่เกินห้าร้อยบาท ถ้าอ้างถึงโทษชั้น ๓ หมายความว่า จำคุกไม่เกินสิบวันหรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าอ้างถึงโทษชั้น ๔ หมายความว่า จำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๕)

๔. เมื่อประมวลกฎหมายอาญาได้ใช้บังคับแล้ว ในการจำคุกแทนค่าปรับตามกฎหมายใด ไม่ว่ากฎหมายนั้นจะบัญญัติไว้ประการใดให้นำประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับ แต่สำหรับความผิดที่ได้กระทำก่อนวันที่ประมวลกฎหมายอาญาใช้บังคับ มิให้กักขังเกินกว่าหนึ่งปีสำหรับโทษปรับกระหนเดียว และสองปีสำหรับโทษปรับหลายกระหน (มาตรา ๖)

๕. ในกรณีวิธีการเพื่อความปลอดภัยตามมาตรา ๔๖ แห่งประมวลกฎหมาย ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาใช้บังคับเสมือนเป็นความผิดอาญา แต่ห้ามมิให้คุมขังขึ้นสอบสวนเกินกว่าสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ถูกจับมาถึงที่ทำการของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ แต่มิให้นับเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัวผู้ถูกจับมาศาลรวมเข้าในกำหนดเวลาสี่สิบแปดชั่วโมงนั้นด้วย (มาตรา ๗)

๖. เมื่อประมวลกฎหมายอาญาได้ใช้บังคับแล้ว บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดอ้างถึงกฎหมายลักษณะอาญา หรืออ้างถึงบทบัญญัติแห่งกฎหมายลักษณะอาญา ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นอ้างถึงประมวลกฎหมายอาญา หรือบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญาในบทมาตราที่มียกเว้นเดียวกัน แล้วแต่กรณี (มาตรา ๘)

๒. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๗๓ วันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๐๒ หน้า ๒๔๒

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๐๒ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการและความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ย่อมส่งผลเสียหายร้ายแรงแก่รัฐและประชาชน โทษสำหรับการกระทำความผิดเหล่านี้ ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายปัจจุบันยังมีอัตราต่ำกว่าควร สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้สูงขึ้นและกำหนดโทษขั้นต่ำไว้ด้วย ทั้งนี้ เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดดังกล่าวนี้ให้ได้ผลดียิ่งขึ้นต่อไป

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่เป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการหรือรักษาทรัพย์สินใด เปียดบังทรัพย์สินนั้นเป็นของตน หรือเป็นของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย (มาตรา ๓)

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่เป็นเจ้าพนักงาน ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ ช่มชู้ใจหรือจงใจเพื่อให้บุคคลใดมอบให้หรือหามาให้ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ตนเองหรือผู้อื่น (มาตรา ๔)

๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๙ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่เป็นเจ้าพนักงาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ สมาชิกสภาจังหวัด หรือสมาชิกสภาเทศบาล เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเอง หรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ (มาตรา ๕)

๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่เป็นเจ้าพนักงาน กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งโดยเห็นแก่ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งตนได้เรียก รับ หรือยอมจะรับไว้ก่อนที่ตนได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งนั้น (มาตรา ๖)

๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่เป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการหรือรักษาทรัพย์สินใด ๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริตอันเป็นการเสียหายแก่รัฐ เทศบาล สุขาภิบาลหรือเจ้าของทรัพย์สินนั้น (มาตรา ๗)

๖. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๒ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่เป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่จัดการหรือดูแลกิจการใด เข้ามีส่วนได้เสียเพื่อประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น เนื่องด้วยกิจการนั้น (มาตรา ๘)

๗. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่เป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่จ่ายทรัพย์สิน จ่ายทรัพย์สินนั้นเกินกว่าที่ควรจ่ายเพื่อประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น (มาตรา ๙)

๘. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๔ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่เป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่หรือแสดงว่าตนมีหน้าที่เรียกเก็บหรือตรวจสอบภาษีอากร ค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใด โดยทุจริตเรียกเก็บหรือละเว้นไม่เรียกเก็บภาษีอากร ค่าธรรมเนียมหรือเงินนั้น หรือกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใด เพื่อให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมนั้นมีต้องเสียหรือเสียน้อยกว่าที่จะต้องเสีย (มาตรา ๑๐)

๙. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่เป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่กำหนดราคาทรัพย์สินหรือสินค้าใด ๆ เพื่อเรียกเก็บภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมตามกฎหมาย โดยทุจริตกำหนดราคาทรัพย์สินหรือสินค้านั้น เพื่อให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมนั้นมีต้องเสียหรือเสียน้อยกว่าที่จะต้องเสีย (มาตรา ๑๑)

๑๐. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่เป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ตรวจสอบบัญชีตามกฎหมาย โดยทุจริต แนะนำหรือกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใด เพื่อให้มีการละเว้นการลงรายการในบัญชี ลงรายการเท็จในบัญชี แก้ไขบัญชี หรือซ่อนเร้น หรือทำหลักฐานในการลงบัญชีอันจะเป็นผลให้การเสียภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมนั้นมีต้องเสีย หรือเสียน้อยกว่าที่จะต้องเสีย (มาตรา ๑๒)

๑๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่เป็นเจ้าพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต (มาตรา ๑๓)

๑๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทนเกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่เป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี หรือพนักงานสอบสวน เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบเพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่ง ไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ (มาตรา ๑๔)

๑๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐๒ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทนเกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่เป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี หรือพนักงานสอบสวน กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใด ๆ ในตำแหน่ง โดยเห็นแก่ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งตนได้เรียก รับ หรือยอมจะรับไว้ก่อนที่ตนได้รับแต่งตั้งในตำแหน่งนั้น (มาตรา ๑๕)

๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๑๓ วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๑๒ หน้า ๑๐๑๓

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๑๒ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากปรากฏว่าขณะนี้ผู้ร้ายลอบลักเอาพระพุทธรูปอันล้ำค่าซึ่งเป็นที่เคารพบูชาของพุทธศาสนิกชน และมีคุณค่าในทางประวัติศาสตร์ ตามวัดวาอารามและพิพิธภัณฑสถานไปเป็นจำนวนมาก บางแห่งเป็นพระพุทธรูปคู่บ้านคู่เมืองของแต่ละจังหวัดซึ่งทำให้ประชาชนในถิ่นนั้นเศร้าสลดใจในต่อการขาดวัตถุซึ่งเป็นสิ่งที่เคารพบูชาในทางพุทธศาสนาไปอย่างมาก ยิ่งกว่านั้นบางแห่งการลอบลักพระพุทธรูปนั้นได้กระทำการแสดงถึงความโหดร้ายทารุณไร้ศีลธรรมอย่างหนัก เช่น ตัดเอาเศียรพระพุทธรูปไปคงเหลือแต่องค์พระ นับว่าเป็นการเสื่อมเสียแก่ชาติบ้านเมืองและเป็นผลเสียหายแก่พุทธศาสนาโดยไม่นึกถึงศาสนสมบัติของชาติ บุคคลประเภทนี้สมควรจะได้รับโทษหนักกว่าการกระทำต่อทรัพย์สินธรรมดาของส่วนบุคคลรวมทั้งผู้รับของโจร และผู้ส่งออกต่างประเทศด้วย จะอาศัยความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาเดิมโทษก็เบามาก ไม่เป็นการป้องกันได้เพียงพอโดยเหตุนี้จึงเป็นการสมควรแก้ไขประมวลกฎหมายอาญาเกี่ยวกับเรื่องนี้ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อป้องกันและรักษาไว้ซึ่งทรัพย์สินอันล้ำค่าของชาตินี้มิให้มีการลอบลักเอาไปต่างประเทศเสียหมดก่อนที่จะสายเกินไป

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๗ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๓๓๕ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายอาญา เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่ลักทรัพย์ที่เป็นพระพุทธรูปหรือวัตถุในทางศาสนา ถ้าทรัพย์นั้นเป็นที่สักการบูชาของประชาชนหรือเก็บรักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพระพุทธรูปหรือวัตถุดังกล่าว หรือกระทำความผิดในวัด สำนักสงฆ์ สถานอันเป็นที่เคารพในทางศาสนา โบราณสถานอันเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน สถานที่ราชการ หรือพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ (มาตรา ๓)

๒. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๓๓๙ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายอาญา เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษการชิงทรัพย์ที่ได้กระทำต่อทรัพย์ที่เป็นพระพุทธรูปหรือวัตถุในทางศาสนา และการชิงทรัพย์นั้นเป็นการกระทำในวัด สำนักสงฆ์ สถานอันเป็นที่เคารพในทางศาสนา โบราณสถานอันเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน สถานที่ราชการ หรือพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ และการชิงทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ หรือเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตาย (มาตรา ๔)

๓. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๓๔๐ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายอาญา เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษ การปล้นทรัพย์ที่ได้กระทำต่อทรัพย์ที่เป็นพระพุทธรูปหรือวัตถุในทางศาสนา และการชิงทรัพย์นั้นเป็นการกระทำ ในวัด สำนักสงฆ์ สถานอันเป็นที่เคารพในทางศาสนา โบราณสถานอันเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน สถานที่ราชการ หรือพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ และเป็นการปล้นทรัพย์ที่ผู้กระทำแม้แต่คนหนึ่งคนใดมีอาวุธติดตัวไปด้วย หรือการปล้นทรัพย์ที่เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส หรือการปล้นทรัพย์ที่ได้กระทำโดยแสดงความทารุณ จนเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ใช้ปืนยิง ใช้วัตถุระเบิดหรือกระทำทรมาน หรือการปล้นทรัพย์ เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย (มาตรา ๕)

๔. ให้เพิ่มความเป็นวรรคสามของมาตรา ๓๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษ การกระทำความผิดฐานรับของโจรนั้น ได้กระทำต่อทรัพย์อันได้มาโดยการลักทรัพย์ที่เป็นพระพุทธรูปหรือ วัตถุในทางศาสนา การชิงทรัพย์ที่เป็นพระพุทธรูปหรือวัตถุในทางศาสนา หรือการปล้นทรัพย์ที่เป็นพระพุทธรูป หรือวัตถุในทางศาสนา (มาตรา ๖)

๕. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๓๖๐ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายอาญา เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษ ผู้ที่ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่า หรือทำให้ไร้ประโยชน์ ซึ่งทรัพย์ที่เป็นพระพุทธรูปหรือวัตถุในทางศาสนา ที่ประดิษฐานอยู่ในวัด สำนักสงฆ์ สถานอันเป็นที่เคารพในทางศาสนา โบราณสถานอันเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน สถานที่ราชการ หรือพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ (มาตรา ๗)

๔. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๒ ตอนที่ ๓๒ ฉบับพิเศษ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงจำนวนเงินที่ถือเป็นอัตราในการกักขังแทนค่าปรับให้เหมาะสมกับ สภาพการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๘ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับ เรื่องการกำหนดโทษผู้ที่ขายของโดยหลอกลวงด้วยประการใด ๆ ให้ผู้ซื้อหลงเชื่อในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ หรือปริมาณของนั้นอันเป็นเท็จ ถ้าการกระทำนั้นไม่เป็นความผิดฐานฉ้อโกง (มาตรา ๓)

๕. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๖ ตอนที่ ๔๒ ฉบับพิเศษ วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๒๒ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๒๒ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ในปัจจุบันได้มีการขายของโดยหลอกลวงให้ผู้ซื้อหลงเชื่อในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพหรือ ปริมาณแห่งของนั้นอันเป็นเท็จเพิ่มมากขึ้น และความผิดฐานนี้ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๗๑ แห่งประมวล กฎหมายอาญาเป็นความผิดอันยอมความได้ พนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐจึงไม่อาจดำเนินการฟ้องร้องผู้กระทำ

ความผิดโดยไม่มีคำร้องทุกข์ของผู้เสียหายได้ แม้จะปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่ามีการเสนอขายของดังกล่าว แก่บุคคลทั่วไปในร้านค้าหรือที่สาธารณะ แต่พนักงานเจ้าหน้าที่ก็ไม่กล่าวจะจับกุมผู้เสนอขายโดยไม่มีผู้หนึ่งผู้ใด ร้องทุกข์เสียก่อน การปราบปรามการกระทำความผิดฐานนี้จึงไม่ได้ผลเท่าที่ควร สมควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗๑ เสียใหม่ โดยให้ความผิดตามมาตราดังกล่าวไม่เป็นความผิดอันยอมความได้ เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีอำนาจจับกุมผู้กระทำความผิดดังกล่าวได้โดยไม่ต้องมีคำร้องทุกข์ของผู้เสียหาย และสมควรเพิ่มโทษสำหรับ ความผิดฐานนี้ให้สูงขึ้น เพื่อให้ผู้กระทำความผิดเกรงกลัว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับ เรื่องการกำหนดโทษผู้ที่ขายของโดยหลอกลวงด้วยประการใด ๆ ให้ผู้ซื้อหลงเชื่อในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพหรือปริมาณแห่งของนั้นอันเป็นเท็จ ถ้าการกระทำนั้นไม่เป็นความผิดฐานฉ้อโกง ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๓)

๖. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๙ ตอนที่ ๑๐๘ ฉบับพิเศษ วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๒๕ หน้า ๕

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๒๕ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ปัจจุบันอาชญากรรมบางประเภทโดยเฉพาะอย่างยิ่งอาชญากรรมที่เป็นความผิดเกี่ยวกับเพศ และความผิดต่อเสรีภาพได้ทวีความรุนแรง และความผิดฐานลักทรัพย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทรัพย์ที่เป็นพระพุทธรูป และโคหรือกระบือของผู้มีอาชีพกสิกรรมมีเพิ่มมากขึ้น ซึ่งความผิดเหล่านี้ในบางกรณีได้มีการเพิ่มอัตราโทษมา ครั้งหนึ่งแล้วตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ ในการนี้สมควร เพิ่มอัตราโทษสำหรับผู้กระทำความผิดให้สูงขึ้น เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗๖ มาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๗๗ ทวิ มาตรา ๒๗๗ ตริ มาตรา ๒๗๘ มาตรา ๒๗๙ และมาตรา ๒๘๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน มาตรา ๒๗๖ กำหนดโทษ ผู้ที่ข่มขืนกระทำชำเราหญิงซึ่งมิใช่ภริยาของตน โดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยหญิง อยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้หรือโดยทำให้หญิงเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น หรือกระทำความผิดโดยมี หรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิง มาตรา ๒๗๗ กำหนดโทษผู้ที่กระทำชำเราเด็กหญิงอายุยังไม่เกิน ๑๓ ปี โดยเด็กหญิงนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม หรือกระทำความผิดโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกัน อันมีลักษณะเป็นการโทรมเด็กหญิงและเด็กหญิงนั้นไม่ยินยอมหรือ ได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด มาตรา ๒๗๗ ทวิ กำหนดโทษผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๖

วรรคแรก หรือมาตรา ๒๗๗ วรรคแรก เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำรับอันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตาย มาตรา ๒๗๗ ตรีกาหนดโทษผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๖ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๗๗ วรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำรับอันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตาย มาตรา ๒๗๘ กำหนดโทษผู้ที่กระทำอนาจารแก่บุคคลอายุกว่าสิบสามปี โดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยบุคคลนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้บุคคลนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น มาตรา ๒๗๙ กำหนดโทษผู้ที่กระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม มาตรา ๒๘๐ กำหนดโทษผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๘ หรือมาตรา ๒๗๙ เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำรับอันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตาย (มาตรา ๓)

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘๒ มาตรา ๒๘๓ และมาตรา ๒๘๔ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน มาตรา ๒๘๒ กำหนดโทษผู้ที่เพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหา ล่อไปหรือชักพาไปเพื่อการอนาจาร ซึ่งเด็กหญิงอายุยังไม่เกิน ๑๓ ปี หรือหญิงอายุยังไม่เกิน ๑๘ ปี แม้เด็กหญิงหรือหญิงนั้นจะยินยอมก็ตาม มาตรา ๒๘๓ กำหนดโทษผู้ที่เพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหา ล่อไปหรือชักพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งหญิง หรือเด็กหญิงอายุยังไม่เกิน ๑๓ ปี หรือหญิงอายุยังไม่เกิน ๑๘ ปี โดยใช้อุบายหลอกลวง ขู่เข็ญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรมหรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด มาตรา ๒๘๔ กำหนดโทษผู้ที่พาหญิงไปเพื่อการอนาจาร โดยใช้อุบายหลอกลวง ขู่เข็ญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรมหรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการใด หรือผู้ที่ซ่อนเร้นหญิงซึ่งเป็นผู้ถูกพาไป (มาตรา ๔)

๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน มาตรา ๒๘๖ กำหนดโทษผู้ที่อายุกว่า ๑๖ ปีดำรงชีพอยู่แม้เพียงบางส่วนจากรายได้ของหญิงซึ่งค้าประเวณี (มาตรา ๕)

๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน มาตรา ๒๘๗ กำหนดโทษผู้ที่มีความประสงค์แห่งการค้า หรือโดยการค้า เพื่อการแจกจ่ายหรือเพื่อแสดงอวดแก่ประชาชน ทำ ผลิต มีไว้ นำเข้าหรือยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออกหรือยังให้ส่งออกป็นอกราชอาณาจักร พาไปหรือยังให้พาไปหรือทำให้แพร่หลายโดยประการใด ๆ ซึ่งเอกสาร ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพหรือสิ่งอื่นใดอันลามก (มาตรา ๖)

๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน มาตรา ๓๑๓ กำหนดโทษผู้ที่กระทำเพื่อให้ได้มาซึ่งค่าไถ่ (มาตรา ๗)

๖. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑๔ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน มาตรา ๓๑๔ กำหนดโทษผู้ที่กระทำการเป็นคนกลาง โดยเรียก รับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างใดที่มีควรได้จากผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๓๑๑ หรือจากผู้ที่จะให้ค่าไถ่ (มาตรา ๘)

๗. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑๗ มาตรา ๓๑๘ และมาตรา ๓๑๙ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน มาตรา ๓๑๗ กำหนดโทษผู้ที่พรากรเด็กอายุยังไม่เกิน ๑๓ ปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล มาตรา ๓๑๘ กำหนดโทษผู้ที่พรากรผู้เยาว์อายุกว่า ๑๓ ปีแต่ยังไม่เกิน ๑๘ ปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล โดยผู้เยาว์นั้นไม่เต็มใจไปด้วย มาตรา ๓๑๙ กำหนดโทษผู้ที่พรากรผู้เยาว์อายุกว่า ๑๓ ปีแต่ยังไม่เกิน ๑๘ ปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล เพื่อหากำไรหรือเพื่อการอนาจาร โดยผู้เยาว์นั้นไม่เต็มใจไปด้วย (มาตรา ๙)

๘. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๒๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน มาตรา ๓๒๐ กำหนดโทษผู้ที่ใช้อบายหลอกลวง ชูเชิญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขู่ใจ ด้วยประการอื่นใด พาหรือส่งคนออกไปนอกราชอาณาจักร (มาตรา ๑๐)

๙. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน มาตรา ๓๓๕ กำหนดโทษผู้ที่ลักทรัพย์ในกรณีต่าง ๆ (มาตรา ๑๑)

๑๐. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓๕ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน มาตรา ๓๓๕ ทวิ กำหนดโทษผู้ที่ลักทรัพย์ที่เป็นพระพุทธรูปหรือวัตถุในทางศาสนา (มาตรา ๑๒)

๑๑. ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๓๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษถ้าความผิดนั้นเป็นการกระทำที่ประกอบด้วยลักษณะดังที่บัญญัติไว้ในอนุมาตราหนึ่ง อนุมาตราใดแห่งมาตรา ๓๓๕ หรือเป็นการกระทำต่อทรัพย์ที่เป็นโค กระบือ เครื่องกลหรือเครื่องจักร ที่มีอาชญากรรมไว้สำหรับประกอบกรรม ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท (มาตรา ๑๓)

๑๒. ให้ยกเลิกความในวรรคแรกของมาตรา ๓๓๕ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน มาตรา ๓๓๕ ทวิ กำหนดโทษผู้ที่ชิงทรัพย์ได้กระทำต่อทรัพย์ตามมาตรา ๓๓๕ ทวิ วรรคแรก ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท (มาตรา ๑๔)

๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๖

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๕๓ ฉบับพิเศษ วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๒๖ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๖ เมษายน ๒๕๒๖ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๔๑ และมาตรา ๙๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ มิได้กำหนดโทษจำคุกขั้นสูงในกรณีที่มีการเพิ่มโทษและเรียงกระทงลงโทษไว้ทั้งในกรณีความผิดที่มีโทษจำคุกตลอดชีวิตยังกำหนดให้เปลี่ยนโทษจำคุกตลอดชีวิตเป็นโทษจำคุกห้าสิบปีเพื่อประโยชน์ในการเพิ่มโทษหรือเรียงกระทงลงโทษ แล้วแต่กรณีอีกด้วย ในบางคดีโทษจำคุกที่มีการเพิ่มโทษหรือโทษจำคุกรวมของการเรียงกระทงลงโทษจึงสูงเกินสมควร หรือไม่ได้สัดส่วนกับความผิดที่มีลักษณะและผลร้ายแรงต่างกัน ทำให้การลงโทษเป็นไปโดยไม่เป็นธรรม และไม่ได้ผลเท่าที่ควร สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติทั้งสองมาตราดังกล่าว โดยกำหนดขั้นสูงของโทษจำคุกในกรณีที่มีการเพิ่มโทษ และโทษจำคุกรวมในกรณีเรียงกระทงลงโทษ เพื่อให้การลงโทษเป็นไปด้วยความเป็นธรรม และได้ผลดียิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๖ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่อง การเพิ่มโทษ มิให้เพิ่มขึ้นถึงประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกเกินห้าสิบปี (มาตรา ๓)

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่อง เมื่อปรากฏว่าผู้ใดได้กระทำการอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ศาลลงโทษผู้นั้นทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป แต่ไม่ว่าจะมีการเพิ่มโทษ ลดโทษ หรือลดมาตราส่วนโทษด้วยหรือไม่ก็ตาม เมื่อรวมโทษทุกกระทงแล้ว โทษจำคุกทั้งสิ้นต้องไม่เกินที่กำหนดไว้ (มาตรา ๔)

๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๑๗๓ ฉบับพิเศษ วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๐ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๓๐ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากอาชญากรรมบางประเภทโดยเฉพาะอย่างยิ่งอาชญากรรมที่เป็นความผิดฐานลักทรัพย์เกี่ยวกับโค กระบือ หรือเครื่องมือเครื่องใช้ หรือเครื่องจักรกลของเกษตรกรได้เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก ทำให้เกษตรกรโดยเฉพาะชาวไร่ ชาวนา ชาวสวนเดือดร้อนที่สุด เพราะเมื่อถึงฤดูกาลทำนาหรือเพาะปลูกเกษตรกรไม่สามารถหาโค กระบือ หรือจักรกลต่าง ๆ มาทำการเพาะปลูกได้ทันตามฤดูกาล แม้ว่าเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบจะได้สอดส่องดูแลอยู่ตลอดเวลา และจับกุมผู้กระทำความผิดมาลงโทษเป็นจำนวนมากรายแล้วก็ตาม แต่ไม่ทำให้ผู้กระทำความผิดหลบหนีหรือเกรงกลัวอาญาแผ่นดิน ทั้งนี้เพราะกฎหมายกำหนดโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดไว้ต่ำ สมควรเพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดให้สูงขึ้น เพื่อให้เป็นที่หลบจำและเกรงกลัวต่ออาญาแผ่นดิน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ คือ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓๕ วรรคสี่ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องถ้าความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำต่อทรัพย์ที่เป็นโค กระบือ เครื่องกลหรือเครื่องจักรที่มีอาชัปกสิกรรมมิไว้สำหรับประกอบกสิกรรม ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสองหมื่นบาท (มาตรา ๓)

๙. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๑๗๓ ฉบับพิเศษ วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๐ หน้า ๔

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๓๐ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๗๘ มาตรา ๒๗๙ มาตรา ๒๘๒ มาตรา ๒๘๓ มาตรา ๓๑๓ มาตรา ๓๑๗ มาตรา ๓๑๘ มาตรา ๓๑๙ มาตรา ๒๘๒ มาตรา ๒๘๓ มาตรา ๓๑๓ มาตรา ๓๑๗ มาตรา ๓๑๘ มาตรา ๓๑๙ และมาตรา ๓๙๘ กำหนดอายุเด็กที่จะได้รับความคุ้มครองเป็นพิเศษตามกฎหมาย

จากการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ การกระทำความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพและการกระทำทารุณต่อเด็กไว้เพียงอายุไม่เกินสิบสามปีเท่านั้น ผู้กระทำความผิดตามบทมาตราดังกล่าวจึงสามารถอ้างความยินยอมของเด็กอายุกว่าสิบสามปี นั้นเป็นเหตุยกเว้นความผิดหรือบรรเทาโทษตามกฎหมายได้นับเป็นการเปิดโอกาสให้มีการแสวงประโยชน์ในทางมิชอบจากเด็กอายุระหว่างสิบสามปีถึงสิบห้าปี ซึ่งส่วนใหญ่ยังมีความเจริญเติบโตและพัฒนาการทางด้านต่าง ๆ เช่น ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา การศึกษาอบรมและประสบการณ์ไม่เพียงพอได้นอกจากนี้บทบัญญัติเกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือชักพาไปซึ่งหญิงเพื่อสำเร็จความใคร่ของผู้อื่นในกฎหมายปัจจุบันนั้น มาตรา ๒๘๒ จะเป็นความผิดต่อเมื่อได้กระทำความผิดต่อหญิงอายุไม่เกินสิบแปดปี ทำให้หญิงได้รับความเสียหาย แต่ไม่มีกฎหมายคุ้มครอง สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้การกระทำความผิดดังกล่าวเป็นความผิดไม่ว่าหญิงจะมีอายุเท่าใดก็ตาม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๘ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๗๗ ทวิ และมาตรา ๒๗๗ ตรี แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่กระทำชำเราเด็กหญิงอายุยังไม่เกิน ๑๕ ปี ซึ่งมีใช้ภริยาของตน โดยเด็กหญิงนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม และกำหนดโทษผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๖ วรรคแรก และวรรคสอง หรือมาตรา ๒๗๗ วรรคแรก วรรคสอง และวรรคสาม เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำได้รับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย (มาตรา ๓)

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗๘ และมาตรา ๒๗๙ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่กระทำอนาจารแก่บุคคลอายุกว่า ๑๕ ปี โดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยบุคคลนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้บุคคลนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น และกำหนดโทษผู้ที่กระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม (มาตรา ๔)

๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘๒ และมาตรา ๒๘๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่เพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระ จัดหา ล่อไปหรือชักพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งหญิง แม้หญิงนั้นจะยินยอมก็ตาม และกำหนดโทษผู้ที่เพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหา ล่อไปหรือชักพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งหญิง โดยใช้อุบายหลอกลวง ขู่เข็ญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำ ผิดคลองธรรมหรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด (มาตรา ๕)

๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่เพื่อให้ได้มาซึ่งค่าไถ่ เช่น เอาตัวเด็กอายุไม่เกิน ๑๕ ปีไป หรือเอาตัวบุคคลอายุกว่า ๑๕ ปีไป และหน่วงเหนี่ยวหรือกักขังบุคคลใด (มาตรา ๖)

๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑๗ มาตรา ๓๑๘ และมาตรา ๓๑๙ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่พรากรเด็กอายุยังไม่เกิน ๑๕ ปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล และกำหนดโทษผู้ที่พรากรผู้เยาว์อายุกว่า ๑๕ ปี แต่ยังไม่เกิน ๑๘ ปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล โดยผู้เยาว์นั้นไม่เต็มใจไปด้วย (มาตรา ๗)

๖. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๙๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่กระทำความผิดประการใด ๆ อันเป็นการทารุณต่อเด็กอายุยังไม่เกิน ๑๕ ปี คนป่วยเจ็บหรือคนชรา ซึ่งต้องพึ่งผู้อื่นในการดำรงชีพหรือการอื่นใด (มาตรา ๘)

๑๐. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๓๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๑๗๓ ฉบับพิเศษ วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๐ หน้า ๑๓

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๓๐ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากอัตราการกักขังแทนค่าปรับต่อวัน ตามประมวลกฎหมายอาญาที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันยังไม่เหมาะสมกับสถานการณ์บ้านเมืองที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ทำให้เกิดปัญหาผู้ต้องขังแออัดห้องขัง อันเป็นภาระแก่เจ้าหน้าที่ในการควบคุม ตลอดจนเป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณของรัฐเป็นจำนวนมากในการเลี้ยงดูผู้ต้องขัง สมควรปรับปรุงอัตราการกักขังแทนค่าปรับต่อวันเสียใหม่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๓๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ คือ เพื่อเปลี่ยนแปลงอัตราการกักขังแทนค่าปรับต่อวัน ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพการณ์ของบ้านเมืองที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะส่งผลดีต่อกระบวนการยุติธรรม เพราะจะเป็นการลดภาระของเจ้าหน้าที่ในการควบคุมอันเกิดแต่เหตุผู้ต้องขังแออัดห้องขัง ตลอดจนลดการสิ้นเปลืองงบประมาณจากรัฐบาลด้วย

๑๑. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๒๗ ฉบับพิเศษ วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๓๒ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๓๒ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองความประพฤติของผู้กระทำความผิดที่ศาลพิพากษาให้กำหนดโทษไว้หรือรอการลงโทษไว้ตามประมวลกฎหมายอาญาในปัจจุบันยังไม่เหมาะสมแก่การแก้ไขให้ผู้กระทำความผิดนั้นกลับตัวได้อย่างได้ผล สมควรปรับปรุงเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองความประพฤติของผู้กระทำความผิดในกรณีดังกล่าวให้มีขอบเขตกว้างขวางขึ้น เพื่อที่ศาลจะสามารถใช้ดุลพินิจได้โดยเหมาะสมแก่กรณี นอกจากนี้เพื่อให้บทบัญญัติของประมวลกฎหมายอาญาที่กำหนดให้นำโทษของผู้กระทำความผิดที่ถูกคุมความประพฤติในคดีที่รอการกำหนดโทษไว้ หรือการลงโทษไว้ในคดีก่อนมาบวกเข้ากับโทษในคดีหลังของผู้กระทำความผิด ผู้นั้นให้บังเกิดผลในการใช้บังคับตามความประสงค์อย่างแท้จริง สมควรกำหนดให้ศาลนำโทษที่ขอไว้ ดังกล่าวมาบวกกับโทษในคดีหลัง โดยให้ศาลกระทำได้ไม่ว่าเป็นความปรากฏแก่ศาลเองหรือตามปรากฏตามคำแถลงของพนักงานอัยการหรือพนักงานควบคุมความประพฤติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ คือ เห็นสมควรปรับปรุงเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองประเพณีของผู้กระทำความผิดให้มีขอบเขตกว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อที่ศาลจะสามารถใช้ดุลพินิจได้โดยถูกต้องและเหมาะสมแก่กรณี

๑๒. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๑๓ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

ด้วยปรากฏว่าในปัจจุบันมีผู้กระทำความผิดฐานหมิ่นประมาทมากขึ้น ขณะเดียวกันบทบัญญัติเกี่ยวกับอัตราโทษที่ใช้บังคับกับผู้กระทำความผิดไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ ทำให้ผู้กระทำความผิดดังกล่าวไม่เกรงกลัวสมควรแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษให้สูงขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๓๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ คือ เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมฐานความผิดหมิ่นประมาทให้มีอัตราโทษที่สูงขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องต่อสภาพการณ์ที่การกระทำความผิดฐานหมิ่นประมาทมีแนวโน้มสูงขึ้น แต่ผู้กระทำความผิดไม่เกรงกลัวเนื่องจากกฎหมายเดิมกำหนดอัตราโทษค่อนข้างต่ำ จึงต้องแก้ไขเพิ่มเติมให้มีอัตราโทษให้สูงขึ้น เพื่อป้องปรามผู้ที่คิดจะกระทำความผิด

๑๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๔๔ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๓๕ หน้า ๑๔

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ปัจจุบันได้มีการรับฝากเงินโดยวิธีออกบัตรเงินฝากโดยธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ รวมตลอดถึงบริษัทเงินทุนตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ และบัตรเงินฝากดังกล่าวเป็นตราสารซึ่งเปลี่ยนมือได้ สมควรกำหนดมาตรการป้องกันการปลอมตราสารดังกล่าวเพื่อคุ้มครองประโยชน์ส่วนรวมซึ่งอาจเกิดความเสียหายจากการใช้บัตรเงินฝากปลอม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ คือ เห็นสมควรกำหนดมาตรการป้องกันการปลอมตราสารในธุรกิจเกี่ยวกับธนาคารและสถาบันการเงินทุกประเภท ทั้งนี้เพื่อป้องกันและคุ้มครองประโยชน์ของส่วนรวมซึ่งอาจเกิดความเสียหายจากการใช้บัตรเงินฝากปลอมได้

๑๔. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๓๗

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๑ ตอนที่ ๒๒ ก วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๓๗ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๓๗ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

ด้วยปรากฏว่าได้มีการล่อลวงเด็กไปทำงานในโรงงานและเจ้าของโรงงานได้หวังเหนี่ยวหรือกักขังเด็กเหล่านั้นโดยให้ทำงานอย่างไ้มนุชยธรรม และฝ่าฝืนมาตรฐานขั้นต่ำในการใช้แรงงานตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน อีกทั้งเป็นการกระทำที่กระทบกระเทือนความสงบสุขในสังคม สมควรกำหนดให้การกระทำความผิดดังกล่าวเป็นความผิดฐานใหม่ขึ้นเป็นพิเศษ

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๓๗ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ คือ เห็นสมควรกำหนดความผิดฐานใหม่เป็นพิเศษ กรณีการล่อลวงเด็กไปทำงานในโรงงานและเจ้าของโรงงานได้หวังเหนี่ยวหรือกักขังเด็กเหล่านั้นโดยให้ทำงานอย่างไ้มนุชยธรรม และเป็นการฝ่าฝืนมาตรฐานขั้นต่ำในการใช้แรงงานตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานอีกด้วย

๑๕. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๔๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๗๒ ก วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ หน้า ๔๒

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากปรากฏว่ามีการกระทำความผิดต่อหญิงและเด็กโดยการซื้อ ขาย จำหน่าย พา หรือจัดหาหญิงหรือเด็กนั้นไปด้วยวิธีต่าง ๆ เพื่อสำเร็จความใคร่ทั้งแก่ตนเองและผู้อื่นเพื่อการอนาจาร หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นอันมิชอบ ไม่ว่าโดยการขายเด็กให้เด็กเป็นขอทาน หรือทำงานในสถานที่ใช้แรงงานโดยทารุณโหดร้ายสมควรกำหนดบทกำหนดความผิดใหม่ให้ครอบคลุมการกระทำความผิดดังกล่าว นอกจากนั้นปัจจุบันการกระทำความผิดดังกล่าวไม่จำกัดเฉพาะการกระทำต่อหญิงหรือเด็กหญิงเท่านั้น แต่ได้ขยายไปยังเด็กชายและมีแนวโน้มเป็นการกระทำต่อบุคคลโดยไม่จำกัดเพศ สมควรแก้ไขฐานความผิดในบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องให้กว้างขวางขึ้น และสมควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘๒ และมาตรา ๒๘๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งบัญญัติให้ศาลไทยมีอำนาจลงโทษการกระทำความผิดดังกล่าว แม้จะกระทำในต่างประเทศ โดยแยกไว้เป็นเอกเทศให้เห็นเด่นชัดในมาตรา ๗ ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวกับอำนาจของศาลไทยในการลงโทษการกระทำความผิดอันมีลักษณะเป็นความผิดอาญาระหว่างประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๔๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๗ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ คือ เห็นสมควรแก้ไขฐานความผิดที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดต่อหญิงและเด็กให้ครอบคลุมและกว้างขวางยิ่งขึ้น เพราะปัจจุบันมีการกระทำความผิดต่อหญิงและเด็กโดยการซื้อ ขาย จำหน่าย พา หรือจัดหาหญิงหรือเด็กนั้นด้วยวิธีการต่าง ๆ และสมควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตราต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องแห่งประมวลกฎหมายอาญาให้ศาลไทยมีอำนาจลงโทษการกระทำความผิดดังกล่าว แม้กระทำในต่างประเทศก็ตาม

๑๖. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๖

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐ ตอนที่ ๔ ก วันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๖ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๙ มกราคม ๒๕๔๖ เว้นแต่มาตรา ๓ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากการลงโทษผู้กระทำความผิดทางอาญามีหลักการสำคัญประการหนึ่งคือ เพื่อแก้ไขให้ผู้นั้นสามารถกลับตัวเป็นพลเมืองดี ดังนั้น โทษที่ผู้กระทำความผิดควรจะได้รับจึงต้องมีความเหมาะสมกับสภาพความผิด อย่างไรก็ตาม ปรากฏว่าในปัจจุบันมีผู้ได้รับโทษปรับต้องถูกกักขังแทนค่าปรับเป็นจำนวนมากขึ้น ซึ่งผู้รับโทษนั้น ๆ ต้องสูญเสียอิสรภาพโดยไม่สมควรทำให้บุคคลในครอบครัวต้องเดือดร้อนและรัฐต้องรับภาระในการดูแลเพิ่มมากขึ้น สมควรปรับเปลี่ยนมาตรการลงโทษเสียใหม่ โดยกำหนดมาตรการให้ผู้ต้องโทษปรับทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับได้อีกทางหนึ่ง และในกรณีที่ต้องถูกกักขังอยู่นั้น บุคคลดังกล่าวสมควรได้รับความคุ้มครองมิให้ต้องถูกเปลี่ยนโทษจากกักขังเป็นจำคุกอันเป็นโทษที่หนักยิ่งกว่า รวมทั้งมิให้ต้องถูกคุมขังรวมกับผู้ต้องหาในคดีอาญาที่มีอัตราโทษสูง ประกอบกับสมควรปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับอัตราเงินในการกักขังแทนค่าปรับให้สอดคล้องกับสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน นอกจากนี้สมควรเปิดโอกาสให้ศาลใช้ดุลพินิจในการรอกการกำหนดโทษหรือรอกการลงโทษได้มากขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๘ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้มีการกักขังไว้ในสถานที่กักขังที่กำหนดที่มีไข้เรือนจำ สถานีตำรวจ หรือสถานที่ควบคุมผู้ต้องหาของพนักงานสอบสวน

๒. ถ้าการกักขังก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้ถูกกักขัง หรือทำให้ผู้ซึ่งต้องพึ่งพาผู้ต้องโทษกักขังในการดำรงชีพได้รับความเดือดร้อนเกินสมควร หรือมีพฤติการณ์พิเศษ ศาลจะมีคำสั่งให้กักขังที่อื่นซึ่งมีไข้ที่อยู่อาศัยของผู้นั้นเองก็ได้ และให้ศาลมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ต้องโทษปฏิบัติ

๓. ถ้าระหว่างกักขัง ผู้ต้องโทษกักขังได้ฝ่าฝืนระเบียบ ข้อบังคับ วินัยของสถานที่กักขังไม่ปฏิบัติตามที่ศาลกำหนด หรือผู้ต้องโทษกักขังต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก ศาลอาจเปลี่ยนโทษกักขังเป็นจำคุกแทนได้ตามที่ศาลเห็นสมควร

๔. การกักขังแทนค่าปรับ ให้ถืออัตราโทษสองร้อยบาทต่อหนึ่งวัน ห้ามกักขังเกินกำหนดหนึ่งปี เว้นแต่กรณีศาลพิพากษาให้ปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทขึ้นไป ศาลจะสั่งเกินหนึ่งปี แต่ไม่เกินสองปีก็ได้ โดยการคำนวณเวลาให้นับวันเริ่มกักขังแทนค่าปรับรวมเข้าด้วยและให้นับเป็นหนึ่งวันเต็ม โดยไม่ต้องคำนึงถึงจำนวนชั่วโมง

๕. เพิ่มความเป็นมาตรา ๓๐/๑ มาตรา ๓๐/๒ และมาตรา ๓๐/๓ สรุปได้ดังนี้

๑) ผู้ต้องโทษปรับอาจยื่นคำร้องต่อศาลขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับได้ โดยการพิจารณาคำร้อง ศาลจะพิจารณาจากประวัติ สภาพความผิด และฐานะทางการเงิน และศาลจะกำหนดประเภทของงาน ผู้ดูแล วันเริ่มทำงาน โดยคำนึงถึงสภาพของผู้ต้องโทษด้วย โดยหากความปรากฏแก่ศาลว่ามีพฤติการณ์เกี่ยวกับการทำงานเปลี่ยนแปลงไป ศาลอาจแก้ไขคำสั่งได้

๒) ถ้าภายหลังมีคำสั่งแล้วความปรากฏต่อศาลว่าผู้ต้องโทษสามารถชำระค่าปรับได้ หรือฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือเงื่อนไขที่ศาลกำหนด ศาลอาจเพิกถอนคำสั่งอนุญาตและปรับ หรือกักขังแทนค่าปรับก็ได้ หรือระหว่างการทำงานบริการสังคม ผู้ต้องโทษไม่ประสงค์ทำงานและขอเปลี่ยนเป็นรับโทษปรับให้ศาลมีคำสั่งอนุญาต

๓) คำสั่งศาลในกรณีตามมาตรา ๓๐/๑ มาตรา ๓๐/๒ ให้เป็นที่สิ้นสุด

๖. ผู้กระทำความผิดซึ่งมีโทษจำคุก และในคดีศาลจะลงโทษจำคุกไม่เกินสามปี ถ้าไม่ปรากฏว่าผู้นั้นได้รับโทษจำคุกมาก่อน หรือปรากฏว่าได้รับโทษจำคุกมาก่อน แต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ เมื่อศาลได้คำนึงถึงสภาพของผู้ต้องโทษแล้วจะพิพากษาให้มีความผิดแต่รอการกำหนดโทษไว้ หรือกำหนดโทษแต่รอการลงโทษไว้แล้วปล่อยตัวไปก็ได้

๑๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๔๖

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐ ตอนที่ ๕๘ ก วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๖ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๔๖ เว้นแต่มาตรา ๔ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากปัจจุบันบทบัญญัติเกี่ยวกับการลงโทษประหารชีวิตและจำคุกตลอดชีวิตแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดในขณะที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี ตามประมวลกฎหมายอาญายังไม่สอดคล้องกับข้อ ๖ วรรคห้า แห่งกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ค.ศ. ๑๙๖๖ ที่กำหนดว่า บุคคลอายุต่ำกว่าสิบแปดปี ที่กระทำความผิดจะถูกพิพากษาประหารชีวิตมิได้ และข้อ ๓๗ ก) แห่งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ค.ศ. ๑๙๘๙ ที่กำหนดว่าจะไม่มีเด็กคนใดได้รับการทรมาน หรือถูกปฏิบัติหรือลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือต่ำช้าจะไม่มี การลงโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิตที่ไม่มีโอกาสจะได้รับการปล่อยตัวสำหรับความผิดที่กระทำโดยบุคคลที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีซึ่งประเทศไทยเข้าเป็นภาคี นอกจากนั้น บทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาเกี่ยวกับวิธีการประหารชีวิตโดยการเอาไปยิงเสียให้ตายยังไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน เนื่องจากเป็นวิธีการที่ทารุณโหดร้ายและไร้มนุษยธรรมที่รัฐไม่พึงปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิด สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาเพื่อกำหนดมิให้นำโทษประหารชีวิตและโทษจำคุกตลอดชีวิตมาใช้บังคับแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดในขณะที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี และในกรณีที่บุคคลดังกล่าวได้กระทำความผิดที่มีระวางโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต ให้ถือว่าระวางโทษดังกล่าวได้เปลี่ยนเป็นระวางโทษจำคุกห้าสิบปี และเพื่อเปลี่ยนวิธีการประหารชีวิตจากการเอาไปยิงเสียให้ตายเป็นดำเนินการฉีดสารพิษให้ตายแทน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๔๖ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ไม่ให้มีการบังคับใช้โทษประหารชีวิตและโทษจำคุกตลอดชีวิตกับผู้ซึ่งกระทำความผิดในขณะที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี และในกรณีที่กระทำความผิดที่มีระวางโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิตให้ถือว่าระวางโทษดังกล่าวได้เปลี่ยนเป็นระวางโทษจำคุกห้าสิบปี

๒. เปลี่ยนวิธีการประหารชีวิตจากยิงเป็นใช้วิธีฉีดยาหรือสารพิษให้ตาย โดยหลักเกณฑ์และวิธีการประหารชีวิตให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๑๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๗

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๑ ตอนพิเศษ ๖๕ ก วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๗ หน้า ๒๒

วันใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๔๗ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากปัจจุบันการใช้เอกสาร วัตถุอื่นใดหรือข้อมูลที่ทำขึ้นในลักษณะบัตรอิเล็กทรอนิกส์ เช่น บัตรเครดิต บัตรเดบิต บัตรสมาร์ตการ์ด หรือบัตรอื่นใดในลักษณะคล้ายกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประโยชน์ในการชำระค่าสินค้า ค่าบริการ หรือหนี้อื่น หรือเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์อย่างหนึ่งอย่างใด กำลังเพิ่มปริมาณและประเภทการใช้งานอย่างแพร่หลาย และปรากฏว่าได้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับบัตร และลักลอบนำข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ของผู้อื่นมาใช้อันส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ และผู้บริโภคในวงกว้างสมควรกำหนดความผิดอาญาสำหรับการกระทำความผิดเกี่ยวกับบัตรและข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวเพิ่มเติมให้ครอบคลุมการกระทำความผิดในรูปแบบต่าง ๆ และให้มีอัตราโทษเหมาะสมกับความร้ายแรงของการกระทำความผิด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๗ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. เพิ่มคำนิยามของคำว่า “บัตรอิเล็กทรอนิกส์” เป็น (๑๔) ของมาตรา ๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา
๒. เพิ่มความเป็น (๒/๑) ของมาตรา ๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญาว่า

“(๒/๑) ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖๙/๑ ถึง ๒๖๙/๗”

๓. เพิ่มความว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ เป็นหมวด ๔ โดยประกอบด้วยบทบัญญัติ ตั้งแต่มาตรา ๒๖๙/๑ – มาตรา ๒๖๙/๗ ครอบคลุมความผิดตั้งแต่การทำบัตรปลอม ทำเครื่องมือหรือวัตถุสำหรับปลอมหรือแปลง การนำเข้าหรือส่งออกใบอนุญาตการนำเข้า การมีไว้ใช้หรือมีไว้เพื่อจำหน่าย การใช้บัตรของผู้อื่นโดยมิชอบ การมีไว้เพื่อนำออกใช้และการเพิ่มโทษ กรณีใช้เพื่อประโยชน์ในการชำระสินค้า ค่าบริการ หรือหนี้อื่นแทนการชำระด้วยเงินสด หรือใช้เบิกถอนเงินสด

๑๙. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๕๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๔ ตอนที่ ๔๒ ก วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐ หน้า ๑

วันใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ปัจจุบันการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติได้ทวีความรุนแรงและมีรูปแบบที่ซับซ้อนมากยิ่งขึ้น และได้มีการใช้หนังสือเดินทางเป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดดังกล่าวซึ่งส่งผลกระทบต่อความมั่นคงภายในประเทศและต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ สมควรขยายขอบเขตของการกระทำความผิดเกี่ยวกับหนังสือเดินทางให้กว้างขึ้น และสมควรกำหนดอัตราโทษให้เหมาะสมกับความผิด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๕๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้เพิ่มความเป็น (๑๕) ของมาตรา ๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งได้นิยามคำว่า “หนังสือเดินทาง” หมายความว่า เอกสารสำคัญประจำตัวไม่ว่าจะมีรูปลักษณะใดที่รัฐบาลไทย รัฐบาลต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศออกให้แก่บุคคลใด เพื่อใช้แสดงตนในการเดินทางระหว่างประเทศ และให้หมายความรวมถึงเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางและแบบหนังสือเดินทางที่ยังไม่ได้กรอกข้อความเกี่ยวกับผู้ถือหนังสือเดินทางด้วย (มาตรา ๓)

๒. ให้เพิ่มความเป็น (๒/๒) ของมาตรา ๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญา คือ “(๒/๒) ความผิดเกี่ยวกับหนังสือเดินทางตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖๙/๘ ถึงมาตรา ๒๖๙/๑๕” (มาตรา ๔)

๓. ให้เพิ่มความเป็นหมวด ๕ ความผิดเกี่ยวกับหนังสือเดินทาง มาตรา ๒๖๙/๘ มาตรา ๒๖๙/๙ มาตรา ๒๖๙/๑๐ มาตรา ๒๖๙/๑๑ มาตรา ๒๖๙/๑๒ มาตรา ๒๖๙/๑๓ มาตรา ๒๖๙/๑๔ มาตรา ๒๖๙/๑๕ ของลักษณะ ๗ ความผิดเกี่ยวกับการปลอมและการแปลง ในภาค ๒ ความผิดแห่งประมวลกฎหมายอาญา ตามพระราชบัญญัติที่กำหนด (มาตรา ๕)

๒๐. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๕๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๕๖ ก วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๐ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มาตรา ๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙ ให้ความคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิเสรีภาพ และความเสมอภาค บรรดาที่ชนชาวไทยเคยได้รับการคุ้มครองตามประเพณีการปกครองประเทศไทย ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข แต่บทบัญญัติมาตรา ๒๗๖ มาตรา ๒๗๗ และมาตรา ๒๘๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญาเป็นบทบัญญัติที่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งประมวลกฎหมายอาญา เป็นบทบัญญัติที่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างเรื่องเพศ สมควรแก้ไขบทบัญญัตินี้ให้สอดคล้องกับหลักการมีสิทธิเท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิงและหลักการ ห้ามมิให้เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างเรื่องเพศที่เคยได้รับความคุ้มครองตามประเพณีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๕๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ และมาตรา ๒๗๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้บังคับแทนเกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่ข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นโดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยผู้อื่นนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้ผู้อื่นนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดพันบาทถึงสี่หมื่นบาท และกำหนดโทษผู้ที่กระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีซึ่งมิใช่ภริยาหรือสามีของตน โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดพันถึงสี่หมื่นบาท (มาตรา ๓)

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่อายุกว่าสิบหกปีดำรงชีพอยู่แม้เพียงบางส่วนจากรายได้ของผู้ซึ่งค่าประเวณี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต (มาตรา ๔)

๒๑. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๕๖ ก วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๐ หน้า ๕

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗๖ และมาตรา ๒๗๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ทำให้การอ้างถึงบทบัญญัติดังกล่าวในมาตรา ๒๗๗ ทวิ และมาตรา ๒๗๗ ตรี เปลี่ยนแปลงไป กรณีจึงมีความจำเป็นต้องปรับปรุงการอ้างถึงบทบัญญัติดังกล่าวในมาตรา ๒๗๗ ทวิ และมาตรา ๒๗๗ ตรี ให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ คือ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗๗ ทวิ และมาตรา ๒๗๗ ตรี แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๖ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๗๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต และถ้าผู้ถูกกระทำถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต และกำหนดโทษผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๖ วรรคสาม หรือมาตรา ๒๗๗ วรรคสี่ เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต และถ้าผู้ถูกกระทำถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต (มาตรา ๓)

๒๒. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๓๐ ก วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ หน้า ๑๙

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากปัจจุบันการกำหนดเกณฑ์อายุของเด็กในกรณีที่เด็กกระทำความผิดทางอาญายังไม่เหมาะสม และยังไม่สอดคล้องกับเกณฑ์อายุของเด็กที่กำหนดในกฎหมายหลายฉบับของไทย และอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ค.ศ. ๑๙๘๙ และกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิของพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ค.ศ. ๑๙๖๖ ของสหประชาชาติ ที่ประเทศไทยเข้าเป็นภาคี โดยการศึกษาทางการแพทย์แสดงให้เห็นว่าเด็กที่มีอายุระหว่างเจ็ดปีถึงสิบสองปี มีพัฒนาการด้านความคิดสติปัญญาและจริยธรรมยังไม่สมบูรณ์ ขาดความรู้สึกลึกซึ้งดีและไม่สามารถคาดการณ์ผลที่จะเกิดขึ้นจากการกระทำของตนได้ ประกอบกับได้มีการศึกษาสถิติในการกระทำความผิดของเด็กช่วงวัยต่าง ๆ ปรากฏว่าเด็กที่มีอายุระหว่างเจ็ดปีถึงสิบสองปีมีสถิติการกระทำความผิดน้อยหรือไม่มีเลย

นอกจากนี้ กฎหมายของไทยหลายฉบับกำหนดเกณฑ์อายุเด็กไว้ที่อายุสิบห้าปี เช่น มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๖ กำหนดให้ผู้มีสัญชาติไทยต้องทำบัตรประจำตัวประชาชนเมื่อมีอายุครบสิบห้าปีบริบูรณ์ มาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ กำหนดห้ามมิให้นายจ้างจ้างเด็กอายุต่ำกว่าสิบห้าปีเป็นลูกจ้าง และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้การศึกษาภาคบังคับจำนวนเก้าปี โดยให้เด็กซึ่งอายุย่างเข้าปีที่เจ็ดเข้าเรียนในสถานศึกษาชั้นพื้นฐานจนอายุย่างเข้าปีที่สิบหก แสดงให้เห็นว่าเด็กอายุสิบห้าปีกฎหมายยอมรับว่าเริ่มก้าวสู่ความเป็นผู้ใหญ่ มีความสามารถรับผิดชอบได้ ประกอบกับเด็กช่วงอายุดังกล่าวยังอยู่ในวัยเรียน สมควรได้รับโอกาสเพื่อบำบัดและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมมากกว่าจะมารับโทษทางอาญา ในขณะเดียวกันอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ค.ศ. ๑๙๘๙ และกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิของพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ค.ศ. ๑๙๖๖ ของสหประชาชาติ และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๔ ก็ได้กำหนดเกณฑ์อายุเด็กไว้ที่อายุต่ำกว่าสิบแปดปี สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาเพื่อกำหนดเกณฑ์อายุเด็กในกรณีที่เด็กกระทำความผิดอาญาให้เหมาะสมและสอดคล้องกับกฎหมายของไทยและอนุสัญญาระหว่างประเทศดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๘ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๔๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญาและให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน (มาตรา ๓)

- กำหนดความผิดซึ่งผู้กระทำได้กระทำในขณะที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีนั้น มิให้ถือเป็นความผิดที่จะนำมาพิจารณากักกัน

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน (มาตรา ๔)

- กำหนดกรณีการกระทำของผู้ซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีมิให้อยู่ในบังคับแห่งบทบัญญัติตามมาตรา ๖๑ เกี่ยวกับกรณีที่เกิดความเสียหายแก่สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน (มาตรา ๕)

- กำหนดกรณี เด็กอายุยังไม่เกินสิบปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดเด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ และให้พนักงานสอบสวนส่งเด็กให้พนักงานเจ้าหน้าที่คุ้มครองเด็กดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก

๔. ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๗๔ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน (มาตรา ๖)

- กำหนดกรณี เด็กอายุต่ำกว่าสิบปี แต่ยังไม่เกินสิบห้าปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดเด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ แต่ให้ศาลมีอำนาจที่จะดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้กำหนด เช่น

(๑) ว่ากล่าวตักเตือนเด็กนั้นแล้วปล่อยตัวไป

(๒) สั่งให้มอบตัวเด็กแก่ บิดา มารดา ผู้ปกครอง โดยวางข้อกำหนดให้ระวางไม่ให้เด็กก่อเหตุภายในเวลาที่กำหนดและกำหนดจำนวนเงินที่ต้องชำระต่อศาลหากเด็กก่อเหตุแต่ไม่เกินครั้งละหนึ่งหมื่นบาท

(๓) มีคำสั่งให้มอบตัวเด็กนั้นให้อยู่กับบุคคลหรือองค์การที่ศาลเห็นสมควร

(๔) ส่งตัวเด็กไปยังโรงเรียน หรือสถานฝึกและอบรม

๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๕ และมาตรา ๗๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน (มาตรา ๗)

- ถ้าศาลเห็นว่าไม่สมควรพิพากษาลงโทษผู้กระทำความผิดซึ่งอายุต่ำกว่าสิบห้าปี แต่ไม่ต่ำกว่าสิบแปดปี ก็ให้จัดการตามมาตรา ๗๔ หรือถ้าศาลเห็นสมควรพิพากษาลงโทษให้ลดมาตราส่วนโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดลงกึ่งหนึ่ง

- สำหรับผู้กระทำความผิดอายุตั้งแต่สิบแปดปี แต่ยังไม่เกินยี่สิบปี ถ้าศาลเห็นสมควรจะลดมาตราส่วนโทษที่กำหนดไว้ลงหนึ่งในสามหรือกึ่งหนึ่งก็ได้

๖. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๔ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้บังคับแทน (มาตรา ๘)

- ความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ และความผิดซึ่งผู้กระทำได้กระทำในขณะที่มียุ่ต่ำกว่าสิบแปดปีนั้น ไม่ว่าจะได้กระทำในครั้งก่อนหรือครั้งหลัง ไม่ถือว่าเป็นความผิดเพื่อการเพิ่มโทษตามความในหมวดนี้

๒๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๑๐ ก วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ หน้า ๔๓

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ในการพิจารณาคดีในปัจจุบันมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับความหมายของคำว่า “เจ้าพนักงาน” สมควรกำหนดบทนิยามคำว่า “เจ้าพนักงาน” ไว้ให้ชัดเจน นอกจากนั้น ประมวลกฎหมายอาญายังมิได้กำหนดความผิดเกี่ยวกับศพ ได้แก่ การกระทำชำเราศพ การกระทำอนาจารแก่ศพ การกระทำให้ศพเสียหาย และการดูหมิ่นเหยียดหยามศพอันเป็นการละเมิดต่อสิทธิของบุคคลในครอบครัว เกียรติยศ และชื่อเสียง ซึ่งมาตรา ๔ และมาตรา ๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้รับรองไว้ สมควรให้มีบทบัญญัติความผิดดังกล่าวประกอบกับมาตรา ๓๔๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญาบัญญัติเฉพาะกรณีกระทำการอันเป็นการรังแก ข่มเหงหรือกระทำให้ได้รับความอับอายหรือเดือดร้อนรำคาญในที่สาธารณะสถานหรือต่อหน้าธารกำนัล ซึ่งยังไม่ครอบคลุมการกระทำในที่รโหฐาน การคุกคาม การกระทำอันมีลักษณะส่อไปในทางที่จะล่วงเกินทางเพศ และการกระทำโดยอาศัยเหตุที่ผู้กระทำมีอำนาจเหนือผู้ถูกระทำสมควรกำหนดให้การกระทำความผิดเป็นความผิดเพื่อคุ้มครองสิทธิของบุคคลในความเป็นอยู่ส่วนตัวซึ่งมาตรา ๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้รับรองไว้ด้วย อีกทั้งอัตราโทษปรับสำหรับความผิดลหุโทษยังไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ สมควรปรับปรุงอัตราโทษปรับให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๙ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. เพิ่มเติมบทนิยาม คำว่า “เจ้าพนักงาน” ให้หมายความว่า บุคคลซึ่งกฎหมายบัญญัติว่าเป็นเจ้าพนักงานหรือได้รับแต่งตั้งตามกฎหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการ ไม่ว่าจะเป็นประจำหรือครั้งคราวและไม่ว่าจะได้รับค่าตอบแทนหรือไม่ (มาตรา ๓ เพิ่มมาตรา ๑ (๑๖))

๒. แก้ไขเพิ่มเติมความหมายของความผิดลหุโทษโดยให้หมายถึงความผิดซึ่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐๒)

๓. เพิ่มบทบัญญัติลักษณะ ๑๓ ความผิดเกี่ยวกับศพ เกี่ยวกับการกระทำชำเราศพ การกระทำอนาจารแก่ศพ การทำให้เสียหาย เคลื่อนย้าย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่า หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งศพ ส่วนของศพ อัฐิ หรือเถ้าของศพ โดยไม่มีเหตุอันสมควร และกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการดูหมิ่นเหยียดหยามศพ (มาตรา ๕ เพิ่มลักษณะ ๑๓ ความผิดเกี่ยวกับศพ มาตรา ๓๖๖/๑ มาตรา ๓๖๖/๒ มาตรา ๓๖๖/๓ และมาตรา ๓๖๖/๔ ในภาค ๒ ความผิด)

๔. แก้ไขอัตราโทษปรับของความผิดลหุโทษในภาค ๓ ลหุโทษ โดยเพิ่มอัตราโทษปรับขึ้นเป็นสิบเท่าของอัตราเดิม (มาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖๗ มาตรา ๓๖๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๓๖๙ มาตรา ๓๗๐ มาตรา ๓๗๑ มาตรา ๓๗๒ มาตรา ๓๗๓ มาตรา ๓๗๔ มาตรา ๓๗๕ มาตรา ๓๗๖ มาตรา ๓๗๗ มาตรา ๓๗๘ มาตรา ๓๗๙ มาตรา ๓๘๐ มาตรา ๓๘๑ มาตรา ๓๘๒ มาตรา ๓๘๓ มาตรา ๓๘๔ มาตรา ๓๘๕ มาตรา ๓๘๖ มาตรา ๓๘๗ มาตรา ๓๘๘ มาตรา ๓๘๙ มาตรา ๓๙๐ มาตรา ๓๙๑ มาตรา ๓๙๒ มาตรา ๓๙๔ มาตรา ๓๙๕ และมาตรา ๓๙๖)

๕. แก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษในกรณีผู้ใดดูหมิ่นผู้อื่นซึ่งหน้าหรือด้วยการโฆษณา ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๙๓)

๖. แก้ไขเพิ่มเติมลักษณะและอัตราโทษในกรณีผู้ใดกระทำด้วยประการใด ๆ ต่อผู้อื่นอันเป็นการรังแก ข่มเหง คุกคาม หรือกระทำให้ได้รับความอับอายหรือเดือดร้อนรำคาญ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท (มาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๙๗)

๗. แก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษในกรณีผู้ใดกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการทารุณต่อเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี คนป่วยเจ็บหรือคนชรา ซึ่งต้องพึงผู้นั้นในการดำรงชีพหรือการอื่นใดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๙๘)

๒๔. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๕๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๑๐ ก วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ หน้า ๔๘

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

ตามที่มีกฎหมายกำหนดให้ผู้กระทำความผิดฐานกระทำชำเราเด็กอายุกว่าสิบสามปีแต่ไม่เกินสิบห้าปี ไม่ต้องรับโทษ หากศาลอนุญาตให้ผู้กระทำความผิดสมรสกับผู้เสียหายที่เป็นเด็กนั้น ทำให้เกิดปัญหากรณีเด็กถูกบังคับให้ยินยอมสมรสกับผู้กระทำความผิดโดยศาลไม่อาจตรวจสอบได้ สมควรกำหนดให้ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวเป็นศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีในลักษณะนี้ นำมาตรการคุ้มครองสวัสดิภาพตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กมาใช้ หรือพิจารณาอนุญาตให้สมรสโดยกำหนดเงื่อนไขที่จะดำเนินการภายหลังการสมรสด้วย เพื่อให้มีการตรวจสอบความยินยอมของเด็กในการสมรสได้อย่างละเอียดรอบคอบยิ่งขึ้นและเป็นไปเพื่อประโยชน์ของเด็กอย่างแท้จริงและในกรณีที่ศาลมีคำสั่งอย่างใดแล้ว ศาลจะลงโทษผู้กระทำความผิดน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้ เพื่อป้องกันมิให้ผู้กระทำความผิดใช้การสมรสเป็นเหตุให้ไม่ต้องรับโทษและโดยที่บทบัญญัติความผิดเกี่ยวกับเพศและความผิดต่อเสรีภาพที่กระทำต่อเด็กได้กำหนดให้อายุเด็กเป็นองค์ประกอบความผิด ทำให้ผู้กระทำความผิดอ้างความสำคัญผิดหรือความไม่รู้ในข้อเท็จจริงอันเป็นองค์ประกอบความผิดเพื่อไม่ต้องรับผิดหรือได้รับยกเว้นโทษ หรือได้รับโทษ

น้อยลงได้ สมควรกำหนดให้ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศหรือความผิดต่อเสรีภาพซึ่งได้กระทำต่อเด็กที่มีอายุไม่เกินสิบสามปี ไม่อาจอ้างความไม่รู้อายุของเด็กเพื่อให้พ้นจากความรับผิดชอบทางอาญา ทั้งนี้ เพื่อให้เด็กได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายมากยิ่งขึ้น อีกทั้งสมควรปรับปรุงอัตราโทษปรับให้สอดคล้องกับสภาวการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมโดยกำหนดให้การกระทำชำเราโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโหมเด็กหญิงหรือกระทำกับเด็กชายในลักษณะเดียวกัน ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต ตามมาตรา ๒๗๗ วรรคสี่ ไม่ว่าเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม และให้ศาลเยาวชนและครอบครัวเป็นศาลที่มีอำนาจพิจารณาอนุญาตให้ผู้กระทำความผิดฐานกระทำชำเราที่มีอายุไม่เกินสิบแปดปีสมรสกับผู้เสียหายซึ่งเป็นเด็กอายุกว่าสิบสามปีแต่ไม่เกินสิบห้าปี และปรับปรุงอัตราโทษ (มาตรา ๓)

๒. กำหนดให้การกระทำผิดเกี่ยวกับเพศต่อเด็กที่มีอายุไม่เกินสิบสามปี ผู้กระทำไม่อาจอ้างความไม่รู้อายุของเด็กเพื่อให้พ้นความรับผิดชอบทางอาญาได้ (มาตรา ๔)

๓. กำหนดให้การกระทำผิดเกี่ยวกับเสรีภาพต่อเด็กที่มีอายุไม่เกินสิบสามปี ผู้กระทำไม่อาจอ้างความไม่รู้อายุของเด็กเพื่อให้พ้นความรับผิดชอบทางอาญาได้ (มาตรา ๕)

๒๕. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๕๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๘๖ ก วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘ หน้า ๘๔

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่การครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็กเป็นการละเมิดสิทธิขั้นพื้นฐานของเด็กตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก และเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและส่งผลกระทบต่อสวัสดิภาพของเด็ก ประกอบกับความผิดเกี่ยวกับการค้าหรือทำให้แพร่หลายซึ่งวัตถุหรือสิ่งลามกไม่ได้แยกประเภทระหว่างสื่อลามกอนาจารผู้ใหญ่กับสื่อลามกอนาจารเด็กไว้ทั้งที่ลักษณะความผิดมีความร้ายแรงแตกต่างกัน ดังนั้น เพื่อให้เด็กได้รับการคุ้มครองและป้องกันจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศมากขึ้น สมควรกำหนดให้ความผิดเกี่ยวกับการค้าหรือทำให้แพร่หลายซึ่งวัตถุหรือสิ่งลามกที่เป็นสื่อลามกอนาจารเด็กเป็นความผิดที่ผู้กระทำความผิดต้องได้รับโทษหนักขึ้น รวมทั้งกำหนดให้การครอบครองและส่งต่อซึ่งสื่อลามกอนาจารเด็กเป็นความผิด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๕๘ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๗) ของมาตรา ๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา (มาตรา ๓)

“(๑๗) “สื่อลามกอนาจารเด็ก” หมายความว่า วัตถุหรือสิ่งที่แสดงให้รู้หรือเห็นถึงการกระทำทางเพศของเด็กหรือกับเด็กซึ่งมีอายุไม่เกินสิบแปดปี โดยรูป เรื่อง หรือลักษณะสามารถสื่อไปในทางลามกอนาจาร ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบของเอกสาร ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพ หรือรูปแบบอื่นใดในลักษณะทำนอง

เดียวกัน และให้หมายความรวมถึงวัตถุหรือสิ่งต่าง ๆ ข้างต้นที่จัดเก็บในระบบคอมพิวเตอร์ หรือในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นที่สามารถแสดงผลให้เข้าใจความหมายได้”

๒. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๘๗/๑ และมาตรา ๒๘๗/๒ ของลักษณะ ๙ ความผิดเกี่ยวกับเพศ แห่งประมวลกฎหมายอาญา (มาตรา ๔)

“มาตรา ๒๘๗/๑ ผู้ใดครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็กเพื่อแสวงหาประโยชน์ในทางเพศสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งส่งต่อซึ่งสื่อลามกอนาจารเด็กแก่ผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๘๗/๒ ผู้ใด

(๑) เพื่อความประสงค์แห่งการค้า หรือโดยการค้า เพื่อการแจกจ่ายหรือเพื่อการแสดงอวดแก่ประชาชน ทำ ผลิต มีไว้ นำเข้าหรือยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออกหรือยังให้ส่งออกป็นราชอาณาจักรพาไป หรือยังให้พาไปหรือทำให้แพร่หลายโดยประการใด ๆ ซึ่งสื่อลามกอนาจารเด็ก

(๒) ประกอบการค้า หรือมีส่วนหรือเข้าเกี่ยวข้องในการค้าเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็กแจกหรือแสดงอวดแก่ประชาชนหรือให้เข้าสื่อลามกอนาจารเด็ก

(๓) เพื่อจะช่วยให้การทำให้แพร่หลาย หรือการค้าสื่อลามกอนาจารเด็กแล้ว โฆษณาหรือโฆษณาโดยประการใด ๆ ว่ามีบุคคลกระทำการอันเป็นความผิดตามมาตรานี้ หรือโฆษณาหรือโฆษณาว่าสื่อลามกอนาจารเด็กดังกล่าวแล้วจะได้จากบุคคลใด หรือโดยวิธีใด

ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสองแสนบาท”

๒๖. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๕๙

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๓๑ ก วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๙ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ประธานศาลฎีกา และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่หลักเกณฑ์และวิธีการบังคับโทษปรับในเรื่องการยึดทรัพย์สินหรืออายัดสิทธิเรียกร้องในทรัพย์สินเพื่อใช้ค่าปรับยังไม่ได้กำหนดไว้ และการกำหนดอัตราเงินในการกักขังแทนค่าปรับที่ใช้อยู่ในปัจจุบันไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป สมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าวให้ชัดเจนเพื่อให้ผู้มีหน้าที่ปฏิบัติงานสามารถปฏิบัติได้ รวมทั้งกำหนดอัตราเงินในการกักขังแทนค่าปรับให้สอดคล้องกับค่าแรงขั้นต่ำและภาวะเศรษฐกิจ ส่วนบทบัญญัติว่าด้วยการรอกการกำหนดโทษหรือรอกการลงโทษซึ่งเป็นวิธีการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดที่ไม่ควรถูกส่งเข้าสู่ระบบเรือนจำ ยังไม่มีการนำมาใช้กับผู้ที่จะถูกลงโทษปรับรวมทั้งไม่เปิดโอกาสให้ผู้ที่เคยต้องโทษจำคุกแม้เพียงเล็กน้อย หรือมิใช่ผู้กระทำความผิดติดนิสัยได้รับโอกาสในการรอกการกำหนดโทษหรือรอกการลงโทษ ทำให้มีผู้ต้องถูกจำคุกกระยะสั้นอยู่ในเรือนจำเป็นจำนวนมาก สมควรแก้ไขหลักเกณฑ์ในเรื่องดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ปัจจุบันมีการใช้ผู้ที่มีความอ่อนแอทางร่างกายหรือจิตใจ หรือผู้ที่อยู่ในภาวะจำยอมให้กระทำความผิดมากขึ้น ซึ่งไม่เพียงแต่สร้างความเสียหายให้แก่ผู้ที่เป็นเหยื่อของอาชญากรรมยังทำให้ผู้ที่ถูกใช้ซึ่งไม่มีมูลเหตุจูงใจในการกระทำความผิดมาก่อนต้องกระทำความผิดและได้รับโทษ ทั้งอาจต้องตกอยู่ในภยันตรายและได้รับความเดือดร้อนต่อตนเองและครอบครัว สมควรกำหนดให้ผู้ใช้ในการณดังกล่าวต้องรับโทษหนักขึ้น และให้มีมาตรการลดโทษแก่ผู้ถูกใช้หรือผู้กระทำตามคำโฆษณาหรือประกาศแก่บุคคลทั่วไป

ให้กระทำความผิดที่ได้เปิดเผยข้อมูลสำคัญจนสามารถดำเนินคดีกับผู้ใช้หรือผู้โฆษณาหรือประกาศดังกล่าวด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๕๙ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๑ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๙ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๓)

“มาตรา ๒๙ ผู้ใดต้องโทษปรับและไม่ชำระค่าปรับภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลพิพากษา ผู้นั้นจะต้องถูกยึดทรัพย์สินหรืออายัดสิทธิเรียกร้องในทรัพย์สินเพื่อใช้ค่าปรับหรือมิฉะนั้นจะต้องถูกกักขังแทนค่าปรับ แต่ถ้าศาลเห็นเหตุอันควรสงสัยว่าผู้นั้นจะหลีกเลี่ยงไม่ชำระค่าปรับ ศาลจะสั่งเรียกประกันหรือจะสั่งให้กักขังผู้นั้นแทนค่าปรับไปพลางก่อนก็ได้

ความในวรรคสองของมาตรา ๒๔ มิให้นำมาใช้บังคับแก่การกักขังแทนค่าปรับ”

๒. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๙/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา (มาตรา ๔)

“มาตรา ๒๙/๑ ในกรณีที่ผู้ต้องโทษปรับไม่ชำระค่าปรับภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง ให้ศาลมีอำนาจออกหมายบังคับคดีเพื่อยึดทรัพย์สินหรืออายัดสิทธิเรียกร้องในทรัพย์สินของผู้นั้นเพื่อใช้ค่าปรับ

การบังคับคดีตามวรรคหนึ่งให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยให้เจ้าพนักงานศาลที่ได้รับแต่งตั้งและพนักงานอัยการเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการบังคับคดี และให้เจ้าพนักงานบังคับคดีมีอำนาจหน้าที่ยึดทรัพย์สินหรืออายัดสิทธิเรียกร้องในทรัพย์สินของผู้ต้องโทษปรับ และขายทอดตลาดตามที่ได้รับแจ้งจากศาลหรือพนักงานอัยการ ทั้งนี้ มิให้หน่วยงานของรัฐเรียกค่าฤชาธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายจากผู้ดำเนินการบังคับคดี

การตรวจสอบหาทรัพย์สินของผู้ต้องโทษปรับโดยพนักงานอัยการเพื่อการบังคับคดีตามวรรคสอง ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับของอัยการสูงสุด

บทบัญญัติมาตรานี้ไม่กระทบต่อการที่ศาลจะมีคำสั่งตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง”

๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๕)

“มาตรา ๓๐ ในการกักขังแทนค่าปรับ ให้ถืออัตราหาร้อยบาทต่อหนึ่งวัน และไม่ว่าในกรณีความผิดกระหนงดียวหรือหลายกระหนง ห้ามกักขังเกินกำหนดหนึ่งปี เว้นแต่ในกรณีที่ศาลพิพากษาให้ปรับตั้งแต่สองแสนบาทขึ้นไป ศาลจะสั่งให้กักขังแทนค่าปรับเป็นระยะเวลาเกินกว่าหนึ่งปีแต่ไม่เกินสองปีก็ได้

ในการคำนวณระยะเวลานั้น ให้นับวันเริ่มกักขังแทนค่าปรับรวมเข้าด้วยและให้นับเป็นหนึ่งวันเต็มโดยไม่ต้องคำนึงถึงจำนวนชั่วโมง

ในกรณีที่ผู้ต้องโทษปรับถูกคุมขังก่อนศาลพิพากษา ให้หักจำนวนวันที่ถูกคุมขังนั้นออกจากจำนวนเงินค่าปรับ โดยถืออัตราหาร้อยบาทต่อหนึ่งวัน เว้นแต่ผู้นั้นต้องค่าพิพากษาให้ลงโทษทั้งจำคุกและปรับ ในกรณีเช่นว่านี้ ถ้าจะต้องหักจำนวนวันที่ถูกคุมขังออกจากเวลาจำคุกตามมาตรา ๒๒ ก็ให้หักออกเสียก่อนเหลือเท่าใดจึงให้หักออกจากเงินค่าปรับ

เมื่อผู้ต้องโทษปรับถูกกักขังแทนค่าปรับครบกำหนดแล้ว ให้ปล่อยตัวในวันถัดจากวันที่ครบกำหนด ถ้านำเงินค่าปรับมาชำระครบแล้ว ให้ปล่อยตัวไปทันที”

๔. ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๐/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๖)

“มาตรา ๓๐/๑ ในกรณีที่ศาลพิพากษาปรับ ผู้ต้องโทษปรับซึ่งมิใช่ชนิดบุคคลและไม่มีเงินชำระค่าปรับ อาจยื่นคำร้องต่อศาลชั้นต้นที่พิพากษาคดีเพื่อขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับ หรือถ้าความปรากฏแก่ศาลในขณะที่พิพากษาคดีว่าผู้ต้องโทษปรับรายใดอยู่ในเกณฑ์ที่จะทำงานบริการสังคม หรือทำงานสาธารณประโยชน์ตามมาตรานี้ได้ และถ้าผู้ต้องโทษปรับยินยอม ศาลจะมีคำสั่งให้ผู้นั้นทำงาน บริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับก็ได้”

๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๗)

“มาตรา ๕๖ ผู้ใดกระทำความผิดซึ่งมีโทษจำคุกหรือปรับ และในคดีนั้นศาลจะลงโทษจำคุกไม่เกิน ห้าปีไม่ว่าจะลงโทษปรับด้วยหรือไม่ก็ตามหรือลงโทษปรับ ถ้าปรากฏว่าผู้นั้น

(๑) ไม่เคยรับโทษจำคุกมาก่อน หรือ

(๒) เคยรับโทษจำคุกมาก่อนแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือเป็นโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือ

(๓) เคยรับโทษจำคุกมาก่อนแต่พ้นโทษจำคุกมาแล้วเกินกว่าห้าปี แล้วมากระทำความผิดอีก โดยความผิดในครั้งหลังเป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

และเมื่อศาลได้คำนึงถึงอายุ ประวัติ ความประพฤติ สติปัญญา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ และสิ่งแวดล้อมของผู้นั้น หรือสภาพความผิด หรือการรู้สึกความผิด และพยายามบรรเทาผลร้าย ที่เกิดขึ้น หรือเหตุอันอันควรปรานีแล้ว ศาลจะพิพากษาว่าผู้นั้นมีความผิดแต่รอการกำหนดโทษ หรือกำหนดโทษ แต่รอการลงโทษไว้ ไม่ว่าจะเป็นโทษจำคุกหรือปรับอย่างหนึ่งอย่างใดหรือทั้งสองอย่าง เพื่อให้โอกาสกลับตัว ภายในระยะเวลาที่ศาลจะได้กำหนดแต่ต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ศาลพิพากษา โดยจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อ คุมความประพฤติของผู้นั้นด้วยหรือไม่ก็ได้

เงื่อนไขเพื่อคุมความประพฤติของผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ศาลอาจกำหนดข้อเดียว หรือ หลายข้อตามควรแก่กรณีได้ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ไปรายงานตัวต่อเจ้าพนักงานที่ศาลระบุไว้เป็นครั้งคราว เพื่อเจ้าพนักงานจะได้สอบถาม แนะนำ ช่วยเหลือ หรือตักเตือนตามที่เห็นสมควรในเรื่องความประพฤติและการประกอบอาชีพ หรือจัดให้ กระทำกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์

(๒) ให้ฝึกหัดหรือทำงานอาชีพอันเป็นกิจจะลักษณะ

(๓) ให้ละเว้นการคบหาสมาคมหรือการประพฤติใดอันอาจนำไปสู่การกระทำความผิดในทำนองเดียวกันอีก

(๔) ให้ไปรับการบำบัดรักษาการติดยาเสพติดให้โทษ ความบกพร่องทางร่างกายหรือจิตใจ หรือ ความเจ็บป่วยอย่างอื่น ณ สถานที่และตามระยะเวลาที่ศาลกำหนด

(๕) ให้เข้ารับการฝึกอบรม ณ สถานที่และตามระยะเวลาที่ศาลกำหนด

(๖) ห้ามออกนอกสถานที่อยู่อาศัย หรือห้ามเข้าในสถานที่ใดในระหว่างเวลาที่ศาลกำหนด ทั้งนี้ จะใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรืออุปกรณ์อื่นใดที่สามารถใช้ตรวจสอบหรือจำกัดการเดินทางด้วยก็ได้

(๗) ให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนหรือเยียวยาความเสียหายโดยวิธีอื่นให้แก่ผู้เสียหายตามที่ผู้กระทำความผิดและผู้เสียหายตกลงกัน

(๘) ให้แก้ไขฟื้นฟูหรือเยียวยาความเสียหายที่เกิดแก่ทรัพยากรธรรมชาติ หรือสิ่งแวดล้อม หรือ ชดใช้ค่าเสียหายเพื่อการดังกล่าว

(๙) ให้ทำทัณฑ์บนโดยกำหนดจำนวนเงินตามที่ศาลเห็นสมควรว่าจะไม่ก่อเหตุร้าย หรือก่อให้เกิด ภัยอันตรายแก่บุคคลอื่นหรือทรัพย์สิน

(๑๐) เจื่อนไข่อื่น ๆ ตามที่ศาลเห็นสมควรกำหนดเพื่อแก้ไข ฟันฟู หรือป้องกันมิให้ผู้กระทำความผิดกระทำหรือมีโอกาสกระทำความผิดขึ้นอีก หรือเงื่อนไขในการเยียวยาผู้เสียหายตามที่เห็นสมควร

เงื่อนไขตามที่ศาลได้กำหนดตามความในวรรคสองนั้น ถ้าภายหลังความปรากฏแก่ศาลตามคำขอของผู้กระทำความผิด ผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้นั้น ผู้อนุบาลของผู้นั้น พนักงานอัยการหรือเจ้าพนักงานว่าพฤติการณ์ที่เกี่ยวแก่การควบคุมความประพฤติของผู้กระทำความผิดได้เปลี่ยนแปลงไป เมื่อศาลเห็นสมควรศาลอาจแก้ไขเพิ่มเติมหรือเพิกถอนข้อหนึ่งข้อใดเสียก็ได้ หรือจะกำหนดเงื่อนไขข้อใดตามที่กล่าวในวรรคสองที่ศาลยังมีได้กำหนดไว้เพิ่มเติมขึ้นอีกก็ได้ หรือถ้ามีการกระทำผิดทันทันให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

๗. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๔ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๘)

“มาตรา ๘๔ ผู้ใดก่อให้เกิดผู้อื่นกระทำความผิดไม่ว่าด้วยการใช้ บังคับ ชูเชิญ จ้าง วาน หรือยุยงส่งเสริมหรือด้วยวิธีอื่นใด ผู้นั้นเป็นผู้ใช้ให้กระทำความผิด

ถ้าความผิดมิได้กระทำลงไม่ว่าจะเป็นเพราะผู้ถูกใช้ไม่ยอมกระทำ ยังไม่ได้กระทำ หรือเหตุอื่นใด ผู้ใช้ต้องระวางโทษเพียงหนึ่งในสามของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ถ้าผู้ถูกใช้ได้กระทำความผิดนั้น ผู้ใช้ต้องรับโทษเสมือนเป็นตัวการ และถ้าผู้ถูกใช้เป็นบุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปี ผู้พิการ ผู้ทุพพลภาพ ลูกจ้างหรือผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชาของผู้ใช้ ผู้ที่มีฐานะยากจน หรือผู้ต้องพึ่งพาผู้ใช้เพราะเหตุป่วยเจ็บหรือไม่ว่าทางใด ให้เพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้ใช้ถึงหนึ่งของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับผู้นั้น”

๘. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘๕/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา (มาตรา ๙)

“มาตรา ๘๕/๑ ถ้าผู้ถูกใช้ตามมาตรา ๘๔ หรือผู้กระทำตามคำโฆษณา หรือประกาศแก่บุคคลทั่วไปให้กระทำความผิดตามมาตรา ๘๕ ได้ให้ข้อมูลสำคัญอันเป็นการเปิดเผยถึงการกระทำความผิดของผู้ใช้ให้กระทำความผิดหรือผู้โฆษณาหรือประกาศแก่บุคคลทั่วไปให้กระทำความผิด และเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการดำเนินคดีแก่บุคคลดังกล่าว ศาลจะลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าอัตราโทษขั้นต่ำที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้”

๙. บทบัญญัติมาตรา ๓๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับแก่ผู้ที่ถูกกักขังแทนค่าปรับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วย และเมื่อคำนวณระยะเวลาการกักขังแทนค่าปรับตามอัตราใหม่แล้ว หากปรากฏว่าผู้นั้นถูกกักขังมาจนครบ หรือเกินระยะเวลาที่คำนวณได้ดังกล่าว หรือในกรณีศาลพิพากษาให้ปรับไม่ถึงสองแสนบาทและผู้นั้นถูกกักขังมาเกินกำหนดหนึ่งปีแล้ว ให้ปล่อยตัวไปทันที (มาตรา ๑๐)

๒๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๖๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๓๒ ก วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๐ หน้า ๕๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่สมควรถูกกำหนดกรอบระยะเวลาการบังคับโทษปรับให้รวมถึงเรื่องการอายัดสิทธิเรียกร้องในทรัพย์สินเพื่อใช้ค่าปรับด้วยเพื่อความชัดเจน และเนื่องจากบทบัญญัติเกี่ยวกับอัตราโทษปรับในประมวลกฎหมายอาญายังไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงบทบัญญัติดังกล่าวให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน รวมทั้งสมควรปรับปรุงความผิดที่มีโทษทางอาญาซึ่งไม่มีโทษปรับให้มีโทษปรับด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ (แก้ไขอัตราโทษปรับ ในภาค ๒ ความผิด) มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๖ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๙ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๓)

“มาตรา ๙๙ การยึดทรัพย์สินหรืออายัดสิทธิเรียกร้องในทรัพย์สินเพื่อใช้ค่าปรับหรือการกักขัง แทนค่าปรับ ถ้ามิได้ทำภายในกำหนดห้าปีนับแต่วันที่ได้นำคำพิพากษาถึงที่สุด จะยึดทรัพย์สินอายัดสิทธิเรียกร้องในทรัพย์สิน หรือกักขังไม่ได้

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับในกรณีการกักขังแทนค่าปรับซึ่งทำต่อเนื่องกับการลงโทษจำคุก”

๒. ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๑๑๗ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาตรา ๑๓๗ มาตรา ๑๓๘ มาตรา ๑๔๑ ถึงมาตรา ๑๔๔ มาตรา ๑๔๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๔๖ มาตรา ๑๕๕ ถึงมาตรา ๑๖๕ มาตรา ๑๖๖ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๑๖๗ ถึงมาตรา ๑๗๓ มาตรา ๑๗๔ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๑๗๕ มาตรา ๑๗๗ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๑๗๘ มาตรา ๑๗๙ มาตรา ๑๘๐ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๑๘๑ (๑) และ (๒) มาตรา ๑๘๔ ถึงมาตรา ๑๘๙ มาตรา ๑๙๒ มาตรา ๑๙๔ ถึงมาตรา ๑๙๗ มาตรา ๑๙๘ มาตรา ๒๐๐ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๒๐๓ มาตรา ๒๐๔ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๒๐๕ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๒๐๗ มาตรา ๒๐๘ มาตรา ๒๐๙ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๒๑๐ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๒๑๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๑๕ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาตรา ๒๑๖ มาตรา ๒๑๗ มาตรา ๒๒๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๒๑ มาตรา ๒๒๓ มาตรา ๒๒๕ มาตรา ๒๒๖ มาตรา ๒๒๗ มาตรา ๒๒๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๒๒๙ ถึงมาตรา ๒๓๗ มาตรา ๒๓๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๒๓๙ ถึงมาตรา ๒๔๑ มาตรา ๒๔๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๔๔ ถึงมาตรา ๒๔๖ มาตรา ๒๔๙ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง มาตรา ๒๕๐ มาตรา ๒๕๑ มาตรา ๒๕๔ ถึงมาตรา ๒๖๑ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๖๕ มาตรา ๒๖๗ มาตรา ๒๖๙ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๗๐ มาตรา ๒๗๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๗๓ มาตรา ๒๗๔ มาตรา ๒๙๑ ถึงมาตรา ๒๙๓ มาตรา ๒๙๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๙๕ ถึงมาตรา ๒๙๘ มาตรา ๒๙๙ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๐๐ มาตรา ๓๐๑ มาตรา ๓๐๒ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาตรา ๓๐๓ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาตรา ๓๐๖ มาตรา ๓๐๗ มาตรา ๓๐๙ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาตรา ๓๑๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๑๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๑๒ มาตรา ๓๑๒ มาตรา ๓๑๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๑๔ มาตรา ๓๑๖ วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาตรา ๓๑๗ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๓๑๘ มาตรา ๓๔๑ มาตรา ๓๔๒ มาตรา ๓๔๓ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๓๔๔ มาตรา ๓๔๕ มาตรา ๓๔๖ มาตรา ๓๔๗ มาตรา ๓๔๙ มาตรา ๓๕๐ มาตรา ๓๕๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๕๓ มาตรา ๓๕๔ มาตรา ๓๕๕ มาตรา ๓๕๘ มาตรา ๓๕๙ มาตรา ๓๖๐ มาตรา ๓๖๒ มาตรา ๓๖๓ มาตรา ๓๖๔ และมาตรา ๓๖๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้อัตราโทษตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน

๓. ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๑๑๘ มาตรา ๑๓๓ มาตรา ๑๓๔ มาตรา ๑๓๕ มาตรา ๑๓๖ มาตรา ๑๓๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๑๙๘ และมาตรา ๒๐๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๑ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๙ และให้ใช้อัตราโทษตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน

๔. ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๑๔๐ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๑๙๐ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๑๙๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๓๔๐ วรรคหนึ่งและวรรคสอง และมาตรา ๓๔๐ ทวิ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้อัตราโทษตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงบทนิยามคำว่า “กระทำชำเรา” ในบทบัญญัติความผิดเกี่ยวกับเพศและบทบัญญัติความผิดเกี่ยวกับศพในประมวลกฎหมายอาญาให้ชัดเจนและสอดคล้องกับลักษณะการกระทำชำเราตามธรรมชาติ และปรับปรุงบทบัญญัติความผิดเกี่ยวกับเพศบางประการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย และเพื่อให้ความคุ้มครองบุคคลซึ่งถูกกระทำทางเพศกลุ่มต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น เช่น เด็ก ผู้อยู่ภายใต้อำนาจของผู้กระทำ และผู้ซึ่งไม่สามารถปกป้องตนเองได้ อีกทั้งเพื่อป้องปรามมิให้มีการกระทำที่เป็นการเอาเปรียบหรือรับประโยชน์จากผู้ซึ่งค่าประเวณีหรือจากการค้าประเวณี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดนิยามความหมายของคำว่า “กระทำชำเรา” หมายความว่า กระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำ โดยการใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำล่วงล้ำอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น” (มาตรา ๓)

๒. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยให้ใช้ความตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๔)

๓. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยให้ใช้ความตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๕)

๔. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗๗ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยให้ใช้ความตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๖)

๕. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗๗ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยให้ใช้ความตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๗)

๖. กำหนดให้เพิ่มความตามมาตรา ๘ เป็นวรรคสอง วรรคสามของมาตรา ๒๗๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญา (มาตรา ๘)

๗. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗๙ และมาตรา ๒๘๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๙)

๘. กำหนดให้เพิ่มความตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นมาตรา ๒๘๐/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา (มาตรา ๑๐)

๙. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๑๔ และให้ใช้ความตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๑)

๑๐. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๑๔ และให้ใช้ความตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๒)

๑๑. กำหนดให้เพิ่มความตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นมาตรา ๒๘๕/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา (มาตรา ๑๓)

๑๒. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๔)

๑๓. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๖๖/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๕)

๒๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๘) พ.ศ. ๒๕๖๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๘ ตอนที่ ๑๐ ก วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ ๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ วินิจฉัยว่า บทบัญญัติความผิดฐานหญิงทำให้นอนแท้งลูกหรือยอมให้ผู้อื่นทำให้นอนแท้งลูก ตามมาตรา ๓๐๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ขัดหรือแย้งต่อมาตรา ๒๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เนื่องจากการทำแท้งหรือการยุติการตั้งครรภ์เป็นปัญหาทั้งทางสังคม ทางสุขภาพ และทางกฎหมายที่มีความละเอียดอ่อน รวมทั้งเป็นประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมและศีลธรรม ซึ่งถือว่าเป็นความผิดทางอาญาและกำหนดโทษแก่หญิงเพียงฝ่ายเดียวที่ทำให้ตนเองแท้งลูกหรือยอมให้ผู้อื่นทำให้นอนแท้งลูก ทั้งนี้ ความผิดฐานทำให้นอนแท้งลูกมีเจตนารมณ์และคุณธรรมทางกฎหมายที่ต้องการคุ้มครองชีวิตของทารกในครรภ์ โดยเห็นถึงความสำคัญและคุณค่าของชีวิตมนุษย์ที่กำลังจะเกิดมา แต่เนื่องจากรากฐานของสังคมไม่ได้ขึ้นอยู่กับความเห็นคุณค่าของชีวิตมนุษย์เพียงเท่านั้น แต่ยังต้องมีปัจจัยอื่นที่สำคัญเป็นรากฐานของสังคมประกอบด้วยเช่นเดียวกับการคุ้มครองสิทธิในการมีชีวิตของทารกในครรภ์ หากมุ่งคุ้มครองสิทธิของทารกในครรภ์เพียงอย่างเดียว โดยมิได้พิจารณาการคุ้มครองสิทธิของหญิงผู้ตั้งครรภ์อันมีมาก่อนสิทธิของทารกในครรภ์เป็นสิ่งที่อาจส่งผลกระทบต่อหญิงไม่ได้รับความเป็นธรรมและถูกกลั่นแกล้งหรือจำกัดสิทธิในเนื้อตัวร่างกายของหญิงซึ่งซึ่งเป็นสิทธิตามธรรมชาติ อันเป็นสิทธิพื้นฐานของศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพที่จะกระทำการใดหรือไม่กระทำการใดต่อชีวิตและร่างกายของตนได้ทราบเท่าที่การกระทำนั้นไม่ไปรบกวนหรือล่วงล้ำเข้าไปในสิทธิหรือเสรีภาพของผู้อื่น รวมทั้งยังส่งผลกระทบต่อสิทธิในการกำหนดเต้านางของหญิงตั้งครรภ์ที่ครอบคลุมไปถึงสิทธิในการตัดสินใจของหญิงว่าจะยุติการตั้งครรภ์หรือตั้งครรภ์ต่อไปหรือไม่ การคุ้มครองสิทธิของทารกในครรภ์และสิทธิของหญิงตั้งครรภ์ต้องให้เกิดความสมดุลกัน โดยอาจต้องนำช่วงระยะเวลาการตั้งครรภ์มาเป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณาการปฏิเสธสิทธิของหญิงโดยปราศจากการกำหนดเงื่อนไขหรือเงื่อนไขที่เหมาะสมดังเช่นมาตรา ๓๐๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญาเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของหญิงเกิดความจำเป็น ประกอบกับรัฐธรรมนูญที่กำหนดให้มีมาตรการส่งเสริมให้บุคคลใช้สิทธิและเสรีภาพโดยจัดให้มีมาตรการในการยุติการตั้งครรภ์ที่ปลอดภัย ถูกต้องตามกฎหมายไม่กระทบต่อการใช้สิทธิของหญิง และในขณะเดียวกันก็ต้องเข้าไปดูแลและคุ้มครองชีวิตของทารกในครรภ์มิให้ถูกกระทบสิทธิในการมีชีวิตด้วยเช่นกัน บทบัญญัติมาตรา ๓๐๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา จึงกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของหญิงเกินความจำเป็นไม่เป็นไปตามหลักแห่งความได้สัดส่วนและเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพตามมาตรา ๒๘ ของรัฐธรรมนูญ

แห่งราชอาณาจักรไทย นอกจากนี้ศาลรัฐธรรมนูญยังได้ให้ข้อเสนอแนะด้วยว่าประมวลกฎหมายอาญา และกฎหมายที่เกี่ยวข้องเรื่องการทำแท้งสมควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ ในปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับความผิดฐานทำให้แท้งลูก โดยกำหนดอายุครรภ์สำหรับ ความผิดฐานหญิงทำให้ตนแท้งลูกหรือยอมให้ผู้อื่นทำให้ตนแท้งลูกตามมาตรา ๓๐๑ รวมทั้งเพิ่มเหตุยกเว้น ความผิดฐานทำให้แท้งลูกตามมาตรา ๓๐๕ ให้สอดคล้องกับคำวินิจฉัยและข้อเสนอแนะของศาลรัฐธรรมนูญ ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๘) พ.ศ. ๒๕๖๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยหญิงใดที่ทำให้ตนเอง แท้งลูกหรือยอมให้ผู้อื่นทำให้ตนแท้งลูกขณะมีอายุครรภ์เกินสองสัปดาห์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน หกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๓)

๒. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญา โดยการกระทำของ ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามหลักเกณฑ์ของแพทยสภาตามมาตรา ๓๐๑ หรือมาตรา ๓๐๒ ในกรณีที่กำหนด ไว้ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ไม่มีความผิด (มาตรา ๔)

จุฬาพัฒน์ ช่างเกตุ / จัดทำ

พระราชบัญญัติ

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ

พ.ศ. ๒๕๖๕

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๔ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ให้ตั้งเป็นจำนวน
รวมทั้งสิ้น ๓,๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกเป็นรายจ่ายตามที่ระบุต่อไปในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจสั่งจ่ายเงินแผ่นดิน ตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่สำนักงบประมาณจะได้จัดสรร หรือตามที่จะได้มีการโอนเปลี่ยนแปลงตามกฎหมาย

หมวด ๒

งบประมาณรายจ่ายงบกลาง

มาตรา ๖ งบประมาณรายจ่ายงบกลาง ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕๘๗,๔๐๙,๓๓๖,๙๐๐ บาท จำแนกดังนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเสด็จพระราชดำเนิน และต้อนรับประมุขต่างประเทศ	๘๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๒) ค่าใช้จ่ายชดใช้เงินทดรองราชการ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน	๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) ค่าใช้จ่ายตามโครงการ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ	๒,๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๔) ค่าใช้จ่ายในการบรรเทา ภัยไข้เจ็บ และเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙	๑๖,๓๖๒,๐๑๐,๑๐๐ บาท
(๕) ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานของรัฐ	๗๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๖) เงินชดเชยค่างานสิ่งก่อสร้าง	๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๗) เงินช่วยเหลือข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานของรัฐ	๔,๓๖๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๘) เงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ	๓๑๐,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๙) เงินเลื่อนเงินเดือน และเงินปรับวุฒิข้าราชการ	๑๑,๕๔๗,๓๒๖,๘๐๐ บาท
(๑๐) เงินสมทบของลูกจ้างประจำ	๕๗๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๑) เงินสำรอง เงินสมทบ และเงินชดเชยของข้าราชการ	๗๒,๓๗๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๒) เงินสำรองจ่าย เพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น	๘๙,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

หมวด ๓

งบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ

มาตรา ๗ งบประมาณรายจ่ายของสำนักนายกรัฐมนตรีและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒๔,๒๖๐,๖๒๑,๒๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑.	สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๒,๒๖๘,๐๗๖,๕๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ		๒๖๑,๙๕๐,๖๐๐ บาท
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ		๑,๘๔๗,๓๔๐,๒๐๐ บาท
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๕๓,๘๗๕,๐๐๐ บาท
(๔)	แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาบริการประชาชนและการพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐ		๔,๙๑๐,๗๐๐ บาท
๒.	กรมประชาสัมพันธ์	รวม	๑,๔๐๖,๓๖๐,๙๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐานด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑,๑๖๗,๐๕๖,๑๐๐ บาท
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม		๒๓๙,๓๐๔,๘๐๐ บาท
๓.	สำนักข่าวกรองแห่งชาติ	รวม	๓๑๑,๗๓๗,๐๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐานด้านความมั่นคง		๑๘๗,๗๖๕,๖๐๐ บาท
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศและความพร้อมเผชิญภัยคุกคามทุกมิติ		๑๒๓,๙๗๑,๔๐๐ บาท
๔.	สำนักงบประมาณ	รวม	๖๐๒,๗๕๗,๐๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ		๓๖๗,๔๕๘,๘๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาบริการประชาชน และการพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐ		๒๓๕,๒๙๘,๒๐๐ บาท
๕. สำนักงานขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ยุทธศาสตร์ชาติ และการสร้าง ความสามัคคีปรองดอง	รวม	๓๑,๓๗๔,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ		๘,๒๗๕,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ รักษาความสงบภายในประเทศ		๔,๙๙๙,๘๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาบริการประชาชน และการพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐ		๑๘,๐๙๙,๓๐๐ บาท
๖. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	รวม	๑๗๔,๐๐๓,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ		๑๗๓,๐๔๑,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนากฎหมาย และกระบวนการยุติธรรม		๙๖๑,๗๐๐ บาท
๗. สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน	รวม	๑,๐๗๒,๑๔๖,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ		๑,๐๗๒,๑๔๖,๗๐๐ บาท
๘. สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค	รวม	๙๗,๔๖๓,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ		๙๗,๒๑๖,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างหลักประกันทางสังคม		๒๔๗,๑๐๐ บาท
๙. สำนักงานคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ	รวม	๒๐,๗๗๕,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม		๓,๑๖๑,๙๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		๑๗,๖๑๔,๐๐๐ บาท
๑๐. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ	รวม	๑๐๓,๑๙๕,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ		๔๒,๒๒๖,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาบริการประชาชน และการพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐ		๖๐,๙๖๙,๘๐๐ บาท
๑๑. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	รวม	๒๔๕,๙๘๓,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน		๑๗๘,๒๖๔,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุนด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน		๖๗,๗๑๙,๐๐๐ บาท
๑๒. สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ	รวม	๓๘๓,๑๓๕,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม		๓๘๓,๑๓๕,๐๐๐ บาท
๑๓. สำนักงานสภาพัฒนาการ	รวม	๘๗,๘๐๓,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านความมั่นคง		๖๘,๑๒๖,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ ป้องกันและแก้ไขปัญหา ที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง		๑๙,๖๗๖,๓๐๐ บาท
๑๔. สำนักงานสภาพัฒนาการ		
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ		รวม ๒๒๖,๙๓๘,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ		๙๙,๔๕๒,๖๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุนด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ		๑๒๗,๔๘๖,๑๐๐ บาท
๑๕. สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี	รวม	๕๙๕,๗๒๘,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ		๕๙๕,๗๒๘,๘๐๐ บาท
๑๖. สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี	รวม	๓,๙๘๓,๐๓๗,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านความมั่นคง		๓,๕๑๒,๙๗๑,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ		๔๖๐,๕๖๕,๖๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุนด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ		๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท
๑๗. กองอำนวยการรักษาความมั่นคง ภายในราชอาณาจักร	รวม	๕,๔๘๐,๒๓๙,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๒๖๖,๗๓๑,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ รักษาความสงบภายในประเทศ		๔๔,๕๘๙,๖๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ ป้องกันและแก้ไขปัญหา ที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง		๔,๙๑๖,๒๐๒,๒๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนากลไกการบริหาร จัดการความมั่นคงแบบองค์รวม		๒๕๒,๗๑๖,๑๐๐ บาท

๑๘.	ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ ของชาติทางทะเล	รวม	๑,๓๒๐,๑๐๑,๔๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านความมั่นคง		๘๑,๓๐๘,๖๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ ป้องกันและแก้ไขปัญหายา ที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง		๑,๒๓๘,๗๙๒,๘๐๐ บาท
๑๙.	ราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์	รวม	๔,๗๔๐,๔๓๔,๒๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาศักยภาพ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม		๓๙๙,๖๗๖,๖๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้าง ให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๓,๘๘๗,๖๔๘,๑๐๐ บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุนด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๔๕๓,๑๐๙,๕๐๐ บาท
๒๐.	สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ	รวม	๙๕,๗๘๙,๐๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๒๐,๔๗๕,๗๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้าง ให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๗๕,๓๑๓,๓๐๐ บาท
๒๑.	สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน)	รวม	๑๑๒,๕๐๐,๔๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๖๔,๗๓๑,๑๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาผู้ประกอบการ และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม		๓,๔๑๔,๗๐๐ บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต		๔๔,๓๕๔,๖๐๐ บาท

๒๒.	สถาบันบริหารจัดการธนาคารที่ดิน		
	(องค์การมหาชน)	รวม	๔๐,๓๑๘,๗๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม		๑๕,๓๑๘,๗๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุนด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม		๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๒๓.	สำนักงานคณะกรรมการ		
	การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ	รวม	๑๑๒,๑๖๓,๒๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านความมั่นคง		๑๐๘,๐๒๗,๒๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุนด้านความมั่นคง		๔,๑๓๖,๐๐๐ บาท
๒๔.	สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้		
	(องค์การมหาชน)	รวม	๙๖,๖๕๙,๘๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๗๑,๙๓๐,๙๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้		๒๔,๗๒๘,๙๐๐ บาท
๒๕.	สำนักงานพัฒนาพิงคนคร (องค์การมหาชน)	รวม	๒๗,๒๐๐,๐๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุนด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน		๒๗,๒๐๐,๐๐๐ บาท
๒๖.	สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล		
	(องค์การมหาชน)	รวม	๔๘,๓๕๙,๔๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ		๓๓,๖๕๖,๔๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาบริการประชาชนและการพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐ		๑๔,๗๐๓,๐๐๐ บาท

๒๗. สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ			
(องค์การมหาชน)	รวม	๓๔๗,๗๙๗,๙๐๐ บาท คือ	
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน		๔๗,๔๖๔,๖๐๐ บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาพื้นที่			
และเมื่อนำอยู่อยุธยา		๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์			
เพื่อสนับสนุนด้านการสร้าง			
ความสามารถในการแข่งขัน		๒๙๔,๓๓๓,๓๐๐ บาท	
๒๘. สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์			
(องค์การมหาชน)	รวม	๒๒๘,๕๔๐,๑๐๐ บาท คือ	
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขัน		๔๖,๐๓๔,๖๐๐ บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาพื้นที่			
และเมื่อนำอยู่อยุธยา		๑๗,๐๐๔,๕๐๐ บาท	
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาผู้ประกอบการ			
และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม		๒๘,๗๒๘,๓๐๐ บาท	
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์			
เพื่อสนับสนุนด้านการสร้าง			
ความสามารถในการแข่งขัน		๑๓๖,๗๗๒,๗๐๐ บาท	
มาตรา ๘ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงกลาโหมและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น			
จำนวน ๙๒,๗๕๓,๒๗๙,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้			
๑. สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม			
รวม			
๕,๑๑๔,๙๐๐,๙๐๐ บาท คือ			
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านความมั่นคง			
๔,๕๖๗,๘๗๕,๔๐๐ บาท			
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
เสริมสร้างความมั่นคง			
ของสถาบันหลักของชาติ			
๑๗,๗๕๓,๒๐๐ บาท			
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์รักษาความสงบ			
ภายในประเทศ			
๑,๕๓๗,๐๐๐ บาท			

(๔) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาศักยภาพ การป้องกันประเทศ และความพร้อม เผชิญภัยคุกคามทุกมิติ		๕๑๒,๑๐๓,๘๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศ		๑๕,๗๒๙,๕๐๐ บาท
๒. กองทัพบก	รวม	๓๘,๒๑๔,๙๗๒,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านความมั่นคง		๑๓,๗๕๑,๕๐๑,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างความมั่นคง ของสถาบันหลักของชาติ		๒๖๖,๔๑๑,๘๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์รักษาความสงบ ภายในประเทศ		๑๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ ป้องกันและแก้ไขปัญห ที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง		๒,๙๗๘,๒๔๔,๐๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาศักยภาพ การป้องกันประเทศ และความพร้อม เผชิญภัยคุกคามทุกมิติ		๒๑,๑๙๖,๑๓๙,๘๐๐ บาท
(๖) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ		๙,๑๗๕,๐๐๐ บาท
๓. กองทัพเรือ	รวม	๑๗,๖๓๕,๒๐๐,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านความมั่นคง		๓,๗๙๕,๖๑๑,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างความมั่นคง ของสถาบันหลักของชาติ		๔๕,๔๙๗,๓๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์รักษาความสงบ ภายในประเทศ		๓,๙๑๓,๔๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาศักยภาพ การป้องกันประเทศ และความพร้อม เผชิญภัยคุกคามทุกมิติ		๑๓,๖๓๔,๒๘๘,๑๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ		๑๕๕,๘๙๐,๔๐๐ บาท

๔. กองทัพอากาศ	รวม	๒๔,๓๒๒,๖๐๔,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านความมั่นคง		๕,๒๓๖,๒๑๕,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างความมั่นคง ของสถาบันหลักของชาติ		๓๕,๙๓๙,๗๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์รักษาความสงบ ภายในประเทศ		๑,๓๒๘,๘๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาศักยภาพ การป้องกันประเทศ และความพร้อม เผชิญภัยคุกคามทุกมิติ		๑๙,๐๒๕,๕๙๗,๐๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศ		๒๓,๕๒๔,๐๐๐ บาท
๕. กองบัญชาการกองทัพไทย	รวม	๗,๓๑๕,๖๐๐,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านความมั่นคง		๑,๖๕๘,๖๔๑,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างความมั่นคง ของสถาบันหลักของชาติ		๕๑,๘๙๕,๙๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาศักยภาพ การป้องกันประเทศ และความพร้อม เผชิญภัยคุกคามทุกมิติ		๕,๕๓๙,๒๐๖,๔๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศ		๖๕,๘๕๖,๔๐๐ บาท
๖. สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ	รวม	๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาศักยภาพ การป้องกันประเทศ และความพร้อม เผชิญภัยคุกคามทุกมิติ		๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๙ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการคลังและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น		
จำนวน ๑๐,๙๔๘,๗๙๗,๑๐๐ บาท จำแนกดังนี้		
๑. สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง	รวม	๘๕๕,๓๓๒,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๓๖๒,๑๒๑,๖๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาบริการประชาชน และการพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐ		๔๙๓,๒๑๐,๖๐๐ บาท
๒. กรมธนารักษ์	รวม	๓,๐๗๕,๗๕๓,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๕๔๕,๗๘๘,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาบริการประชาชน และการพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐ		๒,๕๒๙,๙๖๔,๘๐๐ บาท
๓. กรมบัญชีกลาง	รวม	๕๙๗,๙๔๕,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาบริการประชาชน และการพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐ		๕๙๗,๙๔๕,๒๐๐ บาท
๔. กรมศุลกากร	รวม	๒,๐๘๑,๔๑๖,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาพื้นที่ เขตเศรษฐกิจพิเศษ		๖๔,๑๔๖,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาบริการประชาชน และการพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐ		๒,๐๑๗,๒๗๐,๐๐๐ บาท
๕. กรมสรรพสามิต	รวม	๖๗๑,๓๖๓,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาบริการประชาชน และการพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐ		๖๗๑,๓๖๓,๒๐๐ บาท
๖. กรมสรรพากร	รวม	๑,๙๐๒,๒๗๘,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาบริการประชาชน และการพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐ		๑,๙๐๒,๒๗๘,๕๐๐ บาท
๗. สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ	รวม	๖๖,๐๑๘,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๖๖,๐๑๘,๑๐๐ บาท
๘. สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ	รวม	๓๔๗,๙๑๐,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๓๔๔,๖๑๐,๒๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน		๓,๓๐๐,๐๐๐ บาท
๙. สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง	รวม	๗๗๐,๗๗๙,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๗๗๐,๗๗๙,๘๐๐ บาท
๑๐. สำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจ กับประเทศเพื่อนบ้าน (องค์การมหาชน)	รวม	๕๘๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๕๘๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๑๐ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการต่างประเทศ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๓,๗๔๔,๙๔๒,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้		
๑. สำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ	รวม	๓,๗๔๔,๙๔๒,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านความมั่นคง		๘๓,๘๓๔,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศ		๓,๖๖๑,๑๐๗,๘๐๐ บาท
มาตรา ๑๑ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒,๘๓๕,๒๙๓,๗๐๐ บาท จำแนกดังนี้		
๑. สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา	รวม	๒๗๕,๘๒๑,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๑๑๖,๖๐๖,๘๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๕๙,๒๑๔,๗๐๐ บาท
๒. กรมการท่องเที่ยว	รวม	๖๐๗,๔๗๓,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๖๐๗,๔๗๓,๗๐๐ บาท

๓. กรมพลศึกษา	รวม	๕๑๔,๔๘๐,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๙๖,๔๔๕,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
เสริมสร้างศักยภาพการกีฬา		๔๑๘,๐๓๕,๑๐๐ บาท
๔. มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	รวม	๑,๓๗๖,๓๑๘,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๙๙๓,๔๕๔,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
เสริมสร้างศักยภาพการกีฬา		๓๘๒,๘๖๓,๙๐๐ บาท
๕. องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษ		
เพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) รวม		๖๑,๒๐๐,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขัน		๔๐,๐๗๐,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน		
ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม		๒๑,๑๒๙,๙๐๐ บาท
มาตรา ๑๒ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์		
และหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒๑,๔๑๑,๑๓๓,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้		
๑. สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม		
และความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๕๔๐,๖๙๗,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างโอกาส		
และความเสมอภาคทางสังคม		๑๕๙,๔๖๖,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์จัดการปัญหาแรงงานต่างด้าว		
และการค้ามนุษย์		๙๖,๔๑๘,๘๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมความสัมพันธ์		
ระหว่างประเทศ		๔,๐๔๒,๕๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์สร้างหลักประกันทางสังคม		๒๘๐,๗๖๙,๖๐๐ บาท

๒.	กรรรมกัการเด็กและเยาวชน	รวม	๑๗,๕๖๒,๗๘๔,๖๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม		๗๓,๔๕๔,๐๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต		๑๗๙,๐๓๖,๗๐๐ บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์สร้างหลักประกันทางสังคม		๑๗,๒๙๖,๒๒๓,๓๐๐ บาท	
	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาบริการประชาชนและการพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐ		๑๔,๐๗๐,๖๐๐ บาท	
๓.	กรรรมกัการผู้สูงอายุ	รวม	๓๕๕,๒๓๐,๖๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม		๒๓,๓๕๔,๐๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต		๑๒,๘๗๘,๕๐๐ บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม		๔,๖๑๕,๘๐๐ บาท	
	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์สร้างหลักประกันทางสังคม		๓๑๔,๓๘๒,๓๐๐ บาท	
๔.	กรรรมกัการสตรีและสถาบันครอบครัว	รวม	๓๒๐,๙๙๘,๔๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม		๕๐,๓๓๓,๖๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต		๒๓๐,๗๗๘,๓๐๐ บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม		๓๙,๘๘๖,๕๐๐ บาท	
๕.	กรรรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ	รวม	๙๐๑,๙๖๔,๗๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม		๑๓๒,๘๓๙,๐๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม		๑๙๑,๘๔๙,๖๐๐ บาท	

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์			
สร้างหลักประกันทางสังคม			๕๗๗,๒๗๖,๑๐๐ บาท
๖.	กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ	รวม	๔๓๘,๓๗๙,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างโอกาส			
และความเสมอภาคทางสังคม			๕๙,๓๐๙,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม			๒๑,๕๘๔,๖๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์			
สร้างหลักประกันทางสังคม			๓๕๗,๔๘๔,๘๐๐ บาท
๗.	สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน)	รวม	๑,๒๙๑,๐๗๘,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างโอกาส			
และความเสมอภาคทางสังคม			๓๒,๕๕๐,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
สร้างหลักประกันทางสังคม			๑,๒๕๘,๕๒๘,๔๐๐ บาท

มาตรา ๑๓ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๔๕,๑๑๙,๓๒๐,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา			
วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม		รวม	๖,๖๘๑,๒๐๐,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขัน			๒๕๔,๒๒๖,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			๑,๔๔๓,๗๓๓,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์			
ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ			๔๒,๖๗๕,๘๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาผู้ประกอบการ			
และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม			๗๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน			
ด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขัน			๒,๘๑๙,๖๓๖,๔๐๐ บาท

(๖) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาคุณภาพ การศึกษาและการเรียนรู้		๘๑,๕๐๐,๒๐๐ บาท
(๗) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑,๗๐๓,๔๑๗,๐๐๐ บาท
(๘) แผนงานยุทธศาสตร์สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา		๒๖๔,๕๑๑,๗๐๐ บาท
๒. กรมวิทยาศาสตร์บริการ	รวม	๑๖๖,๒๒๓,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๑๒๗,๕๖๓,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาผู้ประกอบการ และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม		๔,๒๕๙,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน		๓๔,๔๐๐,๖๐๐ บาท
๓. สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ	รวม	๔๘๕,๗๖๕,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๑๔๗,๔๕๘,๘๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๓๓๘,๓๐๖,๕๐๐ บาท
๔. สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ	รวม	๒๘๐,๕๒๗,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๑๙,๖๒๔,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ ป้องกันและแก้ไขปัญหา ที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง		๗๐,๙๐๘,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน		๑๘๙,๙๙๕,๑๐๐ บาท

๕.	สถาบันวิทยาลัยชุมชน	รวม	๓๗๔,๕๔๗,๖๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๓๓๒,๑๐๒,๖๐๐ บาท
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์การเกษตรสร้างมูลค่า		๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาพื้นที่ และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ		๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท
(๔)	แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาพื้นที่ เขตเศรษฐกิจพิเศษ		๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๕)	แผนงานยุทธศาสตร์ปรับเปลี่ยนค่านิยม และวัฒนธรรม		๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๖)	แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาคุณภาพการศึกษา และการเรียนรู้		๑๔,๘๐๐,๐๐๐ บาท
(๗)	แผนงานยุทธศาสตร์สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา		๑๙,๑๔๕,๐๐๐ บาท
๖.	มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์	รวม	๑๒๑,๓๙๖,๖๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๑๔,๑๕๐,๖๐๐ บาท
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์การเกษตรสร้างมูลค่า		๗,๒๔๖,๐๐๐ บาท
๗.	มหาวิทยาลัยนครพนม	รวม	๒๖๒,๒๕๓,๒๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๒๑๖,๓๕๑,๔๐๐ บาท
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑๒,๘๓๘,๐๐๐ บาท
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษา		๓๓,๐๖๓,๘๐๐ บาท

๘.	มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์	รวม	๓๒๑,๖๕๙,๘๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๒๐๕,๖๕๕,๙๐๐ บาท
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาพื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ		๓,๖๕๑,๕๐๐ บาท
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๙๔,๑๖๖,๕๐๐ บาท
(๔)	แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา		๑๘,๑๔๕,๙๐๐ บาท
๙.	มหาวิทยาลัยนเรศวร	รวม	๕๙๑,๑๒๑,๖๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๔๙๐,๘๕๖,๐๐๐ บาท
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต		๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๘๗,๐๐๔,๐๐๐ บาท
(๔)	แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา		๑๒,๒๖๑,๖๐๐ บาท
๑๐.	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	รวม	๓๐๒,๐๑๒,๐๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๔๖,๕๙๑,๔๐๐ บาท
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑๓๙,๓๒๘,๓๐๐ บาท
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา		๑๖,๐๙๒,๓๐๐ บาท

๑๑.	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	รวม	๑๙๐,๕๖๙,๑๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน		
	ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
	ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๗๐,๙๒๔,๘๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
	สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา		๑๙,๖๔๔,๓๐๐ บาท
๑๒.	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	รวม	๒๑๕,๓๙๙,๘๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน		
	ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
	ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๒๑๓,๒๖๕,๔๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
	พัฒนาคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้		๒,๑๓๔,๔๐๐ บาท
๑๓.	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	รวม	๒๐๖,๖๖๗,๒๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน		
	ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
	ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๙๑,๒๐๓,๖๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาพื้นที่		
	และเมื่อนำอยู่อยุธยา		๒๙,๙๔๗,๐๐๐ บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
	พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต		๘๘๖,๒๐๐ บาท
	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์		
	เสริมสร้างให้คนมีสุขภาพที่ดี		๘๔,๓๗๕,๗๐๐ บาท
	(๕) แผนงานยุทธศาสตร์		
	สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา		๒๕๔,๗๐๐ บาท
๑๔.	สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน	รวม	๑๗๕,๘๙๐,๓๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน		
	ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
	ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๗๐,๐๓๒,๖๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๕,๘๕๗,๗๐๐ บาท
๑๕. มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี	รวม	๑๙๗,๙๑๑,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๕๗,๑๖๗,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม		๓๘,๑๔๐,๒๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา		๒,๖๐๔,๒๐๐ บาท
๑๖. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร	รวม	๑๙๖,๓๙๐,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๖๖,๕๘๐,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม		๒๙,๓๘๖,๓๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา		๔๒๔,๖๐๐ บาท
๑๗. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	รวม	๑๗๐,๔๘๒,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๓๕,๒๔๘,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม		๓๔,๓๓๖,๕๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา		๘๙๗,๔๐๐ บาท
๑๘. มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ	รวม	๑๙๔,๑๒๙,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๕๓,๑๕๔,๑๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
	พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต		๒,๒๒๗,๓๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์			
	เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๓,๖๖๘,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม			๓๕,๐๘๐,๒๐๐ บาท
๑๙.	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	รวม	๒๑๙,๐๒๗,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
	ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
	ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๗๗,๗๑๕,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
	เสริมสร้างพลังทางสังคม		๓๘,๗๕๑,๖๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์			
	สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา		๒,๕๖๐,๗๐๐ บาท
๒๐.	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	รวม	๒๑๙,๘๖๑,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
	ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
	ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๘๒,๐๘๗,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์การเกษตรสร้างมูลค่า			๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์			
	พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต		๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์			
	เสริมสร้างพลังทางสังคม		๓๑,๐๖๒,๐๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์			
	สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา		๓,๗๑๑,๕๐๐ บาท
๒๑.	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี	รวม	๑๖๐,๑๓๔,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
	ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
	ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๑๑,๗๗๘,๖๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
เสริมสร้างพลังทางสังคม			๓๘,๑๐๗,๕๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์			
สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา			๑๐,๒๔๘,๗๐๐ บาท
๒๒.	มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	รวม	๑๓๑,๑๒๖,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			๑๐๐,๐๖๐,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม			๓๐,๒๐๒,๙๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์			
สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา			๘๖๒,๔๐๐ บาท
๒๓.	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม	รวม	๒๐๐,๖๐๑,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			๑๔๙,๒๔๙,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี			๒,๓๔๘,๘๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์			
เสริมสร้างพลังทางสังคม			๔๔,๓๔๕,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์			
สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา			๔,๖๕๘,๔๐๐ บาท
๒๔.	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	รวม	๑๔๕,๘๒๐,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			๑๑๑,๑๕๑,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม			๒๙,๗๘๓,๖๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์			
สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา			๔,๘๘๖,๐๐๐ บาท

๒๕.	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช	รวม	๑๓๘,๘๖๕,๗๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๑๒,๓๐๕,๗๐๐ บาท
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม		๒๓,๙๕๙,๔๐๐ บาท
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา		๒,๖๐๐,๖๐๐ บาท
๒๖.	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์	รวม	๒๙๑,๙๐๙,๓๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๒๕๖,๐๘๘,๕๐๐ บาท
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม		๓๓,๘๓๗,๘๐๐ บาท
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา		๑,๙๘๓,๐๐๐ บาท
๒๗.	มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	รวม	๑๖๐,๘๕๕,๕๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๑๗,๒๕๗,๘๐๐ บาท
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม		๓๕,๕๓๓,๕๐๐ บาท
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา		๘,๐๖๔,๒๐๐ บาท
๒๘.	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	รวม	๒๒๐,๐๑๑,๔๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๗๙,๐๙๘,๓๐๐ บาท
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม		๓๘,๒๐๘,๘๐๐ บาท
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา		๒,๗๐๔,๓๐๐ บาท

๒๙.	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	รวม	๑๘๖,๕๙๐,๔๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๔๓,๔๙๖,๔๐๐ บาท
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม		๓๕,๖๘๙,๖๐๐ บาท
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา		๗,๔๐๔,๔๐๐ บาท
๓๐.	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา	รวม	๑๒๙,๙๐๓,๖๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๘๓,๒๗๕,๐๐๐ บาท
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม		๓๘,๖๙๐,๖๐๐ บาท
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา		๗,๙๓๘,๐๐๐ บาท
๓๑.	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม	รวม	๑๗๗,๘๕๗,๗๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๓๘,๑๑๒,๒๐๐ บาท
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม		๓๖,๙๘๖,๒๐๐ บาท
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา		๒,๗๕๙,๓๐๐ บาท
๓๒.	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	รวม	๓๓๘,๘๗๖,๐๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๓๐๔,๐๕๙,๓๐๐ บาท
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑,๘๓๔,๐๐๐ บาท
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม		๓๐,๙๘๐,๕๐๐ บาท

(๔) แผนงานยุทธศาสตร์			
สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา			๒,๐๔๒,๒๐๐ บาท
๓๓.	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์	รวม	๑๒๐,๒๑๕,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			๘๖,๕๐๕,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม			๓๓,๗๐๙,๘๐๐ บาท
๓๔.	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	รวม	๑๕๓,๖๑๗,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			๑๑๕,๒๙๘,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม			๓๔,๕๑๓,๗๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์			
สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา			๓,๘๐๕,๕๐๐ บาท
๓๕.	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	รวม	๑๙๔,๑๑๙,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			๑๕๑,๒๖๔,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม			๓๗,๕๘๗,๗๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์			
สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา			๕,๒๖๖,๘๐๐ บาท
๓๖.	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	รวม	๑๘๔,๓๔๐,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			๑๔๕,๐๖๓,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม			๓,๐๙๑,๔๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์			
พัฒนาคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้			๔,๗๒๕,๐๐๐ บาท

	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม		๒๙,๙๙๓,๗๐๐ บาท
	(๕) แผนงานยุทธศาสตร์		
	สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา		๑,๔๖๗,๑๐๐ บาท
๓๗.	มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด	รวม	๑๖๗,๒๓๖,๐๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน		
	ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
	ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๓๒,๖๗๔,๖๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
	เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑,๘๓๔,๐๐๐ บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม		๓๑,๔๑๙,๙๐๐ บาท
	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์		
	สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา		๑,๓๐๗,๕๐๐ บาท
๓๘.	มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์	รวม	๑๕๓,๒๐๓,๖๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน		
	ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
	ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๑๕,๙๘๘,๐๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาพื้นที่		
	และเมื่อนำอยู่อยุธยา		๑,๗๑๐,๐๐๐ บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม		๓๒,๘๘๖,๕๐๐ บาท
	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์		
	สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา		๒,๖๑๙,๑๐๐ บาท
๓๙.	มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี	รวม	๒๑๐,๐๔๔,๑๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน		
	ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
	ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๗๔,๔๙๙,๘๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม		๓๓,๘๔๘,๘๐๐ บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
	สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา		๑,๖๙๕,๕๐๐ บาท

๔๐.	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	รวม	๑๕๕,๒๕๙,๗๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๑๗,๗๓๖,๘๐๐ บาท
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม		๓๗,๑๓๕,๗๐๐ บาท
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา		๓๘๗,๒๐๐ บาท
๔๑.	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย	รวม	๑๒๓,๖๗๒,๑๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๘๙,๙๓๑,๖๐๐ บาท
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม		๓๑,๒๗๑,๕๐๐ บาท
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา		๒,๔๖๙,๐๐๐ บาท
๔๒.	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี	รวม	๒๔๕,๕๖๙,๒๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๙๖,๕๐๒,๐๐๐ บาท
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม		๓๖,๑๕๔,๑๐๐ บาท
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา		๑๒,๙๑๓,๑๐๐ บาท
๔๓.	มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ	รวม	๑๗๕,๕๔๘,๗๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๔๐,๓๐๑,๑๐๐ บาท
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาพื้นที่ และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ		๕,๑๓๖,๔๐๐ บาท
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม		๒๘,๙๘๒,๗๐๐ บาท

(๔) แผนงานยุทธศาสตร์			
สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา			๑,๑๒๘,๕๐๐ บาท
๔๔.	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	รวม	๑๔๕,๐๓๑,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			๑๑๒,๙๙๐,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม			๓๐,๗๔๖,๖๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์			
สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา			๑,๒๙๔,๕๐๐ บาท
๔๕.	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	รวม	๒๐๕,๖๖๓,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			๑๘๑,๙๒๓,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม			๒๑,๔๗๗,๘๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์			
สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา			๒,๒๖๒,๒๐๐ บาท
๔๖.	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	รวม	๓๒๕,๑๙๘,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			๒๖๔,๗๓๐,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี			๗,๓๓๖,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม			๔๔,๒๔๖,๑๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์			
สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา			๘,๘๘๕,๙๐๐ บาท
๔๗.	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	รวม	๓๒๖,๑๓๗,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			๒๘๙,๐๗๘,๑๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี			๒,๙๓๖,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม			๓๔,๑๒๓,๑๐๐ บาท
๔๘.	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์	รวม	๑๘๖,๘๓๒,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			๑๕๒,๖๕๑,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม			๓๒,๘๖๘,๙๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์			
สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา			๑,๓๑๒,๕๐๐ บาท
๔๙.	มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง	รวม	๑๒๒,๘๘๒,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			๙๔,๐๖๗,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม			๒๕,๘๒๓,๘๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์			
สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา			๒,๙๙๑,๗๐๐ บาท
๕๐.	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี	รวม	๑๖๖,๕๒๑,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			๑๒๖,๕๒๒,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม			๓๕,๙๗๑,๕๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์			
สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา			๔,๐๒๘,๒๐๐ บาท
๕๑.	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์	รวม	๒๐๐,๘๔๔,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			๑๕๓,๘๔๖,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม			๔๐,๓๘๗,๒๐๐ บาท

	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา		๖,๖๑๐,๘๐๐ บาท
๕๒.	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	รวม	๑๘๐,๙๑๐,๒๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๔๘,๒๔๙,๐๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต		๒,๒๕๐,๐๐๐ บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑,๘๓๔,๐๐๐ บาท
	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม		๒๕,๘๕๘,๕๐๐ บาท
	(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา		๒,๗๑๘,๗๐๐ บาท
๕๓.	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	รวม	๒๐๒,๒๘๘,๒๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๓๑,๓๔๕,๐๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๗๐,๙๔๓,๒๐๐ บาท
๕๔.	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก	รวม	๑๔๗,๑๑๘,๕๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๑๗,๖๗๕,๐๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม		๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต		๑๙,๙๔๓,๕๐๐ บาท
๕๕.	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	รวม	๕๔๓,๒๔๑,๐๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			๔๖๑,๙๘๒,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
พัฒนาศักยภาพคน			
ตลอดช่วงชีวิต			๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			๗๒,๘๙๐,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์			
สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา			๓,๓๖๙,๐๐๐ บาท
๕๖.	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	รวม	๑๕๕,๗๕๑,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			๑๓๒,๒๕๓,๘๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
พัฒนาคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้			๓,๖๔๘,๕๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			๑๙,๘๔๙,๖๐๐ บาท
๕๗.	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	รวม	๓๒๙,๐๓๖,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			๒๙๖,๐๑๔,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			๓๓,๐๒๑,๔๐๐ บาท
๕๘.	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา	รวม	๒๘๐,๔๒๔,๑๐๐ บาท คือ

	(๑) แผนงานพื้นฐาน		
	ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
	ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๒๑๑,๙๖๑,๖๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน		
	ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
	ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๖๘,๔๖๒,๕๐๐ บาท
๕๙.	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	รวม	๒๒๗,๕๖๕,๑๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน		
	ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
	ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๔๗,๓๑๕,๑๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
	พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต		๔๐,๘๒๐,๐๐๐ บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน		
	ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
	ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๓๙,๔๓๐,๐๐๐ บาท
๖๐.	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ	รวม	๒๘๗,๙๘๒,๒๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน		
	ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
	ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๒๓๗,๙๘๗,๒๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน		
	ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
	ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๖๑.	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน	รวม	๔๙๕,๓๖๗,๒๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน		
	ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
	ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๓๘๕,๔๖๓,๖๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
	พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต		๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๙๒,๔๓๔,๓๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา		๘,๔๖๙,๓๐๐ บาท
๖๒. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	รวม	๑,๑๘๐,๐๘๙,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๘๘๕,๒๙๙,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๒๗๙,๘๕๕,๑๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา		๑๔,๙๓๕,๔๐๐ บาท
๖๓. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	รวม	๑,๕๔๒,๓๗๓,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑,๑๘๗,๘๗๕,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์การเกษตรสร้างมูลค่า		๑๑๓,๗๐๖,๓๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้าง ให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑๗๘,๐๖๓,๕๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๒๑,๓๙๔,๗๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา		๔๑,๓๓๓,๔๐๐ บาท
๖๔. มหาวิทยาลัยขอนแก่น	รวม	๑,๑๐๕,๑๑๕,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๔๙๓,๔๓๑,๖๐๐ บาท

	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๕๘๓,๗๕๓,๐๐๐ บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา		๒๗,๙๓๐,๖๐๐ บาท
๖๕.	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	รวม	๑,๑๙๗,๐๑๖,๕๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๔๗๖,๕๗๑,๕๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๗๑๐,๖๓๓,๖๐๐ บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา		๙,๘๑๑,๕๐๐ บาท
๖๖.	มหาวิทยาลัยทักษิณ	รวม	๓๘๐,๘๖๗,๖๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๓๗๘,๘๖๗,๖๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา		๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๖๗.	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	รวม	๔๑๓,๑๘๕,๒๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๔๑๐,๘๖๘,๗๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต		๒,๓๑๖,๕๐๐ บาท
๖๘.	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าพระนครเหนือ	รวม	๕๐๖,๘๔๐,๗๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๒๔๘,๖๖๗,๖๐๐ บาท

	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๒๕๘,๑๗๓,๑๐๐ บาท
๖๙.	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	รวม	๙๖๑,๔๑๓,๑๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๖๕๙,๙๗๑,๗๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๒๙๖,๗๙๕,๓๐๐ บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา		๔,๖๔๖,๑๐๐ บาท
๗๐.	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	รวม	๑,๕๘๗,๒๔๙,๘๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๖๗๘,๒๐๗,๙๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๙๐๓,๙๙๑,๘๐๐ บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา		๕,๐๕๐,๑๐๐ บาท
๗๑.	มหาวิทยาลัยบูรพา	รวม	๕๐๗,๕๕๒,๐๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๒๓๙,๓๙๓,๓๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต		๕,๘๑๕,๗๐๐ บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๒๔๕,๗๔๓,๑๐๐ บาท
	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา		๑๖,๕๙๙,๙๐๐ บาท

๗๒.	มหาวิทยาลัยพะเยา	รวม	๔๓๕,๒๐๐,๙๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๒๘๖,๙๐๖,๑๐๐ บาท
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาพื้นที่ และเมื่อนำอยู่อยุธยา		๘๔,๓๕๘,๕๐๐ บาท
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๓๗,๐๐๔,๐๐๐ บาท
(๔)	แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างหลักประกันทางสังคม		๙,๗๐๓,๔๐๐ บาท
(๕)	แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา		๕,๘๓๖,๕๐๐ บาท
(๖)	แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน อนุรักษ์ ฟื้นฟู และป้องกัน การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ		๑๑,๓๙๒,๔๐๐ บาท
๗๓.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	รวม	๙๗๐,๔๔๔,๙๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๙๗๐,๔๔๔,๙๐๐ บาท
๗๔.	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย	รวม	๓๘๗,๑๓๙,๗๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๓๘๗,๑๓๙,๗๐๐ บาท
๗๕.	มหาวิทยาลัยมหิดล	รวม	๓,๐๔๓,๑๒๙,๐๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๙๓๓,๑๙๑,๔๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาพื้นที่ และเมืองนำอยู่อัจฉริยะ		๑๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๒,๐๙๕,๔๓๒,๒๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา		๑,๙๐๕,๔๐๐ บาท
๗๖. มหาวิทยาลัยแม่โจ้	รวม	๓๙๔,๐๓๕,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๓๕๖,๕๒๒,๘๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๓๗,๕๑๒,๗๐๐ บาท
๗๗. มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	รวม	๗๕๗,๖๐๓,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๕๗,๙๑๘,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม		๓,๘๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้าง ให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๕๘๒,๖๘๕,๒๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา		๔,๒๐๐,๐๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน อนุรักษ์ ป่าไม้ และป้องกัน การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ		๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๗๘.	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	รวม	๙๘๙,๙๗๘,๖๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๓๑๒,๔๓๒,๖๐๐ บาท
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาพที่ดี		๖๗๗,๕๔๖,๐๐๐ บาท
๗๙.	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	รวม	๑,๓๕๓,๔๙๘,๘๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๖๒๖,๒๖๕,๕๐๐ บาท
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๖๔,๔๘๖,๓๐๐ บาท
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาพที่ดี		๖๐๔,๑๑๘,๔๐๐ บาท
(๔)	แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา		๕๘,๖๒๘,๖๐๐ บาท
๘๐.	มหาวิทยาลัยศิลปากร	รวม	๓๑๓,๙๘๒,๕๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๓๐๔,๕๐๗,๙๐๐ บาท
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา		๙,๔๗๔,๖๐๐ บาท
๘๑.	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	รวม	๑,๑๐๑,๐๐๗,๕๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๕๖๑,๐๖๒,๖๐๐ บาท
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์การเกษตรสร้างมูลค่า		๗,๗๔๒,๖๐๐ บาท
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาพื้นที่ และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ		๑๘๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม		๑๗,๔๐๖,๒๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต		๒๔,๓๗๐,๓๐๐ บาท
(๖) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๒๙๐,๘๖๘,๑๐๐ บาท
(๗) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา		๑๑,๕๕๗,๗๐๐ บาท
๘๒. มหาวิทยาลัยสวนดุสิต	รวม	๔๒๘,๗๘๑,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๓๑๘,๔๘๗,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์การเกษตรสร้างมูลค่า		๒๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต		๗๑,๑๗๖,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๙,๑๗๐,๐๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา		๗,๙๔๘,๓๐๐ บาท
๘๓. สถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย	รวม	๑๙๘,๗๗๗,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๘๔,๑๐๕,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑๔,๖๗๒,๐๐๐ บาท
๘๔. สถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา	รวม	๑๐๑,๑๕๙,๒๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			๑๐๑,๑๕๙,๒๐๐ บาท
๘๕.	สถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา	รวม	๑๔๖,๕๗๘,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			๑๓๑,๔๑๒,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			๑๕,๑๖๖,๖๐๐ บาท
๘๖.	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า		
	เจ้าคุณทหารลาดกระบัง	รวม	๖๐๓,๒๔๔,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			๕๗๐,๖๖๐,๘๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม			๑๕,๗๘๓,๘๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			๑๖,๘๐๐,๐๐๐ บาท
๘๗.	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	รวม	๑๔๐,๘๐๔,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			๑๓๙,๐๒๖,๘๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาศักยภาพคน			
ตลอดช่วงชีวิต			๑,๗๗๗,๕๐๐ บาท
๘๘.	สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ	รวม	๑๗๔,๒๓๑,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขัน			๖๓,๘๐๓,๒๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์การเกษตรสร้างมูลค่า		๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาผู้ประกอบการ และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม		๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม		๒๔,๗๑๐,๐๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๘๐,๗๑๘,๓๐๐ บาท
๘๙. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม	รวม	๗๖,๙๔๗,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๗๖,๙๔๗,๓๐๐ บาท
๙๐. สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งชาติ	รวม	๑,๘๖๙,๐๗๒,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๑๗๘,๐๒๑,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์การเกษตรสร้างมูลค่า		๓๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาผู้ประกอบการ และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม		๑๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๑,๕๓๓,๕๕๑,๑๐๐ บาท
๙๑. สำนักงานสภานโยบาย การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ	รวม	๖๕,๙๖๒,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๖๓,๖๐๖,๔๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๒,๓๕๖,๒๐๐ บาท
๙๒. ศูนย์ความเป็นเลิศด้านชีววิทยาศาสตร์ (องค์การมหาชน)	รวม	๓๒,๐๐๘,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๒๕,๙๕๑,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ		๒,๕๕๗,๘๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท
๙๓. สถาบันเทคโนโลยีนิวเคลียร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)	รวม	๑๕๙,๓๕๙,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๑๕๒,๔๓๖,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์การเกษตรสร้างมูลค่า		๔,๑๖๘,๒๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาผู้ประกอบการ และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม		๒,๓๕๕,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๔๐๐,๐๐๐ บาท
๙๔. สถาบันวิจัยดาราศาสตร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)	รวม	๓๙๔,๘๐๖,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๖๐,๙๗๓,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๓๐๑,๐๑๑,๑๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาคุณภาพการศึกษา และการเรียนรู้		๓๒,๘๒๒,๓๐๐ บาท
๙๕. สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน		
(องค์การมหาชน)	รวม	๒๒๓,๕๖๒,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๔๔,๙๑๑,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๑๗๓,๗๓๒,๖๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๔,๙๓๘,๓๐๐ บาท
๙๖. สถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำ		
(องค์การมหาชน)	รวม	๑๑๖,๒๖๘,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม		๒๖,๑๕๑,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม		๙๐,๑๑๖,๘๐๐ บาท
๙๗. สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ		
(องค์การมหาชน)	รวม	๒๘๐,๒๐๐,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๖๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาพื้นที่ และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ		๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาผู้ประกอบการ และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม		๘๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๔) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน			
ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน			๙๑,๒๐๐,๗๐๐ บาท
๙๘.	สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศ		
	และภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)	รวม	๗๑๒,๖๑๘,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขัน			๘๔,๐๔๒,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน			
ด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขัน			๔๘๖,๕๗๖,๑๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์			
สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน			
อนุรักษ์ ฟื้นฟู และป้องกัน			
การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ			๓๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์			
สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน			
บนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล			๑๐๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๑๔ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และหน่วยงานในกำกับ			
ให้ตั้งเป็นจำนวน ๓๔,๖๘๔,๙๒๔,๖๐๐ บาท จำแนกดังนี้			
๑.	สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๓๓๑,๗๕๙,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขัน			๓๐๘,๙๖๙,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์การเกษตรสร้างมูลค่า			๑๓,๘๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม			๘,๙๙๐,๗๐๐ บาท
๒.	กรมการข้าว	รวม	๑,๒๙๓,๔๖๘,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขัน			๑๘๕,๖๗๓,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์การเกษตรสร้างมูลค่า			๑,๐๗๕,๓๒๒,๗๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม			๓๒,๔๗๑,๖๐๐ บาท

๓. กรมชลประทาน	รวม	๒๑,๖๖๕,๔๓๙,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม		๑,๘๘๒,๐๔๔,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม		๑๙,๗๘๓,๓๙๕,๑๐๐ บาท
๔. กรมตรวจบัญชีสหกรณ์	รวม	๓๔๖,๘๔๔,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๒๘๒,๑๙๐,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์การเกษตรสร้างมูลค่า		๓๗,๐๔๖,๘๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาผู้ประกอบการ และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม		๔,๐๖๐,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างพลังทางสังคม		๒๓,๕๔๗,๘๐๐ บาท
๕. กรมประมง	รวม	๑,๑๒๔,๒๖๒,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๓๘๔,๓๙๒,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดการปัญหาแรงงานต่างด้าว และการค้ามนุษย์		๙,๗๒๔,๑๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ ป้องกันและแก้ไขปัญหา ที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง		๑๔๐,๑๒๐,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์การเกษตรสร้างมูลค่า		๕๐๔,๕๗๘,๓๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม		๘๕,๔๔๗,๕๐๐ บาท
๖. กรมปศุสัตว์	รวม	๑,๗๐๒,๘๗๖,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๗๗๙,๐๖๘,๗๐๐ บาท

	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์การเกษตรสร้างมูลค่า		๘๓๗,๙๒๙,๑๐๐ บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม		๘๕,๘๗๙,๑๐๐ บาท
๗.	กรมฝนหลวงและการบินเกษตร	รวม	๑,๓๖๑,๑๑๓,๔๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม		๑,๓๖๑,๑๑๓,๔๐๐ บาท
๘.	กรมพัฒนาที่ดิน	รวม	๒,๗๔๙,๐๗๒,๕๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๑,๙๔๐,๔๕๒,๔๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์การเกษตรสร้างมูลค่า		๕๔๒,๗๖๔,๗๐๐ บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม		๒๔๔,๗๕๕,๔๐๐ บาท
	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์จัดการมลพิษ และสิ่งแวดล้อม		๒๑,๑๐๐,๐๐๐ บาท
๙.	กรมวิชาการเกษตร	รวม	๘๓๑,๐๗๗,๕๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๔๙๖,๔๓๕,๑๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์การเกษตรสร้างมูลค่า		๒๗๙,๕๘๘,๕๐๐ บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม		๕๕,๐๕๓,๙๐๐ บาท
๑๐.	กรมส่งเสริมการเกษตร	รวม	๑,๑๘๘,๖๙๖,๗๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๕๔๙,๔๔๗,๔๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์การเกษตรสร้างมูลค่า		๕๕๓,๐๔๓,๙๐๐ บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาผู้ประกอบการ และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม		๗,๒๙๔,๓๐๐ บาท
	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม		๖๔,๗๖๙,๕๐๐ บาท
	(๕) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม		๔,๔๒๒,๐๐๐ บาท

(๖) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดการมลพิษและสิ่งแวดล้อม		๙,๗๑๙,๖๐๐ บาท
๑๑. กรมส่งเสริมสหกรณ์	รวม	๗๔๒,๕๙๒,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๔๙๖,๓๘๑,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์การเกษตรสร้างมูลค่า		๑๖,๗๑๓,๙๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม		๒๖,๙๙๔,๑๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม		๒๐๒,๕๑๒,๕๐๐ บาท
๑๒. กรมหม่อนไหม	รวม	๒๑๒,๓๔๐,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๑๒๘,๕๓๔,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์การเกษตรสร้างมูลค่า		๖๘,๕๙๐,๔๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม		๑๕,๒๑๕,๙๐๐ บาท
๑๓. สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม	รวม	๓๓๗,๗๖๓,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๑๘๙,๗๙๙,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์การเกษตรสร้างมูลค่า		๖๐,๕๖๖,๕๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม		๘๗,๓๙๗,๗๐๐ บาท
๑๔. สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตร และอาหารแห่งชาติ	รวม	๑๒๖,๘๒๗,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๗๑,๐๖๗,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์การเกษตรสร้างมูลค่า		๕๔,๗๑๔,๖๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม		๑,๐๔๕,๐๐๐ บาท
๑๕. สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร	รวม	๒๓๙,๔๙๘,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๑๑๘,๑๕๖,๖๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์การเกษตรสร้างมูลค่า		๑๑๘,๘๖๔,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม		๒,๔๗๘,๒๐๐ บาท
๑๖.	สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง	
	(องค์การมหาชน) รวม	๓๓๒,๕๗๑,๓๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม	๔๙,๗๓๘,๑๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์การเกษตรสร้างมูลค่า	๔๑,๒๖๖,๐๐๐ บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม	๒๔๑,๕๖๗,๒๐๐ บาท
๑๗.	สำนักงานพิพิธภัณฑ์เกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน) รวม	๙๘,๗๑๙,๕๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม	๔๒,๐๔๒,๖๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม	๕๖,๖๗๖,๙๐๐ บาท
มาตรา ๑๕ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงคมนาคม ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕๗,๑๕๔,๔๑๕,๑๐๐ บาท จำแนกดังนี้		
๑.	สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม รวม	๒๖๖,๖๗๕,๑๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	๒๖๖,๖๗๕,๑๐๐ บาท
๒.	กรมการขนส่งทางบก รวม	๑,๒๘๐,๐๔๕,๖๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	๑,๒๘๐,๐๔๕,๖๐๐ บาท
๓.	กรมการขนส่งทางราง รวม	๘๑,๒๔๑,๓๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	๘๑,๒๔๑,๓๐๐ บาท
๔.	กรมเจ้าท่า รวม	๒,๒๐๘,๑๒๘,๗๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	๒,๒๐๘,๑๒๘,๗๐๐ บาท
๕.	กรมทางหลวง รวม	๒๙,๑๑๘,๙๗๓,๕๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	๒๙,๑๑๘,๙๗๓,๕๐๐ บาท

๖. กรมทางหลวงชนบท	รวม	๒๓,๘๔๗,๒๗๓,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน		๒๓,๘๔๗,๒๗๓,๕๐๐ บาท
๗. กรมท่าอากาศยาน	รวม	๓๒๐,๖๖๙,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน		๓๒๐,๖๖๙,๘๐๐ บาท
๘. สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร	รวม	๓๑,๔๐๗,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน		๓๑,๔๐๗,๖๐๐ บาท

มาตรา ๑๖ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๓,๘๒๑,๓๐๑,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม	รวม	๑,๑๓๖,๓๖๓,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน		๒๔๑,๑๒๗,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล		๙๓๕,๒๓๕,๙๐๐ บาท
๒. กรมอุตุนิยมวิทยา	รวม	๑,๑๓๒,๔๓๒,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม		๒๕๖,๙๘๕,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์จัดการผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศ		๘๗๕,๔๔๗,๐๐๐ บาท
๓. สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	รวม	๓๕๔,๗๓๑,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน		๕๗,๐๑๑,๕๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมดิจิทัล		๒๙๗,๗๑๙,๙๐๐ บาท
๔. สำนักงานสถิติแห่งชาติ	รวม	๔๙๑,๑๗๒,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ		๔๕๐,๕๔๘,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาบริการประชาชน และการพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐ		๔๐,๖๒๓,๘๐๐ บาท
๕. สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์	รวม	๑๘๑,๖๔๕,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๑๐๔,๓๖๓,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมดิจิทัล		๓๕,๖๕๑,๑๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนากฎหมาย และกระบวนการยุติธรรม		๔๑,๖๓๑,๓๐๐ บาท
๖. สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล	รวม	๔๘๔,๙๕๖,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๗๙,๕๗๑,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมดิจิทัล		๔๐๕,๓๘๕,๓๐๐ บาท

มาตรา ๑๗ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและ
หน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๑,๒๓๕,๗๑๓,๖๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม		รวม	๕๐๑,๙๘๐,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม			๔๐๗,๑๗๕,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน อนุรักษ์ ป่าไม้ และป้องกัน การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ			๓๐,๖๕๑,๔๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์จัดการมลพิษ และสิ่งแวดล้อม		๖๔,๑๕๓,๗๐๐ บาท
๒. กรมควบคุมมลพิษ	รวม	๒๘๐,๖๐๕,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม		๒๔๔,๒๐๔,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์จัดการมลพิษ และสิ่งแวดล้อม		๓๖,๔๐๑,๑๐๐ บาท
๓. กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง	รวม	๗๙๕,๐๔๐,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม		๒๒๒,๕๕๐,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน อนุรักษ์ ป่า และป้องกัน การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ		๒๑๙,๐๖๗,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน บนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล		๒๗๓,๓๕๘,๒๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์จัดการผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศ		๖๕,๔๕๙,๙๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์จัดการมลพิษ และสิ่งแวดล้อม		๑๔,๖๐๕,๒๐๐ บาท
๔. กรมทรัพยากรธรณี	รวม	๓๒๑,๑๓๖,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม		๒๕๕,๘๒๗,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน อนุรักษ์ ป่า และป้องกัน การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ		๔๒,๑๗๘,๙๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน บนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล		๖,๐๒๙,๘๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์จัดการผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศ		๑๗,๑๐๐,๐๐๐ บาท
๕. กรมทรัพยากรน้ำ	รวม	๔๖๒,๗๙๒,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม		๒๘๙,๒๖๑,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม		๑๗๓,๕๓๑,๘๐๐ บาท
๖. กรมทรัพยากรน้ำบาดาล	รวม	๙๘๕,๗๘๘,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม		๙๘,๗๒๑,๘๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม		๘๘๗,๐๖๗,๐๐๐ บาท
๗. กรมป่าไม้	รวม	๒,๒๑๓,๔๔๘,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม		๙๙๕,๙๕๙,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน อนุรักษ์ ฟื้นฟู และป้องกัน การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ		๑,๒๑๗,๔๘๙,๑๐๐ บาท
๘. กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม	รวม	๒๗๑,๘๓๖,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม		๑๗๗,๗๕๙,๘๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาพื้นที่ และเมืองนำอยู่อัจฉริยะ		๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์จัดการผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศ		๘,๔๙๖,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์จัดการมลพิษ และสิ่งแวดล้อม		๒๘,๗๙๘,๙๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม		๕๓,๗๘๑,๖๐๐ บาท
๙. กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช	รวม	๔,๔๒๕,๙๕๖,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม		๒,๖๒๖,๘๐๕,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๑๓๖,๗๕๗,๖๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน อนุรักษ์ ปั่นฟู และป้องกัน การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ		๑,๖๔๘,๕๘๔,๗๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์จัดการผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศ		๑๓,๘๐๘,๘๐๐ บาท
๑๐. สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	รวม	๘๕๓,๗๒๔,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม		๒๒๔,๒๘๖,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาพื้นที่ และเมืองนำอยู่อัจฉริยะ		๑๔,๗๐๐,๐๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจายอำนาจให้แก่		
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น		๕๗๙,๗๓๘,๕๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์		
สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน		
อนุรักษ์ ฟื้นฟู และป้องกัน		
การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ		๑๖,๕๐๐,๐๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์จัดการผลกระทบ		
จากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ		๑๐,๖๐๐,๐๐๐ บาท
(๖) แผนงานยุทธศาสตร์ยกระดับกระบวนการทัศน์		
เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ		
ด้านทรัพยากรธรรมชาติ		
และสิ่งแวดล้อม		๗,๙๐๐,๐๐๐ บาท
๑๑.	สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ	
(องค์กรมหาชน)	รวม	๕๘,๔๗๒,๗๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างการเติบโต	
	บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๒๐,๙๑๗,๑๐๐ บาท
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์	
	สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน	
	อนุรักษ์ ฟื้นฟู และป้องกัน	
	การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ	๓๗,๕๕๕,๖๐๐ บาท
๑๒.	องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก	
(องค์กรมหาชน)	รวม	๖๔,๙๓๑,๓๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างการเติบโต	
	บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๒๑,๑๑๕,๘๐๐ บาท
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์จัดการผลกระทบ	
	จากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	๔๓,๘๑๕,๕๐๐ บาท

มาตรา ๑๘ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงพลังงาน ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑,๘๗๓,๑๒๙,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑.	สำนักงานปลัดกระทรวงพลังงาน	รวม	๒๓๓,๑๖๗,๖๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน		๑๗๖,๓๒๖,๕๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาความมั่นคงทางพลังงาน		๕๖,๘๔๑,๑๐๐ บาท
๒.	กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ	รวม	๒๖๙,๔๘๕,๕๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน		๗๖,๔๐๘,๗๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาความมั่นคงทางพลังงาน		๑๙๓,๐๗๖,๘๐๐ บาท
๓.	กรมธุรกิจพลังงาน	รวม	๑๐๕,๘๙๐,๗๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน		๑๐๕,๐๓๔,๗๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาความมั่นคงทางพลังงาน		๘๕๖,๐๐๐ บาท
๔.	กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน	รวม	๑,๒๒๔,๘๙๐,๖๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน		๓๔๙,๘๘๗,๓๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาความมั่นคงทางพลังงาน		๘๗๕,๐๐๓,๓๐๐ บาท
๕.	สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน	รวม	๓๙,๖๙๔,๙๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน		๒๖,๑๗๐,๑๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาความมั่นคงทางพลังงาน		๑๓,๕๒๔,๘๐๐ บาท

มาตรา ๑๙ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงพาณิชย์และหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น
จำนวน ๓,๖๐๑,๘๐๕,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์	รวม	๗๙๖,๓๘๙,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ		๕๖๑,๔๖๒,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาพื้นที่ และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ		๑๑๕,๐๑๒,๗๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาบริการประชาชน และการพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐ		๑๑๙,๙๑๓,๕๐๐ บาท
๒. กรมการค้าต่างประเทศ	รวม	๑๐๗,๐๘๕,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๕๓,๔๒๐,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์การเกษตรสร้างมูลค่า		๒,๔๒๙,๔๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาผู้ประกอบการ และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม		๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาพื้นที่ เขตเศรษฐกิจพิเศษ		๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาบริการประชาชน และการพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐ		๔๒,๒๓๕,๐๐๐ บาท
๓. กรมการค้าภายใน	รวม	๕๘๐,๓๒๘,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๘๗,๐๒๔,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม		๒๒๘,๕๖๑,๖๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์การเกษตรสร้างมูลค่า		๑๓๑,๒๕๕,๙๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างหลักประกันทางสังคม		๑๓๓,๔๘๖,๔๐๐ บาท

๔.	กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ	รวม	๑๙๖,๖๑๘,๙๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านความมั่นคง		๑๓๒,๘๕๕,๙๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
	ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ		๖๑,๘๘๐,๐๐๐ บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาผู้ประกอบการ		
	และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม		๑,๘๘๓,๐๐๐ บาท
๕.	กรมทรัพย์สินทางปัญญา	รวม	๒๗๔,๐๐๗,๐๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุล		
	และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ		๔๕,๒๓๓,๓๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์การเกษตรสร้างมูลค่า		๒๕,๔๕๙,๙๐๐ บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาผู้ประกอบการ		
	และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม		๒๔,๔๙๗,๒๐๐ บาท
	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน		
	ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน		๒,๐๙๔,๖๐๐ บาท
	(๕) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาบริการประชาชน		
	และการพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐ		๑๗๖,๗๒๒,๐๐๐ บาท
๖.	กรมพัฒนาธุรกิจการค้า	รวม	๒๓๗,๐๙๖,๓๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ		
	ในการแข่งขัน		๓๘,๖๗๕,๒๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาผู้ประกอบการ		
	และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม		๓๗,๓๐๐,๐๐๐ บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน		
	ด้านการสร้างความสามารถ		
	ในการแข่งขัน		๑๖๑,๑๒๑,๑๐๐ บาท
๗.	กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ	รวม	๑,๑๓๖,๑๙๖,๒๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ		
	ในการแข่งขัน		๕๑๗,๕๑๑,๗๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาผู้ประกอบการ		
	และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม		๖๑๘,๖๘๔,๕๐๐ บาท

๘.	สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า	รวม	๘๒,๗๙๑,๔๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน		๑๘,๖๕๐,๑๐๐ บาท
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ		๑,๑๐๐,๐๐๐ บาท
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุนด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน		๖๓,๐๔๑,๓๐๐ บาท
๙.	ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน)	รวม	๑๐๖,๓๖๐,๕๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน		๓๗,๙๙๔,๕๐๐ บาท
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม		๖๘,๓๖๖,๐๐๐ บาท
๑๐.	สถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและการพัฒนา (องค์การมหาชน)	รวม	๑๗,๖๘๙,๗๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน		๑๗,๖๘๙,๗๐๐ บาท
๑๑.	สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ (องค์การมหาชน)	รวม	๖๗,๒๔๓,๑๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน		๑๔,๖๓๖,๘๐๐ บาท
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาพื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ		๓,๐๕๘,๔๐๐ บาท
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม		๓๐,๖๐๔,๐๐๐ บาท
(๔)	แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาบริการประชาชนและการพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐ		๑๘,๙๔๓,๙๐๐ บาท

มาตรา ๒๐ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงมหาดไทย ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒๕๙,๕๙๓,๘๗๘,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย	รวม	๔,๓๓๑,๕๔๖,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ		๗๒๘,๓๗๗,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างความมั่นคง ของสถาบันหลักของชาติ		๓๑,๑๓๐,๖๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์รักษาความสงบ ภายในประเทศ		๑๕,๑๓๗,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศ		๑,๐๒๔,๑๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาพื้นที่ เขตเศรษฐกิจพิเศษ		๓,๓๕๙,๔๐๐ บาท
(๖) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาบริการประชาชน และการพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐ		๓,๕๕๒,๕๑๘,๔๐๐ บาท
๒. กรมการปกครอง	รวม	๗,๖๖๔,๓๔๙,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์รักษาความสงบ ภายในประเทศ		๒,๒๐๐,๖๕๓,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดการปัญหาแรงงานต่างด้าว และการค้ามนุษย์		๒๔,๓๕๓,๔๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาพื้นที่ เขตเศรษฐกิจพิเศษ		๑๗,๖๑๗,๘๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาบริการประชาชน และการพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐ		๕,๔๒๑,๗๒๔,๑๐๐ บาท
๓. กรมการพัฒนาชุมชน	รวม	๑,๓๓๓,๒๕๙,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์การเกษตรสร้างมูลค่า		๑๔,๗๕๖,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม		๑,๓๑๘,๕๐๓,๕๐๐ บาท

๔. กรมที่ดิน	รวม	๒,๐๘๕,๓๑๐,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม		๑๓๙,๙๘๒,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ		๕๙๐,๒๑๙,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม		๑๓๔,๐๕๒,๒๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน อนุรักษ์ ฟื้นฟู และป้องกัน การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ		๒๑๐,๒๑๑,๘๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาบริการประชาชน และการพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐ		๕๕๓,๓๒๐,๙๐๐ บาท
(๖) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน ด้านการปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ		๔๕๗,๕๒๔,๔๐๐ บาท
๕. กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	รวม	๓,๑๙๐,๙๑๘,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาระบบการเตรียมพร้อม แห่งชาติและระบบบริหาร จัดการภัยพิบัติ		๓,๑๙๐,๙๑๘,๖๐๐ บาท
๖. กรมโยธาธิการและผังเมือง	รวม	๒๒,๙๓๙,๑๙๐,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างความมั่นคง ของสถาบันหลักของชาติ		๑,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ป้องกันและแก้ไขปัญหา ที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง		๔,๖๘๐,๘๕๓,๙๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาระบบการเตรียมพร้อม แห่งชาติและระบบบริหาร จัดการภัยพิบัติ		๑๐,๐๗๖,๖๕๔,๑๐๐ บาท

(๔) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาพื้นที่ และเมื่อนำอยู่อยุธยา		๖,๒๒๗,๒๕๑,๓๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาพื้นที่ เขตเศรษฐกิจพิเศษ		๔๕๔,๓๕๑,๐๐๐ บาท
๗. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	รวม	๒๑๘,๐๔๙,๓๐๓,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ		๔๙๒,๐๖๒,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาคุณภาพการศึกษา และการเรียนรู้		๑๒,๘๑๙,๖๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจายอำนาจให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น		๒๑๗,๕๒๓,๒๐๔,๒๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์จัดการมลพิษ และสิ่งแวดล้อม		๗,๘๕๒,๒๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาบริการประชาชน และการพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐ		๑๓,๓๖๕,๖๐๐ บาท
มาตรา ๒๑ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงยุติธรรมและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น จำนวน ๑๑,๘๐๓,๔๘๓,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้		
๑. สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม	รวม	๓๙๗,๐๓๙,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ		๒๓๗,๗๘๕,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนากฎหมาย และกระบวนการยุติธรรม		๑๕๙,๒๕๔,๗๐๐ บาท
๒. กรมคุมประพฤติ	รวม	๕๕๐,๓๑๑,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านความมั่นคง		๘๗,๔๘๒,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ		๑๗๑,๕๖๗,๗๐๐ บาท

	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนากฎหมาย และกระบวนการยุติธรรม		๒๙๑,๒๖๑,๐๐๐ บาท	
๓.	กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ	รวม	๕๕๗,๐๑๓,๒๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ		๑๓๖,๓๙๓,๑๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนากฎหมาย และกระบวนการยุติธรรม		๔๒๐,๖๒๐,๑๐๐ บาท	
๔.	กรมบังคับคดี	รวม	๑๕๕,๔๙๑,๑๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ		๑๔๖,๘๓๖,๑๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาผู้ประกอบการ และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม		๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนากฎหมาย และกระบวนการยุติธรรม		๗,๖๕๕,๐๐๐ บาท	
๕.	กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	รวม	๕๓๒,๖๕๙,๙๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านความมั่นคง		๙,๘๗๖,๕๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ		๕๑๖,๑๐๔,๓๐๐ บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๑,๕๖๗,๐๐๐ บาท	
	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนากฎหมาย และกระบวนการยุติธรรม		๕,๑๑๒,๑๐๐ บาท	
๖.	กรมราชทัณฑ์	รวม	๘,๒๔๓,๘๘๙,๔๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านความมั่นคง		๑๒๖,๙๕๑,๔๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ		๖,๓๒๘,๘๖๒,๖๐๐ บาท	

	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนากฎหมาย และกระบวนการยุติธรรม		๑,๗๘๘,๐๗๕,๔๐๐ บาท
๗.	กรมสอบสวนคดีพิเศษ	รวม	๓๕๑,๒๙๐,๒๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ		๓๐๓,๙๑๖,๓๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดการปัญหาแรงงานต่างด้าว และการค้ามนุษย์		๔,๓๖๐,๐๐๐ บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ ป้องกันและแก้ไขปัญหา ที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง		๓๘,๑๐๐,๐๐๐ บาท
	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนากฎหมาย และกระบวนการยุติธรรม		๔,๙๑๓,๙๐๐ บาท
๘.	สถาบันนิติวิทยาศาสตร์	รวม	๔๖๒,๘๒๔,๒๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ		๔๔๖,๓๔๖,๔๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนากฎหมาย และกระบวนการยุติธรรม		๑๖,๔๗๗,๘๐๐ บาท
๙.	สำนักงานกิจการยุติธรรม	รวม	๖๓,๙๐๕,๔๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ		๓๗,๗๓๑,๒๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนากฎหมาย และกระบวนการยุติธรรม		๒๖,๑๗๔,๒๐๐ บาท
๑๐.	สำนักงานคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติด	รวม	๑๗๖,๗๖๐,๕๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านความมั่นคง		๑๗๖,๗๖๐,๕๐๐ บาท

๑๑. สถาบันอนุญาโตตุลาการ	รวม	๑๔,๑๖๘,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ		๑๔,๑๖๘,๕๐๐ บาท
๑๒. สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (องค์การมหาชน)	รวม	๒๙๘,๑๓๐,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ		๒๖๑,๘๑๕,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนากฎหมาย และกระบวนการยุติธรรม		๓๖,๓๑๔,๓๐๐ บาท
มาตรา ๒๒ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงแรงงานและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น		
จำนวน ๔๕,๗๒๓,๔๒๘,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้		
๑. สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน	รวม	๔๕๕,๓๒๘,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๓๕๓,๒๑๕,๘๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดการปัญหาแรงงานต่างด้าว และการค้ามนุษย์		๓,๓๙๔,๓๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศ		๔๐๒,๙๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๙๓,๑๔๐,๐๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม		๕,๑๗๕,๒๐๐ บาท

๒. กรมการจัดหางาน	รวม	๓๕๑,๘๐๘,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๕๒,๐๐๑,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
จัดการปัญหาแรงงานต่างด้าว		
และการค้ามนุษย์		๓๘,๒๖๔,๑๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาพื้นที่		
เขตเศรษฐกิจพิเศษ		๑๖,๒๕๗,๓๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาศักยภาพคน		
ตลอดช่วงชีวิต		๒๔๕,๒๘๕,๗๐๐ บาท
๓. กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	รวม	๕๕๕,๕๘๖,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๓๖๘,๔๑๑,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์การเกษตรสร้างมูลค่า		๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาผู้ประกอบการ		
และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม		๒๑,๘๕๒,๘๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาพื้นที่		
เขตเศรษฐกิจพิเศษ		๒๔,๓๐๔,๐๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาศักยภาพคน		
ตลอดช่วงชีวิต		๑๓๓,๐๑๗,๓๐๐ บาท
๔. กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	รวม	๒๔๗,๒๖๒,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างโอกาส		
และความเสมอภาคทางสังคม		๑๗๘,๒๒๐,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
จัดการปัญหาแรงงานต่างด้าว		
และการค้ามนุษย์		๑๒,๗๙๕,๙๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๑๖,๓๑๐,๔๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างหลักประกันทางสังคม		๒๐,๑๕๑,๕๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาบริการประชาชน และการพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐ		๑๙,๗๘๓,๙๐๐ บาท
๕. สำนักงานประกันสังคม	รวม	๔๔,๐๙๑,๐๗๖,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างหลักประกันทางสังคม		๔๔,๐๙๑,๐๗๖,๐๐๐ บาท
๖. สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม ในการทำงาน (องค์การมหาชน)		รวม ๒๒,๓๖๗,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม		๗,๘๙๕,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างหลักประกันทางสังคม		๑๔,๔๗๑,๑๐๐ บาท
มาตรา ๒๓ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงวัฒนธรรมและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น จำนวน ๔,๒๘๘,๓๗๐,๒๐๐ บาท จำแนกดังนี้		
๑. สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๑,๐๙๕,๙๓๗,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๙,๑๔๘,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม		๘๑๑,๐๑๒,๙๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๑๔๕,๕๕๔,๓๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ปรับเปลี่ยนค่านิยม และวัฒนธรรม		๑๒๐,๒๒๒,๒๐๐ บาท

๒. กรมการศาสนา	รวม	๒๙๓,๘๐๗,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๒๗,๙๘๘,๘๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ปรับเปลี่ยนค่านิยม		
และวัฒนธรรม		๒๖๑,๔๒๕,๑๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม		๔,๓๙๔,๐๐๐ บาท
๓. กรมศิลปากร	รวม	๑,๗๐๘,๗๘๙,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๖๖๒,๒๕๔,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขัน		๒๑๑,๕๑๙,๓๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ปรับเปลี่ยนค่านิยม		
และวัฒนธรรม		๘๓๕,๐๑๖,๒๐๐ บาท
๔. กรมส่งเสริมวัฒนธรรม	รวม	๔๒๘,๖๒๙,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างโอกาส		
และความเสมอภาคทางสังคม		๒๔๘,๘๙๕,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ปรับเปลี่ยนค่านิยม		
และวัฒนธรรม		๑๗๙,๗๓๓,๖๐๐ บาท
๕. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	รวม	๔๕๐,๑๘๓,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๙๖,๙๙๒,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ปรับเปลี่ยนค่านิยม		
และวัฒนธรรม		๘,๑๕๒,๔๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
เสริมสร้างพลังทางสังคม		๒๗๗,๗๓๖,๔๐๐ บาท

(๔) แผนงานยุทธศาสตร์สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา		๖๗,๓๐๒,๕๐๐ บาท
๖. สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย	รวม	๑๔๓,๐๖๒,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๗๑,๑๐๔,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม		๗๑,๙๕๗,๖๐๐ บาท
๗. ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)	รวม	๖๕,๐๒๓,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๒๔,๐๕๙,๘๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม		๔๐,๙๖๓,๙๐๐ บาท
๘. ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน)	รวม	๕๒,๔๗๑,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๕๒,๔๗๑,๗๐๐ บาท
๙. หอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน)	รวม	๕๐,๔๖๔,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๓๖,๑๘๐,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม		๔,๔๗๘,๓๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม		๙,๘๐๕,๕๐๐ บาท
มาตรา ๒๔ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น		
จำนวน ๑๑๗,๙๒๗,๖๓๙,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้		
๑. สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๓๙,๕๘๒,๒๔๐,๘๐๐ บาท คือ

	(๑) แผนงานพื้นฐาน		
	ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
	ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	๓,๒๓๘,๒๗๖,๒๐๐	บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างความมั่นคง		
	ของสถาบันหลักของชาติ	๙,๑๙๘,๓๐๐	บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาเศรษฐกิจ		
	และสังคมดิจิทัล	๔๕,๘๘๔,๐๐๐	บาท
	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาศักยภาพคน		
	ตลอดช่วงชีวิต	๔,๕๙๙,๐๕๙,๓๐๐	บาท
	(๕) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาคุณภาพ		
	การศึกษาและการเรียนรู้	๑๖,๘๙๓,๗๐๐	บาท
	(๖) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน		
	ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
	ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	๑,๗๐๙,๐๑๘,๑๐๐	บาท
	(๗) แผนงานยุทธศาสตร์สร้างความเสมอภาค		
	ทางการศึกษา	๒๙,๙๖๓,๙๑๑,๒๐๐	บาท
๒.	สำนักงานคณะกรรมการ		
	การศึกษาขั้นพื้นฐาน	รวม	๖๒,๐๔๑,๒๕๑,๙๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านความมั่นคง		๙๙๒,๐๘๓,๗๐๐ บาท
	(๒) แผนงานพื้นฐาน		
	ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
	ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	๑๕,๔๓๑,๐๘๒,๓๐๐	บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
	พัฒนาคุณภาพการศึกษา		
	และการเรียนรู้	๘,๔๗๑,๗๕๓,๗๐๐	บาท
	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์สร้างความเสมอภาค		
	ทางการศึกษา	๓๗,๑๔๖,๓๓๒,๒๐๐	บาท
๓.	สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	รวม	๑๔,๒๘๗,๘๙๙,๙๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านความมั่นคง		๒๒,๓๙๐,๐๐๐ บาท

(๒) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			๔,๔๐๖,๖๔๔,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์			
พัฒนาคุณภาพการศึกษา			
และการเรียนรู้			๑,๒๒๑,๐๔๘,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์สร้างความเสมอภาค			
ทางการศึกษา			๘,๖๓๗,๘๑๗,๙๐๐ บาท
๔. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา	รวม		๘๙,๗๕๖,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			๕๗,๕๕๘,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาศักยภาพคน			
ตลอดช่วงชีวิต			๑๖,๙๙๖,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์			
พัฒนาคุณภาพการศึกษา			
และการเรียนรู้			๕,๒๖๕,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			๔,๖๒๓,๐๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนากฎหมาย			
และกระบวนการยุติธรรม			๕,๓๑๔,๐๐๐ บาท
๕. สถาบันส่งเสริมการสอน			
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	รวม		๑,๑๖๘,๖๐๐,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			๒๐๓,๒๙๑,๘๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
พัฒนาคุณภาพการศึกษา			
และการเรียนรู้			๙๖๕,๓๐๘,๓๐๐ บาท

๖.	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการ และสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา	รวม	๑๑,๙๘๓,๗๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๑,๙๘๓,๗๐๐ บาท
๗.	สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา	รวม	๙๑,๒๐๙,๔๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๙๑,๒๐๙,๔๐๐ บาท
๘.	โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์	รวม	๑๔๔,๙๕๓,๗๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๔๔,๙๕๓,๗๐๐ บาท
๙.	สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)	รวม	๔๕๔,๖๘๑,๕๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๓๘๖,๔๓๑,๕๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๖๘,๒๕๐,๐๐๐ บาท
๑๐.	สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมิน คุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)	รวม	๕๕,๐๖๑,๙๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๕๕,๐๖๑,๙๐๐ บาท
มาตรา ๒๕ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงสาธารณสุขและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น			
จำนวน ๓๗,๕๔๓,๒๓๖,๙๐๐ บาท จำแนกดังนี้			
๑.	สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	รวม	๑๖,๓๘๓,๒๔๕,๙๐๐ บาท คือ

		(๑) แผนงานพื้นฐาน	
		ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง	
		ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	๙๐๗,๖๓๕,๙๐๐ บาท
		(๒) แผนงานยุทธศาสตร์	
		จัดการปัญหาแรงงานต่างด้าว	
		และการค้ามนุษย์	๓,๗๖๘,๖๐๐ บาท
		(๓) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาศักยภาพคน	
		ตลอดช่วงชีวิต	๑๐๙,๙๕๔,๗๐๐ บาท
		(๔) แผนงานยุทธศาสตร์	
		เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี	๑๔,๑๗๕,๗๔๔,๗๐๐ บาท
		(๕) แผนงานยุทธศาสตร์	
		สร้างหลักประกันทางสังคม	๑,๑๕๔,๐๑๔,๒๐๐ บาท
		(๖) แผนงานยุทธศาสตร์จัดการมลพิษ	
		และสิ่งแวดล้อม	๓๒,๑๒๗,๘๐๐ บาท
๒.	กรมการแพทย์	รวม	๒,๖๕๑,๑๔๕,๐๐๐ บาท คือ
		(๑) แผนงานพื้นฐาน	
		ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง	
		ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	๒๕๒,๐๘๘,๑๐๐ บาท
		(๒) แผนงานยุทธศาสตร์	
		การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม	๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
		(๓) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาศักยภาพคน	
		ตลอดช่วงชีวิต	๕,๘๕๑,๓๐๐ บาท
		(๔) แผนงานยุทธศาสตร์	
		เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี	๒,๓๘๑,๒๐๗,๖๐๐ บาท
		(๕) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาบริการประชาชน	
		และการพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐ	๙,๙๙๘,๐๐๐ บาท
๓.	กรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก	รวม	๑๔๕,๙๕๗,๒๐๐ บาท คือ
		(๑) แผนงานพื้นฐาน	
		ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง	
		ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	๘๓,๗๖๒,๑๐๐ บาท

	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๖๒,๑๙๕,๑๐๐ บาท
๔.	กรมควบคุมโรค	รวม	๑,๖๒๘,๔๘๓,๐๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๙๗๙,๕๖๑,๔๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๖๔๘,๙๒๑,๖๐๐ บาท
๕.	กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	รวม	๕๓๕,๕๔๕,๔๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๔๙,๐๓๘,๐๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๓๘๖,๕๐๗,๔๐๐ บาท
๖.	กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ	รวม	๑๒,๗๓๕,๙๒๔,๑๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑๖๑,๓๗๐,๑๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑๒,๕๗๔,๕๕๔,๐๐๐ บาท
๗.	กรมสุขภาพจิต	รวม	๖๐๒,๕๘๖,๑๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๕๐๒,๔๒๒,๒๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต		๒๙,๓๖๕,๘๐๐ บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๗๐,๗๙๘,๑๐๐ บาท

๘. กรมอนามัย	รวม	๕๑๐,๔๔๗,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๓๕๕,๖๒๐,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาศักยภาพคน		
ตลอดช่วงชีวิต		๑๐๔,๑๗๕,๒๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๔๓,๑๘๐,๑๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์		
จัดการมลพิษและสิ่งแวดล้อม		๗,๔๗๑,๘๐๐ บาท
๙. สถาบันพระบรมราชชนก	รวม	๑,๐๒๑,๔๖๙,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๙๗๖,๔๖๙,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน		
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๔๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา	รวม	๕๑๖,๔๗๑,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๒๕๘,๖๒๐,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาผู้ประกอบการ		
และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม		๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม		๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์		
เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๒๔๕,๘๐๐,๐๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาบริการประชาชน		
และการพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐ		๘,๕๕๐,๘๐๐ บาท

๑๑.	สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ	รวม	๖๖,๘๐๖,๕๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน		
	ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
	ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๕๕,๘๐๖,๕๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
	เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๒.	สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข	รวม	๑,๔๖๓,๘๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน		
	ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
	ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑,๔๖๓,๘๐๐ บาท
๑๓.	สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ	รวม	๖๙๑,๓๕๒,๐๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
	สร้างหลักประกันทางสังคม		๖๙๑,๓๕๒,๐๐๐ บาท
๑๔.	สถาบันวัคซีนแห่งชาติ	รวม	๖,๘๒๖,๓๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน		
	ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
	ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๕,๐๓๗,๓๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
	เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑,๗๘๙,๐๐๐ บาท
๑๕.	โรงพยาบาลบ้านแพ้ว (องค์การมหาชน)	รวม	๒๕,๘๐๐,๐๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน		
	ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
	ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๒๕,๘๐๐,๐๐๐ บาท
๑๖.	สถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล		
	(องค์การมหาชน)	รวม	๑๙,๗๑๓,๕๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน		
	ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง		
	ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๔,๒๖๘,๓๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์

เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี

๑๕,๔๔๕,๒๐๐ บาท

มาตรา ๒๖ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงอุตสาหกรรม ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒,๑๒๘,๒๙๘,๑๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๓๗๔,๗๒๕,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน		๒๑๕,๙๔๓,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาพื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ		๑๒,๔๘๒,๙๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุนด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน		๑๒๖,๓๕๓,๙๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน อนุรักษ์ สิ่งพิ และป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ		๑๙,๙๔๔,๙๐๐ บาท
๒. กรมโรงงานอุตสาหกรรม	รวม	๒๓๖,๑๗๑,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน		๑๑๓,๙๗๖,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม		๕,๕๗๓,๖๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุนด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน		๓๔,๐๓๕,๘๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์จัดการผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสถานะภูมิอากาศ		๗๔,๐๗๘,๙๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์จัดการมลพิษและสิ่งแวดล้อม		๘,๕๐๗,๒๐๐ บาท

๓.	กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	รวม	๕๒๒,๒๗๗,๑๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน		๑๒๒,๕๔๑,๘๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม		๑๑๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุนด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน		๒๘๗,๒๓๕,๓๐๐ บาท
๔.	กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่	รวม	๑๖๓,๔๘๑,๗๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน		๖๓,๒๖๐,๙๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุนด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน		๕๘,๑๑๘,๓๐๐ บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน อนุรักษ์ สิ่งพิ และป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ		๔๒,๑๐๒,๕๐๐ บาท
๕.	สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย	รวม	๕๑๗,๙๓๕,๒๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน		๓๗๒,๙๙๘,๖๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์การเกษตรสร้างมูลค่า		๑๒๘,๖๔๒,๘๐๐ บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุนด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ		๑๖,๒๙๓,๘๐๐ บาท
๖.	สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	รวม	๒๑๘,๘๘๔,๐๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน		๖๔,๐๐๒,๔๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน			
ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน			๑๕๔,๘๘๑,๖๐๐ บาท
๗.	สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	รวม	๙๔,๘๒๒,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขัน			๕๔,๑๙๓,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน			
ด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขัน			๔๐,๖๒๙,๕๐๐ บาท
มาตรา ๒๗ งบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง และหน่วยงานภายใต้การควบคุมดูแลของนายกรัฐมนตรี ให้ตั้งเป็นจำนวน ๓๗,๓๐๓,๐๖๒,๗๐๐ บาท จำแนกดังนี้			
๑.	ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้	รวม	๖๑๘,๘๗๕,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านความมั่นคง			๒๙๑,๔๔๓,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
เพื่อสนับสนุนด้านความมั่นคง			๓๒๗,๔๓๒,๔๐๐ บาท
๒.	สำนักงานคณะกรรมการ		
ป้องกันและปราบปราม			
การทุจริตในภาครัฐ		รวม	๒๐๑,๘๐๓,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุล			
และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ			๒๐๑,๘๐๓,๐๐๐ บาท
๓.	สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงาน		
โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ		รวม	๗๙๕,๔๘๑,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างโอกาส			
และความเสมอภาคทางสังคม			๓๓,๗๗๘,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม			๗๖๑,๗๐๓,๓๐๐ บาท
๔.	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	รวม	๓๒,๗๗๖,๐๓๑,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านความมั่นคง			๗,๕๓๙,๒๖๐,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างความมั่นคง			
ของสถาบันหลักของชาติ			๒,๑๑๙,๑๐๒,๗๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์รักษาความสงบภายในประเทศ		๑๙,๓๐๔,๗๒๘,๘๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์จัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์		๗๓,๐๒๗,๑๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาบริการประชาชนและการพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐ		๓,๗๓๙,๙๑๒,๓๐๐ บาท
๕. สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน	รวม	๑๖๒,๘๖๔,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านความมั่นคง		๑๖๑,๗๙๓,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์จัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์		๑,๐๗๑,๐๐๐ บาท
๖. สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ	รวม	๒,๕๘๗,๖๐๘,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๑,๕๑๒,๔๓๒,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้		๑,๐๗๕,๑๗๖,๐๐๐ บาท
๗. สำนักงานราชบัณฑิตยสภา	รวม	๘๐,๗๙๙,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์		๖๖,๒๒๘,๘๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต		๑๔,๕๗๐,๗๐๐ บาท
๘. สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก	รวม	๗๒,๕๖๓,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน		๗๒,๕๖๓,๓๐๐ บาท

๙. สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม	รวม	๗,๐๓๖,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม		๕,๓๒๙,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม		๔๒๖,๘๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม		๑,๒๗๙,๘๐๐ บาท

มาตรา ๒๘ งบประมาณรายจ่ายของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๗,๔๑๑,๐๑๒,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
ในพื้นที่ภาคกลางตอนบน	รวม	๑,๕๓๗,๑๗๐,๓๐๐ บาท คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน		๔๖๔,๒๕๖,๔๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ		๔๖๔,๒๕๖,๔๐๐ บาท
(๒) จังหวัดชัยนาท		๒๐๖,๒๖๒,๔๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ		๒๐๖,๒๖๒,๔๐๐ บาท
(๓) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา		๒๔๓,๓๘๗,๙๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ		๒๔๓,๓๘๗,๙๐๐ บาท
(๔) จังหวัดลพบุรี		๑๙๒,๓๐๓,๐๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ		๑๙๒,๓๐๓,๐๐๐ บาท

(๕) จังหวัดสระบุรี		๑๘๔,๓๓๗,๐๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๘๔,๓๓๗,๐๐๐ บาท
(๖) จังหวัดสิงห์บุรี		๑๔๓,๐๕๕,๖๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๔๓,๐๕๕,๖๐๐ บาท
(๗) จังหวัดอ่างทอง		๑๐๓,๕๖๘,๐๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๐๓,๕๖๘,๐๐๐ บาท
๒. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
ในพื้นที่ภาคกลางปริมณฑล	รวม	๑,๐๑๖,๑๗๑,๑๐๐ บาท คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคกลางปริมณฑล		๒๑๔,๔๙๐,๕๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๒๑๔,๔๙๐,๕๐๐ บาท
(๒) จังหวัดนครปฐม		๑๙๕,๒๔๙,๑๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๙๕,๒๔๙,๑๐๐ บาท

(๓) จังหวัดนนทบุรี		๑๔๕,๕๕๐,๐๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๔๕,๕๕๐,๐๐๐ บาท
(๔) จังหวัดปทุมธานี		๑๔๗,๔๙๑,๗๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๔๗,๔๙๑,๗๐๐ บาท
(๕) จังหวัดสมุทรปราการ		๓๑๓,๓๘๙,๘๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๓๑๓,๓๘๙,๘๐๐ บาท
๓. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
ในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง ๑	รวม	๗๐๖,๒๑๖,๕๐๐ บาท คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๑		๑๘๕,๔๓๐,๗๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๘๕,๔๓๐,๗๐๐ บาท
(๒) จังหวัดกาญจนบุรี		๒๑๑,๕๗๒,๘๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๒๑๑,๕๗๒,๘๐๐ บาท

(๓) จังหวัดราชบุรี		๑๙๕,๗๗๔,๓๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๙๕,๗๗๔,๓๐๐ บาท
(๔) จังหวัดสุพรรณบุรี		๑๑๓,๔๓๘,๗๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๑๓,๔๓๘,๗๐๐ บาท
๔. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
ในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง ๒	รวม	๙๒๖,๗๒๓,๘๐๐ บาท คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒		๒๒๐,๑๘๒,๒๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๒๒๐,๑๘๒,๒๐๐ บาท
(๒) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์		๑๗๖,๔๔๒,๙๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๗๖,๔๔๒,๙๐๐ บาท
(๓) จังหวัดเพชรบุรี		๑๗๖,๔๑๖,๘๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๗๖,๔๑๖,๘๐๐ บาท

(๔) จังหวัดสมุทรสงคราม		๑๓๔,๗๘๖,๖๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๓๔,๗๘๖,๖๐๐ บาท
(๕) จังหวัดสมุทรสาคร		๒๑๘,๘๙๕,๓๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๒๑๘,๘๙๕,๓๐๐ บาท
๕. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
ในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	รวม	๑,๐๘๘,๘๒๓,๓๐๐ บาท คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย		๒๓๙,๐๒๕,๓๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๒๓๙,๐๒๕,๓๐๐ บาท
(๒) จังหวัดชุมพร		๑๒๗,๐๔๕,๔๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๒๗,๐๔๕,๔๐๐ บาท
(๓) จังหวัดนครศรีธรรมราช		๒๖๒,๐๗๙,๔๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๒๖๒,๐๗๙,๔๐๐ บาท

(๔) จังหวัดพัทลุง		๑๕๐,๐๖๔,๖๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๕๐,๐๖๔,๖๐๐ บาท
(๕) จังหวัดสงขลา		๑๔๖,๓๑๓,๘๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๔๖,๓๑๓,๘๐๐ บาท
(๖) จังหวัดสุราษฎร์ธานี		๑๖๔,๒๙๔,๘๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๖๔,๒๙๔,๘๐๐ บาท
๖. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
ในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามัน	รวม	๑,๐๔๐,๙๒๒,๗๐๐ บาท คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน		๒๓๕,๑๑๔,๑๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๒๓๕,๑๑๔,๑๐๐ บาท
(๒) จังหวัดกระบี่		๑๒๗,๐๕๓,๔๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๒๗,๐๕๓,๔๐๐ บาท

(๓) จังหวัดตรัง	๑๘๓,๑๒๕,๓๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ	๑๘๓,๑๒๕,๓๐๐ บาท
(๔) จังหวัดพังงา	๑๐๒,๕๒๖,๕๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ	๑๐๒,๕๒๖,๕๐๐ บาท
(๕) จังหวัดภูเก็ต	๑๑๙,๐๕๓,๔๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ	๑๑๙,๐๕๓,๔๐๐ บาท
(๖) จังหวัดระนอง	๑๐๗,๒๙๖,๖๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ	๑๐๗,๒๙๖,๖๐๐ บาท
(๗) จังหวัดสตูล	๑๖๖,๗๕๓,๔๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ	๑๖๖,๗๕๓,๔๐๐ บาท
๗. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ภาคใต้ชายแดน	รวม ๒๙๕,๘๗๑,๓๐๐ บาท คือ

(๑) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๙๒,๗๐๑,๒๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ	๙๒,๗๐๑,๒๐๐ บาท
(๒) จังหวัดนราธิวาส	๘๗,๖๑๖,๕๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ	๘๗,๖๑๖,๕๐๐ บาท
(๓) จังหวัดปัตตานี	๖๐,๙๘๔,๙๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ	๖๐,๙๘๔,๙๐๐ บาท
(๔) จังหวัดยะลา	๕๔,๕๖๘,๗๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ	๕๔,๕๖๘,๗๐๐ บาท
๘. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด	
ในพื้นที่ภาคตะวันออก ๑	รวม ๑,๒๕๘,๐๓๑,๐๐๐ บาท คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑	๔๓๐,๕๒๕,๐๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ	๔๓๐,๕๒๕,๐๐๐ บาท

(๒) จังหวัดฉะเชิงเทรา		๒๐๓,๗๗๔,๗๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๒๐๓,๗๗๔,๗๐๐ บาท
(๓) จังหวัดชลบุรี		๒๘๕,๑๒๙,๑๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๒๘๕,๑๒๙,๑๐๐ บาท
(๔) จังหวัดระยอง		๓๓๘,๖๐๒,๒๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๓๓๘,๖๐๒,๒๐๐ บาท
๙. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
ในพื้นที่ภาคตะวันออก ๒	รวม	๙๖๓,๔๖๕,๓๐๐ บาท คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒		๑๗๙,๗๘๐,๘๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๗๙,๗๘๐,๘๐๐ บาท
(๒) จังหวัดจันทบุรี		๑๖๙,๓๘๐,๑๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๖๙,๓๘๐,๑๐๐ บาท

(๓) จังหวัดตราด		๑๖๐,๐๘๒,๐๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๖๐,๐๘๒,๐๐๐ บาท
(๔) จังหวัดนครนายก		๑๒๔,๑๔๙,๕๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๒๔,๑๔๙,๕๐๐ บาท
(๕) จังหวัดปราจีนบุรี		๑๕๓,๙๔๑,๐๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๕๓,๙๔๑,๐๐๐ บาท
(๖) จังหวัดสระแก้ว		๑๗๖,๑๓๑,๙๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๗๖,๑๓๑,๙๐๐ บาท
๑๐. จังหวัดและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่		
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑	รวม	๑,๑๑๑,๒๖๐,๓๐๐ บาท คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		
ตอนบน ๑		๓๘๘,๗๑๗,๓๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๓๘๘,๗๑๗,๓๐๐ บาท

(๒) จังหวัดบึงกาฬ		๑๗๖,๔๙๒,๘๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๗๖,๔๙๒,๘๐๐ บาท
(๓) จังหวัดเลย		๑๘๒,๖๐๔,๕๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๘๒,๖๐๔,๕๐๐ บาท
(๔) จังหวัดหนองคาย		๑๘๙,๔๐๖,๙๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๘๙,๔๐๖,๙๐๐ บาท
(๕) จังหวัดหนองบัวลำภู		๑๔๗,๗๓๘,๘๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๔๗,๗๓๘,๘๐๐ บาท
(๖) จังหวัดอุดรธานี		๒๖,๓๐๐,๐๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๒๖,๓๐๐,๐๐๐ บาท
๑๑. จังหวัดและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่		
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒	รวม	๗๙๙,๑๐๖,๒๐๐ บาท คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		
ตอนบน ๒		๒๗๑,๙๕๔,๐๐๐ บาท

(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ		๒๗๑,๙๕๔,๐๐๐ บาท
(๒) จังหวัดนครพนม		๑๕๖,๙๑๓,๓๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ		๑๕๖,๙๑๓,๓๐๐ บาท
(๓) จังหวัดมุกดาหาร		๑๔๙,๖๖๔,๔๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ		๑๔๙,๖๖๔,๔๐๐ บาท
(๔) จังหวัดสกลนคร		๒๒๐,๕๗๔,๕๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ		๒๒๐,๕๗๔,๕๐๐ บาท
๑๒. จังหวัดและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่		
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง	รวม	๗๗๐,๐๕๙,๙๐๐ บาท คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนกลาง		๒๒๙,๖๘๒,๘๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ		๒๒๙,๖๘๒,๘๐๐ บาท

(๒) จังหวัดกาฬสินธุ์		๗๓,๙๑๑,๕๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๗๓,๙๑๑,๕๐๐ บาท
(๓) จังหวัดขอนแก่น		๒๑๗,๗๖๗,๑๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๒๑๗,๗๖๗,๑๐๐ บาท
(๔) จังหวัดมหาสารคาม		๙๔,๔๖๐,๙๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๙๔,๔๖๐,๙๐๐ บาท
(๕) จังหวัดร้อยเอ็ด		๑๕๕,๒๓๗,๖๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๕๕,๒๓๗,๖๐๐ บาท
๑๓. จังหวัดและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่		
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑	รวม	๑,๕๓๙,๒๔๙,๘๐๐ บาท คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		
ตอนล่าง ๑		๓๕๒,๘๙๙,๑๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๓๕๒,๘๙๙,๑๐๐ บาท

(๒) จังหวัดชัยภูมิ		๒๓๘,๙๑๙,๐๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๒๓๘,๙๑๙,๐๐๐ บาท
(๓) จังหวัดนครราชสีมา		๓๔๒,๙๐๓,๑๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๓๔๒,๙๐๓,๑๐๐ บาท
(๔) จังหวัดบุรีรัมย์		๓๒๓,๕๔๐,๕๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๓๒๓,๕๔๐,๕๐๐ บาท
(๕) จังหวัดสุรินทร์		๒๘๐,๙๘๘,๑๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๒๘๐,๙๘๘,๑๐๐ บาท
๑๔. จังหวัดและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่		
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒	รวม	๙๓๔,๔๓๑,๓๐๐ บาท คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		
ตอนล่าง ๒		๒๘๕,๐๗๒,๐๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๒๘๕,๐๗๒,๐๐๐ บาท

(๒) จังหวัดยโสธร	๒๑๔,๒๑๙,๗๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการพัฒนา	
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด	
แบบบูรณาการ	๒๑๔,๒๑๙,๗๐๐ บาท
(๓) จังหวัดศรีสะเกษ	๑๗๒,๗๓๙,๐๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการพัฒนา	
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด	
แบบบูรณาการ	๑๗๒,๗๓๙,๐๐๐ บาท
(๔) จังหวัดอำนาจเจริญ	๘๓,๑๐๙,๕๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการพัฒนา	
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด	
แบบบูรณาการ	๘๓,๑๐๙,๕๐๐ บาท
(๕) จังหวัดอุบลราชธานี	๑๗๙,๒๙๑,๑๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการพัฒนา	
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด	
แบบบูรณาการ	๑๗๙,๒๙๑,๑๐๐ บาท
๑๕. จังหวัดและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่	
ภาคเหนือตอนบน ๑	รวม ๗๖๙,๒๖๕,๙๐๐ บาท คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑	๘๘,๑๒๖,๖๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการพัฒนา	
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด	
แบบบูรณาการ	๘๘,๑๒๖,๖๐๐ บาท

(๒) จังหวัดเชียงใหม่		๓๐๒,๕๑๗,๑๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๓๐๒,๕๑๗,๑๐๐ บาท
(๓) จังหวัดแม่ฮ่องสอน		๗๒,๓๑๘,๙๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๗๒,๓๑๘,๙๐๐ บาท
(๔) จังหวัดลำปาง		๑๕๑,๐๙๑,๑๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๕๑,๐๙๑,๑๐๐ บาท
(๕) จังหวัดลำพูน		๑๕๕,๒๑๒,๒๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๕๕,๒๑๒,๒๐๐ บาท
๑๖. จังหวัดและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่		
ภาคเหนือตอนบน ๒	รวม	๘๗๒,๓๕๐,๖๐๐ บาท คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒		๑๗๕,๗๖๗,๔๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๗๕,๗๖๗,๔๐๐ บาท

(๒) จังหวัดเชียงราย		๒๖๙,๔๓๒,๐๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๒๖๙,๔๓๒,๐๐๐ บาท
(๓) จังหวัดน่าน		๑๖๗,๙๗๔,๘๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๖๗,๙๗๔,๘๐๐ บาท
(๔) จังหวัดพะเยา		๑๕๖,๗๙๖,๒๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๕๖,๗๙๖,๒๐๐ บาท
(๕) จังหวัดแพร่		๑๐๒,๓๘๐,๒๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๐๒,๓๘๐,๒๐๐ บาท
๑๗. จังหวัดและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่		
ภาคเหนือตอนล่าง ๑	รวม	๙๖๓,๖๕๙,๘๐๐ บาท คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑		๑๐๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการพัฒนา		
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		
แบบบูรณาการ		๑๐๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) จังหวัดตาก	๒๒๘,๐๕๗,๖๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ	๒๒๘,๐๕๗,๖๐๐ บาท
(๓) จังหวัดพิษณุโลก	๑๕๒,๘๘๒,๘๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ	๑๕๒,๘๘๒,๘๐๐ บาท
(๔) จังหวัดเพชรบูรณ์	๑๙๒,๑๙๒,๔๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ	๑๙๒,๑๙๒,๔๐๐ บาท
(๕) จังหวัดสุโขทัย	๑๓๐,๒๔๔,๐๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ	๑๓๐,๒๔๔,๐๐๐ บาท
(๖) จังหวัดอุดรธานี	๑๕๗,๗๘๓,๐๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ	๑๕๗,๗๘๓,๐๐๐ บาท
๑๘. จังหวัดและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่ ภาคเหนือตอนล่าง ๒	รวม ๘๑๘,๒๓๓,๒๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง			
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์			๑๖๗,๒๖๑,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
เสริมสร้างศักยภาพการกีฬา			๙๔๘,๐๒๘,๖๐๐ บาท
๒.	การเคหะแห่งชาติ	รวม	๘๐๐,๐๕๘,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างโอกาส			
และความเสมอภาคทางสังคม			๘๒,๖๑๔,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
สร้างหลักประกันทางสังคม			๗๑๗,๔๔๓,๖๐๐ บาท
๓.	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	รวม	๗๖๐,๗๑๕,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขัน			๗๖๐,๗๑๕,๓๐๐ บาท
๔.	การประปาส่วนภูมิภาค	รวม	๖๕,๒๓๓,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์			
พัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ			๖๕,๒๓๓,๐๐๐ บาท
๕.	การยางแห่งประเทศไทย	รวม	๖๒,๔๙๑,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขัน			๖๒,๔๙๑,๐๐๐ บาท
๖.	การรถไฟแห่งประเทศไทย	รวม	๒,๓๓๔,๓๖๗,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขัน			๑,๐๖๓,๒๑๘,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์มาตรการแบบเจาะจง			
กลุ่มเป้าหมายเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะกลุ่ม			๑,๒๗๑,๑๔๙,๒๐๐ บาท
๗.	ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจ		
ขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย		รวม	๕๔๖,๕๒๒,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน			
ด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขัน			๕๔๖,๕๒๒,๔๐๐ บาท

๘. ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร	รวม	๔๑,๖๗๙,๘๘๒,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
การเกษตรสร้างมูลค่า		๔๐,๓๓๓,๐๓๖,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน		
ด้านการสร้างโอกาส		
และความเสมอภาคทางสังคม		๑,๓๔๖,๘๔๕,๘๐๐ บาท
๙. ธนาคารออมสิน	รวม	๓,๙๕๙,๓๙๖,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขัน		๓,๙๕๙,๓๙๖,๗๐๐ บาท
๑๐. ธนาคารอาคารสงเคราะห์	รวม	๖๗,๖๐๗,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน		
ด้านการสร้างโอกาส		
และความเสมอภาคทางสังคม		๖๗,๖๐๗,๔๐๐ บาท
๑๑. บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม	รวม	๕,๔๑๘,๘๕๗,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขัน		๕,๔๑๘,๘๕๗,๑๐๐ บาท
๑๒. บริษัทบริหารสินทรัพย์ ธนาคารอิสลาม		
แห่งประเทศไทย จำกัด	รวม	๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขัน		๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๓. สถาบันการบิณพลเรือน	รวม	๕๔,๖๓๘,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขัน		๕๔,๖๓๘,๘๐๐ บาท
๑๔. สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
แห่งประเทศไทย	รวม	๑๐๘,๗๗๗,๘๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๗๔,๔๖๗,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาผู้ประกอบการ และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม		๒๓,๘๑๐,๕๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๑๐,๕๐๐,๐๐๐ บาท
๑๕. องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ	รวม	๑,๙๖๖,๔๓๗,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์มาตรการแบบเจาะจง กลุ่มเป้าหมายเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะกลุ่ม		๑,๙๖๖,๔๓๗,๔๐๐ บาท
๑๖. องค์การจัดการน้ำเสีย	รวม	๓๖,๒๕๑,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์จัดการมลพิษ และสิ่งแวดล้อม		๓๖,๒๕๑,๘๐๐ บาท
๑๗. องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร	รวม	๕,๕๗๔,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๕,๕๗๔,๗๐๐ บาท
๑๘. องค์การพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ	รวม	๑,๒๕๕,๖๕๑,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๑๙๖,๕๖๖,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๗๖๖,๔๕๖,๔๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาคุณภาพการศึกษา และการเรียนรู้		๒๙๒,๖๒๙,๑๐๐ บาท
๑๙. องค์การสวนพฤกษศาสตร์	รวม	๖๐,๗๓๒,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม		๕๔,๘๗๙,๘๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน อนุรักษ์ ปั่นฟู และป้องกัน การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ		๕,๘๕๒,๙๐๐ บาท
๒๐. องค์การสวนสัตว์แห่งประเทศไทย	รวม	๕๒๖,๐๘๙,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน		๘๗,๘๗๑,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม		๑๓๗,๕๖๑,๒๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน อนุรักษ์ ปั่นฟู และป้องกัน การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ		๓๐๐,๖๕๕,๙๐๐ บาท
๒๑. องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	รวม	๑๑๙,๘๒๘,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม		๑๖,๑๕๕,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน อนุรักษ์ ปั่นฟู และป้องกัน การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ		๑๐๑,๙๐๗,๙๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุน ด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม		๑,๗๖๕,๕๐๐ บาท

มาตรา ๓๐ งบประมาณรายจ่ายของหน่วยงานของรัฐสภา ให้ตั้งเป็นจำนวน ๓,๖๗๓,๕๔๙,๙๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สถาบันพระปกเกล้า	รวม	๙๔,๒๓๖,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ		๗๗,๔๐๓,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาและเสริมสร้างการเมือง ในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข		๑๖,๘๓๒,๔๐๐ บาท
๒. สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา	รวม	๔๑๕,๕๘๔,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ		๑๗๓,๕๙๗,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาและเสริมสร้างการเมือง ในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข		๓๐,๑๖๐,๙๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ		๒๑๑,๘๒๖,๖๐๐ บาท
๓. สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร	รวม	๓,๑๖๓,๗๒๙,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ		๒,๔๐๖,๓๐๒,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาและเสริมสร้างการเมือง ในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข		๙๙,๗๖๘,๒๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาบริการประชาชน และการพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐ		๗๓,๕๖๗,๐๐๐ บาท

(๔) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนากฎหมาย

และกระบวนการยุติธรรม

๖,๙๓๒,๖๐๐ บาท

(๕) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน

ด้านการปรับสมดุล

และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๕๗๗,๑๕๘,๗๐๐ บาท

มาตรา ๓๑ งบประมาณรายจ่ายของหน่วยงานของศาล ให้ตั้งเป็นจำนวน ๗,๙๑๔,๕๙๐,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานศาลปกครอง รวม ๕๙๗,๙๖๗,๕๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุล

และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๕๗๔,๒๘๘,๕๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนากฎหมาย

และกระบวนการยุติธรรม

๒๓,๖๗๙,๐๐๐ บาท

๒. สำนักงานศาลยุติธรรม

รวม

๗,๑๓๓,๕๔๓,๐๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุล

และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๗,๐๐๐,๒๖๘,๙๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนากฎหมาย

และกระบวนการยุติธรรม

๑๓๓,๒๗๔,๑๐๐ บาท

๓. สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

รวม

๑๘๓,๐๘๐,๐๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุล

และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๑๘๑,๕๑๑,๐๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนากฎหมาย

และกระบวนการยุติธรรม

๑,๕๖๙,๐๐๐ บาท

มาตรา ๓๒ งบประมาณรายจ่ายของหน่วยงานขององค์กรอิสระและองค์กรอัยการ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕,๓๔๖,๑๘๓,๔๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

รวม

๕๙๖,๐๖๘,๔๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาบริการประชาชน

และการพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐ

๖๗,๑๙๙,๔๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน ด้านการปรับสมดุล			
และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ			๕๒๘,๘๖๙,๐๐๐ บาท
๒. สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง	รวม		๓๑๑,๓๓๓,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านความมั่นคง			๒๔๑,๓๘๑,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
พัฒนาและเสริมสร้างการเมือง			
ในระบอบประชาธิปไตย			
อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข			๖๙,๙๕๒,๐๐๐ บาท
๓. สำนักงานคณะกรรมการ			
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ		รวม	๗๓๗,๙๔๒,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุล			
และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ			๗๓๗,๙๔๒,๐๐๐ บาท
๔. สำนักงานคณะกรรมการ			
สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ		รวม	๖๑,๙๐๗,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุล			
และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ			๔๘,๙๑๗,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมความสัมพันธ์			
ระหว่างประเทศ			๔,๕๒๘,๑๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาบริการประชาชน			
และการพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐ			๘,๔๖๑,๕๐๐ บาท
๕. สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน	รวม		๗๐,๘๓๘,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุล			
และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ			๗๐,๘๓๘,๐๐๐ บาท
๖. สำนักงานอัยการสูงสุด	รวม		๓,๕๖๘,๐๙๓,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุล			
และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ			๓,๕๕๖,๘๗๕,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนากฎหมาย			
และกระบวนการยุติธรรม			๑๑,๒๑๘,๕๐๐ บาท

มาตรา ๓๓ งบประมาณรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ตั้งเป็นจำนวน ๗๖,๔๑๐,๔๗๒,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ	รวม	๒๑,๘๔๙,๒๗๓,๑๐๐ บาท คือ
(๑) กรุงเทพมหานคร		๒๐,๒๓๕,๘๘๑,๗๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๒๐,๒๓๕,๘๘๑,๗๐๐ บาท
(๒) เมืองพัทยา		๑,๖๑๓,๓๙๑,๔๐๐ บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑,๖๑๓,๓๙๑,๔๐๐ บาท
๒. องค์การบริหารส่วนจังหวัด	รวม	๑๕,๑๘๗,๑๙๑,๔๐๐ บาท คือ
(๑) องค์การบริหารส่วนจังหวัดในพื้นที่		
ภาคกลางตอนบน	รวม	๖๒๕,๘๙๖,๒๐๐ บาท คือ
(ก) องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยนาท		๑๐๘,๕๙๘,๒๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๐๘,๕๙๘,๒๐๐ บาท
(ข) องค์การบริหาร		
ส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา		๑๔๒,๗๖๘,๘๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๔๒,๗๖๘,๘๐๐ บาท

(ค) องค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรี		๑๐๗,๗๗๑,๖๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๐๗,๗๗๑,๖๐๐ บาท
(ง) องค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรี		๑๐๗,๐๗๘,๖๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๐๗,๐๗๘,๖๐๐ บาท
(จ) องค์การบริหารส่วนจังหวัดสิงห์บุรี		๗๔,๙๓๕,๖๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๗๔,๙๓๕,๖๐๐ บาท
(ฉ) องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง		๘๔,๗๔๓,๔๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๘๔,๗๔๓,๔๐๐ บาท
(๒) องค์การบริหารส่วนจังหวัดในพื้นที่		
ภาคกลางปริมณฑล	รวม	๘๒๐,๙๔๔,๗๐๐ บาท คือ
(ก) องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐม		๖๖,๗๗๕,๐๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๖๖,๗๗๕,๐๐๐ บาท

(ข) องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี	๕๔๑,๘๒๓,๖๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๕๔๑,๘๒๓,๖๐๐ บาท
(ค) องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี	๑๖๓,๐๗๒,๘๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๖๓,๐๗๒,๘๐๐ บาท
(ง) องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ	๔๙,๒๗๓,๓๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๔๙,๒๗๓,๓๐๐ บาท
(๓) องค์การบริหารส่วนจังหวัดในพื้นที่	
ภาคกลางตอนล่าง ๑	รวม ๓๗๖,๒๖๒,๑๐๐ บาท คือ
(ก) องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี	๑๙๗,๐๕๓,๐๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๙๗,๐๕๓,๐๐๐ บาท
(ข) องค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรี	๘๕,๐๙๓,๖๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๘๕,๐๙๓,๖๐๐ บาท

(ค) องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี		๙๔,๑๑๕,๕๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๙๔,๑๑๕,๕๐๐ บาท
(๔) องค์การบริหารส่วนจังหวัดในพื้นที่		
ภาคกลางตอนล่าง ๒	รวม	๔๒๐,๖๔๓,๖๐๐ บาท คือ
(ก) องค์การบริหาร		
ส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์		๑๑๗,๔๘๐,๖๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๑๗,๔๘๐,๖๐๐ บาท
(ข) องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี		๙๙,๓๘๑,๘๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๙๙,๓๘๑,๘๐๐ บาท
(ค) องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงคราม		๘๑,๘๒๘,๓๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๘๑,๘๒๘,๓๐๐ บาท
(ง) องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาคร		๑๒๑,๙๕๒,๙๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๒๑,๙๕๒,๙๐๐ บาท

(๕) องค์การบริหารส่วนจังหวัดในพื้นที่

ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	รวม	๘๘๗,๐๘๘,๙๐๐ บาท คือ
(ก) องค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร		๑๕๓,๐๘๙,๐๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๕๓,๐๘๙,๐๐๐ บาท
(ข) องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช		๑๘๖,๒๒๗,๓๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๘๖,๒๒๗,๓๐๐ บาท
(ค) องค์การบริหารส่วนจังหวัดพัทลุง		๒๐๓,๑๕๕,๓๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๒๐๓,๑๕๕,๓๐๐ บาท
(ง) องค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา		๑๓๑,๙๔๔,๒๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๓๑,๙๔๔,๒๐๐ บาท
(จ) องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี		๒๑๒,๖๗๓,๑๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๒๑๒,๖๗๓,๑๐๐ บาท

(๖) องค์การบริหารส่วนจังหวัดในพื้นที่		
ภาคใต้ฝั่งอันดามัน	รวม	๗๔๖,๑๕๖,๘๐๐ บาท คือ
(ก) องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่		๑๐๖,๐๑๑,๗๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๐๖,๐๑๑,๗๐๐ บาท
(ข) องค์การบริหารส่วนจังหวัดตรัง		๑๐๔,๑๔๓,๗๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๐๔,๑๔๓,๗๐๐ บาท
(ค) องค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงา		๙๒,๕๗๖,๓๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๙๒,๕๗๖,๓๐๐ บาท
(ง) องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต		๒๕๕,๒๒๗,๐๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๒๕๕,๒๒๗,๐๐๐ บาท
(จ) องค์การบริหารส่วนจังหวัดระนอง		๗๕,๖๕๓,๐๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๗๕,๖๕๓,๐๐๐ บาท

(ฉ) องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล		๑๑๒,๕๔๕,๑๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๑๒,๕๔๕,๑๐๐ บาท
(๓) องค์การบริหารส่วนจังหวัดในพื้นที่		
ภาคใต้ชายแดน	รวม	๓๕๐,๐๖๙,๗๐๐ บาท คือ
(ก) องค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส		๑๐๓,๐๐๖,๔๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๐๓,๐๐๖,๔๐๐ บาท
(ข) องค์การบริหารส่วนจังหวัดปัตตานี		๑๓๗,๘๐๓,๖๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๓๗,๘๐๓,๖๐๐ บาท
(ค) องค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา		๑๐๙,๒๕๙,๗๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๐๙,๒๕๙,๗๐๐ บาท
(๔) องค์การบริหารส่วนจังหวัดในพื้นที่		
ภาคตะวันออก ๑	รวม	๗๓๘,๗๔๘,๐๐๐ บาท คือ
(ก) องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา		๑๓๑,๕๐๙,๕๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๓๑,๕๐๙,๕๐๐ บาท

(ข) องค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี	๔๑๒,๘๕๘,๐๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๔๑๒,๘๕๘,๐๐๐ บาท
(ค) องค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง	๑๙๔,๓๘๐,๕๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๙๔,๓๘๐,๕๐๐ บาท
(๙) องค์การบริหารส่วนจังหวัดในพื้นที่	
ภาคตะวันออก ๒	รวม ๗๔๘,๙๖๖,๙๐๐ บาท คือ
(ก) องค์การบริหารส่วนจังหวัดจันทบุรี	๗๐,๘๙๔,๖๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๗๐,๘๙๔,๖๐๐ บาท
(ข) องค์การบริหารส่วนจังหวัดตราด	๘๕,๒๒๕,๗๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๘๕,๒๒๕,๗๐๐ บาท
(ค) องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก	๙๐,๙๑๔,๖๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๙๐,๙๑๔,๖๐๐ บาท

(ง) องค์การบริหารส่วนจังหวัดปราจีนบุรี		๑๖๗,๕๓๔,๓๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๖๗,๕๓๔,๓๐๐ บาท
(จ) องค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว		๓๓๔,๓๙๗,๗๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๓๓๔,๓๙๗,๗๐๐ บาท
(๑๐) องค์การบริหารส่วนจังหวัดในพื้นที่		
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		
ตอนบน ๑	รวม	๗๕๘,๐๕๐,๑๐๐ บาท คือ
(ก) องค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬ		๙๕,๑๒๖,๖๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๙๕,๑๒๖,๖๐๐ บาท
(ข) องค์การบริหารส่วนจังหวัดเลย		๑๗๑,๐๖๘,๖๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๗๑,๐๖๘,๖๐๐ บาท
(ค) องค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองคาย		๑๐๕,๕๔๖,๑๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๐๕,๕๔๖,๑๐๐ บาท

(ง) องค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองบัวลำภู	๑๐๗,๕๔๙,๔๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๐๗,๕๔๙,๔๐๐ บาท
(จ) องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี	๒๗๘,๗๕๙,๔๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๗๘,๗๕๙,๔๐๐ บาท
(๑๑) องค์การบริหารส่วนจังหวัดในพื้นที่	
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	
ตอนบน ๒	รวม ๔๕๘,๓๔๗,๗๐๐ บาท คือ
(ก) องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนม	๑๑๖,๗๙๒,๙๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๑๖,๗๙๒,๙๐๐ บาท
(ข) องค์การบริหารส่วนจังหวัดมุกดาหาร	๙๕,๙๕๑,๘๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๙๕,๙๕๑,๘๐๐ บาท
(ค) องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	๒๔๕,๖๐๓,๐๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๔๕,๖๐๓,๐๐๐ บาท

(๑๒) องค์การบริหารส่วนจังหวัดในพื้นที่

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนกลาง	รวม	๑,๗๘๐,๐๙๕,๐๐๐ บาท คือ
---------	-----	-----------------------

(ก) องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์	๔๗๑,๐๘๖,๖๐๐ บาท
---------------------------------------	-----------------

๑) แผนงานยุทธศาสตร์

ส่งเสริมการกระจาย

อำนาจให้แก่องค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น

๔๗๑,๐๘๖,๖๐๐ บาท

(ข) องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น	๖๑๔,๒๐๒,๔๐๐ บาท
-------------------------------------	-----------------

๑) แผนงานยุทธศาสตร์

ส่งเสริมการกระจาย

อำนาจให้แก่องค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น

๖๑๔,๒๐๒,๔๐๐ บาท

(ค) องค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม	๔๙๙,๔๗๒,๐๐๐ บาท
---------------------------------------	-----------------

๑) แผนงานยุทธศาสตร์

ส่งเสริมการกระจาย

อำนาจให้แก่องค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น

๔๙๙,๔๗๒,๐๐๐ บาท

(ง) องค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด	๑๙๕,๓๓๔,๐๐๐ บาท
--------------------------------------	-----------------

๑) แผนงานยุทธศาสตร์

ส่งเสริมการกระจาย

อำนาจให้แก่องค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น

๑๙๕,๓๓๔,๐๐๐ บาท

(๑๓) องค์การบริหารส่วนจังหวัดในพื้นที่

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนล่าง ๑	รวม	๒,๕๔๘,๖๒๘,๒๐๐ บาท คือ
-----------	-----	-----------------------

(ก) องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ	๖๓๒,๘๖๙,๖๐๐ บาท
-------------------------------------	-----------------

๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๖๓๒,๘๖๙,๖๐๐ บาท
(ข) องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา		๑,๖๓๙,๘๗๗,๘๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑,๖๓๙,๘๗๗,๘๐๐ บาท
(ค) องค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์		๑๔๔,๑๐๙,๗๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๔๔,๑๐๙,๗๐๐ บาท
(ง) องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์		๑๓๑,๗๗๑,๑๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๓๑,๗๗๑,๑๐๐ บาท
(๑๔) องค์การบริหารส่วนจังหวัดในพื้นที่		
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		
ตอนล่าง ๒	รวม	๑,๖๔๑,๐๐๒,๖๐๐ บาท คือ
(ก) องค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร		๑๓๗,๓๙๗,๕๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๓๗,๓๙๗,๕๐๐ บาท

(ข) องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ	๘๙๗,๓๘๕,๒๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๘๙๗,๓๘๕,๒๐๐ บาท
(ค) องค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ	๙๘,๑๒๙,๐๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๙๘,๑๒๙,๐๐๐ บาท
(ง) องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี	๕๐๘,๐๙๐,๙๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๕๐๘,๐๙๐,๙๐๐ บาท
(๑๕) องค์การบริหารส่วนจังหวัดในพื้นที่	
ภาคเหนือตอนบน ๑	รวม ๖๕๐,๕๔๙,๔๐๐ บาท คือ
(ก) องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่	๒๖๕,๕๓๖,๕๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๖๕,๕๓๖,๕๐๐ บาท
(ข) องค์การบริหารส่วนจังหวัดแม่ฮ่องสอน	๑๒๙,๘๔๖,๙๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๒๙,๘๔๖,๙๐๐ บาท

(ค) องค์การบริหารส่วนจังหวัดลำปาง		๑๒๗,๒๖๒,๒๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๒๗,๒๖๒,๒๐๐ บาท
(ง) องค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน		๑๒๗,๙๐๓,๘๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๒๗,๙๐๓,๘๐๐ บาท
(๑๖) องค์การบริหารส่วนจังหวัดในพื้นที่		
ภาคเหนือตอนบน ๒	รวม	๕๘๙,๓๗๔,๒๐๐ บาท คือ
(ก) องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย		๑๘๓,๒๖๖,๑๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๘๓,๒๖๖,๑๐๐ บาท
(ข) องค์การบริหารส่วนจังหวัดน่าน		๑๔๒,๖๒๑,๔๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๔๒,๖๒๑,๔๐๐ บาท
(ค) องค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา		๑๐๑,๕๘๕,๙๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๐๑,๕๘๕,๙๐๐ บาท

(ง) องค์การบริหารส่วนจังหวัดแพร่		๑๖๑,๙๐๐,๘๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๖๑,๙๐๐,๘๐๐ บาท
(๑๗) องค์การบริหารส่วนจังหวัดในพื้นที่		
ภาคเหนือตอนล่าง ๑	รวม	๕๔๑,๖๖๕,๘๐๐ บาท คือ
(ก) องค์การบริหารส่วนจังหวัดตาก		๑๒๓,๖๔๓,๑๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๒๓,๖๔๓,๑๐๐ บาท
(ข) องค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก		๑๔๖,๙๒๙,๕๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๔๖,๙๒๙,๕๐๐ บาท
(ค) องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์		๙๖,๗๖๐,๕๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๙๖,๗๖๐,๕๐๐ บาท
(ง) องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุโขทัย		๕๐,๓๘๘,๔๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๕๐,๓๘๘,๔๐๐ บาท

(จ) องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรดิตถ์		๑๒๓,๙๔๔,๓๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๒๓,๙๔๔,๓๐๐ บาท
(๑๘) องค์การบริหารส่วนจังหวัดในพื้นที่		
ภาคเหนือตอนล่าง ๒	รวม	๕๐๔,๗๐๑,๕๐๐ บาท คือ
(ก) องค์การบริหาร		
ส่วนจังหวัดกำแพงเพชร		๑๒๐,๔๘๑,๑๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๒๐,๔๘๑,๑๐๐ บาท
(ข) องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์		๑๖๕,๐๐๘,๔๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๖๕,๐๐๘,๔๐๐ บาท
(ค) องค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจิตร		๑๑๔,๗๓๖,๔๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๑๔,๗๓๖,๔๐๐ บาท
(ง) องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุทัยธานี		๑๐๔,๔๗๕,๖๐๐ บาท
๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๐๔,๔๗๕,๖๐๐ บาท

๓. เทศบาลนคร	รวม	๑๓,๖๔๓,๗๔๕,๐๐๐ บาท คือ
(๑) เทศบาลนครในพื้นที่		
ภาคกลางตอนบน	รวม	๓๓๖,๘๘๒,๙๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลนครในพื้นที่		
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา		
๑) เทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา		๓๓๖,๘๘๒,๙๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๓๓๖,๘๘๒,๙๐๐ บาท
(๒) เทศบาลนครในพื้นที่		
ภาคกลางปริมณฑล	รวม	๒,๒๙๔,๙๐๙,๒๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลนครในพื้นที่จังหวัดนครปฐม		
๑) เทศบาลนครนครปฐม		๕๘๐,๓๐๔,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๕๘๐,๓๐๔,๒๐๐ บาท
(ข) เทศบาลนครในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี		
๑) เทศบาลนครนนทบุรี		๖๙๙,๑๓๓,๔๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๖๙๙,๑๓๓,๔๐๐ บาท
๒) เทศบาลนครปากเกร็ด		๔๔๔,๐๙๐,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๔๔๔,๐๙๐,๒๐๐ บาท

(ค) เทศบาลนครในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี		
๑) เทศบาลนครรังสิต		๒๓๕,๖๕๙,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๒๓๕,๖๕๙,๒๐๐ บาท
(ง) เทศบาลนครในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ		
๑) เทศบาลนครสมุทรปราการ		๓๓๕,๗๒๒,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๓๓๕,๗๒๒,๒๐๐ บาท
(๓) เทศบาลนครในพื้นที่		
ภาคกลางตอนล่าง ๒	รวม	๕๗๑,๕๑๓,๘๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลนครในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร		
๑) เทศบาลนครสมุทรสาคร		๓๗๒,๙๐๑,๘๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๓๗๒,๙๐๑,๘๐๐ บาท
๒) เทศบาลนครอ้อมน้อย		๑๙๘,๖๑๒,๐๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๙๘,๖๑๒,๐๐๐ บาท
(๔) เทศบาลนครในพื้นที่		
ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	รวม	๒,๖๑๗,๐๔๓,๒๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลนครในพื้นที่		
จังหวัดนครศรีธรรมราช		

๑) เทศบาลนครนครศรีธรรมราช	๗๗๕,๔๓๙,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๗๗๕,๔๓๙,๕๐๐ บาท
(ข) เทศบาลนครในพื้นที่จังหวัดสงขลา	
๑) เทศบาลนครสงขลา	๔๕๔,๓๖๗,๐๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๔๕๔,๓๖๗,๐๐๐ บาท
๒) เทศบาลนครหาดใหญ่	๖๕๑,๔๒๘,๖๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๖๕๑,๔๒๘,๖๐๐ บาท
(ค) เทศบาลนครในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี	
๑) เทศบาลนครเกาะสมุย	๒๓๔,๔๓๒,๑๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๓๔,๔๓๒,๑๐๐ บาท
๒) เทศบาลนครสุราษฎร์ธานี	๕๐๑,๓๗๖,๐๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๕๐๑,๓๗๖,๐๐๐ บาท
(๕) เทศบาลนครในพื้นที่ภาคใต้	
ฝั่งอันดามัน	รวม ๙๐๕,๙๕๐,๒๐๐ บาท คือ

(ก) เทศบาลนครในพื้นที่จังหวัดตรัง		
๑) เทศบาลนครตรัง		๔๐๙,๓๐๕,๓๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๔๐๙,๓๐๕,๓๐๐ บาท
(ข) เทศบาลนครในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต		
๑) เทศบาลนครภูเก็ต		๔๙๖,๖๔๔,๙๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๔๙๖,๖๔๔,๙๐๐ บาท
(๖) เทศบาลนครในพื้นที่		
ภาคใต้ชายแดน	รวม	๔๖๕,๗๙๐,๒๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลนครในพื้นที่จังหวัดยะลา		
๑) เทศบาลนครยะลา		๔๖๕,๗๙๐,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๔๖๕,๗๙๐,๒๐๐ บาท
(๗) เทศบาลนครในพื้นที่		
ภาคตะวันออก ๑	รวม	๙๔๗,๖๗๔,๐๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลนครในพื้นที่จังหวัดชลบุรี		
๑) เทศบาลนครเจ้าพระยาสุรศักดิ์		๒๘๑,๘๓๙,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๒๘๑,๘๓๙,๒๐๐ บาท
๒) เทศบาลนครแหลมฉบัง		๒๘๙,๑๑๙,๓๐๐ บาท

ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๒๘๙,๑๑๙,๓๐๐ บาท
(ข) เทศบาลนครในพื้นที่จังหวัดระยอง		
๑) เทศบาลนครระยอง		๓๗๖,๗๑๕,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๓๗๖,๗๑๕,๕๐๐ บาท
(๘) เทศบาลนครในพื้นที่		
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑	รวม	๗๑๙,๕๑๘,๔๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลนครในพื้นที่ จังหวัดอุดรธานี		
๑) เทศบาลนครอุดรธานี		๗๑๙,๕๑๘,๔๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๗๑๙,๕๑๘,๔๐๐ บาท
(๙) เทศบาลนครในพื้นที่		
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒	รวม	๓๐๗,๙๗๐,๒๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลนครในพื้นที่จังหวัดสกลนคร		
๑) เทศบาลนครสกลนคร		๓๐๗,๙๗๐,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๓๐๗,๙๗๐,๒๐๐ บาท
(๑๐) เทศบาลนครในพื้นที่		
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง	รวม	๗๗๓,๓๘๒,๑๐๐ บาท คือ

(ก) เทศบาลนครในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น		
๑) เทศบาลนครขอนแก่น		๗๗๓,๓๘๒,๑๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๗๗๓,๓๘๒,๑๐๐ บาท
(๑๑) เทศบาลนครในพื้นที่		
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑	รวม	๖๓๕,๒๘๐,๕๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลนครในพื้นที่		
จังหวัดนครราชสีมา		
๑) เทศบาลนครนครราชสีมา		๖๓๕,๒๘๐,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๖๓๕,๒๘๐,๕๐๐ บาท
(๑๒) เทศบาลนครในพื้นที่		
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒	รวม	๓๙๗,๗๗๙,๑๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลนครในพื้นที่		
จังหวัดอุบลราชธานี		
๑) เทศบาลนครอุบลราชธานี		๓๙๗,๗๗๙,๑๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๓๙๗,๗๗๙,๑๐๐ บาท
(๑๓) เทศบาลนครในพื้นที่		
ภาคเหนือตอนบน ๑	รวม	๙๕๗,๕๒๙,๖๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลนครในพื้นที่		
จังหวัดเชียงใหม่		
๑) เทศบาลนครเชียงใหม่		๕๘๔,๙๕๐,๘๐๐ บาท

ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๕๘๔,๙๕๐,๘๐๐ บาท
(ข) เทศบาลนครในพื้นที่จังหวัดลำปาง		
๑) เทศบาลนครลำปาง		๓๗๒,๕๗๘,๘๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๓๗๒,๕๗๘,๘๐๐ บาท
(๑๔) เทศบาลนครในพื้นที่		
ภาคเหนือตอนบน ๒	รวม	๕๐๒,๑๘๑,๕๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลนครในพื้นที่จังหวัดเชียงราย		
๑) เทศบาลนครเชียงราย		๕๐๒,๑๘๑,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๕๐๒,๑๘๑,๕๐๐ บาท
(๑๕) เทศบาลนครในพื้นที่		
ภาคเหนือตอนล่าง ๑	รวม	๖๗๑,๗๖๖,๕๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลนครในพื้นที่จังหวัดตาก		
๑) เทศบาลนครแม่สอด		๓๐๙,๑๓๔,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๓๐๙,๑๓๔,๕๐๐ บาท
(ข) เทศบาลนครในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก		
๑) เทศบาลนครพิษณุโลก		๓๖๒,๖๓๒,๐๐๐ บาท

ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๓๖๒,๖๓๒,๐๐๐ บาท
(๑๖) เทศบาลนครในพื้นที่ ภาคเหนือตอนล่าง ๒	รวม	๕๓๘,๕๗๓,๖๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลนครในพื้นที่ จังหวัดนครสวรรค์		
๑) เทศบาลนครนครสวรรค์		๕๓๘,๕๗๓,๖๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๕๓๘,๕๗๓,๖๐๐ บาท
๔. เทศบาลเมือง	รวม	๒๕,๗๓๐,๒๖๒,๕๐๐ บาท คือ
(๑) เทศบาลเมืองในพื้นที่ ภาคกลางตอนบน		
รวม		๑,๘๓๖,๖๖๖,๘๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดชัยนาท		
๑) เทศบาลเมืองชัยนาท		๑๖๗,๗๖๗,๙๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๖๗,๗๖๗,๙๐๐ บาท
(ข) เทศบาลเมืองในพื้นที่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา		
๑) เทศบาลเมืองบ้านกรด		๑๗,๙๙๗,๓๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๗,๙๙๗,๓๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองผักไห่		๔๐,๙๑๗,๗๐๐ บาท

ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๔๐,๙๑๗,๗๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมืองลำตาเสา	๖๓,๐๔๕,๗๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๖๓,๐๔๕,๗๐๐ บาท
๔) เทศบาลเมืองเสนา	๓๖,๘๘๗,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๓๖,๘๘๗,๒๐๐ บาท
๕) เทศบาลเมืองอโยธยา	๖๑,๘๒๔,๔๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๖๑,๘๒๔,๔๐๐ บาท
(ค) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดลพบุรี	
๑) เทศบาลเมืองเขาสามยอต	๘๗,๐๗๓,๐๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๘๗,๐๗๓,๐๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองบ้านหมี่	๕๑,๕๓๕,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๕๑,๕๓๕,๕๐๐ บาท

๓) เทศบาลเมืองลพบุรี	๒๕๒,๗๓๙,๘๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๕๒,๗๓๙,๘๐๐ บาท
(ง) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดสระบุรี	
๑) เทศบาลเมืองแก่งคอย	๑๐๙,๕๗๔,๑๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๐๙,๕๗๔,๑๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองทับทิม	๘๐,๒๑๑,๖๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๘๐,๒๑๑,๖๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมืองพระพุทธบาท	๑๓๓,๑๐๔,๗๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๓๓,๑๐๔,๗๐๐ บาท
๔) เทศบาลเมืองสระบุรี	๓๔๑,๘๘๐,๐๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๓๔๑,๘๘๐,๐๐๐ บาท
(จ) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรี	
๑) เทศบาลเมืองบางระจัน	๖๖,๓๗๑,๘๐๐ บาท

ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๖๖,๓๗๑,๘๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองสิงห์บุรี		๑๔๒,๙๕๖,๖๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๔๒,๙๕๖,๖๐๐ บาท
(ฉ) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดอ่างทอง		
๑) เทศบาลเมืองอ่างทอง		๑๘๒,๗๗๙,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๘๒,๗๗๙,๕๐๐ บาท
(๒) เทศบาลเมืองในพื้นที่		
ภาคกลางปริมณฑล	รวม	๓,๑๕๕,๖๗๑,๔๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดนครปฐม		
๑) เทศบาลเมืองกระทุ่มล้ม		๖๒,๒๖๙,๓๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๖๒,๒๖๙,๓๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองนครปฐม		๔๓,๘๘๑,๖๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๔๓,๘๘๑,๖๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมืองไร่ขิง		๘๓,๐๖๗,๕๐๐ บาท

ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๘๓,๐๖๗,๔๐๐ บาท
๔) เทศบาลเมืองสามควายเผือก	๔๓,๑๘๙,๗๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๔๓,๑๘๙,๗๐๐ บาท
๕) เทศบาลเมืองสามพราน	๘๑,๒๘๐,๑๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๘๑,๒๘๐,๑๐๐ บาท
(ข) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี	
๑) เทศบาลเมืองไทรมา	๖๓,๓๖๘,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๖๓,๓๖๘,๒๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองบางกรวย	๑๐๕,๗๖๒,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๐๕,๗๖๒,๕๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมืองบางกร่าง	๔๗,๔๓๐,๖๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๔๗,๔๓๐,๖๐๐ บาท

๔) เทศบาลเมืองบางคูรัด	๗๒,๐๗๗,๘๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๗๒,๐๗๗,๘๐๐ บาท
๕) เทศบาลเมืองบางบัวทอง	๑๗๑,๓๕๙,๙๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๗๑,๓๕๙,๙๐๐ บาท
๖) เทศบาลเมืองบางแม่นาง	๖๗,๐๒๑,๑๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๖๗,๐๒๑,๑๐๐ บาท
๗) เทศบาลเมืองบางรักพัฒนา	๙๘,๕๒๖,๔๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๙๘,๕๒๖,๔๐๐ บาท
๘) เทศบาลเมืองบางศรีเมือง	๗๗,๘๓๗,๓๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๗๗,๘๓๗,๓๐๐ บาท
๙) เทศบาลเมืองพิมลราช	๗๓,๓๙๗,๔๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๗๓,๓๙๗,๔๐๐ บาท

๑๐) เทศบาลเมืองใหม่บางบัวทอง	๑๐๖,๑๐๖,๗๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๐๖,๑๐๖,๗๐๐ บาท
(ค) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี	
๑) เทศบาลเมืองคลองหลวง	๑๒๒,๒๓๗,๐๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๒๒,๒๓๗,๐๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองคูคต	๑๐๔,๘๖๒,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๐๔,๘๖๒,๒๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมืองท่าโขลง	๒๑๙,๕๗๓,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๑๙,๕๗๓,๕๐๐ บาท
๔) เทศบาลเมืองบางกะดี	๕๖,๓๗๐,๘๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๕๖,๓๗๐,๘๐๐ บาท
๕) เทศบาลเมืองบางคูวัด	๕๖,๘๔๖,๓๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๕๖,๘๔๖,๓๐๐ บาท

๖) เทศบาลเมืองบึงยี่โถ	๘๙,๗๓๕,๐๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๘๙,๗๓๕,๐๐๐ บาท
๗) เทศบาลเมืองปทุมธานี	๑๓๙,๔๖๔,๔๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๓๙,๔๖๔,๔๐๐ บาท
๘) เทศบาลเมืองลาดสวาย	๑๐๗,๑๒๓,๓๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๐๗,๑๒๓,๓๐๐ บาท
๙) เทศบาลเมืองลำสามแก้ว	๑๒๔,๐๔๗,๐๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๒๔,๐๔๗,๐๐๐ บาท
๑๐) เทศบาลเมืองสนั่นรักษ์	๙๐,๖๔๒,๖๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๙๐,๖๔๒,๖๐๐ บาท
(ง) เทศบาลเมืองในพื้นที่ จังหวัดสมุทรปราการ	
๑) เทศบาลเมืองบางแก้ว	๑๒๔,๑๘๘,๖๐๐ บาท

ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๒๔,๑๘๘,๖๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองปากน้ำสมุทรปราการ ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๘๔,๖๒๑,๐๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๘๔,๖๒๑,๐๐๐ บาท
๔) เทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๙๕,๖๘๘,๗๐๐ บาท
๕) เทศบาลเมืองพระประแดง ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๔๑,๑๗๗,๘๐๐ บาท
๖) เทศบาลเมืองแพรกษา ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๔๑,๑๗๗,๘๐๐ บาท
๗) เทศบาลเมืองแพรกษา ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๖๔,๓๘๑,๖๐๐ บาท
๘) เทศบาลเมืองแพรกษาใหม่ ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๖๔,๓๘๑,๖๐๐ บาท
๙) เทศบาลเมืองแพรกษาใหม่ ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๖๖,๐๒๗,๗๐๐ บาท
๑๐) เทศบาลเมืองแพรกษาใหม่ ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๖๖,๐๒๗,๗๐๐ บาท

๗) เทศบาลเมืองลัดหลวง		๑๗๒,๑๐๗,๙๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๗๒,๑๐๗,๙๐๐ บาท
(๓) เทศบาลเมืองในพื้นที่		
ภาคกลางตอนล่าง ๑	รวม	๑,๔๙๘,๘๘๗,๓๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลเมืองในพื้นที่		
จังหวัดกาญจนบุรี		
๑) เทศบาลเมืองกาญจนบุรี		๒๖๙,๗๗๕,๙๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๒๖๙,๗๗๕,๙๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองท่าเรือพระแท่น		๖๒,๐๑๓,๓๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๖๒,๐๑๓,๓๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมืองปากแพรก		๗๐,๘๓๕,๗๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๗๐,๘๓๕,๗๐๐ บาท
(ข) เทศบาลเมืองในพื้นที่		
จังหวัดราชบุรี		
๑) เทศบาลเมืองจอมพล		๔๒,๙๙๔,๖๐๐ บาท

ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๔๒,๙๙๔,๖๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองท่าผา	๖๔,๘๑๒,๑๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๖๔,๘๑๒,๑๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมืองบ้านโป่ง	๑๔๔,๖๗๗,๑๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๔๔,๖๗๗,๑๐๐ บาท
๔) เทศบาลเมืองโพธาราม	๑๒๗,๕๐๓,๐๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๒๗,๕๐๓,๐๐๐ บาท
๕) เทศบาลเมืองราชบุรี	๓๔๕,๔๙๒,๗๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๓๔๕,๔๙๒,๗๐๐ บาท
(ค) เทศบาลเมืองในพื้นที่	
จังหวัดสุพรรณบุรี	
๑) เทศบาลเมืองสองพี่น้อง	๑๓๐,๙๔๖,๖๐๐ บาท

ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๓๐,๙๔๖,๖๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี	๒๓๙,๘๓๖,๓๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๓๙,๘๓๖,๓๐๐ บาท
(๔) เทศบาลเมืองในพื้นที่	
ภาคกลางตอนล่าง ๒	รวม ๑,๓๘๙,๓๕๑,๐๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลเมืองในพื้นที่	
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	
๑) เทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์	๑๔๕,๓๕๗,๙๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๔๕,๓๕๗,๙๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองหัวหิน	๒๕๓,๘๐๐,๐๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๕๓,๘๐๐,๐๐๐ บาท
(ข) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี	
๑) เทศบาลเมืองชะอำ	๒๙๐,๐๔๗,๔๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๙๐,๐๔๗,๔๐๐ บาท

๒) เทศบาลเมืองเพชรบุรี	๒๓๖,๓๒๔,๑๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๓๖,๓๒๔,๑๐๐ บาท
(ค) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม	
๑) เทศบาลเมืองสมุทรสงคราม	๒๑๙,๘๗๘,๘๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๑๙,๘๗๘,๘๐๐ บาท
(ง) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร	
๑) เทศบาลเมืองกระทุ่มแบน	๑๙๔,๑๗๓,๑๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๙๔,๑๗๓,๑๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองคลองมะเดื่อ	๔๙,๗๖๙,๗๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๔๙,๗๖๙,๗๐๐ บาท
(๕) เทศบาลเมืองในพื้นที่	
ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	รวม ๒,๕๖๑,๔๘๓,๗๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดชุมพร	
๑) เทศบาลเมืองชุมพร	๑๗๓,๕๒๒,๗๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๗๓,๕๒๒,๗๐๐ บาท

๒) เทศบาลเมืองหลังสวน	๙๐,๘๔๙,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๙๐,๘๔๙,๕๐๐ บาท
(ข) เทศบาลเมืองในพื้นที่ จังหวัดนครศรีธรรมราช	
๑) เทศบาลเมืองทุ่งสง	๒๗๘,๙๙๘,๗๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๗๘,๙๙๘,๗๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองปากพนัง	๒๖๐,๔๓๖,๔๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๖๐,๔๓๖,๔๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมืองปากพูน	๑๐๔,๒๙๕,๗๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๐๔,๒๙๕,๗๐๐ บาท
(ค) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดพัทลุง	
๑) เทศบาลเมืองพัทลุง	๓๔๔,๗๗๘,๐๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๓๔๔,๗๗๘,๐๐๐ บาท

(ง) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดสงขลา

๑) เทศบาลเมืองกำแพงเพชร	๗๓,๒๘๕,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๗๓,๒๘๕,๕๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองเขารูปช้าง	๙๕,๔๖๓,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๙๕,๔๖๓,๒๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมืองคลองแห	๙๗,๕๒๘,๖๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๙๗,๕๒๘,๖๐๐ บาท
๔) เทศบาลเมืองควนลัง	๑๐๒,๒๑๒,๐๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๐๒,๒๑๒,๐๐๐ บาท
๕) เทศบาลเมืองคอหงส์	๘๘,๗๓๔,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๘๘,๗๓๔,๒๐๐ บาท
๖) เทศบาลเมืองทุ่งตำเสา	๖๙,๗๓๙,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๖๙,๗๓๙,๕๐๐ บาท

๗) เทศบาลเมืองบ้านพรุ	๗๒,๒๕๖,๔๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๗๒,๒๕๖,๔๐๐ บาท
๘) เทศบาลเมืองปาดังเบซาร์	๕๘,๔๘๙,๙๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๕๘,๔๘๙,๙๐๐ บาท
๙) เทศบาลเมืองม่วงงาม	๕๕,๕๒๒,๓๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๕๕,๕๒๒,๓๐๐ บาท
๑๐) เทศบาลเมืองสะเตา	๑๖๘,๙๕๔,๑๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๖๘,๙๕๔,๑๐๐ บาท
๑๑) เทศบาลเมืองสิงหนคร	๑๐๔,๔๐๑,๑๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๐๔,๔๐๑,๑๐๐ บาท
(จ) เทศบาลเมืองในพื้นที่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	
๑) เทศบาลเมืองดอนสัก	๕๐,๑๗๐,๘๐๐ บาท

ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๕๐,๑๗๐,๘๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองท่าข้าม		๑๒๑,๓๗๔,๐๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๒๑,๓๗๔,๐๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมืองนาสาร		๑๕๐,๔๗๑,๑๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๕๐,๔๗๑,๑๐๐ บาท
(๖) เทศบาลเมืองในพื้นที่ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน	รวม	๑,๐๙๒,๔๗๙,๑๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดกระบี่		
๑) เทศบาลเมืองกระบี่		๑๘๒,๘๗๘,๖๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๘๒,๘๗๘,๖๐๐ บาท
(ข) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดตรัง		
๑) เทศบาลเมืองกันตัง		๑๐๔,๘๒๒,๓๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๐๔,๘๒๒,๓๐๐ บาท

(ค) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดพังงา	
๑) เทศบาลเมืองตะกั่วป่า	๑๔๙,๓๕๗,๔๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๔๙,๓๕๗,๔๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองพังงา	๘๙,๘๙๖,๙๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๘๙,๘๙๖,๙๐๐ บาท
(ง) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	
๑) เทศบาลเมืองกะทู้	๘๖,๒๐๖,๔๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๘๖,๒๐๖,๔๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองป่าตอง	๘๓,๓๕๑,๑๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๘๓,๓๕๑,๑๐๐ บาท
(จ) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดระนอง	
๑) เทศบาลเมืองบางริ้น	๖๐,๖๓๕,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๖๐,๖๓๕,๕๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองระนอง	๑๓๖,๙๙๘,๕๐๐ บาท

ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๓๖,๙๙๘,๕๐๐ บาท
(ฉ) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดสตูล		
๑) เทศบาลเมืองสตูล		๑๙๘,๓๓๒,๔๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๙๘,๓๓๒,๔๐๐ บาท
(๓) เทศบาลเมืองในพื้นที่ภาคใต้ชายแดน		รวม ๑,๓๔๗,๒๘๑,๖๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลเมืองในพื้นที่ จังหวัดนราธิวาส		
๑) เทศบาลเมืองตากใบ		๗๔,๐๔๘,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๗๔,๐๔๘,๕๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองนราธิวาส		๒๙๔,๕๙๔,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๒๙๔,๕๙๔,๕๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก		๒๖๐,๘๖๗,๔๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๒๖๐,๘๖๗,๔๐๐ บาท

(ข) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดปัตตานี		
๑) เทศบาลเมืองตะลุมปัน		๑๖๓,๕๒๕,๘๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๖๓,๕๒๕,๘๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองปัตตานี		๒๘๗,๖๘๓,๑๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๒๘๗,๖๘๓,๑๐๐ บาท
(ค) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดยะลา		
๑) เทศบาลเมืองเบตง		๑๖๘,๓๒๐,๘๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๖๘,๓๒๐,๘๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองสะเตงนอก		๙๘,๒๔๑,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๙๘,๒๔๑,๕๐๐ บาท
(๘) เทศบาลเมืองในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๑	รวม	๑,๗๓๖,๑๕๘,๐๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลเมืองในพื้นที่		
จังหวัดฉะเชิงเทรา		
๑) เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา		๑๘๖,๔๓๔,๑๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๘๖,๔๓๔,๑๐๐ บาท

(ข) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดชลบุรี

๑) เทศบาลเมืองชลบุรี	๒๕๘,๔๕๒,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๕๘,๔๕๒,๕๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองบ้านบึง	๙๙,๗๑๖,๘๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๙๙,๗๑๖,๘๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมืองบ้านสวน	๑๒๗,๗๒๗,๖๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๒๗,๗๒๗,๖๐๐ บาท
๔) เทศบาลเมืองปรกฟ้า	๖๔,๓๔๔,๗๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๖๔,๓๔๔,๗๐๐ บาท
๕) เทศบาลเมืองพนัสนิคม	๑๒๓,๖๙๐,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๒๓,๖๙๐,๕๐๐ บาท
๖) เทศบาลเมืองศรีราชา	๑๖๙,๒๗๐,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๖๙,๒๗๐,๕๐๐ บาท

๗) เทศบาลเมืองสัทธิบ	๖๑,๖๘๕,๐๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๖๑,๖๘๕,๐๐๐ บาท
๘) เทศบาลเมืองแสนสุข	๑๑๓,๐๗๖,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๑๓,๐๗๖,๒๐๐ บาท
๙) เทศบาลเมืองหนองปรือ	๑๗๘,๑๒๗,๙๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๗๘,๑๒๗,๙๐๐ บาท
๑๐) เทศบาลเมืองอ่างศิลา	๗๗,๒๔๕,๘๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๗๗,๒๔๕,๘๐๐ บาท
(ค) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดระยอง	
๑) เทศบาลเมืองบ้านฉาง	๙๒,๕๘๙,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๙๒,๕๘๙,๕๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองมาบตาพุด	๑๘๓,๗๙๖,๙๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๘๓,๗๙๖,๙๐๐ บาท

(๙) เทศบาลเมืองในพื้นที่ภาคตะวันออก ๒	รวม	๑,๔๒๐,๘๑๔,๑๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดจันทบุรี		
๑) เทศบาลเมืองขลุง		๑๑๘,๘๕๐,๖๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๑๘,๘๕๐,๖๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองจันทนิมิต		๕๐,๖๒๒,๘๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๕๐,๖๒๒,๘๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมืองจันทบุรี		๒๒๒,๒๖๘,๘๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๒๒๒,๒๖๘,๘๐๐ บาท
๔) เทศบาลเมืองท่าช้าง		๔๙,๔๕๑,๐๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๔๙,๔๕๑,๐๐๐ บาท
๕) เทศบาลเมืองท่าใหม่		๘๘,๐๗๐,๗๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๘๘,๐๗๐,๗๐๐ บาท
(ข) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดตราด		
๑) เทศบาลเมืองตราด		๑๑๐,๗๔๔,๒๐๐ บาท

ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๑๐,๗๔๔,๒๐๐ บาท
(ค) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดนครนายก	
๑) เทศบาลเมืองนครนายก ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๔๙,๒๒๒,๔๐๐ บาท
(ง) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรี	
๑) เทศบาลเมืองปราจีนบุรี ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๙๘,๙๖๕,๙๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองหนองกี่	๖๓,๓๘๒,๗๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๙๘,๙๖๕,๙๐๐ บาท
(จ) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว	
๑) เทศบาลเมืองวังน้ำเย็น ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๓๖,๘๔๑,๙๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองสระแก้ว	๑๐๐,๖๒๖,๔๐๐ บาท

ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๐๐,๖๒๖,๔๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมืองอรัญญประเทศ		๑๓๑,๗๖๖,๗๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๓๑,๗๖๖,๗๐๐ บาท
(๑๐) เทศบาลเมืองในพื้นที่		
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑	รวม	๑,๐๓๗,๒๙๐,๙๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลเมือง ในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ		
๑) เทศบาลเมืองบึงกาฬ		๙๓,๙๘๗,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๙๓,๙๘๗,๒๐๐ บาท
(ข) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดเลย		
๑) เทศบาลเมืองเลย		๑๙๑,๑๓๖,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๙๑,๑๓๖,๒๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองวังสะพุง		๙๗,๖๐๘,๑๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๙๗,๖๐๘,๑๐๐ บาท

(ค) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดหนองคาย	
๑) เทศบาลเมืองท่าบ่อ	๑๐๓,๗๗๑,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๐๓,๗๗๑,๒๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองหนองคาย	๒๖๕,๖๓๒,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๖๕,๖๓๒,๒๐๐ บาท
(ง) เทศบาลเมืองในพื้นที่	
จังหวัดหนองบัวลำภู	
๑) เทศบาลเมืองหนองบัวลำภู	๙๕,๙๗๔,๖๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๙๕,๙๗๔,๖๐๐ บาท
(จ) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดอุดรธานี	
๑) เทศบาลเมืองโนนสูง-น้ำคำ	๓๙,๓๖๕,๖๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๓๙,๓๖๕,๖๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองบ้านดุง	๗๖,๘๐๐,๙๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๗๖,๘๐๐,๙๐๐ บาท

๓) เทศบาลเมืองหนองสำโรง		๗๓,๐๑๔,๙๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๗๓,๐๑๔,๙๐๐ บาท
(๑๑) เทศบาลเมืองในพื้นที่		
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒	รวม	๓๖๐,๕๕๑,๘๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดนครพนม		
๑) เทศบาลเมืองนครพนม		๒๒๗,๒๔๔,๑๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๒๒๗,๒๔๔,๑๐๐ บาท
(ข) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดมุกดาหาร		
๑) เทศบาลเมืองมุกดาหาร		๑๓๓,๓๐๗,๗๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๓๓,๓๐๗,๗๐๐ บาท
(๑๒) เทศบาลเมืองในพื้นที่		
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง	รวม	๑,๖๐๒,๖๖๖,๑๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์		
๑) เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์		๒๒๐,๔๗๓,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๒๒๐,๔๗๓,๕๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองกุฉินารายณ์		๖๐,๙๓๘,๔๐๐ บาท

ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๖๐,๙๓๘,๔๐๐ บาท
(ข) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น	
๑) เทศบาลเมืองกระนวน	๓๙,๐๓๕,๐๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๓๙,๐๓๕,๐๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองชุมแพ	๑๒๖,๖๓๑,๓๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๒๖,๖๓๑,๓๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมืองบ้านทุ่ม	๗๙,๐๕๕,๗๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๗๙,๐๕๕,๗๐๐ บาท
๔) เทศบาลเมืองบ้านไผ่	๑๑๙,๕๗๙,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๑๙,๕๗๙,๕๐๐ บาท
๕) เทศบาลเมืองเมืองพล	๑๗๐,๓๐๗,๔๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๗๐,๓๐๗,๔๐๐ บาท

๖) เทศบาลเมืองศีลา		๑๐๒,๖๑๓,๘๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๐๒,๖๑๓,๘๐๐ บาท
(ค) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดมหาสารคาม		
๑) เทศบาลเมืองมหาสารคาม		๓๐๐,๐๘๙,๙๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๓๐๐,๐๘๙,๙๐๐ บาท
(ง) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดร้อยเอ็ด		
๑) เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด		๓๘๓,๙๔๑,๖๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๓๘๓,๙๔๑,๖๐๐ บาท
(๑๓) เทศบาลเมืองในพื้นที่		
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑	รวม	๑,๒๘๗,๙๑๕,๑๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิ		
๑) เทศบาลเมืองชัยภูมิ		๒๑๘,๕๔๕,๓๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๒๑๘,๕๔๕,๓๐๐ บาท
(ข) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา		
๑) เทศบาลเมืองบัวใหญ่		๑๓๗,๖๙๑,๓๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๓๗,๖๙๑,๓๐๐ บาท

๒) เทศบาลเมืองปากช่อง	๑๓๐,๖๕๙,๗๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๓๐,๖๕๙,๗๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมืองเมืองปัก	๕๘,๐๗๑,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๕๘,๐๗๑,๒๐๐ บาท
๔) เทศบาลเมืองสีคิ้ว	๖๗,๑๘๒,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๖๗,๑๘๒,๒๐๐ บาท
(ค) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์	
๑) เทศบาลเมืองชุมเห็ด	๖๕,๘๙๗,๓๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๖๕,๘๙๗,๓๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองนางรอง	๑๔๔,๔๑๗,๖๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๔๔,๔๑๗,๖๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมืองบุรีรัมย์	๒๔๑,๘๗๐,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๔๑,๘๗๐,๒๐๐ บาท

(ง) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์		
๑) เทศบาลเมืองสุรินทร์		๒๒๓,๕๘๐,๓๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๒๒๓,๕๘๐,๓๐๐ บาท
(๑๔) เทศบาลเมืองในพื้นที่		
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒	รวม	๑,๑๙๖,๒๑๘,๓๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดยโสธร		
๑) เทศบาลเมืองยโสธร		๒๓๐,๒๐๙,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๒๓๐,๒๐๙,๒๐๐ บาท
(ข) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ		
๑) เทศบาลเมืองกันทรลักษณ์		๗๐,๔๙๕,๙๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๗๐,๔๙๕,๙๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองศรีสะเกษ		๒๑๘,๗๘๘,๘๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๒๑๘,๗๘๘,๘๐๐ บาท
(ค) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดอำนาจเจริญ		
๑) เทศบาลเมืองอำนาจเจริญ		๑๒๙,๕๙๑,๖๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๒๙,๕๙๑,๖๐๐ บาท

(ง) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี		
๑) เทศบาลเมืองแจระแม		๕๑,๘๓๑,๘๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๕๑,๘๓๑,๘๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองเดชอุดม		๖๘,๕๖๘,๐๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๖๘,๕๖๘,๐๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมืองพิบูลมังสาหาร		๑๔๐,๒๕๒,๔๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๔๐,๒๕๒,๔๐๐ บาท
๔) เทศบาลเมืองวารินชำราบ		๒๘๖,๔๘๐,๖๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๒๘๖,๔๘๐,๖๐๐ บาท
(๑๕) เทศบาลเมืองในพื้นที่		
ภาคเหนือตอนบน ๑	รวม	๘๓๖,๔๐๔,๓๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่		
๑) เทศบาลเมืองตันเปา		๖๐,๗๙๑,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมการกระจาย		
อำนาจให้แก่องค์กร		
ปกครองส่วนท้องถิ่น		๖๐,๗๙๑,๒๐๐ บาท

๒) เทศบาลเมืองเมืองแกนพัฒนา	๗๗,๑๘๔,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๗๗,๑๘๔,๕๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมืองแม่โจ้	๗๑,๒๘๗,๘๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๗๑,๒๘๗,๘๐๐ บาท
๔) เทศบาลเมืองแม่เหิยะ	๖๐,๕๖๐,๓๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๖๐,๕๖๐,๓๐๐ บาท
(ข) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน	
๑) เทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน	๗๕,๙๔๗,๓๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๗๕,๙๔๗,๓๐๐ บาท
(ค) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดลำปาง	
๑) เทศบาลเมืองเขลางค์นคร	๒๐๘,๘๒๒,๘๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๐๘,๘๒๒,๘๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองพิชัย	๔๗,๐๓๔,๑๐๐ บาท

ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๔๗,๐๓๔,๑๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมืองลี้มแรด	๖๙,๕๒๔,๙๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๖๙,๕๒๔,๙๐๐ บาท
(ง) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดลำพูน	
๑) เทศบาลเมืองลำพูน	๑๖๕,๒๕๑,๔๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๖๕,๒๕๑,๔๐๐ บาท
(๑๖) เทศบาลเมืองในพื้นที่ ภาคเหนือตอนบน ๒	รวม ๗๐๖,๐๒๙,๘๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดน่าน	
๑) เทศบาลเมืองน่าน	๑๖๙,๓๑๙,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๖๙,๓๑๙,๕๐๐ บาท
(ข) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดพะเยา	
๑) เทศบาลเมืองดอกคำใต้	๗๒,๗๘๕,๔๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๗๒,๗๘๕,๔๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองพะเยา	๒๒๒,๙๗๕,๑๐๐ บาท

ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๒๒๒,๙๗๕,๑๐๐ บาท
(ค) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดแพร่		
๑) เทศบาลเมืองแพร่		๒๔๐,๙๔๙,๘๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๒๔๐,๙๔๙,๘๐๐ บาท
(๑๗) เทศบาลเมืองในพื้นที่		
ภาคเหนือตอนล่าง ๑	รวม	๑,๕๔๑,๔๕๙,๖๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดตาก		
๑) เทศบาลเมืองตาก		๑๘๑,๙๒๓,๑๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๘๑,๙๒๓,๑๐๐ บาท
(ข) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก		
๑) เทศบาลเมืองอรัญญิก		๗๒,๘๕๓,๓๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๗๒,๘๕๓,๓๐๐ บาท
(ค) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดเพชรบูรณ์		
๑) เทศบาลเมืองเพชรบูรณ์		๑๘๗,๐๓๙,๘๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๘๗,๐๓๙,๘๐๐ บาท

๒) เทศบาลเมืองวิเชียรบุรี	๗๒,๔๗๗,๔๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๗๒,๔๗๗,๔๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมืองหล่มสัก	๑๔๙,๒๔๑,๓๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๔๙,๒๔๑,๓๐๐ บาท
(ง) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดสุโขทัย	
๑) เทศบาลเมืองศรีสัชนาลัย	๗๕,๐๙๗,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๗๕,๐๙๗,๒๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองสวรรคโลก	๒๗๓,๙๘๓,๐๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๗๓,๙๘๓,๐๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมืองสุโขทัยธานี	๑๖๗,๗๕๙,๙๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๖๗,๗๕๙,๙๐๐ บาท
(จ) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดอุดรธานี	
๑) เทศบาลเมืองอุดรดิตถ์	๓๖๑,๐๘๔,๖๐๐ บาท

ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๓๖๑,๐๘๔,๖๐๐ บาท
(๑๘) เทศบาลเมืองในพื้นที่ ภาคเหนือตอนล่าง ๒	รวม	๑,๑๒๒,๙๓๓,๖๐๐ บาท คือ
(ก) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดกำแพงเพชร		
๑) เทศบาลเมืองกำแพงเพชร		๑๘๒,๐๘๒,๙๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๘๒,๐๘๒,๙๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองปางมะค่า		๑๑๒,๓๖๓,๖๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๑๒,๓๖๓,๖๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมืองหนองปลิง		๕๔,๘๐๒,๕๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๕๔,๘๐๒,๕๐๐ บาท
(ข) เทศบาลเมืองในพื้นที่ จังหวัดนครสวรรค์		
๑) เทศบาลเมืองชุมแสง		๑๐๕,๓๑๓,๘๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น		๑๐๕,๓๑๓,๘๐๐ บาท

๒) เทศบาลเมืองตากลี	๘๘,๒๐๒,๒๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๘๘,๒๐๒,๒๐๐ บาท
(ค) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดพิจิตร	
๑) เทศบาลเมืองตะพานหิน	๑๓๖,๖๑๗,๔๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๓๖,๖๑๗,๔๐๐ บาท
๒) เทศบาลเมืองบางมูลนาก	๑๒๘,๓๗๘,๓๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๒๘,๓๗๘,๓๐๐ บาท
๓) เทศบาลเมืองพิจิตร	๑๖๙,๘๑๔,๑๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๖๙,๘๑๔,๑๐๐ บาท
(ง) เทศบาลเมืองในพื้นที่จังหวัดอุทัยธานี	
๑) เทศบาลเมืองอุทัยธานี	๑๔๕,๓๕๘,๘๐๐ บาท
ก) แผนงานยุทธศาสตร์	
ส่งเสริมการกระจาย	
อำนาจให้แก่องค์กร	
ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๔๕,๓๕๘,๘๐๐ บาท

มาตรา ๓๔ งบประมาณรายจ่ายของหน่วยงานอื่นของรัฐ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๙๑,๐๕๕,๐๐๐ บาท
จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า	รวม	๘๗,๑๑๗,๗๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุล			
และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ		๗๙,๔๓๗,๘๐๐ บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนากฎหมาย			
และกระบวนการยุติธรรม		๗,๖๗๙,๙๐๐ บาท	
๒. สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ	รวม	๑๐๓,๙๓๗,๓๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างโอกาส			
และความเสมอภาคทางสังคม		๑๐๓,๙๓๗,๓๐๐ บาท	

มาตรา ๓๕ งบประมาณรายจ่ายของสภาเกษตรกรไทย ให้ตั้งเป็นจำนวน ๘,๒๖๕,๔๔๒,๗๐๐ บาท
จำแนกดังนี้

๑. สภาเกษตรกรไทย	รวม	๘,๒๖๕,๔๔๒,๗๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์			
เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๘,๒๖๕,๔๔๒,๗๐๐ บาท	

มาตรา ๓๖ งบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการในพระองค์ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๘,๗๖๑,๓๙๐,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. ส่วนราชการในพระองค์	รวม	๘,๗๖๑,๓๙๐,๘๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านความมั่นคง		๘,๗๖๑,๓๙๐,๘๐๐ บาท	

หมวด ๔

งบประมาณรายจ่ายบูรณาการ

มาตรา ๓๗ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒๐๔,๑๗๙,๔๔๔,๑๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. แผนงานบูรณาการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้			ให้ตั้งเป็น
งบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ	เป็นจำนวน	๖,๙๑๒,๐๖๖,๐๐๐ บาท	ประกอบด้วย
(๑) สำนักนายกรัฐมนตรีและหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑,๔๒๐,๕๗๘,๐๐๐ บาท	คือ
(ก) กรมประชาสัมพันธ์		๑๒,๕๘๓,๓๐๐ บาท	
(ข) สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ		๔๙,๑๙๐,๗๐๐ บาท	

(ค) กองอำนวยการรักษาความมั่นคง ภายในราชอาณาจักร		๑,๓๕๗,๘๘๕,๖๐๐ บาท
(ง) สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน)		๙๐๘,๔๐๐ บาท
(๒) กระทรวงกลาโหม	รวม	๗๖๒,๔๑๒,๕๐๐ บาท คือ
(ก) กองทัพบก		๕๗๘,๕๔๖,๕๐๐ บาท
(ข) กองทัพเรือ		๑๓๙,๖๕๘,๘๐๐ บาท
(ค) กองบัญชาการ กองทัพไทย		๔๔,๒๐๗,๒๐๐ บาท
(๓) กระทรวงการต่างประเทศ	รวม	๒๒,๖๙๔,๐๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ		๒๒,๖๙๔,๐๐๐ บาท
(๔) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	รวม	๒๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ
(ก) กรมพลศึกษา		๒๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๕) กระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๑๗๗,๒๒๑,๗๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์		๑๓๘,๕๙๔,๕๐๐ บาท
(ข) กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ		๓๘,๖๒๗,๒๐๐ บาท
(๖) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑๕๕,๙๖๓,๙๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม		๑๑๖,๗๔๒,๖๐๐ บาท
(ข) สถาบันวิทยาลัยชุมชน		๑๘,๕๐๐,๐๐๐ บาท
(ค) มหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์		๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท
(ง) มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา		๘,๑๓๘,๒๐๐ บาท
(จ) มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา		๑,๔๒๓,๖๐๐ บาท
(ฉ) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์		๗,๖๕๙,๕๐๐ บาท

(๗) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๑๐๗,๗๒๔,๒๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์		๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(ข) กรมการข้าว		๑๓,๔๐๔,๕๐๐ บาท
(ค) กรมตรวจบัญชีสหกรณ์		๕,๐๗๘,๗๐๐ บาท
(ง) กรมประมง		๒๒,๖๖๙,๕๐๐ บาท
(จ) กรมปศุสัตว์		๑๗,๗๙๐,๓๐๐ บาท
(ฉ) กรมพัฒนาที่ดิน		๙,๘๗๐,๕๐๐ บาท
(ช) กรมวิชาการเกษตร		๑๖,๐๙๗,๓๐๐ บาท
(ซ) กรมส่งเสริมการเกษตร		๑๒,๘๑๓,๔๐๐ บาท
(๘) กระทรวงคมนาคม	รวม	๕๓๕,๔๑๔,๐๐๐ บาท คือ
(ก) กรมทางหลวงชนบท		๕๓๕,๔๑๔,๐๐๐ บาท
(๙) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๒,๖๐๘,๕๔๔,๙๐๐ บาท คือ
(ก) กรมการปกครอง		๘๑๒,๕๔๘,๘๐๐ บาท
(ข) กรมที่ดิน		๒๑,๒๓๑,๒๐๐ บาท
(ค) กรมโยธาธิการและผังเมือง		๑,๗๗๔,๗๖๔,๙๐๐ บาท
(๑๐) กระทรวงยุติธรรม	รวม	๔๘,๕๓๓,๐๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม		๑๙,๕๔๔,๙๐๐ บาท
(ข) กรมคุมประพฤติ		๒,๖๔๐,๐๐๐ บาท
(ค) กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ		๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท
(ง) กรมบังคับคดี		๔๑๐,๐๐๐ บาท
(จ) กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน		๙๘๒,๙๐๐ บาท
(ฉ) กรมราชทัณฑ์		๔,๓๗๔,๗๐๐ บาท
(ช) กรมสอบสวนคดีพิเศษ		๗,๒๗๑,๐๐๐ บาท
(ซ) สถาบันนิติวิทยาศาสตร์		๗,๘๐๙,๕๐๐ บาท
(๑๑) กระทรวงแรงงาน	รวม	๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ
(ก) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน		๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๒) กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๔๓,๗๑๒,๓๐๐ บาท คือ

(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม		๑๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ข) กรมการศาสนา		๑,๑๐๐,๐๐๐ บาท	
(ค) กรมศิลปากร		๒๕,๒๕๐,๐๐๐ บาท	
(ง) สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย		๔,๓๖๒,๓๐๐ บาท	
(๑๓) กระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๓๓๘,๕๙๔,๗๐๐ บาท	คือ
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ		๑๒๔,๖๐๓,๒๐๐ บาท	
(ข) สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน		๑๕๐,๔๘๒,๕๐๐ บาท	
(ค) สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา		๖๓,๕๐๙,๐๐๐ บาท	
(๑๔) กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	คือ
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๑๕) ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี			
กระทรวง หรือทบวง	รวม	๖๓๖,๖๐๔,๘๐๐ บาท	คือ
(ก) ศูนย์อำนวยการบริหาร จังหวัดชายแดนภาคใต้		๔๓๑,๓๒๕,๖๐๐ บาท	
(ข) สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปราม การทุจริตในภาครัฐ		๑,๒๗๙,๒๐๐ บาท	
(ค) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๒๐๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๑๖) หน่วยงานขององค์กรอิสระ	รวม	๑,๐๖๘,๐๐๐ บาท	คือ
(ก) สำนักงานคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ		๑,๐๖๘,๐๐๐ บาท	

๒. แผนงานบูรณาการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๑๑,๙๔๔,๘๑๑,๑๐๐ บาท ประกอบด้วย

(๑) หน่วยงานในกำกับของสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๒๗,๙๑๔,๔๐๐ บาท	คือ
(ก) สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุม และนิทรรศการ (องค์การมหาชน)		๒๕,๓๑๕,๔๐๐ บาท	

(ข) สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (องค์การมหาชน)		๒,๕๙๙,๐๐๐ บาท	
(๒) กระทรวงกลาโหม	รวม	๑,๑๐๓,๓๙๙,๕๐๐ บาท	คือ
(ก) กองทัพเรือ		๑,๑๐๓,๓๙๙,๕๐๐ บาท	
(๓) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และหน่วยงานในกำกับ		รวม	๑,๑๘๕,๑๙๗,๐๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม		๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท	
(ข) กรมวิทยาศาสตร์บริการ		๙๙,๐๙๐,๐๐๐ บาท	
(ค) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลตะวันออก		๖๑,๖๕๐,๐๐๐ บาท	
(ง) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์		๗๐,๗๐๗,๐๐๐ บาท	
(จ) มหาวิทยาลัยบูรพา		๑๓,๔๐๐,๐๐๐ บาท	
(ฉ) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งชาติ		๙๑๘,๓๕๐,๐๐๐ บาท	
(ช) สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศ และภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)		๑๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท	
(๔) กระทรวงคมนาคม	รวม	๖,๖๙๒,๗๓๑,๖๐๐ บาท	คือ
(ก) กรมทางหลวง		๖,๐๑๗,๖๖๒,๕๐๐ บาท	
(ข) กรมทางหลวงชนบท		๖๗๕,๐๖๙,๑๐๐ บาท	
(๕) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสิ่งแวดล้อม และหน่วยงานในกำกับ		รวม	๖,๗๒๗,๐๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงานนโยบาย และแผนทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		๔,๒๐๐,๐๐๐ บาท	
(ข) องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน)		๒,๕๒๗,๐๐๐ บาท	
(๖) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๕๐๗,๑๒๕,๒๐๐ บาท	คือ
(ก) กรมการปกครอง		๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท	

(ข) กรมโยธาธิการและผังเมือง		๕๐๓,๑๒๕,๒๐๐ บาท	
(๗) กระทรวงแรงงาน	รวม	๔๓,๑๕๐,๐๐๐ บาท	คือ
(ก) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน		๔๓,๑๕๐,๐๐๐ บาท	
(๘) กระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๕๙,๒๙๐,๐๐๐ บาท	คือ
(ก) สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา		๕๙,๒๙๐,๐๐๐ บาท	
(๙) กระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๓๔๒,๖๙๐,๐๐๐ บาท	คือ
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๓๓๒,๔๙๗,๙๐๐ บาท	
(ข) กรมควบคุมโรค		๔,๑๙๑,๖๐๐ บาท	
(ค) กรมอนามัย		๓,๑๒๐,๕๐๐ บาท	
(ง) สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ		๒,๘๘๐,๐๐๐ บาท	
(๑๐) ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง และหน่วยงาน ภายใต้การควบคุมดูแลของนายกรัฐมนตรี	รวม	๑๖๑,๒๕๘,๐๐๐ บาท	คือ
(ก) สำนักงานคณะกรรมการ นโยบายเขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก		๑๖๑,๒๕๘,๐๐๐ บาท	
(๑๑) รัฐวิสาหกิจ	รวม	๑,๓๔๒,๙๗๐,๔๐๐ บาท	คือ
(ก) การประปานครหลวง		๔๑,๘๖๕,๐๐๐ บาท	
(ข) การประปาส่วนภูมิภาค		๗๘๙,๖๕๔,๑๐๐ บาท	
(ค) การรถไฟแห่งประเทศไทย		๕๑๑,๔๕๑,๓๐๐ บาท	
(๑๒) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	รวม	๔๗๒,๓๕๘,๐๐๐ บาท	คือ
(ก) กรุงเทพมหานคร		๓๙๘,๘๔๒,๕๐๐ บาท	
(ข) เมืองพัทยา		๗๓,๕๑๕,๕๐๐ บาท	

๓. แผนงานบูรณาการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่าย
ของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๔๗๘,๙๒๘,๙๐๐ บาท ประกอบด้วย

(๑) สำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๗,๘๒๖,๑๐๐ บาท	คือ
(ก) กรมประชาสัมพันธ์		๓,๗๑๒,๕๐๐ บาท	

(ข) สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาระบบราชการ		๓,๓๑๕,๖๐๐ บาท
(ค) สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ		๕๖๐,๕๐๐ บาท
(ง) สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ		๒๓๗,๕๐๐ บาท
(๒) หน่วยงานในกำกับ ของกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๑๒,๗๗๒,๕๐๐ บาท คือ
(ก) สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน)		๑๒,๗๗๒,๕๐๐ บาท
(๓) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม	รวม	๔๔๒,๕๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม		๔๔๒,๕๐๐ บาท
(๔) กระทรวงพลังงาน	รวม	๑๖๓,๖๐๐ บาท คือ
(ก) กรมธุรกิจพลังงาน		๑๖๓,๖๐๐ บาท
(๕) กระทรวงพาณิชย์	รวม	๖๒๕,๐๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์		๖๒๕,๐๐๐ บาท
(๖) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๒๙,๔๑๖,๔๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย		๑๕,๔๑๓,๑๐๐ บาท
(ข) กรมการปกครอง		๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(ค) กรมการพัฒนาชุมชน		๘,๐๐๓,๓๐๐ บาท
(๗) กระทรวงยุติธรรม	รวม	๑,๐๒๒,๓๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม		๑,๐๒๒,๓๐๐ บาท
(๘) กระทรวงแรงงาน	รวม	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน		๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๙) หน่วยงานในกำกับ ของกระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๒,๘๔๒,๖๐๐ บาท คือ
(ก) ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)		๒,๘๔๒,๖๐๐ บาท

(๑๐) กระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๘๘,๗๘๙,๑๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ		๓,๙๗๕,๕๐๐ บาท
(ข) สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน		๗๔,๙๓๔,๙๐๐ บาท
(ค) สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา		๙,๘๗๘,๗๐๐ บาท
(๑๑) กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๔,๒๓๕,๖๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๓,๗๐๖,๕๐๐ บาท
(ข) กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ		๕๒๙,๑๐๐ บาท
(๑๒) ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี		
กระทรวง หรือทบวง	รวม	๑๖,๘๐๖,๔๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปราม การทุจริตในภาครัฐ		๑๑,๐๖๐,๘๐๐ บาท
(ข) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๔,๕๘๕,๖๐๐ บาท
(ค) สำนักงานป้องกันและปราบปราม การฟอกเงิน		๑,๑๖๐,๐๐๐ บาท
(๑๓) หน่วยงานของรัฐสภา	รวม	๒๐๔,๐๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร		๒๐๔,๐๐๐ บาท
(๑๔) หน่วยงานขององค์กรอิสระ	รวม	๓๑๒,๗๘๒,๘๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ		๓๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(ข) สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน		๒,๗๘๒,๘๐๐ บาท

๔. แผนงานบูรณาการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมสูงวัย ให้ตั้งเป็นงบประมาณ
รายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๖๑๗,๕๗๖,๘๐๐ บาท ประกอบด้วย

(๑) สำนักนายกรัฐมนตรี		
และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๘,๐๐๕,๑๐๐ บาท คือ
(ก) กรมประชาสัมพันธ์		๓,๒๗๕,๕๐๐ บาท

(ข) สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ		๔,๗๒๙,๖๐๐ บาท	
(๒) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๒๒๓,๕๓๑,๕๐๐ บาท	คือ
(ก) กรมกิจการผู้สูงอายุ		๒๒๓,๕๓๑,๕๐๐ บาท	
(๓) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม			
และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒๐๗,๖๘๔,๕๐๐ บาท	คือ
(ก) สถาบันวิทยาลัยชุมชน		๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ข) มหาวิทยาลัยมหิดล		๙๙,๔๕๑,๕๐๐ บาท	
(ค) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ		๖๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ง) ศูนย์ความเป็นเลิศด้านชีววิทยาศาสตร์ (องค์การมหาชน)		๓๘,๒๓๓,๐๐๐ บาท	
(๔) หน่วยงานในกำกับของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม	รวม	๔๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท	คือ
(ก) สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล		๔๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๕) กระทรวงแรงงาน	รวม	๓๓,๒๕๓,๙๐๐ บาท	คือ
(ก) กรมการจัดหางาน		๙,๖๖๖,๖๐๐ บาท	
(ข) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน		๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ค) กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน		๓,๕๘๗,๓๐๐ บาท	
(๖) กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๑๐๔,๑๐๑,๘๐๐ บาท	คือ
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๑๖,๖๙๔,๐๐๐ บาท	
(ข) กรมการแพทย์		๑๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ค) กรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก		๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ง) กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ		๑,๒๒๗,๙๐๐ บาท	
(จ) กรมสุขภาพจิต		๑๐,๐๘๕,๐๐๐ บาท	
(ฉ) กรมอนามัย		๕๙,๐๙๔,๙๐๐ บาท	

๕. แผนงานบูรณาการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๖๓,๑๓๖,๓๙๓,๖๐๐ บาท ประกอบด้วย

(๑) สำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๔๖๖,๙๔๒,๔๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ		๔๖๖,๙๔๒,๔๐๐ บาท
(๒) หน่วยงานในกำกับของ		
กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์		
วิจัยและนวัตกรรม	รวม	๖,๓๒๘,๘๐๐ บาท คือ
(ก) สถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำ		
(องค์การมหาชน)		๖,๓๒๘,๘๐๐ บาท
(๓) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๔๙,๙๑๒,๔๑๗,๓๐๐ บาท คือ
(ก) กรมชลประทาน		๔๙,๕๔๖,๙๐๕,๓๐๐ บาท
(ข) กรมฝนหลวงและการบินเกษตร		๓๒๗,๕๑๒,๐๐๐ บาท
(ค) กรมพัฒนาที่ดิน		๓๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๔) กระทรวงคมนาคม	รวม	๒๑๓,๐๒๘,๓๐๐ บาท คือ
(ก) กรมเจ้าท่า		๒๑๓,๐๒๘,๓๐๐ บาท
(๕) กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม	รวม	๒๐๙,๐๐๑,๒๐๐ บาท คือ
(ก) กรมอุตุนิยมวิทยา		๒๐๙,๐๐๑,๒๐๐ บาท
(๖) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	รวม	๕,๓๕๖,๘๒๙,๓๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงาน		
ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		
และสิ่งแวดล้อม		๖๐,๓๔๐,๐๐๐ บาท
(ข) กรมควบคุมมลพิษ		๑๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(ค) กรมทรัพยากรน้ำ		๓,๖๖๑,๒๒๙,๖๐๐ บาท
(ง) กรมทรัพยากรน้ำบาดาล		๑,๔๖๗,๓๙๗,๖๐๐ บาท
(จ) กรมป่าไม้		๖๓,๙๓๙,๑๐๐ บาท
(ฉ) กรมอุทยานแห่งชาติ		
สัตว์ป่า และพันธุ์พืช		๙๐,๙๒๓,๐๐๐ บาท

(๗) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๔,๒๒๔,๐๙๔,๓๐๐ บาท	คือ
(ก) กรมโยธาธิการและผังเมือง		๔,๒๒๔,๐๙๔,๓๐๐ บาท	
(๘) กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๔,๐๒๘,๒๐๐ บาท	คือ
(ก) กรมอนามัย		๔,๐๒๘,๒๐๐ บาท	
(๙) รัฐวิสาหกิจ	รวม	๒,๗๔๓,๗๒๓,๘๐๐ บาท	คือ
(ก) การประปาส่วนภูมิภาค		๒,๐๙๕,๕๘๘,๘๐๐ บาท	
(ข) องค์การจัดการน้ำเสีย		๖๔๘,๑๓๕,๐๐๐ บาท	

๖. แผนงานบูรณาการป้องกัน ปราบปราม และบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๔,๒๖๑,๖๙๕,๔๐๐ บาท ประกอบด้วย

(๑) สำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๑๓๖,๑๗๔,๑๐๐ บาท	คือ
(ก) กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร		๑๓๖,๑๗๔,๑๐๐ บาท	
(๒) กระทรวงกลาโหม	รวม	๒๘๓,๕๘๐,๗๐๐ บาท	คือ
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม		๒,๑๕๙,๒๐๐ บาท	
(ข) กองทัพบก		๑๙๘,๔๒๑,๕๐๐ บาท	
(ค) กองทัพเรือ		๔๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ง) กองทัพอากาศ		๑๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(จ) กองบัญชาการกองทัพไทย		๒๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๓) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท	คือ
(ก) กรมกิจการเด็กและเยาวชน		๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๔) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม	รวม	๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท	คือ
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม		๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๕) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๙๓,๒๒๔,๙๐๐ บาท	คือ
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย		๑๖,๗๙๙,๙๐๐ บาท	
(ข) กรมการปกครอง		๖๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ค) กรมการพัฒนาชุมชน		๑๕,๔๒๕,๐๐๐ บาท	

(๖) กระทรวงยุติธรรม	รวม	๑,๗๘๓,๗๗๙,๕๐๐ บาท	คือ
(ก) กรมคุมประพฤติ		๓๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ข) กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน		๑๕,๙๗๙,๕๐๐ บาท	
(ค) กรมราชทัณฑ์		๗๓,๘๐๐,๐๐๐ บาท	
(ง) สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด		๑,๓๓๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๗) กระทรวงแรงงาน	รวม	๒๐,๕๕๗,๗๐๐ บาท	คือ
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน		๑๒,๗๑๔,๗๐๐ บาท	
(ข) กรมสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงาน		๗,๘๔๓,๐๐๐ บาท	
(๘) กระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๙๘,๙๓๐,๘๐๐ บาท	คือ
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ		๑๕,๔๘๒,๘๐๐ บาท	
(ข) สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน		๖๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ค) สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา		๒๒,๔๔๘,๐๐๐ บาท	
(๙) กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๗๓๙,๕๙๕,๔๐๐ บาท	คือ
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๒๔๑,๘๖๕,๒๐๐ บาท	
(ข) กรมการแพทย์		๒๑๙,๒๔๐,๔๐๐ บาท	
(ค) กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์		๙๔,๐๓๙,๙๐๐ บาท	
(ง) กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ		๑,๔๕๑,๐๐๐ บาท	
(จ) กรมสุขภาพจิต		๑๕๕,๙๙๘,๙๐๐ บาท	
(ฉ) สำนักงานคณะกรรมการ อาหารและยา		๒๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๑๐) ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี			
กระทรวง หรือทบวง	รวม	๑,๐๙๔,๘๕๒,๓๐๐ บาท	คือ
(ก) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๑,๐๘๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ข) สำนักงานป้องกันและปราบปราม การฟอกเงิน		๘,๘๕๒,๓๐๐ บาท	

๗. แผนงานบูรณาการพัฒนาด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ ให้ตั้งเป็นงบประมาณ
รายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๑๐๗,๔๘๑,๐๓๑,๒๐๐ บาท ประกอบด้วย

(๑) สำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๑๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ		๑๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๒) หน่วยงานในกำกับ ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม	รวม	๓๐๒,๔๘๑,๘๐๐ บาท คือ
(ก) สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ		๓๖,๕๖๘,๐๐๐ บาท
(ข) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งชาติ		๒๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(ค) สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศ และภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)		๓๕,๙๑๓,๘๐๐ บาท
(๓) กระทรวงคมนาคม	รวม	๙๗,๓๕๓,๓๒๕,๕๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม		๘๑,๕๗๕,๐๐๐ บาท
(ข) กรมการขนส่งทางบก		๒๓๒,๖๙๙,๗๐๐ บาท
(ค) กรมการขนส่งทางราง		๑๑,๐๕๐,๐๐๐ บาท
(ง) กรมเจ้าท่า		๑,๑๗๒,๖๗๘,๒๐๐ บาท
(จ) กรมทางหลวง		๗๓,๒๘๕,๔๐๖,๐๐๐ บาท
(ฉ) กรมทางหลวงชนบท		๑๘,๐๓๙,๗๕๙,๗๐๐ บาท
(ช) กรมท่าอากาศยาน		๔,๓๙๖,๖๑๒,๒๐๐ บาท
(ซ) สำนักงานนโยบาย และแผนการขนส่งและจราจร		๑๓๓,๕๔๔,๗๐๐ บาท
(๔) กระทรวงพาณิชย์	รวม	๗,๓๘๘,๐๐๐ บาท คือ
(ก) กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ		๗,๓๘๘,๐๐๐ บาท
(๕) กระทรวงแรงงาน	รวม	๑๐,๖๘๖,๕๐๐ บาท คือ
(ก) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน		๑๐,๖๘๖,๕๐๐ บาท
(๖) กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๒๘,๔๕๐,๐๐๐ บาท คือ
(ก) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม		๒๘,๔๕๐,๐๐๐ บาท

(๗) รัฐวิสาหกิจ	รวม	๙,๗๖๒,๖๙๙,๔๐๐ บาท คือ
(ก) การทางพิเศษแห่งประเทศไทย		๑๑,๒๙๑,๐๐๐ บาท
(ข) การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน แห่งประเทศไทย		๔,๘๕๔,๓๙๕,๖๐๐ บาท
(ค) การรถไฟแห่งประเทศไทย		๔,๘๔๗,๐๑๒,๘๐๐ บาท
(ง) สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย		๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๘. แผนงานบูรณาการการพัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่าย
ของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๑,๕๐๖,๔๔๕,๘๐๐ บาท ประกอบด้วย

(๑) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๙๓,๑๐๐,๘๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม		๔๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(ข) กรมวิทยาศาสตร์บริการ		๑๓,๕๐๐,๘๐๐ บาท
(ค) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งชาติ		๓๓,๖๐๐,๐๐๐ บาท
(๒) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๕๗๙,๐๔๗,๕๐๐ บาท คือ
(ก) กรมการข้าว		๒๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท
(ข) กรมตรวจบัญชีสหกรณ์		๑๑,๒๒๘,๓๐๐ บาท
(ค) กรมประมง		๒๗,๖๑๗,๐๐๐ บาท
(ง) กรมปศุสัตว์		๒๖,๒๕๑,๗๐๐ บาท
(จ) กรมพัฒนาที่ดิน		๕๙,๓๙๗,๐๐๐ บาท
(ฉ) กรมส่งเสริมการเกษตร		๒๐๕,๗๔๒,๑๐๐ บาท
(ช) กรมส่งเสริมสหกรณ์		๔,๑๔๙,๐๐๐ บาท
(ซ) กรมหม่อนไหม		๑๐,๓๔๙,๗๐๐ บาท
(ณ) สำนักงานการปฏิรูปที่ดิน เพื่อเกษตรกรรม		๑๙๓,๒๐๑,๗๐๐ บาท
(ญ) สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร		๑๓,๖๑๑,๐๐๐ บาท

(๓) หน่วยงานในกำกับ			
ของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	รวม	๒๑,๘๒๘,๙๐๐ บาท	คือ
(ก) สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ (องค์การมหาชน)		๒๑,๘๒๘,๙๐๐ บาท	
(๔) กระทรวงพาณิชย์	รวม	๑๐๗,๐๒๘,๒๐๐ บาท	คือ
(ก) กรมการค้าภายใน		๗๘,๔๒๘,๒๐๐ บาท	
(ข) กรมพัฒนาธุรกิจการค้า		๒๘,๖๐๐,๐๐๐ บาท	
(๕) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๖๖๒,๙๒๐,๖๐๐ บาท	คือ
(ก) กรมการพัฒนาชุมชน		๖๖๒,๙๒๐,๖๐๐ บาท	
(๖) กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๓๘,๕๑๙,๘๐๐ บาท	คือ
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		๑๙,๐๑๙,๘๐๐ บาท	
(ข) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม		๑๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท	
(๗) หน่วยงานอื่นของรัฐ	รวม	๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท	คือ
(ก) สำนักงานสภาพัฒนาการแห่งชาติ		๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท	

๙. แผนงานบูรณาการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๘๕๖,๕๘๕,๒๐๐ บาท ประกอบด้วย

(๑) หน่วยงานในกำกับ			
ของสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๙,๑๒๓,๐๐๐ บาท	คือ
(ก) สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน)		๙,๑๒๓,๐๐๐ บาท	
(๒) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม			
และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒๓๑,๘๔๔,๙๐๐ บาท	คือ
(ก) กรมวิทยาศาสตร์บริการ		๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ข) มหาวิทยาลัยมหิดล		๒๑,๑๔๐,๓๐๐ บาท	
(ค) สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ		๒๗,๗๐๔,๖๐๐ บาท	

(ง) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ		๑๓๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(จ) สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)		๔๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) กระทรวงพาณิชย์	รวม	๒,๙๖๑,๗๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า		๒,๙๖๑,๗๐๐ บาท
(๔) กระทรวงแรงงาน	รวม	๑๕,๖๗๕,๐๐๐ บาท คือ
(ก) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน		๑๕,๖๗๕,๐๐๐ บาท
(๕) กระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๒๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา		๒๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๖) กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๑๘,๕๕๐,๐๐๐ บาท คือ
(ก) กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์		๑๘,๕๕๐,๐๐๐ บาท
(๗) กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๕๒๘,๑๔๒,๖๐๐ บาท คือ
(ก) กรมโรงงานอุตสาหกรรม		๖,๗๕๓,๒๐๐ บาท
(ข) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม		๘๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(ค) สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย		๗,๐๓๑,๓๐๐ บาท
(ง) สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม		๓๖๒,๒๓๑,๘๐๐ บาท
(จ) สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม		๗๒,๑๒๖,๓๐๐ บาท
(๘) รัฐวิสาหกิจ	รวม	๒๖,๒๘๘,๐๐๐ บาท คือ
(ก) สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย		๒๖,๒๘๘,๐๐๐ บาท

๑๐. แผนงานบูรณาการรัฐบาลดิจิทัล ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณเป็นจำนวน ๒,๔๐๙,๓๙๖,๒๐๐ บาท ประกอบด้วย

(๑) สำนักงานกฤษฎีกาและหน่วยงานในกำกับ	รวม	๕๔๐,๙๖๒,๙๐๐ บาท คือ
---------------------------------------	-----	---------------------

(ก) สำนักงานคณะกรรมการ คุ้มครองผู้บริโภค		๘,๕๕๙,๖๐๐ บาท	
(ข) สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาระบบราชการ		๑๒,๘๕๓,๘๐๐ บาท	
(ค) สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ		๒๓,๘๐๔,๖๐๐ บาท	
(ง) สำนักงานคณะกรรมการ การรักษาความมั่นคง ปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ		๑๑,๓๖๖,๗๐๐ บาท	
(จ) สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)		๑๘,๘๕๗,๕๐๐ บาท	
(ฉ) สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน)		๔๕๙,๐๘๔,๗๐๐ บาท	
(ช) สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (องค์การมหาชน)		๖,๔๓๖,๐๐๐ บาท	
(๒) กระทรวงการคลัง	รวม	๖๗,๘๕๐,๐๐๐ บาท	คือ
(ก) กรมธนารักษ์		๖๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ข) กรมสรรพากร		๒,๘๕๐,๐๐๐ บาท	
(๓) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	รวม	๓๖๔,๐๐๐ บาท	คือ
(ก) กรมพลศึกษา		๓๖๔,๐๐๐ บาท	
(๔) หน่วยงานในกำกับ ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม	รวม	๔๐๒,๙๕๐,๔๐๐ บาท	คือ
(ก) สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ		๒๓,๘๐๕,๐๐๐ บาท	
(ข) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งชาติ		๒๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ค) สถาบันสารสนเทศ ทรัพยากรน้ำ (องค์การมหาชน)		๑๖,๑๕๐,๐๐๐ บาท	
(ง) สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน)		๑๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท	

(จ) สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศ และภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)		๑๑๕,๙๙๕,๔๐๐ บาท
(๕) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร		๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๖) กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑,๑๓๘,๔๖๐,๙๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัล เพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ		๘๓๘,๔๖๐,๙๐๐ บาท
(ข) สำนักงานพัฒนาธุรกรรม ทางอิเล็กทรอนิกส์		๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๗) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	รวม	๗,๑๖๕,๐๐๐ บาท คือ
(ก) กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม		๗,๑๖๕,๐๐๐ บาท
(๘) กระทรวงพาณิชย์	รวม	๒๙,๓๐๐,๐๐๐ บาท คือ
(ก) กรมการค้าต่างประเทศ		๑๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท
(ข) กรมพัฒนาธุรกิจการค้า		๑๔,๘๐๐,๐๐๐ บาท
(๙) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๑๕๗,๕๗๕,๗๐๐ บาท คือ
(ก) กรมที่ดิน		๘๑,๖๘๑,๐๐๐ บาท
(ข) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น		๗๕,๘๙๔,๗๐๐ บาท
(๑๐) กระทรวงยุติธรรม	รวม	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม		๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๑) กระทรวงแรงงาน	รวม	๕,๕๐๙,๐๐๐ บาท คือ
(ก) กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน		๕,๕๐๙,๐๐๐ บาท
(๑๒) กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๔๕,๙๐๓,๔๐๐ บาท คือ
(ก) กรมควบคุมโรค		๒,๐๐๓,๔๐๐ บาท
(ข) กรมอนามัย		๔๓,๙๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๓) กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๗๐๐,๐๐๐ บาท คือ
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		๗๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๔) ส่วนราชการไม่สังกัด

สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง

หรือทบวง

รวม

๑,๖๕๔,๙๐๐ บาท คือ

(ก) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๑,๖๕๔,๙๐๐ บาท

๑๑. แผนงานบูรณาการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๔,๕๗๔,๕๑๓,๙๐๐ บาท ประกอบด้วย

(๑) หน่วยงานในกำกับของสำนักนายกรัฐมนตรี รวม

๖๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ

(ก) สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุม

และนิทรรศการ (องค์การมหาชน)

๖๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

และหน่วยงานในกำกับ

รวม

๕๐๘,๓๖๗,๐๐๐ บาท คือ

(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยว

และกีฬา

๑๐๔,๙๔๑,๓๐๐ บาท

(ข) กรมการท่องเที่ยว

๒๒๗,๘๑๑,๖๐๐ บาท

(ค) องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษ
เพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

(องค์การมหาชน)

๑๗๕,๖๑๔,๑๐๐ บาท

(๓) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

รวม

๓,๓๓๗,๘๐๐ บาท คือ

(ก) กรมส่งเสริมการเกษตร

๓,๓๓๗,๘๐๐ บาท

(๔) กระทรวงคมนาคม

รวม

๑,๕๗๑,๖๐๙,๒๐๐ บาท คือ

(ก) กรมเจ้าท่า

๒๕๕,๐๓๖,๖๐๐ บาท

(ข) กรมทางหลวงชนบท

๑,๓๑๖,๕๗๒,๖๐๐ บาท

(๕) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม และหน่วยงานในกำกับ

รวม

๑๕๐,๐๖๗,๔๐๐ บาท คือ

(ก) กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

๗๔,๖๐๙,๙๐๐ บาท

(ข) กรมทรัพยากรธรณี

๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(ค) กรมป่าไม้

๑๑,๒๙๐,๘๐๐ บาท

(ง) กรมอุทยานแห่งชาติ

สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

๕๒,๑๖๖,๗๐๐ บาท

(จ) สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ (องค์การมหาชน)		๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๖) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๖๙๐,๐๑๐,๓๐๐ บาท	คือ
(ก) กรมการพัฒนาชุมชน		๔๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ข) กรมโยธาธิการและผังเมือง		๖๔๕,๐๑๐,๓๐๐ บาท	
(๗) กระทรวงแรงงาน	รวม	๑๑,๕๖๐,๐๐๐ บาท	คือ
(ก) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน		๑๑,๕๖๐,๐๐๐ บาท	
(๘) กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๒๐๖,๔๘๖,๐๐๐ บาท	คือ
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม		๒๙,๗๙๘,๘๐๐ บาท	
(ข) กรมศิลปากร		๑๖๔,๖๘๗,๒๐๐ บาท	
(ค) สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย		๑๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๙) กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๘,๐๐๓,๖๐๐ บาท	คือ
(ก) กรมการแพทย์แผนไทย และการแพทย์ทางเลือก		๒,๗๐๐,๐๐๐ บาท	
(ข) กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ		๑,๑๑๐,๑๐๐ บาท	
(ค) กรมอนามัย		๔,๑๙๓,๕๐๐ บาท	
(๑๐) รัฐวิสาหกิจ	รวม	๑,๓๕๙,๐๗๒,๖๐๐ บาท	คือ
(ก) การกีฬาแห่งประเทศไทย		๒๐๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ข) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย		๑,๑๕๔,๐๗๒,๖๐๐ บาท	

หมวด ๕

งบประมาณรายจ่ายบุคลากร

มาตรา ๓๘ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบุคลากรภาครัฐ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๗๗๐,๑๕๙,๙๗๕,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักนายกรัฐมนตรีและหน่วยงานในกำกับ	รวม	๖,๗๘๑,๙๑๖,๑๐๐ บาท	คือ
(๑) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี		๒๕๕,๓๐๕,๖๐๐ บาท	
(๒) กรมประชาสัมพันธ์		๙๙๖,๖๐๗,๗๐๐ บาท	
(๓) สำนักข่าวกรองแห่งชาติ		๔๔๙,๓๕๕,๗๐๐ บาท	
(๔) สำนักงบประมาณ		๔๒๘,๔๔๗,๘๐๐ บาท	

(๕) สำนักงานขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ยุทธศาสตร์ชาติ และการสร้าง ความสามัคคีปรองดอง	๗,๕๒๓,๕๐๐ บาท
(๖) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	๒๗๒,๓๘๖,๑๐๐ บาท
(๗) สำนักงานคณะกรรมการ ข้าราชการพลเรือน	๓๕๘,๓๓๗,๕๐๐ บาท
(๘) สำนักงานคณะกรรมการ คุ้มครองผู้บริโภค	๘๘,๘๑๒,๐๐๐ บาท
(๙) สำนักงานคณะกรรมการ นโยบายที่ดินแห่งชาติ	๑๘,๑๑๗,๕๐๐ บาท
(๑๐) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ	๑๑๙,๐๐๑,๗๐๐ บาท
(๑๑) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	๒๘๙,๙๐๐,๒๐๐ บาท
(๑๒) สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ	๑๐๔,๕๑๒,๔๐๐ บาท
(๑๓) สำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ	๗๔,๗๐๔,๙๐๐ บาท
(๑๔) สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ	๒๗๔,๙๑๓,๘๐๐ บาท
(๑๕) สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี	๑๔๐,๙๔๖,๙๐๐ บาท
(๑๖) สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี	๓๕๖,๙๑๗,๔๐๐ บาท
(๑๗) กองอำนวยการรักษาความมั่นคง ภายในราชอาณาจักร	๗๙๐,๕๗๓,๑๐๐ บาท
(๑๘) ศูนย์อำนวยการ รักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล	๓๔,๗๘๑,๗๐๐ บาท
(๑๙) ราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์	๙๖๘,๓๘๘,๐๐๐ บาท
(๒๐) สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ	๖๘,๓๙๔,๙๐๐ บาท
(๒๑) สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน)	๕๘,๗๔๙,๔๐๐ บาท
(๒๒) สถาบันบริหารจัดการธนาคารที่ดิน (องค์การมหาชน)	๑๓,๑๖๖,๒๐๐ บาท
(๒๓) สำนักงานคณะกรรมการ การรักษาความมั่นคง ปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ	๒๐,๘๒๐,๐๐๐ บาท

(๒๔) สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)	๑๓๖,๕๐๗,๑๐๐ บาท
(๒๕) สำนักงานพัฒนาพิงคนคร (องค์การมหาชน)	๗๙,๑๑๕,๒๐๐ บาท
(๒๖) สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน)	๑๔๘,๕๑๐,๔๐๐ บาท
(๒๗) สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน)	๑๕๔,๙๗๘,๐๐๐ บาท
(๒๘) สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (องค์การมหาชน)	๗๒,๑๔๑,๔๐๐ บาท
๒. กระทรวงกลาโหมและหน่วยงานในกำกับ	รวม ๑๐๕,๐๓๔,๕๖๑,๘๐๐ บาท คือ
(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม	๔,๐๓๕,๑๔๗,๔๐๐ บาท
(๒) กองทัพบก	๕๘,๘๙๑,๘๓๓,๖๐๐ บาท
(๓) กองทัพเรือ	๒๑,๒๘๒,๙๓๔,๔๐๐ บาท
(๔) กองทัพอากาศ	๑๓,๔๕๗,๙๓๙,๘๐๐ บาท
(๕) กองบัญชาการกองทัพไทย	๗,๑๐๐,๙๘๘,๖๐๐ บาท
(๖) สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ	๒๖๕,๗๑๘,๐๐๐ บาท
๓. กระทรวงการคลัง	รวม ๑๓,๑๑๕,๘๗๖,๙๐๐ บาท คือ
(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง	๑๒๑,๔๖๒,๖๐๐ บาท
(๒) กรมธนารักษ์	๗๐๙,๗๖๙,๖๐๐ บาท
(๓) กรมบัญชีกลาง	๘๘๕,๒๙๙,๗๐๐ บาท
(๔) กรมศุลกากร	๑,๙๔๐,๘๔๒,๒๐๐ บาท
(๕) กรมสรรพสามิต	๑,๕๑๗,๙๕๓,๘๐๐ บาท
(๖) กรมสรรพากร	๗,๖๔๖,๑๙๐,๔๐๐ บาท
(๗) สำนักงานคณะกรรมการ นโยบายรัฐวิสาหกิจ	๗๐,๔๗๑,๘๐๐ บาท
(๘) สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ	๗๒,๓๖๙,๐๐๐ บาท
(๙) สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง	๑๕๑,๕๑๗,๘๐๐ บาท

๔. กระทรวงการต่างประเทศ	รวม	๓,๖๓๘,๘๖๑,๗๐๐ บาท คือ
(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ		๓,๖๓๘,๘๖๑,๗๐๐ บาท
๕. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา		
และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑,๗๒๕,๘๓๒,๖๐๐ บาท คือ
(๑) สำนักงาน		
ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา		๒๑๑,๒๙๙,๖๐๐ บาท
(๒) กรมการท่องเที่ยว		๘๖๐,๖๕๐,๐๐๐ บาท
(๓) กรมพลศึกษา		๘๐,๔๕๖,๔๐๐ บาท
(๔) มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ		๔๕๙,๐๘๘,๑๐๐ บาท
(๕) องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษ		
เพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน		
(องค์การมหาชน)		๑๑๔,๓๓๘,๕๐๐ บาท
๖. กระทรวงการพัฒนาสังคม		
และความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๒,๗๙๓,๒๘๐,๙๐๐ บาท คือ
(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม		
และความมั่นคงของมนุษย์		๘๒๒,๙๙๑,๕๐๐ บาท
(๒) กรมกิจการเด็กและเยาวชน		๖๐๗,๓๐๗,๘๐๐ บาท
(๓) กรมกิจการผู้สูงอายุ		๑๑๐,๑๑๔,๐๐๐ บาท
(๔) กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว		๒๐๕,๐๒๑,๔๐๐ บาท
(๕) กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ		๗๗๗,๕๙๓,๖๐๐ บาท
(๖) กรมส่งเสริมและพัฒนา		
คุณภาพชีวิตคนพิการ		๒๗๐,๒๕๒,๖๐๐ บาท
๗. กระทรวงการอุดมศึกษา		
วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม		
และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๗๕,๗๓๗,๒๘๐,๔๐๐ บาท คือ
(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา		
วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม		๗๘๔,๐๓๗,๒๐๐ บาท
(๒) กรมวิทยาศาสตร์บริการ		๑๘๐,๖๒๘,๑๐๐ บาท
(๓) สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ		๑๐๘,๐๖๐,๒๐๐ บาท

(๔) สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ	๑๒๐,๖๑๑,๔๐๐ บาท
(๕) สถาบันวิทยาลัยชุมชน	๒๖๙,๕๗๕,๔๐๐ บาท
(๖) มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์	๒๖๑,๗๔๘,๒๐๐ บาท
(๗) มหาวิทยาลัยนครพนม	๓๗๔,๔๓๓,๙๐๐ บาท
(๘) มหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์	๓๑๘,๗๕๗,๗๐๐ บาท
(๙) มหาวิทยาลัยนเรศวร	๑,๗๓๗,๘๓๘,๗๐๐ บาท
(๑๐) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	๗๙๐,๐๔๕,๓๐๐ บาท
(๑๑) มหาวิทยาลัยรามคำแหง	๙๓๔,๗๑๔,๗๐๐ บาท
(๑๒) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช	๖๓๒,๗๗๐,๔๐๐ บาท
(๑๓) มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	๕๓๗,๓๖๗,๓๐๐ บาท
(๑๔) สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน	๑๐๕,๔๒๒,๙๐๐ บาท
(๑๕) มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี	๑๙๔,๑๖๒,๒๐๐ บาท
(๑๖) มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร	๒๓๗,๒๑๙,๐๐๐ บาท
(๑๗) มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	๒๗๒,๙๗๖,๐๐๐ บาท
(๑๘) มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ	๙๙,๕๓๗,๙๐๐ บาท
(๑๙) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	๓๘๓,๘๒๖,๘๐๐ บาท
(๒๐) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	๔๕๔,๕๔๔,๔๐๐ บาท
(๒๑) มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี	๒๔๙,๖๔๗,๔๐๐ บาท
(๒๒) มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	๒๑๕,๔๒๗,๔๐๐ บาท
(๒๓) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม	๓๓๓,๔๕๒,๗๐๐ บาท
(๒๔) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	๓๔๗,๒๙๖,๐๐๐ บาท
(๒๕) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช	๒๙๑,๑๗๙,๙๐๐ บาท
(๒๖) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์	๓๔๔,๔๗๔,๕๐๐ บาท
(๒๗) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	๔๑๒,๕๕๑,๙๐๐ บาท
(๒๘) มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	๒๖๓,๐๖๔,๐๐๐ บาท
(๒๙) มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	๓๖๔,๗๓๕,๓๐๐ บาท
(๓๐) มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา	๒๗๐,๙๖๑,๔๐๐ บาท
(๓๑) มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม	๓๕๕,๖๙๐,๙๐๐ บาท
(๓๒) มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	๒๘๓,๓๒๔,๑๐๐ บาท

(๓๓) มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์	๒๕๖,๒๙๘,๐๐๐ บาท
(๓๔) มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	๒๓๗,๒๖๓,๓๐๐ บาท
(๓๕) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	๒๕๐,๑๒๔,๕๐๐ บาท
(๓๖) มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	๒๖๓,๙๗๖,๑๐๐ บาท
(๓๗) มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด	๑๐๐,๙๖๐,๑๐๐ บาท
(๓๘) มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์	๒๒๖,๗๕๖,๕๐๐ บาท
(๓๙) มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี	๒๖๓,๔๗๑,๙๐๐ บาท
(๔๐) มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	๒๘๐,๕๙๔,๒๐๐ บาท
(๔๑) มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย	๒๖๓,๐๗๓,๖๐๐ บาท
(๔๒) มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี	๓๑๕,๔๔๙,๕๐๐ บาท
(๔๓) มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ	๑๑๕,๓๙๐,๖๐๐ บาท
(๔๔) มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	๓๒๗,๓๕๓,๔๐๐ บาท
(๔๕) มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	๓๓๒,๓๙๒,๖๐๐ บาท
(๔๖) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	๔๔๔,๗๒๘,๘๐๐ บาท
(๔๗) มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	๓๗๗,๔๐๓,๕๐๐ บาท
(๔๘) มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์	๒๙๐,๖๐๑,๒๐๐ บาท
(๔๙) มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง	๑๙๓,๙๙๒,๑๐๐ บาท
(๕๐) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี	๓๙๖,๙๖๙,๑๐๐ บาท
(๕๑) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์	๒๗๔,๗๓๘,๐๐๐ บาท
(๕๒) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	๓๗๗,๑๕๗,๙๐๐ บาท
(๕๓) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	๓๘๕,๒๓๗,๘๐๐ บาท
(๕๔) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก	๔๓๖,๑๕๔,๐๐๐ บาท
(๕๕) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	๗๘๘,๓๑๖,๒๐๐ บาท
(๕๖) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	๕๐๒,๒๖๐,๒๐๐ บาท
(๕๗) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	๔๓๗,๘๘๘,๙๐๐ บาท
(๕๘) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา	๗๗๗,๕๔๘,๗๐๐ บาท
(๕๙) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	๖๐๔,๗๕๖,๕๐๐ บาท
(๖๐) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ	๕๑๕,๗๐๐,๕๐๐ บาท

(๖๑) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน	๘๔๓,๙๓๒,๖๐๐ บาท
(๖๒) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	๔,๐๖๘,๙๒๔,๑๐๐ บาท
(๖๓) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	๓,๔๘๙,๗๑๐,๙๐๐ บาท
(๖๔) มหาวิทยาลัยขอนแก่น	๓,๘๙๕,๗๖๖,๕๐๐ บาท
(๖๕) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	๔,๕๙๑,๐๘๒,๘๐๐ บาท
(๖๖) มหาวิทยาลัยทักษิณ	๘๐๒,๗๑๕,๑๐๐ บาท
(๖๗) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	๑,๐๘๓,๔๗๔,๙๐๐ บาท
(๖๘) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ	๑,๔๖๕,๒๕๑,๔๐๐ บาท
(๖๙) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	๙๙๔,๑๑๐,๘๐๐ บาท
(๗๐) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	๓,๐๑๔,๕๑๘,๖๐๐ บาท
(๗๑) มหาวิทยาลัยบูรพา	๑,๒๓๑,๗๗๘,๘๐๐ บาท
(๗๒) มหาวิทยาลัยพะเยา	๗๕๗,๖๓๖,๒๐๐ บาท
(๗๓) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๖๒๐,๗๘๙,๔๐๐ บาท
(๗๔) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย	๓๐๔,๕๑๙,๗๐๐ บาท
(๗๕) มหาวิทยาลัยมหิดล	๑๐,๐๐๖,๒๑๘,๖๐๐ บาท
(๗๖) มหาวิทยาลัยแม่โจ้	๑,๐๑๒,๔๘๓,๕๐๐ บาท
(๗๗) มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	๑,๑๓๒,๗๗๐,๕๐๐ บาท
(๗๘) มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	๗๙๗,๔๒๐,๔๐๐ บาท
(๗๙) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	๒,๔๕๘,๕๕๓,๘๐๐ บาท
(๘๐) มหาวิทยาลัยศิลปากร	๑,๒๖๗,๔๔๕,๓๐๐ บาท
(๘๑) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	๔,๐๗๗,๓๒๘,๘๐๐ บาท
(๘๒) มหาวิทยาลัยสวนดุสิต	๖๑๔,๘๙๑,๒๐๐ บาท
(๘๓) สถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย	๑๓๗,๖๙๓,๒๐๐ บาท
(๘๔) สถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา	๒๕,๕๐๙,๐๐๐ บาท
(๘๕) สถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา	๘๔,๓๑๕,๑๐๐ บาท
(๘๖) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง	๑,๔๕๗,๒๑๓,๑๐๐ บาท
(๘๗) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	๔๐๒,๗๔๘,๗๐๐ บาท
(๘๘) สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ	๑๓๘,๓๓๗,๘๐๐ บาท

(๘๙) สำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม	๑๒๓,๖๖๖,๙๐๐ บาท
(๙๐) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งชาติ	๑,๔๔๕,๒๒๐,๑๐๐ บาท
(๙๑) สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ	๘๘,๕๑๓,๖๐๐ บาท
(๙๒) ศูนย์ความเป็นเลิศด้านชีววิทยาศาสตร์ (องค์การมหาชน)	๔๕,๖๗๔,๘๐๐ บาท
(๙๓) สถาบันเทคโนโลยีนิวกะเลียร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)	๑๘๔,๙๘๘,๔๐๐ บาท
(๙๔) สถาบันวิจัยดาราศาสตร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)	๗๗,๐๕๑,๘๐๐ บาท
(๙๕) สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน)	๑๐๖,๓๑๑,๘๐๐ บาท
(๙๖) สถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำ (องค์การมหาชน)	๑๐๑,๐๒๖,๘๐๐ บาท
(๙๗) สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน)	๓๙,๙๖๑,๓๐๐ บาท
(๙๘) สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศ และภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)	๑๘๑,๐๔๓,๒๐๐ บาท
๘. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และหน่วยงานในกำกับ	รวม ๒๔,๕๕๕,๑๖๗,๓๐๐ บาท คือ
(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	๗๔๓,๙๔๓,๖๐๐ บาท
(๒) กรมการข้าว	๗๐๓,๕๑๓,๕๐๐ บาท
(๓) กรมชลประทาน	๕,๙๓๑,๐๘๘,๙๐๐ บาท
(๔) กรมตรวจบัญชีสหกรณ์	๘๕๔,๕๑๔,๙๐๐ บาท
(๕) กรมประมง	๒,๒๗๖,๘๗๘,๓๐๐ บาท
(๖) กรมปศุสัตว์	๓,๔๓๒,๓๙๑,๒๐๐ บาท

(๗) กรมฝนหลวงและการบินเกษตร	๒๒๒,๑๙๐,๐๐๐ บาท	
(๘) กรมพัฒนาที่ดิน	๑,๐๙๒,๑๘๔,๔๐๐ บาท	
(๙) กรมวิชาการเกษตร	๒,๒๒๔,๙๒๒,๑๐๐ บาท	
(๑๐) กรมส่งเสริมการเกษตร	๓,๕๖๘,๗๔๖,๕๐๐ บาท	
(๑๑) กรมส่งเสริมสหกรณ์	๑,๘๔๕,๑๕๔,๙๐๐ บาท	
(๑๒) กรมหม่อนไหม	๒๘๓,๐๙๒,๒๐๐ บาท	
(๑๓) สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม	๘๐๔,๒๐๔,๙๐๐ บาท	
(๑๔) สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตร และอาหารแห่งชาติ	๙๖,๖๔๒,๙๐๐ บาท	
(๑๕) สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร	๓๓๘,๗๗๘,๙๐๐ บาท	
(๑๖) สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน)	๙๖,๗๑๙,๑๐๐ บาท	
(๑๗) สำนักงานพิพิธภัณฑ์เกษตรเฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน)	๔๐,๒๐๑,๐๐๐ บาท	
๙. กระทรวงคมนาคม	รวม	๙,๖๔๓,๗๘๐,๕๐๐ บาท คือ
(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม		๑๗๐,๐๙๗,๑๐๐ บาท
(๒) กรมการขนส่งทางบก		๑,๙๒๔,๓๕๘,๑๐๐ บาท
(๓) กรมการขนส่งทางราง		๒๓,๑๖๐,๘๐๐ บาท
(๔) กรมเจ้าท่า		๗๒๙,๐๖๔,๙๐๐ บาท
(๕) กรมทางหลวง		๔,๙๒๖,๐๐๖,๖๐๐ บาท
(๖) กรมทางหลวงชนบท		๑,๔๓๗,๖๖๓,๗๐๐ บาท
(๗) กรมท่าอากาศยาน		๓๓๕,๙๗๓,๖๐๐ บาท
(๘) สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่ง และจราจร		๙๗,๔๕๕,๗๐๐ บาท
๑๐. กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑,๖๑๕,๔๓๙,๗๐๐ บาท คือ
(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงดิจิทัล เพื่อเศรษฐกิจและสังคม		๑๙๕,๗๓๖,๐๐๐ บาท

(๒) กรมอุตุนิยมวิทยา		๔๑๙,๘๖๑,๐๐๐ บาท	
(๓) สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ		๕๑,๓๖๒,๑๐๐ บาท	
(๔) สำนักงานสถิติแห่งชาติ		๖๔๖,๗๕๙,๘๐๐ บาท	
(๕) สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์		๑๓๖,๙๘๕,๕๐๐ บาท	
(๖) สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล		๑๖๔,๗๓๕,๓๐๐ บาท	
๑๑. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑๑,๓๓๓,๐๑๓,๑๐๐ บาท	คือ
(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		๙๐๓,๒๖๕,๐๐๐ บาท	
(๒) กรมควบคุมมลพิษ		๑๙๒,๓๔๓,๒๐๐ บาท	
(๓) กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง		๔๖๖,๔๘๔,๙๐๐ บาท	
(๔) กรมทรัพยากรธรณี		๒๑๓,๙๗๙,๖๐๐ บาท	
(๕) กรมทรัพยากรน้ำ		๗๒๗,๙๖๐,๗๐๐ บาท	
(๖) กรมทรัพยากรน้ำบาดาล		๔๒๐,๒๐๙,๒๐๐ บาท	
(๗) กรมป่าไม้		๒,๕๘๗,๕๒๓,๕๐๐ บาท	
(๘) กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม		๑๗๔,๔๗๓,๕๐๐ บาท	
(๙) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช		๕,๓๙๕,๙๒๑,๓๐๐ บาท	
(๑๐) สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		๑๖๑,๔๘๓,๘๐๐ บาท	
(๑๑) สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ (องค์การมหาชน)		๓๗,๙๑๙,๐๐๐ บาท	
(๑๒) องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน)		๕๑,๔๔๙,๔๐๐ บาท	
๑๒. กระทรวงพลังงาน	รวม	๘๓๔,๑๕๔,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงพลังงาน		๒๕๒,๘๘๑,๓๐๐ บาท	
(๒) กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ		๙๐,๑๔๑,๖๐๐ บาท	
(๓) กรมธุรกิจพลังงาน		๑๒๐,๐๙๘,๒๐๐ บาท	

(๔) กรมพัฒนาพลังงานทดแทน และอนุรักษ์พลังงาน		๓๑๒,๙๔๘,๕๐๐ บาท
(๕) สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน		๕๘,๐๘๔,๔๐๐ บาท
๑๓. กระทรวงพาณิชย์และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒,๕๙๕,๙๖๖,๓๐๐ บาท คือ
(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์		๗๗๖,๗๘๑,๗๐๐ บาท
(๒) กรมการค้าต่างประเทศ		๒๓๗,๘๔๐,๑๐๐ บาท
(๓) กรมการค้าภายใน		๒๑๙,๔๐๖,๕๐๐ บาท
(๔) กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ		๑๐๘,๐๒๓,๙๐๐ บาท
(๕) กรมทรัพย์สินทางปัญญา		๑๗๔,๙๘๕,๙๐๐ บาท
(๖) กรมพัฒนาธุรกิจการค้า		๒๑๖,๘๐๗,๓๐๐ บาท
(๗) กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ		๖๙๙,๑๓๖,๖๐๐ บาท
(๘) สำนักงานนโยบาย และยุทธศาสตร์การค้า		๕๒,๔๘๘,๐๐๐ บาท
(๙) ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน)		๕๐,๔๘๘,๖๐๐ บาท
(๑๐) สถาบันระหว่างประเทศ เพื่อการค้าและการพัฒนา (องค์การมหาชน)		๑๗,๗๕๘,๙๐๐ บาท
(๑๑) สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณี และเครื่องประดับแห่งชาติ (องค์การมหาชน)		๔๒,๒๔๘,๘๐๐ บาท
๑๔. กระทรวงมหาดไทย	รวม	๔๖,๙๔๖,๓๐๑,๙๐๐ บาท คือ
(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย		๑,๘๐๕,๔๑๓,๙๐๐ บาท
(๒) กรมการปกครอง		๓๓,๖๘๒,๘๖๕,๔๐๐ บาท
(๓) กรมการพัฒนาชุมชน		๒,๙๓๙,๐๖๒,๖๐๐ บาท
(๔) กรมที่ดิน		๔,๓๒๖,๒๗๘,๐๐๐ บาท
(๕) กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย		๑,๔๖๒,๗๐๒,๐๐๐ บาท
(๖) กรมโยธาธิการและผังเมือง		๑,๒๙๖,๒๓๙,๐๐๐ บาท
(๗) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น		๑,๔๓๓,๗๔๑,๐๐๐ บาท

๑๕.	กระทรวงยุติธรรมและหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑๐,๕๕๖,๕๔๗,๘๐๐ บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม		๒๓๓,๙๑๗,๖๐๐ บาท	
	(๒) กรมคุมประพฤติ		๑,๒๒๔,๙๔๘,๒๐๐ บาท	
	(๓) กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ		๑๑๐,๖๖๔,๑๐๐ บาท	
	(๔) กรมบังคับคดี		๘๕๑,๓๘๘,๓๐๐ บาท	
	(๕) กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน		๑,๔๒๐,๐๕๙,๖๐๐ บาท	
	(๖) กรมราชทัณฑ์		๕,๑๗๓,๒๘๔,๓๐๐ บาท	
	(๗) กรมสอบสวนคดีพิเศษ		๗๙๓,๒๓๘,๗๐๐ บาท	
	(๘) สถาบันนิติวิทยาศาสตร์		๑๐๕,๒๘๙,๔๐๐ บาท	
	(๙) สำนักงานกิจการยุติธรรม		๔๑,๒๑๗,๓๐๐ บาท	
	(๑๐) สำนักงานคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติด		๕๓๕,๗๑๑,๖๐๐ บาท	
	(๑๑) สถาบันอนุญาโตตุลาการ		๑๑,๙๔๙,๑๐๐ บาท	
	(๑๒) สถาบันเพื่อการยุติธรรม แห่งประเทศไทย (องค์การมหาชน)		๕๔,๘๗๙,๖๐๐ บาท	
๑๖.	กระทรวงแรงงานและหน่วยงานในกำกับ	รวม	๓,๘๒๗,๐๗๑,๕๐๐ บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน		๕๑๒,๕๘๔,๖๐๐ บาท	
	(๒) กรมการจัดหางาน		๗๒๑,๒๖๓,๗๐๐ บาท	
	(๓) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน		๙๑๘,๑๒๑,๐๐๐ บาท	
	(๔) กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน		๗๔๕,๔๓๓,๘๐๐ บาท	
	(๕) สำนักงานประกันสังคม		๙๐๙,๐๒๑,๘๐๐ บาท	
	(๖) สถาบันส่งเสริม ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน)		๒๐,๖๔๖,๖๐๐ บาท	
๑๗.	กระทรวงวัฒนธรรมและหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒,๔๕๒,๑๒๕,๖๐๐ บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม		๙๗๒,๔๓๙,๖๐๐ บาท	
	(๒) กรมการศาสนา		๓๔,๖๗๘,๘๐๐ บาท	
	(๓) กรมศิลปากร		๖๓๓,๙๖๘,๑๐๐ บาท	

(๔) กรมส่งเสริมวัฒนธรรม	๑๒๒,๗๖๐,๕๐๐ บาท	
(๕) สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	๕๖๕,๑๖๙,๘๐๐ บาท	
(๖) สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย	๒๗,๗๘๘,๙๐๐ บาท	
(๗) ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)	๒๐,๓๗๖,๗๐๐ บาท	
(๘) ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน)	๔๒,๘๘๒,๘๐๐ บาท	
(๙) หอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน)	๓๒,๐๖๐,๔๐๐ บาท	
๑๘. กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานในกำกับ	รวม ๒๑๑,๘๘๙,๓๔๘,๑๐๐ บาท	คือ
(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	๘,๖๒๓,๒๖๓,๗๐๐ บาท	
(๒) สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน	๑๙๔,๐๗๗,๕๙๗,๑๐๐ บาท	
(๓) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	๘,๖๑๕,๓๗๐,๓๐๐ บาท	
(๔) สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา	๗๘,๗๓๐,๕๐๐ บาท	
(๕) สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	๑๔๓,๖๑๕,๕๐๐ บาท	
(๖) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการ และสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา	๑๑๑,๙๓๔,๔๐๐ บาท	
(๗) สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา	๖๑,๙๔๕,๓๐๐ บาท	
(๘) โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์	๑๐๕,๕๘๙,๙๐๐ บาท	
(๙) สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)	๒๖,๙๑๑,๐๐๐ บาท	
(๑๐) สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมิน คุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)	๔๔,๓๙๐,๔๐๐ บาท	
๑๙. กระทรวงสาธารณสุขและหน่วยงานในกำกับ	รวม ๑๑๕,๐๐๘,๓๑๓,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	๑๐๑,๓๘๖,๓๙๘,๑๐๐ บาท	
(๒) กรมการแพทย์	๔,๙๒๒,๖๓๐,๑๐๐ บาท	
(๓) กรมการแพทย์แผนไทย และการแพทย์ทางเลือก	๑๒๘,๗๗๗,๑๐๐ บาท	
(๔) กรมควบคุมโรค	๑,๙๒๔,๒๖๕,๗๐๐ บาท	

(๕) กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์		๕๙๐,๙๘๕,๖๐๐ บาท	
(๖) กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ		๔๐๐,๖๐๓,๒๐๐ บาท	
(๗) กรมสุขภาพจิต		๒,๐๑๔,๕๙๒,๐๐๐ บาท	
(๘) กรมอนามัย		๑,๑๘๗,๗๖๖,๘๐๐ บาท	
(๙) สถาบันพระบรมราชชนก		๑,๓๑๓,๖๑๓,๘๐๐ บาท	
(๑๐) สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา		๓๖๔,๕๖๒,๑๐๐ บาท	
(๑๑) สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ		๘๕,๗๗๕,๖๐๐ บาท	
(๑๒) สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข		๓๔,๕๐๖,๙๐๐ บาท	
(๑๓) สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ		๕๙๓,๖๓๗,๒๐๐ บาท	
(๑๔) สถาบันวัคซีนแห่งชาติ		๑๕,๔๑๘,๓๐๐ บาท	
(๑๕) สถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล (องค์การมหาชน)		๔๔,๗๘๑,๐๐๐ บาท	
๒๐. กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๑,๖๑๖,๙๔๖,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		๕๒๓,๘๙๒,๐๐๐ บาท	
(๒) กรมโรงงานอุตสาหกรรม		๒๓๕,๗๔๕,๕๐๐ บาท	
(๓) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม		๓๖๐,๒๙๑,๓๐๐ บาท	
(๔) กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่		๒๐๕,๕๓๐,๔๐๐ บาท	
(๕) สำนักงานคณะกรรมการ อ้อยและน้ำตาลทราย		๕๔,๖๐๑,๘๐๐ บาท	
(๖) สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม		๑๗๓,๗๕๑,๒๐๐ บาท	
(๗) สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม		๖๓,๑๓๔,๓๐๐ บาท	
๒๑. ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง และหน่วยงานภายใต้ การควบคุมดูแลของนายกรัฐมนตรี	รวม	๘๓,๔๑๐,๔๖๓,๘๐๐ บาท	คือ
(๑) ศูนย์อำนวยการบริหาร จังหวัดชายแดนภาคใต้		๙๒,๕๓๐,๘๐๐ บาท	
(๒) สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ		๓๐๕,๗๕๘,๒๐๐ บาท	

(๓) สำนักงานคณะกรรมการพิเศษ เพื่อประสานงานโครงการ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ		๘๔,๓๑๐,๘๐๐ บาท
(๔) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๘๐,๗๕๐,๗๖๐,๔๐๐ บาท
(๕) สำนักงานป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน		๒๙๓,๓๗๖,๖๐๐ บาท
(๖) สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ		๑,๖๐๕,๕๐๔,๗๐๐ บาท
(๗) สำนักงานราชบัณฑิตยสภา		๘๗,๗๘๖,๑๐๐ บาท
(๘) สำนักงานคณะกรรมการ นโยบายเขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก		๑๘๐,๗๘๑,๘๐๐ บาท
(๙) สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม		๙,๖๕๔,๔๐๐ บาท
๒๒. รัฐวิสาหกิจ	รวม	๒,๕๒๕,๑๕๓,๙๐๐ บาท คือ
(๑) การกีฬาแห่งประเทศไทย		๒๘๐,๕๘๗,๖๐๐ บาท
(๒) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย		๙๕๖,๒๓๐,๔๐๐ บาท
(๓) การรถไฟแห่งประเทศไทย		๓๑๓,๒๖๑,๐๐๐ บาท
(๔) สถาบันการบินพลเรือน		๘๖,๗๘๔,๗๐๐ บาท
(๕) สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แห่งประเทศไทย		๔๓๒,๗๐๕,๘๐๐ บาท
(๖) องค์การจัดการน้ำเสีย		๖๐,๗๑๘,๖๐๐ บาท
(๗) องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร		๑๖,๘๘๓,๗๐๐ บาท
(๘) องค์การพิพิธภัณฑ์ วิทยาศาสตร์แห่งชาติ		๑๐๓,๖๔๖,๒๐๐ บาท
(๙) องค์การสวนพฤกษศาสตร์		๖๖,๒๕๙,๔๐๐ บาท
(๑๐) องค์การสวนสัตว์แห่งประเทศไทย		๑๘๑,๙๓๗,๕๐๐ บาท
(๑๑) องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้		๒๖,๑๓๙,๐๐๐ บาท
๒๓. หน่วยงานของรัฐสภา	รวม	๔,๔๑๔,๕๘๘,๙๐๐ บาท คือ
(๑) สถาบันพระปกเกล้า		๑๐๓,๗๔๕,๔๐๐ บาท
(๒) สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา		๑,๔๑๙,๘๖๑,๘๐๐ บาท

(๓) สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร	๒,๘๙๐,๙๘๑,๗๐๐ บาท
๒๔. หน่วยงานของศาล	รวม ๑๕,๐๒๖,๒๑๘,๙๐๐ บาท คือ
(๑) สำนักงานศาลปกครอง	๑,๙๔๒,๙๓๐,๖๐๐ บาท
(๒) สำนักงานศาลยุติธรรม	๑๒,๙๐๕,๒๓๑,๖๐๐ บาท
(๓) สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ	๑๗๘,๐๕๖,๗๐๐ บาท
๒๕. หน่วยงานขององค์กรอิสระและองค์กรอัยการ	รวม ๑๒,๗๘๘,๙๓๖,๕๐๐ บาท คือ
(๑) สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน	๑,๘๘๕,๓๖๗,๔๐๐ บาท
(๒) สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง	๑,๓๙๖,๕๗๗,๑๐๐ บาท
(๓) สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ	๑,๕๐๗,๐๔๐,๘๐๐ บาท
(๔) สำนักงานคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	๑๔๖,๙๑๖,๕๐๐ บาท
(๕) สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน	๒๕๐,๕๕๑,๗๐๐ บาท
(๖) สำนักงานอัยการสูงสุด	๗,๖๑๒,๔๘๓,๐๐๐ บาท
๒๖. หน่วยงานอื่นของรัฐ	รวม ๒๘๒,๘๒๖,๘๐๐ บาท คือ
(๑) สำนักงานคณะกรรมการ การแข่งขันทางการค้า	๗๘,๔๕๙,๐๐๐ บาท
(๒) สำนักงานสภากษัตริย์แห่งชาติ	๒๐๔,๓๖๗,๘๐๐ บาท

หมวด ๖

งบประมาณรายจ่ายสำหรับทุนหมุนเวียน

มาตรา ๓๙ งบประมาณรายจ่ายสำหรับทุนหมุนเวียน ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๑๙๕,๓๗๐,๔๐๒,๙๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. ทุนหมุนเวียนที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล	รวม ๖,๑๓๖,๙๖๒,๕๐๐ บาท คือ
(๑) กองทุนการออมแห่งชาติ	๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๒) กองทุนจัดรูปที่ดินเพื่อพัฒนาพื้นที่	๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา	๕,๖๕๒,๒๘๗,๔๐๐ บาท
(๔) กองทุนยุติธรรม	๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๕) กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ	๑๒๔,๖๗๕,๑๐๐ บาท
๒. ทุนหมุนเวียนที่ไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคล	รวม ๑๘๙,๒๓๓,๔๔๐,๔๐๐ บาท คือ
(๑) สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม สำหรับกองทุนส่งเสริม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	๕๗๙,๑๙๐,๑๐๐ บาท
(๒) สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง สำหรับกองทุนประชารัฐ สวัสดิการเพื่อเศรษฐกิจฐานรากและสังคม	๓๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ สำหรับกองทุนเพื่อการป้องกัน และปราบปรามการค้ามนุษย์	๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๔) กรมกิจการเด็กและเยาวชน สำหรับกองทุนคุ้มครองเด็ก	๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๕) กรมกิจการผู้สูงอายุ สำหรับกองทุนผู้สูงอายุ	๖๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๖) กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว สำหรับกองทุนส่งเสริม ความเท่าเทียมระหว่างเพศ	๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๗) กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ สำหรับกองทุนส่งเสริม การจัดสวัสดิการสังคม	๘๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๘) สำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม สำหรับกองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม	๑๔,๑๗๖,๐๕๓,๘๐๐ บาท
(๙) กรมชลประทาน สำหรับกองทุนจัดรูปที่ดิน	๙๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๐) สำนักงานเศรษฐกิจ การเกษตร สำหรับกองทุน ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตรเพื่อเพิ่ม ขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศ	๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๑) กรมการค้าภายใน สำหรับกองทุนรวม เพื่อช่วยเหลือเกษตรกร	๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๒) กรมการพัฒนาชุมชน สำหรับกองทุน พัฒนาบทบาทสตรี	๖๒,๓๓๕,๒๐๐ บาท
(๑๓) กรมการศาสนา สำหรับกองทุน ส่งเสริมการเผยแผ่พระพุทธศาสนา เฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา	๙,๒๒๓,๒๐๐ บาท
(๑๔) กรมศิลปากร สำหรับกองทุน ส่งเสริมงานจดหมายเหตุ	๑๔,๙๓๐,๒๐๐ บาท
(๑๕) กรมส่งเสริมวัฒนธรรม สำหรับกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม	๗๖,๐๙๕,๘๐๐ บาท
(๑๖) สำนักงานศิลปวัฒนธรรม ร่วมสมัย สำหรับกองทุนส่งเสริมศิลปะร่วมสมัย	๖,๒๖๘,๑๐๐ บาท
(๑๗) กรมการแพทย์แผนไทย และการแพทย์ทางเลือก สำหรับกองทุนภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย	๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๘) สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ สำหรับกองทุนการแพทย์ฉุกเฉิน	๑,๑๘๓,๑๕๐,๐๐๐ บาท
(๑๙) สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ สำหรับกองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ	๑๔๐,๕๕๐,๑๙๔,๐๐๐ บาท
(๒๐) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำหรับกองทุนเพื่อการสืบสวน และสอบสวนคดีอาญา	๕๐๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๒๑) สำนักงานคณะกรรมการ นโยบายเขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก สำหรับกองทุน พัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก	๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๒๒) สำนักงานเลขาธิการ สภาผู้แทนราษฎร สำหรับกองทุน เพื่อผู้เคยเป็นสมาชิกรัฐสภา	๑๖๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๒๓) สำนักงานคณะกรรมการ

การเลือกตั้ง สำหรับกองทุน

เพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

๙๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๒๔) สำนักงานคณะกรรมการ

ป้องกันและปราบปราม

การทุจริตแห่งชาติ สำหรับกองทุน

ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

หมวด ๗

งบประมาณรายจ่ายเพื่อการชำระหนี้ภาครัฐ

มาตรา ๔๐ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบริหารจัดการหนี้ภาครัฐ ให้ตั้งเป็น
งบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๒๙๗,๖๓๑,๔๓๘,๙๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. กระทรวงการคลัง	รวม ๒๔๙,๔๗๐,๒๙๘,๔๐๐ บาท คือ
(๑) สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ	๒๔๙,๔๗๐,๒๙๘,๔๐๐ บาท
๒. รัฐวิสาหกิจ	รวม ๔๘,๑๖๑,๑๔๐,๕๐๐ บาท คือ
(๑) การเคหะแห่งชาติ	๖๓,๓๑๕,๖๐๐ บาท
(๒) การรถไฟฯขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย	๗,๘๙๖,๖๑๘,๗๐๐ บาท
(๓) การรถไฟแห่งประเทศไทย	๑๐,๒๓๒,๙๔๗,๕๐๐ บาท
(๔) ธนาคารเพื่อการเกษตร
และสหกรณ์การเกษตร	๒๗,๗๘๖,๕๓๕,๘๐๐ บาท
(๕) องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ	๒,๑๘๑,๗๒๒,๙๐๐ บาท

หมวด ๘

งบประมาณรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลัง

มาตรา ๔๑ งบประมาณรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลัง ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕๙๖,๖๖๖,๗๐๐ บาท
จำแนกดังนี้

(๑) แผนงานรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลัง	๕๙๖,๖๖๖,๗๐๐ บาท

หมวด ๙

งบประมาณรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินทุนสำรองจ่าย

มาตรา ๔๒ งบประมาณรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินทุนสำรองจ่าย ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒๔,๙๗๘,๕๖๐,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

(๑) แผนงานรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินทุนสำรองจ่าย ๒๔,๙๗๘,๕๖๐,๐๐๐ บาท

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อให้หน่วยรับงบประมาณได้มี
กรอบวงเงินงบประมาณสำหรับใช้จ่ายในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกทำยพระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

ความเป็นมา

ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ เสนอโดยคณะรัฐมนตรีต่อสภาผู้แทนราษฎรโดยมีหลักการสำคัญ คือ ตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นจำนวนไม่เกิน ๓,๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๓,๐๗๔,๔๒๔,๗๗๓,๓๐๐ บาทเพื่อชดใช้เงินคงคลัง เป็นจำนวน ๕๙๖,๖๖๖,๗๐๐ บาท และเพื่อชดใช้เงินทุนสำรองจ่าย เป็นจำนวน ๒๔,๙๗๘,๕๖๐,๐๐๐ บาท

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๓๑ พฤษภาคม ถึงวันพฤหัสบดีที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๖๔ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่หนึ่งรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๗๒ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด กำหนดแปรญัตติภายใน ๓๐ วัน จากนั้น ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๔ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๔ ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ และครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ วันเสาร์ที่ ๒๑ และวันอาทิตย์ที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๔ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณารายละเอียดในวาระที่สอง และพิจารณาลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว และส่งร่างพระราชบัญญัติไปยังวุฒิสภาเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๔

ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๔ ที่ประชุมมีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๔๒ คน เพื่อพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัตินี้ โดยเมื่อวันจันทร์ที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๔ ประธานวุฒิสภาได้ส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้วไปยังคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาศึกษาและรายงานความเห็นต่อประธานวุฒิสภาภายใน ๑๐ วัน และในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ ที่ประชุมพิจารณารายละเอียดในวาระที่สองและลงมติในวาระที่สาม เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว สาระสำคัญมีดังนี้

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๘ ตอนที่ ๖๒ ก วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๔ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

เพื่อให้หน่วยรับงบประมาณได้มีกรอบวงเงินงบประมาณสำหรับใช้จ่ายในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๙ หมวด มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔๒ มาตรา โดยจำแนกรายการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

การจำแนกรายการงบประมาณรายจ่าย	ตั้งไว้จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
๑. งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ (มาตรา ๔)	๓,๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐๐.๐๐
๒. งบประมาณรายจ่ายงบกลาง (มาตรา ๖)	๕๘๗,๔๐๙,๓๓๖,๙๐๐	๑๘.๙๕
๓. สำนักนายกรัฐมนตรีและหน่วยงานในกำกับ (มาตรา ๗)	๒๔,๒๖๐,๖๒๑,๒๐๐	๐.๗๘
๔. กระทรวงกลาโหมและหน่วยงานในกำกับ (มาตรา ๘)	๙๒,๗๕๓,๒๗๙,๐๐๐	๒.๙๙
๕. กระทรวงการคลังและหน่วยงานในกำกับ (มาตรา ๙)	๑๐,๙๔๘,๗๙๗,๑๐๐	๐.๓๕
๖. กระทรวงการต่างประเทศ (มาตรา ๑๐)	๓,๗๔๔,๙๔๒,๓๐๐	๐.๑๒
๗. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาและ หน่วยงานในกำกับ (มาตรา ๑๑)	๒,๘๓๕,๒๙๓,๗๐๐	๐.๐๙
๘. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์ และหน่วยงานในกำกับ (มาตรา ๑๒)	๒๑,๔๑๑,๑๓๓,๘๐๐	๐.๖๙
๙. กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม และหน่วยงานในกำกับ (มาตรา ๑๓)	๔๕,๑๑๙,๓๒๐,๓๐๐	๑.๔๖
๑๐. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์และ หน่วยงานในกำกับ (มาตรา ๑๔)	๓๔,๖๘๔,๙๒๔,๖๐๐	๑.๑๒
๑๑. กระทรวงคมนาคม (มาตรา ๑๕)	๕๗,๑๕๔,๔๑๕,๑๐๐	๑.๘๔
๑๒. กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และหน่วยงาน ในกำกับ (มาตรา ๑๖)	๓,๘๒๑,๓๐๑,๕๐๐	๐.๑๒
๑๓. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมและ หน่วยงานในกำกับ (มาตรา ๑๗)	๑๑,๒๓๕,๗๑๓,๖๐๐	๐.๓๖
๑๔. กระทรวงพลังงาน (มาตรา ๑๘)	๑,๘๗๓,๑๒๙,๓๐๐	๐.๐๖
๑๕. กระทรวงพาณิชย์และหน่วยงานในกำกับ (มาตรา ๑๙)	๓,๖๐๑,๘๐๕,๓๐๐	๐.๑๒
๑๖. กระทรวงมหาดไทย (มาตรา ๒๐)	๒๕๙,๕๙๓,๘๗๘,๕๐๐	๘.๓๗
๑๗. กระทรวงยุติธรรมและหน่วยงานในกำกับ (มาตรา ๒๑)	๑๑,๘๐๓,๔๘๓,๘๐๐	๐.๓๘
๑๘. กระทรวงแรงงานและหน่วยงานในกำกับ (มาตรา ๒๒)	๔๕,๗๒๓,๔๒๘,๐๐๐	๑.๔๗
๑๙. กระทรวงวัฒนธรรมและหน่วยงานใน กำกับ (มาตรา ๒๓)	๔,๒๘๘,๓๗๐,๒๐๐	๐.๑๔
๒๐. กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานใน กำกับ (มาตรา ๒๔)	๑๑๗,๙๒๗,๖๓๙,๕๐๐	๓.๘๐

การจําแนกรายการงบประมาณรายจ่าย	ตั้งไว้จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
๒๑. กระทรวงสาธารณสุขและหน่วยงานในกำกับ (มาตรา ๒๕)	๓๗,๕๔๓,๒๓๖,๙๐๐	๑.๒๑
๒๒. กระทรวงอุตสาหกรรม (มาตรา ๒๖)	๒,๑๒๘,๒๙๘,๑๐๐	๐.๐๗
๒๓. ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวงและหน่วยงานภายใต้การควบคุมดูแลของนายกรัฐมนตรี (มาตรา ๒๗)	๓๗,๓๐๓,๐๖๒,๗๐๐	๑.๒๐
๒๔. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด (มาตรา ๒๘)	๑๗,๔๑๑,๐๑๒,๓๐๐	๐.๕๖
๒๕. รัฐวิสาหกิจ (มาตรา ๒๙)	๖๑,๙๔๔,๔๐๔,๔๐๐	๒.๐๐
๒๖. หน่วยงานของรัฐสภา (มาตรา ๓๐)	๓,๖๗๓,๕๔๙,๙๐๐	๐.๑๒
๒๗. หน่วยงานของศาล (มาตรา ๓๑)	๗,๙๑๔,๕๙๐,๕๐๐	๐.๒๖
๒๘. หน่วยงานขององค์กรอิสระและองค์กรอัยการ (มาตรา ๓๒)	๕,๓๔๖,๑๘๓,๔๐๐	๐.๑๗
๒๙. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (มาตรา ๓๓)	๗๖,๔๑๐,๔๗๒,๐๐๐	๒.๔๖
๓๐. หน่วยงานอื่นของรัฐ เช่น สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ (มาตรา ๓๔)	๑๙๑,๐๕๕,๐๐๐	๐.๐๑
๓๑. สภากาชาดไทย (มาตรา ๓๕)	๘,๒๖๕,๔๔๒,๗๐๐	๐.๒๗
๓๒. ส่วนราชการในพระองค์ (มาตรา ๓๖)	๘,๗๖๑,๓๙๐,๘๐๐	๐.๒๘
๓๓. แผนงานบูรณาการ (มาตรา ๓๗)	๒๐๔,๑๗๙,๔๔๔,๑๐๐	๖.๕๙
๓๔. แผนงานบุคลากรภาครัฐ (มาตรา ๓๘)	๗๗๐,๑๕๙,๙๗๕,๐๐๐	๒๔.๘๔
๓๕. ทุนหมุนเวียน (มาตรา ๓๙)	๑๙๕,๓๗๐,๔๐๒,๙๐๐	๖.๓๐
๓๖. แผนงานบริหารจัดการหนี้ภาครัฐ (มาตรา ๔๐)	๒๙๗,๖๓๑,๔๓๘,๙๐๐	๙.๖๐
๓๗. งบประมาณรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลัง (มาตรา ๔๑)	๕๙๖,๖๖๖,๗๐๐	๐.๐๒
๓๘. งบประมาณรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินทุนสำรองจ่าย (มาตรา ๔๒)	๒๔,๙๗๘,๕๖๐,๐๐๐	๐.๘๑

ในการบังคับใช้โดยกำหนดให้กระทรวงการคลังมีอำนาจสั่งจ่ายเงินแผ่นดินตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ หรือตามที่สำนักงบประมาณจะได้จัดสรร หรือตามที่จะได้มีการโอนเปลี่ยนแปลงตามกฎหมาย

วนิดา อินทรอํานวย / จัดทำ

พระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๑๓)

พ.ศ. ๒๕๖๔

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔

เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๖๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๖/๑) ของมาตรา ๔๑/๘ แห่งพระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๖๐

“(๖/๑) ออกระเบียบเกี่ยวกับการกำหนดเบี้ยประชุมสำหรับข้าราชการตุลาการศาลปกครอง
ซึ่งเข้าร่วมการประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารศาลปกครองให้รวมถึงการออกระเบียบเกี่ยวกับการกำหนดเบี้ยประชุมสำหรับข้าราชการตุลาการศาลปกครอง ซึ่งเข้าร่วมการประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๑๙๓ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งบัญญัติให้ศาลปกครองมีระบบเงินเดือนและค่าตอบแทนเป็นการเฉพาะตามความเหมาะสมตามที่กฎหมายบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๑๔)

พ.ศ. ๒๕๖๔

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๘) ของมาตรา ๔๑/๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๘) ออกระเบียบเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการ การสงเคราะห์ เงินค่าตอบแทนพิเศษและ สิทธิและประโยชน์อื่นของข้าราชการตุลาการศาลปกครอง ข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง และ พนักงานราชการและลูกจ้างสำนักงานศาลปกครอง”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารศาลปกครองในการออกระเบียบเกี่ยวกับเงินค่าตอบแทนพิเศษและสิทธิและประโยชน์อื่นของข้าราชการตุลาการศาลปกครอง ข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง และพนักงานราชการและลูกจ้างสำนักงานศาลปกครอง อันจะเป็นมาตรการสำคัญอย่างหนึ่งในการเพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างขวัญกำลังใจและแรงจูงใจในการปฏิบัติราชการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจในการอำนวยความยุติธรรมทางปกครองแก่บุคลากรของศาลปกครอง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๔

ความเป็นมา

เนื่องจากพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นฉบับแรกของเรื่องนี้ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่กำหนดให้จัดตั้งศาลปกครองขึ้น และต้องมีหน่วยงานธุรการของศาลปกครองที่เป็นอิสระ เมื่อมีพระราชบัญญัติเรื่องนี้ขึ้นมาใช้บังคับ จากนั้นต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมอีกจำนวน ๕ ฉบับ สำคัญในการแก้ไขคือ แก้ไขบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งเพื่อให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป กำหนดให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาอนุญาตการขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล รวมถึงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมศาลในการฟ้องคดีปกครองให้สอดคล้อง แก้ไขระยะเวลาฟ้องคดีให้ยาวขึ้น และนิยามความหมายของคำว่า “ประโยชน์ส่วนรวม” นอกจากนี้ ได้เพิ่มอำนาจในการจัดตั้งแผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นในศาลปกครองสูงสุด หรือศาลปกครองชั้นต้น และกำหนดตำแหน่งตุลาการศาลปกครองที่เรียกชื่ออย่างอื่น รวมทั้งแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดจำนวนตุลาการศาลปกครองให้สอดคล้องกับหลักการและบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

สำหรับ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการแต่งตั้งตุลาการศาลปกครองชั้นต้น การเลื่อนตุลาการศาลปกครองชั้นต้น ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้นไปดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุดได้ ถ้าผู้นั้นยินยอม เพื่อคงความต่อเนื่องในการปฏิบัติหน้าที่ที่จำเป็นต่ออาศัยความเชี่ยวชาญและความชำนาญในการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีปกครองวาระการดำรง ตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุดโดยให้มีวาระสี่ปี การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการตุลาการศาลปกครองกำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารศาลปกครอง มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการบริหารราชการของศาลปกครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการบริหารงานทั่วไปงบประมาณ การเงิน ทรัพย์สิน และการดำเนินการอื่นของศาลปกครอง รวมทั้งงานธุรการของสำนักงานศาลปกครอง ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผน และประเพณีปฏิบัติของทางราชการศาลปกครอง เพื่อให้การบริหารราชการศาลปกครองเป็นไปด้วยความเรียบร้อยยิ่งขึ้น และปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของ ๓ คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ตลอดจนกำหนดเรื่อง การดำรงตำแหน่งเลขาธิการสำนักงานศาลปกครองและการดำเนินการทางวินัยแก่เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๑๑ พ.ศ. ๒๕๖๑ ต่อมา

ปัจจุบันกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง มีจำนวน ๑๔ ฉบับ ล่าสุดที่ประกาศใช้ได้แก่ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๔ โดยเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารศาลปกครองในการออกระเบียบเกี่ยวกับเงินค่าตอบแทนพิเศษ และสิทธิและประโยชน์อื่นของข้าราชการตุลาการศาลปกครองข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง และพนักงานราชการ และลูกจ้างสำนักงานศาลปกครอง อันจะเป็นมาตรการสำคัญอย่างหนึ่งในการเพิ่มพูนประสิทธิภาพ และเสริมสร้างขวัญกำลังใจและแรงจูงใจในการปฏิบัติราชการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจในการอำนวยความสะดวกทางปกครอง แก่บุคลากรของศาลปกครอง

ทั้งนี้ สำคัญของกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันจำนวน ๑๔ ฉบับ มีดังนี้

๑. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๙๔ ก วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๒ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๒ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ประธานศาลปกครองสูงสุด

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้จัดตั้งศาลปกครองขึ้น เพื่อให้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่มีข้อพิพาททางกฎหมายปกครองระหว่างเอกชนกับหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือระหว่างหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยกัน เกี่ยวกับการกระทำหรือการละเว้นการกระทำที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องปฏิบัติตามกฎหมาย หรือเนื่องจากการกระทำหรือการละเว้นการกระทำที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ซึ่งตามอำนาจหน้าที่ของศาลปกครองดังกล่าวเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการออกกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครอง การกระทำละเมิดในทางปกครอง หรือการทำสัญญาทางปกครอง อันเป็นเรื่องของกฎหมายมหาชน และโดยที่ระบบการพิจารณาและพิพากษาคดีจำเป็นต้องมีกระบวนการเป็นพิเศษต่างจากคดีปกติทั่ว ๆ ไป เพราะผลแห่งคำพิพากษาอาจกระทบถึงการบริหารราชการแผ่นดิน หรือต้องจ่ายเงินภาษีอากรของส่วนรวมเป็นค่าชดเชยหรือค่าเสียหายแก่เอกชน ในขณะเดียวกันเอกชนจะอยู่ในฐานะเสียเปรียบที่ไม่อาจทราบข้อมูลจากหน่วยงานของรัฐได้ ในการพิจารณาจึงจำเป็นต้องใช้ระบบไต่สวนเพื่อหาข้อเท็จจริงที่แท้จริง และต้องมีตุลาการที่มีความเชี่ยวชาญเป็นการเฉพาะซึ่งสามารถตรวจสอบได้จากฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และประชาชนทั่วไป ซึ่งจะถูกระทบในทางใดทางหนึ่งจากคำพิพากษาของศาลปกครอง รวมทั้งต้องมีหน่วยงานธุรการของศาลปกครองที่เป็นอิสระ ฉะนั้น เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ แบ่งเนื้อหาเป็น ๕ หมวด มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๐๗ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดนิยามความหมายของคำว่า “หน่วยงานทางปกครอง” “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” “คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท” “ตุลาการศาลปกครอง” “ก.ศป.” “คู่กรณี” “คำฟ้อง” “กฎหมาย” “สัญญาทางปกครอง” ตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้

๒. หมวด ๑ การจัดตั้งและเขตอำนาจศาลปกครอง โดยกำหนดศาลปกครองแบ่งเป็นสองชั้น คือ ศาลปกครองสูงสุด และศาลปกครองชั้นต้น ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นได้แก่ ศาลปกครองกลางและศาลปกครองในภูมิภาค และมีการกำหนดเขตอำนาจศาลปกครอง สำหรับศาลปกครองในภูมิภาคได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๙๔ ภายใต้บทเฉพาะกาล ซึ่งในวาระแรกให้มี ๑๖ ศาล และเขตอำนาจศาลครอบคลุมรวมจังหวัดใกล้เคียง

๓. หมวด ๒ ตุลาการศาลปกครอง โดยกำหนดตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง และกำหนดคุณสมบัติของตุลาการในศาลปกครองไว้ทั้งสองชั้น รวมถึงการพ้นจากตำแหน่งของตุลาการศาลปกครอง

๔. หมวด ๓ คณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง (ก.ศป.) เป็นการกำหนดรายละเอียดของ ก.ศป. ให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๗๙ ซึ่งบัญญัติไว้ว่า “มาตรา ๒๗๙ คณะกรรมการตุลาการศาลปกครองประกอบด้วยบุคคล ดังต่อไปนี้

(๑) ประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนเก้าคนซึ่งเป็นตุลาการในศาลปกครองและได้รับเลือกจากตุลาการในศาลปกครองด้วยตนเอง

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับเลือกจากวุฒิสภาสองคน และจากคณะรัฐมนตรีอีกหนึ่งคน คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม และวิธีการเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ” ซึ่งต่อมา รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้หยิบยกมาทั้งมาตราบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๒๖ โดยได้เพิ่มเติมวรรคท้ายมีความว่า “ในกรณีที่ไม่มีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง (๓) หรือมีแต่ไม่ครบสามคน ถ้าคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองจำนวนไม่น้อยกว่าหกคนเห็นว่าเป็นเรื่องเร่งด่วนที่ต้องให้ความเห็นชอบ ให้คณะกรรมการตุลาการศาลปกครองจำนวนดังกล่าวเป็นองค์ประกอบและองค์ประชุมพิจารณาเรื่องเร่งด่วนนั้นได้”

๕. หมวด ๔ วิธีพิจารณาคดีปกครอง แบ่งเป็น ๓ ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ ๑ การฟ้องคดีปกครอง โดยกำหนดผู้มีสิทธิฟ้องคดีและวิธี หลักเกณฑ์การฟ้อง และให้ผู้ตรวจการแผ่นดินเห็นว่ากฎหมายหรือการกระทำใดของหน่วยงานปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ

ให้มีสิทธิเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลปกครองได้ ดังนั้น การเสนอความเห็นดังกล่าว ผู้ตรวจการแผ่นดินจึงมีสิทธิและหน้าที่เสมือนหนึ่งผู้มีสิทธิฟ้องคดี

ส่วนที่ ๒ การดำเนินคดีปกครอง โดยกำหนดให้ศาลปกครองสูงสุดต้องมีตุลาการในศาลปกครองสูงสุดอย่างน้อยห้าคนจึงจะเป็นองค์คณะพิจารณาพิพากษา ส่วนในศาลปกครองชั้นต้นที่ต้องมีตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นอย่างน้อยสามคนจึงจะเป็นองค์คณะพิจารณาพิพากษา ศาลปกครองสามารถไต่สวนมูลฟ้องได้ เช่นอาจตรวจสอบ และแสวงหาข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสม การนั่งพิจารณาคดีต้องกระทำโดยเปิดเผย เพื่อให้คู่กรณีมีโอกาสมาแถลงต่อสู้คดีด้วยวาจาต่อองค์คณะพิจารณา และศาลปกครองมีอำนาจลงโทษผู้ละเมิดอำนาจศาลได้

ส่วนที่ ๓ คำพิพากษาหรือคำสั่งคดีปกครอง โดยกำหนดเรื่องการทำคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครอง ถ้าจะต้องกระทำโดยตุลาการศาลปกครองหลายคน คำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นจะต้องบังคับตามความเห็นของฝ่ายข้างมาก และในกรณีที่ตุลาการในศาลปกครองผู้ใดมีความเห็นแย้งให้ทำความเห็นแย้งไว้ในคำพิพากษา หรือคำสั่งนั้น รวมถึงกำหนดรายละเอียดการให้คำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีปกครองของศาลปกครองต้องประกอบด้วยอะไรบ้าง นอกจากนี้ ยังกำหนดรายละเอียดในการคัดค้านคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น และในกรณีที่ศาลปกครองได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีปกครองเสร็จเด็ดขาดแล้วคู่กรณีหรือบุคคลภายนอกผู้มีส่วนได้เสียหรืออาจถูกกระทบจากผลแห่งคดีนั้นอาจมีคำขอให้ศาลปกครองพิจารณาพิพากษาคดี หรือมีคำสั่งชี้ขาดคดีปกครองนั้นใหม่ได้

๖. หมวด ๕ สำนักงานศาลปกครอง โดยกำหนดให้มีสำนักงานศาลปกครองเป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีเลขาธิการสำนักงานศาลปกครองเป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครองขึ้นตรงต่อประธานศาลปกครองสูงสุด มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงานศาลปกครอง และให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายปกครอง” มีอำนาจออกระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไป การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงิน และทรัพย์สิน และการดำเนินการอื่นของสำนักงานศาลปกครอง

๗. บทเฉพาะกาล โดยกำหนดให้จัดตั้งศาลปกครองเป็นภูมิภาค ในวาระเริ่มแรก ๑๖ แห่ง กำหนดเขตอำนาจศาลโดยรวมจังหวัดใกล้เคียงไว้ด้วยกัน พร้อมทั้งกำหนดกรรมการแต่งตั้งตุลาการในศาลปกครองสูงสุดครั้งแรกเมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๒. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙ ตอนที่ ๒๙ ก วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๕ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ประธานศาลปกครองสูงสุด

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้ตุลาการศาลปกครองได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งสำหรับตำแหน่งต่าง ๆ โดยเทียบเคียงกับอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมในระดับเดียวกัน และเนื่องด้วยได้มีการเปลี่ยนแปลงอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมให้รับในอัตราใหม่ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ สมควรปรับปรุงอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของตุลาการศาลปกครองให้เท่าเทียมกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน โดยได้กำหนดอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของตุลาการศาลปกครองให้เป็นไปตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตุลาการศาลปกครองได้รับเงินเดือนตามตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งในศาลปกครองสูงสุด และในศาลปกครองชั้นต้น และกำหนดให้ตุลาการศาลปกครองได้รับค่าพาหนะเดินทาง ค่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอื่น ในกรณีเดินทางไปราชการของตุลาการศาลปกครอง ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

อนึ่ง ตุลาการศาลปกครองเป็นข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และให้สำนักงานศาลปกครองเป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมการเกษียณอายุของตุลาการศาลปกครอง

๒. ให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนตุลาการศาลปกครองและบัญชีอัตราเงินเดือนประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครองท้ายพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครองท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

๓. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๑๔ ก วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ หน้า ๒๖

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ประธานศาลปกครองสูงสุด

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ในปัจจุบันการฟ้องคดีปกครองที่ขอให้ศาลสั่งให้ใช้เงินหรือส่งมอบทรัพย์สินอันสืบเนื่องจากคดีตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) หรือ (๔) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ คู่กรณีจะต้องเสียค่าธรรมเนียมศาลโดยไม่มีข้อยกเว้นใด ๆ ทำให้เป็นภาระแก่คู่กรณีที่ไม่มีทรัพย์สินเพียงพอที่จะเสียค่าธรรมเนียมศาล หรือทำให้ได้รับความเดือดร้อนเกินสมควรถ้าไม่ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล ดังนั้น สมควรกำหนดให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาอนุญาตการขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลได้ ประกอบกับคดีดังกล่าวมีลักษณะเดียวกับคดีที่มีคำขอให้ปลดปล่อยทุกข้ออ้างจำนวนเป็นราคาค่าเงินได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง สมควรกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมศาลในการฟ้องคดีปกครองให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๖ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความตามในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน โดยกำหนดให้การฟ้องคดีไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมศาล เว้นแต่การฟ้องคดีขอให้สั่งให้ใช้เงินหรือส่งมอบทรัพย์สินอันสืบเนื่องจากคดีสำหรับคดีที่มีคำขอให้ปลดปล่อยทุกข้ออ้างจำนวนเป็นราคาค่าเงินได้

๒. ให้เพิ่มความใหม่เป็น มาตรา ๔๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยกำหนดการฟ้องคดีที่ต้องไม่เสียค่าธรรมเนียมศาลตามมาตรา ๔๕ วรรคสี่ หากคู่กรณีใดยื่นคำขอต่อศาลโดยอ้างว่าไม่มีทรัพย์สินเพียงพอที่จะเสียค่าธรรมเนียมศาล หรือโดยสถานะของผู้ขอถ้าไม่ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลจะได้รับความเดือดร้อนเกินสมควร ถ้าศาลเห็นว่ามีข้อเท็จจริงเพียงพอที่จะรับฟ้องไว้พิจารณาหรือในกรณีอุทธรณ์ซึ่งศาลเห็นว่ามีความเหมาะสมสมควรที่จะอุทธรณ์ได้ แล้วแต่กรณี และเมื่อศาลได้ไต่สวนแล้วเห็นว่ามีความเหมาะสมตามคำขอจริงก็ให้ศาลอนุญาตให้คู่กรณีนั้นดำเนินคดี โดยยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดหรือเฉพาะบางส่วนได้ คำสั่งให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดให้เป็นที่สุด ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนด โดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดที่ออกตามมาตรา ๔๔

๓. เนื่องจากมีการแก้ไขและเพิ่มเติมมาตรา ๔๕/๑ เมื่อมีผลบังคับใช้แล้ว ให้ใช้บังคับแก่บรรดาคดีที่ได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังไม่ได้เสียค่าธรรมเนียมศาล

๔. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๔๖ ก วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ หน้า ๑๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ประธานศาลปกครองสูงสุด

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง เพื่อให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป โดยปรับอัตราเงินเดือนเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละสาม ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗ และปรับอัตราเงินเดือนเพิ่มขึ้นอีกในอัตราร้อยละห้า ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม

พ.ศ. ๒๕๔๘ และกำหนดให้ตุลาการศาลปกครองมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว เพื่อให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปและสอดคล้องกับข้าราชการประเภทต่าง ๆ นอกจากนี้ ในกรณีที่มีการปรับอัตราเงินเดือนตุลาการศาลปกครองเพิ่มเป็นร้อยละเท่ากันทุกอัตรา และไม่เกินร้อยละสิบของอัตราที่ใช้บังคับอยู่สมควรกำหนดให้กระทำได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้เพิ่มความใหม่เป็นวรรคหกของมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ในกรณีถ้ามีการปรับเงินเดือนให้ปรับเพิ่มเป็นร้อยละเท่ากันทุกอัตรา และไม่เกินร้อยละสิบของอัตราที่ใช้บังคับอยู่ โดยต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และให้ถือว่าเป็นบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

๒. ให้เพิ่มความใหม่เป็น มาตรา ๓๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้ตุลาการศาลปกครองอาจได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ และวิธีที่ ก.ศ.ป. กำหนด

๓. ให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครองท้ายพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครองท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

๕. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๓๙ ก วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ประธานศาลปกครองสูงสุด

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เมื่อศาลปกครองได้เปิดทำการแล้วทำให้มีการแยกสัญญาทางปกครองออกจากสัญญาทางแพ่ง นับว่ามีผลความสำคัญอย่างยิ่ง ทั้งในเรื่องของศาลที่มีเขตอำนาจเหนือคดี กฎหมายสารบัญญัติและกฎหมายวิธีสบัญญัติที่จะนำมาใช้ในคดีนั้น สัญญาทางปกครองจึงเป็นหลักเกณฑ์ใหม่ที่แม้แต่นักกฎหมายยังถกเถียงเพื่อค้นหาความหมายแนวทางที่เหมาะสมหรือควรจะเป็น ในแต่ละปีหน่วยงานของรัฐได้ทำสัญญากับเอกชนหรือกับหน่วยงานของรัฐด้วยกันในกิจกรรมที่หลากหลายตั้งแต่กิจกรรมขนาดเล็กจนถึงโครงการขนาดใหญ่ เช่น สัญญาจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สัญญาจ้างก่อสร้างอาคารถนนหรือสิ่งปลูกสร้างอื่น ๆ สัญญาสัมปทาน ฯลฯ หากนับรวมมูลค่าตามสัญญาเหล่านี้จะเกี่ยวข้องกับเงินงบประมาณแผ่นดินจำนวนมาก แต่เนื่องจากการฟ้องคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ยื่นฟ้องคดีภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีแต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มีเหตุแห่งการฟ้องคดีซึ่งเดิมสัญญาดังกล่าวมีอายุความถึงสิบปีตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อได้มีการตีความสัญญาโดยศาลปกครองหรือคณะกรรมการวินิจฉัย

ชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลว่าเป็นสัญญาประเภทใด หากตีความว่าเป็นสัญญาทางปกครองจะทำให้กำหนดระยะเวลาในการฟ้องคดีลดเหลือเพียงหนึ่งปี เป็นเหตุให้ระยะเวลาฟ้องคดีสั้นลงโดยผลของกฎหมายตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ สมควรแก้ไขระยะเวลาฟ้องคดีดังกล่าวให้ยาวขึ้น นอกจากนั้นปัจจุบันยังมีปัญหาการตีความหมายของเรื่องประโยชน์แก่ส่วนรวม จึงเห็นควรบัญญัติเรื่องนี้ไว้ในบทนิยาม เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการใช้กฎหมายยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้เพิ่มบทนิยามความหมายของคำว่า “ประโยชน์แก่ส่วนรวม” หมายความว่า ประโยชน์ต่อสาธารณะหรือประโยชน์อันเกิดแก่การจัดทำบริการสาธารณะหรือการจัดการให้มีสิ่งสาธารณูปโภค หรือประโยชน์อื่นใดที่เกิดจากการดำเนินการหรือการกระทำที่มีลักษณะเป็นการส่งเสริม หรือสนับสนุนแก่ประชาชนเป็นส่วนรวมหรือประชาชนส่วนรวมจะได้รับประโยชน์จากการดำเนินการหรือการกระทำนั้น

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน คือ “มาตรา ๕๑ การฟ้องคดีตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) ให้ยื่นฟ้องภายในหนึ่งปี และการฟ้องคดีตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) ให้ยื่นฟ้องภายในห้าปี นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีแต่ไม่เกินสิบปี นับแต่วันที่มีเหตุแห่งการฟ้องคดี”

๖. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๘ ตอนที่ ๒๙ ก วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๔ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๔ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ปัจจุบันปริมาณคดีปกครองประเภทที่ต้องดำเนินกระบวนการพิจารณาโดยเร่งด่วนให้ทันต่อการแก้ไขเยียวยาความเดือดร้อนหรือเสียหายแก่คู่กรณีหรือเพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น เช่น คดีเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ และการแต่งตั้งข้าราชการในหน่วยงานทางปกครอง เป็นต้น ซึ่งหากให้คดีปกครองประเภทดังกล่าวดำเนินการตามขั้นตอนและมีผู้รับผิดชอบเช่นเดียวกับคดีปกครองทั่วไป อาจเป็นผลทำให้การพิจารณาพิพากษาคดีที่ต้องอาศัยความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านและต้องดำเนินกระบวนการพิจารณาโดยเร่งด่วนมีความล่าช้าสมควรเพิ่มอำนาจในการจัดตั้งแผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นในศาลปกครองสูงสุด หรือศาลปกครองชั้นต้น และกำหนดตำแหน่งตุลาการศาลปกครองที่เรียกชื่ออย่างอื่น เพื่อทำหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดีดังกล่าวโดยเฉพาะ อีกทั้ง เพื่อให้การบริหารงานบุคคลของศาลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเหมาะสมกับการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน รวมทั้งแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดจำนวนตุลาการศาลปกครองให้สอดคล้องกับหลักการและบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๗ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้เพิ่มความเป็นวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้

ศาลปกครองสูงสุดและศาลปกครองชั้นต้นอาจแบ่งเป็นแผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นขึ้นในศาลปกครองสูงสุดหรือศาลปกครองชั้นต้นใด ให้มีอำนาจในคดีประเภทใดหรือคดีในท้องที่ใดซึ่งอยู่ในเขตอำนาจของแต่ละศาลนั้นแยกต่างหากโดยเฉพาะก็ได้ ทั้งนี้ ให้ออกเป็นประกาศประธานศาลปกครองสูงสุดโดยความเห็นชอบของ ก.ศป. และเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

๒. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีการจัดตั้งแผนกหรือหน่วยงานขึ้นในศาลปกครองสูงสุดหรือศาลปกครองชั้นต้นใดให้มีตุลาการหัวหน้าแผนกหรือตุลาการหัวหน้าหน่วยงานนั้น แผนกหรือหน่วยงานละหนึ่งคนเพื่อรับผิดชอบงานของแผนกหรือหน่วยงานดังกล่าว ทั้งนี้ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ศป. กำหนด

๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทนเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุดที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามจำนวนที่ ก.ศป. กำหนด ส่วนการกำหนดตำแหน่ง ให้ ก.ศป. กำหนดว่าจะให้เทียบเท่ากับตำแหน่งใดไว้ในประกาศ และเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

๗. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๗

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๑ ตอนที่ ๗๙ ก วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ หน้า ๔

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ประธานศาลปกครองสูงสุด

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่องค์ประกอบของคณะกรรมการตุลาการ ศาลปกครองที่ผ่านมาได้บัญญัติไว้เฉพาะในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยมีได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ สมควรกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับองค์ประกอบของคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองไว้ในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และแก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติลักษณะต้องห้าม วิธีการเลือกและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการตุลาการศาลปกครอง ผู้ทรงคุณวุฒิให้สอดคล้องกับการกำหนดบทบัญญัติดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๗ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับการกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง (ก.ศป.) ซึ่งประกอบด้วย

(๑) ประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นตุลาการศาลปกครอง จำนวนเก้าคน ดังนี้

- (ก) ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดจำนวนหกคนซึ่งได้รับเลือกจากตุลาการในศาลปกครองสูงสุด
- (ข) ตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นจำนวนสามคนซึ่งได้รับเลือกจากตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น
- (๓) กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่เป็นตุลาการศาลปกครองจำนวนสามคน ดังนี้
 - (ก) ผู้ซึ่งได้รับเลือกจากวุฒิสภาจำนวนสองคน
 - (ข) ผู้ซึ่งได้รับเลือกจากคณะรัฐมนตรีจำนวนหนึ่งคน

และกำหนดให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองเป็นเลขานุการของ ก.ศป. และให้ ก.ศป. แต่งตั้งข้าราชการฝ่ายศาลปกครองจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

๒. กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่เป็นตุลาการศาลปกครอง

๓. แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดวิธีการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นตุลาการศาลปกครอง โดยให้ใช้วิธีออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ ให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองจัดทำบัญชีรายชื่อบุคคลผู้มีสิทธิได้รับเลือก ให้มีคณะกรรมการดำเนินการเลือก ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดรับผิดชอบดูแลให้การเลือกเป็นไปโดยถูกต้อง และให้ประกาศรายชื่อผู้ได้รับเลือกในราชกิจจานุเบกษา

๔. แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดวิธีการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่เป็นตุลาการศาลปกครอง โดยให้วุฒิสภาดั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาเสนอรายชื่อบุคคลที่เห็นสมควรจำนวนสี่คนต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป

๕. แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดวิธีการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่เป็นตุลาการศาลปกครอง โดยให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรจะได้รับเลือกต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาลงมติ

๖. แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ โดยกำหนดให้กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี โดยอาจได้รับเลือกใหม่ได้อีก แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้ และภายในหกสิบวันก่อนกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิจะครบวาระ ประธานศาลปกครองสูงสุดต้องดำเนินการให้มีการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นตุลาการศาลปกครองใหม่ โดยต้องแล้วเสร็จก่อนที่กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิชุดเดิมจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระ สำหรับกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่เป็นตุลาการศาลปกครอง ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดแจ้งต่อประธานวุฒิสภาหรือนายกรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี เพื่อทราบ

๗. กำหนดการดำเนินการเพื่อให้มีการเลือกซ่อม ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นตุลาการศาลปกครองและกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่เป็นตุลาการศาลปกครองว่างลงก่อนครบวาระ โดยให้ดำเนินการเพื่อให้มีการเลือกซ่อม เว้นแต่วาระการอยู่ในตำแหน่งของกรรมการผู้นั้นจะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการเลือกซ่อมก็ได้

๘. แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นตุลาการศาลปกครองและกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่เป็นตุลาการศาลปกครอง นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

๙. กำหนดให้ในกรณีที่ไม่มีกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่เป็นตุลาการศาลปกครองหรือมีแต่ไม่ครบสามคน ถ้าคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองจำนวนไม่น้อยกว่าหกคนเห็นว่าเป็นเรื่องด่วนที่ต้องให้ความเห็นชอบ ให้คณะกรรมการตุลาการศาลปกครองจำนวนดังกล่าวเป็นองค์ประกอบและองค์ประชุมพิจารณาเรื่องเร่งด่วนนั้นได้

๑๐. กำหนดให้ดำเนินการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นตุลาการศาลปกครองและกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่เป็นตุลาการศาลปกครองให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

๑๑. กำหนดให้ในระหว่างที่ยังมิได้มี ก.ศป. ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดตามมาตรา ๖๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ทำหน้าที่เป็น ก.ศป. ไปพลางก่อน จนกว่าจะมี ก.ศป. ตามพระราชบัญญัตินี้

๑๒. กำหนดให้มติหรือการให้ความเห็นชอบของคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิ้นสุดลงที่ได้ดำเนินการไปในช่วงเวลานับแต่วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ จนถึงวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่ามติหรือการให้ความเห็นชอบนั้นเป็นการปฏิบัติหน้าที่ของ ก.ศป. ตามพระราชบัญญัตินี้

๘. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๙

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๓๖ ก วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๙ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ประธานศาลปกครองสูงสุด

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ปัจจุบันการดำเนินการบังคับคดีปกครองยังมีข้อขัดข้อง เนื่องจากกฎหมายไม่ได้กำหนดรายละเอียดในการดำเนินการบังคับคดีปกครองให้ครอบคลุมคดีปกครองทุกประเภท ซึ่งคดีปกครองมีลักษณะเฉพาะไม่สามารถนำหลักการของการบังคับคดีแพ่งมาใช้ในการดำเนินการบังคับคดีให้มีประสิทธิภาพในทุกกรณีได้ อีกทั้งไม่มีบทบัญญัติกำหนดอำนาจและหน้าที่ของเจ้าพนักงานบังคับคดี ตลอดจนมาตรการที่จะบังคับให้หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติตามคำบังคับของศาลปกครองให้ถูกต้องครบถ้วนภายในเวลาอันสมควร อีกทั้งสมควรกำหนดให้ในกรณีที่มีการอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น คู่กรณีฝ่ายชนะคดีในคดีที่กำหนดอาจยื่นคำขอต่อศาลปกครองชั้นต้นหรือศาลปกครองสูงสุด แล้วแต่กรณี เพื่อให้มีการปฏิบัติตามคำบังคับได้ ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้ประชาชนต้องรอการปฏิบัติตามคำพิพากษาในระหว่างการพิจารณาคดีชั้นอุทธรณ์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๙ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๙ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดการส่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดที่ออกตามความในมาตรา ๔๔ มาตรา ๖๖ และมาตรา ๗๐ มาตรา ๗๕/๑ มาตรา ๗๕/๒ และมาตรา ๗๕/๔ ให้สภาผู้แทนราษฎรตรวจสอบ (มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖)

๒. กำหนดให้คู่กรณีฝ่ายชนะคดีสามารถยื่นคำขอให้มีการปฏิบัติตามคำบังคับได้ โดยมีต้องรอให้คดีถึงที่สุด กล่าวคือ กรณีที่มีการอุทธรณ์คู่กรณีฝ่ายชนะคดีอาจยื่นคำขอต่อศาลปกครองชั้นต้นหรือศาลปกครองสูงสุดแล้วแต่กรณีให้มีการปฏิบัติตามคำบังคับโดยชี้แจงเหตุผลอันสมควรแห่งการขอ และให้ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาคำขอและมีคำสั่งตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด (มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๐ วรรคสอง)

๓. ให้ยกเลิกการบังคับคดีตามมาตรา ๗๒ วรรคสี่ วรรคห้า และวรรคหก แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อไปกำหนดหลักการใหม่ในมาตรา ๗๕/๑ มาตรา ๗๕/๒ มาตรา ๗๕/๓ และมาตรา ๗๕/๔ (มาตรา ๕)

๔. กำหนดให้ในการพิพากษาคดีให้ศาลปกครองมีคำสั่งคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมด หรือแต่บางส่วนตามส่วนของการชนะคดีขึ้นเป็นมาตราใหม่ (มาตรา ๖ เพิ่มมาตรา ๗๒/๑)

๕. กำหนดให้การบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครอง ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง และบทบัญญัติว่าด้วยค่าฤชาธรรมเนียมตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และค่าธรรมเนียมเจ้าพนักงาน บังคับคดีท้ายประมวลกฎหมายดังกล่าวมาใช้บังคับ โดยอนุโลมกับการบังคับคดีปกครองเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้และหลักกฎหมายทั่วไปว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง และให้ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดมีอำนาจออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามมาตรา ๗๕/๑ วรรคหนึ่ง และเพื่อบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองดังกล่าวกำหนดอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานบังคับคดีในระหว่างการพิจารณา หรือเพื่อบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครอง ซึ่งศาลปกครองแต่งตั้งจากข้าราชการฝ่ายศาลปกครองที่มีคุณสมบัติตามที่ ก.ศ.ป. กำหนดมีหน้าที่ปฏิบัติตามวิธีการที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

โดยในการบังคับคดีปกครองดังกล่าว อาจมอบหมายให้เอกชนหรือบุคคลอื่นปฏิบัติการแทน ภายใต้การกำกับดูแลของเจ้าพนักงานบังคับคดีก็ได้ ทั้งนี้ตามระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด และกำหนดให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาหรือไต่สวนและมีคำสั่งกำหนดวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง หรือมีคำสั่งใด ๆ เพื่อให้การบังคับคดีเสร็จสิ้นไปโดยเร็ว หากเมื่อคู่กรณียังไม่ปฏิบัติตามคำบังคับของศาลปกครอง หรือมีข้อขัดข้องในการปฏิบัติตามคำบังคับของศาลปกครอง

นอกจากนี้กำหนดมาตรการในการบังคับคดีปกครอง โดยให้ศาลปกครองอาจมีคำสั่งให้หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องชำระค่าปรับต่อศาล เมื่อปรากฏว่าหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมิได้ปฏิบัติตามคำบังคับของศาลปกครองให้ถูกต้องครบถ้วน หรือปฏิบัติล่าช้าเกินสมควร ซึ่งที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดอาจออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการปฏิบัติตามมาตรา ๗๕/๔ ดังกล่าวได้ (มาตรา ๗ เพิ่มมาตรา ๗๕/๑ มาตรา ๗๕/๒ มาตรา ๗๕/๓ และมาตรา ๗๕/๔)

๖. กำหนดให้บรรดาคดีที่อยู่ในระหว่างการบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการบังคับให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๘)

๙. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๖๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๙๘ ก วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๐ หน้า ๕

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ประธานศาลปกครองสูงสุด

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางประการในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการแต่งตั้ง ตุลาการศาลปกครองชั้นต้น การเลื่อนตุลาการศาลปกครองชั้นต้นดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าตุลาการหัวหน้าคณะ

ศาลปกครองชั้นต้นไปดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุดได้ถ้าผู้นั้นยินยอม เพื่อคงความต่อเนื่องในการปฏิบัติหน้าที่ที่จำเป็นต้องอาศัยความเชี่ยวชาญและความชำนาญในการดำเนินกระบวนการพิจารณาตีปกครองวาระการดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุดโดยให้มีวาระสี่ปี การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการตุลาการศาลปกครองกำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารศาลปกครองมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการบริหารราชการของศาลปกครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการบริหารงานทั่วไป งบประมาณ การเงิน ทรัพย์สิน และการดำเนินการอื่นของศาลปกครอง รวมทั้งงานธุรการของสำนักงานศาลปกครอง ให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบ แบบแผน และประเพณีปฏิบัติของทางราชการศาลปกครอง เพื่อให้การบริหารราชการศาลปกครองเป็นไปด้วยความเรียบร้อยยิ่งขึ้น และปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของ ๓ คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ตลอดจนกำหนดเรื่องการดำรงตำแหน่งเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง และการดำเนินการทางวินัยแก่เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๖๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดเพิ่มบทนิยามคำว่า “ก.บ.ศป.” ให้หมายความว่า คณะกรรมการบริหารศาลปกครอง และคำว่า “ก.ขป.” ให้หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง (มาตรา ๓ เพิ่มบทนิยามในมาตรา ๓)

๒. แก้ไขเพิ่มหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการออกระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศโดยกำหนดให้บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่ออกโดยที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด หรือโดย ก.ศป. หรือโดย ก.ศป. โดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด หรือโดย ก.บ.ศป. หรือโดย ก.ขป. เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ (มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)

๓. แก้ไขเพิ่มเติมให้ศาลปกครองสูงสุดและศาลปกครองชั้นต้นแบ่งเป็นแผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น และจะให้มีอำนาจในคดีประเภทใดหรือคดีในท้องที่ใดซึ่งอยู่ในเขตอำนาจของแต่ละศาลนั้น แยกต่างหากโดยเฉพาะก็ได้ ทั้งนี้ ให้ออกเป็นประกาศประธานศาลปกครองสูงสุดโดยความเห็นชอบของ ก.บ.ศป. (มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ วรรคสอง)

๔. แก้ไขเพิ่มเติมในกรณีที่มีการจัดตั้งแผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นขึ้นในศาลปกครองสูงสุดหรือศาลปกครองชั้นต้นใด ให้มีตุลาการหัวหน้าแผนกหรือตุลาการหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นนั้น แผนกหรือหน่วยงานละหนึ่งคนเพื่อรับผิดชอบงานของแผนกหรือหน่วยงานดังกล่าว ทั้งนี้ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ ก.บ.ศป. กำหนด (มาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗/๑)

๕. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำหนดวันเปิดทำการของศาลปกครองในภูมิภาค โดยกำหนดให้ศาลปกครองในภูมิภาคจะเปิดทำการเมื่อใดให้ ก.บ.ศป. ประกาศกำหนด (มาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ วรรคหก)

๖. กำหนดให้ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเขตท้องที่ที่ศาลปกครองชั้นต้น มีเขตอำนาจเพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน โดยคำนึงถึงสิทธิในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของประชาชน การบริหารปริมาณคดี และระยะเวลาพิจารณาพิพากษาคดีให้ ก.บ.ศป. ออกประกาศ เปลี่ยนแปลงเขตท้องที่ที่ศาลปกครองชั้นต้นมีเขตอำนาจ และกำหนดให้วันหยุดราชการของศาลปกครองให้เป็นไปตามที่ ก.บ.ศป. ประกาศกำหนด (มาตรา ๘ เพิ่มมาตรา ๘/๑)

๗. กำหนดให้ข้าราชการศาลปกครอง มี ๒ ประเภท คือ ข้าราชการตุลาการศาลปกครอง ได้แก่ ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดตามมาตรา ๑๒ ตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นตามมาตรา ๑๗ และตุลาการ

ประจำศาลปกครองชั้นต้นซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามมาตรา ๑๙ และข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ได้แก่ ข้าราชการในสำนักงานศาลปกครองซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามมาตรา ๘๗ หรือมาตรา ๘๗/๑ หรือได้รับการบรรจุ และแต่งตั้งตามมาตรา ๘๗ (มาตรา ๙ เพิ่มมาตรา ๑๑/๑ ของหมวด ๒ ตุลาการศาลปกครอง)

๘. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการแต่งตั้งตุลาการศาลปกครองสูงสุด โดยกำหนดให้ การแต่งตั้ง ตุลาการศาลปกครองสูงสุด ก.ศป. อาจดำเนินการได้โดยวิธีการพิจารณาเลื่อนตุลาการ ในศาลปกครองชั้นต้น ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น โดยคำนึงถึงหลักอาวุโส ความรู้ ความสามารถ ความรับผิดชอบ ความเหมาะสม และประวัติและผลงานการปฏิบัติราชการ หรือพิจารณา คัดเลือกบุคคลซึ่งมิได้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองในขณะนั้น โดยมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๓ และ มีความเหมาะสมที่จะแต่งตั้งเป็นตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ทั้งนี้ การแต่งตั้งตุลาการศาลปกครองสูงสุด ให้คำนึงถึงสัดส่วนของผู้ที่ได้รับการคัดเลือก ตามวิธีการพิจารณาคัดเลือกบุคคลซึ่งมิได้ ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองในขณะนั้น โดยให้มีจำนวน ไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๕ ของจำนวนตุลาการ ในศาลปกครองสูงสุดทั้งหมด และกำหนดให้ ก.ศป. เสนอรายชื่อ ผู้ได้รับการเลื่อน หรือได้รับการคัดเลือก ต่อนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีนำรายชื่อดังกล่าวเสนอขอ ความเห็นชอบต่อวุฒิสภภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับรายชื่อเมื่อได้รับความเห็นชอบแล้วให้นายกรัฐมนตรี นำความกราบบังคมทูล เพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง (มาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕)

๙. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกประธานศาลปกครองสูงสุด รองประธาน ศาลปกครองสูงสุด ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุดและตุลาการศาลปกครองสูงสุด หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า และกำหนด หลักเกณฑ์เกี่ยวกับวาระการดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุด ดังนี้ (๑) กำหนดให้ ก.ศป. พิจารณา คัดเลือกตุลาการในศาลปกครองสูงสุดคนหนึ่งเป็นประธาน ศาลปกครองสูงสุด แล้วเสนอชื่อต่อนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีนำเสนอขอความเห็นชอบต่อวุฒิสภภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับการเสนอชื่อ เมื่อได้รับความเห็นชอบแล้วให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง สำหรับการแต่งตั้งและการเลื่อนตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ให้ดำรงตำแหน่งรองประธานศาลปกครองสูงสุด ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุดและตุลาการ ศาลปกครองสูงสุด หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ให้ ก.ศป. พิจารณา คัดเลือกแล้วเสนอรายชื่อต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ทั้งนี้วิธีการคัดเลือกผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ศป. กำหนด โดยความเห็นชอบของ ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด (๒) กำหนดให้ประธานศาลปกครองสูงสุด มีวาระการดำรงตำแหน่ง ๔ ปี นับแต่วันที่ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว ทั้งนี้ ในกรณี ที่ประธานศาลปกครอง สูงสุดดำรงตำแหน่งครบวาระและยังไม่พ้นจากตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง ตามมาตรา ๒๑ (๓) ให้แต่งตั้งผู้นั้นดำรงตำแหน่งตุลาการในศาลปกครองสูงสุดในตำแหน่งอื่นตามที่ ก.ศป. กำหนด โดยให้ได้รับเงินเดือนและ เงินประจำตำแหน่งในอัตราที่ไม่ต่ำกว่าเดิม (มาตรา ๑๑ เพิ่มมาตรา ๑๕/๑ และมาตรา ๑๕/๒)

๑๐. กำหนดให้ยกเลิก (ก) ของ (๔) ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๘๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ (มาตรา ๑๒ ยกเลิกมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง (๔) (ก))

๑๑. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการมีคุณสมบัติอื่นอย่างหนึ่งอย่างใดของผู้ที่จะได้รับแต่งตั้ง เป็นตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น โดยกำหนดให้เป็นผู้ที่รับราชการหรือเคยรับราชการ ไม่น้อยกว่า ๓ ปี ในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลชั้นต้นหรือเทียบเท่าซึ่งได้รับเงินเดือนในชั้น ๓ หรือตุลาการพระธรรมนูญ ศาลทหารกลาง (มาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง (๔) (ค))

๑๒. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใดของผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น โดยกำหนดให้เป็นผู้ที่รับราชการหรือเคยรับราชการไม่น้อยกว่า ๓ ปี ในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าข้าราชการพลเรือนระดับ ๘ หรือข้าราชการพลเรือนประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ ประเภทอำนวยการ หรือประเภทบริหาร หรือปฏิบัติงานหรือเคยปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า ๓ ปี ในตำแหน่งที่เทียบเท่าตามที่ ก.ศป. ประกาศกำหนด ในหน่วยงานของรัฐ องค์การมหาชน หรือรัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา (มาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง (๔) (จ))

๑๓. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใดของผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น โดยกำหนดให้เป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอก ด้าน นิติศาสตร์สาขากฎหมายมหาชน และรับราชการในหน่วยงานของรัฐหรือปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ องค์การมหาชน หรือรัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี นับแต่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หรือไม่น้อยกว่า ๖ ปีนับแต่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก (มาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง (๔) (ข))

๑๔. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการแต่งตั้งการสั่งให้ออกจากราชการและการโอนไปเป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง สำหรับบุคคลที่ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองชั้นต้นโดยกำหนดให้ ก.ศป. พิจารณาคัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๘ และมีความเหมาะสมที่จะแต่งตั้งเป็นตุลาการประจำศาลปกครองชั้นต้น โดยวิธีการสอบคัดเลือก การทดสอบความรู้ หรือการคัดเลือก ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ ก.ศป. กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด และกำหนดให้ ก.ศป. พิจารณาคัดเลือกตุลาการประจำศาลปกครองชั้นต้นซึ่งผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรที่ ก.ศป. กำหนด และผลการฝึกอบรมเป็นไปตามมาตรฐานของ ก.ศป. ว่าเป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริต ความรู้ความสามารถ ความรับผิดชอบ และความประพฤติเหมาะสมที่จะเป็นตุลาการศาลปกครอง เพื่อแต่งตั้งเป็นตุลาการ ศาลปกครองชั้นต้น แล้วเสนอรายชื่อต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง รวมทั้งกำหนดให้ตุลาการประจำศาลปกครองชั้นต้นผู้ใดไม่เหมาะสมที่จะเป็นตุลาการ ศาลปกครองชั้นต้น หรือผลการฝึกอบรมไม่เป็นไปตามมาตรฐานของ ก.ศป. ให้ประธานศาลปกครองสูงสุด โดยความเห็นชอบของ ก.ศป. มีอำนาจสั่งให้ออกจากราชการ หรือดำเนินการเพื่อให้มีการโอนไปเป็นข้าราชการ ฝ่ายศาลปกครองได้ (มาตรา ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙)

๑๕. กำหนดให้การย้ายและการเลื่อนตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นให้ดำรงตำแหน่งอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น รองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น และตุลาการศาลปกครองชั้นต้น หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ให้ ก.ศป. พิจารณาคัดเลือก แล้วเสนอรายชื่อต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และกำหนดให้วิธีการคัดเลือกอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น รองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น และตุลาการศาลปกครองชั้นต้น หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ศป. กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด (มาตรา ๑๗ เพิ่มมาตรา ๑๙/๑)

๑๖. กำหนดเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งของตุลาการศาลปกครอง โดยกำหนดให้ตุลาการศาลปกครองพ้นจากตำแหน่งเมื่อโอนไปรับราชการเป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครองหรือข้าราชการฝ่ายอื่น (มาตรา ๑๘ เพิ่มมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑๐))

๑๗. กำหนดให้ในกรณีที่ข้าราชการตุลาการศาลปกครองกระทำผิดวินัยไม่ถึงขั้นที่จะต้องให้ออกหรือไล่ออก ก.ศป. อาจมีมติให้ลงโทษงดเลื่อนตำแหน่งหรืองดเลื่อนเงินเดือนเป็นเวลาไม่เกิน ๓ ปี หรือถ้ามีเหตุสมควรปรานีจะสั่งลงโทษเพียงภาคทัณฑ์และจะให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนด้วยก็ได้

ทั้งนี้ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน วิธีการสอบสวน และสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาและบุคคล ที่เกี่ยวข้อง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ศป. กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการ ในศาลปกครองสูงสุด (มาตรา ๑๙ เพิ่มมาตรา ๒๓/๑)

๑๘. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการพิจารณาให้ข้าราชการตุลาการศาลปกครองพ้นจากตำแหน่ง โดยกำหนดให้ในการพิจารณาให้ข้าราชการตุลาการศาลปกครองพ้นจากตำแหน่ง โดยถูกสั่งให้ออกจากราชการ ตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๑) หรือ (๒) หรือตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๔) ประกอบกับมาตรา ๒๑ (๔) หรือ (๗) หรือโดยถูกไล่ออกตามมาตรา ๒๓ (๑) หรือ (๒) ให้ ก.ศป. แต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวน ประกอบด้วย ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดหรือตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น จำนวน ๔ คน และเลขาธิการ ก.พ. หรือรองเลขาธิการ ก.พ. ที่เลขาธิการ ก.พ. มอบหมายจำนวน ๑ คน เป็นกรรมการ เพื่อทำการสอบสวน (มาตรา ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง)

๑๙. กำหนดให้ข้าราชการตุลาการศาลปกครองซึ่งมาจากข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ข้าราชการพลเรือน ข้าราชการฝ่ายอื่น หรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานอื่นของรัฐผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันที่ได้รับแต่งตั้งเป็นข้าราชการตุลาการศาลปกครอง ให้ ก.ศป. เป็นผู้พิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นตามบทบัญญัติเกี่ยวกับวินัยแห่งการเป็นตุลาการศาลปกครองโดยอนุโลม แต่ถ้าเรื่องอยู่ระหว่างการสืบสวนหรือสอบสวนทางวินัยก่อนวันที่ได้รับแต่งตั้งก็ให้สืบสวนหรือสอบสวนต่อไปตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่กระทำความผิดจนแล้วเสร็จ แล้วส่งเรื่องให้ ก.ศป. พิจารณาดำเนินการทางวินัยต่อไปตามบทบัญญัติเกี่ยวกับวินัยแห่งการเป็นตุลาการศาลปกครองโดยอนุโลม และในกรณีที่จะต้องส่งลงโทษทางวินัยให้พิจารณาตามความผิดและลงโทษตามบทบัญญัติเกี่ยวกับวินัยของข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอื่น หรือกฎหมายเกี่ยวกับวินัยของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานอื่นของรัฐที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่กระทำความผิดนั้น แล้วแต่กรณีโดยอนุโลม (มาตรา ๒๑ เพิ่มมาตรา ๒๔/๑)

๒๐. กำหนดให้ตุลาการศาลปกครองซึ่งโอนไปดำรงตำแหน่งเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง ถ้าต้องโอนกลับเข้าดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองเพราะเหตุที่ครบวาระการดำรงตำแหน่ง ตามมาตรา ๗๘/๑ วรรคสอง หรือยื่นความประสงค์ขอโอนกลับก่อนครบวาระ และผู้นั้นมีคุณสมบัติและ ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๓ ๑๒ มาตรา ๑๔๑๓ หรือมาตรา ๑๘๑๔ แล้วแต่กรณี ให้ ก.ศป. พิจารณาให้ ความเห็นชอบให้ดำรงตำแหน่งในลำดับอาวุโสที่เคยครอง โดยให้ได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นในชั้นเดียวกับตุลาการศาลปกครองที่อยู่ในลำดับอาวุโสเท่ากันในขณะที่ผู้นั้น ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง และให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง (มาตรา ๒๒ เพิ่มมาตรา ๒๕ วรรคสอง)

๒๑. กำหนดให้การโอนข้าราชการตุลาการศาลปกครองผู้ใดไปเป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง หรือข้าราชการฝ่ายอื่น ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดสั่งได้เมื่อข้าราชการตุลาการ ศาลปกครองผู้นั้นยินยอม และได้รับความเห็นชอบจาก ก.ศป. (มาตรา ๒๓ เพิ่มมาตรา ๒๖/๑)

๒๒. แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่รับผิดชอบของประธานศาลปกครองสูงสุดและอธิบดี ศาลปกครองชั้นต้น โดยกำหนดให้ประธานศาลปกครองสูงสุดต้องรับผิดชอบให้งานของศาลปกครองเป็นไปโดยเรียบร้อยตามระเบียบที่ ก.ศป.กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด หรือระเบียบที่ ก.บ.ศป. กำหนด แล้วแต่กรณี โดยมีรองประธานศาลปกครองสูงสุดช่วยปฏิบัติหน้าที่ตามที่ประธานศาลปกครองสูงสุดมอบหมาย และกำหนดให้อธิบดีศาลปกครองชั้นต้นต้องรับผิดชอบให้งานของศาลนั้นเป็นไปโดยเรียบร้อยตามระเบียบที่ ก.ศป.กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

หรือระเบียบที่ ก.บ.ศป. กำหนดแล้วแต่กรณีโดยมีรองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้นช่วยปฏิบัติหน้าที่ตามที่อธิบดีศาลปกครองชั้นต้นมอบหมาย (มาตรา ๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง)

๒๓. แก้ไขเพิ่มเติมให้ตุลาการศาลปกครองได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.บ.ศป. กำหนด (มาตรา ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐/๑ วรรคหนึ่ง)

๒๔. กำหนดให้ตุลาการประจำศาลปกครองชั้นต้นได้รับเงินเดือน ชั้น ๑ และให้ได้รับประโยชน์ตอบแทนอื่นเช่นเดียวกับตุลาการศาลปกครองชั้นต้นแต่ไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง (มาตรา ๒๖ เพิ่มมาตรา ๓๐/๒)

๒๕. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการออกประกาศกำหนดเครื่องแบบ วันและเวลาทำงาน ของข้าราชการตุลาการศาลปกครอง โดยกำหนดให้เครื่องแบบข้าราชการตุลาการศาลปกครองและระเบียบการแต่งกายให้เป็นไปตามที่ ก.บ.ศป. ประกาศกำหนดและกำหนดให้วันและเวลาทำงานและการลาหยุดราชการ ของข้าราชการตุลาการศาลปกครอง ให้เป็นไปตามที่ ก.บ.ศป. ประกาศกำหนด (มาตรา ๒๗ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๓)

๒๖. กำหนดให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๓/๑ คณะกรรมการบริหารศาลปกครอง มาตรา ๔๑/๒ มาตรา ๔๑/๓ มาตรา ๔๑/๔ มาตรา ๔๑/๕ มาตรา ๔๑/๖ มาตรา ๔๑/๗ มาตรา ๔๑/๘ และมาตรา ๔๑/๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ (มาตรา ๒๘ เพิ่มหมวด ๓/๑ คณะกรรมการบริหารศาลปกครอง)

๒๖.๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารศาลปกครองคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.บ.ศป.” ประกอบด้วย ประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นประธานกรรมการ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา และเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เป็นกรรมการ กรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นตุลาการศาลปกครอง จำนวน ๘ คน กรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครองในระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่ ก.ศป. กำหนด จำนวน ๒ คน และกรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิด้านการงบประมาณด้านการพัฒนาองค์กรและด้านการบริหารจัดการที่ไม่เป็นหรือไม่เคยเป็นข้าราชการศาลปกครองด้านละ ๑ คน และกำหนดให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองเป็นกรรมการ และเลขานุการ และให้รองเลขาธิการสำนักงานศาลปกครองที่เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองมอบหมายเป็นผู้ช่วยเลขานุการ (มาตรา ๒๘ เพิ่มมาตรา ๔๑/๒)

๒๖.๒ กำหนดให้กรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๑/๒ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) และ (๕) จะดำรงตำแหน่งกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒) หรือ (๓) หรือกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) หรือ (๕) ในเวลาเดียวกันมิได้ (มาตรา ๒๘ เพิ่มมาตรา ๔๑/๓)

๒๖.๓ กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการบริหารศาลปกครอง ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๑/๒ วรรคหนึ่ง (๕) (มาตรา ๒๘ เพิ่มมาตรา ๔๑/๔)

๒๖.๔ กำหนดให้มีคณะกรรมการดำเนินการเลือกกรรมการบริหารศาลปกครอง ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๑/๒ วรรคหนึ่ง(๓) ประกอบด้วยตุลาการศาลปกครองซึ่งประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นผู้คัดเลือก จำนวน ๔ คน และเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง เป็นกรรมการ มีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการเลือกการตรวจนับคะแนน และการประกาศผลการเลือกตั้งกล่าว และกำหนดให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองแต่งตั้งข้าราชการฝ่ายศาลปกครองเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ (มาตรา ๒๘ เพิ่มมาตรา ๔๑/๕)

๒๖.๕ กำหนดให้กรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๑/๒ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) หรือ (๕) ให้มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๒ ปี และอาจได้รับเลือกใหม่ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกิน ๒ วาระติดต่อกันมิได้ (มาตรา ๒๘ เพิ่มมาตรา ๔๑/๖)

๒๖.๖ กำหนดเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๑/๒ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) และ (๕) นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ (มาตรา ๒๘ เพิ่มมาตรา ๔๑/๗)

๒๖.๗ กำหนดให้ ก.บ.ศป. มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการบริหารราชการศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง ในส่วนที่ไม่อยู่ในอำนาจของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ก.ศป. หรือ ก.ขป. ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผน และประเพณีปฏิบัติของทางราชการ (มาตรา ๒๘ เพิ่มมาตรา ๔๑/๘)

๒๖.๘ กำหนดการประชุมของ ก.บ.ศป. ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการประชุมของ ก.ศป. ตามมาตรา ๔๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (มาตรา ๒๘ เพิ่มมาตรา ๔๑/๙)

๒๗. กำหนดให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองมี วาระการดำรงตำแหน่ง ๔ ปี นับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งแต่ประธานศาลปกครองสูงสุดโดยความเห็นชอบของ ก.ศป. อาจขยายเวลาการดำรงตำแหน่งได้อีกไม่เกิน ๒ ครั้ง ครั้งละ ๑ ปี (มาตรา ๒๙ เพิ่มมาตรา ๗๘ วรรคสี่ และวรรคห้า)

๒๘. กำหนดให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองอาจแต่งตั้งจากตุลาการศาลปกครอง โดยความเห็นชอบของ ก.ศป. และเมื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งแล้ว ให้พ้นจากตำแหน่ง ตุลาการศาลปกครอง และกำหนดให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองที่ได้รับการแต่งตั้ง มีวาระการดำรงตำแหน่ง ๒ ปี นับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง โดยอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้ แต่ไม่เกิน ๒ วาระติดต่อกันเว้นแต่ประธานศาลปกครองสูงสุดโดยความเห็นชอบของ ก.ศป. มีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าว และกำหนดให้ในกรณีที่เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองที่ได้รับการแต่งตั้งกระทำผิดวินัย อยู่ก่อนวันโอนมาดำรงตำแหน่งเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง ให้ ก.ขป. เป็นผู้พิจารณาดำเนินการทางวินัย แก่ผู้นั้นตามบทบัญญัติเกี่ยวกับวินัยแห่งการเป็นตุลาการศาลปกครอง แต่ถ้าได้กระทำผิดวินัยในระหว่าง การดำรงตำแหน่งเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง และได้โอนกลับไปเป็นตุลาการศาลปกครองแล้ว ให้ ก.ศป. เป็นผู้พิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นตามบทบัญญัติเกี่ยวกับวินัยของข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง (มาตรา ๓๐ เพิ่มมาตรา ๗๘/๑ และมาตรา ๗๘/๒)

๒๙. แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.ขป.” ประกอบด้วย รองประธานศาลปกครองสูงสุดคนที่หนึ่ง เป็นประธานกรรมการ เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองและเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เป็นกรรมการ กรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ ที่เป็นตุลาการศาลปกครอง จำนวน ๒ คน กรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครองในระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่ ก.ศป. กำหนด จำนวน ๔ คน และกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาองค์กร และด้านการบริหารจัดการ ที่ไม่เป็นหรือไม่เคยเป็นข้าราชการศาลปกครองด้านละ ๑ คน และกำหนดให้ ก.ขป. แต่งตั้งข้าราชการฝ่ายศาลปกครองเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ (มาตรา ๓๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๑)

๓๐. กำหนดให้กรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) และ (๕) จะดำรงตำแหน่งกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒) หรือ (๓) ในเวลาเดียวกันมิได้และกำหนดให้กรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๑/๔ ทั้งนี้ การเลือกกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการโดยการเลือกกรรมการข้าราชการ

ฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง (๓) ให้นำความในมาตรา ๔๑/๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม และการเลือกกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง (๔) ให้เป็นไปตามวิธีการที่ ก.ศป. ประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการ ในศาลปกครองสูงสุด (มาตรา ๓๒ เพิ่มมาตรา ๘๑/๑ มาตรา ๘๑/๒ และมาตรา ๘๑/๓)

๓๑. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง โดยกำหนดให้กรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) และ (๕) ให้มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๒ ปี และอาจได้รับเลือกใหม่ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกิน ๒ วาระติดต่อกันมิได้ (มาตรา ๓๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง)

๓๒. แก้ไขเพิ่มเติมเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) และ (๕) นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ และแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายปกครองในการออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล และการดำเนินการอื่นของสำนักงานศาลปกครอง (มาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๔)

๓๓. กำหนดให้การประชุมของ ก.ขป. ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการประชุมของคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง (ก.ศป.) ตามมาตรา ๔๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (มาตรา ๓๕ เพิ่มมาตรา ๘๔/๑)

๓๔. กำหนดให้เพื่อประโยชน์ในการนับจำนวนตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าตุลาการศาลปกครองสูงสุดที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและเคยดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองชั้นต้นมาก่อนเป็นตุลาการศาลปกครองสูงสุดตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๑) และตุลาการศาลปกครองสูงสุดที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและไม่เคยดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองชั้นต้นมาก่อนเป็นตุลาการศาลปกครองสูงสุดตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) (มาตรา ๓๖)

๓๕. กำหนดมิให้ใช้บังคับกับตุลาการศาลปกครองซึ่งดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุดอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ตุลาการศาลปกครองผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวเมื่อดำรงตำแหน่งครบสี่ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว (มาตรา ๓๗)

๓๖. กำหนดบทบัญญัติเพื่อรองรับให้ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นตุลาการศาลปกครองเพราะมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง (๔) (ก) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และยังคงดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งต่อไปโดยไม่ถือว่าเป็นผู้ที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๓๘)

๓๗. กำหนดบทบัญญัติเพื่อรองรับให้การพิจารณาคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นที่ได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จและมีให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับ (มาตรา ๓๙)

๓๘. กำหนดบทบัญญัติเพื่อรองรับให้ในวาระเริ่มแรก ให้ประธานศาลปกครองสูงสุด ดำเนินการให้มีการเลือกกรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๑/๒ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง (๓) (๔)

และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๔๐)

๓๙. กำหนดบทบัญญัติเพื่อรองรับให้บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หลักเกณฑ์ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หลักเกณฑ์ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๔๑)

๔๐. กำหนดบทบัญญัติเพื่อรองรับให้การสอบสวนตุลาการศาลปกครองผู้กระทำความผิดวินัยอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ดำเนินการต่อไปตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่กระทำความผิดนั้นจนแล้วเสร็จ (มาตรา ๔๒)

๑๐. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๖๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๙๗ ก วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ หน้า ๖

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ประธานศาลปกครองสูงสุด

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๙๐ บัญญัติให้พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งและให้ตุลาการพ้นจากตำแหน่งแต่ในกรณีที่พ้นจากตำแหน่ง เพราะความตายหรือเกษียณอายุ พ้นจากตำแหน่งตามวาระ หรือพ้นจากราชการเพราะถูกลงโทษให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ มาตรา ๑๙๘ บัญญัติให้การบริหารงานบุคคลเกี่ยวกับตุลาการศาลปกครองต้องดำเนินการโดยคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง ซึ่งประกอบด้วยประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นประธาน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นตุลาการในศาลปกครอง และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งไม่เป็นหรือเคยเป็นตุลาการ ในศาลปกครองไม่เกินสองคน บรรดาที่ได้รับเลือกจากข้าราชการตุลาการศาลปกครอง ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ และมาตรา ๒๓๑ บัญญัติให้ผู้ตรวจการแผ่นดินอาจเสนอเรื่องต่อศาลปกครองได้เมื่อเห็นว่ามีการฝ่าฝืน คำสั่ง หรือการกระทำใดของหน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ หรือกฎหมาย สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ในเรื่องดังกล่าวให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบกับมาตรา ๑๘๘ วรรคสอง บัญญัติให้ผู้พิพากษาและตุลาการย่อมมีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดี สมควรกำหนดความคุ้มครองตุลาการในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีซึ่งได้กระทำโดยสุจริต นอกจากนั้น สมควรปรับปรุงการพิจารณาพิพากษาคดี และการบริหารจัดการคดีของศาลปกครองให้ มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยกำหนดให้สามารถยื่นคำฟ้องโดยส่งทางไปรษณีย์ อิเล็กทรอนิกส์ สื่อดิจิทัลอื่นใด หรือโทรสาร เพื่อประโยชน์ในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมทางปกครองได้โดยง่าย สะดวกรวดเร็วและทั่วถึง รวมทั้งกำหนดกระบวนการพิจารณาโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือระบบการประชุมทางจอภาพ ตลอดจนแก้ไขเพิ่มเติมกระบวนการพิจารณาในการพิจารณาคำขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล การนั่งพิจารณาคดีในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน และการไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี สำหรับคดีที่อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๖๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้ส่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดให้สภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตรวจสอบ ดังนี้ ระเบียบเกี่ยวกับการฟ้อง การดำเนินกระบวนการพิจารณา การรับฟังพยานหลักฐาน และการพิพากษาคดีปกครองตามมาตรา ๔๔ วิธีการยื่นคำฟ้องตามมาตรา ๔๖ การดำเนินกระบวนการพิจารณาโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือระบบ การประชุมทางจอภาพตามมาตรา ๖๐/๑ การกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราว ก่อนการพิพากษาตามมาตรา ๖๖ การกำหนดคดีหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอบังคับคดี ตามคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นตามมาตรา ๗๐ การบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครอง ตามมาตรา ๗๕/๑ หน้าที่และอำนาจของเจ้าพนักงานบังคับคดีซึ่งศาลปกครองแต่งตั้งตามมาตรา ๗๕/๒ และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการปรับหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีได้ปฏิบัติ ตามคำบังคับของศาลปกครองให้ถูกต้องครบถ้วนหรือปฏิบัติล่าช้าเกินสมควรตามมาตรา ๗๕/๔

๒. กำหนดให้การพ้นจากตำแหน่งของตุลาการศาลปกครองเพราะเหตุลาออก ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม เป็นบุคคลล้มละลาย เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือน ไร้ความสามารถ เป็นโรคหรือมีกายหรือจิตใจไม่เหมาะสมที่จะเป็นตุลาการศาลปกครอง ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พ้นจากตำแหน่ง และกรณีการพ้นจากตำแหน่ง เพราะความตาย มีอายุครบ ๖๕ ปีบริบูรณ์ เว้นแต่จะผ่านการประเมินสมรรถภาพให้ดำรงตำแหน่งต่อไป ถูกสั่งให้ออกจากราชการ และถูกไล่ออก ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ*

๓. กำหนดเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งของตุลาการศาลปกครองที่มีสิทธิได้รับ บำเหน็จบำนาญ หรือบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือ กฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

๔. กำหนดกรณีการพิจารณาให้ข้าราชการตุลาการศาลปกครองพ้นจากตำแหน่งที่ ต้องมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อทำการสอบสวน

๕. กำหนดคุณสมบัติของตุลาการศาลปกครองซึ่งพ้นจากตำแหน่งที่อาจได้รับ การคัดเลือกให้กลับเข้ารับราชการเป็นตุลาการศาลปกครอง และกำหนดคุณสมบัติของตุลาการ ศาลปกครองซึ่งโอนไปดำรงตำแหน่งเลขาธิการสำนักงานศาลปกครองที่สามารถโอนกลับเข้าดำรงตำแหน่ง ตุลาการศาลปกครอง

๖. กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการศาลปกครอง หรือ “ก.ศป.” ประกอบด้วย ประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นประธานกรรมการ กรรมการตุลาการศาลปกครอง ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นตุลาการศาลปกครองจำนวน ๑๐ คน และกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งไม่เป็นหรือเคยเป็นตุลาการในศาลปกครองจำนวน ๒ คน

๗. กำหนดลักษณะต้องห้ามของกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ โดยจะดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิหรือกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ผู้ทรงคุณวุฒิในเวลาเดียวกันมิได้

๘. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ โดยกำหนดให้ประธานศาลปกครองสูงสุดประกาศรับสมัครบุคคลเข้ารับการเลือก และให้คณะกรรมการ ดำเนินการเลือก มีหน้าที่ตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัคร

๙. กำหนดระยะเวลาการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ ขึ้นใหม่ในกรณีที่กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิจะครบวาระ และกำหนดระยะเวลาการเลือกซ่อมในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการตุลาการ ศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิว่างลงก่อนครบวาระ โดยให้อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลือของผู้ซึ่งตนแทน

๑๐. กำหนดให้ ก.ศป. เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการพ้นจาก ตำแหน่งของกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒินอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

๑๑. กำหนดอำนาจในการออกกระเปียบหรือประกาศของ ก.ศป. เกี่ยวกับ การบริหารงานบุคคลของข้าราชการตุลาการศาลปกครองและการอื่น ๆ ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ และกำหนดเกี่ยวกับการประชุมของ ก.ศป. ในการพิจารณา เรื่องเร่งด่วน ในกรณีที่ไม่มีกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ หรือมีแต่ไม่ครบจำนวน

๑๒. กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลปกครองของ ผู้ตรวจการแผ่นดิน ในกรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดินเห็นว่ากฎ คำสั่ง หรือการกระทำอื่นใดของหน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินมีปัญหาเกี่ยวกับ ความชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย

๑๓. กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล ในกรณีที่คู่กรณี ยื่นคำขอต่อศาล โดยอ้างว่า ไม่มีทรัพย์สินเพียงพอที่จะเสียค่าธรรมเนียมศาล หรือโดยสถานะของผู้ขอ ถ้าไม่ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลจะได้รับความเดือดร้อนเกินสมควร โดยกำหนดให้ศาลอาจแสวงหา ข้อเท็จจริงโดยการไต่สวน หรือโดยวิธีอื่นได้

๑๔. กำหนดวิธีการในการยื่นคำฟ้อง โดยให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของ ศาลปกครอง หรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน หรืออาจส่งทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ สื่อดิจิทัลอื่นใด หรือโทรสาร และการนับอายุความในกรณีดังกล่าว

๑๕. กำหนดระยะเวลาการส่งสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน ให้คู่กรณีทราบ ในกรณีที่กฎหมายกำหนดระยะเวลาให้ศาลพิจารณาพิพากษาคดีหรือโดยลักษณะแห่งคดี มีความจำเป็นที่ศาลจะต้องพิจารณาพิพากษาคดีเป็นการเร่งด่วน

๑๖. กำหนดกรณีที่องค์คณะพิจารณาพิพากษาในศาลปกครองสูงสุดอาจไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดีสำหรับคดีอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นได้ หากองค์คณะเห็นว่า คดีดังกล่าวมีข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน หรือเห็นว่าการไม่จัดให้มีการพิจารณาคดี จะไม่ทำให้เสียความยุติธรรม แต่หากคู่กรณีประสงค์ที่จะให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี ให้แจ้งให้ศาลทราบ และให้องค์คณะจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดีต่อไป

๑๗. กำหนดให้ศาลอาจมีคำสั่งให้ดำเนินกระบวนการพิจารณาโดยวิธีการ ทางอิเล็กทรอนิกส์หรือระบบการประชุมทางจอภาพได้ โดยให้ถือเป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณา ในห้องพิจารณาของศาล และเป็นการกระทำต่อหน้าศาล

๑๘. กำหนดระยะเวลาให้ประธานศาลปกครองสูงสุดดำเนินการให้มีการเลือกกรรมการ ตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิให้แล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ และกำหนดบทบัญญัติเพื่อรองรับให้กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นตุลาการ ศาลปกครองตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒) (ก) และ (ข) ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระแต่ต้องทำหน้าที่ไปพลางก่อนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย คงทำหน้าที่ต่อไป และให้กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่เป็นตุลาการศาลปกครองตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓) (ก) และ (ข) พ้นจากตำแหน่ง แต่ให้ทำหน้าที่ไปพลางก่อน ทั้งนี้

จนกว่าจะมีการประกาศผลการเลือกกรรมการตุลาการ ศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒) หรือ (๓) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

๑๑. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๖๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๑๑๒ ก วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๑ หน้า ๘

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ประธานศาลปกครองสูงสุด

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง ตุลาการศาลปกครอง เพื่อให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจและค่าครองชีพที่เพิ่มสูงขึ้น โดยกำหนด ให้ถือว่าเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจตามระเบียบ ก.ศ.ป. ว่าด้วยการจ่ายเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตุลาการศาลปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งตุลาการศาลปกครองได้รับไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นมาจนถึงวันก่อนที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นส่วนหนึ่งของ เงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งที่ได้รับการปรับเพิ่มตามบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำ ตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง และให้การได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวในกรณีนั้นสิ้นสุดลง ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๖๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๖ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของตุลาการศาลปกครอง โดยกำหนดให้รองประธานศาลปกครองสูงสุด ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด ตุลาการ ศาลปกครองสูงสุด และอธิบดีศาลปกครองชั้นต้นได้รับเงินเดือน ชั้น ๓ ขั้นสูงสุด (มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง)

๒. กำหนดให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการ ศาลปกครองโดยให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง ท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นไป (มาตรา ๔)

๓. กำหนดให้ถือว่าเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจตามระเบียบ ก.ศ.ป. ว่าด้วยการจ่ายเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตุลาการศาลปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นส่วนหนึ่งของเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งที่ได้รับการปรับเพิ่ม (มาตรา ๕)

๔. กำหนดบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง

๑๒. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๖ ตอนที่ ๕๖ ก วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ หน้า ๒๔๗

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ประธานศาลปกครองสูงสุด

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเป็นกระบวนการหนึ่งซึ่งช่วยให้การบริหารจัดการคดี มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เนื่องจากการเปิดโอกาสและส่งเสริมให้คู่กรณีมีทางเลือกในการระงับข้อพิพาททางปกครองได้อีกทางหนึ่งสมควรเพิ่มบทบัญญัติให้ศาลปกครองมีอำนาจไกล่เกลี่ยข้อพิพาทในคดีปกครองภายใต้หลักความชอบด้วยกฎหมาย เพื่อให้ข้อพิพาททางปกครองยุติลงได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้นด้วยความสมัครใจของคู่กรณีและรักษาไว้ซึ่งสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกัน ตลอดจนส่งเสริมการบริหารจัดการคดีของศาลปกครองมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญเป็นการเพิ่มความส่วนที่ ๒/๑ การไกล่เกลี่ยข้อพิพาท เป็น มาตรา ๖๖/๑ มาตรา ๖๖/๒ มาตรา ๖๖/๓ มาตรา ๖๖/๔ มาตรา ๖๖/๕ มาตรา ๖๖/๖ มาตรา ๖๖/๗ มาตรา ๖๖/๘ มาตรา ๖๖/๙ มาตรา ๖๖/๑๐ มาตรา ๖๖/๑๑ และมาตรา ๖๖/๑๒ ของหมวด ๔ วิธีพิจารณาคดีปกครองแห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ สรุปได้ ดังนี้

๑. มาตรา ๖๖/๑ ให้ศาลปกครองชั้นต้นมีอำนาจไกล่เกลี่ยข้อพิพาทในคดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นและศาลปกครองสูงสุด มีอำนาจไกล่เกลี่ยข้อพิพาทในคดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดซึ่งฟ้องเป็นครั้งแรกต่อศาลปกครองสูงสุด หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทให้เป็นไปตามที่กำหนดในระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

๒. มาตรา ๖๖/๒ ศาลปกครองมีอำนาจไกล่เกลี่ยข้อพิพาทในคดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ดังต่อไปนี้ (๑) คดีพิพาทเกี่ยวกับหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมาย (๒) คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดหรือความรับผิดอย่างอื่นของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ (๓) คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง (๔) คดีพิพาทอื่นตามที่กำหนดในระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดในกรณีที่การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทตามวรรคหนึ่งเป็นการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทที่เกี่ยวกับเงินหรือทรัพย์สิน

๓. มาตรา ๖๖/๓ ห้ามมิให้มีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทในกรณีที่มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (๑) การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทที่เป็นการฝ่าฝืนหรือต้องห้ามชัดแจ้งโดยกฎหมาย
- (๒) การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน
- (๓) การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทที่มีผลกระทบต่อสถานะของบุคคลหรือมีผลกระทบในทางเสียหาย

ต่อประโยชน์สาธารณะ

- (๔) การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทที่มีผลกระทบร้ายแรงต่อการบังคับใช้กฎหมาย
- (๕) การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทที่อยู่นอกเหนือสิทธิ อำนาจหน้าที่ หรือความสามารถของคู่กรณี
- (๖) การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทที่เกี่ยวกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท ตามมาตรา ๑๑ (๑)
- (๗) การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทที่เกี่ยวกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทที่กฎหมาย

กำหนดให้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุด

(๘) การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทที่มีลักษณะอื่นตามที่กำหนดในระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

๔. มาตรา ๖๖/๔ ในเวลาใด ๆ นับแต่มีการฟ้องคดีต่อศาลปกครองจนถึงวันสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริง คู่กรณีอาจร่วมกันยื่นคำขอต่อศาลเพื่อให้ มีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท หรือคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจยื่นคำขอและคู่กรณีฝ่ายอื่นตกลงให้ มีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ในกรณีเช่นนี้ถ้าองค์คณะพิจารณาพิพากษาเห็นสมควรและประธานศาลปกครองสูงสุดหรืออธิบดีศาลปกครองชั้นต้นแล้วแต่กรณี เห็นชอบให้ศาลดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทระหว่างคู่กรณีนั้นได้ สำหรับคู่กรณีที่ไม่ได้ตกลงให้มีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ศาลอาจดำเนินการสอบสวนพิจารณาต่อไปก็ได้ เมื่อองค์คณะพิจารณาพิพากษาเห็นสมควรให้มีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท และคู่กรณียินยอมให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดหรืออธิบดีศาลปกครองชั้นต้นแล้วแต่กรณี แต่งตั้งตุลาการศาลปกครองซึ่งไม่มีหน้าที่ รับผิดชอบคดีในสำนวนคดีนั้นปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทโดยคำนึงถึงความรู้ความเชี่ยวชาญและความเหมาะสมของตุลาการศาลปกครองผู้นั้น

๕. มาตรา ๖๖/๕ การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทต้องดำเนินการให้เสร็จโดยเร็วภายในระยะเวลาที่ตุลาการศาลปกครองผู้ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทกำหนด โดยต้องไม่ทำให้การพิจารณาพิพากษาคดีนั้นล่าช้าออกไปโดยไม่สมควร

๖. มาตรา ๖๖/๖ ตุลาการศาลปกครองผู้ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทต้องวางตนเป็นกลาง และปราศจากอคติในการปฏิบัติหน้าที่ให้นำความในมาตรา ๖๓ มาใช้ บังคับแก่การคัดค้านและการถอนตัวของตุลาการศาลปกครองผู้ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทโดยอนุโลม

๗. มาตรา ๖๖/๗ แนวทาง ความเห็นชอบ คำสั่ง หรือการดำเนินการใด บรรดาซึ่งกระทำลงในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทโดยประธานศาลปกครองสูงสุด อธิบดีศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการศาลปกครอง ผู้ไกล่เกลี่ยข้อพิพาท องค์คณะพิจารณาพิพากษา หรือตุลาการเจ้าของสำนวนที่เกี่ยวกับการไกล่เกลี่ย ข้อพิพาท ไม่อาจอุทธรณ์ได้

๘. มาตรา ๖๖/๘ ห้ามมิให้ คู่กรณี ที่เข้าร่วมในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ตุลาการศาลปกครอง ผู้ไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท หรือบุคคลอื่นใดนำเรื่องดังต่อไปนี้ไปเปิดเผยหรืออ้างอิง หรือนำสืบเป็นพยานหลักฐานในกระบวนการพิจารณาคดีของศาลหรือเพื่อดำเนินการอื่นใด ไม่ว่าด้วยวิธีการใด ๆ

(๑) ความประสงค์หรือความยินยอมของคู่กรณีในการขอเข้าร่วมในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท

(๒) ความเห็นหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการในการระงับข้อพิพาทของคู่กรณีในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท

(๓) การยอมรับหรือข้อความที่กระทำโดยคู่กรณีในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท

(๔) ข้อเท็จจริงที่คู่กรณีนำมาใช้ในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท

(๕) เอกสารที่จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ข้อมูลที่เกี่ยวกับการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทอื่นนอกจากข้อมูลตามวรรคหนึ่ง อาจเปิดเผยหรืออ้างอิงได้ตามที่กำหนดในระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

๙. มาตรา ๖๖/๑๑ ห้ามมิให้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นซึ่งพิพากษาตามการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทในประเด็นแห่งคดีที่เสร็จสิ้นไปไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนตามมาตรา ๖๖/๑๐ เว้นแต่ในเหตุ ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อมีข้อกล่าวอ้างว่าคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งฉ้อฉล

(๒) เมื่อคำพิพากษานั้นถูกกล่าวอ้างว่าเป็นการละเมิดต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมายอันเกี่ยวด้วยความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๓) เมื่อคำพิพากษานั้นถูกกล่าวอ้างว่าได้เป็นไปตามข้อตกลงในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท การอุทธรณ์คำพิพากษาของการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ให้ยื่นต่อศาลที่มีคำพิพากษายกในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ให้มี คำพิพากษา

๑๐. มาตรา ๖๖/๑๒ ระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดที่ออกตามความในส่วนนี้ให้ดำเนินการตามมาตรา ๖ ด้วย

๑๓. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๖๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๘ ตอนที่ ๑๑ ก วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ หน้า ๑๐

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ประธานศาลปกครองสูงสุด

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารศาลปกครองให้รวมถึง การออกระเบียบเกี่ยวกับการกำหนดเบี้ยประชุมสำหรับข้าราชการตุลาการศาลปกครอง ซึ่งเข้าร่วมการประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด เพื่อให้สอดคล้องกับ มาตรา ๑๙๓ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งบัญญัติให้ศาลปกครองมีระบบเงินเดือน และค่าตอบแทนเป็นการเฉพาะ ตามความเหมาะสมตามที่กฎหมายบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๖๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา มีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๖/๑) ของมาตรา ๔๑/๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๖๐ “(๖/๑) ออกระเบียบเกี่ยวกับการกำหนดเบี้ยประชุมสำหรับข้าราชการตุลาการศาลปกครอง ซึ่งเข้าร่วมการประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด”

๑๔. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๘ ตอนที่ ๓๕ ก วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔ หน้า ๕

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ประธานศาลปกครองสูงสุด

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารศาลปกครองในการออกระเบียบเกี่ยวกับเงินค่าตอบแทนพิเศษ และสิทธิและประโยชน์อื่นของข้าราชการตุลาการศาลปกครอง ข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง และพนักงานราชการ และลูกจ้างสำนักงานศาลปกครอง อันจะเป็นมาตรการสำคัญอย่างหนึ่งในการเพิ่มพูนประสิทธิภาพ และเสริมสร้างขวัญกำลังใจและแรงจูงใจในการปฏิบัติราชการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจในการอำนวยความยุติธรรมทางปกครอง แก่บุคลากรของศาลปกครอง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (มาตรา ๒ (๑))
๒. ให้ยกเลิกความใน (๘) ของมาตรา ๔๑/๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๓)

“(๘) ออกระเบียบเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการ การสงเคราะห์ เงินค่าตอบแทนพิเศษและสิทธิ และประโยชน์อื่นของข้าราชการตุลาการศาลปกครอง ข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง และ พนักงานราชการ และ ลูกจ้างสำนักงานศาลปกครอง”

วรรณวนิช สว่างแจ้ง / จัดทำ

พระราชบัญญัติ

ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๒๐)

พ.ศ. ๒๕๖๔

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔

เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม
(ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๖๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง
กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๔๖/๒๕๖๐

เรื่อง การจัดตั้งสำนักงานบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น

“มาตรา ๖ สำนักนายกรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของนายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรี รับผิดชอบการบริหารราชการทั่วไป เสนอแนะนโยบายและวางแผนการพัฒนา ด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และความมั่นคง และราชการเกี่ยวกับการงบประมาณ ระบบราชการ การบริหารงานบุคคล กฎหมายและการพัฒนากฎหมาย การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติราชการ การส่งเสริมการลงทุน การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ การบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดิน ของประเทศ การปฏิบัติการกิจพิเศษ และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ ของสำนักนายกรัฐมนตรีหรือส่วนราชการที่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี หรือที่มีได้อยู่ภายในอำนาจหน้าที่ ของกระทรวงใดโดยเฉพาะ”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๖) ของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕

“(๑๖) สำนักงานคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ”

มาตรา ๕ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการและผู้ปฏิบัติงานตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติคณะรัฐมนตรี รวมทั้งกิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของส่วนราชการ ดังต่อไปนี้ ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี

(๑) สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เฉพาะกองแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ

(๒) สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เฉพาะกองบริหารจัดการที่ดิน ในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับงานตามภารกิจของคณะกรรมการ จัดที่ดิน

มาตรา ๖ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการและผู้ปฏิบัติงานตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติคณะรัฐมนตรี รวมทั้งกิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน ข้าราชการ และอัตรากำลังของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เฉพาะกองบริหารจัดการที่ดิน
ในส่วนที่เกี่ยวกับงานตามภารกิจของคณะกรรมการจัดที่ดิน ไปเป็นของกรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย

มาตรา ๗ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่กฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติกำหนดให้มีสำนักงานคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติเพื่อรับผิดชอบในการดำเนินงานของคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ และมีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินของประเทศตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายดังกล่าว สมควรจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติขึ้น มีฐานะเป็นส่วนราชการระดับกรมในสำนักนายกรัฐมนตรีและเป็นส่วนราชการที่อยู่ในบังคับบัญชาขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี รวมทั้งปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของสำนักนายกรัฐมนตรีให้สอดคล้องกับภารกิจที่เพิ่มขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกทำยพระราชบัญญัติ
พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๖๔

ความเป็นมา

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้ประกาศใช้เป็นฉบับแรก ซึ่งต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายนี้ขึ้นอีกจำนวน ๑๙ ครั้ง คือ

๑. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙
๒. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐
๓. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐
๔. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๐
๕. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒
๖. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๒
๗. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๓
๘. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๕๓
๙. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๖
๑๐. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๖
๑๑. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๘
๑๒. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๘
๑๓. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๕๘
๑๔. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๘
๑๕. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๙
๑๖. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๕๙
๑๗. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๖๒
๑๘. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๖๒
๑๙. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๖๔

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นกฎหมายที่ได้ประกาศใช้เป็นฉบับแก้ไขเพิ่มเติมล่าสุด กล่าวคือ ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีหลักการ คือ เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ เพื่อปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของสำนักนายกรัฐมนตรี และจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติขึ้น มีฐานะเป็นส่วนราชการระดับกรมในสำนักนายกรัฐมนตรีและเป็นส่วนราชการที่อยู่ในบังคับบัญชาขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ และเพิ่มมาตรา ๗ (๑๖))

ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานรัฐสภา เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๓ และบรรจุระเบียบวาระการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันอังคารที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๓

ในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันอังคารที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๔๙ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด

โดยกำหนดแปรญัตติภายใน ๗ วัน เมื่อคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เสนอรายงานต่อประธานรัฐสภา วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๓ และบรรจุระเบียบวาระการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันอังคารที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๓ จากนั้นในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันอังคารที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๓ ที่ประชุมลงมติในวาระที่สามเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว และเห็นชอบกับข้อสังเกตของคณะกรรมการ

กฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน คือ พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมอีก ๑๙ ฉบับ สำคัญดังต่อไปนี้

๑. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙ ตอนที่ ๙๙ ก วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๕ หน้า ๑๔

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ระบบราชการนั้นเป็นกลไกสำคัญของประเทศในอันที่จะผลักดันให้แนวทางการบริหารประเทศตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญและกฎหมายต่าง ๆ รวมทั้งการดำเนินการตามแนวนโยบายของรัฐเกิดผลสำเร็จเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชนส่วนรวม การจัดกลไกของระบบราชการจึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นไปของสังคม ซึ่งที่ผ่านมาแม้ว่าจะมีการปรับปรุงการแบ่งส่วนราชการหลายครั้ง แต่ยังคงให้มีการปฏิบัติราชการตามโครงสร้างการบริหารที่ไม่แตกต่างจากรูปแบบเดิม ซึ่งเป็นผลให้การทำงานของข้าราชการเป็นไปด้วยความล่าช้าเพราะมีขั้นตอนการปฏิบัติงานค่อนข้างมาก และส่วนราชการต่าง ๆ มิได้กำหนดเป้าหมายร่วมกันและจัดกลไกการปฏิบัติงานให้มีความสัมพันธ์กัน จึงเป็นผลทำให้การปฏิบัติงานเกิดความซ้ำซ้อนและกระทบต่อการให้บริการแก่ประชาชน แนวทางแก้ไขปัญหานี้จำเป็นต้องมีการปรับปรุงระบบราชการทั้งระบบ โดยการปรับอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการขึ้นใหม่ และปรับปรุงการบริหารงานโดยการจัดส่วนราชการที่ปฏิบัติงานสัมพันธ์กันรวมไว้เป็นกลุ่มภารกิจ เพื่อให้สามารถกำหนดเป้าหมายและทิศทางการปฏิบัติงานของส่วนราชการที่มีความเกี่ยวข้องกันให้สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีเอกภาพ และเกิดประสิทธิภาพ รวมทั้งจะเป็นการลดค่าใช้จ่ายในส่วนงานที่ซ้ำซ้อนกัน เมื่อจัดส่วนราชการใหม่ให้สามารถปฏิบัติงานได้แล้วจะมีผลทำให้แนวทางการรับผิดชอบของส่วนราชการต่าง ๆ มีเป้าหมายที่ชัดเจน ซึ่งจะสามารถปรับปรุงการทำงานของข้าราชการให้มีประสิทธิภาพในระยะต่อไปได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๒๑ หมวด และบทเฉพาะกาล มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๖๐ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. พระราชบัญญัตินี้ได้ยกเลิกกฎหมายปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม รวมทั้งสิ้น ๒๓ ฉบับ

๒. พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้มีกระทรวงและส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกระทรวง ๒๐ กระทรวง ดังนี้ สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงกลาโหม กระทรวงการคลัง กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงคมนาคม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงพลังงาน กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงยุติธรรม กระทรวงแรงงาน กระทรวง

วัฒนธรรม กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม

๓. หมวด ๑ สำนักนายกรัฐมนตรี แบ่งเป็นส่วนราชการ คือ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี กรมประชาสัมพันธ์ และสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

และมีส่วนราชการอยู่ในบังคับบัญชาขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ได้แก่ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี สำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักงบประมาณ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๔. หมวด ๒ กระทรวงกลาโหม ได้กำหนดอำนาจหน้าที่และให้จัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม เป็นไปตามกฎหมาย ขอบบังคับและระเบียบแบบแผนว่าด้วยการนั้น

๕. หมวด ๓ กระทรวงการคลัง ได้กำหนดอำนาจหน้าที่และให้มีส่วนราชการ ได้แก่ สำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง กรมธนารักษ์ กรมบัญชีกลาง กรมศุลกากร กรมสรรพสามิต กรมสรรพากร สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

๖. หมวด ๔ กระทรวงการต่างประเทศ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่และให้มีส่วนราชการ ดังนี้ สำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง กรมการกงสุล กรมพิธีการทูต กรมยุโรป กรมวิเทศสหการ กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กรมสารนิเทศ กรมองค์การระหว่างประเทศ กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กรมอาเซียน กรมเอเชียตะวันออก กรมเอเชียใต้ ตะวันออกกลางและแอฟริกา

๗. หมวด ๕ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้กำหนดอำนาจหน้าที่และให้มีส่วนราชการ ได้แก่ สำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง สำนักงานพัฒนากีฬาและนันทนาการ และสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว

๘. หมวด ๖ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง ได้กำหนดอำนาจหน้าที่และให้มีส่วนราชการ ได้แก่ สำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง กรมการพัฒนาสังคมและสวัสดิการ สำนักงานกิจการสตรี และสถาบันครอบครัว และสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส

๙. หมวด ๗ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่และให้มีส่วนราชการ ได้แก่ สำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง กรมชลประทาน กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ กรมประมง กรมปศุสัตว์ กรมป่าไม้ กรมพัฒนาที่ดิน กรมวิชาการเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร กรมส่งเสริมสหกรณ์ สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ และสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

๑๐. หมวด ๘ กระทรวงคมนาคม ได้กำหนดอำนาจหน้าที่และให้มีส่วนราชการ ได้แก่ สำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี กรมการขนส่งทางบก กรมการขนส่งทางอากาศ กรมทางหลวง กรมทางหลวงชนบท และสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

๑๑. หมวด ๙ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้กำหนดอำนาจหน้าที่และให้มีส่วนราชการ ได้แก่ สำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง กรมควบคุมมลพิษ กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมทรัพยากรธรณี กรมทรัพยากรน้ำ กรมทรัพยากรน้ำบาดาล กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กรมอุทยานแห่งชาติ และสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑๒. หมวด ๑๐ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ได้กำหนดอำนาจหน้าที่และให้มีส่วนราชการ ได้แก่ สำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง กรมไปรษณีย์โทรเลข กรมอุตุนิยมวิทยา สำนักงานสถิติแห่งชาติ

๑๓. หมวด ๑๑ กระทรวงพลังงาน ได้กำหนดอำนาจหน้าที่และให้มีส่วนราชการ ได้แก่ สำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ กรมธุรกิจพลังงาน กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน และสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน

๑๔. หมวด ๑๒ กระทรวงพาณิชย์ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่และให้มีส่วนราชการ ได้แก่ สำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง กรมการค้าต่างประเทศ กรมการค้าภายใน กรมการประกันภัย กรมการค้าระหว่างประเทศ กรมทรัพย์สินทางปัญญา กรมพัฒนาธุรกิจการค้า และการส่งเสริมการค้าส่งออก

๑๕. หมวด ๑๓ กระทรวงมหาดไทย ได้กำหนดอำนาจหน้าที่และให้มีส่วนราชการ ได้แก่ สำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง กรมการปกครอง กรมการพัฒนาชุมชน กรมที่ดิน กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรมโยธาธิการและผังเมือง และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

๑๖. หมวด ๑๔ กระทรวงยุติธรรม ได้กำหนดอำนาจหน้าที่และให้มีส่วนราชการ ได้แก่ สำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง กรมคุมประพฤติ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กรมบังคับคดี กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กรมราชทัณฑ์ กรมสอบสวนคดีพิเศษ สำนักงานกิจการยุติธรรม และสถาบันนิติวิทยาศาสตร์

๑๗. หมวด ๑๕ กระทรวงแรงงาน ได้กำหนดอำนาจหน้าที่และให้มีส่วนราชการ ได้แก่ สำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง กรมการจัดหางาน กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมสวัสดิการคุ้มครองแรงงาน และสำนักงานประกันสังคม

๑๘. หมวด ๑๖ กระทรวงวัฒนธรรม ได้กำหนดอำนาจหน้าที่และให้มีส่วนราชการ ได้แก่ สำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง กรมการศาสนา กรมศิลปากร สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ และสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

๑๙. หมวด ๑๗ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้กำหนดอำนาจหน้าที่และให้มีส่วนราชการ ได้แก่ สำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง กรมวิทยาศาสตร์บริการ และสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ

๒๐. หมวด ๑๘ กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ และการจัดระเบียบราชการ กระทรวงศึกษาธิการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

๒๑. หมวด ๑๙ กระทรวงสาธารณสุข ได้กำหนดอำนาจหน้าที่และให้มีส่วนราชการ ได้แก่ สำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง กรมการแพทย์ กรมควบคุมโรค กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทย และการแพทย์ทางเลือก กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กรมสุขภาพจิต กรมอนามัย และสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

๒๒. หมวด ๒๐ กระทรวงอุตสาหกรรม ได้กำหนดอำนาจหน้าที่และให้มีส่วนราชการ ได้แก่ สำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

๒๓. ในหมวด ๒๑ ของพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดส่วนราชการที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง รวมถึงกำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการดังกล่าวได้ด้วย ได้แก่ สำนักราชเลขาธิการ สำนักพระราชวัง สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ ราชบัณฑิตยสถาน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และสำนักงานอัยการสูงสุด

๒๔. ในบทเฉพาะกาลแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่งบประมาณ หนี้ สิทธิ และภาระผูกพันทั้งปวงของส่วนราชการที่ถูกยุบตามมาตรา ๓ ให้เป็นของส่วนราชการตามพระราชบัญญัตินี้

๒. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๓ ตอนที่ ๒๖ ก วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๙ หน้า ๔

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๙ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากข้าวเป็นพืชที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อเศรษฐกิจไทย แต่ปัจจุบันหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับเรื่องข้าวมีอยู่หลายหน่วยงานและกระจัดกระจายอยู่ตามส่วนราชการต่าง ๆ ในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงสมควรให้มีการจัดตั้งกรมการข้าวขึ้นมีฐานะเป็นส่วนราชการระดับกรมเพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบดูแลเรื่องข้าวโดยเฉพาะ ให้ครอบคลุมถึงการปรับปรุงพัฒนาการปลูกข้าวให้มีผลผลิตต่อพื้นที่และคุณภาพสูงขึ้น การพัฒนาพันธุ์ การอนุรักษ์และคุ้มครองพันธุ์ การผลิตเมล็ดพันธุ์ การตรวจสอบรับรองมาตรฐาน การส่งเสริมและเผยแพร่เพื่อพัฒนาชาวนา การแปรรูปและการจัดการอื่น ๆ เพื่อเพิ่มมูลค่าข้าว รวมทั้งการตลาดและการส่งเสริมวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับข้าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ คือ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๒/๑) ของมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ “(๒/๑) กรมการข้าว” (มาตรา ๓)

๓. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๔๙ ก วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๐ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ มีบทบัญญัติให้จัดตั้งคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยเพื่อทำหน้าที่กำกับดูแลและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยแทนกรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ และให้โอนบรรดากิจการอำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ เงินของกองทุน เพื่อการพัฒนาธุรกิจประกันวินาศภัย เงินของกองทุน เพื่อการพัฒนาธุรกิจประกันชีวิต เงินของกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย หนี้ สิทธิ และภาระผูกพันของกรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ ในส่วนที่เกี่ยวกับงานประกันวินาศภัย งานประกันชีวิต และงานคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย และให้โอนการดำเนินคดีและการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการ หรือลูกจ้างและเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำและเงินต่าง ๆ ที่จ่ายควบเงินเดือนซึ่งมีผู้ครองอยู่ ให้โอนไปเป็นของสำนักงาน ปลัดกระทรวง กระทรวงพาณิชย์ กรณีจึงมีความจำเป็นต้องยกเลิกความใน (๕) ของมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ คือ ให้ยกเลิก (๕) ของมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ (มาตรา ๓)

๔. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๕๕ ก วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๐ หน้า ๑๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเป็นส่วนราชการในสำนักนายกรัฐมนตรี และเป็นส่วนราชการที่อยู่ในบังคับบัญชาขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการของ ก.พ.ร. และหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายหรือ ก.พ.ร. กำหนด ในการนี้สมควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๖ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้เพิ่มความเป็น (๑๒) ของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ “(๑๒) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ” (มาตรา ๓)

๒. ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ และภาระผูกพันทั้งปวงของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๔)

๒. ให้โอนบรรดาข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ ไปเป็นข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๕)

๕. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๑๐๐ ก วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ หน้า ๒๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่บทบัญญัติมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้บัญญัติให้ต้องยุบเลิกกรมทางหลวงชนบทภายในห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้โอนกิจการอำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกรมทางหลวงชนบท และบรรดาอำนาจหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในกรมทางหลวงชนบท ไปเป็นของกรมทางหลวง หรือผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่กรมทางหลวงหรือไปเป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี ซึ่งการยุบเลิกจะส่งผลกระทบต่อการดำเนินการกิจการในการกำหนดมาตรฐาน การควบคุมในทางวิชาการ และการพัฒนางานทางหลวงชนบท และทางหลวงท้องถิ่นในภาพรวม ดังนั้น สมควรยกเลิกบทบัญญัติดังกล่าวเพื่อให้ยังคงมีกรมทางหลวงชนบทเพื่อดำเนินการกิจการต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ คือ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๕๔ ภายในห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้โอนกิจการอำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกรมทางหลวงชนบท และบรรดาอำนาจหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในกรมทางหลวงชนบท ไปเป็นของกรมทางหลวง หรือผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่กรมทางหลวงหรือไปเป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือ ผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวจะกำหนดให้การกำหนดรายละเอียดบางกรณีเป็นไปตามมติของคณะรัฐมนตรีหรือประกาศของรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องก็ได้” (มาตรา ๓)

๖. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖ ตอนที่ ๔๘ ก วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มาตรา ๕๔ แห่งกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม บัญญัติให้กรมทางหลวงชนบทต้องยุบเลิกไปภายใน ๑๐ ปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่เนื่องจากภารกิจปัจจุบันที่กรมทางหลวงชนบทดำเนินการอยู่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านทางหลวง และการกระจายความเจริญสู่ชนบท ซึ่งเป็นนโยบายหลักของทุกรัฐบาล โดยกรมทางหลวงชนบทมีหน้าที่หลักในการกำหนดมาตรฐานทางการก่อสร้างและการบำรุงรักษาทางทั้งทางหลวงชนบทและทางหลวงท้องถิ่นที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ควบคุมในทางวิชาการงานทางฝึกรอบรมเจ้าหน้าที่ทั้งระดับปฏิบัติและระดับผู้บริหารของ อปท. ทั่วประเทศ กำกับและตรวจตราให้เป็นไปตามมาตรฐานและหลักวิชาการตามที่กำหนดไว้วิจัยและพัฒนางานทางเพื่อสนับสนุนการพัฒนางานทางหลวงชนบทและงานทางหลวงท้องถิ่นให้คำปรึกษาและให้ความช่วยเหลือในด้านวิชาการแก่ อปท. นอกจากนั้นกฎหมายทางหลวงได้กำหนดให้กรมทางหลวงชนบทมีหน้าที่เพิ่มขึ้นจากเดิม และมีสาระสำคัญ ๒ ด้าน คือ ด้านกำกับตรวจตราและควบคุมทางหลวง

และด้านควบคุม รักษา ขยายและสงวนเขตทาง จึงมีความจำเป็นต้องมีกรมทางหลวงชนบทไว้รับผิดชอบภารกิจดังกล่าว ซึ่งมีความสำคัญต่อระบบการคมนาคมขนส่งทางบกของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ คือ ให้ยกเลิกมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๐ (มาตรา ๓)

๗. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖ ตอนที่ ๙๒ ก วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๒ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากหม่อนไหมเป็นผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นที่นำไปสู่สินค้าแปรรูป และนวัตกรรมในหลายรูปแบบ ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับเอกลักษณ์ภูมิปัญญา และวัฒนธรรมการดำรงชีพแบบวิถีชาวนาไทย อันจำเป็นต้องมีการอนุรักษ์ คุ้มครอง สืบทอด และจรรโลงให้คงอยู่กับสังคมไทย กับทั้งต้องส่งเสริมให้สังคมได้เห็นคุณค่าและหวงแหนสิ่งที่มีอยู่แล้ว ตลอดจนต้องมีการวิจัยและพัฒนาเพื่อให้เกิดนวัตกรรมและการแปรรูปจากผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นไปสู่สินค้า ตามความต้องการของตลาดอย่างมีมาตรฐานและปลอดภัย ซึ่งจะเป็นการเผยแพร่ไหมไทยและผลิตภัณฑ์จากหม่อนไหมให้แพร่หลายทั้งในระดับประเทศและต่างประเทศ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานของสถาบันหม่อนไหมแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ สามารถปฏิบัติตามภารกิจที่เพิ่มขึ้นในปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความคล่องตัว สมควรจัดตั้งกรมหม่อนไหมขึ้นในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๖ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๑/๑) ของมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ “(๑๑/๑) กรมหม่อนไหม” (มาตรา ๓)

๒. ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวกับราชการของสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และบรรดาอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถาบันหม่อนไหมแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ ไปเป็นของกรมหม่อนไหม หรือของเจ้าหน้าที่กรมหม่อนไหม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แล้วแต่กรณี (มาตรา ๔)

๓. ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ และภาระผูกพันทั้งปวง รวมถึงข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถาบันหม่อนไหมแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถไปเป็นของกรมหม่อนไหม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (มาตรา ๕)

๘. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๗ ตอนที่ ๕๘ ก วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๓ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๓ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรยุบเลิก สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ และเปลี่ยนเป็น กรมส่งเสริมวัฒนธรรม เพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบงานด้านวัฒนธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๓ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๖ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความใน (๕) ของมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “(๕) กรมส่งเสริมวัฒนธรรม” (มาตรา ๓)

๒. ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้างและเงินงบประมาณ ของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม ไปเป็นของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม (มาตรา ๔)

๓. บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีใด อ้างถึง สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีนั้นอ้างถึงกรมส่งเสริมวัฒนธรรม อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม ข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม แล้วแต่กรณี (มาตรา ๕)

๙. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๕๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๗ ตอนที่ ๗๕ ก วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ หน้า ๕๔

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๓ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้องค์กรอัยการเป็นองค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญ และมาตรา ๒๕๕ วรรคห้า บัญญัติให้องค์กรอัยการมีหน่วยธุรการที่เป็นอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่น โดยมีอัยการสูงสุดเป็นผู้บังคับบัญชา ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๕๓ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิก (๙) ของมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ (มาตรา ๓)

๒. ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “ส่วนราชการตามวรรคหนึ่ง (๘) มีฐานะเป็นกรม อยู่ในบังคับบัญชาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม” (มาตรา ๔)

๑๐. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๖

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๐ ตอนที่ ๘ ก วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๖ หน้า ๑๘

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๖ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการประกาศใช้

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากการปฏิบัติการฝนหลวงเป็นบริการสาธารณะในการทำฝนเพื่อเพิ่มปริมาณน้ำในพื้นที่เกษตรกรรม ป่าไม้ และเขื่อนหรือพื้นที่เก็บกักน้ำอันเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหายากภัยแล้งและภัยธรรมชาติอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งภารกิจดังกล่าวรวมถึงการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำในชั้นบรรยากาศ การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการของประเทศ รวมทั้งการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการทำฝนและการดัดแปรสภาพอากาศอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ตลอดจนการให้บริการด้านการบินและการสื่อสารเพื่อสนับสนุนในภารกิจด้านการเกษตรและอื่น ๆ โดยปัจจุบันอยู่ภายใต้การบริหารจัดการและความรับผิดชอบของสำนักฝนหลวงและการบินเกษตร สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สมควรยกฐานะสำนักฝนหลวงและการบินเกษตร สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยจัดตั้งเป็นกรมฝนหลวงและการบินเกษตรขึ้นในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อให้การบริหารจัดการร่วมกับส่วนราชการอื่น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๖ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๗ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๖/๑) ของมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ “ (๖/๑) กรมฝนหลวงและการบินเกษตร” (มาตรา ๓)

๒. ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติคณะรัฐมนตรีของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เฉพาะสำนักงานฝนหลวงและการบินเกษตร และของข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เฉพาะสำนักฝนหลวงและการบินเกษตรไปเป็นอำนาจหน้าที่ของกรมฝนหลวงและการบินเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือของข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของกรมฝนหลวงและการบินเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แล้วแต่กรณี (มาตรา ๔)

๓. ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เฉพาะสำนักฝนหลวงและการบินเกษตร ไปเป็นของกรมฝนหลวงและการบินเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (มาตรา ๕)

๔. บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติคณะรัฐมนตรีใดที่อ้างถึงสำนักฝนหลวงและการบินเกษตร สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และข้าราชการ

พนักงานราชการ และลูกจ้างของสำนักฝนหลวงและการบินเกษตร สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตร และสหกรณ์ ให้ถือว่าอ้างถึงกรมฝนหลวงและการบินเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และข้าราชการ พนักงานราชการ หรือลูกจ้างของกรมฝนหลวงและการบินเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แล้วแต่กรณี (มาตรา ๖)

๑๑. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๖

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๐ ตอนที่ ๓๐ ก วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๖ หน้า ๑๘

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๖ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการประกาศใช้

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรการในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเพื่อแก้ไขปัญหาในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ ตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐยังไม่เพียงพอ อันจำเป็นต้องกำหนดให้สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติมีอำนาจในการตรวจสอบการได้รับสิทธิประโยชน์ให้คำแนะนำและช่วยเหลือคนพิการให้สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวก สวัสดิการ และความช่วยเหลืออื่น ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติสามารถปฏิบัติตามภารกิจที่เพิ่มขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความคล่องตัว สมควรยกฐานะสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติเป็นกรมในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๖ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔/๑) ของมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ “(๔/๑) สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ” (มาตรา ๓)

๒. ให้โอนบรรดากิจการ และอื่น ๆ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งเป็นของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ไปเป็นของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ กระทรวงการพัฒนา สังคม และความมั่นคงของมนุษย์ ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๔)

๑๒. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๔ ก วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๘ หน้า ๙

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๘ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากการกิจความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศโดยการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศ เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมและพัฒนาความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งประเทศอื่น ๆ ซึ่งจะนำไปสู่การขยายความร่วมมือในด้านต่าง ๆ และการเสริมสร้างความเข้าใจอันดีและความใกล้ชิดระหว่างกัน ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศสามารถปฏิบัติตามภารกิจที่เพิ่มขึ้น ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความคล่องตัว สมควรยกฐานะสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ ขึ้นเป็นกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ โดยให้เป็นหน่วยงานหลักในการดูแลรับผิดชอบงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๘ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๗ (มาตรา ๓)

๒. ให้เพิ่มความเป็น (๓/๑) ของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๕๕ “(๓/๑) กรมความร่วมมือระหว่างประเทศ” (มาตรา ๔)

๓. กำหนดให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการต่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ และของข้าราชการ พนักงานราชการและลูกจ้างของกระทรวงการต่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ หรือของข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ แล้วแต่กรณี (มาตรา ๕)

๔. กำหนดให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลัง ของกระทรวงการต่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ ไปเป็นของกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ (มาตรา ๖)

๕. กำหนดให้บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติ คณะรัฐมนตรีใดที่อ้างถึงสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ และข้าราชการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ ให้ถือว่าอ้างถึงกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ และข้าราชการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ แล้วแต่กรณี (มาตรา ๗)

๑๓. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๔ ก วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๘ หน้า ๑๒

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๘ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศไทยต้องพึ่งพาการส่งออก ทำให้ประเทศไทยได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ของโลกที่สำคัญทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยี ดังนั้น เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการค้าของไทย รวมทั้งยังเป็นการรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สมควรให้มีการจัดตั้งสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้าขึ้นมีฐานะเป็นส่วนราชการระดับกรมในกระทรวงพาณิชย์ เพื่อทำหน้าที่เป็นหน่วยงานหลักที่กำหนดนโยบายทิศทางการค้าของประเทศ ตลอดจนเสนอแนะและจัดทำนโยบายและยุทธศาสตร์การค้าแห่งชาติ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจการค้าของประเทศให้เจริญเติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๗ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้เพิ่มความเป็น (๑๐) ของมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๕๕ “(๑๐) สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า” (มาตรา ๓)
๒. ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติคณะรัฐมนตรีของส่วนราชการในสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงพาณิชย์ และของข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของส่วนราชการในสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงพาณิชย์ ดังต่อไปนี้ ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์ หรือของข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์ แล้วแต่กรณี (มาตรา ๔)
๓. ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของส่วนราชการตามมาตรา ๔ ไปเป็นของสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์ (มาตรา ๕)
๔. บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีใดที่อ้างถึงส่วนราชการตามมาตรา ๔ และข้าราชการ พนักงานราชการ หรือลูกจ้างของส่วนราชการตามมาตรา ๔ ให้ถือว่าอ้างถึงสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์ หรือข้าราชการ พนักงานราชการ หรือลูกจ้างของสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์ แล้วแต่กรณี (มาตรา ๖)

๑๔. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๕๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๑๕ ก วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๘ หน้า ๔๙

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๘ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากการจัดโครงสร้างส่วนราชการของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ที่ผ่านมา ได้แยกงานด้านนโยบาย ด้านวิชาการ และด้านการปฏิบัติในแต่ละกลุ่มเป้าหมายออกจากกัน ทำให้เกิดปัญหาความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงาน และส่งผลกระทบต่อการให้บริการกับประชาชน จึงสมควรปรับปรุงการจัดโครงสร้างส่วนราชการของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ใหม่ โดยรวมงานด้านนโยบาย ด้านวิชาการ และด้านการปฏิบัติ ของกลุ่มเป้าหมายเดียวกันให้อยู่ในส่วนราชการเดียวกัน เพื่อให้สามารถ

กำหนดเป้าหมายและทิศทางการปฏิบัติงานของส่วนราชการให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และลดการทำงานที่ซ้ำซ้อน รวมทั้งเป็นการประหยัดทรัพยากรภาครัฐมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๕๘ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๒ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ เพื่อแบ่งส่วนราชการในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ใหม่ (มาตรา ๓)

๒. ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรี ที่เป็นของส่วนราชการเดิมในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และของข้าราชการ พนักงานราชการ หรือลูกจ้างของส่วนราชการเดิมในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการที่ปรับปรุงโครงสร้างใหม่ในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และของข้าราชการ พนักงานราชการ หรือลูกจ้างของส่วนราชการที่ปรับปรุงโครงสร้างใหม่ในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (มาตรา ๔ มาตรา ๖ มาตรา ๙ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๙)

๓. ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของส่วนราชการเดิมในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ไปเป็นของส่วนราชการที่ปรับปรุงโครงสร้างใหม่ในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (มาตรา ๕ มาตรา ๗ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๒๐)

๔. ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ เฉพาะกองกลาง หน่วยตรวจสอบภายใน และกลุ่มพัฒนาระบบบริหารไปเป็นของกรมกิจการเด็กและเยาวชน และกรมกิจการผู้สูงอายุ ตามที่ อ.ก.พ. กระทรวง กำหนดโดยคำนึงถึงความสะดวกของผู้ที่ถูกโอนประกอบกับประโยชน์ของราชการด้วย (มาตรา ๑๑)

๕. ให้โอนกองทุนที่จัดตั้งขึ้นโดยกฎหมายเฉพาะในส่วนราชการเดิมในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ไปเป็นของส่วนราชการที่ปรับปรุงโครงสร้างใหม่ในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (มาตรา ๘ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๘)

๖. ให้โอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการเดิมในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และของเจ้าหน้าที่ในส่วนราชการเดิมในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ที่มีอยู่ตามกฎหมายเฉพาะไปเป็นของส่วนราชการที่ปรับปรุงโครงสร้างใหม่ในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรือของเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการที่ปรับปรุงโครงสร้างใหม่ในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ แล้วแต่กรณี (มาตรา ๒๑)

๗. ให้บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีใดที่อ้างถึงส่วนราชการเดิมของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของส่วนราชการเดิม ให้ถือว่าอ้างถึงส่วนราชการที่ปรับปรุงโครงสร้างใหม่ และข้าราชการ พนักงานราชการ หรือลูกจ้างของส่วนราชการเดิม ให้ถือว่าอ้างถึงส่วนราชการที่ปรับปรุงโครงสร้างใหม่ และข้าราชการ พนักงานราชการ หรือลูกจ้างของส่วนราชการที่ปรับปรุงโครงสร้างใหม่ในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ แล้วแต่กรณี (มาตรา ๒๒)

๑๕. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๑๐๔ ก วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ หน้า ๕๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานในสำนักงานและขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี โดยสมควรกำหนดให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเป็นส่วนราชการที่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความใน (๘) ของมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “(๘) สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย” (มาตรา ๓)

๒. ให้ยกเลิกความในวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “ส่วนราชการตามวรรคหนึ่งมีฐานะเป็นกรม อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี” (มาตรา ๔)

๑๖. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๙

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๓๘ ก วันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๙ หน้า ๔๙

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานในสำนักงานและขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี โดยสมควรกำหนดให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเป็นส่วนราชการที่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๘ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๗ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดเพิ่มบทบัญญัติให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย (มาตรา ๓ เพิ่มมาตรา ๔๖ (๙))

๒. กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ มีฐานะเป็นกรม อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี (มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖ วรรคสอง)

๓. กำหนดให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติคณะรัฐมนตรีของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ กระทรวงยุติธรรม และของข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ กระทรวงยุติธรรม ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐหรือของข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของสำนักงานของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแล้วแต่กรณี (มาตรา ๔)

๔. กำหนดให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ กระทรวงยุติธรรม ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (มาตรา ๕)

๕. กำหนดให้บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีใดที่อ้างถึงสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ กระทรวงยุติธรรม และข้าราชการ พนักงานราชการ หรือลูกจ้างของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ กระทรวงยุติธรรม ให้ถือว่าอ้างถึงสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และข้าราชการ พนักงานราชการ หรือลูกจ้างของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ แล้วแต่กรณี (มาตรา ๖)

๑๗. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๕๙

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๘๐ ก วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๙ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารด้านดิจิทัลได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาและขับเคลื่อนเศรษฐกิจ สังคม ฐานความรู้ และขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยหน่วยงานภาครัฐและภาคธุรกิจต่างมีความต้องการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารด้านดิจิทัลมาใช้ในการพัฒนาศักยภาพและประสิทธิภาพของการให้บริการ แต่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีขอบเขตอำนาจหน้าที่จำกัดเฉพาะเรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศและระบบสื่อสารซึ่งไม่ครอบคลุมถึงเรื่องการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมเพื่อรองรับการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบันที่มีการขับเคลื่อนโดยเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นหลัก ซึ่งจำเป็นต้องมีหน่วยงานภาครัฐทำหน้าที่บูรณาการกลไกต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนให้มีการดำเนินการไปในทิศทางเดียวกันอันจะเป็นประโยชน์ต่อภาพรวมของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศโดยเน้นให้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปมีบทบาทในทุกภาคส่วน ดังนั้น เพื่อให้มีกระทรวงที่มีอำนาจหน้าที่ครอบคลุมถึงเรื่องดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม จึงต้องดำเนินการปรับโครงสร้างกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้มีขอบเขตอำนาจหน้าที่มากขึ้นและเปลี่ยนชื่อเป็นกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๕๙ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๘/๑) ของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ “(๘/๑) กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม” (มาตรา ๓)

๒. กำหนดให้ยกเลิก (๑๐) ของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ (มาตรา ๔)

๓. กำหนดให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น หมวด ๘/๑ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม มาตรา ๒๑/๑ และมาตรา ๒๑/๒ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ “หมวด ๘/๑ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม มาตรา ๒๑/๑ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการวางแผน ส่งเสริม พัฒนา และดำเนินกิจการเกี่ยวกับดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม การอุดมศึกษา การสถิติ และราชการอื่น ตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม หรือส่วนราชการที่สังกัด กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม มาตรา ๒๑/๒ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้ (๑) สำนักงานรัฐมนตรี (๒) สำนักงานปลัดกระทรวง (๓) กรมอุดมศึกษา (๔) สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (๕) สำนักงานสถิติแห่งชาติ” (มาตรา ๕)

๔. กำหนดให้ยกเลิกหมวด ๑๐ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มาตรา ๒๔ และ มาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ (มาตรา ๖)

๖. กำหนดให้ยกเลิกมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ (มาตรา ๗)

๗. กำหนดให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติคณะรัฐมนตรีของสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และของข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม หรือของข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม แล้วแต่กรณี (มาตรา ๘)

๘. กำหนดให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน ข้าราชการ พนักงาน ราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของส่วนราชการตามมาตรา ๘ ไปเป็นของสำนักงานรัฐมนตรีกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (มาตรา ๙)

๙. กำหนดให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติคณะรัฐมนตรีของส่วนราชการในสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และของข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของส่วนราชการในสำนักงาน ปลัดกระทรวง กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ยกเว้นส่วนราชการดังต่อไปนี้ ไปเป็นอำนาจ หน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม หรือของข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม แล้วแต่กรณี (มาตรา ๑๐)

๑๐. กำหนดให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน ข้าราชการ พนักงาน ราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของส่วนราชการตามมาตรา ๑๐ ไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวง ดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (มาตรา ๑๑)

๑๙. กำหนดให้บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติ คณะรัฐมนตรีใดที่อ้างถึงส่วนราชการที่โอนมา และข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของส่วนราชการที่โอนมา ให้ถือว่าอ้างถึงส่วนราชการที่รับโอน และข้าราชการ พนักงานราชการ หรือลูกจ้างของส่วนราชการที่รับโอนดังกล่าว แล้วแต่กรณี (มาตรา ๒๐)

๒๐. กำหนดให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติคณะรัฐมนตรีของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารไปเป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีใดที่อ้างถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ให้ถือว่าอ้างถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (มาตรา ๒๑)

๒๑. กำหนดให้ในวาระเริ่มแรก (๑) ให้สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม มีส่วนราชการตามกฎหมายกระทรวง แบ่งส่วนราชการสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยอนุโลม จนกว่าจะมีกฎกระทรวงว่าด้วยการแบ่งส่วนราชการสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมขึ้นใหม่ (๒) ให้กรมอุตุนิยมวิทยา กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม มีส่วนราชการตามกฎหมายกระทรวง แบ่งส่วนราชการกรมอุตุนิยมวิทยา กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยอนุโลม จนกว่าจะมีกฎกระทรวงว่าด้วยการแบ่งส่วนราชการกรมอุตุนิยมวิทยา กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมขึ้นใหม่ (๓) ให้สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม มีส่วนราชการตามกฎหมายกระทรวง แบ่งส่วนราชการสำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยอนุโลม จนกว่าจะมีกฎกระทรวงว่าด้วยการแบ่งส่วนราชการสำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ขึ้นใหม่ (มาตรา ๒๒)

๑๘. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๖๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๖ ตอนที่ ๔๙ ก วันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๖๒ หน้า ๙

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากการขนส่งทางรางมีบทบาทสำคัญกับการเชื่อมโยงระบบคมนาคมขนส่งของประเทศ แต่โดยที่การบริหารจัดการด้านการขนส่งทางรางของประเทศยังไม่ได้มีการพัฒนาอย่างเป็นระบบ และยังไม่มีหน่วยงานที่ทำหน้าที่กำกับดูแลให้ระบบขนส่งทางรางทั้งประเทศ มีมาตรฐานเดียวกัน ดังนั้น เพื่อให้การเสนอแนะนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนงานและการกำกับดูแลเป็นไปตามมาตรฐาน รวมทั้งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการขนส่งทางรางของประเทศให้สามารถแข่งขันและเชื่อมต่อการขนส่งรูปแบบอื่นและประเทศเพื่อนบ้านได้ สมควรยกฐานะสำนักงานโครงการพัฒนาระบบราง สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร กระทรวงคมนาคม โดยจัดตั้งเป็นกรมการขนส่งทางรางขึ้นในกระทรวงคมนาคม เพื่อให้การบริหารจัดการด้านการขนส่งทางรางมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๗ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้จัดตั้งกรมการขนส่งทางรางขึ้นในกระทรวงคมนาคม (มาตรา ๓)

๒. บทเฉพาะกาล

๒.๑ กำหนดให้โอนบรรดาหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติคณะรัฐมนตรีของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร กระทรวงคมนาคม เฉพาะสำนักงานโครงการพัฒนาระบบราง และของข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร กระทรวงคมนาคม เฉพาะสำนักงานโครงการพัฒนาระบบราง ไปเป็นหน้าที่และอำนาจของกรมการขนส่งทางราง กระทรวงคมนาคม หรือของข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของกรมการขนส่งทางราง กระทรวงคมนาคม แล้วแต่กรณี (มาตรา ๔)

๒.๒ กำหนดให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร กระทรวงคมนาคม เฉพาะสำนักงานโครงการพัฒนาระบบราง ไปเป็นของกรมการขนส่งทางราง กระทรวงคมนาคม (มาตรา ๕)

๒.๓ กำหนดให้บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีใดที่อ้างถึงสำนักงานโครงการพัฒนาระบบราง สำนักงานนโยบาย และแผนการขนส่งและจราจร กระทรวงคมนาคม และข้าราชการ พนักงานราชการ หรือลูกจ้าง ของสำนักงานโครงการพัฒนาระบบราง สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร กระทรวงคมนาคม ให้ถือว่าอ้างถึงกรมการขนส่งทางราง กระทรวงคมนาคม และข้าราชการ พนักงานราชการ หรือลูกจ้างของกรมการขนส่งทางราง กระทรวงคมนาคม แล้วแต่กรณี (มาตรา ๖)

๑๙. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๖๒

ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๖ ตอนที่ ๕๗ ก วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม เป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญเติบโตอย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนเพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลงของโลกที่จะเกิดขึ้นในอนาคต สมควรจัดตั้งกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรมขึ้น เพื่อให้มีการบูรณาการ การเรียนการสอน การวิจัย และการสร้างสรรค์นวัตกรรมด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และศาสตร์อื่นเข้าด้วยกัน และให้เกิดความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและสถาบันวิจัยในทิศทางที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผน และนโยบายในการพัฒนาประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๗ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้เพิ่มกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เป็น (๖/๑) ของมาตรา ๕ พร้อมทั้งให้ยกเลิกกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในมาตรา ๕ (๑๗) แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ (มาตรา มาตรา ๓ และมาตรา ๔)

๓. กำหนดให้เพิ่มหมวด ๖/๑ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม มาตรา ๑๗/๑ และมาตรา ๑๗/๒ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยกำหนดให้กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริม สนับสนุน และกำกับ การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ การวิจัยและการสร้างสรรค์นวัตกรรม เพื่อให้การพัฒนาประเทศเท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลก และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม หรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ทั้งนี้ การจัดระเบียบราชการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น รวมถึงให้ยกเลิกหมวด ๑๗ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มาตรา ๓๘ และมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ (มาตรา ๕ และมาตรา ๖)

๔. กำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและกำกับดูแลการศึกษาทุกระดับ ทุกประเภท และการอาชีวศึกษา แต่ไม่รวมถึงการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงอื่นที่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ กำหนดนโยบาย แผน และมาตรฐานการศึกษาสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา ส่งเสริมและประสานงานการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการกีฬาเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษา และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ (มาตรา ๗ แก้ไขมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕) โดยให้ยกเลิก (๕) สำนักงานคณะกรรมการวิจัย มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการวิจัย และอำนาจหน้าที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ของมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ (มาตรา ๘)

๕. ในวาระเริ่มแรก กำหนดให้กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมมีส่วนราชการ ประกอบด้วย (๑) สำนักงานรัฐมนตรี โดยให้สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และมีส่วนราชการตามกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พ.ศ. ๒๕๔๕ ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแบ่งส่วนราชการใหม่ในกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (๒) สำนักงานปลัดกระทรวง โดยให้สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมและมีส่วนราชการตามกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พ.ศ. ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแบ่งส่วนราชการใหม่ในกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (๓) กรมวิทยาศาสตร์บริการ โดยให้กรมวิทยาศาสตร์บริการ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นกรมวิทยาศาสตร์บริการ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมและมีส่วนราชการตามกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมวิทยาศาสตร์บริการ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พ.ศ. ๒๕๔๕ ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแบ่งส่วนราชการใหม่ในกระทรวงการอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (๔) สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ โดยให้สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมและมีส่วนราชการตามกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พ.ศ. ๒๕๖๑ ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแบ่งส่วนราชการใหม่ในกระทรวงการอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (๕) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากระทรวงศึกษาธิการ เป็นสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และมีส่วนราชการตามกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

พ.ศ. ๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแบ่งส่วนราชการใหม่ในกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (๖) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ โดยให้สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติซึ่งเป็นส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง เป็นสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และมีส่วนราชการตามกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแบ่งส่วนราชการใหม่ในกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมให้ส่วนราชการตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย กฎ ระเบียบข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติของคณะรัฐมนตรีที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไปพลางก่อน จนกว่าจะมีกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ขึ้นใช้บังคับ (มาตรา ๙)

๕. กำหนดให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวงกรมวิทยาศาสตร์บริการ และสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ไปเป็นของส่วนราชการที่ระบุไว้ในมาตรา ๙ (๑) (๒) (๓) และ (๔) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณีให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่ระบุไว้ในมาตรา ๙ (๕) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๑๐)

๖. กำหนดให้คดีที่ส่วนราชการซึ่งโอนกิจการตามมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๓ ไปเป็นของส่วนราชการตามมาตรา ๙ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ บรรดาซึ่งได้ฟ้องต่อศาลไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ส่วนราชการตามมาตรา ๙ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ตามพระราชบัญญัตินี้เข้าสวมสิทธิเป็นคู่ความแทน ในการนี้ ให้ส่วนราชการดังกล่าวดำเนินกระบวนการพิจารณาไปจนกว่าคดีจะถึงที่สุด และให้ถือว่าผู้รับมอบอำนาจให้ดำเนินคดีแทนส่วนราชการตามมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๓ ในคดีนั้น ๆ เป็นผู้รับมอบอำนาจจากส่วนราชการตามมาตรา ๙ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย และในกรณีที่ศาลได้มีคำพิพากษาคดีตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ส่วนราชการตามมาตรา ๙ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ตามพระราชบัญญัตินี้ เข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาหรือลูกหนี้ตามคำพิพากษานั้น (มาตรา ๑๑)

๗. กำหนดบทบัญญัติรองรับบรรดาบทกฎหมายที่ใช้อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๒)

๗.๑ บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมายและพระราชกฤษฎีกาที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับในส่วนที่กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นผู้รักษาการหรือเป็นผู้รักษาการร่วม ให้เปลี่ยนเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมเป็นผู้รักษาการหรือเป็นผู้รักษาการร่วม ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในบัญชี ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้

๗.๒ บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมายและพระราชกฤษฎีกาที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับในส่วนที่กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้รักษาการหรือเป็นผู้รักษาการร่วมหากเป็นกิจการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมให้เปลี่ยนเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมเป็นผู้รักษาการหรือเป็นผู้รักษาการร่วม

๗.๓ บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับในส่วนที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ให้เพิ่มรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมเป็นผู้รักษาการร่วม ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในบัญชี ๒ท้ายพระราชบัญญัตินี้

๘. กำหนดให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ ภาระผูกพันข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติที่ระบุไว้ในมาตรา ๙ (๖) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ บทบัญญัติมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติสภาวิจัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๒ และมาตรา ๔วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ในส่วนที่กำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการ ให้เปลี่ยนเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมเป็นผู้รักษาการ (มาตรา ๑๓)

๙. กำหนดให้บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาที่อยู่ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการหรืออยู่ในกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับในส่วนที่กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้รักษาการหรือเป็นผู้รักษาการร่วม ให้เปลี่ยนเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมเป็นผู้รักษาการหรือเป็นผู้รักษาการร่วมให้เปลี่ยนแปลงองค์ประกอบของสภาสถาบันอุดมศึกษาหรือคณะกรรมการตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาตามวรรคหนึ่งเพื่อให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่และการเปลี่ยนแปลงผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในบัญชี ๓ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ความในวรรคหนึ่งและวรรคสองไม่ใช้บังคับแก่สถาบันการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา (มาตรา ๑๔)

๑๐. กำหนดให้บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติของคณะรัฐมนตรีใดที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ อ้างถึง “กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี” “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี” “ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี” หรือผู้ดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่ในกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ให้ถือว่าบทบัญญัตินั้นอ้างถึง “กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม” “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม” “ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม” หรือผู้ดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่ในกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี (มาตรา ๑๕)

๑๑. กำหนดให้บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติของคณะรัฐมนตรีใดที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ อ้างถึง “กระทรวงศึกษาธิการ” “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ” “ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ” หรือผู้ดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่ในกระทรวงศึกษาธิการ หากเกี่ยวกับการอุดมศึกษาหรือการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ให้ถือว่าบทบัญญัตินั้นอ้างถึง “กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม” “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม” “ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม” หรือผู้ดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่ในกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี ให้เปลี่ยนแปลงองค์ประกอบของสภาหรือคณะกรรมการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการโอนสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นส่วนราชการตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง เพื่อให้

สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่และการเปลี่ยนแปลงผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในบัญชี ๔ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ความในวรรคหนึ่งและวรรคสองไม่ใช้บังคับแก่สถาบันการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา (มาตรา ๑๖)

๒๐. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๖๔

ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๘ ตอนที่ ๑๑ ก วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ หน้า ๖

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่กฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติกำหนดให้มีสำนักงานคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติเพื่อรับผิดชอบในการดำเนินงานของคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ และมีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินของประเทศตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายดังกล่าว สมควรจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติขึ้น มีฐานะเป็นส่วนราชการระดับกรมในสำนักนายกรัฐมนตรีและเป็นส่วนราชการที่อยู่ในบังคับบัญชาขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี รวมทั้งปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของสำนักนายกรัฐมนตรีให้สอดคล้องกับภารกิจที่เพิ่มขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๖๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๗ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๔๖/๒๕๖๐ เรื่อง การจัดตั้งสำนักงานบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๖ สำนักนายกรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของนายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรี รับผิดชอบการบริหารราชการทั่วไป เสนอแนะนโยบายและวางแผนการพัฒนา ด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และความมั่นคง และราชการเกี่ยวกับการงบประมาณ ระบบราชการ การบริหารงานบุคคล กฎหมายและการพัฒนา กฎหมาย การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติราชการ การส่งเสริมการลงทุน การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ การบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินของประเทศ การปฏิบัติการกิจพิเศษ และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักนายกรัฐมนตรีหรือส่วนราชการที่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี หรือที่มีได้อยู่ภายในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงใดโดยเฉพาะ ” (มาตรา ๓)

๒. กำหนดให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๖) ของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ “(๑๖) สำนักงานคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ” (มาตรา ๔)

๓. กำหนดให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการและผู้ปฏิบัติงานตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติคณะรัฐมนตรี รวมทั้งกิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของส่วนราชการ ดังต่อไปนี้ ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี (๑) สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เฉพาะกองแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ (๒) สำนักงานนโยบายและ

แผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เฉพาะกองบริหาร
จัดการที่ดิน ในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับงานตามภารกิจของคณะกรรมการจัดที่ดิน (มาตรา ๕)

๔. กำหนดให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการและผู้ปฏิบัติงานตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ
ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติคณะรัฐมนตรี รวมทั้งกิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน
ข้าราชการ และอัตรากำลังของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เฉพาะกองบริหารจัดการที่ดิน ในส่วนที่เกี่ยวกับงานตามภารกิจของ
คณะกรรมการจัดที่ดิน ไปเป็นของกรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย (มาตรา ๖)

ธิดารัตน์ อุ่นจันทร์ / จัดทำ

พระราชบัญญัติ

ยกฐานะศาลแขวงนครไทย ศาลแขวงพยุหภูมิพิสัย
และศาลแขวงเวียงป่าเป้า เป็นศาลจังหวัด

พ.ศ. ๒๕๖๔

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๔
เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรยกฐานะศาลแขวงนครไทย ศาลแขวงพยุหภูมิพิสัย และ
ศาลแขวงเวียงป่าเป้า เป็นศาลจังหวัด

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติยกฐานะศาลแขวงนครไทย
ศาลแขวงพยุหภูมิพิสัย และศาลแขวงเวียงป่าเป้า เป็นศาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกฐานะศาลแขวงนครไทยเป็นศาลจังหวัดนครไทย มีเขตตลอดท้องที่
อำเภอชาติตระการและอำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก

มาตรา ๔ ศาลจังหวัดนครไทยจะเปิดทำการเมื่อใดให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

ในระหว่างที่ยังไม่เปิดทำการศาลจังหวัดนครไทยตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลจังหวัดพิษณุโลก มีเขตอำนาจตลอดท้องที่อำเภอชาติตระการและอำเภอนครไทยด้วย

มาตรา ๕ บรรดาคดีของท้องที่อำเภอชาติตระการและอำเภอนครไทยซึ่งค้างพิจารณา อยู่ในศาลจังหวัดพิษณุโลกในวันเปิดทำการศาลจังหวัดนครไทย ให้คงพิจารณาพิพากษาต่อไป ในศาลจังหวัดพิษณุโลก ส่วนคดีที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลจังหวัดพิษณุโลก สาขานครไทย ในวันเปิดทำการ ศาลจังหวัดนครไทย ให้โอนไปพิจารณาพิพากษาต่อไปในศาลจังหวัดนครไทย

บรรดาคดีของท้องที่ตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ซึ่งอยู่ระหว่างที่ศาลจังหวัดพิษณุโลก มีคำสั่งขังผู้ต้องหาไว้ระหว่างสอบสวนในวันเปิดทำการศาลจังหวัดนครไทย ให้ศาลจังหวัดพิษณุโลก มีอำนาจพิจารณาเกี่ยวกับการขังระหว่างสอบสวนนั้น ส่วนการฟ้องคดีให้ยื่นต่อศาลที่มีเขตอำนาจ และให้ถือว่าผู้ต้องหานั้นอยู่ในอำนาจของศาลที่ชำระคดีดังกล่าว

มาตรา ๖ ให้ยกฐานะศาลแขวงพัยคฆุมิพิสัยเป็นศาลจังหวัดพัยคฆุมิพิสัยมีเขตตลอด ท้องที่อำเภอนาเชือก อำเภอนาดูน อำเภอพัยคฆุมิพิสัย และอำเภอยางสีสุราช จังหวัดมหาสารคาม

มาตรา ๗ ศาลจังหวัดพัยคฆุมิพิสัยจะเปิดทำการเมื่อใดให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

ในระหว่างที่ยังไม่เปิดทำการศาลจังหวัดพัยคฆุมิพิสัยตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลจังหวัดมหาสารคาม มีเขตอำนาจตลอดท้องที่อำเภอนาเชือก อำเภอนาดูน อำเภอพัยคฆุมิพิสัย และอำเภอยางสีสุราชด้วย

มาตรา ๘ บรรดาคดีของท้องที่อำเภอนาเชือก อำเภอนาดูน อำเภอพัยคฆุมิพิสัย และ อำเภอยางสีสุราช ซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลจังหวัดมหาสารคามในวันเปิดทำการศาลจังหวัดพัยคฆุมิพิสัย ให้คงพิจารณาพิพากษาต่อไปในศาลจังหวัดมหาสารคาม ส่วนคดีที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลจังหวัดมหาสารคาม สาขาพัยคฆุมิพิสัย ในวันเปิดทำการศาลจังหวัดพัยคฆุมิพิสัย ให้โอนไปพิจารณาพิพากษาต่อไป ในศาลจังหวัดพัยคฆุมิพิสัย

บรรดาคดีของท้องที่ตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ซึ่งอยู่ระหว่างที่ศาลจังหวัดมหาสารคาม มีคำสั่งขังผู้ต้องหาไว้ระหว่างสอบสวนในวันเปิดทำการศาลจังหวัดพัยคฆุมิพิสัย ให้ศาลจังหวัด มหาสารคามมีอำนาจพิจารณาเกี่ยวกับการขังระหว่างสอบสวนนั้น ส่วนการฟ้องคดีให้ยื่นต่อศาลที่มี เขตอำนาจ และให้ถือว่าผู้ต้องหานั้นอยู่ในอำนาจของศาลที่ชำระคดีดังกล่าว

มาตรา ๙ ให้ยกฐานะศาลแขวงเวียงป่าเป้าเป็นศาลจังหวัดเวียงป่าเป้า มีเขตตลอดท้องที่ อำเภอแม่สรวยและอำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย

มาตรา ๑๐ ศาลจังหวัดเวียงป่าเป้าจะเปิดทำการเมื่อใดให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

ในระหว่างที่ยังไม่เปิดทำการศาลจังหวัดเวียงป่าเป้าตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลจังหวัดเชียงราย มีเขตอำนาจตลอดท้องที่อำเภอแม่สรวยและอำเภอเวียงป่าเป้าด้วย

มาตรา ๑๑ บรรดาคดีของท้องที่อำเภอแม่สรวยและอำเภอเวียงป่าเป้าซึ่งค้างพิจารณา อยู่ในศาลจังหวัดเชียงรายในวันเปิดทำการศาลจังหวัดเวียงป่าเป้า ให้คงพิจารณาพิพากษาต่อไป ในศาลจังหวัดเชียงราย ส่วนคดีที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลจังหวัดเชียงราย สาขาเวียงป่าเป้า ในวันเปิดทำการ ศาลจังหวัดเวียงป่าเป้า ให้โอนไปพิจารณาพิพากษาต่อไปในศาลจังหวัดเวียงป่าเป้า

บรรดาคดีของท้องที่ตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ซึ่งอยู่ระหว่างที่ศาลจังหวัดเชียงรายมีคำสั่ง ชังผู้ต้องหาไว้ระหว่างสอบสวนในวันเปิดทำการศาลจังหวัดเวียงป่าเป้า ให้ศาลจังหวัดเชียงรายมีอำนาจ พิจารณาเกี่ยวกับการชังระหว่างสอบสวนนั้น ส่วนการฟ้องคดีให้ยื่นต่อศาลที่มีเขตอำนาจ และให้ถือว่า ผู้ต้องหาผู้นั้นอยู่ในอำนาจของศาลที่ชำระคดีดังกล่าว

มาตรา ๑๒ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันประชากรในจังหวัดพิษณุโลก จังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดเชียงรายมีจำนวนมาก จึงมีคดีเข้าสู่การพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม จำนวนมาก อีกทั้งสภาพเศรษฐกิจและสังคมมีความซับซ้อน ทำให้คดีที่เข้าสู่การพิจารณาพิพากษามีความซับซ้อนมากขึ้นด้วย ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาพิพากษาคดีเกิดประสิทธิภาพ ประชาชนผู้มีรรถคดีและผู้เกี่ยวข้อง สามารถเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น สมควรยกฐานะศาลแขวงนครไทย ศาลแขวงพยุหะภูมิพิสัย และศาลแขวงเวียงป่าเป้า เป็นศาลจังหวัด เพื่อให้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีแพ่ง และคดีอาญาทั้งปวงที่อยู่ในเขตอำนาจ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกทำยพระราชบัญญัติ
พระราชบัญญัติยกฐานะศาลแขวงนครไทย ศาลแขวงพัคฆภูมิพิสัย
และศาลแขวงเวียงป่าเป้า เป็นศาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๔

ความเป็นมา

ร่างพระราชบัญญัติยกฐานะศาลแขวงนครไทย ศาลแขวงพัคฆภูมิพิสัย และศาลแขวงเวียงป่าเป้า เป็นศาลจังหวัด พ.ศ. มีหลักการ คือ เพื่อยกฐานะศาลแขวงนครไทย ศาลแขวงพัคฆภูมิพิสัย และศาลแขวงเวียงป่าเป้า เป็นศาลจังหวัด

ร่างพระราชบัญญัติยกฐานะศาลแขวงนครไทย ศาลแขวงพัคฆภูมิพิสัย และศาลแขวงเวียงป่าเป้า เป็นศาลจังหวัด พ.ศ. เสนอโดยคณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่มีพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๓ และบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๓

สภาผู้แทนราษฎร ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๓ ที่ประชุมพิจารณาลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติยกฐานะศาลแขวงนครไทย ศาลแขวงพัคฆภูมิพิสัย และศาลแขวงเวียงป่าเป้า เป็นศาลจังหวัด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ในวาระที่หนึ่ง และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๒๕ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด โดยกำหนดแปรญัตติภายใน ๗ วัน เมื่อคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เสนอรายงานต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๔ และบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ จากนั้น ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ที่ประชุมได้พิจารณารายละเอียดในวาระที่สองเรียงตามลำดับมาตรา และพิจารณาในวาระที่สามลงมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว โดยส่งร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวไปยังวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

วุฒิสภา ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่หนึ่งรับหลักการร่างพระราชบัญญัติยกฐานะศาลแขวงนครไทย ศาลแขวงพัคฆภูมิพิสัย และศาลแขวงเวียงป่าเป้า เป็นศาลจังหวัด พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว และมีมติตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๒๑ คน เพื่อพิจารณา กำหนดเวลาพิจารณา ๓๐ วัน เมื่อคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เสนอรายงานต่อประธานวุฒิสภา วันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๔ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๔ จากนั้น ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สองและวาระที่สามลงมติเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร และส่งหนังสือแจ้งไปยังสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๔ เพื่อดำเนินการต่อไป ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๓๗ จากนั้นสภาผู้แทนราษฎรได้มีหนังสือยืนยันมติและข้อสังเกตไปยังเลขาธิการคณะรัฐมนตรี วันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๔ สาระสำคัญมีดังนี้

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๘ ตอนที่ ๔๖ ก วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ประธานศาลฎีกา

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ปัจจุบันประชากรในจังหวัดพิษณุโลก จังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดเชียงรายมีจำนวนมาก จึงมีคดีเข้าสู่การพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรมจำนวนมาก อีกทั้งสภาพเศรษฐกิจและสังคมมีความซับซ้อน ทำให้คดีที่เข้าสู่การพิจารณาพิพากษามีความซับซ้อนมากขึ้นด้วย ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาพิพากษาคดีเกิดประสิทธิภาพ ประชาชนผู้มีอรรถคดีและผู้เกี่ยวข้อง สามารถเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยสะดวก และรวดเร็วยิ่งขึ้น สมควรยกฐานะศาลแขวงนครไทย ศาลแขวงพยุหะภูมิพิสัย และศาลแขวงเวียงป่าเป้า เป็นศาลจังหวัด เพื่อให้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีแพ่งและคดีอาญาทั้งปวงที่อยู่ในเขตอำนาจ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติยกฐานะศาลแขวงนครไทย ศาลแขวงพยุหะภูมิพิสัย และศาลแขวงเวียงป่าเป้า เป็นศาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๒ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้ยกฐานะศาลแขวงนครไทยเป็นศาลจังหวัดนครไทย มีเขตตลอดท้องที่อำเภอชาติตระการและอำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก (มาตรา ๓)

๒. กำหนดให้ศาลจังหวัดนครไทยจะเปิดทำการเมื่อใดให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา และในระหว่างที่ยังไม่เปิดทำการศาลจังหวัดนครไทย ให้ศาลจังหวัดพิษณุโลกมีเขตอำนาจตลอดท้องที่อำเภอชาติตระการและอำเภอนครไทยด้วย (มาตรา ๔)

๓. กำหนดบทเฉพาะกาลให้บรรดาคดีของท้องที่อำเภอชาติตระการและอำเภอนครไทย ซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลจังหวัดพิษณุโลก ในวันเปิดทำการศาลจังหวัดนครไทย ให้คงพิจารณาพิพากษาต่อไปในศาลจังหวัดพิษณุโลก ส่วนคดีที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลจังหวัดพิษณุโลก สาขานครไทย ในวันเปิดทำการศาลจังหวัดนครไทย ให้โอนไปพิจารณาพิพากษาต่อไปในศาลจังหวัดนครไทย สำหรับบรรดาคดีของท้องที่ดังกล่าว ซึ่งอยู่ระหว่างที่ศาลจังหวัดพิษณุโลกมีคำสั่งขังผู้ต้องหาไว้ระหว่างสอบสวนในวันเปิดทำการศาลจังหวัดนครไทย ให้ศาลจังหวัดพิษณุโลกมีอำนาจพิจารณาเกี่ยวกับการขังระหว่างสอบสวนนั้น ส่วนการฟ้องคดีให้ยื่นต่อศาลที่มีเขตอำนาจ และให้ถือว่าผู้ต้องหานั้นอยู่ในอำนาจของศาลที่ชำระคดีดังกล่าว (มาตรา ๕)

๔. กำหนดให้ยกฐานะศาลแขวงพยุหะภูมิพิสัยเป็นศาลจังหวัดพยุหะภูมิพิสัย มีเขตตลอดท้องที่อำเภอนาเขิวก อำเภอนาดูน อำเภอพยุหะภูมิพิสัย และอำเภอยางสีสุราช จังหวัดมหาสารคาม (มาตรา ๖)

๕. กำหนดให้ศาลจังหวัดพยุหะภูมิพิสัยจะเปิดทำการเมื่อใดให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา และในระหว่างที่ยังไม่เปิดทำการศาลจังหวัดพยุหะภูมิพิสัย ให้ศาลจังหวัดมหาสารคามมีเขตอำนาจตลอดท้องที่อำเภอนาเขิวก อำเภอนาดูน อำเภอพยุหะภูมิพิสัย และอำเภอยางสีสุราชด้วย (มาตรา ๗)

๖. กำหนดบทเฉพาะกาลรองรับคดีที่ค้างพิจารณาในศาลจังหวัดมหาสารคาม และศาลจังหวัดมหาสารคาม สาขาพยุหะภูมิพิสัย รวมถึงคำสั่งขังผู้ต้องหาในระหว่างสอบสวน การฟ้องคดี และการชำระคดีในลักษณะทำนองเดียวกันกับการกำหนดบทเฉพาะกาลของศาลจังหวัดพิษณุโลกและศาลจังหวัดพิษณุโลก สาขานครไทย ในมาตรา ๕ (มาตรา ๘)

๗. กำหนดให้ยกฐานะศาลแขวงเวียงป่าเป้าเป็นศาลจังหวัดเวียงป่าเป้า มีเขตตลอดท้องที่อำเภอแม่สรวยและอำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย (มาตรา ๙)

๘. กำหนดให้ศาลจังหวัดเวียงป่าเป้าจะเปิดทำการเมื่อใดให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา และในระหว่างที่ยังไม่เปิดทำการศาลจังหวัดเวียงป่าเป้า ให้ศาลจังหวัดเชียงรายมีเขตอำนาจตลอดท้องที่อำเภอแม่สรวยและอำเภอเวียงป่าเป้าด้วย (มาตรา ๑๐)

๙. กำหนดบทเฉพาะกาลรองรับคดีที่ค้างพิจารณาในศาลจังหวัดเชียงรายและศาลจังหวัดเชียงราย สาขาเวียงป่าเป้า รวมถึงคำสั่งซึ่งผู้ต้องหาในระหว่างสอบสวน การฟ้องคดี และการชำระคดีในลักษณะทำนองเดียวกันกับการกำหนดบทเฉพาะกาลของศาลจังหวัดพิษณุโลกและศาลจังหวัดพิษณุโลก สาขานครไทย ในมาตรา ๕ (มาตรา ๑๑)

ธิดารัตน์ อุ่นจันทร์ / จัดทำ

พระราชบัญญัติ
ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๘)
พ.ศ. ๒๕๖๔

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ
พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔
เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๘)
พ.ศ. ๒๕๖๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๕) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติ
ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๕) ประเภท ๕ ยาเสพติดให้โทษที่มีได้เข้าอยู่ในประเภท ๑ ถึงประเภท ๔ เช่น กัญชา”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกมาตรา ๕๘/๒ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกวรรคสามของมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ
พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกวรรคสองของมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ
พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกวรรคสามและวรรคสี่ของมาตรา ๗๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติด
ให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๗)
พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกวรรคสองของมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ
พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันพืชกระท่อมเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๖๒ แต่ในหลายประเทศมิได้กำหนดให้พืชกระท่อมเป็นยาเสพติดให้โทษประกอบกับอนุสัญญาเดี่ยว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ ค.ศ. ๑๙๖๑ และพิธีสารแก้ไขอนุสัญญาเดี่ยว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ ค.ศ. ๑๙๗๒ มิได้กำหนดให้พืชกระท่อมเป็นยาเสพติดให้โทษ ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสากลและบริบทของสังคมไทยในบางพื้นที่ที่มีการบริโภคพืชกระท่อมตามวิถีชาวบ้าน สมควรยกเลิกพืชกระท่อมจากการเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๖๔

ความเป็นมา

กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษในประเทศไทยได้มีมาแล้วจำนวน ๗ ฉบับ ดังนี้

๑. พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒
๒. พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๘
๓. พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๐
๔. พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓
๕. พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕
๖. พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐
๗. พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒
๘. พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๖๔

ฉบับที่บังคับใช้ในปัจจุบัน คือ พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๖๔ โดยมีหลักการ คือ เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้

๑) ยกเลิกพืชกระท่อมจากการเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๗ วรรคหนึ่ง (๕))

๒) ยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับการประกาศให้ท้องถิ่นใดเป็นท้องที่ที่ทำการเสพพืชกระท่อมได้ โดยไม่เป็นความผิด (ยกเลิกมาตรา ๕๘/๒)

๓) ยกเลิกบทกำหนดโทษและอัตราโทษสำหรับความผิดเกี่ยวกับพืชกระท่อม (ยกเลิกมาตรา ๗๕ วรรคสาม มาตรา ๗๖ วรรคสอง มาตรา ๗๖/๑ วรรคสามและวรรคสี่ และมาตรา ๙๒ วรรคสอง)

ร่างพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดยคณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่มีพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๓ และบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญประจำปี ครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๓

สภาผู้แทนราษฎร ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญประจำปี ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ ที่ประชุมพิจารณาอนุมัติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายพยม พรหมเพชร กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเทพไท เสนพงศ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ในวาระที่หนึ่ง รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ทั้ง ๓ ฉบับ พร้อมกันไป โดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๒๕ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด โดยกำหนดแปรญัตติภายใน ๗ วัน เมื่อคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เสนอรายงานต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๔ และบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญประจำปี ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔ จากนั้น ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญประจำปี ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔ ที่ประชุมได้พิจารณารายละเอียด ในวาระที่สองเรียงตามลำดับมาตรา และพิจารณาในวาระที่สามลงมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

โดยส่งร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวไปยังวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๔ (ระบบสารสนเทศด้านนิติบัญญัติ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, <https://lis.parliament.go.th/index/index.php>)

ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ที่ประชุมพิจารณาวาระที่หนึ่งรับหลักการร่างพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว และมีมติตั้งคณะกรรมการธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๒๑ คน เพื่อพิจารณา กำหนดเวลาพิจารณา ๖๐ วัน และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ จากนั้น ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันอังคารที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ๒๕๖๒ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง และวาระที่สามลงมติเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร และส่งหนังสือแจ้งไปยังสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เพื่อดำเนินการต่อไป ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๓๗ จากนั้นสภาผู้แทนราษฎรได้มีหนังสือ ยืนยันมติและข้อสังเกตไปยังเลขาธิการคณะรัฐมนตรี วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

ทั้งนี้ คณะกรรมการธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แล้ว ตั้งข้อสังเกต ดังนี้ (การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติของวุฒิสภา สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, <http://web.senate.go.th/wmc/senate/lawdraft/index.php>)

๑. คณะกรรมการธิการวิสามัญมีข้อกังวลต่อร่างพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในระหว่างที่ยังไม่มีกฎหมายที่มาควบคุมการใช้พืชกระท่อม เนื่องจากหลักการของร่างพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้ยกเลิกพืชกระท่อมจากการเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท ๕ ส่งผลให้พืชกระท่อม มิได้เป็นยาเสพติดให้โทษอีกต่อไป จะทำให้สามารถเสพหรือใช้พืชกระท่อมได้โดยเสรี แต่ในกรณีที่มีการนำพืชกระท่อมไปผสมกับยาเสพติด วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทอื่น ๆ ที่ผิดกฎหมาย เช่น สี่คูณร้อย (๔x๑๐๐) ยังคงเป็นความผิดอยู่ แต่ในอนาคตหากมีการนำไปผสมกับสารอื่น ๆ หรือวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ชนิดใหม่ที่ยังไม่ได้กำหนดเป็นยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือวัตถุออกฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท จะทำให้เกิดช่องว่างในการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีความจำเป็นต้องเร่งรัดการออกกฎหมายควบคุมพืชกระท่อมเป็นการเฉพาะ เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการบังคับใช้กฎหมาย โดยในระหว่างที่ยังไม่ได้มีกฎหมายควบคุมพืชกระท่อม ให้พิจารณานำกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องมาบังคับใช้ เช่น พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท พ.ศ. ๒๕๕๙ พระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ พระราชบัญญัติผลิตภัณฑ์สมุนไพร พ.ศ. ๒๕๖๒ พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นต้น

๒. เมื่อมีการยกเลิกพืชกระท่อมจากการเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท ๕ ทำให้สามารถบริโภคพืชกระท่อมได้โดยเสรี แต่โดยที่พืชกระท่อมอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน โดยเฉพาะ เด็ก เยาวชน สตรีมีครรภ์ และสตรีให้นมบุตร หากบริโภคในปริมาณมาก และอาจทำให้เด็กและเยาวชนนำไปใช้ในทาง ที่ผิด เช่น สี่คูณร้อย (๔x๑๐๐) อีกทั้งในระหว่างเกิดสถานการณ์สุขภาพประชาชนอาจปลูก ผลิต นำเข้าและส่งออก เมื่อต่อมาภายหลัง กฎหมายควบคุมพืชกระท่อมใช้บังคับแล้วและได้กำหนดมาตรการในการควบคุมการปลูก ผลิต นำเข้าและส่งออกพืชกระท่อม ให้ต้องมีการแจ้งหรือขออนุญาต ก็อาจกระทบต่อผู้ซึ่งได้ดำเนินการดังกล่าวไป ก่อน และจะเป็นปัญหาในการบังคับใช้กฎหมายควบคุมพืชกระท่อม จึงสมควรเร่งรัดการออกกฎหมายควบคุมการใช้พืชกระท่อมเพื่อมิให้เกิดสถานการณ์สุขภาพ

๓. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพืชกระท่อมให้ชัดเจนและเพียงพอทั้งในมิติด้านเศรษฐกิจและสุขภาพ ซึ่งเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ทางวิทยาศาสตร์ เนื่องจากปัจจุบันยังมีข้อมูลการศึกษาวิจัยถึงประโยชน์ และโทษที่ไม่ครอบคลุมเพียงพอ สมควรที่จะเร่งดำเนินการศึกษาวิจัยโดยเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็น สารสกัดจากพืชกระท่อม จะมีประโยชน์เป็นยาหรือผลิตภัณฑ์สุขภาพประการใด และข้อมูลการศึกษาวิจัยหรือ

สรุปทางวิชาการที่มีผลกระทบทางลบในด้านการเสพติดหรือเกี่ยวกับการออกฤทธิ์ของพืชกระท่อมต่อจิตประสาท เช่น พืชกระท่อมออกฤทธิ์มากน้อยเพียงใด และการออกฤทธิ์เทียบเท่ากับสารเสพติดต่าง ๆ ประการใด และโอกาสในการเสพติด ตลอดจนการเลิกเสพพืชกระท่อมมีความยากหรือง่ายประการใด เนื่องจากสารเสพติดมีโอกาสดิตที่แตกต่างกัน เพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนในการพิจารณากฎหมายเพื่อควบคุมการใช้พืชกระท่อมฉบับใหม่ในอนาคต

หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการส่งเสริมการวิจัยของประเทศควรเร่งสนับสนุนการศึกษาวิจัยอย่างรวดเร็ว และเพียงพอ เช่น สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (สกสว.) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) พึงให้การสนับสนุน ทั้งงบประมาณ และปัจจัยอื่น ๆ ให้เกิดการวิจัยโดยเร็ว

๔. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ และเร่งทำความเข้าใจกับประชาชนทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มเด็กและเยาวชน หลีกเลี่ยงการให้ผู้ใช้แรงงาน เกษตรกร และกลุ่มเปราะบาง ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อสมองและการพัฒนาการ และมีความเสี่ยงสูงในการติดยาเสพติด รวมทั้งการชี้แจงทำความเข้าใจแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย เพื่อเตรียมการรองรับในส่วนที่เกี่ยวข้อง

๕. การใช้เหตุผลเพื่อยกเลิกพืชกระท่อมจากการเป็นยาเสพติดให้โทษ ในบันทึกหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้ให้เหตุผลประการหนึ่งว่า “ในหลายประเทศมิได้กำหนดให้พืชกระท่อมเป็นยาเสพติดให้โทษ” ซึ่งเห็นว่า การให้เหตุผลดังกล่าวอาจไม่ได้เป็นข้อมูลที่แท้จริงเสมอไป เนื่องจากประเทศที่มีได้กำหนดให้พืชกระท่อมเป็นยาเสพติดให้โทษ อาจไม่มีพืชกระท่อมในประเทศนั้น ๆ ก็ได้ จึงควรพิจารณาการให้เหตุผลในการเสนอกฎหมายต่อไป

๖. การเสนอกฎหมายที่จะต้องปฏิบัติตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หน่วยงานที่เสนอกฎหมายต้องพิจารณาและคำนึงถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างครอบคลุม ซึ่งนอกเหนือจากการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติผ่านทางเว็บไซต์ของหน่วยงานเจ้าของเรื่องแล้ว ควรมีการประสานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรงอีกทางหนึ่งเพื่อรับฟังความคิดเห็น หรือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้บังคับของพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

ทั้งนี้ สาระสำคัญของกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดแต่ละฉบับมีดังนี้

๑. พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๖๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๖ ตอนที่ ๖๓ ฉบับพิเศษ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๒ หน้า ๔๐

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้ใช้บังคับมานานแล้ว และมีบทบัญญัติที่ไม่เหมาะสมกับกาลสมัย สมควรปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวเพื่อให้การปราบปรามและควบคุมยาเสพติดให้โทษเป็นไปโดยมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยยาเสพติดให้โทษซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิกอยู่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๖๒ แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๑๒ หมวด และบทเฉพาะกาล มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๐๖ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้ยกเลิกพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พระพุทธศักราช ๒๔๖๕ พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๒) พระพุทธศักราช ๒๔๗๙ พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๒ พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๔ พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๘ พระราชบัญญัติกัญชา พระพุทธศักราช ๒๕๓๗ และพระราชบัญญัติพืชกระท่อม พระพุทธศักราช ๒๕๖๖ (มาตรา ๓)

๒. กำหนดให้มีบทนิยามคำว่า “ยาเสพติดให้โทษ” “ผลิต” “จำหน่าย” “นำเข้า” “ส่งออก” “เสพ” “สถานพยาบาล” “เภสัชกร” “ตำรับยา” “ผู้รับอนุญาต” “ผู้อนุญาต” “คณะกรรมการ” “พนักงานเจ้าหน้าที่” “เลขาธิการ” และ “รัฐมนตรี” (มาตรา ๔)

๓. กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข แต่ให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข รายงานการรับ การจ่าย การเก็บรักษา และวิธีการปฏิบัติอย่างอื่นที่เกี่ยวกับการควบคุมยาเสพติดให้โทษให้คณะกรรมการทราบทุก ๖ เดือน แล้วให้คณะกรรมการเสนอพร้อมทั้งให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อส่งต่อไป (มาตรา ๕)

๔. กำหนดให้ยาเสพติดให้โทษแบ่งออกเป็น ๕ ประเภท คือ ประเภท ๑ ยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรง เช่น เฮโรอีน ประเภท ๒ ยาเสพติดให้โทษทั่วไป เช่น มอร์ฟีน โคคาอีน โคเคอีน ผีนายา ประเภท ๓ ยาเสพติดให้โทษที่มียาเสพติดให้โทษประเภท ๒ เป็นส่วนผสมอยู่ด้วยตามที่ได้ขึ้นทะเบียนตำรับยาไว้ตามมาตรา ๔๓ เช่น ยาแก้ไอผสมโคเคอีน ประเภท ๔ สารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ หรือประเภท ๒ เช่น อาเซติลแคนไฮโดรด์ อาเซติลคลอไรด์ ประเภท ๕ ยาเสพติดให้โทษที่มีได้เข้าอยู่ในประเภท ๑ ถึงประเภท ๔ เช่น กัญชา พืชกระท่อม (มาตรา ๗)

๕. กำหนดให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจระบุชื่อยาเสพติดให้โทษ เพิกถอนหรือเปลี่ยนแปลงชื่อหรือประเภทยาเสพติดให้โทษ กำหนดมาตรฐานว่าด้วยปริมาณ ส่วนประกอบ คุณภาพ ความบริสุทธิ์ ตลอดจนการบรรจุและการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษ กำหนดจำนวนยาเสพติดให้โทษ ที่จะต้องใช้ในทางการแพทย์และทางวิทยาศาสตร์ กำหนดปริมาณยาเสพติดให้โทษที่ผู้รับอนุญาต ผลิต นำเข้า จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองได้ ระบุตำรับยาเสพติดให้โทษ จัดตั้งสถานพยาบาล กำหนดระเบียบข้อบังคับ เพื่อควบคุมการบำบัดรักษาและระเบียบวินัยสำหรับสถานพยาบาล (มาตรา ๘)

๖. หมวด ๑ คณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษ

๖.๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการ เรียกว่า คณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษ ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการแพทย์หรือผู้แทน อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ หรือผู้แทน อธิบดีกรมอนามัยหรือผู้แทน อธิบดีกรมตำรวจหรือผู้แทน อธิบดีกรมอัยการหรือผู้แทน อธิบดีกรมศุลกากร หรือผู้แทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาหรือผู้แทน เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หรือผู้แทน ผู้แทนกระทรวงกลาโหม และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอีกไม่เกิน ๗ คนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และให้เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเป็นกรรมการและเลขานุการ และหัวหน้ากองควบคุมวัตถุเสพติด สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ (มาตรา ๙)

๖.๒ กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในตำแหน่งคราวละ ๒ ปี กรรมการพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ (มาตรา ๑๐)

๖.๓ กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระเมื่อตาย ลาออก รัฐมนตรีให้ออก เป็นบุคคลล้มละลาย เป็นคนไร้ความสามารถ ได้รับโทษจำคุก ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบโรคศิลปะ หรือใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรม (มาตรา ๑๑)

๖.๔ กำหนดให้การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม (มาตรา ๑๒)

๖.๕ กำหนดให้คณะกรรมการมีหน้าที่ให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีตามมาตรา ๕ หรือเพื่อวางระเบียบปฏิบัติราชการในการประสานงานกับสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และกระทรวงทบวงกรมอื่น และให้ความเห็นชอบต่อรัฐมนตรีเพื่อปฏิบัติการตามมาตรา ๘ หรือในการกำหนดตำแหน่งและระดับของพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือในการอนุญาตให้ผลิต จำหน่าย นำเข้า ส่งออกหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ และในประเภท ๕ หรือให้ความเห็นชอบต่อผู้ใหญ่ในการสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต และพิจารณาเรื่องอื่นตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย (มาตรา ๑๓)

๖.๖ กำหนดให้คณะกรรมการอาจตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการจะมอบหมายก็ได้ (มาตรา ๑๔)

๗. หมวด ๒ การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ

๗.๑ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดผลิต จำหน่าย นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ การผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ตั้งแต่ ๒๐ กรัมขึ้นไป ให้ถือว่าการผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย (มาตรา ๑๕)

๗.๒ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดผลิต นำเข้า หรือส่งออก และห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาต และการมียาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ไว้ในครอบครองคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ตั้งแต่ ๑๐๐ กรัมขึ้นไปให้ถือว่ามีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ การมียาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ไว้ในครอบครองไม่เกินจำนวนที่จำเป็นสำหรับใช้รักษาโรคเฉพาะตัว โดยมีหนังสือรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม หรือผู้ประกอบการโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขาทันตกรรมซึ่งเป็นผู้ให้การรักษา และการมียาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ไว้ในครอบครองไม่เกินจำนวนที่จำเป็นสำหรับใช้ประจำในการปฐมพยาบาล หรือกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินในเรือ เครื่องบินหรือยานพาหนะอื่นใดที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศที่ไม่ได้จดทะเบียนในราชอาณาจักร แต่ถ้ายานพาหนะดังกล่าวจดทะเบียนในราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ และผู้อนุญาตจะออกใบอนุญาตให้จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ได้เมื่อปรากฏว่าผู้ขออนุญาตเป็นกระทรวง ทบวง กรม องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นรวมทั้งกรุงเทพมหานคร สภาอากาศไทย หรือองค์การเภสัชกรรม ผู้ประกอบการขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศ หรือผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขาเภสัชกรรมหรือทันตกรรม หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่ง (มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙)

๗.๓ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดผลิต จำหน่าย นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาต การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ผู้อนุญาตจะออกใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้ขออนุญาตได้รับใบอนุญาตให้ผลิต ขาย หรือนำหรือสั่งเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งยาแผนปัจจุบันตามกฎหมายว่าด้วยยา และมีเภสัชกรอยู่ประจำตลอดเวลาทำการ ในการนำเข้าหรือส่งออกแต่ละครั้งต้องได้รับใบอนุญาตทุกครั้ง ใบอนุญาตให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปีที่ยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ ใบอนุญาตให้คุ้มกันถึงลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้รับอนุญาตด้วย ทั้งนี้ ผู้รับอนุญาตให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยยาและกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทอีก (มาตรา ๒๐ ถึงมาตรา ๒๕)

๗.๔ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดผลิต จำหน่าย นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ หรือในประเภท ๕ เว้นแต่รัฐมนตรีจะได้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเป็นราย ๆ ไป การมียาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ หรือในประเภท ๕ ไว้ในครอบครองมีปริมาณตั้งแต่ ๑๐ กิโลกรัมขึ้นไป ให้ถือว่ามิไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และการขออนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๒๖)

๘. หมวด ๓ หน้าที่ของผู้รับอนุญาต

๘.๑ กำหนดห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๗ จำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ นอกสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต (มาตรา ๒๗)

๘.๒ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๗ จัดเก็บรักษายาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ไว้เป็นสัดส่วนในที่เก็บซึ่งมั่นคงแข็งแรงและมีกุญแจใส่ไว้ หรือเครื่องป้องกันอย่างอื่นที่มีสภาพเท่าเทียมกัน และในกรณีที่ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ถูกโจรกรรมหรือสูญหายหรือถูกทำลายต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้อนุญาตทราบโดยมิชักช้า (มาตรา ๒๘)

๘.๓ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ผลิต จัดให้มีการวิเคราะห์ยาเสพติดที่ผลิตขึ้นก่อนนำออกจากสถานที่ผลิต โดยต้องมีการวิเคราะห์ทุกครั้ง และมีหลักฐานแสดงรายละเอียดซึ่งต้องเก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่า ๓ ปีนับแต่วันวิเคราะห์ จัดให้มีฉลากและเอกสารกำกับยาเสพติด หรือคำเตือนหรือข้อควรระวังการใช้ที่ภาษาชนะหรือหีบห่อบรรจุยาเสพติดที่ผลิตขึ้น และยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ซึ่งใช้เพื่อการผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ต้องเก็บรักษาไว้ให้เป็นสัดส่วนในที่เก็บซึ่งมั่นคงแข็งแรงและมีกุญแจใส่ไว้หรือเครื่องป้องกันอย่างอื่นที่มีสภาพเท่าเทียมกัน ในกรณีที่ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ถูกโจรกรรม หรือสูญหาย หรือถูกทำลาย ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้อนุญาตทราบโดยมิชักช้า (มาตรา ๒๙)

๘.๔ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตจำหน่ายยาเสพติดให้โทษประเภท ๓ จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่จำหน่าย จัดให้มีการแยกเก็บยาเสพติดเป็นสัดส่วนจากยาหรือวัตถุอื่น และดูแลให้มีฉลากเอกสารกำกับ คำเตือน หรือข้อควรระวังการใช้ยาเสพติดที่ภาษาชนะหรือหีบห่อบรรจุยาเสพติดมิให้ชำรุดบกพร่อง (มาตรา ๓๑)

๘.๕ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ผลิต จัดให้มีการวิเคราะห์ยาเสพติดที่ผลิตขึ้นก่อนนำออกจากสถานที่ผลิต โดยต้องมีการวิเคราะห์ทุกครั้ง และมีหลักฐานแสดงรายละเอียดซึ่งต้องเก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่า ๓ ปีนับแต่วันวิเคราะห์ และยาเสพติดที่ผลิตขึ้นต้องเก็บรักษาไว้ให้เป็นสัดส่วนในที่เก็บซึ่งมั่นคงแข็งแรงและมีกุญแจใส่ไว้ หรือเครื่องป้องกันอย่างอื่นที่มีสภาพเท่าเทียมกัน ในกรณีที่ยาเสพติดถูกโจรกรรม หรือสูญหาย หรือถูกทำลาย ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้อนุญาตทราบโดยมิชักช้า (มาตรา ๓๒)

๘.๖ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตนำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการของผู้รับอนุญาต จัดให้มีใบรับรองของผู้ผลิตแหล่งเดิม แสดงรายละเอียดผลการวิเคราะห์คุณภาพยาเสพติดที่นำเข้าหรือส่งออก จัดให้มีฉลากที่ภาษาชนะหรือหีบห่อบรรจุยาเสพติด หรือคำเตือน หรือข้อควรระวังการใช้ที่ภาษาชนะหรือหีบห่อบรรจุยาเสพติดที่นำเข้าหรือส่งออก และยาเสพติดที่นำเข้าหรือส่งออกต้องเก็บรักษาไว้ให้เป็นสัดส่วนในที่เก็บซึ่งมั่นคงแข็งแรงและมีกุญแจใส่ไว้หรือเครื่องป้องกันอย่างอื่นที่มีสภาพเท่าเทียมกัน ในกรณีที่ยาเสพติดถูกโจรกรรม หรือสูญหาย หรือถูกทำลายต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้อนุญาตทราบโดยมิชักช้า (มาตรา ๓๓)

๘.๗ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่จำหน่าย จัดให้มีการแยกเก็บยาเสพติดเป็นส่วนจากยาหรือวัตถุดิบ และดูแลให้มีฉลากเอกสารกำกับ คำเตือน หรือข้อควรระวังการใช้ยาเสพติดที่ภษณะหรือหีบห่อบรรจุยาเสพติดมิให้ชำรุดบกพร่องในกรณีที่ยาเสพติดถูกโจรกรรม หรือสูญหาย หรือถูกทำลายต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้อนุญาตทราบโดยมิชักช้า (มาตรา ๓๔)

๘.๘ กำหนดให้ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือลบลือนในสาระสำคัญ ให้ผู้รับอนุญาตแจ้งต่อผู้อนุญาตและยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือลบลือน ทั้งนี้ การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๓๕)

๙. หมวด ๔ หน้าที่ของเภสัชกร

๙.๑ กำหนดให้เภสัชกรผู้ควบคุมการผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ มีหน้าที่ควบคุมการผลิตควบคุมให้มีฉลากและเอกสารกำกับยาเสพติดตามมาตรา ๒๔ (๓) ควบคุมการบรรจุ และการปิดฉลากที่ภษณะหรือหีบห่อบรรจุ ควบคุมการจำหน่ายยาเสพติดให้เป็นไปตามมาตรา ๓๑ และต้องอยู่ประจำควบคุมกิจการตลอดเวลาที่เปิดทำการ (มาตรา ๓๖)

๙.๒ กำหนดให้เภสัชกรผู้ควบคุมการจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ มีหน้าที่ควบคุมการแยกเก็บยาเสพติดตามมาตรา ๓๑ (๒) ควบคุมการปฏิบัติตามมาตรา ๓๑ (๓) ควบคุมการจำหน่าย และต้องอยู่ประจำควบคุมกิจการตลอดเวลาที่เปิดทำการ (มาตรา ๓๗)

๙.๓ กำหนดให้เภสัชกรผู้ควบคุมการนำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ มีหน้าที่ควบคุมยาเสพติดที่นำเข้าหรือส่งออกให้ถูกต้องตามตำรับยาที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ ควบคุมการปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ (๓) และ (๔) ควบคุมการจำหน่ายยาเสพติดให้เป็นไปตามมาตรา ๓๑ และต้องอยู่ประจำควบคุมกิจการตลอดเวลาที่เปิดทำการ (มาตรา ๓๘)

๑๐. หมวด ๕ ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ปลอม ผิดมาตรฐาน หรือเสื่อมคุณภาพ

๑๐.๑ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดผลิต จำหน่าย นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่เป็นยาปลอมตามมาตรา ๔๐ ยาผิดมาตรฐานตามมาตรา ๔๑ ยาเสื่อมคุณภาพตามมาตรา ๔๒ ยาที่ต้องขึ้นทะเบียนตำรับยาแต่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนตำรับยาตามมาตรา ๔๓ และยาที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียนตำรับยาตามมาตรา ๔๖ (มาตรา ๓๙)

๑๐.๒ กำหนดให้ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ หรือยาหรือสิ่งที่ทำขึ้นโดยแสดงไม่ว่าด้วยประการใด ๆ ว่าเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ โดยความจริงมิได้มียาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ อยู่ด้วย หรือยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่แสดงชื่อว่าเป็นยาเสพติดให้โทษอื่น หรือแสดงเดือน ปี ที่ยาเสพติดให้โทษสิ้นอายุเกินความจริง หรือยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่แสดงชื่อหรือเครื่องหมายของผู้ผลิตหรือที่ตั้งของสถานที่ผลิต ซึ่งมีใช้ความจริง หรือยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ หรือยาเสพติดให้โทษตามที่ระบุชื่อไว้ในประกาศของรัฐมนตรี ตามมาตรา ๘ (๑) หรือตามตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่ได้ขึ้นทะเบียนตำรับยาไว้ ซึ่งทั้งนี้มิใช่ความจริง หรือยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่ผลิตขึ้นไม่ถูกต้องตามมาตรฐาน ถึงขนาดสารออกฤทธิ์ขาดหรือเกินกว่าร้อยละ ๑๐ ของปริมาณที่กำหนดไว้จากเกณฑ์ต่ำสุดหรือสูงสุดตามที่กำหนดไว้ในประกาศของรัฐมนตรี ตามมาตรา ๘ (๓) หรือตามที่กำหนดไว้ในตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่ได้ขึ้นทะเบียนตำรับยาไว้ให้ถือว่าเป็นยาปลอม (มาตรา ๔๐)

๑๐.๓ กำหนดให้ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่ผลิตขึ้นไม่ถูกต้องตามมาตรฐานโดยสารออกฤทธิ์ขาดหรือเกินกว่าปริมาณที่กำหนดไว้จากเกณฑ์ต่ำสุดหรือสูงสุดตามที่กำหนดไว้ในประกาศของรัฐมนตรี

ตามมาตรา ๘ (๓) หรือตามที่กำหนดไว้ในตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่ได้ขึ้นทะเบียนตำรับยาไว้ แต่ไม่ถึงร้อยละ ๑๐ หรือยาเสพติดที่ผลิตขึ้นโดยมีความบริสุทธิ์หรือลักษณะอื่นซึ่งมีความสำคัญต่อคุณภาพของสารออกฤทธิ์ผิดไปจากเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศของรัฐมนตรี ตามมาตรา ๘ (๓) หรือตามที่กำหนดไว้ในตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่ได้ขึ้นทะเบียนตำรับยาไว้ ให้ถือว่าเป็นยาเสพติดให้โทษที่ผิดมาตรฐาน (มาตรา ๔๑)

๑๐.๔ กำหนดให้ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่สิ้นอายุที่แสดงไว้ในฉลากซึ่งขึ้นทะเบียนตำรับยาไว้ หรือยาเสพติดที่แปรสภาพจนมีลักษณะเช่นเดียวกับยาปลอมตามมาตรา ๔๐ หรือยาเสพติดผิดมาตรฐานตามมาตรา ๔๑ ให้ถือว่าเป็นยาเสพติดให้โทษเสื่อมคุณภาพ (มาตรา ๔๒)

๑๑. หมวด ๖ การขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓

๑๑.๑ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตผลิตหรือนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ต้องนำตำรับยาเสพติดให้โทษนั้นมาขอขึ้นทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน และเมื่อได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษ และรัฐมนตรีได้ประกาศตำรับยาเสพติดให้โทษนั้นในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จึงจะผลิตหรือนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษนั้นได้ (มาตรา ๔๓)

๑๑.๒ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตผลิตหรือนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ตามมาตรา ๔๓ แล้ว จะแก้ไขรายการทะเบียนตำรับยาเสพติดดังกล่าวได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อนุญาต และรายการที่ขอแก้ไขนั้นได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว (มาตรา ๔๔)

๑๑.๓ กำหนดให้ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ให้มีอายุ ๕ ปี นับแต่วันที่ออกใบสำคัญ ถ้าผู้รับใบสำคัญประสงค์จะขอต่ออายุใบสำคัญ จะต้องยื่นคำขอก่อนใบสำคัญสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้วจะประกอบกิจการต่อไปก็ได้จนกว่าผู้อนุญาตจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบสำคัญนั้น (มาตรา ๔๕)

๑๑.๔ กำหนดให้เมื่อคณะกรรมการเห็นว่าทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ใดที่ได้ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนไว้แล้ว ต่อมาปรากฏว่าไม่มีสรรพคุณตามที่ขึ้นทะเบียนตำรับยาไว้ หรืออาจไม่ปลอดภัยแก่ผู้ใช้หรือมีเหตุผลอื่นไม่สมควรที่จะอนุญาตให้ต่อไป ให้คณะกรรมการเสนอต่อรัฐมนตรี และให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนทะเบียนตำรับยาเสพติดนั้นได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา ๔๖)

๑๑.๕ กำหนดให้ในกรณีใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ สูญหาย ถูกทำลาย หรือลบล้างในสาระสำคัญ ให้ผู้รับอนุญาตแจ้งต่อผู้อนุญาตและยื่นคำขอรับใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดดังกล่าวภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือลบล้าง (มาตรา ๔๗)

๑๒. หมวด ๗ การโฆษณา

๑๒.๑ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาเพื่อการค้าซึ่งยาเสพติดให้โทษ เว้นแต่การโฆษณายาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ซึ่งกระทำโดยตรงต่อผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขาทันตกรรมหรือเภสัชกรรมหรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่ง หรือเป็นฉลากหรือเอกสารกำกับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ที่ภาชนะหรือหีบห่อบรรจุยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ (มาตรา ๔๘)

๑๓. หมวด ๘ พนักงานเจ้าหน้าที่

๑๓.๑ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ใด ๆ หรือยานพาหนะใด ๆ ในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกเพื่อตรวจ ค้น ยึดยาเสพติดให้โทษที่มีไว้โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ากระทำความผิด แต่ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามียาเสพติดให้โทษ

ชุกซ่อนอยู่โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ประกอบกับมีเหตุอันควรเชื่อว่าหากไม่ดำเนินการในทันที ยาเสพติดให้โทษนั้น จะถูกโยกย้ายหรือทำลาย ก็ให้มีอำนาจเข้าไปในเวลากลางคืนภายหลังพระอาทิตย์ตกได้ หรือค้นเคหสถาน สถานที่ หรือบุคคลใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามียาเสพติดให้โทษชุกซ่อนอยู่โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ยึดยาเสพติดให้โทษหรือทรัพย์สินอื่นใดที่ได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิด หรือที่อาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้ (มาตรา ๔๙)

๑๓.๒ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวและเอกสารมอบหมายตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง ต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกครั้งในการปฏิบัติหน้าที่ (มาตรา ๕๐)

๑๓.๓ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (มาตรา ๕๑)

๑๔. หมวด ๙ การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต

๑๔.๑ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้โดยมีกำหนดครั้งละไม่เกิน ๑๘๐ วัน แต่ในกรณีที่มีการฟ้องผู้รับอนุญาตต่อศาลว่าได้กระทำความผิด ผู้อนุญาตจะสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้รอคำพิพากษาถึงที่สุดก็ได้ ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตใด ๆ ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีกไม่ได้ (มาตรา ๕๒)

๑๔.๒ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตผู้ใดขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๙ หรือกระทำความผิดตามมาตรา ๓๙ ผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตใด ๆ อีกไม่ได้จนกว่าจะพ้น ๒ ปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต (มาตรา ๕๓)

๑๔.๓ กำหนดให้การทำคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับอนุญาตทราบ ในกรณีไม่พบตัวผู้ถูกสั่งหรือผู้ถูกสั่งไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ปิดคำสั่งไว้ ณ ที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายที่สถานที่ซึ่งระบุไว้ในใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้ถูกสั่งได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่รับหรือปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี (มาตรา ๕๔)

๑๔.๔ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ยึดยาเสพติดให้โทษที่เหลือของผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต และใบอนุญาตที่ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนนั้นไปเก็บรักษาไว้ที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข หรือในกรณีจำเป็นจะเก็บรักษาไว้ที่อื่นตามที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดก็ได้ (มาตรา ๕๕)

๑๔.๕ กำหนดให้เมื่อพ้นกำหนดการพักใช้ใบอนุญาต ให้พนักงานเจ้าหน้าที่คืนยาเสพติดให้โทษ และใบอนุญาตที่ยึดไว้ตามมาตรา ๕๕ ให้ผู้รับอนุญาต (มาตรา ๕๖)

๑๕. หมวด ๑๐ มาตรการควบคุมพิเศษ

๑๕.๑ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ หรือประเภท ๕ (มาตรา ๕๗)

๑๕.๒ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ เว้นแต่การเสพนั้นเป็นการเสพเพื่อการรักษาโรค (มาตรา ๕๘)

๑๕.๓ กำหนดให้รัฐมนตรีกำหนดจำนวนยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ที่จะต้องใช้ในทางการแพทย์ และทางวิทยาศาสตร์ทั่วราชอาณาจักรประจำปี และกำหนดปริมาณยาเสพติดที่ผู้รับอนุญาตจะจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองได้ประจำปี (มาตรา ๕๙ และมาตรา ๖๐)

๑๕.๔ กำหนดให้ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตจำหน่ายหรือมีไว้ครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ตายก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ ให้ทายาทผู้ครอบครองหรือผู้จัดการมรดกแจ้งให้ผู้อนุญาตทราบ ภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ผู้รับอนุญาตตาย และให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดยาเสพติดให้โทษที่ผู้รับอนุญาตมีเหลือมาเก็บรักษาไว้ที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข (มาตรา ๖๑)

๑๕.๕ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๖ จัดให้มีการทำบัญชีรับจ่ายยาเสพติดให้โทษและเสนอรายงานต่อเลขาธิการเป็นรายเดือนและรายปี (มาตรา ๖๒)

๑๕.๖ กำหนดให้รัฐมนตรีกำหนดระเบียบข้อบังคับเพื่อควบคุมการบำบัดรักษา และระเบียบวิจัยสำหรับสถานพยาบาล เมื่อได้จัดตั้งสถานพยาบาลสำหรับบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดให้โทษตามมาตรา ๘ (๗) (มาตรา ๖๓)

๑๖. หมวด ๑๑ การนำผ่านซึ่งยาเสพติดให้โทษ

๑๖.๑ กำหนดให้การนำผ่านซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ ประเภท ๔ และประเภท ๕ ต้องมีใบอนุญาตของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศที่ส่งออกนั้นมาพร้อมกับยาเสพติดให้โทษ และต้องแสดงใบอนุญาตดังกล่าวต่อพนักงานศุลกากร และต้องยินยอมให้พนักงานศุลกากรเก็บรักษาหรือควบคุมยาเสพติดให้โทษนั้นไว้จนกว่าผู้ที่นำผ่านจะนำออกไปนอกราชอาณาจักร และในกรณีที่ผู้นำผ่านยาเสพติดให้โทษไม่นำออกไปนอกราชอาณาจักรภายในกำหนดเวลา ๓๐ วันนับแต่วันนำเข้า ให้พนักงานศุลกากรรายงานให้เลขาธิการทราบ เลขาธิการมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้นำผ่านยาเสพติดนำยาเสพติดออกไปนอกราชอาณาจักรภายในกำหนด ๖๐ วันนับแต่วันที่ออกคำสั่ง ในกรณีที่ผู้ได้รับคำสั่งไม่ปฏิบัติตาม ให้ยาเสพติดดังกล่าวตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข (มาตรา ๖๔)

๑๗. หมวด ๑๒ บทกำหนดโทษ

๑๗.๑ กำหนดบทลงโทษผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ที่มีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ไม่เกิน ๑๐๐ กรัม หรือมีไว้ในครอบครองมีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ไม่ถึง ๒๐ กรัมโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕ (มาตรา ๖๕ ถึงมาตรา ๖๗)

๑๗.๒ กำหนดบทลงโทษผู้ผลิต นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ หรือผู้ที่มีไว้ในครอบครองอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๗ (มาตรา ๖๘ และมาตรา ๖๙)

๑๗.๓ กำหนดบทลงโทษผู้ผลิตหรือนำเข้า จำหน่ายหรือส่งออก ซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ และผู้นำเข้าหรือส่งออกแต่ละครั้งอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ (มาตรา ๗๐ ถึงมาตรา ๗๒)

๑๗.๔ กำหนดบทลงโทษผู้ผลิต จำหน่าย นำเข้า หรือส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ (มาตรา ๗๓ และมาตรา ๗๔)

๑๗.๕ กำหนดบทลงโทษผู้ผลิต จำหน่าย นำเข้า หรือส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ (มาตรา ๗๕ และมาตรา ๗๖)

๑๗.๖ กำหนดบทลงโทษผู้รับอนุญาตผู้ที่ฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ หรือผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ (มาตรา ๗๗ ถึงมาตรา ๘๐)

๑๗.๗ กำหนดบทลงโทษเภสัชกรผู้มีหน้าที่ควบคุมผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามการให้เป็นไปตามมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ (มาตรา ๘๑)

๑๗.๘ กำหนดบทลงโทษผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ปลอม อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๙ (๑) หรือผิดมาตรฐาน เสื่อมคุณภาพ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๙ (๒) หรือ (๓) (มาตรา ๘๒ ถึงมาตรา ๘๕)

๑๗.๙ กำหนดบทลงโทษผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่ต้องขึ้นทะเบียนตำรับยาแต่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนตำรับยา หรือที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียนตำรับยา อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๙ (๔) หรือ (๕) (มาตรา ๘๖ และมาตรา ๘๗)

๑๗.๑๐ กำหนดบทลงโทษผู้ที่แก้ไขรายการทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง (มาตรา ๘๘)

๑๗.๑๑ กำหนดบทลงโทษผู้ที่ฝ่าฝืนมาตรา ๔๘ (มาตรา ๘๙)

๑๗.๑๒ กำหนดบทลงโทษผู้ที่ไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๙ หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๕ (มาตรา ๙๐)

๑๗.๑๓ กำหนดบทลงโทษผู้ที่เสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๗ หรือยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๘ (มาตรา ๙๑)

๑๗.๑๔ กำหนดบทลงโทษผู้ที่เสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๗ (มาตรา ๙๒)

๑๗.๑๕ กำหนดบทลงโทษผู้ที่ใช้อุปาลหอกกลาง ชูเชิญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำ ผิดคลองธรรมหรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใดให้ผู้อื่นเสพยาเสพติดให้โทษ หรือเป็นการกระทำโดยมีอาวุธ หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป หรือเป็นการกระทำต่อหญิงหรือต่อบุคคลซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือเป็นการกระทำเพื่อจูงใจให้ผู้อื่นกระทำความผิดทางอาญา หรือเพื่อประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่น ในการกระทำความผิดทางอาญา (มาตรา ๙๓)

๑๗.๑๖ กำหนดให้ผู้ que เสพยาเสพติดให้โทษและได้สมัครขอเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาลก่อนความผิดจะปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ อีกทั้งได้ปฏิบัติครบถ้วนตามระเบียบข้อบังคับ เพื่อควบคุมการรักษาและระเบียบวิจัยสำหรับสถานพยาบาลดังกล่าว จนได้รับการรับรองเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ที่รัฐมนตรีกำหนดแล้ว ให้ได้รับการยกเว้นโทษสำหรับความผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๙๑ และมาตรา ๙๒ (มาตรา ๙๔)

๑๗.๑๗ กำหนดบทลงโทษทายาท ผู้ครอบครอง หรือผู้จัดการมรดกผู้ que ฝ่าฝืนมาตรา ๖๑ (มาตรา ๙๕)

๑๗.๑๘ กำหนดบทลงโทษผู้รับอนุญาตผู้ que ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๒ วรรคหนึ่ง (มาตรา ๙๖)

๑๗.๑๙ กำหนดบทลงโทษผู้ที่ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกสำหรับความผิด ถ้ากระทำความผิดอีกในระหว่างที่ยังต้องรับโทษอยู่หรือภายในเวลา ๕ ปีนับแต่วันพ้นโทษ หากศาลจะพิพากษาลงโทษครั้งหลังถึงจำคุก ให้เพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้นั้นอีกกึ่งหนึ่งของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดครั้งหลัง (มาตรา ๙๗)

๑๗.๒๐ กำหนดให้ผู้ que ต้องโทษตามมาตรา ๙๑ หรือมาตรา ๙๒ เป็นครั้งที่สามเมื่อพ้นโทษแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดยคำสั่งรัฐมนตรีนำไปควบคุมไว้ ณ สถานพยาบาลที่รัฐมนตรีประกาศจัดตั้งขึ้นโดยเฉพาะ และให้ทำการบำบัดรักษาจนกว่าจะได้รับการรับรองเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ที่รัฐมนตรีกำหนดว่า เป็นผู้ได้รับการบำบัดรักษาครบถ้วนตามระเบียบข้อบังคับเพื่อควบคุมการรักษาและระเบียบวินัยสำหรับสถานพยาบาลดังกล่าว (มาตรา ๙๘)

๑๗.๒๑ กำหนดบทลงโทษผู้ที่หลบหนีไปในระหว่างที่ถูกควบคุมไว้ ณ สถานพยาบาลตามมาตรา ๙๘ (มาตรา ๙๙)

๑๗.๒๒ กำหนดให้กรรมการและพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือข้าราชการ หรือพนักงานองค์การ และหน่วยงานของรัฐผู้ใดผลิต จำหน่าย นำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษอันเป็นการกระทำความผิด หรือร่วมมือสนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าวไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม (มาตรา ๑๐๐)

๑๗.๒๓ กำหนดให้ในกรณีที่มีการยึดยาเสพติดให้โทษไว้ตามมาตรา ๔๙ (๒) และไม่มีคดีฟ้องถึงศาลด้วยประการใด ๆ ก็ตาม ถ้าภายในกำหนด ๖ เดือนนับแต่วันที่ยึดไม่มีผู้ใดมาอ้างว่าเป็นเจ้าของให้ยาเสพติดให้โทษนั้นตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข (มาตรา ๑๐๑)

๑๗.๒๔ กำหนดให้บรรดา ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ ประเภท ๔ หรือประเภท ๕ เครื่องมือ เครื่องใช้ ยานพาหนะหรือวัตถุอื่นซึ่งบุคคลได้ใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ อันเป็นความผิดให้ริบเสียทั้งสิ้น (มาตรา ๑๐๒)

๑๘. บทเฉพาะกาล

๑๘.๑ กำหนดให้ในขณะที่ยังไม่มีประกาศระบุชื่อยาเสพติดให้โทษตามมาตรา ๘ (๑) ก็ยังคงให้เฮโรอีน หรือเกลือของเฮโรอีน เป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ยาเสพติดให้โทษที่มีชื่อในบัญชีท้ายกระทรวง และประกาศกระทรวงสาธารณสุข เป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ อาเซติกแอนไฮไดรด์ อาเซติลคลอไรด์ เป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ และกัญชา พืชกระท่อม เป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ (มาตรา ๑๐๓)

๑๘.๒ กำหนดให้ยายกเว้นตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษซึ่งใช้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ และให้ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิต ขาย หรือนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ และในกรณีผู้ผลิตหรือนำเข้า ให้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ตามมาตรา ๔๓ ภายในกำหนดเวลา ๑๘๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตและคำขอขึ้นทะเบียนตำรับยาดังกล่าวแล้ว ให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการไปพลางก่อนได้ แต่ถ้าผู้อนุญาตมีคำสั่งเป็นหนังสือไม่ออกใบอนุญาตให้ หรือผู้นั้นไม่มายื่นคำขอรับใบอนุญาตผลิต จำหน่าย หรือนำเข้า และขอขึ้นทะเบียนตำรับยาภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้เป็นอันหมดสิทธินับแต่วันที่ทราบคำสั่ง หรือวันที่พ้นกำหนด ๑๘๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แล้วแต่กรณี และให้นำความในมาตรา ๕๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (มาตรา ๑๐๔)

๑๘.๓ กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตนำยายกเว้นเข้าในราชอาณาจักร ตามแบบ ย.ส. ๙ ท้ายกฎกระทรวงมหาดไทย นำยายกเว้นเข้าในราชอาณาจักรได้ตามใบอนุญาตดังกล่าว แต่ต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในมาตรา ๑๐๔ ด้วย (มาตรา ๑๐๕)

๑๘.๔ กำหนดให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้ซื้อ มี และจ่ายยาเสพติดให้โทษ หรือใบอนุญาตพิเศษให้ซื้อ มี และจ่ายยาเสพติดให้โทษเพิ่มขึ้นกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ ตามความในกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ ซึ่งใช้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงมียาเสพติดให้โทษไว้ในครอบครองดำเนินการต่อไปได้ จนกว่าใบอนุญาตนั้นสิ้นอายุ และถ้าประสงค์จะดำเนินการต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตเดิมจะสิ้นอายุ แต่ถ้าผู้อนุญาตมีคำสั่งเป็นหนังสือไม่ออกใบอนุญาตให้ ผู้นั้นไม่มีสิทธิดำเนินการนับแต่วันที่ทราบคำสั่งเป็นต้นไป และให้นำความในมาตรา ๕๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (มาตรา ๑๐๖)

๒. พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๕๔ ฉบับพิเศษ วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๒๘ หน้า ๓๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๒๘ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๗ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๐๑ ประกาศยกเลิกการเสพฝิ่นและการจำหน่ายฝิ่นทั่วราชอาณาจักร กฎหมายฝิ่นจึงยังคงใช้บังคับแต่เฉพาะเรื่องฐานความผิด และบทกำหนดโทษเท่านั้น ฉะนั้นจึงเห็นสมควรยกเลิกพระราชบัญญัติฝิ่น พุทธศักราช ๒๔๗๒ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมทั้งหมด โดยกำหนดให้ฝิ่นเป็นยาเสพติดให้โทษตามพระราชบัญญัตินี้ นอกจากนี้ ยาเสพติดให้โทษประเภทพืชกระท่อม เป็นยาเสพติดให้โทษที่มีอันตรายน้อยกว่ายาเสพติดให้โทษประเภทกัญชา จึงเห็นควรกำหนดบทลงโทษของยาเสพติดให้โทษประเภทพืชกระท่อมให้ต่ำลง เพื่อความเหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๘ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๐ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้ยกเลิกพระราชบัญญัติฝิ่น พุทธศักราช ๒๔๗๒ พระราชบัญญัติฝิ่น พ.ศ. ๒๔๗๒ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๖ พระราชบัญญัติฝิ่นแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๘ พระราชบัญญัติฝิ่น (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๘๑ พระราชบัญญัติฝิ่น (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๘๕ พระราชบัญญัติฝิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๔๙๔ พระราชบัญญัติฝิ่น (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๐๒ และพระราชบัญญัติฝิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๐๓ (มาตรา ๓)

๒. แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ยาเสพติดให้โทษ” หมายความว่า สารเคมีหรือวัตถุนิตใด ๆ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยประการใด ๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพขึ้นเป็นลำดับ มีอาการถอนยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งทางร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงตลอดเวลา และสุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรมลง กับให้รวมตลอดถึงพืชหรือส่วนของพืชที่เป็นหรือให้ผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษหรืออาจใช้ผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษและสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษด้วย ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่ไม่หมายความถึงยาสามัญประจำบ้านบางตำรับตามกฎหมายว่าด้วยยาที่มียาเสพติดให้โทษผสมอยู่ (มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

๓. แก้ไขเพิ่มเติมบทลงโทษยาเสพติดให้โทษซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดเป็นมอร์ฟิน ฝิ่น หรือโคคาอิน (มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๘ วรรคสอง)

๔. แก้ไขเพิ่มเติมบทลงโทษยาเสพติดให้โทษซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดเป็นมอร์ฟิน ฝิ่น หรือโคคาอินมีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ไม่เกิน ๑๐๐ กรัม และเกินกว่า ๑๐๐ กรัมขึ้นไป (มาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๙ วรรคสาม และวรรคสี่)

๕. แก้ไขเพิ่มเติมบทลงโทษผู้ที่ผลิต จำหน่าย นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษประเภทใน ๕ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ หรือยาเสพติดให้โทษซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดดังกล่าวมานั้นเป็นพืชกระท่อม (มาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๕)

๖. แก้ไขเพิ่มเติมบทลงโทษผู้ที่มียาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ไว้ในครอบครอง อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย หรือยาเสพติดให้โทษซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดดังกล่าวมานั้นเป็นพืชกระท่อม (มาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๖)

๗. แก้ไขเพิ่มเติมบทลงโทษผู้ที่เสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๗ หรือยาเสพติดให้โทษซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดดังกล่าวมานั้นเป็นพืชกระท่อม (มาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๒)

๘. กำหนดให้ในกรณีที่ไม่มีประกาศให้ฝิ่น มูลฝิ่น หรือพันธุ์ฝิ่นเป็นยาเสพติดให้โทษประเภทใดตามมาตรา ๗ และมาตรา ๘ (๑) ให้ฝิ่นหรือมูลฝิ่นตามกฎหมายว่าด้วยฝิ่นเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ และพันธุ์ฝิ่นตามกฎหมายว่าด้วยฝิ่นเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕)

๓. พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๒๖๙ ฉบับพิเศษ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๓๐ หน้า ๔๙

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๓๐ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มีได้นิยามคำว่า “เสพ” ให้แตกต่างจากคำว่า “ติดยาเสพติดให้โทษ” และมีได้นิยามคำว่า “บำบัดรักษา” ไว้ ซึ่งทำให้มีปัญหาในทางปฏิบัติ และบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับความหมายและการจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ และการยึดยาเสพติดให้โทษในประเภทต่าง ๆ ยังไม่เหมาะสมกับทางปฏิบัติในปัจจุบัน ตลอดจนยังไม่มีบทกำหนดโทษสำหรับผู้ที่ยุยงส่งเสริมหรือกระทำความผิดด้วยประการใด ๆ อันเป็นการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการที่ผู้อื่นเสพยาเสพติดให้โทษโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ และไม่มีบทกำหนดโทษสำหรับผู้บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดให้โทษเป็นปกติธุระโดยมิได้กระทำความผิดในสถานพยาบาลตามพระราชบัญญัตินี้ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยนิยามถ้อยคำดังกล่าวให้ชัดเจน และแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับความหมายและการจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ และการยึดยาเสพติดให้โทษให้เหมาะสมและตรงกับทางปฏิบัติยิ่งขึ้น ตลอดจนเพิ่มบทกำหนดโทษสำหรับกรณีเช่นนั้น และสมควรปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติฯ ด้วยเพื่อให้สามารถเรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ และใบอนุญาตมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ ได้จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “เสพ” หมายความว่า การรับยาเสพติดให้โทษเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าด้วยวิธีใด “ติดยาเสพติดให้โทษ” หมายความว่า เสพเป็นประจำติดต่อกันและตกอยู่ในสภาพที่จำเป็นต้องพึ่งยาเสพติดให้โทษนั้น โดยสามารถตรวจพบสภาพเช่นนั้นได้ตามหลักวิชาการ “การบำบัดรักษา” หมายความว่า การบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดให้โทษ ซึ่งรวมตลอดถึงการฟื้นฟูสมรรถภาพและการติดตามผลหลังการบำบัดรักษาด้วย (มาตรา ๓ มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

๒. แก้ไขเพิ่มเติมประเภท ๓ ยาเสพติดให้โทษที่มีลักษณะเป็นตำรับยา และมียาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ผสมอยู่ด้วย ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ (๓))

๓. แก้ไขเพิ่มเติมกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ตามมาตรา ๗ (๓) (มาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ (๖))

๔. แก้ไขเพิ่มเติมห้ามมิให้ผู้ผลิต จำหน่าย นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาต ทั้งนี้ ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งสาขาทันตกรรม หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่ง ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติตามที่กำหนดในมาตรา ๑๙ (๓) การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐)

๕. แก้ไขเพิ่มเติมผู้รับอนุญาตผลิตหรือนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ จะผลิตหรือนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษดังกล่าว ต้องนำตำรับยาเสพติดให้โทษนั้นมาขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน และเมื่อได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษแล้ว จึงจะผลิตหรือนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษนั้นได้ และผู้รับอนุญาตผลิตหรือนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ เมื่อได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษตามมาตรา ๔๓ แล้ว จะแก้ไขรายการทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ดังกล่าวได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อนุญาต การขอขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติด

ให้โทษในประเภท ๓ และการออกไปสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษ การขอแก้ไขรายการและการอนุญาตให้แก้ไขรายการทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔)

๖. แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษผู้ที่ยุยงส่งเสริมให้ผู้อื่นเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ หรือยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ และยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ โดยฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๙ เพิ่มมาตรา ๙๓ ทวิ)

๗. แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษผู้ที่บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดให้โทษเป็นปกติธุระโดยใช้อยาตามกฎหมายว่าด้วยยา วัตถุออกฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท หรือยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ ซึ่งมีได้กระทำในสถานพยาบาลไม่ว่าจะได้รับประโยชน์ตอบแทนหรือไม่ (มาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๙๔ ทวิ)

๘. แก้ไขเพิ่มเติมในกรณีที่มีการยึดยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ หรือประเภท ๓ ตามมาตรา ๔๙ (๒) หรือตามกฎหมายอื่น และไม่มีการฟ้องคดีต่อศาล ถ้าไม่มีผู้ใดมาอ้างว่าเป็นเจ้าของภายในกำหนด ๖ เดือนนับแต่วันที่ยึด ให้ยาเสพติดให้โทษนั้นตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข (มาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐๑)

๙. แก้ไขเพิ่มเติมในกรณีที่มีการยึดยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ หรือประเภท ๕ ตามมาตรา ๔๙ (๒) หรือตามกฎหมายอื่น ไม่ว่าจะมีการฟ้องคดีต่อศาลหรือไม่ก็ตาม เมื่อได้มีการตรวจพิสูจน์ชนิดและปริมาณแล้วว่าเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภทดังกล่าว โดยบันทึกรายงานการตรวจพิสูจน์ไว้ให้กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด (มาตรา ๑๒ เพิ่มมาตรา ๑๐๑ ทวิ)

๑๐. แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๑๓)

๔. พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๑๑ ก วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ หน้า ๓๕

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากในปัจจุบันคดียาเสพติดให้โทษมีปริมาณเพิ่มขึ้นทุกปี และการพิจารณาคดีต้องใช้เวลานานกว่าคดีจะถึงที่สุด ในระหว่างนั้นถ้าศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ริบของกลางยาเสพติดให้โทษตามมาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือตามกฎหมายอื่น พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ยังไม่มีบทบัญญัติให้กระทรวงสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายมีอำนาจทำลายหรือนำของกลางยาเสพติดให้โทษไปใช้ประโยชน์ได้ ส่งผลให้รัฐต้องสิ้นเปลืองงบประมาณเป็นจำนวนมากในแต่ละปี เพื่อการเก็บรักษาและดูแลของกลางยาเสพติดให้โทษไม่ให้สูญหาย ดังนั้น เพื่อเป็นการประหยัดงบประมาณสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อให้กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายมีอำนาจทำลายยาเสพติดให้โทษที่ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ริบหรือนำยาเสพติดให้โทษดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมในกรณีที่มีการฟ้องคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ หรือในประเภท ๒ ต่อศาล และได้มีการโต้แย้งเรื่องประเภท จำนวน หรือน้ำหนักของยาเสพติดให้โทษ ถ้าศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ริบยาเสพติดให้โทษดังกล่าวตามมาตรา ๑๐๒ หรือตามกฎหมายอื่น และไม่มีคำเสนอว่าผู้เป็นเจ้าของแท้จริงไม่ได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิดภายในกำหนด ๓๐ วันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ริบยาเสพติดให้โทษนั้น ให้กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด (มาตรา ๓ เพิ่มมาตรา ๑๐๒ ทวิ)

๒. กำหนดให้บรรดาความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ หรือในประเภท ๒ ที่ไม่ได้มีการโต้แย้งเรื่องประเภท จำนวน หรือน้ำหนักของยาเสพติดให้โทษ ถ้าศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ริบยาเสพติดให้โทษดังกล่าวตามมาตรา ๑๐๒ หรือตามกฎหมายอื่น ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและไม่มีคำเสนอว่าผู้เป็นเจ้าของแท้จริงไม่ได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิดภายในกำหนด ๓๐ วันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ริบยาเสพติดให้โทษนั้น ให้กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด (มาตรา ๔)

๕. พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙ ตอนที่ ๙๖ ก วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๕ หน้า ๘

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากสภาพปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษในปัจจุบันนับวันจะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น สมควรปรับปรุงพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยแก้ไขโทษในความผิดเกี่ยวกับการมีไว้ในครอบครอง มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษจำนวนเล็กน้อยให้มีโทษขั้นสูงลดลงเพื่อให้เหมาะสมกับความผิด และให้ศาลสามารถลงโทษได้เมื่อมีคำรับสารภาพโดยพนักงานอัยการไม่ต้องสืบพยานประกอบเสมอไป และให้ศาลสามารถใช้มาตรการรอกการกำหนดโทษหรือรอกการลงโทษได้กว้างขวางขึ้น นอกจากนี้สมควรมีมาตรการให้ทางราชการสามารถขออนุญาตผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ และสมควรเพิ่มมาตรการในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษโดยให้มีการค้นได้โดยไม่ต้องมีหมายค้น การให้มีอำนาจสั่งตรวจหรือทดสอบว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดมียาเสพติดให้โทษอยู่ในร่างกายหรือไม่ และเพิ่มขอบเขตให้ผู้เสพและมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย หรือผู้เสพและจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษที่มีจำนวนเล็กน้อย มีโอกาสสมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษาได้กว้างขวางขึ้น รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษให้ลดหลั่นกันตามความร้ายแรงของการกระทำความผิดและใช้มาตรการโทษปรับเป็นหลักในการลงโทษผู้กระทำความผิดที่มุ่งหมายประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ตลอดจนกำหนดมาตรการควบคุมการครอบครองเพื่อจำหน่ายยาทั่วไปซึ่งมีส่วนผสมของยาเสพติดให้โทษและกำหนดวิธีการและควบคุมการโฆษณาเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ การบำบัดรักษา สถานพยาบาลและผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาล เพื่อให้อยู่ในขอบเขตที่เหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓๙ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “หน่วยการใช้” หมายความว่า เม็ด ชอง ขวด หรือหน่วยอย่างอื่นที่ทำขึ้นซึ่งโดยปกติสำหรับการใช้เสพหนึ่งครั้ง “สถานพยาบาล หมายความว่า โรงพยาบาล สถานพยาบาล สถานพักฟื้น หรือสถานที่อื่นใดเฉพาะที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้เป็นสถานที่ทำการบำบัดรักษา ผู้ติดยาเสพติดให้โทษ “เภสัชกร” หมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเภสัชกรรม “ข้อความ” หมายความว่า รวมถึงการกระทำให้ปรากฏด้วยตัวอักษร ภาพ ภาพยนตร์ แสง เสียง เครื่องหมายหรือการกระทำอย่างใด ๆ ที่ทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจความหมายได้ “โฆษณา” หมายความว่า รวมถึงการกระทำไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็นหรือทราบข้อความเพื่อประโยชน์ในทางการค้า แต่ไม่หมายความรวมถึงเอกสารทางวิชาการหรือตำราที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน (มาตรา ๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

๒. แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดปริมาณยาเสพติดให้โทษที่ผู้อนุญาตจะอนุญาตให้ผลิต นำเข้า จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองได้ (มาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ (๕))

๓. แก้ไขเพิ่มเติมการปฏิบัติการอื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย (มาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ (๗))

๔. แก้ไขเพิ่มเติมห้ามมิให้ผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ และประเภท ๒ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตเพราะในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖)

๕. แก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม หรือผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง (มาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ (๓))

๖. แก้ไขเพิ่มเติมห้ามมิให้ผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต ทั้งนี้ ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม หรือผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติตามที่กำหนดในมาตรา ๑๙ (๓) การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง การมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ เกินจำนวนที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ให้สันนิษฐานว่ามีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย (มาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐)

๗. แก้ไขเพิ่มเติมปริมาณยาเสพติดให้โทษที่จะอนุญาตได้ตามหมวดนี้ให้เป็นไปตามมาตรา ๘ (๕) (มาตรา ๑๑ เพิ่มมาตรา ๒๖/๑)

๘. แก้ไขเพิ่มเติมการพิจารณาออกใบสำคัญตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษเป็นผู้รับผิดชอบชำระค่าใช้จ่ายในการตรวจวิเคราะห์หรือประเมินเอกสารทางวิชาการ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา ๑๒ เพิ่มมาตรา ๔๓ วรรคสาม)

๙. แก้ไขเพิ่มเติมห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณายาเสพติดให้โทษ เว้นแต่เป็นการโฆษณายาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ หรือประเภท ๓ ซึ่งกระทำโดยตรงต่อผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง หรือเป็นฉลากหรือเอกสารกำกับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ที่ภาชนะหรือหีบห่อบรรจุยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒

ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ การโฆษณาที่เป็นเอกสาร ภาพ ภาพยนตร์ การบันทึกเสียงหรือภาพต้องได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาตก่อนจึงจะใช้โฆษณาได้ การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๘)

๑๐. แก้ไขเพิ่มเติมห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาเกี่ยวกับการบำบัดรักษา หรือยินยอมให้ผู้อื่นกระทำการดังกล่าว โดยใช้ชื่อของตน หรือชื่อหรือที่ตั้ง หรือกิจการของสถานพยาบาลของตน หรือคุณวุฒิหรือความสามารถของผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาลของตน เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และมีให้ใช้บังคับแก่สถานพยาบาลของรัฐ และในกรณีที่ผู้อนุญาตเห็นว่าการโฆษณาใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๘ วรรคสอง หรือมาตรา ๔๘/๑ วรรคสอง หรือมีการใช้ข้อความโฆษณาไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจออกคำสั่งให้แก้ไขข้อความหรือวิธีการในการโฆษณา หรือห้ามการใช้ข้อความบางอย่างที่ปรากฏในการโฆษณา หรือห้ามการโฆษณา หรือห้ามใช้วิธีนั้นในการโฆษณา หรือให้โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดที่อาจเกิดขึ้น และในการออกคำสั่งให้โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดที่อาจเกิดขึ้น ให้ผู้อนุญาตกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการโฆษณาโดยคำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนกับความสุจริตใจในการกระทำของผู้ทำการโฆษณา (มาตรา ๑๔ เพิ่มมาตรา ๔๘/๑ และมาตรา ๔๘/๒)

๑๑. แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการเข้าไปในสถานที่ทำการของผู้รับอนุญาต นำเข้าหรือส่งออก สถานที่ผลิต สถานที่จำหน่าย สถานที่เก็บยาเสพติดให้โทษ หรือสถานที่ที่ต้องได้รับอนุญาต เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ การเข้าไปในเคหสถาน หรือสถานที่ใด เพื่อตรวจค้นเมื่อมีเหตุอันสมควรเชื่อได้ตามสมควรว่ามีทรัพย์สินซึ่งมีไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิด การค้นบุคคล หรือยานพาหนะที่มีเหตุอันควรสงสัยตามสมควรว่ามียาเสพติดให้โทษซ่อนอยู่โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย การค้นตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา การยึดหรืออายัดยาเสพติดให้โทษที่มีไว้โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือทรัพย์สินอื่นใดที่ได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิด การใช้อำนาจดังกล่าวให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดแสดงความบริสุทธิ์ก่อนการเข้าค้น (มาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๙)

๑๒. แก้ไขเพิ่มเติมในกรณีจำเป็นและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ หรือประเภท ๕ อันเป็นความผิดในเคหสถาน สถานที่ใด ๆ หรือยานพาหนะ ให้พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจตรวจ หรือทดสอบ หรือสั่งให้การตรวจ หรือทดสอบว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลนั้นมียาเสพติดให้โทษดังกล่าวอยู่ในร่างกายหรือไม่ วิธีการตรวจหรือการทดสอบให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา ๑๖ เพิ่มมาตรา ๕๘/๑)

๑๓. แก้ไขเพิ่มเติมในกรณีที่ผู้รับอนุญาตประสงค์ที่จะจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ เกินปริมาณที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๘ (๕) ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นกรณีพิเศษ การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๐)

๑๔. แก้ไขเพิ่มเติมในกรณีที่ผู้ได้รับคำสั่งของผู้อนุญาตตามมาตรา ๔๘/๒ ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว ให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ การอุทธรณ์ตามมาตรา ๖๔/๑ ให้ยื่นต่อคณะกรรมการภายในสิบสี่วัน นับแต่วันที่ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบคำสั่งของผู้อนุญาต หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นอุทธรณ์ และวิธีพิจารณาอุทธรณ์ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง การอุทธรณ์คำสั่งย่อมไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งของผู้อนุญาต

เว้นแต่คณะกรรมการจะสั่งเป็นอย่างอื่นเป็นการชั่วคราวก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด (มาตรา ๑๘ เพิ่มหมวด ๑๑/๑ การอุทธรณ์ มาตรา ๖๔/๑ และมาตรา ๖๔/๒)

๑๕. แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษผู้ผลิต นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ ผู้ที่จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย หรือผู้ที่มีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ โดยไม่ได้รับอนุญาตและมีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ หรือมีจำนวนหน่วยการใช้ หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่ถึงปริมาณที่กำหนดตามมาตรา ๑๕ วรรคสาม (มาตรา ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗)

๑๖. แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษผู้ผลิต นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ และผู้ที่มีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๗ (มาตรา ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๘ และมาตรา ๖๙)

๑๘. แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษผู้ผลิตหรือนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ ผู้ที่จำหน่าย มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง โดยมีจำนวนยาเสพติดให้โทษไม่เกินที่กำหนดตามมาตรา ๒๐ วรรคสี่ ผู้ที่นำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ ผู้ที่ผลิต นำเข้า ส่งออกจำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และผู้ที่มีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ (มาตรา ๒๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๓ และมาตรา ๗๔)

๑๙. แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษผู้ผลิต นำเข้า หรือส่งออก และผู้ที่มีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ และพืชกระท่อม (มาตรา ๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๕ และมาตรา ๗๖)

๒๐. แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษผู้จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง โดยมีจำนวนยาเสพติดให้โทษไม่ถึง ๑๐ กิโลกรัม หรือตั้งแต่ ๑๐ กิโลกรัมขึ้นไป และพืชกระท่อม (มาตรา ๒๓ เพิ่มมาตรา ๗๖/๑)

๒๑. แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษผู้รับอนุญาตผู้ที่ฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ ผู้รับอนุญาตผู้ที่ฝ่าฝืนมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๑ ผู้รับอนุญาตผู้ที่ฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๔ ผู้รับอนุญาตผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง เกสเซอร์ผู้มีหน้าที่ควบคุมผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามให้เป็นไปตามมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ ผู้ที่ผลิต นำเข้า หรือส่งออก และผู้ที่จำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ปลอม อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๙ (๑) ผู้ที่ผลิต นำเข้า หรือส่งออก และผู้ที่จำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ผิดมาตรฐานเสื่อมคุณภาพ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๙ (๒) หรือ (๓) ผู้ที่ผลิต นำเข้า หรือส่งออก และผู้ที่จำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่ต้องขึ้นทะเบียนตำรับยาแต่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนตำรับยา หรือยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียนตำรับยาอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๙ (๔) หรือ (๕) ผู้ที่แก้ไขรายการทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง และผู้ที่ฝ่าฝืนมาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๔๘/๑ หรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๔๘/๑ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตตามมาตรา ๔๘/๒ (มาตรา ๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘ มาตรา ๗๙ มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ มาตรา ๘๕ มาตรา ๘๖ มาตรา ๘๖ มาตรา ๘๘ และมาตรา ๘๙)

๒๒. แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษการกระทำความผิดตามมาตรา ๘๙ เป็นการกระทำความผิดของเจ้าของสื่อโฆษณา หรือผู้ประกอบการกิจการโฆษณา และการกระทำความผิดมาตรา ๘๙ หรือมาตรา ๘๙/๑ เป็นความผิดต่อเนื่อง (มาตรา ๒๕ เพิ่มมาตรา ๘๙/๑ และมาตรา ๘๙/๒)

๒๓. แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษผู้ที่ไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๙ หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๕ และผู้ที่เสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๗ หรือยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๘ (มาตรา ๒๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๐ และมาตรา ๙๑)

๒๔. แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษผู้ที่เสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๗ (มาตรา ๒๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๒)

๒๕. แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๕๘/๑ (มาตรา ๒๘ เพิ่มมาตรา ๙๒/๑)

๒๖. แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษผู้ที่ใช้อุบายหลอกลวง ชูเชิญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำ ผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด ให้ผู้อื่นเสพยาเสพติดให้โทษ หรือเป็นการกระทำโดยมีอาวุธ หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป หรือเป็นการกระทำต่อหญิงหรือต่อบุคคลซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือเป็นการกระทำเพื่อจูงใจให้ผู้อื่นกระทำความผิดทางอาญา หรือเพื่อประโยชน์แก่ตนเอง หรือผู้อื่นในการกระทำความผิดทางอาญา และถ้ายาเสพติดให้โทษเป็นมอร์ฟินหรือโคคาอิน และเฮโรอิน ผู้กระทำความผิดต้องได้รับโทษเพิ่มขึ้นอีกตามลำดับ (มาตรา ๒๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๓)

๒๗. แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษผู้ที่ยุยงส่งเสริมให้ผู้อื่นเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ หรือยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ และยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ โดยฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๓๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๓ ทวิ)

๒๘. แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษผู้ที่ใช้อุบายหลอกลวง ชูเชิญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำ ผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใดให้ผู้อื่นกระทำความผิดฐานผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย ครอบครองเพื่อจำหน่าย หรือครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษ (มาตรา ๓๑ เพิ่มมาตรา ๙๓/๒)

๒๙. แก้ไขเพิ่มเติมผู้ที่เสพยาเสพติดให้โทษ เสพและมีไว้ในครอบครอง เสพและมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย หรือเสพและจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษตามลักษณะ ชนิด ประเภท และปริมาณที่กำหนดในกฎกระทรวง และได้สมัครใจขอเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาลก่อนความผิดจะปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจอีกทั้งได้ปฏิบัติครบถ้วนตามระเบียบข้อบังคับเพื่อควบคุมการรักษา และระเบียบวินัยสำหรับสถานพยาบาลดังกล่าว จนได้รับการรับรองเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ที่รัฐมนตรีกำหนดแล้ว ให้พ้นจากความผิดตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงกรณีความผิดที่ได้กระทำไปภายหลังการสมัครใจเข้ารับการรักษา การรับเข้าบำบัดรักษาในสถานพยาบาลดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด (มาตรา ๓๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๔)

๓๐. แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษผู้ที่ทำการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดให้โทษเป็นปกติธุระโดยใช้ยาตามกฎหมายว่าด้วยยา วัตถุออกฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท หรือยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือกระทำการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดให้โทษไม่ว่าโดยวิธีอื่นใด ซึ่งมีได้กระทำในสถานพยาบาลตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะได้รับประโยชน์ตอบแทนหรือไม่ (มาตรา ๓๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๔ ทวิ)

๓๑. แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษทายาท ผู้ครอบครอง หรือผู้จัดการมรดกผู้ที่มีฝ่าฝืนมาตรา ๖๑ และผู้รับอนุญาตผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๒ วรรคหนึ่ง (มาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๕ และมาตรา ๙๖)

๓๒. แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษผู้ที่หลบหนีไปในระหว่างที่ถูกควบคุมไว้ ณ สถานพยาบาลตามมาตรา ๙๘ และกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือข้าราชการ หรือพนักงานองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ ผู้ที่ผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษ หรือสนับสนุนในการ

กระทำได้กล่าว อันเป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๙ และมาตรา ๑๐๐)

๓๓. แก้ไขเพิ่มเติมความผิดที่มีโทษจำคุกและปรับ ให้ศาลลงโทษจำคุกและปรับด้วยเสมอ โดยคำนึงถึงการลงโทษในทางทรัพย์สินเพื่อป้องปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ และถ้าศาลเห็นว่าผู้กระทำความผิดผู้ที่ได้ให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษต่อพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ หรือพนักงานสอบสวน ศาลจะลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าอัตราโทษขั้นต่ำที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นก็ได้ (มาตรา ๓๖ เพิ่มมาตรา ๑๐๐/๑ และมาตรา ๑๐๐/๒)

๓๔. แก้ไขเพิ่มเติมค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๓๗)

๓๕. ในระหว่างที่ยังมิได้มีการกระทรวงหรือประกาศตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง มาตรา ๑๖ วรรคสอง มาตรา ๒๐ วรรคสี่ มาตรา ๔๘ วรรคสาม มาตรา ๔๘/๑ วรรคสอง หรือมาตรา ๖๐ วรรคสอง ให้รัฐมนตรีหรือผู้อนุญาตแล้วแต่กรณีพิจารณาอนุญาตได้ตามที่เห็นสมควร (มาตรา ๓๘)

๕. พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๕ ก วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๐ หน้า ๘

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ประธานศาลฎีกา นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่กฎหมายปัจจุบันมีบทบัญญัติบางส่วนที่กำหนดว่าบุคคลใดซึ่งกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ ประเภท ๔ และประเภท ๕ โดยมียาเสพติดให้โทษเกินปริมาณที่กำหนดไว้ให้ถือเป็นเด็ดขาดว่าผู้นั้นกระทำเพื่อจำหน่ายโดยไม่ได้เปิดโอกาสให้พิจารณาจากพฤติการณ์หรือคำนึงถึงเจตนาที่แท้จริงของผู้กระทำความผิดและไม่ได้ให้สิทธิผู้ต้องหาหรือจำเลยในการพิสูจน์ความจริงในคดี สมควรแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติดังกล่าวให้มีลักษณะเป็นเพียงข้อสันนิษฐาน เพื่อให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยมีโอกาสพิสูจน์ความจริงได้ นอกจากนี้ อัตราโทษสำหรับความผิดเกี่ยวกับการผลิต นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ที่กำหนดโทษให้จำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาทถึงห้าล้านบาท หรือประหารชีวิต ยังไม่เหมาะสม สมควรแก้ไขปรับปรุงบทกำหนดโทษดังกล่าวเพื่อให้การลงโทษผู้กระทำความผิดมีความเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๐ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติจากเดิมที่กำหนดให้การผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ หรือการมียาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ในประเภท ๔ หรือในประเภท ๕ มีไว้ในครอบครองมีปริมาณตามที่กำหนดไว้ขึ้นไป “ให้ถือว่าเป็นการผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย” เป็น “ให้สันนิษฐานว่าเป็นการผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย” (มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ วรรคสาม มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗ วรรคสอง และมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๖ วรรคสอง)

๒. แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษในฐานความผิดเกี่ยวกับการผลิต นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ให้มีอัตราโทษที่เหมาะสม (มาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๕)

๓. แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษในฐานความผิดมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ วรรคสาม (มาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๗)

๔. กำหนดให้บทบัญญัติมาตรา ๑๕ วรรคสาม มาตรา ๑๗ วรรคสอง และมาตรา ๒๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ไม่ให้ใช้บังคับแก่คดีที่ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้นำกฎหมายซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ บังคับแก่คดีดังกล่าวต่อไปจนกว่าคดีถึงที่สุด และคดีซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลชั้นต้นในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายยื่นคำแถลงขอสืบพยานหลักฐานเพิ่มเติมว่าการกระทำของจำเลยเป็นการกระทำเพื่อจำหน่ายหรือไม่ ก็ให้ศาลสืบพยานหลักฐานเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร (มาตรา ๘)

๕. กำหนดให้ในกรณีที่ศาลพิพากษาลงโทษผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และคดีถึงที่สุดแล้ว ถ้าผู้กระทำความผิดยังไม่ได้รับโทษ หรือกำลังรับโทษอยู่ เมื่อความปรากฏแก่ศาล หรือเมื่อผู้กระทำความผิด ผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้นั้น ผู้อนุบาลของผู้นั้นหรือพนักงานอัยการร้องขอ ให้ศาลชั้นต้นที่พิพากษาคดีนั้นมีอำนาจกำหนดโทษใหม่ตามมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ในการที่ศาลจะกำหนดโทษใหม่นี้ ให้ศาลมีอำนาจไต่สวนผู้ที่เกี่ยวข้องตามที่เห็นว่าจำเป็น ถ้าปรากฏว่าผู้กระทำความผิดได้รับโทษมาบ้างแล้ว และศาลเห็นเป็นการสมควร ศาลจะรอกการลงโทษที่เหลืออยู่หรือจะปล่อยผู้กระทำความผิดไปก็ได้ (มาตรา ๙)

๖. พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๖ ตอนที่ ๑๙ ก วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่ทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน นอกจากนี้ในปัจจุบันในส่วนของ กฎหมายนั้นปรากฏผลวิจัยว่า สารสกัดจากกัญชามีประโยชน์ทางการแพทย์หลายประเทศ ทั่วโลกได้มีการผ่อนปรนโดยการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย อนุญาตให้ประชาชนใช้พืชกระท่อมและกัญชาทางการแพทย์หรือเพื่อการนันทนาการได้โดยชอบด้วยกฎหมาย แต่สำหรับประเทศไทย ปัจจุบัน พืชกระท่อมและกัญชายังคงเป็นสิ่งเสพติดให้โทษประเภท ๕ ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มีการกำหนดโทษทั้งผู้เสพและผู้ครอบครอง ทั้งที่ในสภาพความเป็นจริงพบว่า มีผู้ป่วย บางส่วนลักลอบใช้กัญชาเพื่อรักษาโรคมานานหลายปีแล้ว ทั้งผลิตใช้เองและมีผู้ผลิตในเชิงพาณิชย์ เป็นผลให้มีราคาแพงและอาจไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการแพทย์และตำรับยา สมควรแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อเปิดโอกาสให้สามารถนำกัญชาและพืชกระท่อมไปทำการศึกษาวิจัยเพื่อประโยชน์ทางการแพทย์และสามารถนำไปใช้ในการรักษาภายใต้การดูแล และควบคุมของแพทย์ได้จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีเนื้อหารวมจำนวน ๒๘ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดเพิ่มเติมบทบัญญัติห้ามมิให้ผลิต นำเข้า หรือส่งออกยาเสพติดประเภท ๕ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตเฉพาะกรณีจำเป็นเพื่อ

๑.๑ ประโยชน์ของทางราชการ การแพทย์ การรักษาผู้ป่วยหรือการศึกษาวิจัยและพัฒนา ทั้งนี้ให้รวมถึงการเกษตรกรรม พาณิชยกรรม วิทยาศาสตร์ หรืออุตสาหกรรม เพื่อประโยชน์ทางการแพทย์ด้วย ซึ่งได้รับใบอนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

๑.๒ ในกรณีที่เป็นกัญชง (Hemp) ซึ่งเป็นพืชที่มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า *Cannabis sativa* L. subsp. *Sativa* และมีลักษณะตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งได้นำไปใช้ประโยชน์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้กระทำได้เมื่อได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

๑.๓ ในกรณีที่เป็นการนำติดตัวเข้ามาหรือออกไปนอกราชอาณาจักรไม่เกินปริมาณที่จำเป็นสำหรับใช้รักษาโรคเฉพาะตัว โดยมีใบสั่งยาหรือหนังสือรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทย ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยประยุกต์ หรือหมอพื้นบ้านตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการแพทย์แผนไทย ซึ่งเป็นผู้ให้การรักษา ให้กระทำได้เมื่อได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต ทั้งนี้ ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยและหมอพื้นบ้านให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

๒. กำหนดเพิ่มเติมบทบัญญัติห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษประเภท ๕ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาต และกำหนดให้การมียาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ไว้ในครอบครองค่านวนเป็นสารบริสุทธิ์ได้ตั้งแต่สิบกิโลกรัมขึ้นไป ให้สันนิษฐานว่ามีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย

๓. กำหนดเพิ่มเติมบทบัญญัติในกรณีกเว้นให้มียาเสพติดให้โทษประเภท ๕ ไว้ในครอบครองไม่เกินจำนวนที่จำเป็นสำหรับใช้รักษาโรคเฉพาะตัว หรือสำหรับใช้ประจำในการปฐมพยาบาล หรือกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินในเรือ เครื่องบิน หรือยานพาหนะอื่นใดที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศ

๔. กำหนดเพิ่มเติมอำนาจของผู้อนุญาตที่จะอนุญาตให้จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครอง ซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒๒ หรือประเภท ๕ แก่ผู้อนุญาต

๗. พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๖๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๘ ตอนที่ ๓๕ ก วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ปัจจุบันพืชกระท่อมเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๖๒ แต่ในหลายประเทศมิได้กำหนดให้พืชกระท่อมเป็นยาเสพติดให้โทษประกอบกับอนุสัญญาเดี่ยวว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ ค.ศ. ๑๙๖๑ และพิธีสารแก้ไขอนุสัญญาเดี่ยวว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ ค.ศ. ๑๙๗๒ มิได้กำหนดให้พืชกระท่อมเป็นยาเสพติดให้โทษ ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสากลและบริบทของสังคมไทย ในบางพื้นที่ที่มีการบริโภคพืชกระท่อมตามวิถีชาวบ้าน สมควรยกเลิกพืชกระท่อมจากการเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๖๔ มีเนื้อหารวมจำนวน ๘ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่กำหนดประเภทยาเสพติดให้โทษ โดยการตัดคำว่า “กระท่อม” ออกจากการเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ (มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง (๕))
๒. กำหนดให้ยกเลิกหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ที่อาจมีมติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการดังกล่าวประกาศให้ท้องที่ใดเป็นท้องที่ที่ทำการเสฟพืชกระท่อมได้ โดยไม่เป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๔ ยกเลิกมาตรา ๕๘/๒)
๓. กำหนดให้ยกเลิกบทกำหนดโทษและอัตราโทษสำหรับความผิดฐานฐานเป็นผู้ผลิต นำเข้า หรือส่งออกพืชกระท่อม (มาตรา ๕ ยกเลิกมาตรา ๗๕ วรรคสาม)
๔. กำหนดให้ยกเลิกบทกำหนดโทษและอัตราโทษสำหรับความผิดฐานมีพืชกระท่อมไว้ในครอบครอง (มาตรา ๖ ยกเลิกมาตรา ๗๖ วรรคสอง)
๕. กำหนดให้ยกเลิกบทกำหนดโทษและอัตราโทษสำหรับความผิดฐานเป็นผู้จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายพืชกระท่อม (มาตรา ๗ ยกเลิกมาตรา ๗๖/๑ วรรคสามและวรรคสี่)
๖. กำหนดให้ยกเลิกบทกำหนดโทษและอัตราโทษสำหรับความผิดฐานเป็นผู้เสฟพืชกระท่อม (มาตรา ๘ ยกเลิกมาตรา ๘๒ วรรคสอง)

วรรณวนิช สว่างแจ้ง / จัดทำ

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๔

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔

เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาด
อำนาจหน้าที่ระหว่างศาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐ ในกรณีที่มีการฟ้องคดีต่อศาลใด ถ้าคู่ความฝ่ายที่ถูกฟ้องเห็นว่าคดีดังกล่าวอยู่ในเขตอำนาจของอีกศาลหนึ่ง ให้ยื่นคำร้องต่อศาลที่รับฟ้องก่อนวันสืบพยานสำหรับศาลยุติธรรม หรือศาลทหาร หรือภายในกำหนดระยะเวลายื่นคำให้การหรือก่อนพ้นระยะเวลาที่ศาลอนุญาตให้ยื่นคำให้การเป็นอย่างช้าสำหรับศาลปกครองหรือศาลอื่น ในการนี้ ศาลที่รับฟ้องอาจรอการพิจารณาไว้ชั่วคราวก็ได้ และให้จัดทำความเห็นส่งไปให้ศาลที่คู่ความร้องว่าคดีนั้นอยู่ในเขตอำนาจโดยเร็ว ในกรณีเช่นนี้ให้ศาลที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าศาลที่ส่งความเห็นมีความเห็นว่าคดีนั้นอยู่ในเขตอำนาจของศาลตนและศาลที่รับความเห็นมีความเห็นพ้องกับศาลดังกล่าว ให้แจ้งความเห็นไปยังศาลที่ส่งความเห็นเพื่อมีคำสั่งให้ดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีในศาลเดิมนั้นต่อไป

(๒) ถ้าศาลที่ส่งความเห็นมีความเห็นว่าคดีนั้นอยู่ในเขตอำนาจของอีกศาลหนึ่งที่คู่ความอ้าง และศาลที่รับความเห็นมีความเห็นพ้องกับศาลดังกล่าว ให้แจ้งความเห็นไปยังศาลที่ส่งความเห็นเพื่อมีคำสั่งให้โอนคดีไปยังศาลนั้น หรือสั่งจำหน่ายคดีเพื่อให้คู่ความไปฟ้องศาลที่มีเขตอำนาจ ทั้งนี้ ตามที่ศาลเห็นสมควรโดยคำนึงถึงประโยชน์แห่งความยุติธรรม

(๓) ถ้าศาลที่ส่งความเห็นและศาลที่รับความเห็นมีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องเขตอำนาจศาล ในคดีนั้น ให้ศาลที่ส่งความเห็นส่งเรื่องไปให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดให้เสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการมีมติรับเรื่อง แต่ถ้ามีเหตุจำเป็น ให้คณะกรรมการลงมติให้ขยายเวลาออกไปได้ไม่เกินสามสิบวัน โดยให้บันทึกเหตุแห่งความจำเป็นนั้นไว้ด้วย”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในการพิจารณาคำร้องตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการพิจารณาให้เสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่คณะกรรมการมีมติรับเรื่อง แต่ถ้ามีเหตุจำเป็น ให้คณะกรรมการลงมติให้ขยายเวลาออกไปได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว โดยให้บันทึกเหตุแห่งความจำเป็นนั้นไว้ด้วย”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒

“เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของเลขานุการคณะกรรมการ ให้ประธานกรรมการแต่งตั้งข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมจำนวนสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๙ ให้คณะกรรมการ เลขานุการคณะกรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา”

มาตรา ๗ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับกับบรรดาคดีที่ได้ยื่นคำร้องไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่คดีของศาลปกครองหรือศาลอื่นที่ได้ยื่นคำฟ้องไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่ยังไม่ได้ยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อโต้แย้งเขตอำนาจศาลตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยื่นคำร้องภายในกำหนดระยะเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๘ ให้ประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครองสูงสุด และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ บังคับใช้มาเป็นเวลานาน บทบัญญัติบางมาตรามีข้อขัดข้องในการบังคับใช้หรือในทางปฏิบัติ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกรอบระยะเวลาของกระบวนการโต้แย้งเขตอำนาจศาลสำหรับการฟ้องคดีต่อศาลปกครองหรือศาลอื่นที่ไม่ใช่ศาลยุติธรรมและศาลทหาร และในระหว่างเข้าสู่กระบวนการวินิจฉัยชี้ขาดเขตอำนาจศาล ให้ศาลที่รับฟ้องมีดุลพินิจในการพิจารณาคดีต่อไปได้ แก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลาการพิจารณาคำร้องขอให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดกรณีคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ถึงที่สุดระหว่างศาลขัดแย้งกัน รวมทั้งกำหนดให้มีผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลเพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลืองานของเลขานุการคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล ในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลกำหนด และให้ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ
พระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔

ความเป็นมา

กฎหมายว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลประกาศใช้ฉบับแรกในสมัยคณะรัฐมนตรี นายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี คือ พระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลทหาร หรือศาลอื่นเพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จากนั้น ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมอีก ๑ ครั้ง โดยพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔ ในสมัยคณะรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี

ดังนั้น กฎหมายว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล จึงประกอบด้วย พระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. พระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๐๔ วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๒ หน้า ๕

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มาตรา ๒๔๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้มีคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลทหาร หรือศาลอื่น โดยให้ประกอบด้วยประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครองสูงสุด ประธานศาลอื่นและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามที่กฎหมายบัญญัติและให้หลักเกณฑ์การเสนอปัญหาดังกล่าวเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๑ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดบทนิยามศัพท์ คำว่า ศาล ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลทหาร คณะกรรมการ และกรรมการ ไว้ในมาตรา ๓ อาทิ คำว่า คณะกรรมการ หมายถึง คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล เป็นต้น

๒. กำหนดให้คณะกรรมการ ประกอบด้วย ประธานศาลฎีกาเป็นประธานกรรมการ ประธานศาลปกครองสูงสุด หัวหน้าสำนักตุลาการทหาร และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอีกสี่คนเป็นกรรมการ ในกรณีที่มีการจัดตั้งศาลอื่นขึ้น ให้ประธานศาลอื่นนั้นเป็นกรรมการโดยตำแหน่งด้วย นอกจากนี้ กำหนดคุณสมบัติของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันประกาศรายชื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ และมาตรา ๘)

๓. หลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ โดยให้ประธานกรรมการแจ้งไปยังประธานศาลแต่ละศาล และหัวหน้าสำนักตุลาการทหารสำหรับศาลทหาร เพื่อดำเนินการคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งวิธีการคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ประชุมใหญ่ของศาลแต่ละศาลแล้วแต่กรณี เป็นผู้กำหนด และให้ประธานกรรมการประกาศรายชื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา ๗)

๔. การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ โดยนอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว ให้พ้นจากตำแหน่งเมื่อ ตาย ลาออก เป็นบุคคลล้มละลาย เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือ ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๘)

๕. ในกรณีที่มีการฟ้องคดีต่อศาลใด ถ้าคู่ความฝ่ายที่ถูกฟ้องเห็นว่าคดีดังกล่าวอยู่ในเขตอำนาจของอีกศาลหนึ่ง ให้ยื่นคำร้องต่อศาลที่รับฟ้องก่อนวันสืบพยานสำหรับศาลยุติธรรมหรือศาลทหารหรือก่อนวันนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกสำหรับศาลปกครองหรือศาลอื่น ในกรณีนี้ให้ศาลที่รับฟ้องรอการพิจารณาไว้ชั่วคราว และให้จัดทำความเห็นส่งไปให้ศาลที่คู่ความร้องว่าคดีนั้นอยู่ในเขตอำนาจโดยเร็ว ในกรณีเช่นว่านี้ให้ศาลที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

๕.๑ ถ้าศาลที่ส่งความเห็นมีความเห็นว่าคดีนั้นอยู่ในเขตอำนาจของศาลตน และศาลที่รับความเห็นมีความเห็นพ้องกับศาลดังกล่าว ให้แจ้งความเห็นไปยังศาลที่ส่งความเห็นเพื่อมีคำสั่งให้ดำเนินการสอบสวนพิจารณาคดีในศาลเดิมนั้นต่อไป (มาตรา ๑๐ (๑))

๕.๒ ถ้าศาลที่ส่งความเห็นมีความเห็นว่าคดีนั้นอยู่ในเขตอำนาจของอีกศาลหนึ่งที่คู่ความอ้าง และศาลที่รับความเห็นมีความเห็นพ้องกับศาลดังกล่าว ให้แจ้งความเห็นไปยังศาลที่ส่งความเห็นเพื่อมีคำสั่งให้โอนคดีไปยังศาลนั้น หรือส่งจ่ายคดีเพื่อให้คู่ความไปฟ้องศาลมีเขตอำนาจ ทั้งนี้ ตามที่ศาลเห็นสมควรโดยคำนึงถึงประโยชน์แห่งความยุติธรรม (มาตรา ๑๐ (๒))

๕.๓ ถ้าศาลที่ส่งความเห็นและศาลที่รับความเห็นมีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องเขตอำนาจศาล ในคดีนั้น ให้ศาลที่ส่งความเห็นส่งเรื่องไปให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดให้เสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่อง แต่ถ้ามีเหตุจำเป็นให้คณะกรรมการลงมติให้ขยายเวลาออกไปได้เกินสามสิบวัน โดยให้บันทึกเหตุแห่งความจำเป็นนั้นไว้ด้วย (มาตรา ๑๐ (๓))

๖. ในกรณีที่คณะกรรมการได้วินิจฉัยชี้ขาดว่าคดีอยู่ในเขตอำนาจของศาลที่รับฟ้องให้ศาลนั้นดำเนินการสอบสวนพิจารณาต่อไป แต่ถ้าวินิจฉัยชี้ขาดว่าคดีอยู่ในเขตอำนาจของอีกศาลหนึ่งให้ศาลที่รับฟ้องส่งโอนคดีหรือส่งจำหน่ายคดีเพื่อให้คู่ความไปฟ้องศาลที่มีเขตอำนาจ ทั้งนี้ ตามที่ศาลเห็นสมควรโดยคำนึงถึงประโยชน์แห่งความยุติธรรม (มาตรา ๑๑)

๗. ในกรณีที่มีการนำคดีซึ่งมีข้อเท็จจริงเรื่องเดียวกันฟ้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจแตกต่างกันตั้งแต่สองศาลขึ้นไป ถ้าคู่ความหรือศาลเห็นว่าคดีนั้นไม่อยู่ในเขตอำนาจของศาลใดศาลหนึ่งที่รับฟ้อง ให้นำความในมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (มาตรา ๑๒)

๘. ในการโอนคดีตามคำสั่งศาลตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่าบรรดากระบวนการพิจารณาที่ได้ดำเนินไปแล้วในศาลที่มีคำสั่งโอนคดีเป็นกระบวนการพิจารณาของศาลที่รับโอนคดีด้วย เว้นแต่ศาลที่รับโอนคดีจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม (มาตรา ๑๓)

๙. ถ้ามีคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ถึงที่สุดระหว่างศาลขัดแย้งกันในคดีที่มีข้อเท็จจริงเป็นเรื่องเดียวกัน จนเป็นเหตุให้คู่ความไม่ได้รับการเยียวยาความเสียหายหรือไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความขัดแย้งในเรื่องฐานะหรือความสามารถของบุคคล คู่ความ หรือบุคคลซึ่งได้รับผลกระทบโดยตรงจากคำพิพากษาหรือคำสั่งดังกล่าวอาจยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการเพื่อขอให้วินิจฉัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลดังกล่าวภายในหกสิบวันนับแต่วันที่คำพิพากษาหรือคำสั่งที่ออกภายหลังถึงที่สุด (มาตรา ๑๔)

๑๐. ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ ถึงมาตรา ๑๔ ไปใช้กับวิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษา การยื่นคำร้องต่อศาลก่อนการฟ้องคดีตามที่กฎหมายบัญญัติ การสืบพยานหลักฐานไว้ก่อนฟ้องคดี การบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล และการปฏิบัติตามการตามอำนาจหน้าที่ประการอื่นของศาลโดยอนุโลม (มาตรา ๑๕)

๑๑. การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม (มาตรา ๑๖)

๑๒. คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้ทำเป็นหนังสือ ระบุเหตุผลแห่งคำวินิจฉัยและลงลายมือชื่อกรรมการทุกคนที่วินิจฉัย และบุคคลทั่วไปอาจขอคัดสำเนาได้ตามวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกข้อบังคับเกี่ยวกับวิธีการเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการ การพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการ และการอื่นที่จำเป็นเท่าที่ไม่ขัดต่อพระราชบัญญัตินี้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา ๑๗)

๑๓. กำหนดให้เลขานุการศาลฎีกาเป็นเลขานุการคณะกรรมการ และให้มีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการตามที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๑๘)

๑๔. กำหนดให้คณะกรรมการและเลขาธิการคณะกรรมการได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา (มาตรา ๑๙)

๑๕. เมื่อศาลปกครองได้เปิดทำการแล้ว ให้ดำเนินการคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๕ (๒) ภายในหกสิบวันนับแต่วันเปิดทำการศาลปกครอง (มาตรา ๒๐)

๒. พระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๘ ตอนที่ ๑๑ ก วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ หน้า ๑๓

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครองสูงสุด และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ บังคับใช้มาเป็นเวลานาน บทบัญญัติบางมาตรามีข้อขัดข้องในการบังคับใช้หรือในทางปฏิบัติ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกรอบระยะเวลาของกระบวนการโต้แย้งเขตอำนาจศาลสำหรับการฟ้องคดีต่อศาลปกครองหรือศาลอื่นที่ไม่ใช่ศาลยุติธรรมและศาลทหาร และในระหว่างเข้าสู่กระบวนการวินิจฉัยชี้ขาดเขตอำนาจศาล ให้ศาลที่รับฟ้องมีดุลพินิจในการพิจารณาคดีต่อไปได้ แก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลาการพิจารณาคำร้องขอให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดกรณีคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ถึงที่สุดระหว่างศาลขัดแย้งกัน รวมทั้งกำหนดให้มีผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลเพื่อทำหน้าที่

ช่วยเหลืองานของเลขานุการคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล ในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลกำหนดและให้ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๘ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๓)

“มาตรา ๑๐ ในกรณีที่มีการฟ้องคดีต่อศาลใด ถ้าคู่ความฝ่ายที่ถูกฟ้องเห็นว่าคดีดังกล่าวอยู่ในเขตอำนาจของอีกศาลหนึ่ง ให้ยื่นคำร้องต่อศาลที่รับฟ้องก่อนวันสืบพยานสำหรับศาลยุติธรรมหรือศาลทหาร หรือภายในกำหนดระยะเวลายื่นคำให้การหรือก่อนพ้นระยะเวลาที่ศาลอนุญาตให้ยื่นคำให้การเป็นอย่างช้าสำหรับศาลปกครองหรือศาลอื่น ในการนี้ ศาลที่รับฟ้องอาจรอการพิจารณาไว้ชั่วคราวก็ได้ และให้จัดทำความเห็นส่งไปให้ศาลที่คู่ความร้องว่าคดีนั้นอยู่ในเขตอำนาจโดยเร็ว ในกรณีเช่นนี้ให้ศาลที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าศาลที่ส่งความเห็นมีความเห็นว่าคดีนั้นอยู่ในเขตอำนาจของศาลตนและศาลที่รับความเห็นมีความเห็นพ้องกับศาลดังกล่าว ให้แจ้งความเห็นไปยังศาลที่ส่งความเห็นเพื่อมีคำสั่งให้ดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีในศาลเดิมนั้นต่อไป

(๒) ถ้าศาลที่ส่งความเห็นมีความเห็นว่าคดีนั้นอยู่ในเขตอำนาจของอีกศาลหนึ่งที่คู่ความอ้างและศาลที่รับความเห็นมีความเห็นพ้องกับศาลดังกล่าว ให้แจ้งความเห็นไปยังศาลที่ส่งความเห็นเพื่อมีคำสั่งให้โอนคดีไปยังศาลนั้น หรือสั่งจำหน่ายคดีเพื่อให้คู่ความไปฟ้องศาลที่มีเขตอำนาจ ทั้งนี้ ตามที่ศาลเห็นสมควรโดยคำนึงถึงประโยชน์แห่งความยุติธรรม

(๓) ถ้าศาลที่ส่งความเห็นและศาลที่รับความเห็นมีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องเขตอำนาจศาลในคดีนั้น ให้ศาลที่ส่งความเห็นส่งเรื่องไปให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดให้เสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการมีมติรับเรื่อง แต่ถ้ามีเหตุจำเป็น ให้คณะกรรมการลงมติให้ขยายเวลาออกไปได้ไม่เกินสามสิบวัน โดยให้บันทึกเหตุแห่งความจำเป็นนั้นไว้ด้วย

๒. กำหนดให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “ในการพิจารณาคำร้องตามวรรคหนึ่งให้คณะกรรมการพิจารณาให้เสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการมีมติรับเรื่อง แต่ถ้ามีเหตุจำเป็นให้คณะกรรมการลงมติให้ขยายเวลาออกไปได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว โดยให้บันทึกเหตุแห่งความจำเป็นนั้นไว้ด้วย” (มาตรา ๔)

๓. กำหนดให้เพิ่มความเป็นวรรคสองของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนี้ “เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของเลขานุการคณะกรรมการให้ประธานกรรมการแต่งตั้งข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมจำนวนสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ” (มาตรา ๕)

๔. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๙ ให้คณะกรรมการ เลขานุการคณะกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา” (มาตรา ๖)

๕. พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับกับบรรดาคดีที่ได้ยื่นคำร้องไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่คดีของศาลปกครองหรือศาลอื่นที่ได้ยื่นคำฟ้องไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่ยังไม่ได้ยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อโต้แย้งเขตอำนาจศาลตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยื่นคำร้องภายในกำหนดระยะเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๗)

วนิดา อินทรอำนวย / จัดทำ

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยการออกเสียงประชามติ

พ.ศ. ๒๕๖๔

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการออกเสียงประชามติ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้
การออกเสียงประชามติเป็นไปโดยสุจริต เทียบธรรม และชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้
สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยการออกเสียงประชามติ
พ.ศ. ๒๕๖๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. ๒๕๕๒

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“การออกเสียง” หมายความว่า การออกเสียงประชามติ

“สิทธิออกเสียง” หมายความว่า สิทธิออกเสียงประชามติ

“ผู้มีสิทธิออกเสียง” หมายความว่า ผู้มีสิทธิออกเสียงประชามติ

“วันออกเสียง” หมายความว่า วันที่กำหนดให้เป็นวันออกเสียงประชามติ

“เขตออกเสียง” หมายความว่า ท้องที่ที่กำหนดให้เป็นเขตออกเสียงประชามติ

“หน่วยออกเสียง” หมายความว่า ท้องที่ที่กำหนดให้เป็นหน่วยออกเสียงประชามติ

“ที่ออกเสียง” หมายความว่า สถานที่ที่กำหนดให้ทำการออกเสียงประชามติ และให้หมายความรวมถึงบริเวณที่กำหนดขึ้นโดยรอบที่ออกเสียงประชามติ

“หีบบัตรออกเสียง” หมายความว่า หีบบัตรออกเสียงประชามติ

“บัตรออกเสียง” หมายความว่า บัตรออกเสียงประชามติ

“คะแนนออกเสียง” หมายความว่า คะแนนออกเสียงประชามติ

“จังหวัด” หมายความว่า รวมถึงกรุงเทพมหานครด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการการเลือกตั้งตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง และให้หมายความรวมถึงประธานกรรมการการเลือกตั้งด้วย

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้งตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง

“ผู้ตรวจการเลือกตั้ง” หมายความว่า ผู้ตรวจการเลือกตั้งตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง

“ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัด” หมายความว่า ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง

“เจ้าพนักงานผู้ดำเนินการออกเสียง” หมายความว่า ประธานกรรมการและกรรมการออกเสียงประจำเขตออกเสียง ผู้อำนวยการการออกเสียงประจำเขตออกเสียง ประธานกรรมการและกรรมการประจำหน่วยออกเสียง เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย และผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ช่วยเหลือการปฏิบัติงานในการออกเสียงประชามติ

“คณะกรรมการประจำเขต” หมายความว่า คณะกรรมการการออกเสียงประจำเขตออกเสียง

“กรรมการประจำเขต” หมายความว่า กรรมการการออกเสียงประจำเขตออกเสียง

“คณะกรรมการประจำหน่วย” หมายความว่า คณะกรรมการประจำหน่วยออกเสียง

“กรรมการประจำหน่วย” หมายความว่า กรรมการประจำหน่วยออกเสียง

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง

มาตรา ๕ ในกรณีที่พระราชบัญญัตินี้มีได้กำหนดไว้เป็นประการอื่น การใดที่กำหนดให้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลใดเป็นการเฉพาะ ถ้าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลนั้น ณ ภูมิลำเนาหรือที่อยู่ที่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ให้ถือว่าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งโดยชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้แล้ว และในกรณีที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้ประกาศหรือเผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป ให้ถือว่าการประกาศหรือเผยแพร่ในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรือระบบหรือวิธีการอื่นใดที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก เป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้แล้ว

ในกรณีที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดหรือมีคำสั่งเรื่องใด ถ้ามิได้กำหนดวิธีการไว้เป็นการเฉพาะ ให้คณะกรรมการกำหนดโดยทำเป็นระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง แล้วแต่กรณี และถ้าระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งนั้นใช้บังคับแก่บุคคลทั่วไป ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้ดำเนินการประกาศตามวรรคหนึ่งด้วย ทั้งนี้ ถ้าระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใดมีการกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานไว้ คณะกรรมการต้องกำหนดระยะเวลาการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนให้ชัดเจนด้วย

มาตรา ๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการอื่นใด รวมทั้งวางระเบียบปฏิบัติเท่าที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ หากมีความจำเป็นไม่อาจจัดให้มีการประชุมร่วมกันได้ ประธานกรรมการการเลือกตั้งอาจกำหนดให้มีการประชุม

ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยกรรมการแต่ละคนอาจอยู่ ณ สถานที่แตกต่างกันได้ และให้เลขาธิการดำเนินการบันทึกเสียงและภาพเก็บไว้เป็นหลักฐาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด การประชุมดังกล่าวให้มีผลเช่นเดียวกับการประชุมตามวิธีปฏิบัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง

ในการนี้ ให้คณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อใช้บังคับแก่การประชุมของเจ้าพนักงานผู้ดำเนินการออกเสียงตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้การประชุมดังกล่าว มีผลเช่นเดียวกับการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๘ ให้ประธานกรรมการการเลือกตั้งรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๙ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจจัดและควบคุมดูแลการออกเสียงให้เป็นไปโดยสุจริต เทียบธรรม เสรี เสมอภาค และชอบด้วยกฎหมาย

การออกเสียงตามพระราชบัญญัตินี้ มีดังต่อไปนี้

(๑) การออกเสียงเกี่ยวกับการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญตามที่มบทบัญญัติกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ

(๒) การออกเสียงกรณีเมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นว่ามิเหตุอันสมควร

(๓) การออกเสียงตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องมีการออกเสียง

(๔) การออกเสียงในกรณีที่รัฐสภาได้พิจารณาและมีมติเห็นว่าเป็นเรื่องที่มีเหตุสมควรที่จะให้มีการออกเสียงและได้แจ้งเรื่องให้คณะรัฐมนตรีดำเนินการ

(๕) การออกเสียงกรณีประชาชนเข้าชื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อให้ความเห็นชอบในการออกเสียง ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

การออกเสียงในเรื่องที่มีผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนตามที่รัฐธรรมนูญได้รับรองไว้ จะกระทำมิได้

ในกรณีที่จะต้องดำเนินการออกเสียงตามวรรคสอง เมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติให้มีการออกเสียงหรือเมื่อประธานรัฐสภาแจ้งให้นายกรัฐมนตรีทราบแล้วแต่กรณีให้นายกรัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้มีการออกเสียงตามวันที่กำหนดตามที่ได้หารือร่วมกับคณะกรรมการ

มาตรา ๑๐ เมื่อมีกรณีที่จะต้องจัดให้มีการออกเสียงตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และเป็นเรื่องเกี่ยวกับการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๙ (๑) ให้ประธานรัฐสภาแจ้งให้นายกรัฐมนตรีทราบ และให้นายกรัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้มีการออกเสียงตามวันที่กำหนดตามที่ได้หารือร่วมกับคณะกรรมการ ซึ่งต้องไม่เร็วกว่าเก้าสิบวัน และไม่ช้ากว่าหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งจากประธานรัฐสภา

ในการแจ้งให้นายกรัฐมนตรีทราบตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานรัฐสภาส่งร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมและสาระสำคัญของร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมโดยสรุปในลักษณะที่ประชาชนจะสามารถเข้าใจเนื้อหาสำคัญของร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมได้โดยสะดวกให้นายกรัฐมนตรีทราบพร้อมกับส่งให้คณะกรรมการเพื่อดำเนินการต่อไปด้วย

มาตรา ๑๑ เมื่อมีกรณีที่จะต้องจัดให้มีการออกเสียงตามมาตรา ๙ (๔) ให้ประธานรัฐสภาแจ้งมติเห็นชอบของแต่ละสภาให้นายกรัฐมนตรีทราบ ในการแจ้งดังกล่าวให้ส่งสาระสำคัญของเรื่องที่จะขอทำประชามติในลักษณะที่ประชาชนจะสามารถเข้าใจเนื้อหาสำคัญได้โดยสะดวกให้นายกรัฐมนตรีทราบด้วย

หลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๙ (๕) อย่างน้อยต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับจำนวนผู้มีสิทธิเข้าชื่อไม่น้อยกว่าห้าหมื่นคน ส่วนคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม และการถูกจำกัดสิทธิของผู้มีสิทธิเข้าชื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๔

เมื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นกรณีที่มีเหตุอันสมควรตามมาตรา ๑๖๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยในการที่จะให้มีการออกเสียงตามมาตรา ๙ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) ให้นายกรัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้มีการออกเสียงตามวันที่กำหนดตามที่ได้หารือร่วมกับคณะกรรมการ ซึ่งต้องไม่เร็วกว่าเก้าสิบวันและไม่ช้ากว่าหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติเว้นแต่กรณีที่คณะรัฐมนตรีเห็นว่า มีเหตุผลความจำเป็นในทางงบประมาณหรือเหตุจำเป็นอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ คณะรัฐมนตรีอาจกำหนดวันแตกต่างจากที่กำหนดไว้ได้ ในประกาศดังกล่าวต้องระบุเรื่องที่จะขอให้ประชาชนออกเสียงประชามติ โดยมีข้อความที่ชัดเจนเพียงพอที่จะให้ผู้มีสิทธิออกเสียงเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบในเรื่องที่จะจัดทำประชามติได้โดยสะดวก

มาตรา ๑๒ การออกเสียงให้ใช้วิธีลงคะแนนออกเสียงโดยตรงและลับ

การออกเสียงให้กระทำโดยใช้บัตรออกเสียง หรือคณะกรรมการอาจกำหนดให้กระทำโดยวิธีลงคะแนนออกเสียงทางไปรษณีย์ หรือออกเสียงโดยเครื่องลงคะแนนออกเสียงอิเล็กทรอนิกส์ หรือ

ทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือโดยวิธีอื่น โดยวิธีการนั้นสามารถป้องกันการทุจริตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประชาชนเข้าถึงได้โดยสะดวก และอาจใช้วิธีลงคะแนนวิธีใดวิธีหนึ่งหรือหลายวิธี และใช้ในเขตออกเสียงใดเขตออกเสียงหนึ่งหรือหลายเขตออกเสียง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๓ การออกเสียงที่จะถือว่ามีข้อยุติในเรื่องที่จัดทำประชามติ ต้องมีผู้มาใช้สิทธิออกเสียงเป็นจำนวนเกินกึ่งหนึ่งของผู้มีสิทธิออกเสียงและมีจำนวนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของผู้มาใช้สิทธิออกเสียงในเรื่องที่จัดทำประชามตินั้น

หมวด ๒

การให้ข้อมูลและการจัดให้มีการแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่จัดทำประชามติ

มาตรา ๑๔ ในการจัดทำประชามติตามมาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการเผยแพร่ร่างรัฐธรรมนูญและสาระสำคัญของร่างรัฐธรรมนูญโดยสรุปที่ได้รับจากประธานรัฐสภาตามมาตรา ๑๐ วรคสองให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

การเผยแพร่ข้อมูลตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องเผยแพร่ผ่านทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและประกาศในราชกิจจานุเบกษา ภายในสิบห้าวันนับแต่วันประกาศให้มีการออกเสียง รวมทั้งจัดทำเอกสารเผยแพร่ข้อมูลส่งให้เจ้าบ้านทราบไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนวันออกเสียง และเผยแพร่ทางสถานีวิทยุกระจายเสียงหรือสถานีวิทยุโทรทัศน์ของรัฐด้วย

การจัดทำและการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่จะมีการออกเสียงตามวรรคหนึ่ง ต้องมุ่งให้ประชาชนมีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องที่จะมีการออกเสียงและต้องไม่มีลักษณะเป็นการชี้นำให้ผู้มีสิทธิออกเสียงเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบกับเรื่องที่จะมีการออกเสียงนั้น

มาตรา ๑๕ เมื่อจะจัดให้มีการออกเสียงตามมาตรา ๑๑ ให้หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบในเรื่องที่จะจัดทำประชามติตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนดดำเนินการจัดทำข้อมูล ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ ส่งให้คณะกรรมการก่อนวันประกาศให้มีการออกเสียงไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

- (๑) ชื่อเรื่องที่จะจัดทำประชามติ และเหตุผลความจำเป็นที่จะต้องจัดให้มีการทำประชามติ
- (๒) สาระสำคัญของกิจการในเรื่องที่ทำประชามติ
- (๓) ขั้นตอนและระยะเวลาในการดำเนินการกิจการในเรื่องที่ทำประชามติ

(๔) ประมาณการค่าใช้จ่ายและที่มาของงบประมาณที่จะนำมาใช้จ่ายสำหรับกิจการในเรื่องที่ทำประชาติ

(๕) ประโยชน์ได้เสียที่อาจเกิดขึ้นกับประเทศชาติ ท้องถิ่น หรือประชาชน รวมทั้งมาตรการป้องกัน แก้ไข หรือเยียวยาความเดือดร้อนหรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินการพร้อมสรุปเปรียบเทียบข้อดีข้อเสีย

ให้คณะกรรมการเผยแพร่ข้อมูลตามวรรคหนึ่งให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป และให้นำความในมาตรา ๑๔ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับแก่การจัดทำข้อมูลและการเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวด้วย

มาตรา ๑๖ เมื่อได้ประกาศกำหนดวันออกเสียงแล้ว ให้คณะกรรมการเผยแพร่กระบวนการและขั้นตอนการออกเสียงให้ผู้มีสิทธิออกเสียงได้รับทราบอย่างทั่วถึง

การจัดให้มีการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่จะจัดให้มีการออกเสียงผ่านทางสถานีวิทยุกระจายเสียงหรือสถานีวิทยุโทรทัศน์ ผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์จะต้องเปิดโอกาสให้มีการแสดงความคิดเห็นอย่างรอบด้านอย่างเท่าเทียมกัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในกรณีที่ความปรากฏต่อคณะกรรมการว่าผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ผู้ใดไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามวรรคสอง ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือให้ระทำการหรืองดเว้นการกระทำใด ๆ ภายในระยะเวลาที่กำหนดได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๗ ประชาชน พรรคการเมือง องค์กรเอกชน และกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมย่อมมีสิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญในการจัดกิจกรรมณรงค์เพื่อการออกเสียงได้โดยเสรี เสมอภาค และเท่าเทียมกัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีเป็นการจัดกิจกรรมเพื่อให้ข้อมูลในการออกเสียงที่กระทำโดยหน่วยงานของรัฐต้องเปิดโอกาสให้ประชาชน พรรคการเมือง องค์กรเอกชน และกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมได้เข้าร่วมอย่างเสรี และเท่าเทียม ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๓

เขตออกเสียง หน่วยออกเสียง และที่ออกเสียง

มาตรา ๑๘ การออกเสียงให้ใช้เขตจังหวัดเป็นเขตออกเสียง

มาตรา ๑๙ ให้ถือว่าหน่วยเลือกตั้งและที่เลือกตั้งที่กำหนดตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งทั่วไปครั้งสุดท้ายก่อนวันออกเสียงเป็นหน่วยออกเสียงและที่ออกเสียงตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ดำเนินการประกาศหน่วยออกเสียงและที่ออกเสียงไม่น้อยกว่ายี่สิบห้าวันก่อนวันออกเสียง โดยให้ปิดประกาศไว้ ณ ที่ออกเสียงหรือบริเวณใกล้เคียงกับที่ออกเสียง หรือประกาศในรูปแบบอื่นด้วยก็ได้เพื่อให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

ในกรณีเพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกหรือเพื่อการรักษาความปลอดภัยแก่ผู้มีสิทธิออกเสียง หรือมีเหตุจำเป็นในการประหยังบประมาณ คณะกรรมการประจำเขตอาจประกาศเปลี่ยนแปลงหน่วยออกเสียงหรือที่ออกเสียงได้ โดยประกาศให้ผู้มีสิทธิออกเสียงทราบก่อนวันออกเสียงไม่น้อยกว่าสิบวัน เว้นแต่กรณีเกิดจลาจล อุทกภัย อัคคีภัย เหตุสุดวิสัย หรือเหตุจำเป็นอย่างอื่นจะประกาศเปลี่ยนแปลงก่อนวันออกเสียงน้อยกว่าสิบวันก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้นำความในวรรคสองมาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

หมวด ๔

ผู้มีสิทธิออกเสียงและบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียง

มาตรา ๒๐ บุคคลผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้เป็นผู้มีสิทธิออกเสียงและมีหน้าที่ไปใช้สิทธิออกเสียงอย่างอิสระ

(๑) มีสัญชาติไทย แต่บุคคลผู้มีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติ ต้องได้สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีในวันออกเสียง

(๓) มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตออกเสียงมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับถึงวันออกเสียง

มาตรา ๒๑ บุคคลผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ในวันออกเสียง เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิออกเสียง

(๑) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๒) อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งไม่ว่าคดีนั้นจะถึงที่สุดแล้วหรือไม่

(๓) ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๔) วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

มาตรา ๒๒ ในการออกเสียงครั้งใด ถ้าผู้มีสิทธิออกเสียงไม่อาจไปใช้สิทธิออกเสียงได้เนื่องจากมีเหตุอันสมควร ให้แจ้งเหตุที่ไม่อาจไปใช้สิทธิออกเสียงต่อบุคคลซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งไว้ในแต่ละเขตออกเสียงก่อนวันออกเสียงหรือภายในเจ็ดวันนับแต่วันออกเสียง ทั้งนี้ การแจ้งเหตุที่ไม่อาจไปใช้สิทธิออกเสียงก่อนวันออกเสียงไม่เป็นการตัดสิทธิที่ผู้นั้นจะไปใช้สิทธิออกเสียง

ในการแจ้งเหตุตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีสิทธิออกเสียงทำเป็นหนังสือหรือโดยวิธีการอื่นเพื่อชี้แจงเหตุดังกล่าว โดยอาจมอบหมายให้บุคคลใดไปยื่นต่อบุคคลซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งแทน หรือจัดส่งหนังสือชี้แจงเหตุนั้นทางไปรษณีย์ลงทะเบียน หรือแจ้งโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

การแจ้งเหตุ วิธีการแจ้งเหตุทางอิเล็กทรอนิกส์ บุคคลที่จะรับแจ้งเหตุ และสถานที่รับแจ้งเหตุให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด โดยในการกำหนดดังกล่าวให้คำนึงถึงการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนด้วย

มาตรา ๒๓ เมื่อครบกำหนดหกสิบวันนับแต่วันออกเสียง ให้บุคคลซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งตามมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง ประกาศรายชื่อผู้ไม่ไปใช้สิทธิออกเสียงและมีได้แจ้งเหตุตามมาตรา ๒๒

ในกรณีที่ประกาศรายชื่อตามวรรคหนึ่งมีความผิดพลาดคลาดเคลื่อนจากข้อเท็จจริง ให้ผู้มีส่วนได้เสียยื่นคำร้องต่อผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดหรือบุคคลซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งตามมาตรา ๒๒ เพื่อดำเนินการแก้ไข ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๔ ผู้มีสิทธิออกเสียงผู้ใดไม่ไปใช้สิทธิออกเสียงและมีได้แจ้งเหตุที่ไม่อาจไปใช้สิทธิออกเสียง ผู้นั้นถูกจำกัดสิทธิ ดังต่อไปนี้

(๑) สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมัครรับเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสภา

(๒) สมัครรับเลือกเป็นกำนันและผู้ใหญ่บ้านตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่

(๓) เข้าชื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีตามมาตรา ๙ (๕)

(๔) ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง และข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการรัฐสภา

(๕) ดำรงตำแหน่งรองผู้บริหารท้องถิ่น เลขานุการผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยเลขานุการผู้บริหารท้องถิ่น ประธานที่ปรึกษาผู้บริหารท้องถิ่น ที่ปรึกษาผู้บริหารท้องถิ่น หรือคณะที่ปรึกษาผู้บริหารท้องถิ่น ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การจำกัดสิทธิตามวรรคหนึ่งให้มีกำหนดเวลาครั้งละสองปีนับแต่วันออกเสียงครั้งที่ผู้มีสิทธิออกเสียงไม่ไปใช้สิทธิออกเสียง และหากในการออกเสียงครั้งต่อไปผู้นั้นไม่ไปใช้สิทธิออกเสียงอีกให้นับเวลาการจำกัดสิทธิครั้งหลังนี้โดยนับจากวันที่มิได้ไปใช้สิทธิออกเสียงครั้งใหม่ หากกำหนดเวลาการจำกัดสิทธิครั้งก่อนยังเหลืออยู่เท่าใดให้กำหนดเวลาการจำกัดสิทธินั้นสิ้นสุดลง

มาตรา ๒๕ เมื่อมีการประกาศกำหนดวันออกเสียง ให้คณะกรรมการประจำเขตหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมาย จัดทำบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงของแต่ละหน่วยออกเสียงและปิดประกาศไว้ ณ ที่ออกเสียงหรือบริเวณใกล้เคียงกับที่ออกเสียงหรือสถานที่ที่ประชาชนสะดวกในการตรวจสอบ ก่อนวันออกเสียงไม่น้อยกว่ายี่สิบห้าวัน และให้แจ้งรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงในทะเบียนบ้านไปยังเจ้าบ้านให้ทราบก่อนวันออกเสียงไม่น้อยกว่ายี่สิบวัน

บัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงตามวรรคหนึ่ง มิให้ระบุเลขประจำตัวประชาชนของผู้มีสิทธิออกเสียง

บัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงที่จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ของเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบผู้มาใช้สิทธิออกเสียง ณ ที่ออกเสียง ให้ระบุเลขประจำตัวประชาชนของผู้มีสิทธิออกเสียงด้วย

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิออกเสียงหรือเจ้าบ้านผู้ใดเห็นว่าตนหรือผู้มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านของตนไม่มีรายชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงแห่งหน่วยออกเสียงที่ตนหรือผู้นั้นสมควรมีชื่อเป็นผู้มีสิทธิออกเสียงในหน่วยออกเสียงนั้น มีสิทธิยื่นคำร้องขอเพิ่มชื่อต่อคณะกรรมการประจำเขต ก่อนวันออกเสียงไม่น้อยกว่าสิบวัน

เมื่อได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้คณะกรรมการประจำเขตตรวจสอบหลักฐาน และถ้าเห็นว่าผู้ยื่นคำร้องหรือผู้มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านเป็นผู้มีสิทธิออกเสียง ให้มีคำสั่งเพิ่มชื่อลงในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงโดยเร็ว ถ้าคณะกรรมการประจำเขตเห็นว่าผู้ยื่นคำร้องหรือผู้มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านเป็นผู้ไม่มีสิทธิออกเสียงให้มีคำสั่งยกคำร้อง และแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้นั้นทราบภายในสามวัน นับแต่วันที่รับคำร้อง

เมื่อได้รับแจ้งตามวรรคสองแล้ว ผู้ยื่นคำร้องมีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลจังหวัดที่ตนมีภูมิลำเนาอยู่ หรือต่อศาลแพ่งสำหรับผู้ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ก่อนวันออกเสียงไม่น้อยกว่าห้าวัน เพื่อให้ศาลวินิจฉัยว่าจะให้เพิ่มชื่อในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงตามที่ได้รับคำร้องหรือไม่ โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมศาลในการดำเนินกระบวนการพิจารณา

เมื่อศาลได้รับคำร้องตามวรรคสามแล้ว ให้ศาลดำเนินการพิจารณาโดยเร็ว คำสั่งของศาลให้เป็นที่สุด และให้ศาลแจ้งคำสั่งไปยังคณะกรรมการประจำเขตเพื่อปฏิบัติการตามคำสั่งโดยเร็วที่สุด

และในกรณีที่มีการประกาศบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงไปก่อนได้รับคำสั่งศาล ให้คณะกรรมการประจำเขตแก้ไขบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงทุกฉบับให้ถูกต้องด้วย

การใดที่ได้ปฏิบัติไปตามคำสั่งของคณะกรรมการประจำเขตก่อนได้รับคำสั่งศาลให้เป็นอันสมบูรณ์ตามกฎหมาย

มาตรา ๒๗ ผู้มีสิทธิออกเสียงผู้ใดเห็นว่าในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงที่ได้ประกาศตามมาตรา ๒๕ มีชื่อผู้ซึ่งไม่มีสิทธิออกเสียง หรือเจ้าบ้านผู้ใดเห็นว่าในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงปรากฏชื่อบุคคลอื่นอยู่ในทะเบียนบ้านของตน ผู้มีสิทธิออกเสียงหรือเจ้าบ้านผู้นั้นมีสิทธิยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการประจำเขตหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการประจำเขตมอบหมายได้ก่อนวันออกเสียงไม่น้อยกว่าสิบวัน เพื่อให้ถอนชื่อผู้ซึ่งไม่มีสิทธิออกเสียงนั้นออกจากบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียง

เมื่อคณะกรรมการประจำเขตพิจารณาแล้วเห็นว่าสมควรสั่งถอนชื่อผู้ซึ่งไม่มีสิทธิออกเสียงออกจากบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียง หรือสมควรยกคำร้อง ก็ให้มีคำสั่งถอนชื่อผู้นั้นหรือยกคำร้องแล้วแต่กรณี และให้แจ้งคำสั่งให้ผู้นั้นหรือเจ้าบ้านทราบภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้อง และให้นำความในมาตรา ๒๖ วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๒๘ ให้คณะกรรมการประจำเขตถอนชื่อผู้ซึ่งศาลสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งโดยการขีดชื่อบุคคลนั้นออกจากบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียง พร้อมทั้งหมายเหตุไว้ด้วยว่าถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งตามคำสั่งศาล รายชื่อผู้ถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งให้เป็นไปตามทะเบียนผู้ถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งที่สำนักงานจัดทำไว้ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

หมวด ๕

เจ้าพนักงานผู้ดำเนินการออกเสียง

มาตรา ๒๙ ในการออกเสียงแต่ละครั้ง ให้คณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายแต่งตั้งคณะกรรมการประจำเขตไม่เกินห้าคนและให้ผู้อำนวยความสะดวกการเลือกตั้งประจำจังหวัดเป็นผู้อำนวยความสะดวกการออกเสียงประจำเขตออกเสียง โดยให้มีหน้าที่และอำนาจในเขตออกเสียงตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด รวมทั้งปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้องตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

การแต่งตั้งและการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการประจำเขตและผู้อำนวยความสะดวกการออกเสียงประจำเขตออกเสียง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการออกเสียง ให้คณะกรรมการประจำเขตหรือผู้อำนวยการออกเสียงประจำเขตออกเสียงมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ คณะบุคคล หรือบุคคลใดเป็นผู้ช่วยเหลือการปฏิบัติงานหรือมอบหมายให้ปฏิบัติงานแทนในการจัดให้มีการออกเสียงได้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ให้คณะกรรมการ คณะกรรมการประจำเขต หรือผู้อำนวยการออกเสียงประจำเขตออกเสียงกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการ คณะบุคคล หรือบุคคล ผู้ช่วยเหลือการปฏิบัติงานในการออกเสียง และในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าการดำเนินการหรือการสั่งการใดของคณะกรรมการประจำเขต ผู้อำนวยการออกเสียงประจำเขตออกเสียง คณะอนุกรรมการ คณะบุคคล หรือบุคคล ผู้ได้รับมอบหมายมิได้เป็นไปโดยสุจริตหรือเที่ยงธรรม ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขการดำเนินการหรือการสั่งการนั้นได้

มาตรา ๓๐ ให้คณะกรรมการประจำเขตหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการประจำเขตมอบหมายแต่งตั้งผู้มีสิทธิออกเสียงเป็นเจ้าพนักงานผู้ดำเนินการออกเสียง ดังต่อไปนี้

(๑) คณะกรรมการประจำหน่วย มีหน้าที่เกี่ยวกับการลงคะแนนออกเสียงในที่ออกเสียงและนับคะแนนออกเสียงของหน่วยออกเสียงแต่ละแห่ง

(๒) เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย มีหน้าที่รักษาความปลอดภัยและสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประจำหน่วย

หลักเกณฑ์การแต่งตั้ง จำนวน ค่าตอบแทน และการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานผู้ดำเนินการออกเสียง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่คณะกรรมการประจำเขตหรือผู้ตรวจการเลือกตั้งพบเห็นกรรมการประจำหน่วยหรือเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกระทำการหรืองดเว้นการกระทำใดอันอาจเป็นเหตุให้การออกเสียงมิได้เป็นไปโดยสุจริตหรือเที่ยงธรรม หรือเป็นไปโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ให้รายงานคณะกรรมการหรือกรรมการโดยทันที ในกรณีที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้ผู้ตรวจการเลือกตั้งมีอำนาจแจ้งเตือนให้ปฏิบัติให้ถูกต้องได้ ถ้าไม่มีการดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องตามที่แจ้งเตือน ให้รายงานให้คณะกรรมการหรือกรรมการทราบโดยเร็ว

ในกรณีที่กรรมการเป็นผู้พบเห็นการกระทำหรือได้รับรายงานตามวรรคสาม ให้กรรมการมีอำนาจสั่งเปลี่ยนกรรมการประจำหน่วยหรือเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยได้ตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ ในกรณีที่เห็นว่าการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ให้มีอำนาจสั่งให้ระงับ ยับยั้ง แก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือสั่งให้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งได้ตามที่เห็นสมควร ถ้าเป็นการกระทำของบุคคลซึ่งมิใช่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้มีอำนาจสั่งให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจ หรือสั่งให้ผู้อำนวยความสะดวกการออกเสียงประจำเขตออกเสียงบันทึกพฤติกรรมแห่งการกระทำและรวบรวมพยานหลักฐานไว้เพื่อดำเนินการต่อไปได้ตามที่จำเป็น หรือในกรณีจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ จะสั่งให้ระงับหรือยับยั้งการดำเนินการออกเสียงในหน่วยออกเสียงบางหน่วยหรือทุกหน่วยในเขตออกเสียงที่พบเห็นการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำนั้นก็ได้ แล้วรายงานต่อคณะกรรมการเพื่อทราบโดยเร็ว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่ผู้ใดขัดขวางการออกเสียง ให้กรรมการประจำหน่วยมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นออกไปจากที่ออกเสียงได้ ทั้งนี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิออกเสียงของผู้นั้น

มาตรา ๓๑ กรรมการ เลขาธิการ ผู้ตรวจการเลือกตั้ง และเจ้าพนักงานผู้ดำเนินการออกเสียง ต้องวางตนเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ และปฏิบัติตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๒ ก่อนวันออกเสียง หากกรรมการประจำหน่วยมีไม่ครบจำนวนไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้คณะกรรมการประจำเขตแต่งตั้งกรรมการประจำหน่วยให้ครบจำนวน

มาตรา ๓๓ ในวันออกเสียง ถ้าถึงเวลาเปิดการลงคะแนนออกเสียงแล้วมีกรรมการประจำหน่วยไม่ครบจำนวน แต่มาไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของคณะกรรมการประจำหน่วยที่ได้รับแต่งตั้งให้กรรมการประจำหน่วยซึ่งมาปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวปฏิบัติหน้าที่ได้ต่อไป และให้รายงานต่อคณะกรรมการประจำเขตเพื่อแต่งตั้งกรรมการประจำหน่วยเพิ่มเติมให้ครบจำนวนก่อนการนับคะแนนออกเสียง

ในกรณีที่ไม่มีกรรมการประจำหน่วยมาปฏิบัติหน้าที่ ให้คณะกรรมการประจำเขตแต่งตั้งกรรมการประจำหน่วยเพื่อปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยออกเสียงนั้นโดยพลัน

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าพนักงานผู้ดำเนินการออกเสียงผู้ใดขาดประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ หรือละทิ้งหน้าที่หรือไม่ยอมปฏิบัติหน้าที่ หรือวางตนไม่เป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ หรือกระทำการอันไม่สุจริตหรือไม่เที่ยงธรรม ให้กรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่และแจ้งให้คณะกรรมการประจำเขตแต่งตั้งเจ้าพนักงานผู้ดำเนินการออกเสียงแทนให้ครบจำนวน แล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบ

มาตรา ๓๕ กรรมการ เลขาธิการ ผู้ตรวจการเลือกตั้ง หรือเจ้าพนักงานผู้ดำเนินการออกเสียง ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมาย ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งของ

คณะกรรมการ หรือปฏิบัติตามคำสั่งของศาลอันเกี่ยวกับการออกเสียง หากได้กระทำโดยสุจริต ย่อมได้รับความคุ้มครอง ไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางปกครอง

มาตรา ๓๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ เลขาธิการ ผู้ตรวจการเลือกตั้ง และเจ้าพนักงานผู้ดำเนินการออกเสียงเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๖

การลงคะแนนออกเสียงและการนับคะแนนออกเสียง

ส่วนที่ ๑

การลงคะแนนออกเสียงด้วยบัตรออกเสียง

มาตรา ๓๗ ให้คณะกรรมการจัดให้มีหีบบัตรออกเสียงและบัตรออกเสียงให้เพียงพอ ตามความจำเป็น

หีบบัตรออกเสียงให้มีลักษณะและขนาดเช่นเดียวกับหีบบัตรเลือกตั้งที่คณะกรรมการกำหนด ในการเลือกตั้งทั่วไปครั้งสุดท้ายก่อนวันออกเสียง

บัตรออกเสียงและวิธีการออกเสียง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๘ การลงคะแนนออกเสียงในบัตรออกเสียง ให้ผู้มีสิทธิออกเสียงทำเครื่องหมาย กากบาทในช่องทำเครื่องหมายแสดงความคิดเห็น

ในกรณีที่ผู้มีสิทธิออกเสียงไม่ประสงค์จะแสดงความคิดเห็น ให้ทำเครื่องหมายกากบาท ลงในช่องทำเครื่องหมาย “ไม่แสดงความคิดเห็น”

มาตรา ๓๙ ในวันออกเสียง ให้เปิดการลงคะแนนออกเสียง ตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๑๗.๐๐ นาฬิกา

มาตรา ๔๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๑ ผู้มีสิทธิออกเสียงซึ่งมีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงของหน่วยออกเสียงใดให้ลงคะแนนออกเสียงได้ ณ หน่วยออกเสียงนั้น และให้มีสิทธิลงคะแนนออกเสียงได้เพียงแห่งเดียว แต่ผู้มีสิทธิออกเสียงซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยออกเสียงอื่นที่มีหน่วยออกเสียงที่ตนมีสิทธิออกเสียง ให้ลงคะแนนออกเสียงในหน่วยออกเสียงที่ตนต้องปฏิบัติหน้าที่ได้

มาตรา ๔๑ ผู้มีสิทธิออกเสียงซึ่งอยู่นอกเขตจังหวัดที่ตนมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน หรือผู้มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านเป็นเวลาน้อยกว่าเก้าสิบวันนับถึงวันออกเสียง จะไปลงคะแนนออกเสียงในหน่วยออกเสียงที่อยู่นอกเขตออกเสียงในวันออกเสียงได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๒ ก่อนเริ่มเปิดให้มีการออกเสียง ให้คณะกรรมการประจำหน่วยนับจำนวนบัตรออกเสียงทั้งหมดของหน่วยออกเสียงนั้น และปิดประกาศจำนวนบัตรออกเสียงทั้งหมดในที่ออกเสียงไว้ในที่เปิดเผย เมื่อถึงเวลาเปิดการลงคะแนนออกเสียงให้คณะกรรมการประจำหน่วยเปิดหีบบัตรออกเสียงในที่เปิดเผยแสดงให้ผู้มีสิทธิออกเสียงซึ่งอยู่ ณ ที่ออกเสียงนั้นเห็นว่า เป็นหีบเปล่าและให้ปิดหีบบัตรออกเสียงตามวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด และบันทึกการดำเนินการดังกล่าว โดยให้ผู้มีสิทธิออกเสียงไม่น้อยกว่าสองคนซึ่งอยู่ในที่ออกเสียงในขณะนั้นลงลายมือชื่อในบันทึกนั้นด้วย เว้นแต่ไม่มีผู้มีสิทธิออกเสียงอยู่ในขณะนั้น

มาตรา ๔๓ ในระหว่างเวลาเปิดการลงคะแนนออกเสียง ให้ผู้มีสิทธิออกเสียงซึ่งประสงค์จะลงคะแนนออกเสียงนำบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรหรือหลักฐานอื่นใดที่ทางราชการหรือหน่วยงานของรัฐออกให้ที่มีรูปถ่ายและมีหมายเลขประจำตัวประชาชนของผู้ถือบัตร ไปแสดงตนต่อคณะกรรมการประจำหน่วย แล้วให้คณะกรรมการประจำหน่วยมอบบัตรออกเสียงให้แก่ผู้นั้นเพื่อลงคะแนนออกเสียง

บัตรประจำตัวประชาชนแม้จะหมดอายุแล้วก็ให้ใช้แสดงตนตามวรรคหนึ่งได้

ขั้นตอนและวิธีการตรวจสอบการแสดงตนให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๔ ให้คณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายจัดให้มีการอำนวยความสะดวกในการออกเสียงของผู้มีสิทธิออกเสียงซึ่งเป็นคนพิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้สูงอายุไว้เป็นพิเศษหรือจัดให้มีการช่วยเหลือในการออกเสียงภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการประจำหน่วย การให้ความช่วยเหลือดังกล่าวต้องให้บุคคลนั้นได้ลงคะแนนออกเสียงด้วยตนเอง เว้นแต่ลักษณะทางกายภาพทำให้คนพิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้สูงอายุไม่สามารถทำเครื่องหมายลงในบัตรออกเสียงได้ ให้บุคคลอื่นเป็นผู้กระทำการแทนโดยความยินยอมและเป็นไปตามเจตนาของคนพิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้สูงอายุนั้น ทั้งนี้ ให้ถือเป็นการลงคะแนนออกเสียงโดยตรงและลับ

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควร อาจกำหนดให้มีการจัดที่ออกเสียงหรืออุปกรณ์ออกเสียงสำหรับคนพิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้สูงอายุเป็นกรณีพิเศษ โดยจัดให้บุคคลนั้นได้ลงทะเบียน

เพื่อขอใช้สิทธิออกเสียง ณ สถานที่ดังกล่าว และเมื่อได้ลงทะเบียนแล้ว ให้หมดสิทธิออกเสียงในหน่วยออกเสียงที่ตนมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน

หลักเกณฑ์และวิธีการในการอำนวยความสะดวกตามวรรคหนึ่ง การจัดที่ออกเสียง และการลงทะเบียนเพื่อขอใช้สิทธิออกเสียงตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด โดยคำนึงถึงความสะดวกของผู้ลงทะเบียนด้วย

มาตรา ๔๕ เมื่อถึงกำหนดเวลาปิดการลงคะแนนออกเสียงแล้ว ให้คณะกรรมการประจำหน่วยประกาศปิดการลงคะแนนออกเสียง แต่ในกรณีที่ยังมีผู้มีสิทธิออกเสียงซึ่งประสงค์จะลงคะแนนออกเสียงได้มาปรากฏตัวอยู่ในที่ออกเสียงเพื่อใช้สิทธิออกเสียงแล้วก่อนเวลาปิดการลงคะแนนออกเสียง แต่ยังไม่ได้แสดงตนหรือรับบัตรออกเสียง ให้คณะกรรมการประจำหน่วยอนุญาตให้บุคคลเหล่านั้นแสดงตนและมอบบัตรออกเสียงให้แก่ผู้มาแสดงตนนั้นเพื่อใช้สิทธิออกเสียง และเมื่อผู้มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนออกเสียงเสร็จสิ้นแล้ว ให้คณะกรรมการประจำหน่วยประกาศปิดการลงคะแนนออกเสียง

เมื่อปิดการลงคะแนนออกเสียงแล้ว ให้คณะกรรมการประจำหน่วยงดจ่ายบัตรออกเสียงและให้ทำเครื่องหมายในบัตรออกเสียงที่เหลืออยู่ให้เป็นบัตรออกเสียงที่ใช้ลงคะแนนออกเสียงไม่ได้ ปิดช่องใส่บัตรออกเสียงบนหีบบัตรออกเสียง และจัดทำรายการเกี่ยวกับจำนวนบัตรออกเสียงทั้งหมด จำนวนผู้มาแสดงตนและรับบัตรออกเสียง และจำนวนบัตรออกเสียงที่เหลือ รายการดังกล่าวให้ปิดประกาศไว้ในที่เปิดเผย ณ ที่ออกเสียง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่การออกเสียงในหน่วยออกเสียงแห่งใดไม่สามารถกระทำได้อันเนื่องจากเกิดจลาจล อุทกภัย อัคคีภัย เหตุสุดวิสัย หรือเหตุจำเป็นอย่างอื่น ถ้าเหตุดังกล่าวเกิดขึ้นก่อนวันออกเสียง ให้คณะกรรมการประจำเขตกำหนดที่ออกเสียงใหม่ ถ้าไม่อาจกำหนดที่ออกเสียงใหม่ได้ ให้ประกาศงดการออกเสียงในหน่วยออกเสียงนั้น แล้วรายงานคณะกรรมการทราบโดยเร็ว

ในกรณีที่เหตุตามวรรคหนึ่งเกิดขึ้นในวันออกเสียง ให้คณะกรรมการประจำเขตหรือคณะกรรมการประจำหน่วยประกาศงดการออกเสียงในหน่วยออกเสียงนั้นแล้วรายงานคณะกรรมการทราบโดยเร็ว

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ให้คณะกรรมการกำหนดวันลงคะแนนออกเสียงใหม่สำหรับหน่วยออกเสียงนั้นโดยเร็ว เว้นแต่คณะกรรมการเห็นว่าจำนวนผู้มีสิทธิออกเสียงของหน่วยออกเสียงนั้นไม่เปลี่ยนแปลงผลการออกเสียง

คณะกรรมการจะไม่จัดให้มีการลงคะแนนออกเสียงใหม่ในหน่วยออกเสียงนั้นก็ได้ ทั้งนี้ ในกรณีที่
ไม่มีการจัดให้มีการลงคะแนนออกเสียงใหม่ มิให้ถือว่าผู้มีสิทธิออกเสียงเป็นผู้ไม่ไปใช้สิทธิออกเสียง

ส่วนที่ ๒

การลงคะแนนออกเสียงทางไปรษณีย์

มาตรา ๔๗ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควรให้มีการลงคะแนนออกเสียงทางไปรษณีย์
ให้คณะกรรมการประกาศให้ผู้มีสิทธิออกเสียงใช้สิทธิลงคะแนนออกเสียงทางไปรษณีย์ได้

ผู้มีสิทธิออกเสียงที่ประสงค์จะใช้สิทธิออกเสียงทางไปรษณีย์ให้ยื่นคำขอต่อคณะกรรมการ
ประจำเขตภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

หลักเกณฑ์และวิธีการลงทะเบียน การลงคะแนนออกเสียง การนับคะแนนออกเสียง และ
การดำเนินการอื่นที่จำเป็นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๘ เมื่อขอใช้สิทธิออกเสียงตามมาตรา ๔๗ แล้ว ให้ผู้มีสิทธิออกเสียงนั้น
หมดสิทธิลงคะแนนออกเสียงในหน่วยออกเสียงที่ตนมีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงของ
หน่วยออกเสียงนั้น

ส่วนที่ ๓

การลงคะแนนออกเสียงโดยเครื่องลงคะแนนออกเสียงอิเล็กทรอนิกส์ หรือทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือโดยวิธีอื่น

มาตรา ๔๙ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควรให้มีการลงคะแนนออกเสียง
โดยเครื่องลงคะแนนออกเสียงอิเล็กทรอนิกส์ ในหน่วยออกเสียงใดหน่วยออกเสียงหนึ่งหรือ
หลายหน่วยออกเสียง ให้คณะกรรมการประกาศให้ผู้มีสิทธิออกเสียงในหน่วยออกเสียงนั้นทราบ

หลักเกณฑ์และวิธีการลงคะแนนออกเสียง การนับคะแนนออกเสียงและการดำเนินการอื่น
ที่จำเป็นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควรให้มีการลงคะแนนออกเสียงทางระบบ
เทคโนโลยีสารสนเทศ ให้คณะกรรมการประกาศให้ผู้มีสิทธิออกเสียงใช้สิทธิลงคะแนนออกเสียง
ทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศได้

ผู้มีสิทธิออกเสียงที่ประสงค์จะใช้สิทธิออกเสียงทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ให้ยื่นคำขอต่อคณะกรรมการประจำเขตภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

หลักเกณฑ์และวิธีการลงทะเบียน การลงคะแนนออกเสียง การนับคะแนนออกเสียง และการดำเนินการอื่นที่จำเป็นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕๑ เมื่อขอใช้สิทธิออกเสียงตามมาตรา ๕๐ แล้ว ให้ผู้มีสิทธิออกเสียงนั้นหมดสิทธิลงคะแนนออกเสียงในหน่วยออกเสียงที่ตนมีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงของหน่วยออกเสียงนั้น

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควรให้มีการลงคะแนนออกเสียงโดยวิธีอื่นนอกจากการลงคะแนนออกเสียงตามมาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ส่วนที่ ๔

การลงคะแนนออกเสียงนอกราชอาณาจักร

มาตรา ๕๓ ในการออกเสียง ผู้มีสิทธิออกเสียงซึ่งมีถิ่นที่อยู่นอกราชอาณาจักรจะขอลงทะเบียนเพื่อใช้สิทธิออกเสียง ณ ประเทศที่ตนมีถิ่นที่อยู่ก็ได้

เมื่อได้ลงทะเบียนตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้มีสิทธิออกเสียงใช้สิทธิออกเสียงได้ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๔ และมาตรา ๕๕

หลักเกณฑ์และวิธีการลงทะเบียนการขอใช้สิทธิออกเสียงตามวรรคหนึ่ง สถานที่และจำนวนที่ออกเสียง วันที่กำหนดให้มาใช้สิทธิลงคะแนนออกเสียง การลงคะแนนออกเสียง การส่งบัตรออกเสียง และการดำเนินการอื่นที่จำเป็นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ วันที่กำหนดให้มาใช้สิทธิลงคะแนนออกเสียง คณะกรรมการจะกำหนดให้แตกต่างกันในแต่ละประเทศตามที่เห็นสมควรก็ได้

ผู้ใดลงทะเบียนตามวรรคสามและได้ไปใช้สิทธิออกเสียงแล้ว แต่มิได้ไปใช้สิทธิออกเสียงในการออกเสียงใหม่ ให้ถือว่า การลงทะเบียนนั้นเป็นการแจ้งเหตุอันสมควรและไม่ถูกจำกัดสิทธิตามมาตรา ๒๔

มาตรา ๕๔ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิออกเสียงลงทะเบียนเพื่อขอใช้สิทธิออกเสียงในประเทศใด ให้คณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายจัดให้มีการลงคะแนนออกเสียงในประเทศนั้น โดยอาจจัดให้มีสถานที่ลงคะแนน หรือให้มีการลงคะแนนออกเสียงทางไปรษณีย์ หรือลงคะแนนออกเสียง

โดยเครื่องลงคะแนนออกเสียงอิเล็กทรอนิกส์ หรือทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือโดยวิธีอื่นก็ได้ ทั้งนี้ ให้พิจารณาตามความเหมาะสมของประเทศนั้น และให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕๕ เมื่อขอใช้สิทธิออกเสียงตามมาตรา ๕๓ แล้ว ให้ผู้มีสิทธิออกเสียงนั้นหมดสิทธิลงคะแนนออกเสียงในหน่วยออกเสียงที่ตนมีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงของหน่วยออกเสียงนั้น

มาตรา ๕๖ ก่อนวันออกเสียงไม่น้อยกว่าสามวัน ให้คณะกรรมการประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปถึงจำนวนผู้ลงทะเบียนขอใช้สิทธิออกเสียงนอกราชอาณาจักรแยกตามประเทศ

มาตรา ๕๗ กรณีมีเหตุตามมาตรา ๔๖ ให้คณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายมีอำนาจประกาศกำหนดวันลงคะแนนออกเสียงตามมาตรา ๕๔ เฉพาะในเขตออกเสียงนั้นใหม่

ในกรณีมีเหตุตามวรรคหนึ่งสองครั้งติดต่อกัน ให้คณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมาย สั่งงดการลงคะแนนออกเสียงสำหรับการออกเสียงลงคะแนนนอกราชอาณาจักรในเขตออกเสียงนั้น ในกรณีเช่นนั้น ถ้าผู้ลงทะเบียนมิได้ไปใช้สิทธิออกเสียง ให้ถือว่าการลงทะเบียนนั้นเป็นการแจ้งเหตุอันสมควรและไม่ถูกจำกัดสิทธิตามมาตรา ๒๔

ส่วนที่ ๕ การนับคะแนนออกเสียง

มาตรา ๕๘ เมื่อได้ดำเนินการตามมาตรา ๔๕ แล้ว ให้คณะกรรมการประจำหน่วยเปิดหีบบัตรออกเสียงต่อหน้าประชาชนที่อยู่ ณ ที่ออกเสียง แล้วดำเนินการนับคะแนนออกเสียง

มาตรา ๕๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๖๕ การนับคะแนนออกเสียงให้กระทำ ณ ที่ออกเสียงโดยเปิดเผยติดต่อกันจนเสร็จสิ้น และห้ามมิให้เลื่อนหรือประวิงการนับคะแนนออกเสียง

การนับคะแนนออกเสียงให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๖๐ ในการนับคะแนนออกเสียง หากปรากฏว่ามีบัตรเสีย ให้แยกบัตรเสียออกไว้ต่างหากและห้ามมิให้นับบัตรเสียเป็นคะแนนออกเสียงไม่ว่ากรณีใด

มาตรา ๖๑ บัตรออกเสียงดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นบัตรเสีย

(๑) บัตรปลอม

(๒) บัตรที่มีใช้บัตรที่กรรมการประจำหน่วยมอบให้

(๓) บัตรที่ทำเครื่องหมายเพื่อเป็นที่สังเกต หรือเขียนข้อความใด ๆ ลงในบัตรออกเสียง นอกจากเครื่องหมายในการลงคะแนนออกเสียง เว้นแต่เป็นการกระทำโดยชอบด้วยกฎหมายของเจ้าพนักงานผู้ดำเนินการออกเสียง

(๔) บัตรที่มีได้ทำเครื่องหมายลงคะแนนออกเสียง

(๕) บัตรที่ทำเครื่องหมายลงคะแนนออกเสียงนอกช่อง “ทำเครื่องหมาย”

(๖) บัตรที่ทำเครื่องหมายลงคะแนนออกเสียงในช่อง “ทำเครื่องหมาย” เกินหนึ่งเครื่องหมาย

(๗) บัตรที่มีลักษณะตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดว่าเป็นบัตรเสีย

ให้คณะกรรมการประจำหน่วยสลักหลังในบัตรเสียว่า “เสีย” พร้อมทั้งระบุเหตุผลว่าเป็นบัตรเสียเพราะเหตุใด และลงลายมือชื่อกำกับไว้ไม่น้อยกว่าสองคน

มาตรา ๖๒ ถ้าการออกเสียงมีมากกว่าหนึ่งประเด็นในบัตรออกเสียงเดียวกัน ให้บัตรออกเสียงที่มีลักษณะตามมาตรา ๖๑ (๑) (๒) หรือ (๓) เป็นบัตรเสียทั้งฉบับและมีให้นับเป็นคะแนนออกเสียง

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง บัตรออกเสียงที่มีลักษณะตามมาตรา ๖๑ (๔) (๕) (๖) หรือ (๗) ให้มีผลดังต่อไปนี้

(๑) บัตรออกเสียงที่มีลักษณะตามมาตรา ๖๑ (๔) ถ้ามิได้ทำเครื่องหมายในทุกประเด็น ให้เป็นบัตรเสียทั้งฉบับและมีให้นับเป็นคะแนนออกเสียง แต่ถ้าได้ทำเครื่องหมายประเด็นใดประเด็นหนึ่งให้ถือเป็นบัตรดีและนับคะแนนออกเสียงสำหรับประเด็นที่ทำเครื่องหมายไว้

(๒) บัตรออกเสียงที่มีลักษณะตามมาตรา ๖๑ (๕) หรือ (๖) ถ้าทำเครื่องหมายลงคะแนนออกเสียงตามลักษณะที่กำหนดตามมาตรา ๖๑ (๕) หรือ (๖) ในทุกประเด็น ให้เป็นบัตรเสียทั้งฉบับและมีให้นับเป็นคะแนนออกเสียง แต่ถ้าได้ทำเครื่องหมายตามลักษณะดังกล่าวประเด็นใดประเด็นหนึ่งมิให้นับประเด็นนั้นเป็นคะแนนออกเสียง

(๓) บัตรออกเสียงที่มีลักษณะตามมาตรา ๖๑ (๗) จะเป็นบัตรเสียทั้งฉบับหรือเสียเพียงบางประเด็นและให้นับบางประเด็นเพียงใด ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๖๓ เมื่อนับคะแนนออกเสียงเสร็จแล้ว ให้คณะกรรมการประจำหน่วยนำบัตรออกเสียงของผู้มาใช้สิทธิออกเสียงทั้งหมดใส่ไว้ในหีบบัตรออกเสียงพร้อมทั้งรายงานผลการนับคะแนนออกเสียงแล้วปิดหีบบัตรออกเสียงจัดส่งไปให้คณะกรรมการประจำเขตตามวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด และให้นำรายงานผลการนับคะแนนออกเสียงปิดประกาศไว้ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป ณ ที่ออกเสียง

ให้คณะกรรมการประจำเขตรายงานผลการนับคะแนนออกเสียงตามวรรคหนึ่งผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้วย

มาตรา ๖๔ ในกรณีที่ผลการนับคะแนนออกเสียงปรากฏว่าจำนวนผู้มาใช้สิทธิออกเสียงไม่ตรงกับจำนวนบัตรออกเสียงที่ใช้ลงคะแนนออกเสียง หรือไม่ตรงกับคะแนนออกเสียงที่นับได้ ให้คณะกรรมการประจำหน่วยดำเนินการตรวจสอบ ถ้าผลการตรวจสอบยังไม่ตรงกันอีกหรือไม่สามารถตรวจสอบได้ ให้รายงานคณะกรรมการประจำเขตพร้อมเหตุผล และนำส่งหีบบัตรออกเสียงพร้อมวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการออกเสียงแก่คณะกรรมการประจำเขตหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการประจำเขตมอบหมาย

เมื่อคณะกรรมการประจำเขตได้รับรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้รายงานคณะกรรมการเพื่อพิจารณาสั่งให้มีการนับคะแนนออกเสียงใหม่หรือสั่งให้มีการออกเสียงใหม่ในหน่วยออกเสียงนั้น แต่ถ้าคณะกรรมการเห็นว่าจำนวนผู้มาแสดงตนของหน่วยออกเสียงนั้นไม่เปลี่ยนแปลงผลการออกเสียง คณะกรรมการจะไม่สั่งให้มีการนับคะแนนออกเสียงใหม่ หรือไม่สั่งให้มีการออกเสียงใหม่ในหน่วยออกเสียงนั้นก็ได้

มาตรา ๖๕ ถ้าการนับคะแนนออกเสียง ณ ที่ออกเสียงใดไม่สามารถกระทำได้หรือไม่สามารถนับคะแนนออกเสียงได้จนเสร็จสิ้น อันเนื่องจากเกิดจลาจล อุทกภัย อัคคีภัย เหตุสุดวิสัย หรือเหตุอย่างอื่นที่อาจมีผลต่อความปลอดภัยหรือเป็นอุปสรรคต่อการนับคะแนนออกเสียง ให้คณะกรรมการประจำหน่วยประกาศงดการนับคะแนนออกเสียงสำหรับหน่วยออกเสียงนั้น แล้วรายงานต่อคณะกรรมการประจำเขต เพื่อรายงานให้คณะกรรมการทราบโดยเร็ว และให้คณะกรรมการกำหนดวัน เวลา และนับคะแนนออกเสียงต่อไปโดยเร็ว สำหรับสถานที่นับคะแนนออกเสียงใหม่ คณะกรรมการจะกำหนดให้นับ ณ สถานที่อื่นใดที่เห็นสมควรที่มีใช้ที่ออกเสียงเดิมก็ได้ ทั้งนี้ การเก็บรักษาบัตรออกเสียง หีบบัตรออกเสียง และเอกสารเกี่ยวกับการออกเสียง รวมทั้งวิธีการนับคะแนนออกเสียงใหม่ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าความปรากฏต่อคณะกรรมการว่ามีบัตรออกเสียงที่ได้มีการลงคะแนนออกเสียงแล้วชำรุดหรือสูญหาย ให้คณะกรรมการสั่งให้มีการออกเสียงใหม่สำหรับหน่วยออกเสียงนั้น ตามวัน เวลา และสถานที่ที่คณะกรรมการกำหนด เว้นแต่จำนวนผู้มีสิทธิออกเสียงในหน่วยออกเสียงนั้นไม่เปลี่ยนแปลงผลการออกเสียง คณะกรรมการจะไม่สั่งให้มีการออกเสียงใหม่ก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่า จำนวนบัตรออกเสียงหรือจำนวนผู้มาแสดงตนใช้สิทธิออกเสียงของหน่วยออกเสียงที่ไม่สามารถนับคะแนนออกเสียงได้ไม่เปลี่ยนแปลงผลการออกเสียง คณะกรรมการอาจไม่ส่งนับคะแนนออกเสียงใหม่ในหน่วยออกเสียงนั้นก็ได้

มาตรา ๖๖ การนับคะแนนออกเสียงนอกราชอาณาจักรให้ดำเนินการนับคะแนนออกเสียง ณ สถานเอกอัครราชทูต หรือสถานกงสุลใหญ่ หรือสถานที่ที่คณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายกำหนดภายในสี่สิบแปดชั่วโมงหลังปิดการลงคะแนนในวันออกเสียงในราชอาณาจักร

การนับคะแนนออกเสียง และการรายงานผลการนับคะแนนออกเสียงตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด และให้นำความในมาตรา ๖๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๗

การประกาศผลการออกเสียง

มาตรา ๖๗ ให้คณะกรรมการประจำเขตรวมผลคะแนนออกเสียงจากทุกหน่วยออกเสียงภายในเขตออกเสียงและที่ออกเสียงนอกเขตจังหวัด เพื่อย่อยงานผลการรวมคะแนนออกเสียงให้คณะกรรมการทราบโดยเร็วซึ่งต้องไม่ช้ากว่าวันถัดจากวันออกเสียงหรือวันที่คณะกรรมการขยายให้ตามวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

เพื่อประโยชน์แก่การแจ้งข้อมูลการออกเสียงต่อประชาชนให้เกิดความรวดเร็ว คณะกรรมการอาจดำเนินการให้มีการรายงานผลการนับคะแนนอย่างไม่เป็นทางการได้

มาตรา ๖๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๗๐ เมื่อพ้นระยะเวลาคัดค้านแล้ว ให้คณะกรรมการประกาศผลการออกเสียงและจำนวนผู้มาใช้สิทธิออกเสียงในราชกิจจานุเบกษา และรายงานให้นายกรัฐมนตรีและประธานรัฐสภาทราบโดยเร็ว

มาตรา ๖๙ ในกรณีที่การออกเสียงหรือการนับคะแนนออกเสียงในหน่วยออกเสียงใดไม่สามารถกระทำได้ เนื่องจากมีเหตุตามมาตรา ๔๖ หรือมาตรา ๖๕ หรือปรากฏว่าจำนวนผู้มาใช้สิทธิออกเสียงไม่ตรงกับจำนวนบัตรออกเสียงที่ใช้ลงคะแนนออกเสียงตามมาตรา ๖๔ หรือมีการคัดค้านการออกเสียงตามมาตรา ๗๐ และคณะกรรมการเห็นว่ากรณีดังกล่าวไม่เปลี่ยนแปลงผลการออกเสียงให้คณะกรรมการดำเนินการตามมาตรา ๖๘

หมวด ๘

การคัดค้านการออกเสียง

มาตรา ๗๐ เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการว่าการออกเสียงในทุกหน่วยออกเสียงหรือบางหน่วยออกเสียงมิได้เป็นไปโดยสุจริตหรือเที่ยงธรรม ไม่ว่าจะมิผู้ร้องเรียนหรือคัดค้านหรือไม่ ให้คณะกรรมการดำเนินการไต่สวนและวินิจฉัยโดยเร็ว และในกรณีที่เห็นว่าการออกเสียงมิได้เป็นไปโดยสุจริตหรือเที่ยงธรรม ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้มีการออกเสียงใหม่หรือนับคะแนนออกเสียงใหม่ในทุกหน่วยออกเสียงหรือบางหน่วยออกเสียงก็ได้ แต่ต้องดำเนินการให้มีขึ้นไม่ช้ากว่าสามสิบวันนับแต่วันออกเสียง แต่ในกรณีที่การออกเสียงใหม่หรือการนับคะแนนออกเสียงใหม่จะไม่เปลี่ยนแปลงผลการออกเสียง คณะกรรมการจะมีมติไม่ให้มีการออกเสียงใหม่หรือนับคะแนนออกเสียงใหม่ก็ได้ แต่ต้องประกาศให้ประชาชนทราบถึงเหตุการณ์แห่งการกระทำและเหตุผลที่ไม่ให้มีการออกเสียงใหม่หรือนับคะแนนออกเสียงใหม่

ผู้มีสิทธิออกเสียงในหน่วยออกเสียงใดเห็นว่ามีการฉ้อโกงตามวรรคหนึ่งในหน่วยออกเสียงที่ตนมีสิทธิออกเสียง มีสิทธิยื่นคำคัดค้านต่อคณะกรรมการโดยมีรายละเอียดแห่งพฤติการณ์หรือหลักฐานพอสมควร ที่แสดงให้เห็นว่าการออกเสียงนั้นมิได้เป็นไปโดยสุจริตหรือเที่ยงธรรมภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่การลงคะแนนออกเสียงประชาตีสิ้นสุดลง

วิธีการยื่นคำคัดค้านและวิธีการพิจารณาตามวรรคสองให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

ในระหว่างที่มีการดำเนินการออกเสียงใหม่หรือนับคะแนนออกเสียงใหม่ตามวรรคหนึ่ง ให้รอการประกาศผลการออกเสียงไว้ก่อนจนกว่าจะรู้ผลการออกเสียงใหม่หรือการนับคะแนนออกเสียงใหม่ดังกล่าว

หมวด ๙

ความผิดและบทกำหนดโทษ

มาตรา ๗๑ ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีหน้าที่หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ใช้ตำแหน่งหน้าที่ หรือปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ หรือกระทำการใด ๆ อันเป็นเหตุให้การออกเสียงไม่เป็นไปโดยสุจริตหรือเที่ยงธรรม

ผู้ใดฝ่าฝืนวรรคหนึ่งต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท และให้ศาลสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งมีกำหนดสิบปี

มาตรา ๗๒ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ กรรมการ เลขาธิการ ผู้ตรวจการเลือกตั้ง ผู้อำนวยการการออกเสียงประจำเขตออกเสียง คณะกรรมการประจำเขต กรรมการประจำเขต คณะกรรมการประจำหน่วย กรรมการประจำหน่วย คณะอนุกรรมการ อนุกรรมการ คณะบุคคล หรือบุคคลซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการขัดขวางการปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่ง ได้กระทำโดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่脅จะใช้กำลังประทุษร้าย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๓ ผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างผู้ใดขัดขวางหรือหน่วงเหนี่ยวผู้ใต้บังคับบัญชาหรือลูกจ้างในการไปใช้สิทธิออกเสียง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๔ ผู้ใดทำลายบัตรออกเสียงโดยไม่มีอำนาจกระทำได้หรือจงใจกระทำด้วยประการใด ๆ ให้บัตรออกเสียงชำรุด หรือเสียหาย หรือให้เป็นบัตรเสีย หรือกระทำด้วยประการใดแก่บัตรเสียให้เป็นบัตรที่ใช้ได้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำตามวรรคหนึ่งเป็นเจ้าพนักงานหรือเป็นผู้มีหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการออกเสียง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท และให้ศาลสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งมีกำหนดสิบปี

มาตรา ๗๕ ผู้ใดทำลายเครื่องลงคะแนนออกเสียงอิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ออกเสียงอิเล็กทรอนิกส์ หรือข้อมูลการลงคะแนนออกเสียงอิเล็กทรอนิกส์โดยไม่มีอำนาจกระทำได้ หรือจงใจกระทำด้วยประการใด ๆ ให้เครื่องลงคะแนนออกเสียงอิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ออกเสียงอิเล็กทรอนิกส์ หรือข้อมูลการลงคะแนนออกเสียงอิเล็กทรอนิกส์ ชำรุด หรือเสียหาย หรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการลงคะแนนออกเสียงอิเล็กทรอนิกส์ ให้ผิดไปจากความเป็นจริง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำตามวรรคหนึ่งเป็นเจ้าพนักงานหรือเป็นผู้มีหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการออกเสียง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท และให้ศาลสั่ง เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งมีกำหนดสิบปี

มาตรา ๗๖ ผู้ใดกระทำการในระหว่างเวลาเปิดการลงคะแนนออกเสียง ดังต่อไปนี้

(๑) ออกเสียงหรือพยายามออกเสียงประชามติ โดยรู้อยู่แล้วว่าตนเป็นผู้ไม่มีสิทธิออกเสียง ในหน่วยออกเสียงนั้น

(๒) ใช้บัตรอื่นที่มีใช้บัตรออกเสียงมาออกเสียงประชามติ

(๓) นำบัตรออกเสียงออกไปจากที่ออกเสียง

(๔) นำบัตรออกเสียงหรือข้อมูลการออกเสียงที่ลงคะแนนออกเสียงแล้วแสดงต่อผู้อื่นเพื่อให้ ผู้อื่นทราบว่าได้ออกเสียงอย่างใดอย่างหนึ่งหรือไม่ออกเสียงโดยไม่มีอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมาย

(๕) ทำเครื่องหมายเพื่อเป็นที่สังเกตโดยวิธีใดไว้ที่บัตรออกเสียงเพื่อให้ผู้อื่นรู้ว่า เป็นบัตรออกเสียงของตน หรือใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ใดบันทึกภาพบัตรออกเสียงหรือข้อมูล การออกเสียงที่ตนได้ลงคะแนนออกเสียงแล้ว

(๖) ขัดคำสั่งกรรมการประจำหน่วยที่สั่งให้ออกไปจากที่ออกเสียงเพราะเหตุที่ผู้นั้นขัดขวาง การออกเสียงตามมาตรา ๓๐

(๗) นำบัตรออกเสียงใส่ในหีบบัตรออกเสียงโดยไม่มีอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมายหรือกระทำการใด ในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียง เพื่อแสดงว่ามีผู้มาแสดงตนออกเสียงโดยผิดไปจากความจริง หรือ กระทำการใดอันเป็นเหตุให้มีบัตรออกเสียงเพิ่มขึ้นจากความจริง

(๘) กระทำการโดยไม่มีอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมายเพื่อมิให้ผู้มีสิทธิออกเสียงสามารถใช้สิทธิได้ หรือขัดขวางหรือหน่วงเหนี่ยวมิให้ผู้มีสิทธิออกเสียงไป ณ ที่ออกเสียง หรือเข้าไป ณ ที่ออกเสียง หรือมิให้ไปถึง ณ ที่ดังกล่าว ภายในกำหนดเวลาที่จะออกเสียงประชามติ

(๙) ก่อความวุ่นวายขึ้นในที่ออกเสียง หรือกระทำการใดอันเป็นการรบกวนหรือเป็นอุปสรรค แก่การออกเสียง

ผู้กระทำตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือ ปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และผู้กระทำตาม (๗) (๘) หรือ (๙) ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๗๗ ผู้ใดกระทำการ ดังต่อไปนี้

(๑) ขัดขวางเพื่อให้การออกเสียงไม่เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

(๒) ให้ เสนอให้หรือสัญญาว่าจะให้ หรือจัดเตรียมเพื่อให้ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นอันอาจคำนวณเป็นเงินได้แก่ผู้ใด เพื่อจะจูงใจให้ผู้มีสิทธิออกเสียงไม่ไปใช้สิทธิออกเสียง หรือออกเสียงอย่างใดอย่างหนึ่งหรือไม่ออกเสียง

(๓) หลอกลวง บังคับ ชูเชิญ หรือใช้อิทธิพลคุกคามเพื่อให้ผู้มีสิทธิออกเสียงไม่ไปใช้สิทธิออกเสียง หรือออกเสียงอย่างใดอย่างหนึ่งหรือไม่ออกเสียง หรือเพื่อให้สำคัญผิดในวัน เวลา ที่ออกเสียงหรือวิธีการออกเสียง

(๔) เปิด ทำลาย ทำให้เสียหาย ทำให้เปลี่ยนแปลง ทำให้สูญหาย ทำให้ไร้ประโยชน์ นำไป หรือขัดขวางการส่งซึ่งหีบบัตรออกเสียง หรือบัตรออกเสียง หรือเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียงที่คณะกรรมการประจำหน่วยได้จัดทำโดยไม่มีอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมาย ตั้งแต่เวลาที่ได้เปิดและปิดหีบบัตรออกเสียงที่ตั้งไว้เพื่อการลงคะแนนออกเสียง หรือภายหลังที่ได้ปิดหีบบัตรออกเสียงนั้นเพื่อรักษาไว้เมื่อการออกเสียงได้เสร็จสิ้นแล้ว

(๕) เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่จะออกเสียงประชามติอันเป็นเท็จ

(๖) เล่นหรือจัดให้มีการเล่นการพนันขึ้นต่อใด ๆ อันมีผลเป็นการจูงใจให้ผู้มีสิทธิออกเสียงไม่ไปใช้สิทธิออกเสียง หรือออกเสียงอย่างใดอย่างหนึ่งหรือไม่ออกเสียง

(๗) เรียก รับ หรือยอมจะรับเงิน ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่น เพื่อจะไม่ไปใช้สิทธิออกเสียง หรือออกเสียงอย่างใดอย่างหนึ่งหรือไม่ออกเสียง

(๘) ขाय จำหน่าย จ่ายแจก หรือจัดเลี้ยงสุราทุกชนิด ในเขตออกเสียงระหว่างเวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา ของวันก่อนวันออกเสียงหนึ่งวันจนถึงเวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา ของวันออกเสียง

ผู้ใดกระทำตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท และผู้กระทำตาม (๕) (๖) หรือ (๗) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ทั้งนี้ ศาลอาจสั่งให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งมีกำหนดไม่เกินห้าปีด้วยก็ได้

ผู้ใดกระทำตาม (๘) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่ผู้ฝ่าฝืนตาม (๗) เป็นผู้รับหรือยอมจะรับเงิน ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ถ้าได้แจ้งถึงการกระทำดังกล่าวต่อคณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายก่อนหรือในวันออกเสียง ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษและไม่ต้องถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

มาตรา ๗๘ ห้ามมิให้ผู้ใดจัดยานพาหนะนำผู้มีสิทธิออกเสียงไปยังที่ออกเสียงเพื่อการออกเสียงหรือนำกลับไปที่ออกเสียงโดยไม่ต้องเสียค่าโดยสารยานพาหนะหรือค่าจ้างซึ่งต้องเสียตามปกติ เว้นแต่เป็นการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐที่จัดยานพาหนะเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้มีสิทธิออกเสียงตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

ผู้ใดฝ่าฝืนวรรคหนึ่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๙ ผู้ใดเผยแพร่ผลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการออกเสียงในระหว่างเวลาเจ็ดวันก่อนวันออกเสียงจนถึงสิ้นสุดเวลาออกเสียงในวันออกเสียง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๐ ผู้ใดทรงรังควานผู้มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนออกเสียงอย่างใดอย่างหนึ่งหรือไม่มาใช้สิทธิออกเสียง ตั้งแต่เวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา ของวันก่อนวันออกเสียงหนึ่งวันจนถึงสิ้นสุดเวลาออกเสียง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๑ กรรมการประจำหน่วยผู้ใดใช้สิทธิของผู้อื่นในการลงคะแนนออกเสียง หรือจงใจนับบัตรออกเสียงหรือคะแนนออกเสียง หรือรวมคะแนนออกเสียงให้ผิดไปจากความจริง หรือกระทำความผิดประการใด ๆ โดยมีได้มีอำนาจกระทำโดยชอบด้วยกฎหมายให้บัตรออกเสียงชำรุดหรือเสียหายหรือให้เป็นบัตรเสีย หรือกระทำการด้วยประการใดแก่บัตรเสียเพื่อให้เป็นบัตรที่ใช้ได้ หรืออ่านบัตรออกเสียงให้ผิดไปจากความจริง หรือทำรายงานการออกเสียงไม่ตรงความจริง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท และให้ศาลสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งมีกำหนดสิบปี

มาตรา ๘๒ ผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามมาตรา ๑๖ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๘๓ ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาว่าผู้ใดทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หากคณะกรรมการร้องต่อศาลว่าการกระทำความผิดนั้นเป็นผลให้ต้องมีการออกเสียงใหม่ในหน่วยออกเสียงใด ให้ศาลมีคำพิพากษาว่าผู้นั้นต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายสำหรับการออกเสียงในหน่วยออกเสียงที่เป็นเหตุให้คณะกรรมการสั่งให้ต้องมีการออกเสียงใหม่นั้นด้วย โดยให้ศาลพิจารณาจากหลักฐานค่าใช้จ่ายที่คณะกรรมการเสนอต่อศาล

มาตรา ๘๔ ในกรณีที่ศาลสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งผู้ใดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีผลทันที และนับระยะเวลานับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งหรือคำพิพากษา เว้นแต่ศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาจะมีคำสั่งหรือคำพิพากษาเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๘๕ ผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้นอกราชอาณาจักร จะต้องรับโทษในราชอาณาจักร และการกระทำของผู้เป็นตุลาการ ผู้สนับสนุน หรือผู้ใช้ให้กระทำความผิดนั้น แม้จะกระทำนอกราชอาณาจักร ให้ถือว่าตุลาการ ผู้สนับสนุน หรือผู้ใช้ให้กระทำความผิดนั้น ได้กระทำในราชอาณาจักร

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการออกเสียงประชามติให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. ๒๕๖๔

ความเป็นมา

พระราชบัญญัติว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. ๒๕๖๔ มีหลักการ คือ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการออกเสียงประชามติ เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองระบอบประชาธิปไตย ให้เกิดขึ้นอย่างแท้จริง โดยประชาชนจะสามารถแสดงเจตจำนงผ่านการออกเสียงประชามติ ทั้งกรณีการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญและการตัดสินใจของคณะรัฐมนตรีเพื่อหาข้อมูลในประเด็นปัญหาที่มีความสำคัญ อันเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่ได้รับการรับรองโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. ๒๕๖๔ โดยคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอต่อประธานรัฐสภา เมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ซึ่งเป็นร่างพระราชบัญญัติที่จะตราขึ้นเพื่อดำเนินการตามหมวด ๑๖ การปฏิรูปประเทศ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. ในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันอังคารที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๔ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวสาระสำคัญมีดังนี้

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๘ ตอนที่ ๕๙ ก วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๔ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการออกเสียงประชามติให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. ๒๕๖๔ แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๙ หมวด มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๘๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. ๒๕๕๒ (มาตรา ๓)

๒. กำหนดนิยามความหมายของคำว่า การออกเสียงประชามติ สิทธิออกเสียงประชามติ ผู้มีสิทธิออกเสียงประชามติ วันที่กำหนดให้เป็นวันออกเสียงประชามติ เขตออกเสียงประชามติ หน่วยออกเสียงประชามติ ที่ออกเสียงประชามติ ที่บัตรออกเสียงประชามติ บัตรออกเสียง คะแนนออกเสียงประชามติ จังหวัดซึ่งหมายความรวมถึงกรุงเทพมหานครด้วย คณะกรรมการการเลือกตั้ง กรรมการ เลขาธิการ ผู้ตรวจการเลือกตั้ง ผู้อำนวยการเลือกตั้งประจำจังหวัด เจ้าพนักงานผู้ดำเนินการออกเสียง คณะกรรมการประจำเขต กรรมการประจำเขต คณะกรรมการประจำหน่วย กรรมการประจำหน่วย สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการเสียงเลือกตั้ง (มาตรา ๔)

๓. กำหนดให้การแจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลใดเป็นการเฉพาะ ถ้าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลนั้น ณ ภูมิลำเนาหรือที่อยู่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรให้ถือว่าการแจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารนั้นชอบด้วยกฎหมาย

ตามพระราชบัญญัติแล้ว รวมถึงการประกาศหรือการเผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปให้ถือว่า การประกาศหรือเผยแพร่ในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรือระบบหรือวิธีการอื่นที่ประชาชนทั่วไปสามารถ เข้าถึงได้โดยสะดวกให้ถือว่าเป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว (มาตรา ๕)

๔. กำหนดให้ประธานกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๘)

๕. กำหนดให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีหน้าที่และอำนาจจัดและควบคุมดูแลการออกเสียง ให้เป็นไปโดยสุจริต เทียงธรรม เสรี เสมอภาค และชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งการออกเสียงตามพระราชบัญญัตินี้ มีดังต่อไปนี้

๕.๑ การออกเสียงเกี่ยวกับการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญตามที่มิบทบัญญัติกำหนดไว้ใน รัฐธรรมนูญ

๕.๒ การออกเสียงกรณีเมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นว่ามีความเหตุอันสมควร

๕.๓ การออกเสียงตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องมีการออกเสียง

๕.๔ การออกเสียงในกรณีที่รัฐสภาได้พิจารณาและมีมติเห็นว่าเป็นเรื่องที่มีเหตุสมควรที่จะให้มีการออกเสียงและได้แจ้งเรื่องให้คณะรัฐมนตรีดำเนินการ

๕.๕ การออกเสียงกรณีประชาชนเข้าชื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อให้ความเห็นชอบในการออกเสียงตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

การออกเสียงในเรื่องที่มีผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนตามที่รัฐธรรมนูญได้รับรองไว้ จะกระทำมิได้ (มาตรา ๙)

๖. กรณีการออกเสียงประชามติเป็นเรื่องเกี่ยวกับการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๙ (๑) และต้องจัดให้มีการออกเสียงตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้ประธานรัฐสภาแจ้งให้นายกรัฐมนตรีทราบ และให้นายกรัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้มีการออกเสียงประชามติตามวันที่กำหนดตามที่ได้หารือร่วมกับคณะกรรมการ ซึ่งต้องไม่เร็วกว่าเก้าสิบวันและไม่ช้ากว่าหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากประธานรัฐสภา (มาตรา ๑๐)

๗. กำหนดให้การออกเสียงให้ใช้วิธีการลงคะแนนออกเสียงโดยตรงและลับ ซึ่งการออกเสียงให้กระทำโดยใช้บัตรออกเสียง หรือคณะกรรมการอาจกำหนดให้กระทำโดยวิธีลงคะแนนออกเสียงทางไปรษณีย์ หรือออกเสียงโดยเครื่องลงคะแนนออกเสียงอิเล็กทรอนิกส์ หรือทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือโดยวิธีอื่น และวิธีนั้นจะต้องสามารถป้องกันการทุจริตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประชาชนเข้าถึงได้โดยสะดวก และอาจใช้วิธีลงคะแนนวิธีใดวิธีหนึ่งหรือหลายวิธี และใช้ในเขตออกเสียงใดออกเสียงหนึ่งหรือหลายเขตออกเสียง ทั้งนี้ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๑๒)

๘. การออกเสียงต้องมีผู้มาใช้สิทธิออกเสียงเป็นจำนวนกึ่งหนึ่งของผู้มีสิทธิออกเสียงและมีจำนวนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของผู้มาใช้สิทธิออกเสียงในเรื่องที่จัดทำประชามติขึ้น จึงจะถือว่าผู้มีข้อยุติในเรื่องที่จัดทำประชามติ (มาตรา ๑๓)

๙. การจัดทำประชามติที่เกี่ยวกับการออกเสียงประชามติเป็นเรื่องเกี่ยวกับการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๑๐ กำหนดให้คณะกรรมการเผยแพร่ร่างรัฐธรรมนูญและสาระสำคัญของร่างรัฐธรรมนูญโดยสรุปที่ได้รับจากประธานรัฐสภาแจ้งให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป และอย่างน้อยต้องมีการเผยแพร่ผ่านทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและประกาศในราชกิจจานุเบกษาภายในสิบห้าวันนับแต่วันประกาศให้มีการออกเสียงรวมทั้งจัดทำให้มีเอกสารเผยแพร่ข้อมูลส่งให้เจ้าบ้านทราบไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนวันออกเสียงและเผยแพร่ทางสถานีวิทยุกระจายเสียงหรือสถานีวิทยุโทรทัศน์ของรัฐด้วย โดยจะต้องมุ่งเน้นให้ประชาชนมีความรู้

ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องที่จะมีการออกเสียงและไม่มีลักษณะเป็นการชักนำให้ผู้มีสิทธิออกเสียงเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบเกี่ยวกับเรื่องที่จะมีการออกเสียงประชามตินั้น (มาตรา ๑๔)

๑๐. กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบในเรื่องที่จะจัดทำประชามติดำเนินการจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดข้อเรื่องที่จะจัดทำประชามติ สำคัญ ขั้นตอนและระยะเวลาในการดำเนินการจัดทำข้อมูลในเรื่องที่จะทำประชามติ ประมาณค่าใช้จ่าย และประโยชน์ได้เสียที่อาจเกิดขึ้นกับประเทศชาติ ท้องถิ่น หรือประชาชน รวมถึงมาตรการป้องกันแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินการพร้อมสรุปเปรียบเทียบข้อดีข้อเสีย ให้คณะกรรมการเผยแพร่ข้อมูลแจ้งให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป (มาตรา ๑๕)

๑๑. เมื่อได้ประกาศกำหนดวันออกเสียงแล้ว ให้คณะกรรมการเผยแพร่กระบวนการและขั้นตอนการออกเสียงให้ผู้มีสิทธิออกเสียงได้ทราบอย่างทั่วถึง (มาตรา ๑๖)

๑๒. กำหนดให้ประชาชน พรรคการเมือง องค์กรเอกชน และกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมย่อมมีสิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญในการจัดกิจกรรมรณรงค์เพื่อการออกเสียงได้โดยเสรี เสมอภาค และเท่าเทียมกันตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๑๗)

๑๓. กำหนดให้การออกเสียงประชามติให้ใช้เขตจังหวัดเป็นเขตออกเสียง และให้ถือว่าหน่วยเลือกตั้งที่กำหนดตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งทั่วไปครั้งสุดท้ายก่อนวันออกเสียงเป็นหน่วยออกเสียงและที่ออกเสียงตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๑๘ – มาตรา ๑๙)

๑๔. กำหนดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นผู้มีสิทธิออกเสียงและมีหน้าที่ไปใช้สิทธิออกเสียงอย่างอิสระ และ กำหนดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้มีสิทธิออกเสียง (มาตรา ๒๐ – มาตรา ๒๑)

๑๕. กรณีผู้มีสิทธิออกเสียงไม่สามารถไปใช้สิทธิออกเสียงได้เนื่องจากมีเหตุอันควรให้ทำหนังสือหรือดำเนินการวิธีอื่นเพื่อชี้แจงเหตุดังกล่าวไปยังต่อคณะกรรมการ หรือจัดส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนหรือโดยวิธีทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ และแจ้งเหตุดังกล่าวก่อนวันออกเสียงจะไม่เป็นการตัดสิทธิผู้มีสิทธิออกเสียงนั้น (มาตรา ๒๒)

๑๖. ผู้มีสิทธิออกเสียงผู้ใดที่ไม่ไปใช้สิทธิออกเสียงและมีได้แจ้งเหตุที่ไม่อาจไปใช้สิทธิออกเสียง ผู้นั้นจะถูกจำกัดสิทธิตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๒๔)

๑๗. กำหนดให้คณะกรรมการประจำเขตมีประกาศกำหนดวันออกเสียง จัดทำบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงแต่ละหน่วยออกเสียงและปิดประกาศไว้ ณ ที่ออกเสียงหรือบริเวณใกล้เคียงที่ออกเสียง ซึ่งเป็นสถานที่ที่ประชาชนสะดวกในการตรวจสอบก่อนวันออกเสียงไม่น้อยกว่ายี่สิบห้าวัน (มาตรา ๒๕)

๑๘. กรณีผู้ใดพบเห็นว่าผู้ไม่มีสิทธิออกเสียงมีรายชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียง หรือเจ้าบ้านผู้ใดพบเห็นว่าในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงปรากฏชื่อบุคคลอื่นอยู่ในทะเบียนบ้านของตน ให้ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการประจำเขตก่อนวันออกเสียงไม่น้อยกว่าสิบวันเพื่อยกชื่อผู้ซึ่งไม่มีสิทธิออกเสียงนั้นออกจากบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียง (มาตรา ๒๗)

๑๙. กำหนดให้ในการออกเสียงแต่ละครั้งแต่งตั้งคณะกรรมการประจำเขตไม่เกินห้าคนและให้ผู้อำนวยความสะดวกการเลือกตั้งประจำจังหวัดเป็นผู้อำนวยความสะดวกการออกเสียงประจำเขตออกเสียง โดยมีหน้าที่และอำนาจในเขตออกเสียงตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด (มาตรา ๒๙)

๒๐. กำหนดให้คณะกรรมการประจำเขตหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการประจำเขตมอบหมายแต่งตั้งผู้มีสิทธิออกเสียงเป็นเจ้าพนักงานผู้ดำเนินการออกเสียง เป็นคณะกรรมการประจำหน่วยมีหน้าที่เกี่ยวกับการลงคะแนนเสียงในที่ออกเสียงและนับคะแนนออกเสียงของหน่วยออกเสียงแต่ละแห่ง และเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย มีหน้าที่รักษาความปลอดภัยและสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประจำหน่วย (มาตรา ๓๐)

๒๑. กรณีกำหนดให้มีการลงคะแนนออกเสียงด้วยบัตรออกเสียงให้คณะกรรมการจัดให้มีหีบบัตรออกเสียงและบัตรออกเสียงให้เพียงพอตามความจำเป็น มีหีบบัตรที่มีลักษณะและขนาดเดียวกัน บัตรออกเสียงและวิธีออกเสียง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๓๗)

๒๒. การลงคะแนนออกเสียงในบัตรออกเสียงให้ผู้มีสิทธิออกเสียงทำเครื่องหมายกากบาทในช่องทำเครื่องหมายแสดงความคิดเห็น และกรณีไม่ประสงค์จะแสดงความคิดเห็นให้ทำเครื่องหมายกากบาทในช่องทำเครื่องหมายไม่แสดงความคิดเห็น ซึ่งในวันออกเสียงให้เปิดการลงคะแนนออกเสียงตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๑๗.๐๐ นาฬิกา (มาตรา ๓๘ – มาตรา ๓๙)

๒๓. ผู้มีสิทธิออกเสียงซึ่งอยู่นอกเขตจังหวัดที่ตนมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน หรือผู้มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านเป็นเวลาน้อยกว่าเก้าสิบวันนับถึงวันออกเสียง จะต้องไปลงคะแนนออกเสียงในหน่วยออกเสียงที่อยู่นอกเขตออกเสียงในวันออกเสียงได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด และให้มีสิทธิออกเสียงได้เพียงแห่งเดียว แต่หากผู้มีสิทธิออกเสียงซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยออกเสียงอื่นที่มีใช้หน่วยออกเสียงที่ตนมีสิทธิออกเสียง ให้สามารถลงคะแนนเสียงในหน่วยออกเสียงที่ตนต้องปฏิบัติหน้าที่ได้ (มาตรา ๔๐ – มาตรา ๔๑)

๒๔. ในการเริ่มเปิดให้มีการออกเสียงให้คณะกรรมการประจำหน่วยนับจำนวนบัตรออกเสียงทั้งหมดของหน่วยนั้นและปิดประกาศจำนวนบัตรออกเสียงทั้งหมดในที่เปิดเผย และเมื่อถึงเวลาเปิดการลงคะแนนออกเสียงให้คณะกรรมการประจำหน่วยเปิดหีบบัตรออกเสียงในที่เปิดเผยเพื่อแสดงเห็นว่าเป็นหีบเปล่าและให้ปิดหีบบัตรออกเสียงตามวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดและบันทึกการดำเนินการดังกล่าวและมีผู้มีสิทธิออกเสียงไม่น้อยกว่าสองคนซึ่งอยู่ในที่ออกเสียงในขณะนั้นลงลายมือชื่อในบันทึกนั้นด้วย เว้นแต่ไม่มีผู้มีสิทธิออกเสียงอยู่ในขณะนั้น (มาตรา ๔๒)

๒๕. กำหนดให้ผู้มีสิทธิออกเสียงซึ่งประสงค์จะลงคะแนนออกเสียงนำบัตรประชาชนหรือบัตรหรือหลักฐานอื่นใดที่ทางราชการหรือหน่วยงานของรัฐออกให้ที่มีรูปถ่ายและมีหมายเลขบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ถือบัตรไปแสดงตนต่อคณะกรรมการประจำหน่วย แล้วให้คณะกรรมการประจำหน่วยมอบบัตรออกเสียงให้แก่ผู้นั้นเพื่อลงคะแนนเสียง หากบัตรประจำตัวประชาชนแม้จะหมดอายุแล้วก็ให้ใช้แสดงตนได้ (มาตรา ๔๓)

๒๖. กำหนดให้คณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายจัดให้มีการอำนวยความสะดวกในการออกเสียงของผู้มีสิทธิออกเสียงซึ่งเป็นคนพิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้สูงอายุไว้เป็นพิเศษ ซึ่งการให้ความช่วยเหลือดังกล่าวต้องทำให้บุคคลนั้นสามารถลงคะแนนเสียงด้วยตนเอง เว้นแต่ลักษณะทางกรณีมีลักษณะทางกายภาพที่ไม่สามารถทำเครื่องหมายได้โดยให้บุคคลอื่นเป็นผู้กระทำการแทนได้โดยความยินยอมและเป็นไปตามเจตนาของผู้พิการหรือทุพพลภาพหรือผู้สูงอายุนั้น ก็ให้ถือว่าเป็นการลงคะแนนเสียงโดยตรงและลับ (มาตรา ๔๔)

๒๗. กำหนดให้คณะกรรมการประจำหน่วยประกาศปิดการลงคะแนนเสียงเมื่อถึงเวลาปิดการลงคะแนนเสียงแล้ว แต่กรณีผู้มีสิทธิออกเสียงซึ่งประสงค์จะลงคะแนนปรากฏตัวในที่ออกเสียงก่อนเวลาปิดการลงคะแนนเสียงแต่ยังไม่ได้แสดงตนหรือรับบัตรออกเสียง ให้ผู้มีสิทธิออกเสียงนั้นมีสิทธิลงคะแนนเสียงและเมื่อผู้มีสิทธิออกเสียงนั้นลงคะแนนเสร็จแล้ว ให้คณะกรรมการประจำหน่วยประกาศปิดการลงคะแนนเสียง (มาตรา ๔๕)

๒๘. กรณีที่หน่วยออกเสียงใดไม่สามารถกระทำการให้ลงคะแนนออกเสียงได้เนื่องจากเกิดเหตุจลาจล อุทกภัย อัคคีภัย เหตุสุดวิสัย หรือเหตุจำเป็นอย่างอื่น ถ้าเหตุดังกล่าวเกิดขึ้นก่อนวันออกเสียงให้คณะกรรมการประจำเขตกำหนดที่ออกเสียงใหม่ แต่ถ้าไม่อาจกำหนดที่ออกเสียงใหม่ได้ให้ประกาศงดการออกเสียงในหน่วยออกเสียงนั้นแล้วรายงานต่อคณะกรรมการทราบโดยเร็ว (มาตรา ๔๖)

๒๙. กรณีที่คณะกรรมการกำหนดให้มีการลงคะแนนเสียงทางไปรษณีย์ได้ให้ผู้ที่ใช้สิทธิออกเสียงทางไปรษณีย์ยื่นคำขอต่อคณะกรรมการประจำเขตภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนดและเมื่อผู้ใช้สิทธิลงคะแนนเสียงทางไปรษณีย์แล้วให้หมดสิทธิลงคะแนนออกเสียงในหน่วยออกเสียงที่ตนมีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงในหน่วยออกเสียงนั้น (มาตรา ๔๗)

๓๐. กรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควรให้มีการลงคะแนนเสียงทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้ผู้ที่ใช้สิทธิออกเสียงทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศยื่นคำขอต่อคณะกรรมการประจำเขตภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนดและเมื่อผู้ใช้สิทธิแล้วให้ผู้มีสิทธิออกเสียงนั้นหมดสิทธิลงคะแนนออกเสียงในหน่วยออกเสียงที่ตนมีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงของหน่วยนั้น (มาตรา ๔๙ – ๕๒)

๓๑. การลงคะแนนออกเสียงนอกราชอาณาจักรให้ผู้มีสิทธิออกเสียงซึ่งมีถิ่นที่อยู่นอกราชอาณาจักรจะขอลงทะเบียนเพื่อใช้สิทธิออกเสียง ณ ประเทศที่ตนมีถิ่นที่อยู่ก็ได้โดยอาจลงคะแนนเสียงในสถานที่ลงคะแนน หรือการลงคะแนนออกเสียงทางไปรษณีย์ หรือลงคะแนนเสียงโดยเครื่องลงคะแนนออกเสียงอิเล็กทรอนิกส์ หรือทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือโดยวิธีอื่นก็ได้ ตามที่คณะกรรมการกำหนดและให้พิจารณาตามความเหมาะสมของประเทศนั้น (มาตรา ๕๓ – มาตรา ๕๗)

๓๒. ในการนับคะแนนเมื่อได้ดำเนินการตามมาตรา ๔๕ แล้ว เมื่อถึงกำหนดเวลาปิดลงคะแนนออกเสียงให้คณะกรรมการประจำหน่วยปิดหีบบัตรออกเสียงต่อหน้าประชาชนที่อยู่ ณ ที่ออกเสียงแล้วดำเนินการนับคะแนนออกเสียงโดยเปิดเผยติดต่อกันจนเสร็จสิ้น และห้ามมิให้เลื่อนหรือประวิงการนับคะแนนออกเสียง (มาตรา ๕๘ – มาตรา ๕๙)

๓๓. ในการนับคะแนนออกเสียงหากปรากฏว่ามีบัตรเสียให้แยกบัตรเสียออกไว้ต่างหากและห้ามมิให้นับบัตรเสียเป็นคะแนนออกเสียงไม่ว่ากรณีใด โดยกำหนดลักษณะของบัตรเสียได้แก่

๓๓.๑ บัตรปลอม

๓๓.๒ บัตรที่มีใช้บัตรที่กรรมการประจำหน่วยออกให้

๓๓.๓ บัตรที่ทำเครื่องหมายเพื่อเป็นที่สังเกต หรือข้อความใด ๆ ลงในบัตรออกเสียง นอกจากเครื่องหมายในการลงคะแนนเสียง เว้นแต่เป็นการกระทำโดยชอบด้วยกฎหมายของเจ้าพนักงานผู้ดำเนินการออกเสียง

๓๓.๔ บัตรที่มีได้ทำเครื่องหมายลงคะแนนออกเสียง

๓๓.๕ บัตรที่ทำเครื่องหมายลงคะแนนออกเสียงนอกช่อง “ทำเครื่องหมาย”

๓๓.๖ บัตรที่ทำเครื่องหมายลงคะแนนออกเสียงในช่อง “ทำเครื่องหมาย” เกินหนึ่งเครื่องหมาย

๓๓.๗ บัตรที่มีลักษณะตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดว่าเป็นบัตรเสีย

เมื่อปรากฏบัตรเสียให้คณะกรรมการประจำหน่วยสลักหลังในบัตรเสียว่า “เสีย” พร้อมทั้งระบุเหตุผลว่าเป็นบัตรเสียเพราะเหตุใด และลงลายมือชื่อกำกับไว้ไม่น้อยกว่าสองคน (มาตรา ๖๐ – มาตรา ๖๒)

๓๔. เมื่อนับคะแนนออกเสียงเสร็จแล้ว ให้คณะกรรมการประจำหน่วยนำบัตรออกเสียงของผู้มาใช้สิทธิออกเสียงทั้งหมดใส่ไว้ในหีบบัตรออกเสียงพร้อมทั้งรายงานผลการนับคะแนนเสียงแล้วปิดหีบบัตรออกเสียงจัดส่งให้คณะกรรมการประจำเขตตามวิธีที่คณะกรรมการกำหนด และให้นำรายงานผลการนับคะแนนออกเสียงปิดประกาศไว้ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป ณ ที่ออกเสียง (มาตรา ๖๓)

๓๕. หากปรากฏว่าผลการนับคะแนนออกเสียงมีจำนวนผู้มาใช้สิทธิออกเสียงไม่ตรงกับจำนวนบัตรออกเสียงที่ใช้ลงคะแนนออกเสียงหรือไม่ตรงกับคะแนนออกเสียงที่นับได้ ให้คณะกรรมการประจำหน่วยดำเนินการตรวจสอบและหากตรวจสอบแล้วยังไม่ตรงกันอีกหรือไม่สามารถตรวจสอบได้ให้รายงานต่อคณะกรรมการประจำเขตพร้อมเหตุผลและนำส่งหีบบัตรออกเสียงพร้อมวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการออกเสียงแก่

คณะกรรมการประจำเขต ซึ่งหากคณะกรรมการพิจารณาสั่งให้มีการนับคะแนนเสียงใหม่หรือให้มีการออกเสียงใหม่ในหน่วยออกเสียงนั้นและเห็นว่าจำนวนผู้มาแสดงตนของหน่วยนั้นไม่เปลี่ยนแปลงผลการออกเสียง คณะกรรมการจะไม่สั่งให้มีการนับคะแนนออกเสียงใหม่หรือไม่สั่งให้มีการออกเสียงใหม่ในหน่วยออกเสียงนั้นก็ได้ (มาตรา ๖๔)

๓๖. กรณีการนับคะแนนออกเสียง ณ ที่ออกเสียงใดไม่สามารถกระทำได้หรือไม่สามารถทำการนับคะแนนออกเสียงได้จนเสร็จสิ้น อันเนื่องมาจากเกิดการจลาจล อุทกภัย อัคคีภัย เหตุสุดวิสัย หรือเหตุอย่างอื่นที่อาจมีผลต่อความปลอดภัยหรือเป็นอุปสรรคต่อการนับคะแนนเสียง ให้คณะกรรมการประจำหน่วยออกเสียงประกาศตนับคะแนนออกเสียงแล้วรายงานต่อคณะกรรมการประจำเขต ซึ่งให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดวันเวลา และนับคะแนนออกเสียงต่อไปโดยเร็ว และกำหนดสถานที่นับคะแนนออกเสียงในสถานที่อื่นใดที่เห็นว่าสมควรที่มีใช้ที่ออกเสียงเดิมก็ได้ (มาตรา ๖๕)

๓๗. การนับคะแนนออกเสียงนอกราชอาณาจักรให้ดำเนินการนับคะแนนออกเสียง ณ สถานเอกอัครราชทูต หรือสถานกงสุลใหญ่ หรือสถานที่ที่คณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายกำหนดภายในสี่สิบแปด ชั่วโมงหลังปิดการลงคะแนนในวันออกเสียงในราชอาณาจักร (มาตรา ๖๖)

๓๘. กำหนดให้คณะกรรมการประจำเขตรวมผลคะแนนออกเสียงจากทุกหน่วยออกเสียงภายในเขตออกเสียงและที่ออกเสียงนอกเขตจังหวัดเพื่อรายงานผลรวมคะแนนออกเสียงให้คณะกรรมการทราบโดยเร็วและต้องไม่ช้ากว่าวันถัดจากวันออกเสียงหรือวันที่คณะกรรมการขยายให้ ซึ่งคณะกรรมการอาจดำเนินการให้มีการรายงานผลการนับคะแนนอย่างไม่เป็นทางการได้ (มาตรา ๖๗)

๓๙. การประกาศผลการออกเสียงเมื่อนับคะแนนออกเสียงเสร็จเรียบร้อยแล้วและพ้นระยะเวลาคัดค้าน ให้คณะกรรมการประกาศผลการออกเสียงและจำนวนผู้มาใช้สิทธิออกเสียงในราชกิจจานุเบกษาและรายงานให้นายกรัฐมนตรีและประธานรัฐสภาทราบโดยเร็ว และกรณีปรากฏการออกเสียงหน่วยใดที่ไม่สามารถกระทำได้หรือปรากฏว่ามีจำนวนผู้มาใช้สิทธิไม่ตรงกับจำนวนบัตรออกเสียง หรือมีการคัดค้านแล้วและกรณีดังกล่าวไม่เปลี่ยนแปลงผลการออกเสียง ก็ให้คณะกรรมการสามารถประกาศผลการออกเสียงในราชกิจจานุเบกษาและรายงานให้นายกรัฐมนตรีและประธานรัฐสภาทราบได้ (มาตรา ๖๗ – มาตรา ๖๙)

๔๐. กรณีปรากฏว่าการออกเสียงในทุกหน่วยออกเสียงหรือบางหน่วยออกเสียงมิได้เป็นไปโดยสุจริตหรือเที่ยงธรรม ไม่ว่าจะมิผู้ร้องเรียนหรือคัดค้านหรือไม่ให้คณะกรรมการดำเนินการไต่สวนและวินิจฉัยโดยเร็ว ซึ่งหากปรากฏว่าการออกเสียงนั้นมิได้เป็นไปโดยสุจริตหรือเที่ยงธรรมให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้มีการออกเสียงหรือการนับคะแนนออกเสียงใหม่ในทุกหน่วยออกเสียงหรือบางหน่วยออกเสียงก็ได้แต่ต้องดำเนินการให้มีขึ้นไม่ช้ากว่าสามสิบวันนับแต่วันออกเสียง ซึ่งหากกรณีการออกเสียงใหม่หรือการนับคะแนนเสียงใหม่ไม่ทำให้ผลการออกเสียงเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการอาจมีมติไม่ให้มีการออกเสียงหรือนับคะแนนเสียงใหม่ก็ได้ และสำหรับผู้มีสิทธิออกเสียงในหน่วยออกเสียงใดที่ตนมีสิทธิออกเสียงเห็นว่าการเกิดความไม่สุจริตหรือเที่ยงธรรมขึ้นมีสิทธิยื่นคำคัดค้านต่อคณะกรรมการโดยให้แจ้งเหตุหรือหลักฐานพอสมควรซึ่งดำเนินการในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่การลงคะแนนเสียงประชามติสิ้นสุดลง และในระหว่างให้มีการดำเนินการออกเสียงใหม่หรือนับคะแนนเสียงใหม่ให้รอการประกาศผลออกเสียงไว้ก่อนจนกว่าจะรู้ผลการออกเสียงใหม่หรือการนับคะแนนเสียงใหม่ (มาตรา ๗๐)

๔๑. กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีหน้าที่หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ห้ามใช้ตำแหน่งหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นเหตุให้การออกเสียงไม่เป็นไปโดยสุจริตหรือเที่ยงธรรม (มาตรา ๗๑)

๕๒. กำหนดความผิดและบทกำหนดโทษแก่ผู้ฉ้อฉลและกระทำความผิดแห่งพระราชบัญญัตินี้ต้อง
ระวางโทษตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๗๑ – มาตรา ๘๕

จุฬาพัฒน์ ช่างเกตุ / จัดทำ

พระราชบัญญัติ

วิธีพิจารณาคดีอาญา (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๔

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔

เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้
เพื่อกำหนดหน้าที่และอำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐในกระบวนการพิจารณาคดีอาญาซึ่งสอดคล้องกับ
หลักนิติธรรมอันเป็นประโยชน์ต่อการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้
สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ และมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓ บทบัญญัติหรือวิธีพิจารณาใดซึ่งพระราชบัญญัตินี้มิได้บัญญัติไว้โดยเฉพาะให้นำบทบัญญัติหรือวิธีพิจารณาแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กฎหมายว่าด้วยศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง หรือกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาลทหาร มาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ห้ามมิให้นำบทบัญญัติในหมวด ๓ วิธีพิจารณาในศาลชั้นต้น และหมวด ๔ อุทธรณ์และฎีกา แห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่คดีเยาวชนและครอบครัว ตามกฎหมายว่าด้วยศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “ยาเสพติด” “กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด” “ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด” และ “เจ้าพนักงาน” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ยาเสพติด” หมายความว่า ยาเสพติดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด

“กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด” หมายความว่า ประมวลกฎหมายยาเสพติด

“ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด” หมายความว่า ความผิดตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายยาเสพติด

“เจ้าพนักงาน” หมายความว่า เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. และพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการ ป.ป.ส.” “กรรมการ ป.ป.ส.” และ “เจ้าพนักงาน ป.ป.ส.” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด” และคำว่า “เจ้าพนักงาน” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๕๐

“คณะกรรมการ ป.ป.ส.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด

“กรรมการ ป.ป.ส.” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด

“เจ้าพนักงาน ป.ป.ส.” หมายความว่า เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาอาชญากรรม พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ให้ประธานศาลฎีกา นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ประธานศาลฎีกามีอำนาจออกระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา และนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม มีอำนาจออกกฎกระทรวงและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของตน

กฎกระทรวงหรือระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๒/๑ หน้าที่และอำนาจของกรรมการ ป.ป.ส. เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. มาตรา ๑๑/๑ มาตรา ๑๑/๒ มาตรา ๑๑/๓ มาตรา ๑๑/๔ มาตรา ๑๑/๕ มาตรา ๑๑/๖ และมาตรา ๑๑/๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาอาชญากรรม พ.ศ. ๒๕๕๐

“หมวด ๒/๑

หน้าที่และอำนาจของกรรมการ ป.ป.ส.

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และเจ้าพนักงาน ป.ป.ส.

มาตรา ๑๑/๑ เพื่อดำเนินการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ให้กรรมการ ป.ป.ส. เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด รองเลขาธิการ

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่ใด ๆ เพื่อตรวจค้นเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยตามสมควรว่ามียาเสพติด หรือมีบุคคลซึ่งมีเหตุอันควรสงสัยว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหลบซ่อนอยู่ หรือมีทรัพย์สินซึ่งมีไว้เป็นความผิด หรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้ ประกอบกับมีเหตุอันควรเชื่อว่าเนื่องจากการเน้นข่าวว่าจะเอาหมายค้นมาได้ บุคคลนั้นจะหลบหนีไป หรือทรัพย์สินนั้นจะถูกโยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนแปลงสภาพไปจากเดิม

(๒) ค้นบุคคลหรือยานพาหนะใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยตามสมควรว่ามียาเสพติดซุกซ่อนอยู่ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(๓) ค้นตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(๔) จับกุมบุคคลใด ๆ ที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(๕) ยึดหรืออายัดยาเสพติดที่มีไว้โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือทรัพย์สินอื่นใดที่ได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือที่ได้รับมาจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือที่อาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้

(๖) ยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นกรณีเร่งด่วน ก่อนดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สิน แล้วรายงานให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภายในเจ็ดวันเพื่อดำเนินการตาม (๗) ต่อไป

(๗) ตรวจสอบทรัพย์สิน ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน ตามที่คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ตามประมวลกฎหมายยาเสพติดหรือเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด มอบหมาย แล้วแต่กรณี

(๘) สอบสวนผู้ต้องหาในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(๙) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใด ๆ หรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยราชการใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชี ข้อมูล เอกสาร หรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อตรวจสอบหรือประกอบการพิจารณา

การใช้อำนาจตามวรรคหนึ่ง (๑) ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้ค้นปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ส. กำหนด และแสดงความบริสุทธิ์ก่อนการเข้าค้น รายงานเหตุผล และผลการตรวจค้นเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไป และบันทึกเหตุอันควรสงสัยตามสมควร

และเหตุอันควรเชื่อที่ทำให้สามารถเข้าคั่นได้เป็นหนังสือให้ไว้แก่ผู้ครอบครองเคหสถาน หรือสถานที่คั่น แต่ถ้าไม่มีผู้ครอบครองอยู่ ณ ที่นั้น ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้ค้นส่งมอบสำเนาหนังสือนั้นให้แก่ผู้ครอบครองดังกล่าวในทันทีที่กระทำได้ และหากเป็นการเข้าคั่นในเวลากลางคืนภายหลังพระอาทิตย์ตก เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้เป็นหัวหน้าในการเข้าคั่นต้องเป็นข้าราชการพลเรือนตำแหน่งประเภทบริหาร ตำแหน่งประเภทอำนวยการ ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป ตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับอาวุโสขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจตำแหน่งตั้งแต่สารวัตรหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือข้าราชการทหารตำแหน่งตั้งแต่ผู้บังคับกองร้อยหรือเทียบเท่าขึ้นไป

เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตำแหน่งใดหรือระดับใดจะมีหน้าที่และอำนาจตามที่ได้กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่งทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือจะต้องได้รับอนุมัติจากบุคคลใดก่อนดำเนินการ ให้เป็นไปตามที่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกำหนดด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ส. โดยทำเอกสารมอบหมายให้ไว้ประจำตัวเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้ได้รับมอบหมายนั้น

เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้ได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่ง ต้องแสดงเอกสารมอบหมายนั้นต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกครั้ง

ในการปฏิบัติการตามมาตรานี้ ให้กรรมการ ป.ป.ส. เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจัดทำรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรานี้เสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี โดยให้รายงานข้อเท็จจริงปัญหาอุปสรรค ปริมาณการปฏิบัติงานตามงบประมาณและกองทุนประจำปี และผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงานโดยละเอียด เพื่อให้คณะรัฐมนตรีเสนอรายงานดังกล่าวพร้อมข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

มาตรา ๑๑/๒ ในกรณีจำเป็นและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดเสพยาเสพติดในเคหสถาน สถานที่ใด ๆ หรือยานพาหนะ ให้กรรมการ ป.ป.ส. เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. มีอำนาจตรวจหรือทดสอบหรือสั่งให้รับการตรวจหรือทดสอบว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลนั้นมีสารเสพติดอยู่ในร่างกายหรือไม่

วิธีการตรวจหรือทดสอบตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่คณะกรรมการ ป.ป.ส. กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๑/๓ ในกรณีที่มีการยึดยาเสพติดตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น ไม่ว่าจะมีการฟ้องคดีต่อศาลหรือไม่ก็ตาม เมื่อได้มีการตรวจพิสูจน์ชนิดและปริมาณแล้วว่าเป็นยาเสพติด โดยบันทึกรายงานการตรวจพิสูจน์ไว้และให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่เป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ หรือประเภท ๓ หรือวัตถุออกฤทธิ์ ที่เหลือจากการตรวจพิสูจน์ ให้กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายทำลาย หรือนำไปใช้ประโยชน์ได้

(๒) กรณีที่เป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ หรือประเภท ๕ หรือสารระเหยที่เหลือจากการตรวจพิสูจน์ ให้พนักงานสอบสวนทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้

(๓) ภาชนะหรือหีบห่อบรรจุยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์ หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องที่ยึดไว้ ให้สถานตรวจพิสูจน์คืนพนักงานสอบสวน

การตรวจรับ การเก็บรักษา การทำลาย การนำไปใช้ประโยชน์ และการรายงาน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ส. กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๑/๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตามมาตรา ๑๑/๑ หรือมาตรา ๑๑/๒ ถ้าเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ได้ขอให้บุคคลใดช่วยเหลือการปฏิบัติหน้าที่ ให้บุคคลนั้นมีอำนาจช่วยการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ได้

มาตรา ๑๑/๕ ในกรณีจำเป็นและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเอกสารหรือข้อมูลข่าวสารอื่นใด ซึ่งส่งทางไปรษณีย์ โทรศัพท์ โทรสาร คอมพิวเตอร์ เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ในการสื่อสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อทางเทคโนโลยีสารสนเทศใด ถูกใช้หรืออาจถูกใช้เพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับ ยาเสพติด เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ซึ่งได้รับอนุมัติจากเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดเป็นหนังสือจะยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่อศาลอาญา เพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลพิจารณาถึงผลกระทบต่อสิทธิส่วนบุคคลหรือสิทธิอื่นใด ประกอบกับเหตุผลและความจำเป็น ดังต่อไปนี้

(๑) มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีการกระทำความผิดหรือจะมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(๒) มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าจะได้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดจากการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

(๓) ไม่อาจใช้วิธีการอื่นใดที่เหมาะสมหรือมีประสิทธิภาพมากกว่าได้

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลสั่งอนุญาตได้คราวละไม่เกินเก้าสิบวัน โดยกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ก็ได้ และให้ผู้เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารในสิ่งสื่อสารตามคำสั่งดังกล่าวจะต้องให้ความร่วมมือเพื่อให้เป็นไปตามความในมาตรานี้ภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด ภายหลังที่มีคำสั่งอนุญาต หากปรากฏข้อเท็จจริงว่าเหตุผลความจำเป็นไม่เป็นไปตามที่ระบุหรือพฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไป ให้ศาลมีอำนาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งอนุญาตได้ตามที่เห็นสมควร

เมื่อเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ได้ดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตแล้ว ให้รายงานการดำเนินการให้ศาลทราบ

บรรดาข้อมูลข่าวสารที่ได้มาตามวรรคหนึ่ง ให้เก็บรักษาและใช้ประโยชน์ในการสืบสวนและใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีเท่านั้น ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ส. กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๑/๖ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามมาตรา ๑๑/๑ ให้ถือว่ากรรมการ ป.ป.ส. เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ซึ่งได้รับมอบหมายให้มีอำนาจตามมาตรา ๑๑/๑ (๔) มีหน้าที่และอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้ทั่วราชอาณาจักร และให้มีอำนาจควบคุมผู้ถูกจับตามมาตรา ๑๑/๑ (๔) ซึ่งกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดตามประมวลกฎหมายยาเสพติดไว้เพื่อทำการสืบสวนสอบสวนได้เป็นเวลาไม่เกินสามวันเมื่อครบกำหนดเวลาดังกล่าวหรือก่อนนั้นตามที่เห็นสมควร ให้ส่งตัวผู้ถูกจับไปยังพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพื่อดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ โดยมีให้ถือว่า การควบคุมผู้ถูกจับดังกล่าว เป็นการควบคุมของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

การควบคุมผู้ถูกจับตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ส. กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๑/๗ การแจ้งข้อหาแก่ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๒๕ หรือมาตรา ๑๒๗ แห่งประมวลกฎหมายยาเสพติด ต้องได้รับอนุมัติจากเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือผู้ที่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมอบหมาย เว้นแต่

กรณีที่พนักงานสอบสวนส่งสำนวนให้พนักงานอัยการเพื่อฟ้องคดีแล้วพนักงานอัยการเห็นควรแจ้งข้อหาแก่ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๒๕ หรือมาตรา ๑๒๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญาเสพติดเพิ่มเติมให้พนักงานอัยการเป็นผู้อนุมัติให้แจ้งข้อหาเพื่อดำเนินคดีตามมาตรานี้ และเมื่อดำเนินการตามที่ได้รับอนุมัติแล้ว ให้พนักงานสอบสวนรายงานให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดทราบทันที

การขออนุมัติ การอนุมัติ และการรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณา คดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐

“มาตรา ๑๕/๑ ในกรณีที่ตามคำพิพากษาจำเลยต้องรับโทษจำคุกหรือโทษสถานที่หนักกว่านั้น และจำเลยไม่ได้ถูกคุมขัง จำเลยจะยื่นอุทธรณ์ได้ต่อเมื่อแสดงตนต่อเจ้าพนักงานศาลในขณะที่ยื่นอุทธรณ์ มิฉะนั้นให้ศาลมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์ ทั้งนี้ ประธานศาลฎีกาอาจออกระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแสดงตนของจำเลยก็ได้

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่กรณีที่จำเลยได้รับการรอลงโทษจำคุก หรือรับโทษจำคุก ตามคำพิพากษาครีบถ้วนแล้ว”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณา คดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐

“มาตรา ๑๙/๑ ให้นำความในมาตรา ๑๕/๑ มาใช้บังคับกับการยื่นคำขออนุญาตฎีกาและการฎีกาโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกหมวด ๕ การบังคับโทษปรับ มาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณา คดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มีการปรับปรุงบทบัญญัติของกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อจัดทำประมวลกฎหมายยาเสพติด ทำให้ต้องมีการยกเลิกกฎหมายที่เกี่ยวข้องหลายฉบับ และในประมวลกฎหมายยาเสพติดนี้ได้กำหนดเฉพาะบทบัญญัติของกฎหมายสารบัญญัติเท่านั้น สำหรับบทบัญญัติของกฎหมายวิธีสบัญญัติเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด รวมถึงการดำเนินการเกี่ยวกับยาเสพติดที่ถูกยึดไว้ตามกฎหมายซึ่งเดิมเคยกำหนดไว้ในกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดนั้น สมควรนำมารวมกำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาและปรับปรุงบทบัญญัติบางประการให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับประมวลกฎหมายยาเสพติด อีกทั้งกำหนดบทบัญญัติเรื่องการแสดงตนของจำเลยต่อเจ้าพนักงานศาลในขณะยื่นอุทธรณ์ การยื่นคำขออนุญาตฎีกาและการฎีกาให้สอดคล้องกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔

ความเป็นมา

กฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดียาเสพติดมีขึ้นเนื่องจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดได้เปลี่ยนแปลงไปสู่อาชญากรรมที่มีการจัดตั้งในลักษณะองค์กร และมีลักษณะพิเศษมากยิ่งขึ้น โดยผู้กระทำความผิดอาศัยความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและข้อจำกัดของกฎหมายที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดประกอบกับมีคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดขึ้นสู่การพิจารณาของศาลเป็นจำนวนมาก ซึ่งคดีดังกล่าวมีลักษณะพิเศษและซับซ้อนแตกต่างจากการกระทำความผิดอาญาทั่วไป สมควรมีกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดียาเสพติดโดยเฉพาะ และมีการแก้ไขเมื่อ พ.ศ. ๒๕๖๔ โดยมีหลักการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม รวมถึงเพิ่มหน้าที่และอำนาจของกรรมการ ป.ป.ส. เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. เพื่อดำเนินการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดกำหนดบทบัญญัติให้จำเลยแสดงตนเจ้าพนักงานศาลในขณะยื่นอุทธรณ์ ยื่นคำขอ และยื่นฎีกา และการยกเลิกการบังคับโทษปรับทางปกครอง รวมทั้งปรับปรุงบทบัญญัติบางประการให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับประมวลกฎหมายยาเสพติด ทั้งนี้ พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติมมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๙ ก วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๑ หน้า ๔๕

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ให้ประธานศาลฎีกา นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ประธานศาลฎีกามีอำนาจออกระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา และนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้

เนื่องจากในปัจจุบันการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดได้เปลี่ยนแปลงไปสู่อาชญากรรมที่มีการจัดตั้งในลักษณะองค์กร และมีลักษณะพิเศษมากยิ่งขึ้น โดยผู้กระทำความผิดอาศัยความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและข้อจำกัดของกฎหมายที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดประกอบกับมีคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดขึ้นสู่การพิจารณาของศาลเป็นจำนวนมาก ซึ่งคดีดังกล่าวมีลักษณะพิเศษและซับซ้อนแตกต่างจากการกระทำความผิดอาญาทั่วไป สมควรมีกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดียาเสพติดโดยเฉพาะเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การสืบสวนสอบสวนโดยใช้เทคนิคการสืบสวนสอบสวนพิเศษ และกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับวิธีพิจารณาในศาลชั้นต้น การอุทธรณ์ ฎีกา และอายุความ รวมทั้งกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับชำระค่าปรับตามคำพิพากษา เพื่อให้ศาลพิจารณาพิพากษาและบังคับโทษคดียาเสพติดได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

๑. พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติดมีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้
บทบัญญัติหรือวิธีพิจารณาใดซึ่งพระราชบัญญัตินี้มิได้บัญญัติไว้โดยเฉพาะ ให้นำบทบัญญัติหรือวิธีพิจารณาแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง หรือกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาลทหาร มาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๓)

๒. ห้ามมิให้นำบทบัญญัติในหมวด ๓ วิธีพิจารณาในศาลชั้นต้น และหมวด ๔ อุทธรณ์และฎีกาแห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่คดีเยาวชนและครอบครัวตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว (มาตรา ๔)

๓. คำนิยามในพระราชบัญญัตินี้ มี ๖ คำ ได้แก่ (มาตรา ๕)

๓.๑ “พนักงานอัยการ” หมายความว่า อัยการตามกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาลทหาร

๓.๒ “ยาเสพติด” หมายความว่า ยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

๓.๓ “กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด” หมายความว่า กฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษและกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

๓.๔ “ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด” หมายความว่า ความผิดตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

๓.๕ “เจ้าพนักงาน” หมายความว่า เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๓.๖ “ศาลอุทธรณ์” หมายความว่า ศาลอุทธรณ์ซึ่งมิใช่ศาลอุทธรณ์ภาค

๔. หมวด ๑ การสืบสวน

๔.๑ ในกรณีจำเป็นและเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้เจ้าพนักงานผู้ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เลขานุการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย แล้วแต่กรณี มีอำนาจปฏิบัติการอำพรางเพื่อการสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด (มาตรา ๗)

๔.๒ ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนและมีเหตุอันสมควร ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจปฏิบัติการอำพรางเพื่อการสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดไปก่อนแล้วรายงานผู้มีอำนาจอนุญาตตามวรรคหนึ่งโดยเร็ว

๔.๓ ในกรณีจำเป็นและเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานผู้ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เลขานุการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย แล้วแต่กรณี มีอำนาจครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุมทั้งในและนอกราชอาณาจักรเพื่อการสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดได้

๔.๔ ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งที่มีหน้าที่รับผิดชอบเรื่องนั้น โดยในการมอบหมายให้คำนึงถึงระดับความรับผิดชอบของผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย

๔.๕ การครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม หมายความว่า การครอบครองชั่วคราวซึ่งยาเสพติดเพื่อส่งต่อแก่ผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับ คำสั่ง หรือการสะกดรอยติดตามของเจ้าพนักงาน ทั้งนี้ การส่งต่อนั้นให้รวมถึงการนำเข้าหรือส่งออกเพื่อการส่งต่อในหรือนอกราชอาณาจักรด้วย

๔.๖ การขออนุญาต การอนุญาต การครอบครอง ระยะเวลาในการครอบครองหรือการให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ ในกฎกระทรวงดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีมาตรการควบคุมและตรวจสอบการใช้อำนาจด้วย

๔.๗ การกระทำและพยานหลักฐานที่ได้มาจากการกระทำของเจ้าพนักงานตามมาตรา นี้ ให้รับฟังเป็นพยานหลักฐานได้

๔.๘ ในกรณีที่เจ้าพนักงานขอให้บุคคลใดซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษเฉพาะในเรื่องหนึ่งเรื่องใดเป็นผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ นี้ ให้บุคคลนั้นไม่ต้องรับผิดชอบเป็นการส่วนตัวในบรรดาความเสียหายที่เกิดขึ้น เว้นแต่จะได้กระทำด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง แต่ไม่ตัดสิทธิผู้เสียหายที่จะเรียกร้องค่าเสียหายจากทางราชการ (มาตรา ๙)

๔.๙ ในกรณีจำเป็นและเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานอาจร้องขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ดำเนินการให้ได้มาซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์ความผิดและการดำเนินคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (มาตรา ๑๐)

๔.๑๐ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ได้รับการร้องขอดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการตามคำร้องขอโดยปฏิบัติตามวิธีการในกฎหมายดังกล่าว

๔.๑๑ เจ้าพนักงานผู้ใดเปิดเผยหรือส่งมอบข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ได้มาตามวรรคหนึ่งให้แก่บุคคลอื่น อันมิใช่เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นล่วงรู้ข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าว ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

๕. หมวด ๒ การสอบสวน

ในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งพนักงานสอบสวนได้ยึดสิ่งของไว้ตามกฎหมายและอ้างว่าเป็นยาเสพติด ให้พนักงานสอบสวนส่งสิ่งของที่ยึดนั้นภายในสามวันทำการนับแต่เวลาที่พนักงานสอบสวนได้รับสิ่งของนั้นไว้เป็นของกลางในคดี เพื่อให้ผู้ชำนาญการพิเศษตรวจพิสูจน์และทำความเข้าใจเป็นหนังสือรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัยหรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่นที่ไม่อาจส่งสิ่งของที่ยึดนั้นภายในกำหนดเวลาดังกล่าวได้ โดยให้บันทึกเหตุสุดวิสัยหรือเหตุจำเป็นที่ไม่อาจดำเนินการดังกล่าวไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย (มาตรา ๑๑)

๖. หมวด ๓ วิธีพิจารณาในศาลชั้นต้น

๖.๑ ในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดซึ่งจำเลยมีทนายความ ถ้าปรากฏว่าจำเลยคนใดจงใจไม่มาศาลหรือหลบหนี และมีความจำเป็นเพื่อมิให้พยานหลักฐานสูญหายหรือยากแก่การนำมาสืบในภายหลัง เมื่อศาลเห็นเป็นการสมควรก็ให้ศาลมีอำนาจสืบพยานหลักฐานลับหลังจำเลย แต่ต้องให้โอกาสทนายความของจำเลยที่จะถามค้านและนำสืบหักล้างพยานหลักฐานนั้นได้ (มาตรา ๑๒)

๖.๒ ในชั้นพิจารณา ถ้าจำเลยให้การรับสารภาพตามฟ้อง ศาลจะพิพากษาโดยไม่สืบพยานหลักฐานต่อไปก็ได้ เว้นแต่กรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าจำเลยไม่ได้กระทำความผิดหรือคดีที่มีข้อหา

ในความผิดซึ่งจำเลยรับสารภาพนั้นกฎหมายกำหนดอัตราโทษอย่างต่ำให้จำคุกตลอดชีวิตหรือโทษสถานหนักกว่านั้น ศาลต้องฟังพยานหลักฐานโจทก์จนกว่าจะพอใจว่าจำเลยได้กระทำความผิดจริง (มาตรา ๑๓)

๗. หมวด ๔ อุทธรณ์และฎีกา

๗.๑ ให้จัดตั้งแผนกคดีอาญาศาลอุทธรณ์ โดยให้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีความผิดเกี่ยวกับอาญาแผ่นดินที่มีการอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นต้นและตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๑๔)

๗.๒ ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติมาตรา ๑๖ คดีอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นต้นในคดีความผิดเกี่ยวกับอาญาแผ่นดิน ให้อุทธรณ์ไปยังศาลอุทธรณ์โดยยื่นต่อศาลชั้นต้นในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันอ่านหรือถือว่าได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นให้คู่ความฝ่ายที่อุทธรณ์ฟัง (มาตรา ๑๕)

๗.๓ เมื่อศาลชั้นต้นมีคำสั่งรับอุทธรณ์หรือเมื่อมีการยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับอุทธรณ์ของศาลชั้นต้น ให้ศาลชั้นต้นรับส่งอุทธรณ์หรือคำร้องเช่นนั้นพร้อมสำนวนไปยังศาลอุทธรณ์เพื่อพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งโดยเร็ว

๗.๔ คดีที่ศาลชั้นต้นพิพากษาให้ลงโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิตเมื่อไม่มีการอุทธรณ์คำพิพากษา ให้ศาลชั้นต้นส่งสำนวนและคำพิพากษาไปยังศาลอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๔๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (มาตรา ๑๖)

๗.๕ ในคดีที่โจทก์ฟ้องว่าจำเลยกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน และกรรมใดกรรมหนึ่งเป็นความผิดเกี่ยวกับอาญาแผ่นดิน หากมีการอุทธรณ์ในความผิดเกี่ยวกับอาญาแผ่นดินพร้อมความผิดอื่น ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์ และให้ศาลอุทธรณ์มีอำนาจพิจารณาพิพากษาในความผิดอื่นซึ่งมิใช่ความผิดเกี่ยวกับอาญาแผ่นดินด้วย (มาตรา ๑๗)

๗.๖ ให้ศาลอุทธรณ์พิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งโดยมิชักช้า และภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๙ คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์เฉพาะการกระทำซึ่งเป็นความผิดเกี่ยวกับอาญาแผ่นดินให้เป็นที่สุด (มาตรา ๑๘)

๘. คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์ในการกระทำความผิดอื่นซึ่งมิใช่ความผิดเกี่ยวกับอาญาแผ่นดิน คู่ความอาจฎีกาได้ภายใต้บทบัญญัติว่าด้วยการฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๙. ในกรณีที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาหรือมีคำสั่งในคดีความผิดเกี่ยวกับอาญาแผ่นดินตามมาตรา ๑๘ บรรคหนึ่งแล้ว คู่ความอาจยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องไปพร้อมกับฎีกาต่อศาลฎีกาภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันอ่านหรือถือว่าได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นต้นให้คู่ความฝ่ายที่ขออนุญาตฎีกาฟัง เพื่อขอให้พิจารณารับฎีกาไว้วินิจฉัยก็ได้ (มาตรา ๑๙)

๑๐. เมื่อมีคำร้องขอตามวรรคหนึ่ง ศาลฎีกาอาจพิจารณารับฎีกาในปัญหาเรื่องหนึ่งเรื่องใดไว้วินิจฉัยก็ได้ หากเห็นว่าเป็นปัญหาสำคัญที่ศาลฎีกาควรจะได้วินิจฉัย

๑๑. คดีที่ศาลฎีกามีคำสั่งไม่รับฎีกาไว้วินิจฉัย ให้เป็นที่สุดตั้งแต่วันที่ได้อ่านหรือถือว่าได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์

๑๒. หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นคำขอ ตลอดจนการพิจารณาและมีคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ฎีกาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ทั้งนี้ ในระเบียบดังกล่าวอย่างน้อยต้องระบุเงื่อนไขของการสั่งไม่อนุญาตที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อการปฏิบัติตามมาตรา ๒๖๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๑๓. ระเบียบตามวรรคสี่ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

๑๔. การอุทธรณ์หรือฎีกาในศาลทหาร ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาลทหาร (มาตรา ๒๐)

๑๕. หมวด ๕ การบังคับโทษปรับ

๑๕.๑ ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลงโทษปรับ ให้พนักงานอัยการร้องขอให้ศาลออกหมายบังคับคดีเพื่อแต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดีของกรมบังคับคดีดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้ต้องโทษแทนค่าปรับได้ (มาตรา ๒๑)

๑๕.๒ การบังคับคดีตามวรรคหนึ่ง ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีอำนาจตรวจสอบทรัพย์สินและให้ถือว่าเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา

๑๕.๓ บทบัญญัติมาตรานี้ ไม่กระทบต่อการที่ศาลจะมีคำสั่งขังผู้ต้องโทษแทนค่าปรับตามประมวลกฎหมายอาญา

๑๖. หมวด ๖ อายุความ

๑๖.๑ ในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด สำหรับฐานความผิดซึ่งต้องระวางโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต ถ้ามิได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำความผิดมายังศาลภายในกำหนดสามสิบปีนับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ (มาตรา ๒๒)

๑๖.๒ ถ้าได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำความผิดมายังศาลแล้วผู้กระทำความผิดวิกลจริตและศาลสั่งงดการพิจารณาหรือหลบหนีจนเกินกำหนดตามวรรคหนึ่งแล้วนับแต่วันที่ศาลสั่งงดการพิจารณา หรือนับแต่วันที่ผู้นั้นหลบหนี แล้วแต่กรณี ก็ให้ถือว่าเป็นอันขาดอายุความเช่นเดียวกัน

๑๖.๓ ในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดซึ่งศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิตผู้ใด และผู้นั้นยังมิได้รับโทษหรือได้รับโทษแต่ยังไม่ครบถ้วนเพราะหลบหนี ถ้ายังมีได้ตัวผู้นั้นมาเพื่อรับโทษเกินกำหนดเวลาสามสิบปีนับแต่วันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดหรือนับแต่วันที่ผู้นั้นหลบหนี แล้วแต่กรณี เป็นอันลบล้างเลยการลงโทษ จะลงโทษผู้นั้นมิได้ (มาตรา ๒๓)

๑๗. บรรดาคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลใดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ศาลนั้นมีอำนาจพิจารณาพิพากษาต่อไป และให้บังคับตามกฎหมายซึ่งใช้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับจนกว่าคดีนั้นจะถึงที่สุด (มาตรา ๒๔)

๒. พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๘ ตอนที่ ๗๓ ก วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ หน้า ๘๑

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ประธานศาลฎีกา นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

เหตุผลของการประกาศใช้

โดยที่มีการปรับปรุงบทบัญญัติของกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อจัดทำประมวลกฎหมายยาเสพติด ทำให้ต้องมีการยกเลิกกฎหมายที่เกี่ยวข้องหลายฉบับ และในประมวลกฎหมายยาเสพติดนี้ได้กำหนดเฉพาะบทบัญญัติของกฎหมายสารบัญญัติเท่านั้น สำหรับบทบัญญัติของกฎหมายวิธีสบัญญัติเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด รวมถึงการดำเนินการเกี่ยวกับยาเสพติดที่ถูกยึดไว้ตามกฎหมายซึ่งเดิมเคยกำหนดไว้ในกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดนั้น สมควรนำมารวมกำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความยาเสพติดและปรับปรุงบทบัญญัติบางประการให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับประมวลกฎหมายยาเสพติด อีกทั้งกำหนดบทบัญญัติ เรื่องการแสดงตนของจำเลยต่อเจ้าพนักงานในขณะยื่นอุทธรณ์ การยื่นคำขออนุญาตฎีกา และการฎีกาให้สอดคล้อง กับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๐ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ และมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความตามมาตรา ๓ ของร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔ นี้แทน (มาตรา ๓)

๒. ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “ยาเสพติด” “กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด” “ความผิดเกี่ยวกับ ยาเสพติด” และ “เจ้าพนักงาน” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ และ ให้ใช้บทนิยามตามมาตรา ๔ ของร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔ นี้แทน (มาตรา ๔)

๓. ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการ ป.ป.ส.” “กรรมการ ป.ป.ส.” และ “เจ้าพนักงาน ป.ป.ส.” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด” และคำว่า “เจ้าพนักงาน” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติ วิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ (มาตรา ๕)

“คณะกรรมการ ป.ป.ส.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตาม ประมวลกฎหมายยาเสพติด “กรรมการ ป.ป.ส.” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด

“เจ้าพนักงาน ป.ป.ส.” หมายความว่า เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด”

๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๖)

“มาตรา ๖ ให้ประธานศาลฎีกา นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รักษาการตาม พระราชบัญญัตินี้ โดยให้ประธานศาลฎีกามีอำนาจออกระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา และนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม มีอำนาจออกกฎกระทรวงและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจ หน้าที่ของตน

กฎกระทรวงหรือระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

๕. ให้เพิ่มความตามมาตรา ๗ ตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นหมวด ๒/๑ หน้าที่และอำนาจของกรรมการ ป.ป.ส. เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามยาเสพติด และเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. มาตรา ๑๑/๑ มาตรา ๑๑/๒ มาตรา ๑๑/๓ มาตรา ๑๑/๔ มาตรา ๑๑/๕ มาตรา ๑๑/๖ และมาตรา ๑๑/๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ (มาตรา ๗)

๖. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ “มาตรา ๑๕/๑ ในกรณีที่ตามคำพิพากษา จำเลยต้องรับโทษจำคุกหรือโทษสถานหนักกว่านั้นและจำเลยไม่ได้ ถูกคุมขัง จำเลยจะยื่นอุทธรณ์ได้ต่อเมื่อแสดงตนต่อเจ้าพนักงานศาลในขณะยื่นอุทธรณ์ มิฉะนั้นให้ศาล มีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์ ทั้งนี้ ประธานศาลฎีกาอาจออกระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกากำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ

และเงื่อนไขการแสดงตนของจำเลยก็ได้ ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่กรณีที่จำเลยได้รับการรอกองโทษจำคุกหรือรับโทษจำคุกตามคำพิพากษาครบถ้วนแล้ว” (มาตรา ๘)

๗. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาญาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ (มาตรา ๙)

“มาตรา ๑๙/๑ให้นำความในมาตรา ๑๕/๑ มาใช้บังคับกับการยื่นคำขออนุญาตฎีกาและการฎีกาโดยอนุโลม”

๘. ให้ยกเลิกหมวด ๕ การบังคับโทษปรับ มาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาญาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ (มาตรา ๑๐)

วรรณวนิช สว่างแจ้ง / จัดทำ

พระราชบัญญัติ

ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม

พ.ศ. ๒๕๖๔

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔

เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้
โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้
เพื่อส่งเสริมการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่เกิดจากการให้ทุนของหน่วยงานของรัฐ
อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศส่วนรวม ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไข
ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. ๒๕๖๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่การให้ทุนของหน่วยงานของรัฐที่มีวัตถุประสงค์หรือหน้าที่และอำนาจในการให้ทุนสนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรม

สถานนโยบายอาจกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งเป็นการทั่วไปหรือเฉพาะหน่วยงานของรัฐหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งก็ได้

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่

(๑) การวิจัยและนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานตามหน้าที่และอำนาจของหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๓

(๒) คนต่างด้าวซึ่งไม่มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย เว้นแต่สถานนโยบายจะประกาศกำหนดให้ใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ได้เป็นรายกรณี

(๓) การวิจัยและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาวุธยุทโธปกรณ์ เทคโนโลยีทางทหาร หรือการป้องกันประเทศ เฉพาะเพื่อการใช้ประโยชน์ทางการทหารหรือความมั่นคงของรัฐ

(๔) การวิจัยและนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อมวลมนุษยชาติหรือประชาชนชาวไทยโดยรวมหรือจะต้องใช้เป็นพื้นฐานสำคัญของการวิจัยอื่น ซึ่งไม่สมควรให้ผลงานวิจัยและนวัตกรรมเป็นของบุคคลใดหรือองค์กรใดเป็นการเฉพาะ ตามที่หน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๓ ประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการก่อนการทำสัญญาให้ทุน

(๕) หน่วยงานของรัฐหน่วยงานหนึ่งหน่วยงานใดหรือการวิจัยและนวัตกรรมประเภทหนึ่งประเภทใด ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

กรณีการวิจัยและนวัตกรรมตาม (๔) ให้หน่วยงานของรัฐนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“ทุนสนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรม” หมายความว่า เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ผู้ให้ทุนให้แก่ผู้รับทุน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการวิจัยและนวัตกรรมและเพื่อให้ได้มาซึ่งผลงานวิจัยและนวัตกรรม

“ผลงานวิจัยและนวัตกรรม” หมายความว่า ข้อค้นพบหรือผลที่เกิดขึ้นจากการวิจัยหรือการสร้างนวัตกรรม โดยการค้นคว้า การทดลอง การสำรวจหรือการศึกษา รวมถึงองค์ความรู้ การประดิษฐ์ กระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์ กระบวนการบริการ หรือการจัดการในรูปแบบใหม่ ซึ่งเป็นข้อค้นพบใหม่หรือพัฒนาให้ดีขึ้นกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญและนำไปใช้ประโยชน์ได้ ไม่ว่าจะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาหรือไม่ก็ตาม

“การใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม” หมายความว่า การใช้หรืออนุญาตให้ใช้สิทธิในผลงานวิจัยและนวัตกรรมในการผลิตผลิตภัณฑ์ การจัดทำบริการ การปรับปรุงกรรมวิธีการผลิต การจัดโครงสร้างองค์กร การบริหารจัดการ หรือการดำเนินการอื่นใดในเชิงพาณิชย์หรือสาธารณประโยชน์ หรือการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ในการศึกษา ค้นคว้า ทดลอง หรือวิจัยเพื่อพัฒนาต้นแบบ ผลิตภัณฑ์หรือต่อยอดผลงานนั้น และให้หมายความรวมถึงการจำหน่ายจ่ายโอนผลงานวิจัยและนวัตกรรมโดยมีประโยชน์ตอบแทนที่คำนวณเป็นเงินได้ด้วย

“สัญญาให้ทุน” หมายความว่า สัญญาการให้ทุนสนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรมระหว่างผู้ให้ทุนและผู้รับทุน

“ผู้ให้ทุน” หมายความว่า หน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๓ ที่ให้ทุนสนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรม

“ผู้รับทุน” หมายความว่า บุคคลธรรมดา คณะบุคคล หรือนิติบุคคล ซึ่งเป็นคู่สัญญากับผู้ให้ทุนในสัญญาให้ทุน

“นักวิจัย” หมายความว่า ผู้ประดิษฐ์หรือผู้สร้างสรรค์ผลงานวิจัยและนวัตกรรมซึ่งผู้รับทุนระบุว่าเป็นนักวิจัยในการเปิดเผยผลงานวิจัยและนวัตกรรมตามมาตรา ๗ วรรคหนึ่งและให้หมายความรวมถึงหัวหน้าโครงการวิจัยและผู้ซึ่งผู้รับทุนระบุว่าเป็นผู้ช่วยนักวิจัยซึ่งร่วมประดิษฐ์หรือร่วมสร้างสรรค์ผลงานนั้นด้วย

“คนต่างด้าว” หมายความว่า คนต่างด้าวตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐ

“สถานนโยบาย” หมายความว่า สถานนโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยสถานนโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ตามกฎหมายว่าด้วยสถานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมตามกฎหมายว่าด้วยสถานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ

มาตรา ๖ ผู้ให้ทุนและผู้รับทุนต้องจัดทำสัญญาให้ทุนโดยมีข้อสัญญาที่เป็นสาระสำคัญ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับแก่การจัดทำสัญญาซึ่งผู้รับทุนให้บุคคลอื่นทำงานบางส่วน ตามสัญญาให้ทุนด้วยโดยอนุโลม

ข้อกำหนดใดในสัญญาตามวรรคหนึ่งและวรรคสองที่แตกต่างไปจากระเบียบตามวรรคหนึ่ง ข้อกำหนดนั้นเป็นโมฆะ แต่ไม่กระทบถึงความสมบูรณ์ของข้อกำหนดอื่นในสัญญานั้น

ข้อกำหนดใดในสัญญาซึ่งผู้รับทุนให้บุคคลอื่นทำงานบางส่วนตามสัญญาให้ทุนที่กำหนด ให้ความเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมเป็นของผู้รับทำงานหรือผู้อื่น ข้อกำหนดนั้นเป็นโมฆะ แต่ไม่กระทบถึงความสมบูรณ์ของข้อกำหนดอื่นในสัญญานั้น

มาตรา ๗ ผู้รับทุนมีหน้าที่เปิดเผยผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่เกิดขึ้นจากสัญญาให้ทุน ให้ผู้ให้ทุนทราบตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้หัวหน้าโครงการวิจัยตามสัญญาให้ทุนมีหน้าที่เปิดเผยผลงานวิจัยและนวัตกรรมต่อผู้รับทุนโดยเร็ว

มาตรา ๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๐ ให้ผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่เกิดขึ้นจากสัญญาให้ทุนตามมาตรา ๖ วรรคหนึ่งหรือที่เกิดขึ้นจากสัญญาตามมาตรา ๖ วรรคสอง โดยใช้ทุนสนับสนุน การวิจัยและนวัตกรรมตามสัญญาให้ทุนเป็นของผู้รับทุน เมื่อผู้รับทุนได้เปิดเผยผลงานวิจัยและนวัตกรรม ตามมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง และแจ้งความประสงค์จะเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรม พร้อมทั้ง เสนอแผนและกลไกการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรมเป็นหนังสือต่อผู้ให้ทุนภายในระยะเวลา ที่กำหนด

ในกรณีที่ผู้รับทุนไม่ประสงค์จะเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมหรือมิได้ดำเนินการภายใน ระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ให้ทุนแจ้งให้นักวิจัยทราบผ่านหัวหน้าโครงการวิจัยโดยให้หัวหน้า โครงการวิจัยแจ้งต่อนักวิจัยต่อไป และให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับแก่นักวิจัยที่ประสงค์จะเป็น เจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมด้วยโดยอนุโลม

ให้ผู้ให้ทุนออกหนังสือแสดงความเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมแก่เจ้าของผลงานวิจัย และนวัตกรรมตามวรรคหนึ่งและวรรคสองโดยเร็ว

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง วรรคสองและวรรคสาม ให้เป็นไปตามระยะเวลา หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๙ ในกรณีที่ผู้รับทุนมิได้เปิดเผยผลงานวิจัยและนวัตกรรมใดตามมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง หรือกรณีที่ผู้รับทุนและนักวิจัยไม่ประสงค์จะเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมใด หรือไม่ดำเนินการตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๘ วรรคสี่ ให้ผลงานวิจัยและนวัตกรรมนั้นเป็นของผู้ให้ทุน

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๓ และหน่วยงานอื่นของรัฐหรือ หน่วยงานหรือบุคคลในภาคเอกชนร่วมกันให้ทุนสนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรม ความเป็นเจ้าของ ผลงานวิจัยและนวัตกรรมให้เป็นไปตามที่กำหนดในสัญญาร่วมให้ทุน

ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยการอุดมศึกษาเป็นผู้ให้ทุนโดยใช้ เงินรายได้ของตนซึ่งมิใช่เงินที่ได้รับจัดสรรจากกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่าย หรือทุนสนับสนุน การวิจัยและนวัตกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ความเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมให้เป็นไป ตามที่กำหนดในสัญญาให้ทุน

มาตรา ๑๑ คนต่างด้าวซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทยจะมีสิทธิและหน้าที่ ตามพระราชบัญญัตินี้เพียงใดให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สภานโยบายประกาศกำหนด

มาตรา ๑๒ ผู้รับทุนหรือนักวิจัยซึ่งเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมตามมาตรา ๘ มีหน้าที่บริหารจัดการผลงานวิจัยและนวัตกรรม และรายงานการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม ต่อผู้ให้ทุนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด และตามแผนและ กลไกการใช้ประโยชน์ที่ได้ยื่นไว้ตามมาตรา ๘

ในกรณีที่เจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมไม่ปฏิบัติตามระเบียบหรือแผนและกลไกการใช้ประโยชน์ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้ผู้ให้ทุนมีหนังสือแจ้งเตือนให้เจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมดำเนินการ ให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่ผู้ให้ทุนกำหนด

เจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมต้องนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ภายใน ระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่ผลงานวิจัยและนวัตกรรมตกเป็นของผู้นั้น หรือภายในระยะเวลาอื่นตามที่ คณะกรรมการประกาศกำหนดตามลักษณะของเทคโนโลยีหรือลักษณะการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและ

นวัตกรรมนั้น ซึ่งต้องระบุเหตุผลและความจำเป็นไว้ในประกาศนั้นด้วย หากเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมได้นำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ผู้ให้ทุนมีหนังสือแจ้งเตือนให้เจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมนำผลงานดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ภายในระยะเวลาที่ผู้ให้ทุนกำหนด

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๓ ในกรณีที่เจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมมิได้ดำเนินการให้ถูกต้องหรือมิได้นำผลงานนั้นไปใช้ประโยชน์ภายในระยะเวลาที่ผู้ให้ทุนกำหนดตามวรรคสองหรือวรรคสาม แล้วแต่กรณี ให้ความเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมนั้นเป็นของผู้ให้ทุนทันทีนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว และให้ผู้ให้ทุนมีหนังสือแจ้งให้ผู้มีหน้าที่และอำนาจจดทะเบียนสิทธิตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขเปลี่ยนแปลงทางทะเบียนต่อไป ในกรณีเช่นนี้ให้ผู้มีหน้าที่และอำนาจดังกล่าวดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็วและมีหนังสือแจ้งให้ผู้ให้ทุนทราบ

มาตรา ๑๓ ก่อนครบระยะเวลาที่ผู้ให้ทุนกำหนดตามมาตรา ๑๒ วรรคสาม หากผู้เป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมยังมิได้ใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม แต่ประสงค์จะใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรมต่อไป ให้ยื่นคำขอต่อผู้ให้ทุน พร้อมแสดงข้อเท็จจริงและหลักฐานอันแสดงให้เห็นถึงความพยายามในการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม หากผู้ให้ทุนเห็นด้วยกับคำขอให้ผู้ให้ทุนขยายระยะเวลาการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรมตามที่เห็นสมควร หากพ้นระยะเวลาที่ผู้ให้ทุนขยายให้แล้วยังไม่มีการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ ให้ความเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมนั้นเป็นของผู้ให้ทุนทันทีนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลาที่ขยายนับ เว้นแต่จะได้มีการอุทธรณ์ตามวรรคสาม ทั้งนี้ ในกรณีที่ความเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมตกเป็นของผู้ให้ทุน ให้นำความในมาตรา ๑๒ วรรคสี่ มาใช้บังคับแก่ผู้ให้ทุนและผู้มีหน้าที่และอำนาจจดทะเบียนสิทธิตามกฎหมายด้วยโดยอนุโลม

การพิจารณาความพยายามในการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรมตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่ผู้เป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมไม่เห็นด้วยกับการดำเนินการของผู้ให้ทุนตามวรรคหนึ่ง ให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการดำเนินการดังกล่าว และให้คณะกรรมการวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับอุทธรณ์

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่ผู้รับทุนซึ่งเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมมีรายได้จากการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ ให้ผู้รับทุนดังกล่าวจัดสรรรายได้ส่วนหนึ่งให้แก่ักวิจัย และในกรณีที่ผู้รับทุนเป็นสถาบันอุดมศึกษาให้นำรายได้ส่วนหนึ่งไปใช้สำหรับการวิจัยและสร้างนวัตกรรมด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่ผู้รับทุนซึ่งเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมมอบหมายให้นิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการบริหารจัดการผลงานวิจัยและนวัตกรรมเป็นผู้ใช้ประโยชน์โดยไม่มีค่าตอบแทนอันคำนวณเป็นเงินได้ หากนิติบุคคลนั้นมีรายได้จากการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ ให้นิติบุคคลดังกล่าวจัดสรรรายได้ส่วนหนึ่งให้แก่ักวิจัยด้วย

ในกรณีที่มีนักวิจัยหลายคน แต่นักวิจัยเพียงบางคนเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรม ตามมาตรา ๘ วรรคสอง หากนักวิจัยซึ่งเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมมีรายได้จากการนำผลงานนั้นไปใช้ประโยชน์ ให้นักวิจัยซึ่งเป็นเจ้าของผลงานดังกล่าวจัดสรรรายได้ส่วนหนึ่งให้แก่ักวิจัยอื่นซึ่งมิได้เป็นเจ้าของด้วย

ในกรณีที่ผู้ให้ทุนซึ่งเป็นเจ้าของหรือร่วมเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมมีรายได้จากการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ ให้ผู้ให้ทุนดังกล่าวจัดสรรรายได้ส่วนหนึ่งให้แก่ักวิจัยด้วย

การจัดสรรรายได้ให้แก่ักวิจัยตามวรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๕ การโอนผลงานวิจัยและนวัตกรรมซึ่งผู้รับทุนหรือนักวิจัยเป็นเจ้าของไปเป็นของบุคคลอื่นต้องได้รับความยินยอมจากผู้ให้ทุน และต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร รวมทั้งนำไปจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

การโอนตามวรรคหนึ่ง หากเป็นการโอนให้แก่นิติบุคคลซึ่งผู้รับทุนมอบหมายให้บริหารจัดการผลงานวิจัยและนวัตกรรม ไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ให้ทุน

ลักษณะและวัตถุประสงค์ของนิติบุคคลซึ่งผู้รับทุนมอบหมายให้บริหารจัดการผลงานวิจัยและนวัตกรรมตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับแก่การโอนผลงานวิจัยและนวัตกรรมของผู้รับโอนทุกทอดด้วยโดยอนุโลม

ให้นำความในมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่ผู้รับโอนตามมาตรานี้ด้วย โดยอนุโลม

มาตรา ๑๖ ผู้ให้ทุนหรือผู้ซึ่งผู้ให้ทุนมอบหมายมีสิทธิใช้ผลงานวิจัยและนวัตกรรมซึ่งเกิดจากการให้ทุนสนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรม เพื่อการศึกษา ค้นคว้า ทดลอง วิจัย หรือพัฒนา ไม่ว่าผลงานนั้นจะโอนไปเป็นของผู้ใด แต่ทั้งนี้ต้องไม่ขัดต่อการใช้ประโยชน์ตามปกติของเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมเกินสมควร และไม่ทำให้เสื่อมเสียต่อประโยชน์อันชอบธรรมของเจ้าของผลงานดังกล่าวเกินสมควร

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ผู้ให้ทุนเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมใด หากคณะกรรมการเห็นว่าผลงานวิจัยและนวัตกรรมนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะมากกว่าหากอยู่ในการบริหารจัดการของหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลอื่นใด คณะกรรมการอาจมีคำสั่งให้โอนผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปให้แก่หน่วยงานของรัฐหรือบุคคลนั้น หรือมีคำสั่งอนุญาตให้หน่วยงานของรัฐหรือบุคคลนั้นใช้สิทธิในผลงานวิจัยและนวัตกรรมได้ โดยต้องชดใช้ค่าทดแทนหรือเสียค่าตอบแทนที่เป็นธรรมภายในเวลาอันควร ทั้งนี้ คณะกรรมการจะกำหนดเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรด้วยก็ได้

เมื่อคณะกรรมการมีคำสั่งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าคำสั่งดังกล่าวเป็นการแสดงเจตนาของผู้ให้ทุนและให้นำไปใช้จดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นต่อไป

เพื่อประโยชน์แห่งการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ให้ทุนรายงานผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่ผู้ให้ทุนเป็นเจ้าของและการใช้หรือไม่ใช้ประโยชน์ในผลงานวิจัยและนวัตกรรมดังกล่าวต่อคณะกรรมการ โดยให้เปิดเผยต่อสาธารณชนด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สภานโยบายประกาศกำหนด

มาตรา ๑๘ เพื่อประโยชน์ในการเพิ่มสมรรถนะในการผลิตและผลิตภาพ สร้างรายได้ยกระดับคุณภาพชีวิต และสิ่งแวดล้อม ในการสร้างประโยชน์ให้สังคมหรือชุมชน รวมทั้งการถ่ายทอดความรู้หรือเทคโนโลยีที่เหมาะสมแก่เกษตรกร กลุ่มอาชีพในชุมชน วิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจเพื่อสังคม ผู้ด้อยโอกาส หรือประชาชนในพื้นที่ ยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศ ให้คณะกรรมการสามารถจัดสรรเงินจากกองทุนให้เพียงพอและเหมาะสมกับสถานการณ์ในการสนับสนุนและส่งเสริมการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมเกี่ยวกับเทคโนโลยีที่เหมาะสมไปใช้ประโยชน์ในวงกว้าง

มาตรา ๑๙ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามมาตรา ๑๘ ให้เกิดประสิทธิผล ให้สภานโยบายกำหนดหน่วยงานเฉพาะมีหน้าที่และอำนาจในการดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุน การนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมเกี่ยวกับเทคโนโลยีที่เหมาะสมไปใช้ประโยชน์ในวงกว้าง ทั้งนี้ ตามระเบียบที่สภานโยบายกำหนดโดยข้อเสนอของคณะกรรมการ

ให้หน่วยงานตามวรรคหนึ่งมีหน้าที่และอำนาจในการจ่ายเงินที่ได้รับจัดสรรตามมาตรา ๑๘ เป็นค่าตอบแทนการใช้ประโยชน์แก่นักวิจัยที่ดำเนินการอันก่อให้เกิดประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ แห่งมาตรา ๑๘ ด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๐ ผู้ซึ่งประสงค์จะใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรมอาจยื่นคำขอต่อ คณะกรรมการเพื่อขออนุญาตใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรมดังกล่าว โดยแสดงหลักฐานว่า ผู้ขอได้พยายามขออนุญาตใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรมจากเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรม โดยได้เสนอเงื่อนไขและค่าตอบแทนที่เพียงพอตามพฤติการณ์แห่งกรณีแล้ว แต่ไม่สามารถตกลงกันได้ ภายในระยะเวลาอันควร

เมื่อได้รับคำขอตตามวรรคหนึ่งแล้ว หากปรากฏต่อคณะกรรมการว่าเจ้าของผลงานวิจัยและ นวัตกรรมมิได้ดำเนินการใด ๆ เพื่อนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ในระยะเวลา สองปีนับแต่วันที่ผลงานวิจัยและนวัตกรรมตกเป็นของผู้นั้น ให้คณะกรรมการพิจารณามีคำสั่งอนุญาตให้ผู้ขอ สามารถนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมนั้นไปใช้ประโยชน์ได้และกำหนดค่าตอบแทนที่เป็นธรรมภายใน ระยะเวลาอันควร โดยอาจกำหนดเงื่อนไขหรือข้อจำกัดสิทธิได้ตามที่เห็นสมควร และต้องแจ้งให้เจ้าของ ผลงานวิจัยและนวัตกรรมทราบเป็นหนังสือโดยไม่ชักช้า โดยให้ถือว่าคำสั่งอนุญาตดังกล่าวเป็นการให้ใช้ สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ทั้งนี้ ตามระเบียบที่สภานโยบายกำหนด

ผู้ยื่นคำขอและเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งตามมาตรา ๒๐ ต่อ สภานโยบายภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่งนั้น และให้สภานโยบายวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายใน หกสิบวันนับแต่วันที่รับอุทธรณ์

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นไปตามระเบียบที่สภานโยบายกำหนด

คำวินิจฉัยของสภานโยบายให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๑ ในภาวะสงครามหรือการรบ หรือในภาวะฉุกเฉิน หรือในกรณีที่มีความจำเป็น เพื่อรักษาความมั่นคงและความปลอดภัยของประเทศ หรือเพื่อป้องกันหรือบรรเทาภัยพิบัติสาธารณะ หรือผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนอย่างร้ายแรง หรือมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น

ให้นายกรัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งให้หน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานของรัฐใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรมใด ๆ ที่เกิดจากทุนสนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรม โดยเสียค่าตอบแทนที่เป็นธรรมแก่เจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรม และต้องแจ้งให้เจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมทราบเป็นหนังสือโดยไม่ชักช้า

เจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมมีสิทธิฟ้องให้เพิกถอนคำสั่งหรือเพิ่มจำนวนค่าตอบแทนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้น

มาตรา ๒๒ ให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาประเทศในอนาคต และที่ผ่านมารัฐได้ให้ทุนสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่โดยที่ผู้รับทุนหรือนักวิจัยไม่สามารถเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมได้ด้วยข้อจำกัดด้านกฎหมายและกฎระเบียบของภาครัฐจึงไม่มีการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่เกิดขึ้นไปใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น เพื่อให้มีการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ อันจะเป็นประโยชน์ทั้งการต่อยอดการวิจัยและต่อเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวม และเป็นแรงจูงใจให้มีการวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพิ่มขึ้นสมควรกำหนดให้ผู้รับทุนหรือนักวิจัยสามารถเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่เกิดจากเงินสนับสนุนของภาครัฐได้ มีกลไกการบริหารจัดการและติดตามการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ รวมทั้งกำหนดมาตรการบังคับใช้สิทธิโดยรัฐในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างประโยชน์ของผู้เป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมและประโยชน์ส่วนรวม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติส่งเสริมการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. ๒๕๖๔

ความเป็นมา

พระราชบัญญัติส่งเสริมการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. ๒๕๖๔ มีเจตนารมณ์เพื่อให้การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาประเทศในอนาคตได้มีการนำผลงานที่เกิดขึ้นไปใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม เนื่องจากผ่านมารัฐได้ให้ทุนในการสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ผู้ที่ได้รับทุนหรือนักวิจัยไม่สามารถเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมได้ เนื่องจากข้อจำกัดด้านกฎหมายและกฎ ระเบียบของภาครัฐ เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาดังกล่าวจึงกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม เพื่อเป็นการสร้างมาตรการให้มีการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ หรือสาธารณประโยชน์ได้อย่างกว้างขวางมากขึ้น โดยคณะรัฐมนตรี เสนอต่อรัฐสภาเป็นเรื่องด่วนเมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นร่างพระราชบัญญัติที่จะตราขึ้นเพื่อดำเนินการตามหมวด ๑๖ การปฏิรูปประเทศ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. และในคราวที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันศุกร์ที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๔ ได้พิจารณาและลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๘ ตอนที่ ๗๓ ก วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ หน้า ๙๓

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาประเทศในอนาคต และที่ผ่านมารัฐได้ให้ทุนสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่โดยที่ผู้รับทุนหรือนักวิจัยไม่สามารถเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมได้ด้วยข้อจำกัดด้านกฎหมายและกฎ ระเบียบของภาครัฐจึงไม่มีการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่เกิดขึ้นไปใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น เพื่อให้มีการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ อันจะเป็นประโยชน์ทั้งการต่อยอดและวิจัยและต่อเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวม และเป็นแรงจูงใจให้มีการวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพิ่มขึ้น สมควรกำหนดให้ผู้รับทุนหรือนักวิจัยสามารถเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่เกิดจากเงินสนับสนุนของภาครัฐได้ มีกลไกการบริหารจัดการและติดตามการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ รวมทั้งกำหนดมาตรการบังคับใช้สิทธิโดยรัฐในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างประโยชน์ของผู้เป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมและประโยชน์ส่วนรวม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติส่งเสริมการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. ๒๕๖๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่การให้ทุนของหน่วยงานของรัฐที่มีวัตถุประสงค์หรือหน้าที่และอำนาจในการให้ทุนสนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรม (มาตรา ๓)

๒. กำหนดให้ยกเว้นไม่ให้ใช้บังคับสำหรับงานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อการปฏิบัติงานตามหน้าที่และอำนาจของหน่วยงานของรัฐ คนต่างด้าวซึ่งไม่มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย การวิจัยและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาวุธยุทโธปกรณ์ เทคโนโลยีทางทหาร หรือการป้องกันประเทศเฉพาะเพื่อใช้ประโยชน์ทางการทหารหรือความมั่นคงของรัฐ การวิจัยและนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อมวลมนุษยชาติหรือประชาชนชาวไทยโดยรวมหรือจะต้องใช้เป็นพื้นฐานสำคัญของการวิจัยอื่น ซึ่งไม่สมควรให้ผลงานวิจัยและนวัตกรรมเป็นของบุคคลใดหรือองค์กรใดเป็นการเฉพาะ และหน่วยงานของรัฐหน่วยงานหนึ่งหน่วยงานใดหรือการวิจัยและนวัตกรรมประเภทหนึ่งประเภทใดตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา (มาตรา ๔)

๓. กำหนดนิยามความหมายของคำว่า “ทุนสนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรม” หมายความว่า เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ผู้ให้ทุนให้แก่ผู้รับทุน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการวิจัยและนวัตกรรมและเพื่อให้ได้มาซึ่งผลงานวิจัยและนวัตกรรม

“ผลงานวิจัยและนวัตกรรม” หมายความว่า ข้อค้นพบหรือผลที่เกิดขึ้นจากการวิจัยหรือการสร้างนวัตกรรม โดยการค้นคว้า การทดลอง การสำรวจหรือการศึกษา รวมถึงองค์ความรู้การประดิษฐ์ กระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์ กระบวนการบริการ หรือการจัดการในรูปแบบใหม่ซึ่งเป็นข้อค้นพบใหม่หรือพัฒนาให้ดีขึ้นกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญและนำไปใช้ประโยชน์ได้ ไม่ว่าจะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาหรือไม่ก็ตาม

“การใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม” หมายความว่า การใช้หรือการอนุญาตให้ใช้สิทธิในผลงานวิจัยและนวัตกรรมในการผลิตผลิตภัณฑ์ การจัดทำบริการ การปรับปรุงกรรมวิธีการผลิต การจัดโครงสร้างองค์กร การบริหารจัดการ หรือการดำเนินการอื่นใดในเชิงพาณิชย์หรือสาธารณประโยชน์หรือการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ในการศึกษา ค้นคว้า ทดลอง หรือวิจัยเพื่อพัฒนาด้านแบบผลิตภัณฑ์หรือต่อยอดผลงานนั้น และให้หมายความรวมถึงการจำหน่ายโอนผลงานวิจัยและนวัตกรรมโดยมีประโยชน์ตอบแทนที่คำนวณเป็นเงินได้ด้วย (มาตรา ๕)

๔. กำหนดให้ผู้ให้ทุนและผู้รับทุนต้องจัดทำสัญญาให้ทุนโดยมีข้อสัญญาที่เป็นสาระสำคัญตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด โดยผู้รับทุนมีหน้าที่เปิดเผยผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่เกิดขึ้นจากสัญญาให้ทุนให้แก่ผู้ให้ทุนทราบ พร้อมทั้งต้องเสนอแผนและกลไกการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยและนวัตกรรมเป็นหนังสือต่อผู้ให้ทุนภายในระยะเวลาที่กำหนด และกรณีผู้รับทุนมิได้เปิดเผยผลงานวิจัยและนวัตกรรมของตนหรือไม่ประสงค์จะเป็นเจ้าของผลงานดังกล่าวให้ความเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมนั้นเป็นของผู้ให้ทุน (มาตรา ๖ – มาตรา ๙)

๕. กำหนดให้ความเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมสำหรับการร่วมกันให้ทุนสนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรมของหน่วยงานรัฐหรือหน่วยงานหรือบุคคลใดในภาคเอกชน ความเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมนั้นให้เป็นไปตามที่กำหนดในสัญญาร่วมให้ทุน (มาตรา ๑๐)

๖. กำหนดให้เมื่อผู้รับทุนซึ่งเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมหากมีรายได้จากการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ ให้ผู้รับทุนดังกล่าวจัดสรรรายได้ส่วนหนึ่งให้แก่นักวิจัยด้วย และหากกรณีผู้รับทุนเป็นสถาบันอุดมศึกษาให้นำรายได้ส่วนหนึ่งไปใช้สำหรับการวิจัยและสร้างนวัตกรรมด้วย และหากกรณีมีนักวิจัยหลายคน และมีนักวิจัยเพียงบางคนเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมและมีรายได้จากการนำผลงานนั้นไปใช้ประโยชน์ ให้นักวิจัยซึ่งเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่มีรายได้จากการนำผลงานนั้นไปใช้ประโยชน์จัดสรรรายได้ส่วนหนึ่งให้แก่นักวิจัยอื่นซึ่งมิได้เป็นเจ้าของด้วย (มาตรา ๑๔)

๗. การโอนผลงานวิจัยและนวัตกรรมซึ่งผู้รับทุนหรือนักวิจัยเป็นเจ้าของเป็นไปเป็นของบุคคลอื่น ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ให้ทุนโดยทำลายเป็นลายลักษณ์อักษร รวมทั้งนำไปจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาด้วย (มาตรา ๑๕)

๘. กำหนดให้ผู้ให้ทุนหรือผู้ซึ่งผู้ให้ทุนมอบหมายให้มีสิทธิสามารถใช้ผลงานวิจัยและนวัตกรรมซึ่งเกิดจากการให้ทุนสนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรม เพื่อการศึกษา ค้นคว้า ทดลอง วิจัย หรือพัฒนาได้ ไม่ว่าผลงานนั้นจะโอนไปเป็นของผู้ใด (มาตรา ๑๖)

๙. คณะกรรมการอาจมีคำสั่งให้โอนผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่มีประโยชน์ต่อสาธารณะมากกว่าอยู่ในการบริหารจัดการของหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลใดได้ แต่ต้องชดเชยค่าทดแทนหรือค่าเสียหายที่เป็นธรรมให้แก่ผู้ให้ทุนซึ่งเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมนั้น (มาตรา ๑๗)

๑๐. กำหนดให้คณะกรรมการสามารถจัดสรรเงินจากกองทุนให้เพียงพอและเหมาะสมกับสถานการณ์ในการสนับสนุนและส่งเสริมการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมเกี่ยวกับเทคโนโลยีที่เหมาะสมไปใช้ในประโยชน์ในวงกว้างเพื่อประโยชน์ในการเพิ่มสมรรถนะในการผลิตและผลิตภาพ การสร้างรายได้ ยกระดับคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม สร้างประโยชน์ให้แก่สังคม ชุมชน รวมทั้งการถ่ายทอดความรู้หรือเทคโนโลยีที่เหมาะสมแก่เกษตรกร กลุ่มอาชีพในชุมชน วิสาหกิจชุมชน ผู้ด้อยโอกาส ยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศ (มาตรา ๑๘)

๑๑. กรณีผู้ซึ่งประสงค์จะใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยและนวัตกรรมไม่สามารถตกลงกับเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมได้ และผู้เป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมมิได้นำผลงานนั้นไปใช้ประโยชน์ภายในระยะเวลาสองปีนับตั้งแต่วันที่ผลงานวิจัยและนวัตกรรมตกเป็นของผู้นั้น คณะกรรมการอาจมีการพิจารณาคำสั่งอนุญาตให้ผู้ประสงค์ขอใช้งานวิจัยและนวัตกรรมนั้นสามารถนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมนั้นไปใช้ประโยชน์ได้ แต่ต้องกำหนดค่าตอบแทนที่เป็นธรรมภายในระยะเวลาอันสมควร และให้คณะกรรมการมีหนังสือให้ผู้เป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมนั้นทราบเป็นหนังสือโดยไม่ชักช้า (มาตรา ๒๐)

พระราชบัญญัติ

หอการค้า (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๖๔

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔

เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยหอการค้า

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้
โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้
เพื่อให้การบริหารงานของหอการค้าเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถส่งเสริมการค้า การบริการ
การประกอบวิชาชีพอิสระ อุตสาหกรรม เกษตรกรรม การเงินหรือเศรษฐกิจได้มากยิ่งขึ้น
โดยไม่ประกอบวิชาชีพเองหรือเข้าดำเนินการในการประกอบวิชาชีพของสมาชิก อันจะเป็นประโยชน์
ต่อการประกอบธุรกิจและระบบเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับ
เงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติหอการค้า (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๖๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติหอการค้า
พ.ศ. ๒๕๐๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และ
ให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น
เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติหอการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๘ หอการค้ามีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมการค้า การลงทุน การบริการ การท่องเที่ยว การประกอบวิชาชีพอิสระ
อุตสาหกรรม เกษตรกรรม การเงิน เทคโนโลยี นวัตกรรมดิจิทัล พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ สตาร์ทอัพ
วิสาหกิจสมัยใหม่ หรือเศรษฐกิจโดยทั่วไป

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยเกี่ยวกับการค้า การลงทุน การบริการ การท่องเที่ยว
การประกอบวิชาชีพอิสระ อุตสาหกรรม เกษตรกรรม การเงิน เทคโนโลยี นวัตกรรมดิจิทัล
พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ สตาร์ทอัพ วิสาหกิจสมัยใหม่ หรือเศรษฐกิจโดยทั่วไป รวมทั้งเก็บรวบรวมสถิติ
ตลอดจนเผยแพร่ข่าวสารดังกล่าว

(๓) ออกใบรับรองแหล่งกำเนิดของสินค้า จัดทำและรับรองเอกสารที่ใช้ในทางการค้า
การลงทุนระหว่างประเทศ รวมทั้งรับรองลายมือชื่อของบุคคลในเอกสาร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์
และวิธีการที่สภาหอการค้าแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด

(๔) วางมาตรฐานแห่งคุณภาพของสินค้า รวมทั้งตรวจสอบ หรือรับรองมาตรฐานสินค้า

(๕) จัดตั้งและดำเนินการสถานศึกษาที่เกี่ยวกับการค้า การลงทุน และเศรษฐกิจ พิพิธภัณฑสถานสินค้า รวมทั้งการจัดงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ

(๖) เป็นสถาบันอนุญาตตลาดการซื้อขายสินค้าทางการเงิน การค้า รวมทั้งจัดตั้งศูนย์ใกล้เคียง และประណอมซื้อขายสินค้าทางการเงิน

(๗) ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนา และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่สมาชิก รวมทั้งสนับสนุน การสร้างผู้ประกอบการรุ่นใหม่

(๘) รับผิดชอบและให้ข้อเสนอแนะแก่สมาชิกเกี่ยวกับการค้า การลงทุน การบริการ การท่องเที่ยว การประกอบวิชาชีพอิสระ อุตสาหกรรม เกษตรกรรม การเงิน เทคโนโลยี นวัตกรรมดิจิทัล พาณิชยอิเล็กทรอนิกส์ สตาร์ทอัพ วิสาหกิจสมัยใหม่ หรือเศรษฐกิจโดยทั่วไป รวมทั้งช่วยอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการดำเนินธุรกิจของสมาชิก

(๙) ให้คำปรึกษาและเสนอข้อเสนอแนะแก่รัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐเพื่อขับเคลื่อนและพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศ

(๑๐) ประสานงานในทางการค้าและการลงทุนระหว่างผู้ประกอบการกับทางราชการ

(๑๑) ทำความตกลงหรือความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนทั้งในและต่างประเทศ

(๑๒) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของหอการค้า”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติหอการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ประกอบวิสาหกิจโดยหอการค้าตนเอง หรือเข้าดำเนินการในการประกอบวิสาหกิจของสมาชิก หรือเข้ามีส่วน ถือหุ้น เป็นหุ้นส่วน หรือร่วมทุนในการประกอบวิสาหกิจกับบุคคลใด ๆ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการถือหุ้นที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้แก่หอการค้า”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) เมื่อที่ประชุมใหญ่ลงมติให้เลิกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิก สามัญทั้งหมด”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙

มาตรา ๘ ให้กฎกระทรวงที่กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมที่ออกตามพระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่า จะมีกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมที่ออกตามพระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางประการให้มีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน โดยกำหนดหน้าที่ของหอการค้าในการดำเนินการต่าง ๆ เพิ่มขึ้น อันจะเป็นการส่งเสริมการค้าและการประกอบวิสาหกิจของสมาชิกได้มากยิ่งขึ้น รวมทั้งแก้ไขหลักเกณฑ์การเลือกหอการค้าโดยมติของที่ประชุมใหญ่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ตลอดจนยกเลิกการกำหนดเพดานอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติหอการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๔

ความเป็นมา

พระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ ได้ประกาศใช้เป็นฉบับแรก ซึ่งต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายนี้ขึ้นอีกจำนวน ๒ ครั้ง คือ

๑. พระราชบัญญัติหอการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

๒. พระราชบัญญัติหอการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยพระราชบัญญัติหอการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นกฎหมายที่ได้ประกาศใช้เป็นฉบับล่าสุด และบังคับใช้จนปัจจุบัน

ร่างพระราชบัญญัติหอการค้า (ฉบับที่..) พ.ศ. มีหลักการคือ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ ดังต่อไปนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่ของหอการค้าในการดำเนินการต่าง ๆ เพิ่มขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ (๑))

๒. แก้ไขเพิ่มเติมมติของที่ประชุมใหญ่ในการเลิกหอการค้า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔ (๑))

๓. ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

สภาผู้แทนราษฎร ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหอการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในวาระที่หนึ่งลงมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๒๕ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด จากนั้น ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๔ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่สอง และในวาระที่สามลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ

วุฒิสภา ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่หนึ่งลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติหอการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และตั้งคณะกรรมการวิสามัญจำนวน ๒๑ คนเพื่อพิจารณา จากนั้นในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๔ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่สองและในวาระที่สามลงมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัตินี้

๑. พระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๓๘ วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๐๙ หน้า ๓๑๗

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๐๙ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากในเวลานี้ไม่มีกฎหมายที่วางระเบียบการจัดตั้งและการดำเนินงานของหอการค้าไว้โดยตรง หอการค้าต่าง ๆ รวมทั้งสภาการค้าต้องจดทะเบียนเป็นสมาคมธรรมดาตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และแม้ว่ารัฐบาลจะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติสมาคมการค้าขึ้นเป็นเอกเทศ โดยแยกสมาคมการค้าออกจาก

สมาคมธรรมดาก็ดี แต่เนื่องจากหอการค้ามีลักษณะแตกต่างกับสมาคมการค้าทั้งในส่วนประกอบและหน้าที่ จึงสมควรตรากฎหมายว่าด้วยหอการค้าขึ้นโดยเฉพาะ

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๖๑ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. การจัดตั้งหอการค้า

กำหนดให้หอการค้าขึ้นเมื่อได้จดทะเบียนจัดตั้งแล้วให้มีสถานะเป็นนิติบุคคล ซึ่งหอการค้าสามารถจำแนกได้เป็นประเภทดังต่อไปนี้

๑.๑ หอการค้าจังหวัด

๑.๒ หอการค้าไทย

๑.๓ หอการค้าต่างประเทศ

๑.๔ สมาหอการค้าแห่งประเทศไทย

กำหนดให้มีการจัดตั้งสำนักงานกลางทะเบียนหอการค้าขึ้นในกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงเศรษฐกิจ เพื่อควบคุมการออกใบอนุญาตและการจดทะเบียนหอการค้าทั่วราชอาณาจักร และทำหน้าที่เป็นสำนักงานทะเบียนหอการค้าประจำจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ในส่วนจังหวัดอื่นนอกจากจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรีให้จัดตั้งสำนักงานทะเบียนหอการค้าประจำจังหวัดขึ้นตรงต่อสำนักงานกลางทะเบียนหอการค้า กับทั้งให้อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เป็นนายทะเบียนกลางหอการค้ากับเป็นนายทะเบียนหอการค้าประจำจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรีด้วย และให้ผู้ว่าราชการจังหวัด นอกจากจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรีเป็นนายทะเบียนหอการค้าประจำจังหวัด การจัดตั้งหอการค้าขึ้นจะต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

ในการเริ่มจัดตั้งหอการค้าขึ้นให้ผู้เริ่มก่อการจัดตั้งมีจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน และให้ยื่นคำขออนุญาตนายทะเบียนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และเมื่อนายทะเบียนได้รับคำขออนุญาต และได้สอบสวนพิจารณาแล้ว เห็นว่าข้อบังคับไม่ขัดต่อกฎหมาย ไม่เป็นภัยต่อเศรษฐกิจ ความมั่นคงของประเทศ หรือต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และผู้เริ่มก่อการจัดตั้งเป็นผู้ซึ่งมีฐานะและความประพฤติดี ก็ให้นายทะเบียนสั่งอนุญาต และออกใบอนุญาตหอการค้าให้แก่ผู้ขอ แล้วจดทะเบียนหอการค้าให้ด้วย ถ้านายทะเบียนมีคำสั่งไม่อนุญาต ให้แจ้งคำสั่งเป็นหนังสือไปยังผู้ขออนุญาตโดยมิชักช้า ผู้ขออนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนั้นได้ โดยยื่นอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง และให้ถือว่าคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีเป็นที่สุดการอนุญาตให้ตั้งหอการค้าและการเลิกหอการค้า ให้นายทะเบียนกลางหอการค้าประกาศในราชกิจจานุเบกษา

กำหนดให้หอการค้าต้องมีข้อบังคับ และข้อบังคับนั้นอย่างน้อยต้องมีข้อความ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ

(๒) วัตถุประสงค์

(๓) ที่ตั้งสำนักงาน

(๔) วิธีรับสมาชิกและให้สมาชิกออกจากหอการค้าตลอดจนสิทธิและหน้าที่ของสมาชิก

(๕) การดำเนินกิจการของหอการค้า การตั้ง การออกจากตำแหน่ง และการประชุมของกรรมการตลอดจนการประชุมใหญ่

ข้อบังคับของหอการค้าต้องนำไปจดทะเบียนต่อนายทะเบียนพร้อมกับการยื่นคำขออนุญาตจัดตั้งหอการค้า ก่อนออกใบอนุญาต ถ้านายทะเบียนเห็นสมควรจะสั่งให้แก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับนั้นก็ได้

การจัดตั้งหอการค้าขึ้นให้มีการจัดตั้งจังหวัดละหนึ่งหอเท่านั้นเว้นแต่จังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรีให้มีหอการค้าจังหวัดเพียงหอเดียว คือ หอการค้าไทย และหอการค้าไทย หอการค้าต่างประเทศ สมาคมการค้า รัฐวิสาหกิจและสหกรณ์ อาจรวมกันจัดตั้งขึ้นเป็นสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยได้

ชื่อของหอการค้าต้องเป็นอักษรไทย แต่จะมีอักษรต่างประเทศกำกับไว้ท้ายหรือได้ชื่ออักษรไทยด้วยก็ได้ และจะใช้ชื่อได้แต่เฉพาะที่ปรากฏในข้อบังคับเท่านั้น ห้ามมิให้ใช้ข้อความ “หอการค้าจังหวัด หอการค้าไทย หอการค้าต่างประเทศ หรือสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย” หรือข้อความที่มีความหมายในทำนองเดียวกัน ประกอบชื่อโดยมิได้เป็นหอการค้าตามพระราชบัญญัตินี้ อีกทั้งห้ามมิให้บุคคลใดใช้ชื่อที่มีอักษรไทยประกอบว่า “หอการค้า” หรือ “สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย” หรืออักษรต่างประเทศซึ่งแปลหรืออ่านว่า “หอการค้า” หรือ “สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย” ในดวงตรา ป้ายชื่อ จดหมาย ใบแจ้งความ หรือเอกสารอย่างอื่นอันเกี่ยวกับธุรกิจ โดยมีได้เป็นหอการค้า เว้นแต่เป็นการใช้ในการขออนุญาตจัดตั้งหอการค้า

๒. สมาชิกและคณะกรรมการของหอการค้า

กำหนดให้หอการค้ามีสมาชิกได้เพียง ๔ ประเภท ดังต่อไปนี้

๒.๑ สมาชิกสามัญ

๒.๒ สมาชิกวิสามัญ

๒.๓ สมาชิกสมทบ

๒.๔ สมาชิกกิตติมศักดิ์

โดยกำหนดให้สมาชิกสามัญเท่านั้นมีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการหอการค้า สมาชิกของหอการค้าจังหวัดต้องมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดที่หอการค้าขึ้นตั้งอยู่ และต้องเป็นบุคคลธรรมดาสัญชาติไทย หรือนิติบุคคลที่มีบุคคลสัญชาติไทยเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นเกินกึ่งจำนวนเงินทุนของนิติบุคคลนั้น และเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจในทางการค้า อุตสาหกรรม เกษตรกรรม การเงิน หรือเศรษฐกิจ หรือต้องเป็นสมาคมการค้าที่มีสมาชิกซึ่งมีสัญชาติไทยเกินกึ่งจำนวนของสมาชิกทั้งหมด หรือต้องเป็นรัฐวิสาหกิจ หรือสหกรณ์ บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่มีได้มีสัญชาติไทย หรือสมาคมการค้าที่มีสมาชิกเป็นคนต่างด้าวเกินกึ่งจำนวนของสมาชิกทั้งหมด จะเป็นได้แต่เพียงสมาชิกสมทบของหอการค้าจังหวัดเท่านั้นหอการค้าจังหวัดต้องเป็นสมาชิกของหอการค้าไทยด้วย

สภาหอการค้าแห่งประเทศไทยประกอบด้วยสมาชิกซึ่งเป็นผู้แทนหอการค้าไทยมีจำนวนไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ผู้แทนหอการค้าต่างประเทศหอละห้าคน ผู้แทนสมาคมการค้าสมาคมละสองคน ผู้แทนรัฐวิสาหกิจแห่งละสองคน และผู้แทนสหกรณ์แห่งละสองคน บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลซึ่งเป็นสมาชิกของหอการค้าไทย หอการค้าต่างประเทศ สมาคมการค้าหรือสหกรณ์ จะเป็นได้แต่เพียงสมาชิกสมทบของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยเท่านั้น

กำหนดให้มีคณะกรรมการหอการค้า ดังต่อไปนี้

(๑) คณะกรรมการหอการค้าจังหวัดประกอบด้วยกรรมการซึ่งที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งจากสมาชิกสามัญ มีจำนวนตามข้อบังคับของหอการค้าจังหวัดนั้น

(๒) คณะกรรมการหอการค้าไทยประกอบด้วยกรรมการ ซึ่งที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งจากสมาชิกสามัญ มีจำนวนตามข้อบังคับของหอการค้าไทย แต่ในจำนวนนี้ต้องเลือกตั้งจากสมาชิกซึ่งเป็นผู้แทนหอการค้าจังหวัดต่าง ๆ ด้วยรวมกันไม่น้อยกว่าสามคน

(๓) คณะกรรมการหอการค้าต่างประเทศประกอบด้วยกรรมการซึ่งที่ประชุมใหญ่แห่งหอการค้าต่างประเทศเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญ มีจำนวนตามข้อบังคับของหอการค้าต่างประเทศนั้น

(๔) คณะกรรมการสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ประกอบด้วย

(ก) ประธานกรรมการหอการค้าไทยเป็นประธานกรรมการโดยตำแหน่ง

(ข) รองประธานกรรมการสองคน ให้คณะกรรมการสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยเลือกตั้งจากกรรมการฝ่ายหอการค้าไทยเป็นรองประธานคนที่หนึ่ง และจากกรรมการฝ่ายหอการค้าต่างประเทศเป็นรองประธานคนที่สอง

(ค) ประธานกรรมการหอการค้าต่างประเทศทุกคนเป็นกรรมการ

(ง) สมาชิกผู้แทนสมาคมการค้าซึ่งที่ประชุมใหญ่ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยเลือกตั้งมีจำนวนรวมกันสี่คนเป็นกรรมการ

(จ) สมาชิกผู้แทนหอการค้าไทยซึ่งที่ประชุมใหญ่ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยเลือกตั้งมีจำนวนเท่ากับจำนวนกรรมการใน (ค) และ (ง) รวมกันเป็นกรรมการ

(ฉ) สมาชิกผู้แทนรัฐวิสาหกิจและสหกรณ์ซึ่งกระทรวงเศรษฐกิจแต่งตั้งมีจำนวนรวมกันหกคนเป็นกรรมการ

๓. การดำเนินกิจการของหอการค้า

กำหนดให้หอการค้ามีคณะกรรมการเป็นผู้ดำเนินกิจการของหอการค้า และเป็นผู้แทนของหอการค้า ในกิจการอันเกี่ยวกับบุคคลภายนอก ทั้งนี้ คณะกรรมการจะมอบหมายให้กรรมการคนหนึ่งคนใดหรือหลายคนทำการแทนก็ได้ โดยที่กำหนดให้หอการค้ามีหน้าที่ดังต่อไปนี้

๓.๑ ส่งเสริมการค้า อุตสาหกรรม เกษตรกรรม การเงินและเศรษฐกิจโดยทั่วไป เช่น รวบรวมสถิติ เผยแพร่ข่าวสารการค้า วิจัยเกี่ยวกับการค้าและการเศรษฐกิจ ส่งเสริมการท่องเที่ยว การออกไปรับรองแหล่งกำเนิดของสินค้า การวางมาตรฐานแห่งคุณภาพของสินค้า การตรวจสอบมาตรฐานสินค้า จัดตั้งและดำเนินการสถานการศึกษาที่เกี่ยวกับการค้าและเศรษฐกิจ พิพิธภัณฑ์สินค้า การจัดงานแสดงสินค้า การเป็นอนุญาโตตุลาการชี้ขาดข้อพิพาททางการค้า

๓.๒ รับปรึกษาและให้ข้อเสนอแนะแก่สมาชิกเกี่ยวกับการค้า อุตสาหกรรม เกษตรกรรม การเงินหรือเศรษฐกิจ และช่วยอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการดำเนินธุรกิจของสมาชิก

๓.๓ ให้คำปรึกษาและเสนอข้อเสนอแนะแก่รัฐบาลเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

๓.๔ ประสานงานในทางการค้าระหว่างผู้ประกอบการค้ากับทางราชการ

๓.๕ ปฏิบัติกิจการอื่น ๆ ตามแต่จะมีกฎหมายระบุให้เป็นหน้าที่ของหอการค้า หรือตามที่ทางราชการมอบหมาย

ห้ามมิให้หอการค้ากระทำการใด ๆ ดังต่อไปนี้ (มาตรา ๒๘)

(๑) ประกอบวิสาหกิจโดยหอการค้านั่นเอง หรือเข้าดำเนินการในการประกอบวิสาหกิจของสมาชิกหรือเข้ามีส่วนถือหุ้น เป็นหุ้นส่วน หรือร่วมทุนในการประกอบวิสาหกิจกับบุคคลใด ๆ

(๒) ดำเนินการด้วยประการใด ๆ ในอันที่จะกดราคาสินค้าหรือค่าบริการให้ตกต่ำเกินสมควรหรือทำให้สูงเกินสมควร หรือทำให้เกิดปั่นป่วนเกี่ยวกับราคาสินค้าหรือค่าบริการ

(๓) ให้เงิน หรือให้กู้ยืมเงินแก่สมาชิกหรือบุคคลอื่นใด เว้นแต่เป็นการให้เพื่อการกุศลสาธารณะหรือตามหน้าที่ศีลธรรม หรือตามควรแก่อัธยาศัยในสังคม

(๔) ดำเนินการด้วยประการใด ๆ เพื่อเพิ่ม ลด หรือจำกัดปริมาณการผลิต ปริมาณสินค้าที่จำหน่ายหรือบริการอื่น และการดำเนินการดังกล่าวนี้เป็นผลเสียหายแก่ตลาดการค้า การเงิน ภายในหรือภายนอกประเทศ หรือเศรษฐกิจของประเทศ

(๕) ดำเนินการด้วยประการใด ๆ อันเป็นการทำลายการแข่งขันอันพึงมีตามปกติวิสัยของการประกอบวิสาหกิจ เว้นแต่จะเป็นการปฏิบัติตามนโยบายหรือระเบียบของทางราชการ

(๖) ดำเนินการด้วยประการใด ๆ อันอาจเป็นภัยต่อเศรษฐกิจ ความมั่นคงของประเทศ หรือต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๗) กีดกันหรือขัดขวางมิให้ผู้ใดซึ่งมีคุณสมบัติที่จะเป็นสมาชิกได้ตามข้อบังคับของหอกการค้าเข้าเป็นสมาชิก หรือบังคับด้วยประการใด ๆ ให้เข้าเป็นสมาชิกโดยผู้ใดไม่สมัครใจ หรือให้สมาชิกออกจากหอกการค้าโดยเจตนาอันไม่สุจริต หรือขัดต่อข้อบังคับของหอกการค้า

(๘) เปิดเผยสถิติ เอกสาร หรือข้อความอันเกี่ยวกับประโยชน์ส่วนได้เสีย โดยเฉพาะของสมาชิกผู้ใด เว้นแต่จะได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากสมาชิกผู้นั้น

(๙) ให้ หรือยอมให้บุคคลอื่นซึ่งมิใช่กรรมการดำเนินกิจการในหน้าที่ของกรรมการ

๔. การควบคุมหอกการค้า

กำหนดให้นายทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้กรรมการหรือสมาชิกมาชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการของหอกการค้า หรือให้ส่งเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินงานหรือรายงานการประชุมของหอกการค้าได้อีกทั้งยังมีอำนาจเข้าไปตรวจสอบในสำนักงานของหอกการค้าได้ในระหว่างเวลาทำงานของหอกการค้า

โดยให้หอกการค้าจัดทำทะเบียนสมาชิกเก็บรักษาไว้ที่สำนักงานของหอกการค้าและให้ส่งสำเนาทะเบียนสมาชิกรายนั้นแก่นายทะเบียนภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาตและจดทะเบียนเป็นหอกการค้า ทะเบียนสมาชิกรายนั้นอย่างน้อยให้มีรายการดังต่อไปนี้

๔.๑ ชื่อและสัญชาติของสมาชิก

๔.๒ ชื่อที่ใช้ในการประกอบวิสาหกิจและประเภทของวิสาหกิจ

๔.๓ ที่ตั้งสำนักงานของสมาชิก

๔.๔ วันที่เข้าเป็นสมาชิก

เมื่อมีการรับสมาชิกใหม่หรือมีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับทะเบียนสมาชิก ให้หอกการค้าแจ้งการรับสมาชิกใหม่ หรือการเปลี่ยนแปลงนั้นต่อนายทะเบียนภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับสมาชิกใหม่หรือมีการเปลี่ยนแปลง (มาตรา ๓๓)

หอกการค้าจะต้องจัดทำบัญชีอย่างน้อยครั้งหนึ่งในรอบสิบสองเดือน ซึ่งถือว่าเป็นรอบปีในทางบัญชีของหอกการค้า

บัญชีนั้นต้องมีรายการแสดงจำนวนสินทรัพย์และหนี้สินของหอกการค้า กับทั้งบัญชีรายรับรายจ่าย บัญชีต้องทำให้แล้วเสร็จและจัดให้มีผู้สอบบัญชีตรวจสอบแล้วนำเสนอเพื่ออนุมัติต่อที่ประชุมใหญ่ของหอกการค้าภายในกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่สิ้นปีการบัญชี ให้หอกการค้าจัดทำรายงานประจำปีแสดงผลการดำเนินงานของหอกการค้าเสนอต่อที่ประชุมใหญ่ในคราวที่เสนอของบดุล และให้ส่งสำเนารายงานกับงบดุลไปยังนายทะเบียนภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่มีการประชุมใหญ่

การแก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อบังคับของหอกการค้าจะกระทำได้โดยมติของที่ประชุมใหญ่ และต้องนำไปจดทะเบียนต่อนายทะเบียนภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่ลงมติ แต่ถ้านายทะเบียนเห็นว่า การแก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อบังคับนั้นขัดต่อวัตถุประสงค์ของหอกการค้า หรือขัดต่อกฎหมาย ห้ามมิให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนการแก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อบังคับนั้น

การตั้งกรรมการหรือการเปลี่ยนตัวกรรมการของหอกการค้า ต้องนำไปจดทะเบียนต่อนายทะเบียนภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันตั้งหรือเปลี่ยนตัวกรรมการ และถ้านายทะเบียนเห็นว่าผู้ได้รับการตั้งให้เป็นกรรมการนั้นเป็นผู้ซึ่งไม่มีฐานะสมควรหรือมีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าอาจเป็นภัยต่อเศรษฐกิจ ความมั่นคงของประเทศ หรือต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน นายทะเบียนมีอำนาจจะไม่รับจดทะเบียนผู้นั้นเป็นกรรมการของหอกการค้า

ปรากฏว่าคณะกรรมการ กรรมการหรือสมาชิกของหอการค้ากระทำการใด ๆ อันอาจเป็นภัยต่อเศรษฐกิจความมั่นคงของประเทศ หรือต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้คณะกรรมการ กรรมการหรือสมาชิกล้มเลิกหรือจัดการแก้ไขการกระทำนั้นภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด

ถ้าเป็นที่สงสัยว่าหอการค้าใดจะดำเนินการไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรืออาจเป็นภัยต่อเศรษฐกิจความมั่นคงของประเทศ หรือต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้หอการค้านั้นแจ้งวันเวลาประชุมทุกคนมาให้นายทะเบียนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน ในกรณีเช่นนี้ ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปฟังการประชุมได้หอการค้าใดไม่แจ้งวันเวลาประชุมตามคำสั่งของนายทะเบียน ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้หอการค้านั้นงดการประชุมได้ครั้งหนึ่งไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่นายทะเบียนสั่ง

ถ้าที่ประชุมใหญ่ของหอการค้าลงมติอันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายหรือข้อบังคับของหอการค้า เมื่อสมาชิกคนหนึ่งคนใดหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ร้องขอ ให้นายทะเบียนมีอำนาจเพิกถอนมตินั้นได้ แต่ในกรณีที่สมาชิกร้องขอให้เพิกถอนนั้นให้กระทำภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ลงมตินั้น

รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้เลิกหอการค้าได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อปรากฏว่าการกระทำของหอการค้าผิดต่อกฎหมายหรือเป็นภัยต่อเศรษฐกิจ ความมั่นคงของประเทศ หรือต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๒) เมื่อหอการค้าปฏิบัติการอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๙ และการกระทำนั้นเป็นการเสียหายอย่างร้ายแรง

(๓) เมื่อหอการค้าไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไป หรือหยุดดำเนินกิจการตั้งแต่สองปีขึ้นไป

(๔) เมื่อปรากฏว่าหอการค้าให้ หรือยอมให้บุคคลอื่นซึ่งมิใช่กรรมการดำเนินกิจการในหน้าที่ของกรรมการ

กรรมการของหอการค้าที่รัฐมนตรีสั่งให้เลิกตาม (๑) (๒) หรือ (๔) ผู้ใดซึ่งมีส่วนในการกระทำให้หอการค้านั้นถูกรัฐมนตรีสั่งให้เลิก ไม่มีสิทธิเป็นกรรมการหอการค้าอีก เว้นแต่จะพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันที่รัฐมนตรีสั่งให้เลิกหอการค้า

๕. การเลิกหอการค้า

กำหนดให้หอการค้าย่อมเลิกด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๕.๑ เมื่อที่ประชุมใหญ่ลงมติให้เลิก

๕.๒ เมื่อล้มละลาย

๕.๓ เมื่อรัฐมนตรีสั่งให้เลิกตามมาตรา ๔๓

กำหนดให้หอการค้าที่เลิกตาม (๑) หรือ (๒) แจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่เกิดเหตุที่ทำให้เลิก เมื่อหอการค้าได้เลิกไปแล้ว ให้นายทะเบียนเพิกถอนใบอนุญาตและชื้อชื่อหอการค้านั้นออกจากทะเบียน ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าหอการค้านั้นคงดำเนินการต่อไปได้เพียงพอเท่าที่จำเป็นเพื่อการชำระบัญชีเท่านั้น เมื่อได้ชำระบัญชีแล้ว ถ้ามีทรัพย์สินเหลืออยู่เท่าใดจะแบ่งให้แก่สมาชิกของหอการค้าไม่ได้ ทรัพย์สินทั้งนั้นจะต้องโอนไปให้แก่นิติบุคคลอื่นที่มีวัตถุประสงค์ที่ประสงค์เกี่ยวกับการกุศลสาธารณะตามที่ระบุไว้ในข้อบังคับของหอการค้า หรือถ้าไม่ได้ระบุไว้ก็ให้เป็นไปตามมติของที่ประชุมใหญ่ว่าจะโอนไปให้แก่นิติบุคคลใดที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการกุศลสาธารณะในกรณีนอกจากที่กล่าวมาแล้ว ให้ทรัพย์สินที่เหลือนั้นตกเป็นของรัฐ

๖. บทเฉพาะกาล

กำหนดให้บรรดาหอกการค้า สภาการค้า หรือสมาคมที่มีลักษณะหรือวัตถุประสงค์อย่างเดียวกับหอกการค้าที่ได้จดทะเบียนเป็นสมาคมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากประสงค์จะเป็นหอกการค้าตามพระราชบัญญัตินี้ต้องขออนุญาตเป็นหอกการค้าภายในกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและเมื่อได้รับอนุญาตให้เป็นหอกการค้าตามพระราชบัญญัตินี้แล้วให้นายทะเบียนสมาคมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ชื้อชื่อหอกการค้า สภาการค้า หรือสมาคมนั้นออกเสียจากทะเบียนสมาคม

บรรดาทรัพย์สินและหนี้สินของหอกการค้า สภาการค้า หรือสมาคมที่มีลักษณะหรือวัตถุประสงค์อย่างเดียวกับหอกการค้าที่ได้รับอนุญาตและจดทะเบียนเป็นหอกการค้าตามพระราชบัญญัตินี้ ให้โอนมาเป็นของหอกการค้าที่ได้จัดตั้งขึ้นใหม่

ถ้าหอกการค้า สภาการค้า หรือสมาคมที่มีลักษณะหรือวัตถุประสงค์อย่างเดียวกับหอกการค้าที่ได้จดทะเบียนเป็นสมาคมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ไม่ขออนุญาตเป็นหอกการค้าตามพระราชบัญญัตินี้ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นอันเลิกและให้นายทะเบียนสมาคมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ชื้อชื่อหอกการค้า สภาการค้า หรือสมาคมนั้นออกเสียจากทะเบียนสมาคม

ถ้าหอกการค้า สภาการค้า หรือสมาคมที่มีลักษณะหรือวัตถุประสงค์อย่างเดียวกับหอกการค้า ไม่พอใจในคำสั่งของนายทะเบียนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ให้ชื้อชื่อออกจากทะเบียนสมาคม ก็มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนั้นได้ โดยยื่นอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรี ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด (มาตรา ๖๑)

๒. พระราชบัญญัติหอกการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๕๑ ก วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติหอกการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ ได้ใช้บังคับมานานแล้ว ทำให้บทบาทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน สมควรแก้ไขปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดตั้ง การเข้าเป็นสมาชิก และการดำเนินกิจการของหอกการค้าให้เหมาะสม เพื่อให้หอกการค้ามีความเข้มแข็งและมีความคล่องตัวในการบริหารงานยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติหอกการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๐ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า "หอกการค้า" "รัฐวิสาหกิจ" และ "สหกรณ์" ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติหอกการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๓)

"หอกการค้า" หมายความว่า สถาบันที่บุคคลหลายคนจัดตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมการค้า การบริการ การประกอบวิชาชีพอิสระ อุตสาหกรรม เกษตรกรรม การเงินหรือเศรษฐกิจ อันมิใช่เป็นการหาผลกำไรหรือรายได้แบ่งปันกัน

"รัฐวิสาหกิจ" หมายความว่า รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณเฉพาะที่เป็นนิติบุคคล และมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการค้า การบริการ อุตสาหกรรม เกษตรกรรม การเงินหรือเศรษฐกิจ "สหกรณ์" หมายความว่า สหกรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์เฉพาะที่มีวัตถุประสงค์ เกี่ยวกับการค้า การบริการ อุตสาหกรรม เกษตรกรรม การเงินหรือเศรษฐกิจ"

๒. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๔)

"มาตรา ๗ ให้จัดตั้งสำนักงานกลางทะเบียนหอการค้าขึ้นในกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ เพื่อควบคุมการออกใบอนุญาตและการจดทะเบียนหอการค้าทั่วราชอาณาจักร และทำหน้าที่เป็นสำนักงานทะเบียนหอการค้าประจำกรุงเทพมหานคร

ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้จัดตั้งสำนักงานทะเบียนหอการค้าประจำจังหวัดขึ้นตรงต่อสำนักงานกลางทะเบียนหอการค้า

ให้อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้ามอบหมายเป็นนายทะเบียนกลางหอการค้า และนายทะเบียนหอการค้าประจำกรุงเทพมหานคร และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนอกจากกรุงเทพมหานคร หรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายเป็นนายทะเบียนหอการค้าประจำจังหวัด"

๓. กำหนดให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๕)

"มาตรา ๑๐ เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขออนุญาตและพิจารณาแล้วเห็นว่าข้อบังคับไม่ขัดต่อกฎหมาย ไม่เป็นภัยต่อเศรษฐกิจ ความมั่นคงของประเทศ หรือต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และผู้เริ่มก่อการจัดตั้งเป็นผู้ซึ่งมีความประพฤติดี ให้นายทะเบียนส่งอนุญาตและออกใบอนุญาตหอการค้าให้แก่ผู้ขออนุญาต พร้อมทั้งจดทะเบียนหอการค้าให้ด้วย"

๔. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๖)

"มาตรา ๑๔ หอการค้าจังหวัดจะจัดตั้งขึ้นได้จังหวัดละหนึ่งหอการค้า โดยหอการค้าจังหวัดในกรุงเทพมหานครให้เรียกว่าหอการค้าไทยหอการค้าต่างประเทศจะจัดตั้งขึ้นได้เพียงประเทศละหนึ่งหอการค้า"

๕. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๗)

"มาตรา ๒๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๑ สมาชิกของหอการค้าจังหวัดต้องเป็นบุคคลธรรมดาสัญชาติไทยหรือนิติบุคคลที่มีบุคคลธรรมดาสัญชาติไทยเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นเกินกึ่งจำนวนเงินทุนของนิติบุคคลนั้น และเป็นผู้ประกอบวิสาหกิจในทางการค้า การบริการ การประกอบวิชาชีพอิสระ อุตสาหกรรม เกษตรกรรม การเงินหรือเศรษฐกิจ หรือต้องเป็นสมาคมการค้า ที่มีสมาชิกซึ่งมีสัญชาติไทยเกินกึ่งจำนวนของสมาชิกทั้งหมดหรือต้องเป็นรัฐวิสาหกิจหรือสหกรณ์

สมาชิกสามัญของหอการค้าจังหวัด นอกจากจะต้องมีคุณสมบัติตามวรรคหนึ่งแล้ว จะต้องมิภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดที่หอการค้าตั้งอยู่ด้วย

บุคคลธรรมดา นิติบุคคล หรือสมาคมการค้าที่มีได้มีคุณสมบัติตามวรรคหนึ่ง จะเป็นได้แต่เพียงสมาชิกสมทบของหอการค้าจังหวัดเท่านั้น

สมาชิกของหอการค้าจังหวัดหนึ่ง จะเป็นสมาชิกสมทบของหอการค้าไทย หรือหอการค้าจังหวัดอื่นอีกก็ได้

มาตรา ๒๑ หอการค้าไทยประกอบด้วยสมาชิกซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาสัญชาติไทย หรือนิติบุคคลที่มีบุคคลธรรมดาสัญชาติไทยเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นเกินกึ่งจำนวนเงินทุนของนิติบุคคลนั้น และเป็นผู้ประกอบวิสาหกิจในทางการค้า การบริการ การประกอบวิชาชีพอิสระ อุตสาหกรรม เกษตรกรรม การเงินหรือเศรษฐกิจ หรือเป็นรัฐวิสาหกิจ สหกรณ์ หรือหอการค้าจังหวัด

หอการค้าจังหวัดต้องเป็นสมาชิกสามัญของหอการค้าไทย

สมาชิกสามัญอื่นยกเว้นหอการค้าจังหวัดต้องมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

สมาชิกของหอการค้าไทย จะเป็นสมาชิกสมทบของหอการค้าจังหวัดอื่นอีกก็ได้

มาตรา ๒๒ หอการค้าต่างประเทศประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมีภูมิลำเนาในราชอาณาจักร และเป็นบุคคลธรรมดาสัญชาติประเทศของหอการค้านั้น หรือนิติบุคคลที่มีบุคคลธรรมดา สัญชาติประเทศของหอการค้าเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นตั้งแต่กึ่งจำนวนเงินทุนของนิติบุคคลนั้น รวมทั้งสาขาของนิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศของหอการค้าเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมด และเป็นผู้ประกอบวิสาหกิจในทางการค้า การบริการ การประกอบวิชาชีพอิสระ อุตสาหกรรม เกษตรกรรม การเงินหรือเศรษฐกิจ หอการค้าต่างประเทศต้องเป็นสมาชิกของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

มาตรา ๒๓ สภาหอการค้าแห่งประเทศไทยประกอบด้วยสมาชิกซึ่งเป็นผู้แทนหอการค้าต่างประเทศหละห้าคน ผู้แทนสมาคมการค้าสมาคมละสองคน ผู้แทนรัฐวิสาหกิจแห่งละสองคน ผู้แทนสหกรณ์แห่งละสองคน และผู้แทนหอการค้าไทยมีจำนวนไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกของ สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ผู้แทนหอการค้าไทยตามวรรคหนึ่งต้องประกอบด้วยผู้แทนหอการค้าจังหวัดทุกจังหวัดที่เป็นสมาชิกของหอการค้าไทย

บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลซึ่งเป็นสมาชิกของหอการค้าไทย หอการค้าจังหวัด หอการค้าต่างประเทศ สมาคมการค้า หรือสหกรณ์ จะเป็นได้แต่เพียงสมาชิกสมทบของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยเท่านั้น"

๖. กำหนดให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๘)

"(๔) คณะกรรมการสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ประกอบด้วย

(ก) ประธานกรรมการหอการค้าไทยเป็นประธานกรรมการโดยตำแหน่ง

(ข) รองประธานกรรมการสี่คน โดยให้คณะกรรมการสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เลือกตั้งจากกรรมการฝ่ายหอการค้าไทย หอการค้าจังหวัด หอการค้าต่างประเทศ และสมาคมการค้าฝ่ายละหนึ่งคน

(ค) กรรมการตามจำนวนที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ โดยที่ประชุมใหญ่สมาชิกเลือกตั้งจากผู้แทนหอการค้าไทย หอการค้าจังหวัด หอการค้าต่างประเทศ และสมาคมการค้า ฝ่ายละเท่ากัน

(ง) กรรมการซึ่งกระทรวงพาณิชย์แต่งตั้งจากผู้แทนรัฐวิสาหกิจและสหกรณ์รวมกันจำนวนหกคน"

๗. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๙)

"มาตรา ๒๕ ให้หอการค้ามีคณะกรรมการเป็นผู้ดำเนินการของหอการค้า และเป็นผู้แทนของหอการค้าในกิจการอันเกี่ยวกับบุคคลภายนอก เพื่อการนี้คณะกรรมการจะมอบหมายให้กรรมการหรือเจ้าหน้าที่บริหารของ หอการค้าในระดับผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการทำการแทนก็ได้"

๘. กำหนดให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ (มาตรา ๑๐)

"ในกรณีที่กรรมการที่มีใช้กรรมการซึ่งกระทรวงพาณิชย์แต่งตั้งออกจาก ตำแหน่งก่อนครบวาระ และวาระของกรรมการเหลือไม่น้อยกว่าสองเดือน ให้คณะกรรมการ เลือบบุคคลตามมาตรา ๒๔ แล้วแต่กรณี เข้าดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการแทน และให้บุคคลซึ่งเข้าเป็นกรรมการแทนนั้น อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระ ที่ยังเหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน"

๙. กำหนดให้ยกเลิกความใน (๑) และ (๒) ของมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๑๑)

"(๑) ส่งเสริมการค้า การบริการ การประกอบวิชาชีพอิสระ อุตสาหกรรม เกษตรกรรม การเงิน หรือเศรษฐกิจโดยทั่วไป เช่น รวบรวมสถิติ เผยแพร่ข่าวสารการค้า วิจัยเกี่ยวกับการค้าและการเศรษฐกิจ ส่งเสริมการท่องเที่ยว การออกไปรับรองแหล่งกำเนิดของสินค้า การวางมาตรฐานแห่งคุณภาพของสินค้า การตรวจสอบมาตรฐานสินค้า จัดตั้งและดำเนินการสถานการศึกษาที่เกี่ยวกับการค้าและเศรษฐกิจ พิพิธภัณฑ์ สินค้า การจัดงานแสดงสินค้า การเป็นอนุญาโตตุลาการชี้ขาดข้อพิพาททางการค้า"

(๒) รับผิดชอบต่อและให้ข้อเสนอแนะแก่สมาชิกเกี่ยวกับการค้า การบริการ การประกอบวิชาชีพอิสระ อุตสาหกรรม เกษตรกรรม การเงินหรือเศรษฐกิจ และช่วยอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการดำเนินธุรกิจของ สมาชิก"

๑๐. กำหนดให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๑๒)

"(๑) ประกอบวิสาหกิจโดยหอการค้านี้เอง หรือเข้าดำเนินการในการประกอบวิสาหกิจของ สมาชิกหรือ เข้ามีส่วน ถือหุ้น เป็นหุ้นส่วน หรือร่วมทุนในการประกอบวิสาหกิจกับบุคคลใด ๆ เว้นแต่เป็นการ ถือตราสารหนี้ หรือเข้าถือหุ้นในบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ที่มีผู้บริจาดหรือมอบให้แก่หอการค้า"

๑๑. กำหนดให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๑๓)

"(๓) ให้เงิน หรือให้กู้ยืมเงินแก่สมาชิกหรือบุคคลอื่นใด เว้นแต่เป็นการให้ เพื่อการกุศล สาธารณะ หรือตามหน้าที่ศีลธรรม หรือตามควรแก่อัธยาศัยในสังคม หรือเพื่อเป็นสวัสดิการแก่พนักงานของ หอการค้า"

๑๒. กำหนดให้ยกเลิกความใน (๙) ของมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๑๔)

"(๙) ให้ หรือยอมให้บุคคลอื่นซึ่งมิใช่กรรมการดำเนินกิจการในหน้าที่ของกรรมการ เว้นแต่ ผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายตามมาตรา ๒๕"

๑๓. กำหนดให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๑๕)

"ถ้านายทะเบียนเห็นว่าผู้ได้รับการตั้งให้เป็นกรรมการนั้นเป็นผู้ ซึ่งมีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าอาจเป็นภัยต่อเศรษฐกิจ ความมั่นคงของประเทศ หรือต่อความสงบเรียบร้อยหรือ ศีลธรรมอันดีของประชาชน นายทะเบียนมีอำนาจไม่รับจดทะเบียนผู้นั้นเป็นกรรมการของหอการค้าได้"

๑๔. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๑๖)

"มาตรา ๔๒ ถ้าที่ประชุมใหญ่ของหอการค้าลงมติอันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย หรือข้อบังคับของหอการค้า เมื่อสมาชิกคนหนึ่งคนใดหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ร้องขอ ให้ศาล เพิกถอนมติของที่ประชุมใหญ่นั้นเสีย แต่ในกรณีที่สมาชิกร้องขอให้เพิกถอนให้กระทำภายใน กำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ลงมตินั้น"

๑๕. กำหนดให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๑๗)

"(๔) เมื่อปรากฏว่าหอการค้าให้ หรือยอมให้บุคคลอื่นซึ่งมิใช่กรรมการดำเนินกิจการในหน้าที่ของกรรมการ เว้นแต่ผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายตามมาตรา ๒๕"

๑๖. กำหนดให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ (มาตรา ๑๘)

"มาตรา ๖๐/๑ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว ให้อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้ามอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และเมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามที่ได้เปรียบเทียบแล้ว ให้คดีเป็นอันเลิกกันตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา"

๑๗. กำหนดให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งกรรมการในคณะกรรมการสภาหอการค้า แห่งประเทศไทยตามพระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับดำรงตำแหน่งต่อไปจนครบวาระการดำรงตำแหน่งตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย (มาตรา ๑๙)

๓. พระราชบัญญัติหอการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๘ ตอนที่ ๗๓ ก วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ หน้า ๑๐๔

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติหอการค้าพ.ศ. ๒๕๐๙ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางประการให้มีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน โดยกำหนดหน้าที่ของหอการค้าในการดำเนินการต่าง ๆ เพิ่มขึ้น อันจะเป็นการส่งเสริมการค้าและการประกอบวิสาหกิจของสมาชิกได้มากยิ่งขึ้น รวมทั้งแก้ไขหลักเกณฑ์การเลิกหอการค้าโดยมติของที่ประชุมใหญ่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ตลอดจนยกเลิกการกำหนดเพดานอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติหอการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๙ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๓ แก้ไขมาตรา ๕ วรคหนึ่ง)

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติหอการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๔ แก้ไขมาตรา ๒๘)

“มาตรา ๒๘ หอการค้ามีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมการค้า การลงทุน การบริการ การท่องเที่ยว การประกอบวิชาชีพอิสระอุตสาหกรรม เกษตรกรรม การเงิน เทคโนโลยี นวัตกรรมดิจิทัล พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ สตาร์ทอัพวิสาหกิจสมัยใหม่ หรือเศรษฐกิจโดยทั่วไป

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยเกี่ยวกับการค้า การลงทุน การบริการ การท่องเที่ยวการ ประกอบวิชาชีพอิสระ อุตสาหกรรม เกษตรกรรม การเงิน เทคโนโลยี นวัตกรรมดิจิทัลพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ สตาร์ทอัพ วิสาหกิจสมัยใหม่ หรือเศรษฐกิจโดยทั่วไป รวมทั้งเก็บรวบรวมสถิติตลอดจนเผยแพร่ข่าวสาร ดังกล่าว

(๓) ออกใบรับรองแหล่งกำเนิดของสินค้า จัดทำและรับรองเอกสารที่ใช้ในทางการค้าการลงทุน ระหว่างประเทศ รวมทั้งรับรองลายมือชื่อของบุคคลในเอกสาร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สภาหอการค้า แห่งประเทศไทยประกาศกำหนด

(๔) วางมาตรฐานแห่งคุณภาพของสินค้า รวมทั้งตรวจสอบ หรือรับรองมาตรฐานสินค้า

(๕) จัดตั้งและดำเนินการสถานศึกษาที่เกี่ยวกับการค้า การลงทุน และเศรษฐกิจพหุวัฒนธรรมสินค้า รวมทั้งการจัดงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ

(๖) เป็นสถาบันอนุญาโตตุลาการชี้ขาดข้อพิพาททางการค้า รวมทั้งจัดตั้งศูนย์ไกล่เกลี่ยและประนอม ข้อพิพาททางการค้า

(๗) ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนา และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่สมาชิก รวมทั้งสนับสนุนการ สร้างผู้ประกอบการรุ่นใหม่

(๘) รับผิดชอบและให้ข้อเสนอแนะแก่สมาชิกเกี่ยวกับการค้า การลงทุน การบริการการท่องเที่ยว การประกอบวิชาชีพอิสระ อุตสาหกรรม เกษตรกรรม การเงิน เทคโนโลยี นวัตกรรมดิจิทัลพาณิชย์ อิเล็กทรอนิกส์ สตาร์ทอัพ วิสาหกิจสมัยใหม่ หรือเศรษฐกิจโดยทั่วไป รวมทั้งช่วยอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการดำเนินธุรกิจของสมาชิก

(๙) ให้คำปรึกษาและเสนอข้อแนะนำแก่รัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐเพื่อขับเคลื่อนและพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศ

(๑๐) ประสานงานในทางการค้าและการลงทุนระหว่างผู้ประกอบการกับทางราชการ

(๑๑) ทำความตกลงหรือความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนทั้งในและต่างประเทศ

(๑๒) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของหอการค้า”

๔. ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติหอการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๕ แก้ไขมาตรา ๒๘ (๑))

“(๑) ประกอบวิสาหกิจโดยหอการค้านี้เอง หรือเข้าดำเนินการในการประกอบวิสาหกิจ ของสมาชิก หรือเข้ามีส่วน ถือหุ้น เป็นหุ้นส่วน หรือร่วมทุนในการประกอบวิสาหกิจกับบุคคลใด ๆ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการถือหุ้นที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้แก่หอการค้า”

๕. ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๖ แก้ไขมาตรา ๔๔(๑))

“(๑) เมื่อที่ประชุมใหญ่ลงมติให้เลิกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสามัญ ทั้งหมด”

๖. ให้ยกเลิกค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ (มาตรา ๗)

๗. ให้กฎกระทรวงที่กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมที่ออกตามพระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีกฎกระทรวง กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมที่ออกตามพระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๘)

ธิดารัตน์ อุ่นจันทร์ / จัดทำ

พระราชบัญญัติ

ให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด

พ.ศ. ๒๕๖๔

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔

เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรประกาศใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๖
มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้
โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้
เพื่อกำหนดมาตรการในการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างเป็นระบบ
และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเป็นการบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ
และภาคเอกชนอันจะเป็นประโยชน์ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม รวมถึงเพื่อปราบปราม
การกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในลักษณะองค์กรอาชญากรรมซึ่งเป็นภัยร้ายแรงต่อความมั่นคง

แห่งราชอาณาจักร และป้องกันการสนับสนุนการกระทำความผิดขององค์กรดังกล่าวในด้านต่าง ๆ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับเป็นต้นไป

มาตรา ๔ เมื่อประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ได้ใช้บังคับแล้ว ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙
- (๒) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔
- (๓) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓
- (๔) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕
- (๕) พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒
- (๖) พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๘
- (๗) พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๐
- (๘) พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓
- (๙) พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕
- (๑๐) พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐
- (๑๑) พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒
- (๑๒) พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๖๔
- (๑๓) พระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓

(๑๔) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ พ.ศ. ๒๕๔๒

(๑๕) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

(๑๖) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

(๑๗) พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔

(๑๘) พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

(๑๙) พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕

(๒๐) พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๕๙

(๒๑) ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐๘/๒๕๕๗ เรื่อง การปฏิบัติต่อผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อเข้าสู่การบำบัดฟื้นฟูและการดูแลผ่านการบำบัดฟื้นฟู ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

(๒๒) ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐๙/๒๕๕๗ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

(๒๓) ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑๖/๒๕๕๗ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

(๒๔) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๐/๒๕๖๑ เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมบัญชีท้ายประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

มาตรา ๕ ให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจัดให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. เข้ารับการฝึกอบรมก่อนเข้าปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้มีการพัฒนาความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ภาคปฏิบัติ รวมถึงการจัดฝึกอบรมเพื่อเพิ่มทักษะและความเชี่ยวชาญ ทั้งนี้ ตามหลักสูตรการฝึกอบรมที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

มาตรา ๖ ให้ข้าราชการของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. โดยได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือจากคณะกรรมการที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมอบหมาย และผ่านการฝึกอบรมตามมาตรา ๕ เป็นตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และในการกำหนดให้ได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ ให้คำนึงถึงภาระหน้าที่ คุณภาพของงาน และการดำรงตนอยู่ในความยุติธรรม โดยเปรียบเทียบกับค่าตอบแทนของผู้ปฏิบัติงานอื่นในกระบวนการยุติธรรมด้วย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกำหนด โดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

มาตรา ๗ เมื่อประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้ว บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดอ้างถึงบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ พระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ หรือพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๕๙ ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นอ้างถึงบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ ในบทมาตราที่มีนัยเช่นเดียวกัน

มาตรา ๘ บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ พระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๕๙ หรือประกาศคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐๘/๒๕๕๗ เรื่อง การปฏิบัติต่อผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อเข้าสูการบำบัดฟื้นฟูและการดูแลผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่ประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพี่ยงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ หรือจนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ออก

ตามประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้หรือตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔ ใช้บังคับ

มาตรา ๙ ในกรณีที่มีบทบัญญัติใดในประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้การลงโทษผู้กระทำความผิด หรือการขออนุญาต หรือการอนุญาต หรือการปฏิบัติตามบทบัญญัตินั้น ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศ ห้ามมิให้ใช้บทบัญญัตินี้ดังกล่าวจนกว่าจะมีการออกกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศนั้นแล้ว

มาตรา ๑๐ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการออกกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศตามประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้

(๑) ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดยการเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติด ผู้อนุญาต หรือผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติด แล้วแต่กรณี มีอำนาจในการพิจารณาอนุญาตการผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง นำผ่าน หรือโฆษณาซึ่งยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ การผลิตหรือนำเข้าตัวอย่างของตำรับวัตถุออกฤทธิ์ และการขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษ ในประเภท ๓ หรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์ โดยนำบทบัญญัติเกี่ยวกับการอนุญาตผลิต นำเข้า ส่งออก ขาย จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง นำผ่าน หรือโฆษณาซึ่งยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ ผลิต หรือนำเข้าตัวอย่างของตำรับวัตถุออกฤทธิ์ และการขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ หรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์ ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือพระราชบัญญัติ วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๕๙ แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับได้ต่อไปเพี่ยงเท่าที่ไม่ขัด หรือแย้งกับประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้

(๒) ให้ผู้ได้รับการยกเว้นให้ดำเนินการผลิต นำเข้า ส่งออก ขาย จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ โดยไม่ต้องขออนุญาตตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ หรือมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นผู้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตตามมาตรา ๓๒ แห่งประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้

(๓) การพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต คุณสมบัติและหน้าที่ของผู้รับอนุญาต และหน้าที่ของเภสัชกร ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๑๑ ให้เจ้าพนักงานและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ พระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ หรือพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๕๙ แล้วแต่กรณี ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันก่อนวันที่ประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งใหม่ตามประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๒ บรรดาคดีที่ได้มีการสั่งตรวจสอบทรัพย์สินตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนวันที่ประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน คณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานอัยการ และศาล ดำเนินการตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ ต่อไปจนกว่าคดีจะถึงที่สุด

มาตรา ๑๓ คำขอใด ๆ ที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๕๙ และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาให้ถือว่าเป็นคำขอตามประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ด้วยโดยอนุโลม และถ้าคำขอดังกล่าวมีข้อความหรือเอกสารประกอบคำขอแตกต่างไปจากคำขอตามประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งให้แก้ไขเพิ่มเติมคำขอเพื่อให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ได้

มาตรา ๑๔ บรรดาใบอนุญาต ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับ หนังสือสำคัญ ใบแจ้งการนำเข้า ใบแจ้งการส่งออก ใบแทนใบอนุญาต ใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับ และใบแทนหนังสือสำคัญที่ออกให้ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ

พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๕๙ ก่อนวันที่ประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ

มาตรา ๑๕ ให้ผู้รับอนุญาตผลิต นำเข้า ส่งออก ขาย จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครอง ซึ่งยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๕๙ ในวันก่อนวันที่ประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงดำเนินการต่อไปได้จนกว่าใบอนุญาตนั้นสิ้นอายุ และถ้าประสงค์จะดำเนินการต่อไปให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ก่อนใบอนุญาตเดิมจะสิ้นอายุ

มาตรา ๑๖ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด คณะกรรมการควบคุมยาเสพติด คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน และคณะกรรมการบำบัดรักษา และฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด ประกอบด้วยกรรมการโดยตำแหน่งตามมาตรา ๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๑๐๙ แห่งประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดและคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาเป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติด และให้รองปลัดกระทรวงสาธารณสุขซึ่งปลัดกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการตามประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่ประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้คณะอนุกรรมการที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ และคณะอนุกรรมการที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันก่อนวันที่ประมวลกฎหมายยาเสพติด

ท้ายพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งใหม่ตามประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๗ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หน้าที่ หนี้ ภาระผูกพัน ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง เงินงบประมาณ และรายได้ของกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่ประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ไปเป็นของกองทุนป้องกันปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติดตามประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๘ ผู้ต้องหาซึ่งอยู่ในระหว่างการตรวจพิสูจน์และการฟื้นฟูสมรรถภาพ ตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ อยู่ในวันก่อนวันที่ประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้บังคับตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๙ ให้คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด คณะอนุกรรมการ คณะอนุกรรมการประจำเขตพื้นที่ และพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันก่อนวันที่ประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีหน้าที่และอำนาจปฏิบัติงานที่ค้างอยู่ต่อไปจนเสร็จสิ้น

ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการหรืออนุกรรมการตามวรรคหนึ่งว่างลง และมีกรรมการหรืออนุกรรมการที่เหลืออยู่ไม่ครบองค์ประกอบ หรือไม่พอที่จะเป็นองค์ประชุม ให้กรรมการหรืออนุกรรมการที่เหลืออยู่ดำเนินการต่อไปได้

ให้สถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือการควบคุมตัว และศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีหน้าที่และอำนาจและดำเนินการตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ จนกว่าจะดำเนินการตรวจพิสูจน์หรือฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเสร็จสิ้น

มาตรา ๒๐ คดีที่ได้มีการออกหมายบังคับคดีแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาอยู่ในวันก่อนวันที่ประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดดำเนินการตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ ต่อไปจนเสร็จสิ้น

มาตรา ๒๑ ให้บทบัญญัติที่ให้สันนิษฐานว่าเป็นการกระทำเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษ ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ และเพื่อขายซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ตามพระราชบัญญัติ วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัตินี้ยังคงมีผลใช้บังคับ แก่คดีที่ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาแล้วก่อนวันที่ประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แล้วแต่กรณี จนกว่าคดีถึงที่สุด

คดีซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลชั้นต้นอยู่ในวันก่อนวันที่ประมวลกฎหมายยาเสพติด ท้ายพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายยื่นคำแถลงขอสืบ พยานหลักฐานเพิ่มเติมว่าการกระทำของจำเลยเป็นการกระทำเพื่อจำหน่ายหรือเพื่อขายหรือไม่ แล้วแต่กรณี ก็ให้ศาลสืบพยานหลักฐานเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๒๒ ให้ศูนย์เพื่อการคัดกรองผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูและศูนย์เพื่อประสานการดูแล ผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐๘/๒๕๕๗ เรื่อง การปฏิบัติ ต่อผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อเข้าสู่การบำบัดฟื้นฟูและการดูแล ผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗ เป็นศูนย์คัดกรอง และศูนย์ฟื้นฟู สภาพทางสังคมตามประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ จนกว่า จะมีการจัดตั้งศูนย์คัดกรองหรือศูนย์ฟื้นฟูสภาพทางสังคมตามประมวลกฎหมายยาเสพติด ท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๓ ในวาระเริ่มแรกภายในระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่ประมวลกฎหมายยาเสพติด ท้ายพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ การอนุญาตนำเข้ายาเสพติดให้โทษซึ่งเป็นกัญชาเพื่อประโยชน์ ทางการแพทย์หรือการรักษาผู้ป่วยตามมาตรา ๓๕ แห่งประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้นำเข้าได้เฉพาะเมล็ดพันธุ์

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่กรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ขออนุญาตเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ศึกษาวิจัยหรือจัดการเรียนการสอน ทางการแพทย์ เกษษศาสตร์ วิทยาศาสตร์ หรือเกษตรศาสตร์ หรือมีหน้าที่ให้บริการทางการแพทย์ เกษษกรรม หรือวิทยาศาสตร์ หรือมีหน้าที่ให้บริการทางเกษตรกรรมเพื่อประโยชน์ทางการแพทย์หรือ เกษษกรรม หรือหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการป้องกันปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด หรือ สภากาชาดไทย

(๒) ผู้ขออนุญาตเป็นผู้ป่วยเดินทางระหว่างประเทศที่มีความจำเป็นต้องนำยาเสพติดให้โทษ ซึ่งเป็นกัญชาติดตัวเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อใช้รักษาโรคเฉพาะตัว

(๓) ผู้ขออนุญาตซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อการดำเนินการเกี่ยวกับการศึกษาวิจัยและพัฒนา ตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๔ ให้ประธานศาลฎีกา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และตามประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่และอำนาจของตน

ให้ประธานศาลฎีกาโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกามีอำนาจออกข้อบังคับ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม มีอำนาจออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้และตามประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่และอำนาจของตน

ข้อบังคับ กฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

ประมวลกฎหมายยาเสพติด

ภาค ๑

การป้องกันปราบปราม และควบคุมยาเสพติด

ลักษณะ ๑

บทบัญญัติทั่วไป

มาตรา ๑ ในประมวลกฎหมายนี้

“ยาเสพติด” หมายความว่า ยาเสพติดให้โทษ วัตถุออกฤทธิ์ หรือสารระเหย

“ยาเสพติดให้โทษ” หมายความว่า สารเคมี พืช หรือวัตถุนิตใด ๆ ซึ่งเมื่อเสพแล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพขึ้นเป็นลำดับ มีอาการถอนยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งทางร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงตลอดเวลา และสุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรมลง กับให้รวมถึงสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษด้วย แต่ไม่หมายความรวมถึงยาสามัญประจำบ้านบางตำรับที่มียาเสพติดให้โทษผสมอยู่ตามกฎหมายว่าด้วยยา

“วัตถุออกฤทธิ์” หมายความว่า วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทที่เป็นสิ่งธรรมชาติหรือที่ได้จากสิ่งธรรมชาติ หรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทที่เป็นวัตถุสังเคราะห์

“สารระเหย” หมายความว่า สารเคมีหรือผลิตภัณฑ์ที่อาจนำไปใช้เพื่อสนองความต้องการของร่างกายหรือจิตใจซึ่งทำให้สุขภาพโดยทั่วไปทรุดโทรมลง

“ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด” หมายความว่า ความผิดตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายนี้

“ความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด” หมายความว่า ความผิดเกี่ยวกับการผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติด เว้นแต่มีไว้ในครอบครองเพื่อเสพ และให้หมายความรวมถึงการสมคบ สนับสนุน ช่วยเหลือ หรือพยายามกระทำความผิดดังกล่าวด้วย

“ทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด” หมายความว่า เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับมาเนื่องจากการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด และให้หมายความรวมถึง เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาโดยการใช้อำนาจเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าวซื้อหรือกระทำไม่ว่าด้วยประการใด ๆ

ให้เงินหรือทรัพย์สินนั้นเปลี่ยนสภาพไปจากเดิม ไม่ว่าจะมีการเปลี่ยนสภาพกี่ครั้ง และไม่ว่าเงินหรือทรัพย์สินนั้นจะอยู่ในความครอบครองของบุคคลอื่น โอนไปเป็นของบุคคลอื่น หรือปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนว่าเป็นของบุคคลอื่นก็ตาม

“ผลิต” หมายความว่า เพาะ ปลูก ทำ ผสม ปรุง แปรสภาพ เปลี่ยนรูป และสังเคราะห์ทางวิทยาศาสตร์

“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร

“ส่งออก” หมายความว่า นำหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร

“จำหน่าย” หมายความว่า ขาย แลกเปลี่ยน จำย แจก หรือให้โดยมีสิ่งตอบแทนหรือผลประโยชน์อย่างอื่น และให้หมายความรวมถึงมีไว้เพื่อจำหน่าย

“นำผ่าน” หมายความว่า นำหรือส่งผ่านราชอาณาจักร แต่ไม่รวมถึงการนำหรือส่งยาเสพติดผ่านราชอาณาจักร โดยมีได้มีการขนถ่ายออกจากอากาศยานที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศ

“เสพ” หมายความว่า การรับยาเสพติดเข้าสู่ร่างกายโดยรู้ว่าเป็นยาเสพติดไม่ว่าด้วยวิธีใด

“คณะกรรมการ ป.ป.ส.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

“สำนักงาน ป.ป.ส.” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

“เลขาธิการ ป.ป.ส.” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

“สำนักงาน อย.” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

“เลขาธิการ อย.” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด

“เจ้าพนักงาน ป.ป.ส.” หมายความว่า ผู้ซึ่งเลขาธิการ ป.ป.ส. แต่งตั้งโดยได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ ป.ป.ส. หรือจากคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการ ป.ป.ส. มอบหมาย เพื่อปฏิบัติการตามประมวลกฎหมายนี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติการเกี่ยวกับการควบคุมยาเสพติดตามภาคนี้

มาตรา ๒ ในกรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติการให้เป็นไปตามนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด หรือเป็นไปตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการต่าง ๆ และของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจเกี่ยวกับ

ยาเสพติด ให้คณะกรรมการ ป.ป.ส. เป็นผู้วินิจฉัยและวางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการและการประสานงาน

ให้สำนักงาน ป.ป.ส. ดำเนินการเผยแพร่คำวินิจฉัยและระเบียบปฏิบัติที่คณะกรรมการ ป.ป.ส. กำหนดตามวรรคหนึ่งให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ

ลักษณะ ๒

การป้องกันปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด

หมวด ๑

นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด

มาตรา ๓ เพื่อให้การป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติดเป็นไปอย่างมีเอกภาพ ความต่อเนื่อง กระบวนการในการดำเนินการอย่างเป็นระบบและประสิทธิภาพอันจะก่อให้เกิดประโยชน์ แก่เศรษฐกิจ สังคม ความสงบเรียบร้อย และความมั่นคงของรัฐ ให้คณะรัฐมนตรีจัดทำนโยบาย และแผนระดับชาติว่าด้วยการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติดตามข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ป.ป.ส.

นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด อย่างน้อยต้องมีในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) เป้าหมายและยุทธศาสตร์ในการดำเนินงาน รวมถึงการกำหนดและการบริหารจัดการ ด้านงบประมาณในการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยกำหนดตัวชี้วัดให้ชัดเจน

(๒) มาตรการในการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในโรงเรียน สถานศึกษา ครอบครัว และชุมชน ตลอดจนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด โดยการส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบอาชีพ การจัดหางาน และการพัฒนาคุณภาพชีวิต รวมถึง การส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนและผู้ประกอบธุรกิจเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการ ตามมาตรการดังกล่าว และการกำหนดมาตรการส่งเสริมแก่ผู้ประกอบการธุรกิจในการรับผู้ผ่านการบำบัดรักษาเข้าทำงาน

(๓) การประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อให้เกิดการบูรณาการในการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด รวมทั้งการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดให้สามารถดำรงชีวิตในสังคม การประกอบอาชีพ การศึกษา และการสงเคราะห์อื่น ๆ

(๔) ยุทธศาสตร์และแนวทางในการประสานความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ หรือองค์กรระหว่างประเทศ เพื่อปราบปรามการลักลอบผลิตและค้ายาเสพติด รวมทั้งประสานงานการข่าวเพื่อสกัดกั้นและปราบปรามจับกุมขบวนการและเครือข่ายการค้ายาเสพติดระหว่างประเทศ

(๕) การส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัย และพัฒนาด้านวิชาการเกี่ยวกับยาเสพติด มาตรการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด และส่งเสริมให้มีการเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนและเยาวชนทั้งในและนอกสถานศึกษา

(๖) การติดตามและประเมินผลการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด

เมื่อมีการประกาศใช้นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติดแล้ว หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของตนให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนระดับชาติดังกล่าว

นโยบายและแผนระดับชาติตามวรรคหนึ่ง เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้มีผลใช้บังคับ

ให้คณะกรรมการ ป.ป.ส. ดำเนินการทบทวนนโยบายและแผนระดับชาติทุกห้าปี ในกรณีที่มีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันหรือความจำเป็นอื่นเกี่ยวกับการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด ให้ดำเนินการปรับปรุงและแก้ไขนโยบายและแผนระดับชาติดังกล่าวและเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อขอความเห็นชอบและประกาศในราชกิจจานุเบกษาต่อไป

หมวด ๒

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

มาตรา ๔ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด” เรียกโดยย่อว่า “คณะกรรมการ ป.ป.ส.” ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการทหารบก ผู้บัญชาการทหารเรือ ผู้บัญชาการทหารอากาศ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมศุลกากร อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เลขาธิการ อัย. และปลัดกรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินสามคน

ให้เลขาธิการ ป.ป.ส. เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้คณะกรรมการ ป.ป.ส. แต่งตั้งข้าราชการในสำนักงาน ป.ป.ส. จำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ส. คณะกรรมการ ป.ป.ส. อาจมีมติให้เชิญรัฐมนตรีหรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจ โดยตรงเกี่ยวกับเรื่องที่จะพิจารณา หรือผู้ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด ให้เข้าร่วมประชุมเป็นครั้งคราวในฐานะกรรมการด้วยก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้ซึ่งได้รับเชิญและมาประชุมมีฐานะเป็นกรรมการตามวรรคหนึ่งสำหรับการประชุมครั้งที่ได้รับเชิญนั้น

มาตรา ๕ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ส. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติดต่อคณะรัฐมนตรีตามมาตรา ๓ รวมทั้งดำเนินการตามนโยบายและแผนระดับชาติดังกล่าว แล้วรายงานผลการดำเนินการให้คณะรัฐมนตรีทราบอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๒) ติดตาม ดูแล ประสาน สนับสนุน และเร่งรัดการดำเนินการของคณะกรรมการ ที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับยาเสพติด เพื่อให้มีการดำเนินการสอดคล้องกับนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด

(๓) ให้คำแนะนำหรือข้อเสนอแนะแก่คณะกรรมการควบคุมยาเสพติด คณะกรรมการ ตรวจสอบทรัพย์สิน และคณะกรรมการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด

(๔) ให้ความเห็นชอบต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขในการระบุชื่อยาเสพติดให้โทษว่ายาเสพติดให้โทษชื่อใดอยู่ในประเภทใดและการเพิกถอนหรือเปลี่ยนแปลงชื่อหรือประเภทยาเสพติดให้โทษดังกล่าวตามมาตรา ๒๙ วรรคสอง

(๕) กำหนดเขตพื้นที่เพื่อทดลองเพาะปลูก ผลิตและทดสอบ หรือเสพหรือครอบครองยาเสพติดตามมาตรา ๕๕

(๖) กำหนดมาตรการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติดความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการและกำหนดให้สถานที่ซึ่งใช้ในการประกอบธุรกิจใด ๆ เป็นสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการดังกล่าวตามมาตรา ๕๖

(๗) วางระเบียบเกี่ยวกับการบริหารและการดำเนินการของกองทุนป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติดตามมาตรา ๘๙

(๘) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการหรืองาน แผนงาน หรือโครงการของหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจในการปฏิบัติการตามประมวลกฎหมายนี้ รวมทั้งการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด

(๙) ควบคุม เร่งรัด และประสานงานในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจในการสืบสวน สอบสวน ปราบปราม และการบังคับโทษตามประมวลกฎหมายนี้

(๑๐) กำหนดสถานะของพื้นที่หรือกลุ่มพื้นที่ในแต่ละปี หรือพื้นที่ที่มีความจำเป็นเร่งด่วน และกำหนดผู้รับผิดชอบในพื้นที่ดังกล่าวเพื่อป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พร้อมทั้งกำหนดให้มีกลไก โครงสร้าง และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน รวมทั้งจัดสรรทรัพยากรที่เหมาะสมกับสถานะของปัญหาและให้หน่วยงานของรัฐให้การสนับสนุนตามที่ร้องขอ

(๑๑) กำกับและติดตามการใช้งบประมาณของหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด

(๑๒) วางโครงการและดำเนินการ ตลอดจนสั่งให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด

(๑๓) สนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด

(๑๔) ประสานงานและกำกับเกี่ยวกับการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๑๕) พิจารณานุมัติหรือมอบหมายให้คณะกรรมการพิจารณาอนุมัติการแต่งตั้งเจ้าพนักงาน
ป.ป.ส. เพื่อปฏิบัติการตามประมวลกฎหมายนี้

(๑๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่ประมวลกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจ
ของคณะกรรมการ ป.ป.ส.

ให้คณะรัฐมนตรีเสนอรายงานผลการดำเนินการตาม (๑) พร้อมด้วยข้อสังเกตของ
คณะรัฐมนตรีต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ทั้งนี้ รายงานผลการดำเนินการอย่างน้อยให้มี
สาระสำคัญเกี่ยวกับการป้องกัน ปรามปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด การตรวจสอบทรัพย์สิน
การบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด และการดำเนินการอื่นตามประมวลกฎหมายนี้

มาตรา ๖ ในการพิจารณาเรื่องใด ๆ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ส. เมื่อคณะกรรมการ
ป.ป.ส. มีมติเป็นประการใดแล้ว ให้มติของคณะกรรมการ ป.ป.ส. ผูกพันหน่วยงานซึ่งมีผู้แทนร่วม
เป็นกรรมการโดยตำแหน่งอยู่ด้วย แม้ว่าการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องนั้นผู้แทนของหน่วยงานที่เป็น
กรรมการโดยตำแหน่งจะมีได้เข้าร่วมพิจารณาวินิจฉัยก็ตาม ถ้ามีความเห็นแตกต่างกันให้บันทึกความเห็น
ของกรรมการทุกฝ่ายไว้ให้ปรากฏในเรื่องนั้นด้วย

ให้นำความในวรรคหนึ่งไปใช้บังคับแก่คณะกรรมการควบคุมยาเสพติด คณะกรรมการ
ตรวจสอบทรัพย์สิน และคณะกรรมการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมิได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่
ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่า
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่ง
ติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก เพราะเหตุบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๔) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบโรคศิลปะ ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรม หรือใบอนุญาตประกอบวิชาชีพอื่น

มาตรา ๙ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้แต่งตั้งผู้อื่นดำรงตำแหน่งแทน เว้นแต่วาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้ และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

ในระหว่างที่ยังไม่ได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ส. ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

มาตรา ๑๐ การประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ส. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ส. ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

คณะกรรมการ ป.ป.ส. ต้องมีการประชุมอย่างน้อยปีละสี่ครั้ง

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการ ป.ป.ส. มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ส. มอบหมายก็ได้

การประชุมของคณะอนุกรรมการให้นำความในมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสามมาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

หมวด ๓

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

มาตรา ๑๒ ให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ป.ป.ส.” มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) ดำเนินงานในฐานะหน่วยงานปฏิบัติของคณะกรรมการ ป.ป.ส. ตามหน้าที่และอำนาจที่กำหนด
- (๒) พิจารณาให้คำแนะนำและประสานงานกับราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐ เพื่อจัดทำแผนงานและโครงการด้านการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติดของประเทศ
- (๓) ประสานนโยบาย แผน งบประมาณ และการปฏิบัติงานด้านการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติดกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน
- (๔) ประสาน ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เป็นไปตามนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด เพื่อเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ส.
- (๕) เป็นหน่วยงานกลางของประเทศในการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์สภาพปัญหาและมาตรการด้านการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด และสนับสนุนข้อมูลข่าวสารวิชาการ ตลอดจนพัฒนาบุคลากรของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ความรู้และความเข้าใจแก่ประชาชนเกี่ยวกับยาเสพติด
- (๖) ประสานความร่วมมือกับคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการตามประมวลกฎหมายนี้ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ส. และสำนักงาน ป.ป.ส.
- (๗) ประสานความร่วมมือกับต่างประเทศและองค์การระหว่างประเทศในด้านการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด
- (๘) ออกระเบียบเพื่อให้มีการปฏิบัติการตามประมวลกฎหมายนี้

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่ประมวลกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของสำนักงาน ป.ป.ส. หรือตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ส. มอบหมาย

มาตรา ๑๓ ให้เลขาธิการ ป.ป.ส. มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงาน ป.ป.ส. และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงาน ป.ป.ส. โดยมีรองเลขาธิการ ป.ป.ส. เป็นผู้ช่วยปฏิบัติราชการ

มาตรา ๑๔ เพื่อประโยชน์ในการประสานงานให้เกิดการบูรณาการการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด เลขาธิการ ป.ป.ส. โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ส. จะเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับการให้ความดีความชอบหรือโยกย้ายหรือลงโทษทางวินัยต่อข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือพนักงานของหน่วยงานของรัฐซึ่งได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด หรือซึ่งเข้าไปเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ตลอดจนขอให้หน่วยงานของรัฐเจ้าสังกัดเร่งรัดการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งให้ความคุ้มครองแก่ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งปฏิบัติงานด้านยาเสพติด

ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้โยกย้าย ให้ความดีความชอบ หรือลงโทษทางวินัย ให้แจ้งต้นสังกัดเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว

ลักษณะ ๓

การควบคุมยาเสพติด

หมวด ๑

บทบัญญัติทั่วไป

มาตรา ๑๕ ในลักษณะนี้

“ตำรับยาเสพติดให้โทษ” หมายความว่า สูตรซึ่งระบุส่วนประกอบและปริมาณของสิ่งปรุงที่มียาเสพติดให้โทษรวมอยู่ด้วย

“ตำรับวัตถุออกฤทธิ์” หมายความว่า สูตรซึ่งระบุส่วนประกอบและปริมาณของสิ่งปรุงที่มีวัตถุออกฤทธิ์รวมอยู่ด้วย

“วัตถุตำรับ” หมายความว่า สิ่งปรุงไม่ว่าจะมีรูปลักษณะใดที่มีวัตถุออกฤทธิ์รวมอยู่ด้วย ทั้งนี้รวมทั้งวัตถุออกฤทธิ์ที่มีลักษณะเป็นวัตถุสำเร็จรูปทางเภสัชกรรมซึ่งพร้อมที่จะนำไปใช้แก่คนหรือสัตว์ได้

“วัตถุตำรับยกเว้น” หมายความว่า วัตถุตำรับที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดให้ได้รับการยกเว้นจากมาตรการควบคุมบางประการสำหรับวัตถุออกฤทธิ์ที่มีอยู่ในวัตถุตำรับนั้น

“ฉลาก” หมายความว่า รูป รอยประดิษฐ์ เครื่องหมาย หรือข้อความใด ๆ ซึ่งแสดงไว้ที่ภาชนะหรือหีบห่อบรรจุยาเสพติด

“ผู้รับอนุญาต” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตตามบทบัญญัติในลักษณะนี้

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า เลขาธิการ ออย. หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเลขาธิการ ออย.

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐ

มาตรา ๑๖ บทบัญญัติในหมวด ๔ การอนุญาตเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์ และหมวด ๕ การขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ และการขึ้นทะเบียนตำรับวัตถุออกฤทธิ์ ไม่ใช่บังคับแก่สำนักงาน ออย.

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่สำนักงาน ออย. ผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์และได้รับยกเว้นตามมาตรา ๑๖ โดยไม่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามประมวลกฎหมายนี้ ให้สำนักงาน ออย. รายงานการรับ การจ่าย และการเก็บรักษาซึ่งยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าว และวิธีการปฏิบัติอย่างอื่นที่เกี่ยวกับการควบคุมยาเสพติดให้คณะกรรมการควบคุมยาเสพติดทราบทุกหกเดือนของปีปฏิทิน แล้วให้คณะกรรมการควบคุมยาเสพติดเสนอรายงานพร้อมกับให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเพื่อส่งการต่อไป

มาตรา ๑๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ที่เจ้าหน้าที่ได้ให้บริการ รวมทั้งกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราตามบัญชีท้ายประมวลกฎหมายนี้หรือยกเว้นค่าธรรมเนียม

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขหรือเลขาธิการ ออย. มีอำนาจมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ในความรับผิดชอบของตน หรือผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐ

หรือองค์กรเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งได้รับการขึ้นบัญชีโดยสำนักงาน อย. ปฏิบัติงานต่าง ๆ เกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาอนุญาตยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ได้ตามความเหมาะสม

การขึ้นบัญชีผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยสำนักงาน อย. ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด

มาตรา ๒๐ ค่าธรรมเนียมตาม (๑๗) (๑๘) (๑๙) (๒๐) และ (๒๑) ในอัตราค่าธรรมเนียมท้ายประมวลกฎหมายนี้ ให้ตกเป็นของสำนักงาน อย. เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์ หรือเป็นค่าตอบแทนแก่ผู้ปฏิบัติงานตามมาตรา ๑๙ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๒๑ การรับเงิน การเก็บรักษาเงิน และการจ่ายเงินตามมาตรา ๒๐ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๒๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยการเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติด มีอำนาจประกาศกำหนดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดมาตรฐานว่าด้วยปริมาณ ส่วนประกอบ คุณภาพ ความบริสุทธิ์ หรือลักษณะอื่นของยาเสพติดให้โทษ ตลอดจนการบรรจุและการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษ

(๒) กำหนดจำนวนและจำนวนเพิ่มเติมซึ่งยาเสพติดให้โทษที่จะต้องใช้ในการทางการแพทย์และทางวิทยาศาสตร์ทั่วราชอาณาจักรประจำปี

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดปริมาณยาเสพติดให้โทษที่ผู้อนุญาตจะอนุญาตให้ผลิต นำเข้า จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองได้

(๔) ระบุชื่อและประเภทยาเสพติดให้โทษที่ต้องมีคำเตือนหรือข้อควรระวัง และข้อความของคำเตือนหรือข้อควรระวังเป็นตัวอักษร ภาพ หรือเครื่องหมายให้ผู้ใช้ระมัดระวังตามความจำเป็นเพื่อความปลอดภัยของผู้ใช้

(๕) กำหนดสถานที่แห่งใดในราชอาณาจักรให้เป็นด่านตรวจสอบยาเสพติดให้โทษที่นำเข้าส่งออก หรือนำผ่าน

(๖) กำหนดการอื่นเพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติตามลักษณะนี้

มาตรา ๒๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยการเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติด มีอำนาจประกาศกำหนดเกี่ยวกับวัตถุออกฤทธิ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ระบุชื่อและจัดแบ่งประเภทวัตถุออกฤทธิ์ว่าวัตถุออกฤทธิ์ใดอยู่ในประเภท ๑ ประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔

(๒) กำหนดมาตรฐานว่าด้วยปริมาณ ส่วนประกอบ คุณภาพ ความบริสุทธิ์หรือลักษณะอื่นของวัตถุออกฤทธิ์ ตลอดจนการบรรจุและการเก็บรักษาวัตถุออกฤทธิ์ตาม (๑)

(๓) เพิกถอนหรือเปลี่ยนแปลงชื่อหรือประเภทวัตถุออกฤทธิ์ตาม (๑)

(๔) ระบุชื่อและประเภทวัตถุออกฤทธิ์ที่ห้ามผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง หรือนำผ่าน

(๕) ระบุชื่อวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ซึ่งอนุญาตให้ผลิตเพื่อส่งออกหรือส่งออกได้

(๖) ระบุวัตถุตำรับให้เป็นวัตถุตำรับยกเว้นและเพิกถอนวัตถุตำรับยกเว้น

(๗) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดปริมาณวัตถุออกฤทธิ์ที่ผู้อนุญาตจะอนุญาตให้ผลิต นำเข้า จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครอง

(๘) ระบุชื่อและประเภทวัตถุออกฤทธิ์ที่ต้องมีคำเตือนหรือข้อควรระวัง และข้อความของคำเตือนหรือข้อควรระวังเป็นตัวอักษร ภาพ หรือเครื่องหมายให้ผู้บริโภคมีตระวังตามความจำเป็นเพื่อความปลอดภัยของผู้ใช้

(๙) กำหนดปริมาณวัตถุออกฤทธิ์ที่ผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง ผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม หรือผู้ประกอบวิชาชีพทางการแพทย์หรือสาธารณสุขอื่น มีไว้ในครอบครองได้ตามมาตรา ๓๒

(๑๐) ระบุชื่อหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๓๓ (๔)

(๑๑) ระบุชื่อและประเภทวัตถุออกฤทธิ์ที่ประเทศหนึ่งประเทศใดห้ามนำเข้าตามมาตรา ๔๔

(๑๒) กำหนดสถานที่แห่งใดในราชอาณาจักรให้เป็นด่านตรวจสอบวัตถุออกฤทธิ์ที่นำเข้าส่งออก หรือนำผ่าน

(๑๓) กำหนดการอื่นเพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติตามลักษณะนี้

มาตรา ๒๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม โดยการเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติด มีอำนาจประกาศกำหนดเกี่ยวกับสารระเหย ดังต่อไปนี้

- (๑) ระบุชื่อ ประเภท ชนิด หรือขนาดบรรจุของสารเคมี หรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นสารระเหย
- (๒) เพิกถอนหรือเปลี่ยนแปลงชื่อ ประเภท ชนิด หรือขนาดบรรจุของสารเคมี หรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นสารระเหยตาม (๑)
- (๓) กำหนดการอื่นเพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติตามลักษณะนี้

หมวด ๒

คณะกรรมการควบคุมยาเสพติด

มาตรา ๒๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการควบคุมยาเสพติด” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมศุลกากร อธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ อธิบดีกรมสุขภาพจิต อธิบดีกรมอนามัย เลขาธิการ ป.ป.ส. นายกแพทยสภา นายกสภาการแพทย์แผนไทย และนายกสภาเภสัชกรรม เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขแต่งตั้งจำนวนสิบคนจากผู้ซึ่งมีความรู้และความเชี่ยวชาญในด้านวิสัญญีแพทย์ จิตแพทย์ อายุรแพทย์ เภสัชศาสตร์ หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติด ในจำนวนนี้ ให้แต่งตั้งจากภาคเอกชน ไม่น้อยกว่าสามคน

ให้เลขาธิการ อย. เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้เลขาธิการ อย. แต่งตั้งข้าราชการในสำนักงาน อย. จำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๒๖ ให้คณะกรรมการควบคุมยาเสพติดมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดมาตรการการควบคุมยาเสพติด

(๒) เสนอแนะต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม แล้วแต่กรณี ในการระบุชื่อหรือประเภทยาเสพติด รวมทั้งการเพิกถอนหรือการเปลี่ยนแปลงชื่อหรือประเภทยาเสพติด

(๓) ให้ความเห็นหรือข้อเสนอแนะต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม หรือผู้อนุญาต แล้วแต่กรณี ในการปฏิบัติการตามลักษณะนี้

(๔) ให้ความเห็นชอบต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขหรือผู้อนุญาตตามมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๕

(๕) ให้ความเห็นต่อกระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายในการทำลาย หรือนำไปใช้ประโยชน์ซึ่งยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ตามมาตรา ๔๑ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๖๐

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่ประมวลกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติด หรือตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขมอบหมาย

มาตรา ๒๗ ให้นำความในมาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับ แก่คณะกรรมการควบคุมยาเสพติดด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๒๘ คณะกรรมการควบคุมยาเสพติดมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณา หรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการควบคุมยาเสพติดมอบหมายก็ได้

การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยต้องแต่งตั้งคณะอนุกรรมการยาเสพติด ให้โทษ คณะอนุกรรมการวัตถุออกฤทธิ์ และคณะอนุกรรมการสารระเหย

การประชุมของคณะอนุกรรมการให้นำความในมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

หมวด ๓

ประเภทของยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์

มาตรา ๒๙ ยาเสพติดให้โทษแบ่งออกเป็น ๕ ประเภท คือ

(๑) ประเภท ๑ ยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรง เช่น เฮโรอีน (Heroin)

(๒) ประเภท ๒ ยาเสพติดให้โทษทั่วไป เช่น มอร์ฟีน (Morphine) โคคาอีน (Cocaine) โคเดอีน (Codeine) หรือฝิ่นยา (Medicinal Opium)

(๓) ประเภท ๓ ยาเสพติดให้โทษที่มีลักษณะเป็นตำรับยา และมียาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ผสมอยู่ด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยการเสนอแนะของ คณะกรรมการควบคุมยาเสพติดประกาศกำหนด

(๔) ประเภท ๔ สารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ เช่น อาเซติก แอนไฮไดรด์ (Acetic Anhydride)

(๕) ประเภท ๕ ยาเสพติดให้โทษที่มีได้เข้าอยู่ในประเภท ๑ ถึงประเภท ๔ เช่น ฝิ่น
การระบุชื่อยาเสพติดให้โทษว่ายาเสพติดให้โทษชื่อใดอยู่ในประเภทใดตามวรรคหนึ่ง (๑) (๒) (๔) และ (๕) และการเพิกถอนหรือเปลี่ยนแปลงชื่อหรือประเภทยาเสพติดให้โทษดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ส. ประกาศกำหนด

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ คำว่า “ฝิ่นยา (Medicinal Opium)” หมายความว่า ฝิ่นที่ได้ผ่านกรรมวิธีปรุงแต่งโดยมีความมุ่งหมายเพื่อใช้ในทางยา

มาตรา ๓๐ วัตถุออกฤทธิ์แบ่งออกเป็น ๔ ประเภท คือ

(๑) ประเภท ๑ วัตถุออกฤทธิ์ที่ไม่ใช้ในทางการแพทย์ และอาจก่อให้เกิดการนำไปใช้หรือ มีแนวโน้มในการนำไปใช้ในทางที่ผิดสูง

(๒) ประเภท ๒ วัตถุออกฤทธิ์ที่ใช้ในทางการแพทย์ และอาจก่อให้เกิดการนำไปใช้หรือ มีแนวโน้มในการนำไปใช้ในทางที่ผิดสูง

(๓) ประเภท ๓ วัตถุออกฤทธิ์ที่ใช้ในทางการแพทย์ และอาจก่อให้เกิดการนำไปใช้หรือ มีแนวโน้มในการนำไปใช้ในทางที่ผิด

(๔) ประเภท ๔ วัตถุออกฤทธิ์ที่ใช้ในทางการแพทย์ และอาจก่อให้เกิดการนำไปใช้หรือ มีแนวโน้มในการนำไปใช้ในทางที่ผิดน้อยกว่าประเภท ๓

ทั้งนี้ การระบุชื่อวัตถุออกฤทธิ์ว่าวัตถุออกฤทธิ์ชื่อใดอยู่ในประเภทใด และการเพิกถอน หรือ เปลี่ยนแปลงชื่อหรือประเภทวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดยการเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดประกาศกำหนด

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่วัตถุได้รับมีวัตถุออกฤทธิ์ในประเภทหนึ่งประเภทใดปรุงผสมอยู่ให้ถือว่าเป็นวัตถุออกฤทธิ์ในประเภทนั้นด้วย

ในกรณีที่วัตถุได้รับมีวัตถุออกฤทธิ์อันระบุอยู่ในประเภทต่างกันผสมอยู่ ให้ถือว่าเป็นวัตถุออกฤทธิ์ในประเภทที่มีการควบคุมเข้มงวดกว่าในประเภทที่ผสมอยู่นั้น

หมวด ๔

การอนุญาตเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์

ส่วนที่ ๑

ยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์ซึ่งไม่ต้องขออนุญาต

มาตรา ๓๒ การผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ เพื่อประโยชน์แก่ผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง ผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม หรือผู้ประกอบวิชาชีพทางการแพทย์หรือสาธารณสุขอื่น หรือเพื่อประโยชน์ของหน่วยงานของรัฐหรือสภากาชาดไทย ไม่ต้องขออนุญาต ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดประกาศกำหนด

มาตรา ๓๓ การมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ในกรณีดังต่อไปนี้ไม่ต้องขออนุญาต

(๑) การมียาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ หรือวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ไว้ในครอบครองไม่เกินปริมาณเท่าที่จำเป็นสำหรับใช้รักษาโรคเฉพาะตัวตามคำสั่งของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมหรือผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมซึ่งเป็นผู้ให้การรักษา หรือผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่งสำหรับใช้ในการบำบัดหรือป้องกันโรคสำหรับสัตว์ที่ให้การรักษานั้น

(๒) การมียาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ หรือประเภท ๕ หรือวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ไว้ในครอบครองในปริมาณเท่าที่จำเป็นต้องใช้ประจำในการปฐมพยาบาลหรือในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน ในยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศซึ่งไม่ได้จดทะเบียนในราชอาณาจักร โดยให้ได้รับการยกเว้นจากมาตรการควบคุมสำหรับการนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่าน

ทั้งนี้ ผู้ควบคุมยานพาหนะดังกล่าวต้องจัดให้มีการป้องกันตามสมควรเพื่อมิให้ยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์สุญหายหรือมีการนำเอาไปใช้โดยมิชอบ

(๓) การมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์สำหรับกิจการของผู้รับอนุญาตผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือนำผ่านซึ่งยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ประเภทนั้น ๆ

(๔) การมีไว้ในครอบครองหรือใช้ประโยชน์ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ตามหน้าที่ของกระทรวง ทบวง กรม หรือสภาวิชาชีพไทย หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด

(๕) การมียาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ไว้ในครอบครองไม่เกินปริมาณที่จำเป็นสำหรับใช้รักษาโรคเฉพาะตัว โดยมีใบสั่งยาหรือหนังสือรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทย ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยประยุกต์ หรือหมอพื้นบ้านตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการแพทย์แผนไทยซึ่งเป็นผู้ให้การรักษา

ส่วนที่ ๒

การอนุญาตโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

มาตรา ๓๔ ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนเพื่อประโยชน์ของทางราชการในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหรือความร่วมมือระหว่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขมีอำนาจอนุญาตให้ผู้ใดนำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ หรือประเภท ๔ ได้

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยการเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดมีอำนาจอนุญาตให้ผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ หรือประเภท ๔ เพื่อการศึกษาวิจัย ประโยชน์ในทางการแพทย์ วิทยาศาสตร์ หรืออุตสาหกรรม

การขออนุญาต คุณสมบัติของผู้ขออนุญาต การออกใบอนุญาต การออกใบแทนใบอนุญาต และการแก้ไขรายการในใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขกำหนดในกฎกระทรวง

ส่วนที่ ๓
การอนุญาตโดยผู้อนุญาต

มาตรา ๓๕ ผู้อนุญาตมีอำนาจอนุญาต ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษ
ในประเภท ๒

(๒) ให้ผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก หรือจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓

(๓) ให้ผู้ใดนำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑
หรือประเภท ๔ ในปริมาณเล็กน้อยที่นำไปใช้เป็นสารมาตรฐานในการตรวจวิเคราะห์

(๔) ให้ผู้ใดจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕

(๕) ให้ผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง หรือนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์

ผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดมีอำนาจอนุญาต ให้ผู้ใดผลิต
นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ เพื่อประโยชน์ของทางราชการ การแพทย์
การรักษาผู้ป่วย การศึกษาวิจัยหรือประโยชน์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การขออนุญาต คุณสมบัติของผู้ขออนุญาต การออกใบอนุญาต การออกใบแทนใบอนุญาต
การต่ออายุใบอนุญาต และการแก้ไขรายการในใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขกำหนดในกฎกระทรวง

ผู้รับอนุญาตตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองผู้ใดประกอบกิจการภายหลังที่ใบอนุญาตสิ้นอายุแล้ว
ให้ถือว่าผู้นั้นประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาต เว้นแต่จะได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตภายในสามสิบวัน
นับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ โดยแสดงเหตุที่ไม่สามารถยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตภายในกำหนดและ
ผู้อนุญาตหรือผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติด แล้วแต่กรณี เห็นสมควร
ให้ต่ออายุใบอนุญาตได้

มาตรา ๓๖ การนำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ของผู้รับอนุญาต
นำเข้าหรือส่งออกตามมาตรา ๓๔ หรือมาตรา ๓๕ นอกจากจะต้องได้รับใบอนุญาตตามมาตราดังกล่าวแล้ว
ในการนำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ของผู้รับอนุญาตในแต่ละครั้งต้องได้รับ
ใบอนุญาตเฉพาะคราวจากผู้อนุญาตทุกครั้งที่จะนำเข้าหรือส่งออกอีกด้วย ทั้งนี้ การขออนุญาตและ

การออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๗ ผู้รับอนุญาตผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง หรือนำผ่าน ซึ่งยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ตามมาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๕ และผู้รับอนุญาตเฉพาะคราว นำเข้าหรือส่งออกตามมาตรา ๓๖ ต้องจัดเก็บรักษา ดำเนินการขออนุญาตและจัดให้มีการควบคุมดูแล การโฆษณาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ จัดให้มีการทำบัญชีและเสนอรายงานเกี่ยวกับการดำเนิน กิจการตามที่ได้รับอนุญาต หรือดำเนินการอื่นเพื่อประโยชน์ในการควบคุมกำกับดูแลยาเสพติดให้โทษ หรือวัตถุออกฤทธิ์ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข กำหนดในกฎกระทรวง

การขออนุญาตโฆษณาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ตามวรรคหนึ่งของผู้รับอนุญาต การออกใบอนุญาต และเงื่อนไขในการโฆษณาตามใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการควบคุมยาเสพติดกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๘ ใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๕ และใบอนุญาตเฉพาะคราว เพื่อการนำเข้าหรือส่งออกตามมาตรา ๓๖ ให้คุ้มกันถึงลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้รับอนุญาตซึ่งได้ กระทำไปตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากผู้รับอนุญาต

ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าการกระทำของลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้รับอนุญาตที่ได้กระทำไป ตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นการกระทำของผู้รับอนุญาตด้วย

มาตรา ๓๙ ผู้อนุญาตอาจอนุญาตให้ผู้ป่วยซึ่งเดินทางระหว่างประเทศนำยาเสพติดให้โทษ ซึ่งต้องใช้รักษาโรคเฉพาะตัวติดตัวเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักรพร้อมใบอนุญาตด้วย โดยมี ใบสั่งยาหรือหนังสือรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม ผู้ประกอบ วิชาชีพการแพทย์แผนไทย ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยประยุกต์ หรือหมอพื้นบ้าน ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการแพทย์แผนไทยซึ่งเป็นผู้ให้การรักษา ทั้งนี้ การขออนุญาตและ การออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข กำหนดในกฎกระทรวง

การนำวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ติดตัวเข้ามาในหรือออกไป นอกราชอาณาจักรไม่เกินปริมาณที่จำเป็นต้องใช้รักษาโรคเฉพาะตัวภายในสามสิบวัน โดยมีใบสั่งยาหรือ

หนังสือรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม หรือผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง ไม่ต้องขออนุญาต กรณีการนำติดตัวเพื่อใช้รักษาโรคเกินกว่าสามสิบวันต้องได้รับใบอนุญาต ทั้งนี้ การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขกำหนดในกฎกระทรวง

การนำยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ติดตัวเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักรตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ไม่เป็นความผิดฐานนำเข้าหรือส่งออกยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ตามประมวลกฎหมายนี้

มาตรา ๔๐ ให้ผู้รับอนุญาตผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๕ หรือผู้รับอนุญาตผลิต นำเข้า ส่งออก หรือจำหน่ายซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ต้องจัดให้มีเภสัชกรอยู่ประจำควบคุมกิจการตลอดเวลาทำการซึ่งระบุไว้ในใบอนุญาต พร้อมทั้งต้องดูแลให้เภสัชกรได้ปฏิบัติหน้าที่ ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขกำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๑ ในการนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ทุกประเภท ห้ามผู้ใดเปลี่ยนแปลงการส่งวัตถุออกฤทธิ์ไปยังจุดหมายอื่นที่มีได้ระบุไว้ในใบอนุญาตส่งออกที่ส่งมาพร้อมกับวัตถุออกฤทธิ์ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้ออกใบอนุญาตนั้น และเลขาธิการ อย. ให้ความเห็นชอบด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขกำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ไม้อาจส่งวัตถุออกฤทธิ์ไปยังจุดหมายที่กำหนดตามวรรคหนึ่งได้ ให้ผู้รับอนุญาตส่งวัตถุออกฤทธิ์กลับคืนไปยังประเทศที่ส่งออกภายในกำหนดเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่วัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าวเข้ามาในราชอาณาจักร หากผู้รับอนุญาตไม่ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด ให้วัตถุออกฤทธิ์นั้นตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข และให้กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขกำหนด

มาตรา ๔๒ ในระหว่างที่มีการนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ การแปรรูปหรือแปรสภาพวัตถุออกฤทธิ์ให้เป็นอย่างอื่น หรือเปลี่ยนหีบห่อที่บรรจุวัตถุออกฤทธิ์ ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเลขาธิการ อย.

มาตรา ๔๓ ในการนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ทุกประเภท การส่งวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าวไปยังบุคคลอื่นหรือสถานที่อื่นนอกเหนือไปจากบุคคลหรือสถานที่ที่ระบุในใบอนุญาตเฉพาะคราวเพื่อนำเข้าสามารถกระทำได้ในกรณีที่มีเหตุจำเป็น โดยได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเลขาธิการ อย.

มาตรา ๔๔ เมื่อกระทรวงสาธารณสุขได้รับแจ้งการห้ามนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภทหนึ่งประเภทใดที่ต่างประเทศได้แจ้งผ่านเลขาธิการสหประชาชาติระบุห้ามนำเข้าไปยังประเทศใดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดการห้ามนำเข้าประเทศนั้น

ห้ามผู้ใดส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ไปยังประเทศที่ระบุห้ามนำเข้าตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่ได้รับอนุญาตพิเศษเฉพาะคราวจากประเทศนั้นและใบอนุญาตพิเศษเฉพาะคราวจากเลขาธิการ อย.

การขอรับใบอนุญาตพิเศษเฉพาะคราวและการออกใบอนุญาตพิเศษเฉพาะคราว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขกำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๕ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตเลิกกิจการ ไม่ขอต่ออายุใบอนุญาต ไม่ได้รับใบอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต หรือตาย ให้ผู้รับอนุญาต ทายาท ผู้จัดการมรดกของผู้ตาย หรือผู้ครอบครองยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ของผู้ตาย แล้วแต่กรณี ปฏิบัติตามข้อกำหนดที่ผู้อนุญาตหรือผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดประกาศในราชกิจจานุเบกษา แล้วแต่กรณี มิฉะนั้น ให้ยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ที่เหลืออยู่ตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุขและให้กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขกำหนด

มาตรา ๔๖ ผู้รับอนุญาตเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษหรือผู้รับอนุญาตเกี่ยวกับวัตถุออกฤทธิ์ซึ่งได้ดำเนินการตามประมวลกฎหมายนี้แล้ว ให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยยา

ส่วนที่ ๔

การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๔๗ ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหมวดนี้ หรือกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามหมวดนี้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดยการเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติด ผู้อนุญาต หรือผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติด แล้วแต่กรณี ว่ากล่าวตักเตือน สั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือเพิกถอน

ใบอนุญาต ตามสมควรแก่กรณี ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๘ ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตใด ๆ ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีกไม่ได้

ผู้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตใด ๆ ตามหมวดนี้อีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นสามปี นับแต่วันที่ถูกระงับใบอนุญาต

ในกรณีที่นิติบุคคลถูกเพิกถอนใบอนุญาต ให้นำความในวรรคสองมาใช้บังคับกับกรรมการ ผู้จัดการ และผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้นด้วยโดยอนุโลม

หมวด ๕

การขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓

และการขึ้นทะเบียนตำรับวัตถุออกฤทธิ์

มาตรา ๔๙ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ตามมาตรา ๓๕ (๒) หรือวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ตามมาตรา ๓๕ (๕) จะผลิตหรือนำเข้าซึ่งตำรับยาเสพติดให้โทษหรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์ที่มีวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าวปรุงผสมอยู่ ต้องขอขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษหรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์นั้นต่อผู้อนุญาตก่อน และเมื่อได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษหรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์แล้วจึงจะผลิตหรือนำเข้าซึ่งตำรับยาเสพติดให้โทษหรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์นั้นได้

การขอขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษหรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์ การออกไปสำคัญ การขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษหรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์ การต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษหรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์ การออกไปแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษหรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์ การแจ้งรายการในการยื่นคำขอ และการขอแก้ไขรายการที่ได้รับอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขกำหนดในกฎกระทรวง

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่ผู้รับอนุญาตผลิตหรือนำเข้าซึ่งตำรับยาเสพติดให้โทษ ในประเภท ๓ หรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ที่ได้รับอนุญาตให้ผลิตหรือนำเข้าตัวอย่างของตำรับยาเสพติดให้โทษหรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์ ที่จะขอขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติด

ให้โทษหรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์ การขออนุญาตและการอนุญาตให้ผลิตหรือนำเข้าตัวอย่างของตำรับยาเสพติดให้โทษหรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขกำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๐ ผู้อนุญาตโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดอาจไม่รับขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษหรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์ ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) การขอขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษหรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์ที่ไม่เป็นไปตามมาตรา ๔๙
- (๒) ตำรับยาเสพติดให้โทษหรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์ที่ขอขึ้นทะเบียนไม่เป็นที่เชื่อถือในสรรพคุณหรืออาจไม่ปลอดภัยแก่ผู้ใช้
- (๓) ตำรับยาเสพติดให้โทษหรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์ที่ขอขึ้นทะเบียนใช้ชื่อในทำนองโอ้อวดไม่สุภาพ หรืออาจทำให้เข้าใจผิดจากความจริง
- (๔) ตำรับยาเสพติดให้โทษหรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์ที่ขอขึ้นทะเบียนเป็นตำรับยาเสพติดให้โทษหรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขสั่งเพิกถอนตามมาตรา ๕๑
- (๕) ตำรับยาเสพติดให้โทษหรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์ที่ขอขึ้นทะเบียนเป็นยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ปลอมตามมาตรา ๕๒

มาตรา ๕๑ เมื่อคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดเห็นว่าทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ หรือทะเบียนตำรับวัตถุออกฤทธิ์ที่มีวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ได้ได้ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนไว้แล้ว ต่อมาปรากฏว่าไม่มีสรรพคุณตามที่ขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษหรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์ไว้ หรืออาจไม่ปลอดภัยแก่ผู้ใช้ หรือมีเหตุผลอันไม่สมควรที่จะอนุญาตให้ต่อไป ให้คณะกรรมการควบคุมยาเสพติดเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขมีอำนาจสั่งเพิกถอนทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ หรือทะเบียนตำรับวัตถุออกฤทธิ์ที่มีวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ นั้นได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๖

ยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ปลอม ผิดมาตรฐาน หรือเสื่อมคุณภาพ

มาตรา ๕๒ ห้ามผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก หรือจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๕ หรือวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ปลอม ยาเสพติดให้โทษ วัตถุออกฤทธิ์ หรือสิ่งดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นยาเสพติดให้โทษหรือ วัตถุออกฤทธิ์ปลอม

(๑) สิ่งที่ทำเทียมยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน เพื่อแสดงว่า เป็นยาเสพติดให้โทษแท้หรือวัตถุออกฤทธิ์แท้

(๒) ยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ที่แสดงชื่อว่าเป็นยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์อื่น หรือแสดงวัน เดือน ปี ที่ยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์สิ้นอายุแล้วว่ายังไม่สิ้นอายุ

(๓) ยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ที่แสดงชื่อหรือเครื่องหมายของผู้ผลิตหรือที่ตั้ง ของสถานที่ผลิตซึ่งมิใช่ความจริง

(๔) ยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ที่ผลิตขึ้นไม่ถูกต้องตามมาตรฐาน ถึงขนาด สารออกฤทธิ์ขาดหรือเกินกว่าร้อยละสิบของปริมาณที่กำหนดไว้จากเกณฑ์ต่ำสุดหรือสูงสุดตามที่กำหนด ไว้ในประกาศของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขตามมาตรา ๒๒ (๑) หรือมาตรา ๒๓ (๒) หรือ ตามที่กำหนดไว้ในตำรับยาเสพติดให้โทษหรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์ที่ได้ขึ้นทะเบียนตำรับ หรือที่ผู้อนุญาต ได้อนุญาตให้ผลิต นำเข้า หรือส่งออกไว้

มาตรา ๕๓ ห้ามผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก หรือจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๕ หรือวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ผิดมาตรฐาน

ยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ ผิดมาตรฐาน

(๑) ยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ที่ผลิตขึ้นไม่ถูกต้องตามมาตรฐานโดยสารออกฤทธิ์ขาด หรือเกินจากเกณฑ์ต่ำสุดหรือสูงสุด ตามที่กำหนดไว้ในประกาศของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ตามมาตรา ๒๒ (๑) หรือมาตรา ๒๓ (๒) หรือตามตำรับของตำรับยาเสพติดให้โทษหรือตำรับ วัตถุออกฤทธิ์ที่ขึ้นทะเบียนไว้ตามมาตรา ๔๙ แต่ไม่ถึงขนาดดังกล่าวในมาตรา ๕๒ (๔)

(๒) ยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ที่ผลิตขึ้นโดยมีความบริสุทธิ์หรือลักษณะอื่นซึ่งมี ความสำคัญต่อคุณภาพของยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ผิดไปจากเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศของ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขตามมาตรา ๒๒ (๑) หรือมาตรา ๒๓ (๒) หรือตามคำรับของตำรับยาเสพติดให้โทษหรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์ที่ขึ้นทะเบียนไว้

มาตรา ๕๔ ห้ามผู้ใดนำเข้า ส่งออก หรือจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๕ หรือวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ เสื่อมคุณภาพ

ยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์เสื่อมคุณภาพ

(๑) ยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ที่สิ้นอายุตามที่แสดงไว้ในฉลากซึ่งขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษหรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์ไว้

(๒) ยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ที่แปรสภาพจนมีลักษณะเช่นเดียวกับยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ปลอมตามมาตรา ๕๒ (๔) หรือยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ผิดมาตรฐานตามมาตรา ๕๓

หมวด ๗

มาตรการควบคุมพิเศษ

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ส. เห็นสมควรเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัย การลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติด และการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหาเสพติด จะกำหนดเขตพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใด เพื่อกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ก็ได้

(๑) ทดลองเพาะปลูกพืชที่เป็นหรือให้ผลผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ หรืออาจใช้ผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์

(๒) ผลิตและทดสอบเกี่ยวกับยาเสพติด

(๓) เสพหรือครอบครองยาเสพติดตามประเภทและปริมาณที่กำหนด

การกำหนดพื้นที่และการกระทำการตามวรรคหนึ่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีมาตรการควบคุมและตรวจสอบการกระทำความผิดด้วย

ให้การกระทำการในเขตพื้นที่ที่กำหนดในวรรคหนึ่งซึ่งอยู่ภายใต้มาตรการควบคุมและตรวจสอบไม่เป็นความผิด

มาตรา ๕๖ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ส. มีอำนาจออกประกาศกำหนดมาตรการป้องกันปราบปราม และแก้ไขปัญหามลพิษหรือการทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ และประกาศกำหนดให้สถานที่ซึ่งใช้ในการประกอบธุรกิจใด ๆ เป็นสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการดังกล่าว ทั้งนี้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕๗ ในกรณีที่เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. พบว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันปราบปราม และแก้ไขปัญหามลพิษหรือการทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการตามมาตรา ๕๖ หรือพบว่าการทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการตามมาตรา ๕๖ หากเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานประกอบการดังกล่าวไม่สามารถชี้แจงหรือพิสูจน์ให้คณะกรรมการ ป.ป.ส. เชื่อได้ว่าตนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแก่กรณีแล้ว ให้เลขาธิการ ป.ป.ส. มีอำนาจสั่งให้ดำเนินมาตรการที่จำเป็นเพื่อป้องกันมิให้มีการทำความผิดเกิดขึ้นอีก หรือให้คณะกรรมการ ป.ป.ส. มีอำนาจสั่งปิดสถานประกอบการแห่งนั้นชั่วคราว หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการสำหรับการประกอบธุรกิจนั้น แล้วแต่กรณี เว้นแต่ในกรณีจำเป็นเร่งด่วน ให้เลขาธิการ ป.ป.ส. มีอำนาจดำเนินการดังกล่าว ทั้งนี้ การสั่งปิดชั่วคราวหรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการต้องไม่เกินครั้งละสามสิบวันนับแต่วันที่เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานประกอบการนั้นทราบคำสั่ง

ในกรณีที่สถานประกอบการซึ่งถูกสั่งปิดชั่วคราวหรือถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการตามวรรคหนึ่งเป็นสถานประกอบการซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมการประกอบการตามกฎหมายอื่น ให้เลขาธิการ ป.ป.ส. แจ้งให้หน่วยงานซึ่งควบคุมการประกอบการนั้นทราบ และให้หน่วยงานดังกล่าวถือปฏิบัติตามนั้น

การสั่งปิดชั่วคราวหรือการสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการ และการแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานประกอบการทราบตามวรรคหนึ่ง และการแจ้งให้หน่วยงานทราบตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ส. กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขอาจประกาศกำหนดยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ที่ให้เสพเพื่อการรักษาโรคตามคำสั่งของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทย ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยประยุกต์ หรือหมอพื้นบ้านตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการแพทย์แผนไทยที่ได้รับใบอนุญาต หรือเสพเพื่อการศึกษาวิจัย

ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยและหมอพื้นบ้านตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติด

มาตรา ๕๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขอาจประกาศกำหนดให้วัตถุตำรับใด ซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้เป็นวัตถุตำรับยกเว้นได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขกำหนดในกฎกระทรวง

(๑) มีวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ อย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างปรุผสมอยู่

(๒) มีลักษณะที่ไม่อาจก่อให้เกิดการใช้ที่ผิดทาง

(๓) ไม่สามารถจะแยกสกัดเอาวัตถุออกฤทธิ์ที่มีอยู่ในวัตถุตำรับนั้นกลับมาใช้ในปริมาณที่จะทำให้ก่อให้เกิดการใช้ที่ผิดทาง และ

(๔) ไม่ก่อให้เกิดอันตรายทางด้านสุขภาพและสังคมได้

วัตถุตำรับยกเว้นที่ประกาศตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขอาจประกาศเพิกถอนได้เมื่อปรากฏว่าวัตถุตำรับนั้นไม่ตรงลักษณะที่กำหนดไว้

มาตรา ๖๐ ในการนำผ่านซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ ประเภท ๔ และประเภท ๕ ต้องมีใบอนุญาตของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศที่ส่งออกนั้นมาพร้อมกับยาเสพติดให้โทษ แสดงใบอนุญาตดังกล่าวต่อพนักงานศุลกากร ยินยอมให้พนักงานศุลกากรเก็บรักษาหรือควบคุมยาเสพติดให้โทษ และนำยาเสพติดให้โทษที่นำผ่านมาให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ด่านตรวจสอบยาเสพติดให้โทษ ที่กำหนดไว้ในประกาศของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขตามมาตรา ๒๒ (๕) เพื่อทำการตรวจสอบตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด

ให้พนักงานศุลกากรเก็บรักษาหรือควบคุมยาเสพติดให้โทษตามวรรคหนึ่งไว้ในที่สมควร จนกว่าผู้ที่นำผ่านซึ่งยาเสพติดให้โทษจะนำยาเสพติดให้โทษดังกล่าวออกไปนอกราชอาณาจักร

ในกรณีที่ผู้นำผ่านซึ่งยาเสพติดให้โทษตามวรรคหนึ่งไม่นำยาเสพติดให้โทษดังกล่าวออกไปนอกราชอาณาจักรภายในกำหนดเวลาสามสิบวันนับแต่วันนำเข้า ให้พนักงานศุลกากรรายงานให้เลขาธิการ ออ. ทราบ เลขาธิการ ออ. มีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้นำผ่านซึ่งยาเสพติดให้โทษนำยาเสพติดให้โทษดังกล่าวออกไปนอกราชอาณาจักรภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่ออกคำสั่ง ถ้าผู้ได้รับคำสั่ง

ไม่ปฏิบัติตาม ให้ยาเสพติดให้โทษดังกล่าวตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข และให้กระทรวงสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

มาตรา ๖๑ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการเกี่ยวกับการควบคุมยาเสพติดตามภาคนี้ มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ทำการของผู้รับอนุญาตนำเข้าหรือส่งออก สถานที่ผลิต สถานที่จำหน่าย สถานที่เก็บยาเสพติด หรือสถานที่ที่ต้องได้รับอนุญาตตามภาคนี้ ในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามภาคนี้

(๒) ยึดหรืออายัดยาเสพติดที่มีไว้โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือทรัพย์สินอื่นใดที่ได้ใช้หรือ จะใช้ในการกระทำความผิดตามภาคนี้

(๓) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้อัยคำ หรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใดมาเพื่อประกอบการพิจารณา

พนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ตำแหน่งใด ระดับใด หรือชั้นยศใด จะมีหน้าที่และอำนาจ ตามที่กำหนดไว้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือจะต้องได้รับอนุมัติจากบุคคลใดก่อนดำเนินการ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขกำหนดโดยการเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติด

มาตรา ๖๒ ในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๑ (๑) ให้พนักงาน เจ้าหน้าที่มีอำนาจนำยาเสพติดจากสถานที่นั้นในปริมาณพอสมควรไปเพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบ หรือวิเคราะห์ และหากปรากฏว่ายาเสพติดใดเป็นยาเสพติดที่ไม่ปลอดภัยหรืออาจเป็นอันตรายต่อผู้ใช้ ให้ประกาศผลการตรวจสอบหรือวิเคราะห์คุณภาพของยาเสพติดที่นำไปตรวจสอบหรือวิเคราะห์นั้น ให้ประชาชนทราบตามวิธีการที่เห็นสมควร โดยได้รับความเห็นชอบจากเลขาธิการ อัย.

เพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองความปลอดภัยของผู้ใช้ยาเสพติด ในกรณีที่ปรากฏต่อพนักงาน เจ้าหน้าที่อันเชื่อได้ว่ายาเสพติดใดเป็นยาเสพติดที่ไม่ปลอดภัยหรืออาจเป็นอันตรายต่อผู้ใช้ ให้พนักงาน เจ้าหน้าที่ยึดหรืออายัดยาเสพติดดังกล่าวไว้ หรือสั่งให้ผู้รับอนุญาตงดผลิต นำเข้า ส่งออก หรือ จำหน่ายซึ่งยาเสพติด เรียกเก็บยาเสพติดดังกล่าวกลับคืนมาภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่ กำหนด และอาจสั่งทำลายยาเสพติดดังกล่าวเสียได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่คณะกรรมการควบคุมยาเสพติดกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ลักษณะ ๔

การตรวจสอบทรัพย์สิน

หมวด ๑

คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน

มาตรา ๖๓ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นประธานกรรมการ อัยการสูงสุด เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมที่ดิน อธิบดีกรมบังคับคดี อธิบดีกรมศุลกากร อธิบดีกรมสรรพากร และผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ โดยตำแหน่ง และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ส. แต่งตั้งจำนวนสองคนจากบุคคลซึ่งมีความรู้และความเชี่ยวชาญด้านการตรวจสอบทรัพย์สิน

ให้เลขาธิการ ป.ป.ส. เป็นกรรมการและเลขานุการ และคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินจะแต่งตั้งข้าราชการคนใดคนหนึ่งในสำนักงาน ป.ป.ส. เป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา ๖๔ ให้คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเกี่ยวกับการออกกฎหมายกระทรวงตามมาตรา ๗๑ มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๔ และมาตรา ๘๒

(๒) ตรวจสอบทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดและมีคำสั่งตามมาตรา ๖๘

(๓) วินิจฉัยว่าทรัพย์สินใดเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดตามมาตรา ๗๓

(๔) มีมติให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินไว้ตามมาตรา ๗๓

(๕) วางระเบียบเกี่ยวกับการสั่งตรวจสอบทรัพย์สินตามมาตรา ๖๘ ระเบียบเกี่ยวกับการยุติการตรวจสอบทรัพย์สินและการคืนทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ชั่วคราวตามมาตรา ๗๑ และระเบียบเกี่ยวกับการเก็บรักษาทรัพย์สิน การนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาด การนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ และการประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามมาตรา ๗๕

(๖) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติตามที่คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินมอบหมาย

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่ประมวลกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน

คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินอาจมอบหมายให้คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินตามมาตรา ๖๖ หรือเลขาธิการ ป.ป.ส. ดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินตาม (๒) ดำเนินการยึดหรืออายัดตาม (๔) หรือมอบหมายให้คณะกรรมการตาม (๖) ดำเนินการวินิจฉัยทรัพย์สินตาม (๓) แล้วรายงานให้ทราบก็ได้

มาตรา ๖๕ การประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก เว้นแต่การวินิจฉัยชี้ขาดตามมาตรา ๖๔ (๒) (๓) และ (๔) ให้ถือเสียงสองในสามของกรรมการที่มาประชุม กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๖๖ ให้คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินคณะหนึ่งหรือหลายคณะประกอบด้วย อธิบดีอัยการซึ่งอัยการสูงสุดมอบหมายเป็นประธานอนุกรรมการ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนกรมที่ดิน ผู้แทนกรมบังคับคดี ผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนกรมสรรพากร ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสามคน ซึ่งประธานอนุกรรมการแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินจากภาครัฐหรือภาคเอกชนเป็นอนุกรรมการ

ให้ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดีอาชญาคดีหรือผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค สำนักงาน ป.ป.ส. แล้วแต่กรณี เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ และประธานอนุกรรมการจะแต่งตั้งข้าราชการคนใดคนหนึ่งในสำนักงาน ป.ป.ส. เป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

ให้นำความในมาตรา ๖๕ มาใช้บังคับแก่การประชุมคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๖๗ ให้นำความในมาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินด้วยโดยอนุโลม

หมวด ๒

มาตรการตรวจสอบทรัพย์สิน

มาตรา ๖๘ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าทรัพย์สินของผู้ต้องหาarayใดเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด ให้คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินสั่งให้มีการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้นั้น

ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน เลขาธิการ ป.ป.ส. อาจสั่งให้มีการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ต้องหาไปก่อน แล้วรายงานให้คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินทราบก็ได้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการสั่งตรวจสอบทรัพย์สิน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖๙ เพื่อประโยชน์ในการสั่งตรวจสอบทรัพย์สินตามมาตรา ๖๘ เมื่อเลขาธิการ ป.ป.ส. ได้รับรายงานเกี่ยวกับทรัพย์สินที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด ให้เลขาธิการ ป.ป.ส. ทำความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

หากเห็นว่าเป็นทรัพย์สินที่มีอยู่หรือได้มาไม่เกินกว่าฐานะหรือความสามารถในการประกอบอาชีพหรือกิจกรรมอย่างอื่นโดยสุจริต หรือเป็นทรัพย์สินที่บุคคลทั่วไปสามารถมีได้ตามฐานะ รูป หรือตามความจำเป็นในการดำรงชีพ ให้เลขาธิการ ป.ป.ส. รายงานให้คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินทราบด้วย

มาตรา ๗๐ ในการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ต้องหา หากมีหลักฐานเป็นที่เชื่อได้ว่าทรัพย์สินใดของผู้อื่นเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องหา โดยได้รับทรัพย์สินนั้นมาโดยเสนหาหรือรู้ถือว่าทรัพย์สินนั้นเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด ให้คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินมีอำนาจสั่งให้มีการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้นั้นด้วย และในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน ให้นำความในมาตรา ๖๘ วรรคสองมาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๗๑ คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินหรือเลขาธิการ ป.ป.ส. แล้วแต่กรณี อาจมอบหมายให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินแทนแล้วรายงานให้ทราบก็ได้ ในการดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินให้แจ้งผู้ถูกตรวจสอบหรือผู้ซึ่งอาจอ้างเป็นเจ้าของทรัพย์สินทราบ เกี่ยวกับทรัพย์สินที่ตรวจสอบ เพื่อพิสูจน์ว่าทรัพย์สินนั้นไม่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดร้ายแรง เกี่ยวกับยาเสพติด

ในกรณีที่เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้ได้รับมอบหมายดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินแล้วพบว่าการดำเนินการตรวจสอบต่อไปจะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ทางราชการ ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้ได้รับมอบหมายแจ้งผลการตรวจสอบพร้อมกับความเห็นต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินเพื่อพิจารณา หากคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินเห็นด้วยกับความเห็นของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้ได้รับมอบหมาย คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินอาจสั่งให้ยุติการตรวจสอบทรัพย์สินนั้นก็ได้ ในกรณีที่คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินสั่งให้ยุติการตรวจสอบทรัพย์สิน หากคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินเห็นสมควร จะสั่งให้คืนทรัพย์สินที่มีการยึดหรืออายัดไว้ชั่วคราวในระหว่างการตรวจสอบให้แก่เจ้าของทรัพย์สินก็ได้

การตรวจสอบทรัพย์สินและการแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมกำหนดในกฎกระทรวง

การยุติการตรวจสอบทรัพย์สินและการคืนทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ชั่วคราวตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๗๒ ในกรณีที่ทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด เป็นทรัพย์สินที่สามารถดำเนินการตามกฎหมายอื่นได้และการดำเนินการตามกฎหมายอื่นจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ทางราชการมากกว่า คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินอาจมีคำสั่งให้ส่งทรัพย์สินนั้นไปดำเนินการตามกฎหมายอื่นก็ได้

มาตรา ๗๓ ในการตรวจสอบทรัพย์สิน ถ้าผู้ถูกตรวจสอบหรือผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินไม่สามารถแสดงหลักฐานได้ว่าทรัพย์สินที่ถูกตรวจสอบไม่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด หรือได้รับโอนทรัพย์สินนั้นมาโดยสุจริตและมีค่าตอบแทน หรือเป็นทรัพย์สินที่ได้มาตามสมควรในทางศีลธรรมอันดี หรือในทางกุศลสาธารณะ ให้คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้จนกว่าศาลจะยกคำร้องขอให้รับทรัพย์สิน

เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบทรัพย์สิน หากมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าทรัพย์สินรายใดอาจมีการโอน ยักยอก ชุกซ่อน หรือเป็นกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นอย่างอื่น ให้คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน มีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินรายนั้นไว้ชั่วคราวจนกว่าจะมีการวินิจฉัยว่าทรัพย์สินใดเป็นทรัพย์สิน ที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิผู้ถูกตรวจสอบหรือ ผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินที่จะยื่นคำร้องขอผ่อนผันเพื่อขอรับทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์โดยไม่มีประกัน หรือมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกันก็ได้ และในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน ให้นำความ ในมาตรา ๖๘ วรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

เมื่อมีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินไว้ชั่วคราวแล้ว ให้คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินจัดให้มีการพิสูจน์ตามวรรคหนึ่งโดยเร็ว และในกรณีที่ผู้ถูกตรวจสอบหรือผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สิน สามารถพิสูจน์ตามวรรคหนึ่งได้ ก็ให้คืนทรัพย์สินให้แก่ผู้นั้น แต่ถ้าไม่สามารถพิสูจน์ได้ ให้ถือว่าการยึด หรืออายัดตามวรรคสองเป็นการยึดหรืออายัดตามวรรคหนึ่ง

การยื่นคำร้องขอผ่อนผันตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมกำหนดในกฎกระทรวง

เพื่อประโยชน์ตามมาตรานี้ คำว่า “ทรัพย์สิน” ให้ความหมายรวมถึง

(๑) ทรัพย์สินที่เปลี่ยนสภาพไป สิทธิเรียกร้อง ผลประโยชน์ และดอกผลจากทรัพย์สิน ดังกล่าว

(๒) หนี้ที่บุคคลภายนอกถึงกำหนดชำระแก่ผู้ต้องหา

(๓) ทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องหา ที่ได้ขาย จำหน่าย โอน หรือยักยอกไปเสียในระหว่างระยะเวลาสิบปีก่อนมีคำสั่งยึดหรืออายัด และ ภายหลังจากนั้น เว้นแต่ผู้รับโอนหรือผู้รับประโยชน์จะพิสูจน์ต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินได้ว่า การโอนหรือการกระทำนั้นได้กระทำไปโดยสุจริตและมีค่าตอบแทน

มาตรา ๗๔ เมื่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินหรือเลขาธิการ ป.ป.ส. แล้วแต่กรณี ได้มีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินใดแล้ว ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้ได้รับมอบหมายดำเนินการยึดหรือ อายัดทรัพย์สินและประเมินราคาทรัพย์สินนั้นโดยเร็วแล้วรายงานให้ทราบ

การยึดหรืออายัดทรัพย์สินและการประเมินราคาทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมกำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งเกี่ยวกับการยึดหรืออายัดทรัพย์สินมาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๗๕ การเก็บรักษาทรัพย์สินที่คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินหรือเลขาธิการ ป.ป.ส. แล้วแต่กรณี ได้มีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดไว้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีที่ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งไม่เหมาะสมที่จะเก็บรักษาไว้หรือหากเก็บรักษาไว้จะเป็นภาระแก่ทางราชการมากกว่าการนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น เลขาธิการ ป.ป.ส. อาจสั่งให้นำทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาดหรือไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการแล้วรายงานให้คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินทราบก็ได้

การนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดหรือการนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ถ้าความปรากฏในภายหลังว่าทรัพย์สินที่นำไปใช้ตามวรรคสองมิใช่ทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด ให้คืนทรัพย์สินนั้นพร้อมทั้งชดเชยค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามจำนวนที่คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินกำหนด โดยใช้จากเงินกองทุนให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ถ้าไม่อาจคืนทรัพย์สินได้ ให้ชดเชยราคาทรัพย์สินนั้นตามราคาที่ประเมินได้ในวันที่ยึดหรืออายัดทรัพย์สินหรือตามราคาที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น แล้วแต่กรณี

การประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามวรรคสี่ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๗๖ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาและสั่งตรวจสอบทรัพย์สิน หรือยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามหมวดนี้ ให้กรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน อนุกรรมการ เลขาธิการ ป.ป.ส. รองเลขาธิการ ป.ป.ส. และเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้ได้รับมอบหมาย มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการ องค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจมาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานใดมาเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดซึ่งเกี่ยวข้องมาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานใดมาเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา ทั้งนี้ รวมถึงการตรวจสอบข้อมูลจากธนาคาร ตลาดหลักทรัพย์ และสถาบันการเงินด้วย

(๓) เข้าไปในเคหสถาน สถานที่ หรือยานพาหนะใดที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด หรือมีทรัพย์สินตามมาตรา ๗๓ ซุกซ่อนอยู่ เพื่อทำการตรวจค้น หรือเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ ยึด หรืออายัดทรัพย์สินในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าหากไม่ดำเนินการดังกล่าวในทันทีทรัพย์สินนั้นจะถูกยกย้าย ก็ให้มีอำนาจเข้าไปในเวลากลางคืน

ในกรณีตาม (๓) ประธานกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ประธานอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน หรือเลขาธิการ ป.ป.ส. จะมอบหมายให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ปฏิบัติการแทน แล้วรายงานให้ทราบก็ได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้ได้รับมอบหมายตามวรรคสองต้องแสดงเอกสารมอบหมายต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องทุกครั้ง

มาตรา ๗๗ เมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งฟ้องและคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินวินิจฉัยว่าทรัพย์สินใดเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องเพื่อขอให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินนั้น โดยจะยื่นคำร้องไปพร้อมกับคำฟ้องหรือในเวลาใด ๆ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด

ในกรณีที่พบว่าทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดเพิ่มขึ้นอีก ให้ยื่นคำร้องเพื่อขอให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินนั้นภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด

ในกรณีที่ไม้อาจดำเนินคดีได้เพราะไม้อาจจับตัวผู้ต้องหาหรือจำเลยได้หรือเพราะเหตุที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยรายใดถึงแก่ความตาย หรือพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อขอให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินนั้นภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินมีคำวินิจฉัย หรือในกรณีที่มีการยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ศาลพิจารณาคำร้องนั้นต่อไปได้ตามมาตรา ๘๒

มาตรา ๗๘ เมื่อศาลสั่งรับคำร้องของพนักงานอัยการตามมาตรา ๗๗ แล้ว ให้ศาลสั่งให้เลขาธิการ ป.ป.ส. มีหนังสือแจ้งผู้ซึ่งอาจอ้างเป็นเจ้าของทรัพย์สินมายื่นคำร้องขอเข้ามาในคดี

ก่อนคดีถึงที่สุด โดยแจ้งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามที่อยู่ครั้งหลังสุดของผู้ยื่นเท่าที่ปรากฏหลักฐาน
ในสำนวนการสอบสวน กรณีที่ไม่อาจแจ้งตามวิธีการดังกล่าวได้ ให้วางหรือปิดหนังสือขึ้นไว้
ในที่ซึ่งเห็นได้ง่ายตามที่อยู่ดังกล่าวต่อหน้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ โดยให้ถือว่าผู้นั้นได้รับทราบ
หรือได้รับแจ้งแล้ว

ค่าใช้จ่ายในการแจ้ง ให้จ่ายจากเงินของกองทุน

มาตรา ๗๙ ให้ศาลไต่สวนคำร้องที่พนักงานอัยการได้ยื่นต่อศาลตามมาตรา ๗๗ หากคดี
มีมูลว่าเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด ให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินนั้น
เว้นแต่บุคคลซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินได้ยื่นคำร้องขอคืนทรัพย์สินดังกล่าวก่อนคดีถึงที่สุดและ
แสดงให้ศาลเห็นว่า

(๑) ตนเป็นเจ้าของที่แท้จริงและทรัพย์สินนั้นไม่ได้เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดร้ายแรง
เกี่ยวกับยาเสพติด หรือ

(๒) ตนเป็นผู้รับโอนหรือผู้รับประโยชน์และได้ทรัพย์สินนั้นมาโดยสุจริตและมีค่าตอบแทน
หรือได้มาตามสมควรในทางศีลธรรมอันดีหรือในทางกุศลสาธารณะ

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ถ้าปรากฏหลักฐานว่าจำเลยหรือผู้ถูกตรวจสอบเป็นผู้เกี่ยวข้องหรือ
เคยเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดมาก่อน ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบรรดาเงิน
หรือทรัพย์สินที่ผู้นั้นมีอยู่หรือได้มาเกินกว่าฐานะ หรือความสามารถในการประกอบอาชีพหรือกิจกรรม
อย่างอื่นโดยสุจริต เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด

กรณีที่ศาลไต่สวนแล้วมีมูลว่าทรัพย์สินรายการใดเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำ
ความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด และศาลมีคำสั่งว่าทรัพย์สินรายการนั้นเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับ
การกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด แต่ไม่สามารถบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินนั้นได้ ให้พนักงาน
อัยการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของจำเลยหรือผู้ถูกตรวจสอบได้ภายในสิบปี
นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่ง แต่ต้องไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินนั้น

มาตรา ๘๐ ในกรณีที่ผู้ขอคืนทรัพย์สินตามมาตรา ๗๙ วรรคหนึ่ง ไม่ทราบว่าพนักงาน
อัยการได้มีคำร้องขอให้ศาลริบทรัพย์สิน จนศาลได้มีคำสั่งให้ริบทรัพย์สินนั้นแล้ว ผู้ขอคืนทรัพย์สิน
ดังกล่าวอาจยื่นคำร้องขอคืนทรัพย์สินต่อศาลได้ภายในเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งให้ริบทรัพย์สิน

มาตรา ๘๑ ทรัพย์สินที่ศาลมีคำสั่งให้ริบตามมาตรา ๗๙ วรรคหนึ่ง ให้ตกเป็นของกองทุน

มาตรา ๘๒ ในกรณีที่พนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีผู้ต้องหาหรือศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้องจำเลยรายใดให้ศาลไต่สวนคำร้องของพนักงานอัยการที่ขอให้ศาลสั่งรับทรัพย์สินที่ได้ยื่นไว้ตามมาตรา ๗๗ นั้นต่อไปได้ หากปรากฏหลักฐานเป็นที่เชื่อได้ว่าทรัพย์สินในคดีนั้นเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด

ทรัพย์สินที่ไม่ปรากฏตัวเจ้าของที่ได้ยึดหรืออายัดไว้เนื่องจากการกระทำความผิดของผู้ต้องหาหรือจำเลยรายนั้น ถ้าไม่มีผู้ใดมาขอรับคืนภายในห้าปีนับแต่วันที่คำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้อง ให้ตกเป็นของกองทุน

การขอรับทรัพย์สินคืนและการคืนทรัพย์สิน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมกำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘๓ ในกรณีที่ต้องคืนทรัพย์สินอย่างอื่นนอกจากเงินให้แก่เจ้าของแต่ไม่อาจคืนได้ ให้ใช้ราคาทรัพย์สินแทนจากกองทุนตามราคาที่เหมาะสมได้ในวันยึดหรืออายัดทรัพย์สิน

หมวด ๓

มาตรการตรวจสอบทรัพย์สินตามมูลค่า

มาตรา ๘๔ ในกรณีที่คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินพิจารณาพยานหลักฐานที่ได้จากการตรวจสอบแล้ววินิจฉัยว่าผู้ถูกตรวจสอบได้รับทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด ให้คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินคำนวณมูลค่าของทรัพย์สินดังกล่าวเป็นจำนวนเงินที่แน่นอน พร้อมส่งสำนวนการตรวจสอบทรัพย์สิน เอกสาร และพยานหลักฐานไปยังพนักงานอัยการให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องเพื่อขอให้ศาลสั่งรับมูลค่าของทรัพย์สินนั้น

การขอให้ศาลสั่งรับมูลค่าของทรัพย์สินและการไต่สวนคำร้องของพนักงานอัยการ ให้นำความในมาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง และมาตรา ๘๒ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๘๕ กรณีที่ศาลไต่สวนแล้วมีมูลว่ามูลค่าของทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดที่ศาลสั่งรับนั้นไม่สามารถติดตามหรือตรวจสอบหาทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดตามมูลค่าดังกล่าวได้ ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของจำเลยหรือผู้ถูกตรวจสอบได้ภายในสิบปีนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่ง แต่ต้องไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งรับนั้น

ในกรณีที่ต้องมีการบังคับคดีกับทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าสำนักงาน ป.ป.ส. เป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา และให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ที่ได้รับมอบหมายจากสำนักงาน ป.ป.ส. มีหน้าที่สืบหาทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้องของจำเลยหรือผู้ถูกตรวจสอบ เพื่อบังคับคดีให้เป็นไปตามคำสั่งศาล โดยคำแนะนำของพนักงานอัยการ

การขอคืนมูลค่าของทรัพย์สิน ให้นำความในมาตรา ๘๐ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม
มาตรา ๘๖ ทรัพย์สินที่ได้จากการบังคับคดีตามมาตรา ๘๕ ให้ตกเป็นของกองทุน

หมวด ๔

กองทุนป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด

มาตรา ๘๗ ให้จัดตั้งกองทุนป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติดขึ้นในสำนักงาน ป.ป.ส. มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกัน ปราบปราม บำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพ และฟื้นฟูสภาพทางสังคมผู้ติดยาเสพติด และติดตามช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดรักษา

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการศึกษา วิจัย ทดสอบ ทดลอง ฝึกอบรม ประชุม หรือสัมมนาเกี่ยวกับการป้องกัน ปราบปราม บำบัดรักษา ฟื้นฟูสมรรถภาพ และฟื้นฟูสภาพทางสังคมผู้ติดยาเสพติด

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีความรู้หรือความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อทำหน้าที่ให้คำปรึกษา แนะนำ ฝึกอบรม ประชุม หรือสัมมนาเกี่ยวกับการป้องกัน ปราบปราม บำบัดรักษา ฟื้นฟูสมรรถภาพ และฟื้นฟูสภาพทางสังคมผู้ติดยาเสพติด

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการให้บริการหรือจัดกิจกรรมอันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการป้องกัน ปราบปราม บำบัดรักษา ฟื้นฟูสมรรถภาพ และฟื้นฟูสภาพทางสังคมผู้ติดยาเสพติด ตลอดจนส่งเสริมและพัฒนาผู้ติดยาเสพติด ผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟู และผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้

(๕) ส่งเสริมและสนับสนุนการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือมีส่วนช่วยเหลือหรือสนับสนุนการป้องกัน ปราบปราม บำบัดรักษา พื้นฟูสมรรถภาพ และฟื้นฟูสภาพทางสังคมผู้ติดยาเสพติด ทั้งในประเทศและระดับต่างประเทศ

(๖) เยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการป้องกัน ปราบปราม บำบัดรักษา พื้นฟูสมรรถภาพ และฟื้นฟูสภาพทางสังคมผู้ติดยาเสพติด

(๗) กิจการอื่นที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติดตามประมวลกฎหมายนี้

บุคคลหรือหน่วยงานที่ได้รับการสนับสนุนเงินในลักษณะเดียวกันจากกองทุนหมุนเวียนอื่นแล้ว ไม่มีสิทธิขอรับเงินสนับสนุนจากกองทุนนี้

มาตรา ๘๘ กองทุนประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

(๑) เงินและทรัพย์สินที่โอนมาจากกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔

(๒) ทรัพย์สินที่ตกเป็นของกองทุนตามมาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ มาตรา ๘๖ และมาตรา ๑๘๖

(๓) เงินและทรัพย์สินที่ได้จากการบริจาค

(๔) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับจากรัฐบาล

(๕) ผลประโยชน์ที่เกิดจากทรัพย์สินตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔)

เงินและทรัพย์สินของกองทุนตามวรรคหนึ่ง ไม่ต้องส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๘๙ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ส. วางระเบียบเกี่ยวกับการบริหารและการดำเนินการของกองทุนในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) การแต่งตั้ง การพ้นจากตำแหน่ง และหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการและการบริหารจัดการกองทุนตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารทุนหมุนเวียน

(๒) การจัดหาผลประโยชน์ การจัดการ และการจำหน่ายทรัพย์สินของกองทุน

(๓) การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินของกองทุน

(๔) ค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนอื่นใดซึ่งจำเป็นต้องจ่ายแก่หน่วยงาน บุคคลภายนอก พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ ช่วยเหลือหรือสนับสนุน

การปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้การดำเนินงานตามประมวลกฎหมายนี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลยิ่งขึ้นให้จ่ายจากกองทุน

(๕) การบริหารและการดำเนินการอื่นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกองทุน

การวางระเบียบตาม (๒) (๓) (๔) และ (๕) ต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังด้วย

ลักษณะ ๕

ความผิดเกี่ยวกับการผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง

หรือนำผ่านซึ่งยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์

มาตรา ๙๐ ห้ามผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ เว้นแต่เป็นกรณีที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๓๔ หรือมาตรา ๓๕ (๓)

มาตรา ๙๑ ห้ามผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ หรือประเภท ๔ เว้นแต่เป็นกรณีที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๓๔ หรือมาตรา ๓๕ (๑) หรือ (๓)

มาตรา ๙๒ ห้ามผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก หรือจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ เว้นแต่เป็นกรณีที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๓๕ (๒)

มาตรา ๙๓ ห้ามผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ เว้นแต่เป็นกรณีที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๔) หรือวรรคสอง

มาตรา ๙๔ ห้ามผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง หรือนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ เว้นแต่เป็นกรณีที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๓๕ (๕)

มาตรา ๙๕ ห้ามผู้รับอนุญาตผู้ใดดำเนินการผลิตหรือจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๕ หรือวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ในระหว่างที่เภสัชกรมิได้อยู่ประจำควบคุมกิจการ

มาตรา ๙๖ ห้ามผู้ใดจำหน่ายวัตถุออกฤทธิ์ตั้งแต่สองชนิดขึ้นไปหรือจำหน่ายวัตถุออกฤทธิ์และยารวมกันหลายขนาน โดยจัดเป็นชุดไว้ล่วงหน้า เพื่อประโยชน์ทางการค้า

ลักษณะ ๖

ความผิดเกี่ยวกับสารระเหย

มาตรา ๙๗ ห้ามผู้ใดผลิตหรือนำเข้าสารระเหย โดยก่อนนำออกจำหน่าย ไม่จัดให้มีภาพ เครื่องหมาย หรือข้อความที่ภาชนะบรรจุหรือหีบห่อที่บรรจุสารระเหยเพื่อเป็นการเตือนให้ระวังการใช้ สารระเหยดังกล่าว ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และปริมาณที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมกำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๙๘ ห้ามผู้ใดจำหน่ายสารระเหยโดยไม่มีภาพ เครื่องหมาย หรือข้อความที่ผู้ผลิต หรือผู้นำเข้าสารระเหยต้องจัดให้มีที่ภาชนะบรรจุหรือหีบห่อที่บรรจุตามมาตรา ๙๗ อยู่ครบถ้วน

มาตรา ๙๙ ห้ามผู้ใดจำหน่ายหรือจัดหาสารระเหยให้แก่บุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปี เว้นแต่ เป็นการจำหน่ายหรือจัดหาโดยสถานศึกษาเพื่อใช้ในการเรียนการสอน

มาตรา ๑๐๐ ห้ามผู้ใดจำหน่ายหรือจัดหาสารระเหยให้แก่ผู้ซึ่งตนรู้หรือควรรู้ว่าเป็นผู้ติด สารระเหย

ลักษณะ ๗

ความผิดเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนตำรับ

มาตรา ๑๐๑ ห้ามผู้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับตามมาตรา ๔๙ ผลิตหรือนำเข้าตำรับ ยาเสพติดให้โทษหรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์ไม่ตรงตามรายการที่ได้ขึ้นทะเบียนตำรับไว้

มาตรา ๑๐๒ ห้ามผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก หรือจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ ที่ต้องขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษหรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์ตามมาตรา ๔๙ แต่มิได้ขึ้นทะเบียน ตำรับยาเสพติดให้โทษหรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์

มาตรา ๑๐๓ ห้ามผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก หรือจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขสั่งเพิกถอนทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษหรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์ ตามมาตรา ๕๑

ลักษณะ ๘

ความผิดเกี่ยวกับการเสพยาเสพติดและการมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดเพื่อเสพ

มาตรา ๑๐๔ ห้ามผู้ใดเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ หรือประเภท ๕ หรือเสพวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ เว้นแต่การเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒

หรือวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ เพื่อการรักษาโรคตามคำสั่งของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมหรือผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม หรือการเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดตามมาตรา ๕๘ เพื่อการรักษาโรคตามคำสั่งของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทย ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยประยุกต์ หรือหมอพื้นบ้านตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการแพทย์แผนไทย หรือเสพเพื่อการศึกษาวิจัย

มาตรา ๑๐๕ ห้ามผู้ใดเสพสารระเหย

มาตรา ๑๐๖ ห้ามผู้ใดจงใจ ชักนำ ยุยงส่งเสริม ใช้อุบายหลอกลวง ชูเชิญ ใช้กำลังบังคับใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด ให้ผู้อื่นเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ หรือประเภท ๕ วัตถุออกฤทธิ์ หรือสารระเหย

ผู้ประกอบวิชาชีพดังต่อไปนี้ อาจจงใจหรือชักนำให้ผู้อื่นเสพยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์เพื่อการรักษาพยาบาลได้

(๑) ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมหรือผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม สำหรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ หรือประเภท ๓ หรือวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ หรือสำหรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดตามมาตรา ๕๘

(๒) ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทย ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยประยุกต์ หรือหมอพื้นบ้านตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการแพทย์แผนไทย สำหรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดตามมาตรา ๕๘

มาตรา ๑๐๗ ห้ามผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ หรือประเภท ๕ หรือวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ เพื่อเสพ

การมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ หรือประเภท ๕ หรือวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ ในปริมาณเล็กน้อยซึ่งไม่เกินปริมาณที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขกำหนดในกฎกระทรวง ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่ามีไว้ในครอบครองเพื่อเสพ

ภาค ๒

การบำบัดรักษาและการฟื้นฟูสภาพทางสังคมแก่ผู้ติดยาเสพติด

ลักษณะ ๑
บทบัญญัติทั่วไป

มาตรา ๑๐๘ ในภาคนี้

“ติดยาเสพติด” หมายความว่า เสพเป็นประจำติดต่อกันและตกอยู่ในสภาพที่จำเป็นต้องพึ่งยาเสพติดนั้น โดยสามารถตรวจพบสภาพเช่นนั้นได้ตามหลักวิชาการ

“การบำบัดรักษา” หมายความว่า การบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด ซึ่งรวมถึงตลอดถึงการคัดกรอง การประเมินความรุนแรง การบำบัดด้วยยา การฟื้นฟูสมรรถภาพ การลดอันตรายจากยาเสพติด และการติดตามหลังการบำบัดรักษา

“การฟื้นฟูสมรรถภาพ” หมายความว่า การกระทำใด ๆ อันเป็นการบำบัดพฤติกรรมการเสพยาเสพติด และฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ติดยาเสพติดให้กลับคืนสู่สภาพปกติ

“การฟื้นฟูสภาพทางสังคม” หมายความว่า การกระทำใด ๆ อันเป็นการสงเคราะห์ สนับสนุนให้ผู้ติดยาเสพติดหรือผู้ผ่านการบำบัดรักษาได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตทางด้านที่อยู่อาศัย การศึกษา อาชีพ ตลอดจนการติดตามดูแลช่วยเหลือจนสามารถกลับมาดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข

“สถานพยาบาลยาเสพติด” หมายความว่า โรงพยาบาลหรือสถานพยาบาล ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดกำหนดให้เป็นสถานที่ทำการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

“สถานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด” หมายความว่า สถานพยาบาล สถานฟื้นฟู หรือสถานที่อื่นใดตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด กำหนดให้เป็นสถานที่ทำการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

“ศูนย์คัดกรอง” หมายความว่า สถานที่คัดกรองการเสพยาเสพติด

“ศูนย์ฟื้นฟูสภาพทางสังคม” หมายความว่า สถานที่ทำการฟื้นฟูสภาพทางสังคมแก่ผู้ติดยาเสพติดหรือผู้ผ่านการบำบัดรักษา

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า ปลัดกระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจาก ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

ลักษณะ ๒
คณะกรรมการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด

มาตรา ๑๐๙ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด” ประกอบด้วย รองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ผู้บัญชาการทหารบก ผู้บัญชาการทหารเรือ ผู้บัญชาการทหารอากาศ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมคุมประพฤติ อธิบดีกรมราชทัณฑ์ อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ อธิบดีกรมสุขภาพจิต เลขาธิการ ป.ป.ส. เลขาธิการ อย. ปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย ประธานกรรมการสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และประธานกรรมการหอการค้าไทย เป็นกรรมการ โดยตำแหน่ง และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขแต่งตั้งจำนวนสามคน ในจำนวนนี้ให้แต่งตั้งจากผู้แทนองค์กรเอกชนซึ่งเกี่ยวข้องกับการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดอย่างน้อยหนึ่งคน

ให้รองปลัดกระทรวงสาธารณสุขซึ่งปลัดกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้คณะกรรมการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดแต่งตั้งข้าราชการในกระทรวงสาธารณสุขจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด คณะกรรมการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดอาจมีมติให้เชิญปลัดกระทรวงหรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจโดยตรงเกี่ยวกับเรื่องที่จะพิจารณา หรือผู้ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการบำบัดรักษาหรือการฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด ให้เข้าร่วมประชุมเป็นครั้งคราวในฐานะกรรมการด้วยก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้ซึ่งได้รับเชิญและมาประชุมมีฐานะเป็นกรรมการตามวาระหนึ่งสำหรับการประชุมครั้งที่ได้รับเชิญนั้น

มาตรา ๑๑๐ ให้สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด รับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษา และกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด

มาตรา ๑๑๑ ให้คณะกรรมการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดมีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) ให้คำแนะนำรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวงตามภาคนี้
- (๒) กำหนดนโยบายและมาตรการเกี่ยวกับการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด
- (๓) กำหนดแนวทางและการดำเนินการด้านการพัฒนางานวิชาการ มาตรฐาน และคุณภาพ การบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด การพัฒนาศักยภาพบุคลากร และฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด
- (๔) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดตั้งและการรับรองคุณภาพศูนย์คัดกรอง สถานพยาบาลยาเสพติด สถานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และศูนย์ฟื้นฟูสภาพทางสังคม
- (๕) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคัดกรอง การบำบัดรักษา การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และการประเมินผลการบำบัดรักษาและการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
- (๖) กำหนดระเบียบหรือข้อบังคับเพื่อควบคุมการบำบัดรักษาและระเบียบวินัยสำหรับ ศูนย์คัดกรอง สถานพยาบาลยาเสพติด และสถานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
- (๗) ให้ความเห็นชอบในการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการฟื้นฟูสภาพทางสังคม และติดตาม ดูแล และช่วยเหลือผู้ติดยาเสพติดหรือผู้ผ่านการบำบัดรักษา
- (๘) กำกับ ติดตาม ดูแล ให้คำปรึกษา และแนะนำหน่วยงานในพื้นที่ในการให้ความช่วยเหลือและสงเคราะห์ผู้ติดยาเสพติดหรือผู้ผ่านการบำบัดรักษา
- (๙) วางแนวทางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความช่วยเหลือด้านสวัสดิการสังคม การสังคม สงเคราะห์ที่จำเป็นและเหมาะสม รวมทั้งช่วยเหลือสนับสนุนให้ผู้ติดยาเสพติดหรือผู้ผ่านการบำบัดรักษา ซึ่งไม่มีที่อยู่อาศัยให้ได้มีที่อยู่อาศัยเป็นการชั่วคราวและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้
- (๑๐) วางแนวทางการดำเนินการของหน่วยงานในการช่วยเหลือเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ การศึกษา เงินทุนสงเคราะห์ และการให้การสงเคราะห์อื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีพแก่ผู้ติดยาเสพติด หรือผู้ผ่านการบำบัดรักษา
- (๑๑) สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการจ้างงานหรือการประกอบอาชีพแก่ผู้ติดยาเสพติด หรือผู้ผ่านการบำบัดรักษา
- (๑๒) กำหนดนโยบายเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตาม ดูแล และช่วยเหลือผู้ติดยาเสพติดหรือผู้ผ่านการบำบัดรักษา
- (๑๓) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่มอบหมาย

(๑๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่ประมวลกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด

มาตรา ๑๑๒ ให้นำความในมาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดด้วยโดยอนุโลม

ลักษณะ ๓

การบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

มาตรา ๑๑๓ ผู้ใดยกเหตุว่าตนได้เสพยาเสพติดตามมาตรา ๑๖๒ หรือมาตรา ๑๖๓ หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์เพื่อเสพตามมาตรา ๑๖๔ และได้สมัครใจขอเข้ารับการบำบัดรักษาในสถานพยาบาลยาเสพติดก่อนที่เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจะตรวจพบ อีกทั้งได้ปฏิบัติตามถ้วนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา จนได้รับการรับรองเป็นหนังสือว่าเป็นผู้ผ่านการบำบัดรักษาเป็นที่น่าพอใจจากหัวหน้าสถานพยาบาลยาเสพติดหรือสถานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้ผู้นั้นไม่มีความผิดในมาตราดังกล่าว

มาตรา ๑๑๔ ในกรณีที่เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตรวจพบผู้ที่มีพฤติการณ์อันควรสงสัยว่ากระทำความผิดฐานเสพยาเสพติดตามมาตรา ๑๖๒ หรือมาตรา ๑๖๓ หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดเพื่อเสพตามมาตรา ๑๖๔ ถ้าไม่ปรากฏว่าผู้นั้นเป็นผู้ต้องหาหรืออยู่ในระหว่างถูกดำเนินคดีในความผิดอื่นซึ่งเป็นความผิดที่มีโทษจำคุก หรืออยู่ในระหว่างรับโทษจำคุกตามคำพิพากษาของศาล ไม่มีพฤติกรรมที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้อื่นหรือสังคม หรือมีพฤติกรรมที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้อื่นหรือสังคมที่เกิดจากโรคทางจิตและประสาท หรืออาการที่เกิดจากฤทธิ์ของยาเสพติดที่ใช้ และสมัครใจขอเข้ารับการบำบัดรักษา ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจส่งตัวผู้นั้นไปสถานพยาบาลยาเสพติดหรือศูนย์คัดกรองต่อไป

เมื่อผู้สมัครใจขอเข้ารับการบำบัดรักษาตามวรรคหนึ่งขอเข้ารับการบำบัดรักษาและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา จนได้รับการรับรองเป็นหนังสือว่าเป็นผู้ผ่านการบำบัดรักษาเป็น

นำพ้อใจจากหัวหน้าสถานพยาบาลยาเสพติดหรือสถานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้ผู้นั้นไม่มีความผิดในมาตราดังกล่าว

หากผู้เข้ารับการบำบัดรักษาตามวรรคหนึ่งหลบหนีหรือไม่ให้ความร่วมมือในการบำบัดรักษาจนครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้สถานพยาบาลยาเสพติดหรือสถานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจัดทำประวัติ ข้อมูล และพฤติการณ์ของผู้หลบหนีหรือไม่ให้ความร่วมมือในการบำบัดรักษาดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาให้เข้ารับการบำบัดรักษาตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๑๕ เพื่อประโยชน์ในการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) ตรวจหรือค้นผู้มีพฤติการณ์อันควรสงสัยว่าเสพยาเสพติด
- (๒) ยึดยาเสพติดจากผู้ครอบครองยาเสพติด
- (๓) ตรวจหรือทดสอบหรือสั่งให้รับการตรวจหรือทดสอบสารเสพติดในร่างกายของบุคคลเมื่อมีเหตุจำเป็นประกอบกับมีเหตุอันควรเชื่อว่าบุคคลนั้นเสพยาเสพติดในเคหสถาน สถานที่ใด ๆ หรือยานพาหนะ
- (๔) สอบถามและตรวจสอบ เพื่อทราบชื่อ อาชีพ ที่อยู่ ประวัติ รายได้ และพฤติการณ์อื่นของบุคคลตาม (๑) (๒) หรือ (๓)
- (๕) สอบถามความสมัครใจและให้ลงนามสมัครใจหรือไม่สมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษา
- (๖) เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) และเพื่อส่งตัวผู้นั้นไปยังสถานพยาบาลยาเสพติด จะให้บุคคลนั้นอยู่ในความดูแลเป็นการชั่วคราวได้แต่ต้องไม่เกินยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ตรวจหรือทดสอบว่าบุคคลนั้นมีสารเสพติดอยู่ในร่างกาย
- (๗) บันทึกพฤติการณ์แห่งการดำเนินการตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) และส่งไปยังพนักงานสอบสวนเพื่อเก็บไว้เป็นพยานหลักฐานในกรณีที่จะดำเนินคดีกับบุคคลนั้น

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมกำหนดในกฎกระทรวง

เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตำแหน่งใดหรือระดับใด จะมีหน้าที่และอำนาจตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๑๖ ให้กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดสถานที่ที่เป็นศูนย์คัดกรอง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้ศูนย์คัดกรองมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) ตรวจหาสารเสพติดในร่างกาย
- (๒) คัดกรองและประเมินความรุนแรงของการติดยาเสพติด ภาวะความเสี่ยงทางสุขภาพกาย หรือสุขภาพจิต
- (๓) พิจารณาส่งต่อผู้เข้ารับการบำบัดรักษาไปยังสถานพยาบาลยาเสพติดหรือสถานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
- (๔) จัดทำข้อมูลเกี่ยวกับการคัดกรองและข้อมูลอื่นของผู้รับการคัดกรอง

มาตรา ๑๑๗ ให้สถานพยาบาลยาเสพติดหรือสถานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีหน้าที่และอำนาจดำเนินการบำบัดรักษาหรือการฟื้นฟูสมรรถภาพ ประเมินผล ติดตามดูแลอย่างต่อเนื่อง จัดทำและเก็บข้อมูลประวัติของผู้เข้ารับการบำบัดรักษาหรือการฟื้นฟูสมรรถภาพ รวมทั้งดำเนินการลดอันตรายจากยาเสพติด แล้วแต่กรณี

ลักษณะ ๔

การฟื้นฟูสภาพทางสังคม

มาตรา ๑๑๘ ให้กระทรวงมหาดไทยและกรุงเทพมหานครจัดตั้งศูนย์ฟื้นฟูสภาพทางสังคม ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้ศูนย์ฟื้นฟูสภาพทางสังคมติดตาม ดูแล ให้คำปรึกษา แนะนำ ให้ความช่วยเหลือ และสงเคราะห์แก่ผู้เข้ารับการบำบัดรักษาตามมาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ และมาตรา ๑๖๙ เพื่อให้ผู้เข้ารับการบำบัดรักษาได้รับการฟื้นฟูสภาพทางสังคม โดยได้รับบริการด้านสวัสดิการสังคม การสังคมสงเคราะห์

ที่จำเป็นและเหมาะสม รวมทั้งช่วยเหลือสนับสนุนให้มีที่อยู่อาศัยเป็นการชั่วคราว เพื่อให้บุคคลดังกล่าวสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ โดยไม่กลับมากระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอีก

ให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข และสำนักงาน ป.ป.ส. สนับสนุนและช่วยเหลือการดำเนินการของหน่วยงานตามวรรคหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ การศึกษา การติดตามดูแลปัญหาด้านสุขภาพ และการให้การสงเคราะห์อื่น ๆ

การฟื้นฟูสภาพทางสังคมตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขกำหนดในกฎกระทรวงโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด

มาตรา ๑๑๙ ในการฟื้นฟูสภาพทางสังคมตามมาตรา ๑๑๘ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข หรือกรุงเทพมหานคร อาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือมอบหมายอาสาสมัครในพื้นที่ หรืออาจทำความตกลงเพื่อมอบหมายหรือส่งต่อให้ส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรชุมชน หรือองค์กรอื่น ที่ให้ความร่วมมือก็ได้

มาตรา ๑๒๐ ให้ศูนย์ฟื้นฟูสภาพทางสังคมมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้คำแนะนำ ปรีกษา และช่วยเหลือผู้ติดยาเสพติดหรือผู้ผ่านการบำบัดรักษา
- (๒) ให้ความช่วยเหลือด้านสวัสดิการสังคม รวมทั้งการสนับสนุนผู้ติดยาเสพติดหรือผู้ผ่านการบำบัดรักษาให้มีที่อยู่อาศัยเป็นการชั่วคราว
- (๓) ช่วยเหลือเกี่ยวกับอาชีพ การศึกษา เงินทุนสงเคราะห์ และการให้การสงเคราะห์อื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีพแก่ผู้ติดยาเสพติดหรือผู้ผ่านการบำบัดรักษา
- (๔) ส่งเสริมและสนับสนุนให้นายจ้างหรือสถานประกอบการรับผู้ติดยาเสพติดหรือผู้ผ่านการบำบัดรักษาเข้าทำงาน
- (๕) ส่งเสริมให้ครอบครัวและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบำบัดรักษาและติดตาม ดูแล และช่วยเหลือผู้ติดยาเสพติดหรือผู้ผ่านการบำบัดรักษา

ลักษณะ ๕

ความผิดเกี่ยวกับการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

มาตรา ๑๒๑ ห้ามผู้ใดทำการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดเป็นปกติธุระโดยใช้ยาตามกฎหมายว่าด้วยยา หรือวัตถุออกฤทธิ์หรือยาเสพติดให้โทษตามประมวลกฎหมายนี้ หรือกระทำการบำบัดรักษา ยาเสพติดไม่ว่าโดยวิธีอื่นใด ซึ่งมีได้กระทำในสถานพยาบาลยาเสพติดหรือสถานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามที่กำหนดในประมวลกฎหมายนี้ ไม่ว่าจะได้รับประโยชน์ตอบแทนหรือไม่

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การให้ความรู้ ให้คำปรึกษา หรือให้คำแนะนำแก่ผู้ติดยาเสพติดโดยไม่ได้รับประโยชน์ตอบแทน

มาตรา ๑๒๒ ห้ามผู้ใดโฆษณาเกี่ยวกับการบำบัดรักษา ยาเสพติดหรือยินยอมให้ผู้อื่นกระทำการดังกล่าวโดยใช้ชื่อของตน หรือชื่อหรือที่ตั้งหรือกิจการของสถานพยาบาลยาเสพติดหรือสถานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของตน หรือคุณวุฒิหรือความสามารถของผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาลยาเสพติดหรือสถานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของตน เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต

การขออนุญาต การออกใบอนุญาต และเงื่อนไขในการโฆษณาตามใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขกำหนดในกฎกระทรวง

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่สถานพยาบาลของรัฐ

มาตรา ๑๒๓ ในกรณีที่ผู้อนุญาตเห็นว่าการโฆษณาใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๒ หรือมีการใช้ข้อความโฆษณาไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจออกคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้แก้ไขข้อความหรือวิธีการในโฆษณา
- (๒) ห้ามการใช้ข้อความบางอย่างที่ปรากฏในการโฆษณา
- (๓) ห้ามการโฆษณาหรือห้ามใช้วิธีการใดในการโฆษณา
- (๔) ให้โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดที่อาจเกิดขึ้น

ในการออกคำสั่งตาม (๔) ให้ผู้อนุญาตกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการโฆษณาโดยคำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนกับความรู้สึกในการกระทำของผู้ทำการโฆษณา

ภาค ๓

บทกำหนดโทษ

ลักษณะ ๑
บทบัญญัติทั่วไป

มาตรา ๑๒๔ ผู้ใดกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด แม้จะกระทำนอกราชอาณาจักร ผู้นั้นจะต้องรับโทษในราชอาณาจักร ถ้าปรากฏว่า

(๑) ผู้กระทำความผิดหรือผู้ร่วมกระทำความผิดด้วยกันคนใดคนหนึ่งเป็นคนไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

(๒) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าวและได้กระทำโดยประสงค์ให้ความผิดเกิดขึ้นในราชอาณาจักรหรือรัฐบาลไทยเป็นผู้เสียหาย หรือ

(๓) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าวและการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายของรัฐที่การกระทำเกิดขึ้นในเขตอำนาจของรัฐนั้น หากผู้นั้นได้ปรากฏตัวอยู่ในราชอาณาจักร และได้มีการส่งตัวผู้นั้นออกไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒๕ ในความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น

(๑) สนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดก่อนหรือขณะกระทำความผิด

(๒) จัดหาหรือให้เงินหรือทรัพย์สิน ยานพาหนะ สถานที่ หรือวัตถุใด ๆ เพื่อประโยชน์หรือให้ความสะดวกแก่การกระทำความผิด หรือเพื่อมิให้ผู้กระทำความผิดถูกลงโทษ

(๓) จัดหาหรือให้เงินหรือทรัพย์สิน ที่ประชุม ที่พำนัก หรือที่ซ่อนเร้นเพื่อช่วยเหลือ หรือให้ความสะดวกแก่ผู้กระทำความผิด หรือเพื่อช่วยให้ผู้กระทำความผิดพ้นจากการถูกจับกุม

(๔) รับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากผู้กระทำความผิดเพื่อประโยชน์ หรือให้ความสะดวกแก่การกระทำความผิด หรือเพื่อมิให้ผู้กระทำความผิดถูกลงโทษ

(๕) ปกปิด ซ่อนเร้น หรือเอาไปเสียซึ่งยาเสพติดหรือวัตถุใด ๆ ที่ใช้ในการกระทำความผิดเพื่อช่วยเหลือผู้กระทำความผิด

(๖) ชี้แนะหรือติดต่อบุคคลอื่นเพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิด

ผู้ใดจัดหาหรือให้เงินหรือทรัพย์สิน ที่พำนักรหรือที่ซ่อนเร้นเพื่อช่วยบิดา มารดา บุตร สามี หรือภริยาของตนให้พ้นจากการถูกจับกุม ศาลจะไม่ลงโทษผู้นั้นหรือลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้

มาตรา ๑๒๖ ผู้ใดพยายามกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดสำเร็จ

มาตรา ๑๒๗ ผู้ใดสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป เพื่อกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด ผู้นั้นสมคบกันกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินห้าแสนบาท

ถ้าได้มีการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกันตามวรรคหนึ่ง ผู้สมคบกันนั้นต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ในกรณีที่มีการกระทำตามวรรคหนึ่งมีลักษณะเป็นการกระทำขององค์กรอาชญากรรม ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ คำว่า “องค์กรอาชญากรรม” หมายความว่า คณะบุคคลตั้งแต่สามคนขึ้นไปที่รวมตัวกันช่วงระยะเวลาหนึ่งและร่วมกันกระทำการใด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดและเพื่อได้มาซึ่งผลประโยชน์ทางการเงิน ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์ทางวัตถุอย่างอื่น

มาตรา ๑๒๘ ผู้ใดใช้อุปายาลอกลวง ขู่เข็ญ ใช้กำลังบังคับ ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใดให้ผู้อื่นกระทำความผิดฐานผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษตามที่กฎหมายบัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๑๒๙ ผู้ใดยอมให้ผู้อื่นใช้ชื่อ เอกสาร หลักฐานของตน ในการเปิด จด หรือลงทะเบียนทำธุรกรรมทางการเงิน ซื้อสินค้าหรือบริการอื่นใด ยอมให้ใช้บัญชีธนาคาร บัตรอิเล็กทรอนิกส์ ชิมการ์ดโทรศัพท์ หรือยอมให้ผู้อื่นใช้สิ่งเช่นว่านั้น ซึ่งตนได้เปิด จด หรือลงทะเบียนไว้แล้ว โดยรู้หรือควรรู้ว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๓๐ ผู้ใดรู้หรืออาจรู้ความลับในทางราชการเกี่ยวกับการดำเนินการตามประมวลกฎหมายนี้ กระทำด้วยประการใด ๆ ให้ผู้อื่นรู้หรืออาจรู้ความลับดังกล่าว เว้นแต่เป็นการปฏิบัติการตามหน้าที่หรือตามกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๓๑ ห้ามผู้ใดเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ส่งทางไปรษณีย์ โทรศัพท์ โทรสาร คอมพิวเตอร์ เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ในการสื่อสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อทางเทคโนโลยีสารสนเทศใด ซึ่งถูกใช้หรืออาจถูกใช้เพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ได้มาโดยคำสั่งอนุญาตของศาลอาญาตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดียาเสพติด เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือตามคำสั่งศาล

ผู้ใดฝ่าฝืนวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยกรรมการ ป.ป.ส. เลขาธิการ ป.ป.ส. รองเลขาธิการ ป.ป.ส. หรือเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้กระทำต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๓๒ ผู้ใดกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดโดยแต่งเครื่องแบบหรือโดยแต่งกายให้เข้าใจว่าเป็นเจ้าพนักงาน ข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือพนักงานอื่นของรัฐ ต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นอีกกึ่งหนึ่ง

มาตรา ๑๓๓ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดนี้เป็นนิติบุคคล ต้องระวางโทษปรับสองเท่าของโทษที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น

ถ้าการกระทำผิดของนิติบุคคลตามวรรคหนึ่ง เกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าว มีหน้าที่ต้องสั่งการหรือทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่ทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๑๓๔ บรรดา ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ ประเภท ๔ หรือประเภท ๕ วัตถุออกฤทธิ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ยานพาหนะ เครื่องจักรกล หรือทรัพย์สินอื่นใดที่ใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือใช้เป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด ให้ริบเสียทั้งสิ้น ไม่ว่าจะมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่ก็ตาม

ลักษณะ ๒

บทกำหนดโทษเกี่ยวกับการอนุญาตสำหรับยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์

มาตรา ๑๓๕ ผู้ควบคุมยานพาหนะผู้ใดไม่จัดให้มีการป้องกันตามสมควร เพื่อมิให้ยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์สูญหายหรือมีการนำเอาไปใช้โดยมิชอบตามมาตรา ๓๓ (๒) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๓๖ ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๓๖ ผู้ใดนำเข้าหรือส่งออกในแต่ละครั้งซึ่งยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ โดยไม่ได้รับใบอนุญาตเฉพาะคราวในแต่ละครั้งที่น่านำเข้าหรือส่งออก ต้องระวางโทษปรับครั้งละไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๑๓๗ ผู้ใดโฆษณาเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๓๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของเจ้าของสื่อโฆษณาหรือผู้ประกอบการโฆษณา ผู้กระทำต้องระวางโทษเช่นเดียวกันกับผู้โฆษณา

ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ยังต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๑๓๘ ผู้ใดเปลี่ยนแปลงจุดหมายในการส่งวัตถุออกฤทธิ์อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง หรือไม่ส่งวัตถุออกฤทธิ์กลับคืนไปยังประเทศที่ส่งออกตามมาตรา ๔๑ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๓๙ ผู้ใดโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเลขาธิการ ออย. แปรรูปหรือแปรสภาพวัตถุออกฤทธิ์ให้เป็นอย่างอื่น หรือเปลี่ยนหีบห่อที่บรรจุวัตถุออกฤทธิ์โดยไม่มีเหตุอันสมควร อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๔๐ ผู้ใดส่งวัตถุออกฤทธิ์ที่ได้รับอนุญาตนำเข้าไปยังบุคคลอื่นหรือสถานที่อื่นนอกเหนือไปจากที่ระบุในใบอนุญาตเฉพาะคราวเพื่อนำเข้าโดยไม่ได้รับอนุญาตอันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๔๑ ผู้ใดส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ไปยังประเทศที่ระบุห้ามนำเข้าโดยไม่ได้รับใบอนุญาตพิเศษเฉพาะคราวจากประเทศนั้นและใบอนุญาตพิเศษเฉพาะคราวจากเลขาธิการ อย. อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๔๔ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ลักษณะ ๓

บทกำหนดโทษเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์ปลอม

ผิดมาตรฐาน หรือเสื่อมคุณภาพ

มาตรา ๑๔๒ ผู้ใดผลิต นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๕ หรือวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ปลอม อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท

ผู้ใดจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ปลอม อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินเจ็ดแสนบาท

มาตรา ๑๔๓ ผู้ใดผลิต นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๕ หรือวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ผิดมาตรฐาน อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดจำหน่ายยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ผิดมาตรฐาน อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๔๔ ผู้ใดนำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๕ หรือวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ เสื่อมคุณภาพ อันเป็นการฝ่าฝืนตามมาตรา ๕๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๕ หรือวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ เสื่อมคุณภาพ อันเป็นการฝ่าฝืนตามมาตรา ๕๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ลักษณะ ๔

บทกำหนดโทษเกี่ยวกับการผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย
มีไว้ในครอบครอง หรือนำผ่านซึ่งยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์

มาตรา ๑๔๕ ผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษ
ในประเภท ๑ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๙๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบห้าปี และปรับไม่เกิน
หนึ่งล้านบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำความดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่
สองปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสองล้านบาท

- (๑) การกระทำเพื่อการค้า
- (๒) การก่อให้เกิดการแพร่กระจายในกลุ่มประชาชน
- (๓) การจำหน่ายแก่บุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปี
- (๔) การจำหน่ายในบริเวณสถานศึกษา สถานอันเป็นที่เคารพในทางศาสนาของหมู่ชนใด

หรือสถานที่ราชการ

- (๕) การกระทำโดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย
- (๖) การกระทำโดยมีอาวุธหรือใช้อาวุธ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองเป็นการกระทำความดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษ
จำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงห้าล้านบาท หรือประหารชีวิต

- (๑) การกระทำโดยหัวหน้า ผู้มีหน้าที่สั่งการ หรือผู้มีหน้าที่จัดการในเครือข่ายอาชญากรรม
- (๒) การทำให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐหรือความปลอดภัยของประชาชนทั่วไป

มาตรา ๑๔๖ ผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษ
ในประเภท ๒ หรือประเภท ๔ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๙๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
และปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเฉพาะยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ เป็นการกระทำ
ดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

- (๑) การกระทำเพื่อการค้า

(๒) การก่อให้เกิดการแพร่กระจายในกลุ่มประชาชน

(๓) การจำหน่ายแก่บุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปี

(๔) การจำหน่ายในบริเวณสถานศึกษา สถานอันเป็นที่เคารพในทางศาสนาของหมู่ชนใด หรือสถานที่ราชการ

(๕) การกระทำโดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย

(๖) การกระทำโดยมีอาวุธหรือใช้อาวุธ

มาตรา ๑๔๗ ผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก หรือจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๙๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินสามแสนบาท

มาตรา ๑๔๘ ผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษ ในประเภท ๕ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๙๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินห้าแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำความดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านห้าแสนบาท

(๑) การกระทำเพื่อการค้า

(๒) การก่อให้เกิดการแพร่กระจายในกลุ่มประชาชน

(๓) การจำหน่ายแก่บุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปี

(๔) การจำหน่ายในบริเวณสถานศึกษา สถานอันเป็นที่เคารพในทางศาสนาของหมู่ชนใด หรือสถานที่ราชการ

(๕) การกระทำโดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย

(๖) การกระทำโดยมีอาวุธหรือใช้อาวุธ

มาตรา ๑๔๙ ผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๙๔ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

(๑) วัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท

(๒) วัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินเจ็ดแสนบาท

(๓) วัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินห้าแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเฉพาะวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ เป็นการกระทำความผิดต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านห้าแสนบาท

- (๑) การกระทำให้การค้า
- (๒) การก่อให้เกิดการแพร่กระจายในกลุ่มประชาชน
- (๓) การจำหน่ายแก่บุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปี
- (๔) การจำหน่ายในบริเวณสถานศึกษา สถานอันเป็นที่เคารพในทางศาสนาของหมู่ชนใด หรือสถานที่ราชการ

(๕) การกระทำให้ใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย

(๖) การกระทำให้มีอาวุธหรือใช้อาวุธ

ผู้ใดนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์โดยไม่ได้รับอนุญาต อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๙๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๑๕๐ ผู้รับอนุญาตผู้ใดดำเนินการผลิตหรือจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๕ หรือวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ในระหว่างที่เภสัชกรมิได้อยู่ประจำควบคุมกิจการ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๙๕ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๑๕๑ ผู้ใดจำหน่ายวัตถุออกฤทธิ์ตั้งแต่สองชนิดขึ้นไปหรือจำหน่ายวัตถุออกฤทธิ์และยารวมกันหลายขนาน โดยจัดเป็นชุดไว้ล่วงหน้า เพื่อประโยชน์ทางการค้าอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๙๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕๒ ความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดตามประมวลกฎหมายนี้ที่มีโทษจำคุกและปรับให้ศาลลงโทษจำคุกและปรับด้วยเสมอ โดยคำนึงถึงการลงโทษในทางทรัพย์สินเพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด

ถ้าศาลเห็นว่าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งของผู้ใดเมื่อได้พิเคราะห์ถึงความร้ายแรงของการกระทำความผิด ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิดและพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้วกรณีมีเหตุอันสมควรเป็นการเฉพาะราย ศาลจะลงโทษจำคุกหรือปรับน้อยกว่าอัตราโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นก็ได้

มาตรา ๑๕๓ ถ้าศาลเห็นว่าผู้กระทำความผิดผู้ใดได้ให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดต่อเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจซึ่งเป็นผู้จับกุม หรือพนักงานสอบสวนในคดีนั้น เมื่อพนักงานอัยการระบุในคำฟ้องหรือยื่นคำร้องต่อศาล ศาลจะลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าอัตราโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นก็ได้

กรณีที่ผู้กระทำความผิดได้เคยให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามวรรคหนึ่ง ถ้าพนักงานอัยการไม่ระบุในคำฟ้องหรือยื่นคำร้องต่อศาล ผู้กระทำความผิดนั้นอาจยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรานี้ได้

ลักษณะ ๕

บทกำหนดโทษเกี่ยวกับสารระเหย

มาตรา ๑๕๔ ผู้ใดผลิตหรือนำเข้าสารระเหย โดยก่อนนำออกจำหน่ายไม่จัดให้มีภาพเครื่องหมาย หรือข้อความที่ภาชนะบรรจุหรือหีบห่อที่บรรจุสารระเหย อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๙๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕๕ ผู้ใดจำหน่ายสารระเหยโดยไม่มีภาพ เครื่องหมาย หรือข้อความ ที่ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าสารระเหยต้องจัดให้มีที่ภาชนะบรรจุหรือหีบห่อที่บรรจุตามตรา ๙๗ อยู่ครบถ้วน อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๙๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕๖ ผู้ใดจำหน่ายสารระเหยแก่บุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปี อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๙๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕๗ ผู้ใดจำหน่ายหรือจัดหาสารระเหยให้แก่ผู้ซึ่งตนรู้หรือควรรู้ว่าเป็นผู้ติดสารระเหย อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการจำหน่ายหรือจัดหาสารระเหยให้แก่บุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ลักษณะ ๖

บทกำหนดโทษเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนตำรับ

มาตรา ๑๕๘ ผู้ใดแก้ไขรายการทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ หรือวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๑๕๙ ผู้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับตามมาตรา ๔๙ ผู้ใดผลิตหรือนำเข้าตำรับยาเสพติดให้โทษหรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์ไม่ตรงตามรายการที่ได้ขึ้นทะเบียนตำรับไว้ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๑๖๐ ผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก หรือจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ที่ต้องขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษหรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์ตามมาตรา ๔๙ แต่มิได้ขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษหรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๖๑ ผู้ใดผลิต นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขสั่งเพิกถอนทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษหรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์ตามมาตรา ๕๑ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินเจ็ดแสนบาท

ผู้ใดจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขสั่งเพิกถอนทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ตามมาตรา ๕๑ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินสามแสนบาท

ลักษณะ ๗

บทกำหนดโทษเกี่ยวกับการเสพยาเสพติดและการมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดเพื่อเสพ

มาตรา ๑๖๒ ผู้ใดเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ หรือประเภท ๕ หรือเสพวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ และมีใช้กรณีตามมาตรา ๑๑๓ หรือมาตรา ๑๑๔ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๖๓ ผู้ใดเสพสารระเหย อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๖๔ ผู้ใดมิไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ หรือประเภท ๕ หรือวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ เพื่อเสพ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๖๕ ในการพิจารณาและพิพากษาคดีตามลักษณะนี้ ให้ศาลมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีโดยคำนึงถึงการสงเคราะห์ให้จำเลยเลิกเสพยาเสพติดโดยการบำบัดรักษายิ่งกว่าการลงโทษ หากจะลงโทษจำเลยก็ให้พิจารณาลงโทษให้เหมาะสมกับจำเลยแต่ละคน แม้จำเลยจะได้กระทำความผิดร่วมกัน โดยคำนึงถึงความร้ายแรงตามลักษณะของความผิดที่แตกต่างกันในแต่ละคดี ผลร้ายแรงตามประเภทและปริมาณของยาเสพติดที่เกี่ยวข้องกับผู้กระทำความผิด และข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับผู้กระทำความผิด เช่น อายุ ประวัติ ความประพฤติ นิสัย สติปัญญา การศึกษาอบรม ภาระในการเลี้ยงดูครอบครัว การเสพเพื่อรักษาโรคบรรเทาความเจ็บปวด ความจำเป็นต้องเสพด้วยเหตุอื่น สภาพร่างกาย และสภาพจิตใจ สิ่งแวดล้อม การถูกบังคับขู่เข็ญหลอกลวงให้เสพยาเสพติด หรือตกเป็นเครื่องมือของผู้ค้ายาเสพติด หรือเหตุอันควรปรานีอื่นใด

นอกจากนั้นการลงโทษควรได้คำนึงถึงชนิดของยาเสพติดที่เสพหรือครอบครองเพื่อเสพ จำนวนยาเสพติดที่เสพหรือครอบครองเพื่อเสพ การเสพยาเสพติดเป็นครั้งคราวหรือประจำ หรือเสพยาเสพติดเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานบางอย่าง

ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้พนักงานคุมประพฤติแสวงหาข้อเท็จจริงตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบส่งคำสั่งศาลและเอกสารที่เกี่ยวข้องไปยังสำนักงานคุมประพฤติภายในสามวันนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่ง เว้นแต่ศาลมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

เมื่อสำนักงานคุมประพฤติได้รับคำสั่งตามวรรคสาม ให้พนักงานคุมประพฤติดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริง แล้วทำรายงานและความเห็นให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่สำนักงานคุมประพฤติได้รับหนังสือ ในกรณีที่มิเหตุจำเป็นพนักงานคุมประพฤติอาจร้องขอต่อศาลเพื่อยายระยะเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสิบห้าวัน

มาตรา ๑๖๖ ในการพิจารณาพิพากษาผู้กระทำความผิดตามลักษณะนี้ ถ้าไม่ปรากฏว่าผู้นั้นเป็นผู้ต้องหาหรืออยู่ในระหว่างถูกดำเนินคดีในความผิดอื่นซึ่งเป็นความผิดที่มีโทษจำคุก หรืออยู่ในระหว่างรับโทษจำคุกตามคำพิพากษาของศาล ให้ศาลที่พิจารณาพิพากษาคดีดังกล่าวมีอำนาจเปลี่ยนโทษจำคุกเป็นการใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยตามประมวลกฎหมายอาญา หรือนำเงื่อนไขเพื่อคุมความประพฤติข้อเดียวหรือหลายข้อตามมาตรา ๕๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้แทนการลงโทษ ทั้งนี้ ตามระยะเวลาที่ศาลกำหนดแต่ต้องไม่เกินกว่าสองปี

หากเหตุที่ให้ใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยหรือพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดเงื่อนไข เพื่อคุ้มครองประพจน์ได้เปลี่ยนแปลงไป เมื่อศาลเห็นสมควร ศาลอาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้

มาตรา ๑๖๗ เมื่อความปรากฏแก่ศาลเองหรือความปรากฏตามคำแถลงของพนักงานอัยการ หรือเจ้าพนักงานว่าผู้กระทำความผิดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังที่ศาลกำหนดตามมาตรา ๑๖๖ ศาลอาจตั้งเตือนผู้กระทำความผิด หรือกำหนดวิธีการตามมาตรา ๑๖๖ วรรคหนึ่ง เสียใหม่ หรือ พิจารณาลงโทษตามความเหมาะสมต่อไป

มาตรา ๑๖๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๑๔ เมื่อมีการฟ้องคดีต่อศาลว่าบุคคลใดกระทำความผิด ตามลักษณะนี้ ถ้าไม่ปรากฏว่าผู้นั้นเป็นผู้ต้องหาหรืออยู่ในระหว่างถูกดำเนินคดีในความผิดอื่น ซึ่งเป็นความผิดที่มีโทษจำคุก หรืออยู่ในระหว่างรับโทษจำคุกตามคำพิพากษาของศาล ในกรณี ที่ศาลเห็นว่าพฤติกรรมแห่งคดียังไม่สมควรลงโทษจำเลย หากจำเลยสำนึกในการกระทำโดยตกลงเข้ารับ การบำบัดรักษา เมื่อศาลสอบถามพนักงานอัยการแล้ว หากศาลเห็นสมควร ให้ส่งตัวจำเลยไป สถานพยาบาลยาเสพติดเพื่อเข้ารับการบำบัดรักษาต่อไป

มาตรา ๑๖๙ เมื่อจำเลยเข้ารับการบำบัดรักษาและปฏิบัติครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดกำหนด จนได้รับการรับรองเป็นหนังสือ ว่าเป็นผู้ผ่านการบำบัดรักษาเป็นที่น่าพอใจจากหัวหน้าสถานพยาบาลยาเสพติดหรือสถานฟื้นฟู สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้ศาลสั่งยุติคดี เว้นแต่จะต้องมีคำสั่งเกี่ยวกับของกลาง และให้ผู้นั้นพ้นจาก ความผิดตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๖๘

ถ้าจำเลยไม่ให้ความร่วมมือในการบำบัดรักษาจนครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่คณะกรรมการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดกำหนด ก็ให้ศาลยกคดีขึ้นพิจารณาพิพากษาต่อไป

มาตรา ๑๗๐ คำสั่งศาลตามมาตรา ๑๖๖ มาตรา ๑๖๘ และมาตรา ๑๖๙ ให้เป็นที่สุด

การพิจารณาและมีคำสั่งของศาลตามมาตรา ๑๖๖ มาตรา ๑๖๘ และมาตรา ๑๖๙ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับของประธานศาลฎีกาโดยความเห็นชอบ ของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

ลักษณะ ๘

บทกำหนดโทษสำหรับการจูงใจ ชักนำ ยุยงส่งเสริม ใช้อุบายหลอกลวง

หรือใช้กำลังบังคับให้ผู้อื่นเสพยาเสพติด

มาตรา ๑๗๑ ผู้ใดจงใจ ชักนำ ยุยงส่งเสริม ใช้อุบายหลอกลวง ชูเชิญ ใช้กำลังบังคับใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด ให้ผู้อื่นเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ หรือประเภท ๕ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ได้กระทำโดยมีอาวุธ หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เป็นการกระทำต่อหญิงหรือต่อบุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปี หรือเป็นการกระทำเพื่อจงใจให้ผู้อื่นกระทำความผิดทางอาญา หรือเพื่อประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่นในการกระทำความผิดทางอาญา ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงห้าล้านบาท

มาตรา ๑๗๒ ผู้ใดจงใจ ชักนำ ยุยงส่งเสริม ใช้อุบายหลอกลวง ชูเชิญ ใช้กำลังบังคับใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด ให้ผู้อื่นเสพวัตถุออกฤทธิ์ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ได้กระทำโดยมีอาวุธ หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เป็นการกระทำต่อหญิงหรือต่อบุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปี หรือเป็นการกระทำเพื่อจงใจให้ผู้อื่นกระทำความผิดทางอาญาหรือเพื่อประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่นในการกระทำความผิดทางอาญา ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงห้าล้านบาท

มาตรา ๑๗๓ ผู้ใดจงใจ ชักนำ ยุยงส่งเสริม ใช้อุบายหลอกลวง ชูเชิญ ใช้กำลังบังคับใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด ให้ผู้อื่นเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑๐๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำต่อหญิงหรือต่อบุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปี หรือเป็นการกระทำเพื่อจงใจให้ผู้อื่นกระทำความผิดทางอาญาหรือเพื่อประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่น

ในการกระทำความผิดทางอาญา ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ลักษณะ ๙

บทกำหนดโทษสำหรับความผิดต่อเลขาธิการ ป.ป.ส. รองเลขาธิการ ป.ป.ส.

เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. และพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๗๔ เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามมาตรา ๕๗ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๑๗๕ ผู้รับอนุญาตหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสารหรือวัตถุใดแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๖๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๗๖ ผู้ใดไม่ให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งบัญชีเอกสารหรือวัตถุใด ๆ หรือไม่ยอมให้มีการตรวจหรือทดสอบว่าผู้ใดมียาเสพติดอยู่ในร่างกายหรือไม่ ในการปฏิบัติหน้าที่ของเลขาธิการ ป.ป.ส. รองเลขาธิการ ป.ป.ส. หรือเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ในการสืบสวน สอบสวน หรือตรวจสอบทรัพย์สินตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาชญากรรม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๗๗ ผู้ใดยักยอก ซ่อนเร้น เอาไปเสีย ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้สูญหายหรือไร้ประโยชน์ หรือรับไว้โดยมิชอบด้วยประการใดซึ่งทรัพย์สินที่มีคำสั่งยึดหรืออายัดหรือที่ตนรู้ว่าจะถูกยึดหรืออายัดตามมาตรา ๗๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ลักษณะ ๑๐

บทกำหนดโทษสำหรับความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

มาตรา ๑๗๘ กรรมการ อนุกรรมการ หรือสมาชิกของคณะทำงานตามประมวลกฎหมายนี้ เลขาธิการ ป.ป.ส. รองเลขาธิการ ป.ป.ส. เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประมวลกฎหมายนี้ ผู้ใดกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดเสียเอง ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๑๗๙ กรรมการ อนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประมวลกฎหมายนี้ หรือเจ้าพนักงานหรือข้าราชการผู้ใดกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญาอันเกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๑๘๐ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น ข้าราชการ พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พนักงานองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ กรรมการหรือผู้บริหารหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ เจ้าพนักงาน หรือกรรมการองค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญผู้ใดกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ลักษณะ ๑๑

บทกำหนดโทษเกี่ยวกับการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

มาตรา ๑๘๑ ผู้ใดทำการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดเป็นปกติธุระ โดยมีได้กระทำในสถานพยาบาลยาเสพติดหรือสถานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามที่กำหนดในประมวลกฎหมายนี้ ไม่ว่าจะได้รับประโยชน์ตอบแทนหรือไม่ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๘๒ ผู้ใดโฆษณาเกี่ยวกับการบำบัดรักษายาเสพติดหรือยินยอมให้ผู้อื่นกระทำการดังกล่าวโดยใช้ชื่อของตน หรือชื่อหรือที่ตั้งหรือกิจการของสถานพยาบาลยาเสพติดหรือสถานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของตน หรือคุณสมบัติหรือความสามารถของผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาลยาเสพติดหรือสถานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของตน โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในการโฆษณาที่กำหนดในกฎกระทรวง อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๘๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตตามมาตรา ๑๒๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๘๔ ถ้าการกระทำตามมาตรา ๑๘๒ หรือมาตรา ๑๘๓ เป็นการกระทำของเจ้าของสื่อโฆษณาหรือผู้ประกอบการโฆษณา ผู้กระทำต้องระวางโทษเพียงกึ่งหนึ่งของโทษที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น

ลักษณะ ๑๒
การบังคับโทษปรับ

มาตรา ๑๘๕ บรรดาความผิดตามภาคนี้ซึ่งมีโทษปรับสถานเดียว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ส. หรือผู้ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ส. มอบหมาย หรือเลขาธิการ อย. หรือผู้ซึ่งเลขาธิการ อย. มอบหมาย แล้วแต่กรณี มีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ส. กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ถ้าผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามคำเปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้ถือว่า คดีนั้นเป็นอันเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑๘๖ ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลงโทษปรับ ให้เงินที่ได้จากค่าปรับตามคำพิพากษา ตกเป็นของกองทุน ทั้งนี้ เฉพาะส่วนที่นำส่งคลังโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

หากจำเลยไม่ชำระค่าปรับตามวรรคหนึ่งและมีการดำเนินการบังคับคดีตามประมวลกฎหมายอาญา ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. อำนวยความสะดวกหรือให้ความช่วยเหลือในการดำเนินการบังคับคดีด้วย

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบอนุญาตผลิตยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์	ฉบับละ	๕๐,๐๐๐	บาท
(๒) ใบอนุญาตผลิตเพื่อส่งออกวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(๓) ใบอนุญาตนำเข้ายาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์	ฉบับละ	๑๐๐,๐๐๐	บาท
(๔) ใบอนุญาตส่งออกยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(๕) ใบอนุญาตนำเข้าหรือส่งออกเฉพาะคราว ยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐	บาท
(๖) ใบอนุญาตจำหน่ายยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์	ฉบับละ	๕,๐๐๐	บาท
(๗) ใบอนุญาตจำหน่ายยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ โดยการขายส่ง	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(๘) ใบอนุญาตให้มีไว้ในครอบครองยาเสพติดให้โทษ หรือวัตถุออกฤทธิ์	ฉบับละ	๕,๐๐๐	บาท
(๙) ใบอนุญาตจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครอง ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ เกินปริมาณที่รัฐมนตรีกำหนด	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
(๑๐) ใบอนุญาตนำผ่านวัตถุออกฤทธิ์	ฉบับละ	๒,๐๐๐	บาท
(๑๑) ใบอนุญาตโฆษณายาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(๑๒) ใบอนุญาตผลิตหรือนำเข้าตัวอย่าง ตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ หรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์	ฉบับละ	๕,๐๐๐	บาท
(๑๓) ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษ ในประเภท ๓ หรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(๑๔) การอนุญาตให้แก้ไขรายการทะเบียน	ฉบับละ	๒,๐๐๐	บาท
(๑๕) ใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนใบสำคัญ การขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษ ในประเภท ๓ หรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์	ฉบับละ	๒,๐๐๐	บาท

(๑๖) การต่ออายุใบอนุญาตหรือการต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ หรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์	เท่ากับกึ่งหนึ่งของค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตหรือใบสำคัญนั้น		
(๑๗) ค่าขึ้นบัญชีที่จะจัดเก็บจากผู้เชี่ยวชาญองค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ	รายละ	๑๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๘) ค่าคำขออนุญาตหรือคำขออื่น ๆ	คำขอละ	๗,๐๐๐	บาท
(๑๙) ค่าประเมินเอกสารทางวิชาการ	คำขอละ	๕๐๐,๐๐๐	บาท
(๒๐) ค่าตรวจสอบสถานประกอบการ	ครั้งละ	๕๐,๐๐๐	บาท
(๒๑) ค่าดำเนินการอื่น ๆ นอกเหนือจาก (๑) - (๒๐)	คำขอละ	๔,๐๐๐	บาท

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่กฎหมายเกี่ยวกับการป้องกัน ปราบปราม และควบคุมยาเสพติด รวมถึงการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดได้กระจายอยู่ในกฎหมาย หลายฉบับและการดำเนินการตามกฎหมายแต่ละฉบับเป็นหน้าที่และอำนาจของหลายองค์กร ทำให้การบังคับ ใช้กฎหมายไม่มีความสอดคล้องกัน อีกทั้งบทบัญญัติของกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดบางประการไม่เหมาะสม กับสภาพการณ์ปัจจุบัน สมควรรวบรวมกฎหมายดังกล่าวจัดทำเป็นประมวลกฎหมายยาเสพติดเพื่อประโยชน์ ในการอ้างอิงและใช้กฎหมายที่จะรวมอยู่ในฉบับเดียวกันอย่างเป็นระบบ พร้อมกันนี้ได้มีการปรับปรุงบทบัญญัติ ในกฎหมายดังกล่าวให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน นอกจากนี้ จำเป็นต้องกำหนดให้มีระบบอนุญาตเพื่อให้ การควบคุมและการใช้ประโยชน์ยาเสพติดในทางการแพทย์ ทางวิทยาศาสตร์ และทางอุตสาหกรรม มีประสิทธิภาพ และมุ่งเน้นการป้องกันการแพร่กระจายยาเสพติดและการใช้ยาเสพติดในทางที่ไม่ถูกต้อง อันจะนำไปสู่การเสพติดยาเสพติด ซึ่งเป็นการบั่นทอนสุขภาพของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแพร่กระจาย ยาเสพติดเข้าสู่กลุ่มเยาวชนซึ่งเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ รวมทั้งกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ ที่ประกอบด้วยบุคลากรซึ่งมีความหลากหลายจากทั้งภาครัฐและภาคเอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพิจารณา กำหนดนโยบายในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกัน ปราบปราม และควบคุมยาเสพติด และรวมถึง การบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพทางสังคมแก่ผู้ติดยาเสพติดให้เป็นไปด้วยความรอบคอบและมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๔

ความเป็นมา

ร่างพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. และร่างประมวลกฎหมายยาเสพติด มีหลักการยกเลิกบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดและกฎหมายที่แก้ไขเพิ่มเติม จำนวน ๒๔ ฉบับ กำหนดให้มีเงินเพิ่มสำหรับข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ส. ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้เป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. โดยเป็นตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษที่ได้รับเงินเพิ่ม ตลอดจนกำหนดบทเฉพาะกาลในเรื่องต่าง ๆ เพื่อรองรับการบังคับใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด เช่น รองรับอนุบัญญัติที่ออกและใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่ประมวลกฎหมายยาเสพติดใช้บังคับรองรับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ให้คงปฏิบัติหน้าที่ได้ต่อไป การรองรับบรรดาคำขอใด ๆ ที่ยื่นไว้และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาให้ถือเป็นคำขอที่ได้ยื่นไว้ตามประมวลกฎหมายยาเสพติดโดยอนุโลม เป็นต้น

ร่างพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. และร่างประมวลกฎหมายยาเสพติด เสนอโดยคณะรัฐมนตรี (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด) เป็นร่างที่ตราขึ้นเพื่อดำเนินการตามรัฐธรรมนูญหมวด ๑๖ การปฏิรูปประเทศ บรรจุระเบียบวาระเมื่อการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันอังคารที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓

การพิจารณาวาระที่ ๑ ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันอังคารที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ จากนั้นส่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. และร่างประมวลกฎหมายยาเสพติด ๓๖ คนเพื่อพิจารณา โดยกำหนดแปรญัตติ ๑๕ วัน สิ้นสุดวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๓ โดยคณะกรรมการพิจารณาแล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๔ และมีหนังสือส่งรายงานการพิจารณาไปยังสภาผู้แทนราษฎรลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๔

การพิจารณาวาระที่ ๒ บรรจุระเบียบวาระเมื่อการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑ (สมัยวิสามัญ) วันพุธที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๔ และการพิจารณาวาระที่ ๓ บรรจุระเบียบวาระการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันอังคารที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันอังคารที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๔ โดยให้ความเห็นชอบบรรจุระเบียบวาระปีที่ ๒ ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันอังคารที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันอังคารที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๔

จากนั้นมีหนังสือยืนยันมติขอส่งเอกสารสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ส่งข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. และร่างประมวลกฎหมายยาเสพติด ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ หนังสือยืนยันไปยังเลขาธิการคณะรัฐมนตรีลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ (ระบบสารสนเทศด้านนิติบัญญัติ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, https://lis.parliament.go.th/index/report_21_1.php?DOC_ID=4&SYSTEM_ID=21)

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๘ ตอนที่ ๗๓ ก วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ประธานศาลฎีกา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และตามประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่และอำนาจของตน

เหตุผลของการประกาศใช้

โดยที่กฎหมายเกี่ยวกับการป้องกัน ปราบปราม และควบคุมยาเสพติด รวมถึงการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดได้กระจายอยู่ในกฎหมายหลายฉบับและการดำเนินการตามกฎหมายแต่ละฉบับเป็นหน้าที่และอำนาจของหลายองค์กร ทำให้การบังคับใช้กฎหมายไม่มีความสอดคล้องกัน อีกทั้ง บทบัญญัติของกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดบางประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน สมควรรวบรวมกฎหมายดังกล่าวจัดทำเป็นประมวลกฎหมายยาเสพติดเพื่อประโยชน์ในการอ้างอิงและใช้กฎหมายที่จะรวมอยู่ในฉบับเดียวกันอย่างเป็นระบบ พร้อมกันนี้ได้มีการปรับปรุงบทบัญญัติในกฎหมายดังกล่าวให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันนอกจากนี้ จำเป็นต้องกำหนดให้มีระบบอนุญาตเพื่อให้การควบคุมและการใช้ประโยชน์ยาเสพติดในทางการแพทย์ทางวิทยาศาสตร์และทางอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพ และมุ่งเน้นการป้องกันการแพร่กระจายยาเสพติดและการใช้ยาเสพติดในทางที่ไม่ถูกต้องอันจะนำไปสู่การเสพยาเสพติดซึ่งเป็นการบั่นทอนสุขภาพของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแพร่กระจายยาเสพติดเข้าสู่กลุ่มเยาวชนซึ่งเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ รวมทั้งกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยบุคลากรที่มีความหลากหลายจากทั้งภาครัฐและภาคเอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพิจารณากำหนดนโยบายในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกัน ปราบปราม และควบคุมยาเสพติด และรวมถึงการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพทางสังคมแก่ผู้ติดยาเสพติดให้เป็นไปด้วยความรอบคอบและมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. เมื่อประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ได้ใช้บังคับแล้วให้ยกเลิก
 - ๑.๑ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙
 - ๑.๒ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔
 - ๑.๓ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓
 - ๑.๔ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕
 - ๑.๕ พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒
 - ๑.๖ พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๘
 - ๑.๗ พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๐
 - ๑.๘ พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓
 - ๑.๙ พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕
 - ๑.๑๐ พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐
 - ๑.๑๑ พระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓
 - ๑.๑๒ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ พ.ศ. ๒๕๔๒
 - ๑.๑๓ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓
 - ๑.๑๔ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐
 - ๑.๑๕ พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔

๑.๑๖ พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

๑.๑๗ พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๕

๑.๑๘ พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๕๙

๑.๑๙ ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐๘/๒๕๕๗ เรื่อง การปฏิบัติต่อผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อเข้าสู่การบำบัดฟื้นฟูและการดูแลผ่านการบำบัดฟื้นฟู ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

๑.๒๐ ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐๙/๒๕๕๗ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

๑.๒๑ ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑๖/๒๕๕๗ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

๒. มาตรา ๗ เมื่อประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้วบทบัญญัติแห่งกฎหมายได้อ้างถึงบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ พระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ หรือพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๕๙ ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นอ้างถึงบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ในบทมาตราที่มีนัยเช่นเดียวกัน

๓. มาตรา ๘ บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ พระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๕๙ หรือประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐๘/๒๕๕๗ เรื่อง การปฏิบัติต่อผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อเข้าสู่การบำบัดฟื้นฟูและการดูแลผ่านการบำบัดฟื้นฟูลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่ประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ หรือจนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้หรือตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ใช้บังคับ

๔. มาตรา ๑๐ ในระหว่างที่ยังมิได้มีกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศตามประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้

๔.๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยการเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติด หรือผู้อนุญาต แล้วแต่กรณี มีอำนาจในการพิจารณาอนุญาตการผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง นำผ่าน หรือโฆษณาซึ่งยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ การผลิตหรือนำเข้าตัวอย่างของตำรับวัตถุออกฤทธิ์ และการขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ หรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์ โดยนำบทบัญญัติเกี่ยวกับการอนุญาตผลิตนำเข้า ส่งออก ขาย จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง นำผ่าน หรือโฆษณาซึ่งยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ ผลิตหรือนำเข้าตัวอย่างของตำรับวัตถุออกฤทธิ์ และ

การขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ หรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๕๙ แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้

๔.๒ ให้ผู้ได้รับการยกเว้นให้ดำเนินการผลิต นำเข้า ส่งออก ขาย จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์โดยไม่ต้องขออนุญาตตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ หรือมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นผู้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตตามมาตรา ๓๑ แห่งประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้

๔.๓ การพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต คุณสมบัติและหน้าที่ของผู้รับอนุญาต และหน้าที่ของเภสัชกร ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๕๙

๕. บรรดาคดีที่ได้มีการสั่งตรวจสอบทรัพย์สินตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนวันที่ประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พนักงานเจ้าหน้าที่พนักงานอัยการ และศาล ดำเนินการตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ ต่อไปจนกว่าคดีจะถึงที่สุด (มาตรา ๑๒)

๖. มาตรา ๑๕ ให้ผู้รับอนุญาตผลิต นำเข้า ส่งออก ขาย จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๕๙ ในวันก่อนวันที่ประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงดำเนินการต่อไปได้จนกว่าใบอนุญาตนั้นสิ้นอายุ และถ้าประสงค์จะดำเนินการต่อไปให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ก่อนใบอนุญาตเดิมจะสิ้นอายุ

๗. ผู้ต้องหาซึ่งอยู่ในระหว่างการตรวจพิสูจน์และการฟื้นฟูสมรรถภาพตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ อยู่ในวันก่อนวันที่ประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้บังคับตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ จนกว่าจะดำเนินการถึงที่สุด (มาตรา ๑๘)

๘. คดีที่ได้มีการออกหมายบังคับคดีแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาอยู่ในวันก่อนวันที่ประมวลกฎหมายยาเสพติดใช้บังคับ ให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดดำเนินการตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาศึดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ ต่อไปจนเสร็จสิ้น (มาตรา ๒๐)

๙. ให้ประธานศาลฎีกา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และตามประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่และอำนาจของตน (มาตรา ๒๔)

สรุปสาระสำคัญของประมวลกฎหมายยาเสพติด

ประมวลกฎหมายยาเสพติด มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๘๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ภาค ๑ การป้องกัน ปราบปราม และควบคุมยาเสพติด

๑.๑ ลักษณะ ๑ บทบัญญัติทั่วไป

๑.๑.๑ กำหนดบทนิยามในประมวลกฎหมายนี้ ได้แก่คำว่า ยาเสพติด ยาเสพติดให้โทษ วัตถุออกฤทธิ์ สารระเหย ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด ทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด ผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย นำผ่าน เสพ คณะกรรมการ ป.ป.ส. สำนักงาน ป.ป.ส. เลขาธิการ ป.ป.ส. สำนักงาน อย. เลขาธิการ อย. กองทุน เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. และ พนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา ๑)

๑.๑.๒ กำหนดว่าในกรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติการให้เป็นไปตามนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด หรือเป็นไปตามหน้าที่ และอำนาจของ คณะกรรมการต่าง ๆ และของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจเกี่ยวกับยาเสพติด ให้คณะกรรมการ ป.ป.ส. เป็นผู้วินิจฉัยและวางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการและการประสานงาน และเผยแพร่คำวินิจฉัยและระเบียบปฏิบัติดังกล่าวให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ (มาตรา ๒)

๑.๒ ลักษณะ ๒ การป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด

๑.๒.๑ หมวด ๑ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด

กำหนดให้คณะรัฐมนตรีจัดให้มีนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ ป.ป.ส. และกำหนดเรื่องที่ต้อง มีนโยบายและแผนระดับชาติดังกล่าว (มาตรา ๓)

๑.๒.๒ หมวด ๒ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

๑) กำหนดให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (มาตรา ๔)

๒) กำหนดหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ส. (มาตรา ๕)

๓) กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (มาตรา ๖)

๔) กำหนดกรณีการพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอื่นของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ (มาตรา ๗)

๕) กำหนดหลักเกณฑ์การดำรงตำแหน่งแทนตำแหน่งที่ว่างของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (มาตรา ๘)

๖) กำหนดหลักเกณฑ์การประชุมของคณะกรรมการ (มาตรา ๙)

๗) กำหนดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ส. ในการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ (มาตรา ๑๐)

๑.๒.๓ หมวด ๓ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

๑) กำหนดหน้าที่และอำนาจของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติด (มาตรา ๑๑)

๒) กำหนดให้มีเลขาธิการ ป.ป.ส. มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของ สำนักงาน ป.ป.ส. และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงาน ป.ป.ส. โดยมีรองเลขาธิการ ป.ป.ส. เป็นผู้ช่วย ปฏิบัติราชการ (มาตรา ๑๒)

๓) กำหนดให้เลขาธิการ ป.ป.ส. โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ส. มีอำนาจเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับการให้ความดีความชอบหรือโยกย้ายหรือลงโทษ ทางวินัยต่อข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือพนักงานของหน่วยงานของรัฐซึ่งได้รับ มอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด หรือซึ่งเข้าไปเกี่ยวข้องกั การกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ตลอดจนขอให้หน่วยงานของรัฐเจ้าสังกัดเร่งรัดการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งให้ความคุ้มครองแก่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งปฏิบัติงานด้านยาเสพติด (มาตรา ๑๓)

๑.๓ ลักษณะ ๓ การควบคุมยาเสพติด

๑.๓.๑ หมวด ๑ บทบัญญัติทั่วไป

๑) กำหนดบทนิยาม ในลักษณะ การควบคุมยาเสพติด

๒) กำหนดว่าบทบัญญัติในหมวด ๔ การอนุญาตเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์และหมวด ๕ การขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ และการขึ้นทะเบียนตำรับวัตถุออกฤทธิ์ไม่ใช้บังคับแก่สำนักงาน อย. (มาตรา ๑๕)

๓) กำหนดให้สำนักงาน อย. รายงานการรับ การจ่าย และการเก็บรักษาซึ่งยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าว และวิธีการปฏิบัติอย่างอื่นที่เกี่ยวกับการควบคุมยาเสพติดให้คณะกรรมการควบคุมยาเสพติดทราบทุกหกเดือนของปีปฏิทิน แล้วให้คณะกรรมการควบคุมยาเสพติดเสนอรายงานพร้อมกับความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเพื่อส่งต่อไป ในกรณีที่สำนักงาน อย. ผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์และได้รับยกเว้นตามมาตรา ๑๕ โดยไม่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขตามประมวลกฎหมายนี้(มาตรา ๑๖)

๔) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขมีอำนาจออกกฎกระทรวง กำหนดค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ที่เจ้าหน้าที่ได้ให้บริการ รวมทั้งกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราตามบัญชีท้ายประมวลกฎหมายนี้หรือยกเว้นค่าธรรมเนียม (มาตรา ๑๗)

๕) กำหนดว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขหรือเลขาธิการ อย. มีอำนาจมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ในความรับผิดชอบของตน หรือผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐ หรือ องค์กรเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งได้รับการขึ้นบัญชีโดยสำนักงาน อย. ปฏิบัติงานต่าง ๆ เกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาอนุญาตยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ได้ตามความเหมาะสม (มาตรา ๑๘)

๖) กำหนดว่าค่าธรรมเนียมตาม (๑๗) (๑๘) (๑๙) (๒๐) และ (๒๑) ในอัตราค่าธรรมเนียมท้ายประมวลกฎหมายนี้ให้ตกเป็นของสำนักงาน อย. เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์ หรือเป็นค่าตอบแทนแก่ผู้ปฏิบัติงานตามมาตรา ๑๘ (มาตรา ๑๙)

๗) กำหนดว่าการรับเงิน การเก็บรักษาเงิน และการจ่ายเงินตามมาตรา ๑๙ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง (มาตรา ๒๐)

๘) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยการเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติด มีอำนาจประกาศกำหนดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษตามเรื่องที่กำหนดไว้ (มาตรา ๒๑)

๙) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยการเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติด มีอำนาจประกาศกำหนดเกี่ยวกับวัตถุออกฤทธิ์ตามเรื่องที่กำหนดไว้ (มาตรา ๒๒)

๑๐) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมโดยการเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติด มีอำนาจประกาศกำหนดเกี่ยวกับสารระเหยตามเรื่องที่กำหนดไว้ (มาตรา ๒๓)

๑.๓.๒ หมวด ๒ คณะกรรมการควบคุมยาเสพติด

๑) กำหนดให้มีคณะกรรมการควบคุมยาเสพติด (มาตรา ๒๔)

๒) กำหนดหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติด (มาตรา ๒๕)

๓) กำหนดให้นำความในมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ มาใช้บังคับกับคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดโดยอนุโลม (มาตรา ๒๖)

๔) กำหนดให้อำนาจคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดในการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการควบคุมยาเสพติดมอบหมาย (มาตรา ๒๗)

๑.๓.๓ หมวด ๓ ประเภทของยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์

๑) กำหนดประเภทของยาเสพติดให้โทษ (มาตรา ๒๘)

๒) กำหนดประเภทของวัตถุออกฤทธิ์ (มาตรา ๒๙)

๓) กำหนดกรณีที่ว่าวัตถุได้รับมีวัตถุออกฤทธิ์ในประเภทหนึ่งประเภทใดปรุงผสมอยู่ (มาตรา ๓๐)

๑.๓.๔ หมวด ๔ การอนุญาตเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์

๑) ส่วนที่ ๑ ยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์ซึ่งไม่ต้องขออนุญาต

๑.๑) กำหนดหลักเกณฑ์การผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ที่ไม่ต้องขออนุญาต (มาตรา ๓๑)

๑.๒) กำหนดกรณีที่มีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ที่ไม่ต้องขออนุญาต (มาตรา ๓๒)

๒) ส่วนที่ ๒ การอนุญาตโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

๒.๑) กำหนดให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขในการอนุญาตเกี่ยวกับการนำเข้า ส่งออก ผลิต มีไว้ในครอบครอง หรือจำหน่าย ซึ่งยาเสพติดให้โทษ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนด (มาตรา ๓๓)

๓) ส่วนที่ ๓ การอนุญาตโดยผู้อนุญาต

๓.๑) กำหนดอำนาจของผู้อนุญาต กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาต คุณสมบัติของผู้ขออนุญาต การออกใบอนุญาต การออกใบแทนใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการแก้ไขรายการในใบอนุญาต และกำหนดเกี่ยวกับผู้รับอนุญาตที่ประกอบกิจการภายหลังที่ใบอนุญาตสิ้นอายุแล้ว (มาตรา ๓๔)

๓.๒) กำหนดว่าการนำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ของผู้รับอนุญาตนำเข้าหรือส่งออกตามมาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๔ นอกจากจะต้องได้รับใบอนุญาตตามมาตราดังกล่าวแล้ว ในการนำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ของผู้รับอนุญาตในแต่ละครั้งต้องได้รับใบอนุญาตเฉพาะคราวจากผู้อนุญาตทุกครั้งที่จะนำเข้าหรือส่งออกอีกด้วย (มาตรา ๓๕)

๓.๓) กำหนดว่าผู้รับอนุญาตผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง หรือนำผ่านซึ่งยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ตามมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ และผู้รับอนุญาตเฉพาะคราวนำเข้าหรือส่งออกตามมาตรา ๓๕ ต้องจัดเก็บรักษา ดำเนินการขออนุญาตและจัดให้มีการควบคุมดูแลการโฆษณายาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์จัดให้มีการทำบัญชีและเสนอรายงานเกี่ยวกับการดำเนินกิจการตามที่ได้รับอนุญาต หรือดำเนินการอื่นเพื่อประโยชน์ในการควบคุมกำกับดูแลยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ และกำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตโฆษณายาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ของผู้รับอนุญาต การออกใบอนุญาต และเงื่อนไขในการโฆษณาตามใบอนุญาตดังกล่าว (มาตรา ๓๖)

๓.๔) กำหนดให้ใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ และใบอนุญาตเฉพาะคราวเพื่อการนำเข้าหรือส่งออกตามมาตรา ๓๕ ให้คุ้มกันถึงลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้รับอนุญาต ซึ่งได้กระทำไปตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากผู้รับอนุญาต (มาตรา ๓๗)

๓.๕) กำหนดหลักเกณฑ์การอนุญาตนำยาเสพติดให้โทษซึ่งต้องใช้รักษาโรคเฉพาะตัวตามคำสั่งของแพทย์ติดตัวเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักรของผู้ป่วยซึ่งเดินทางระหว่างประเทศ และหลักเกณฑ์การอนุญาตนำวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ติดตัวเข้ามาในหรือ

ออกไปนอกราชอาณาจักรไม่เกินปริมาณที่จำเป็นต้องใช้รักษาโรคเฉพาะตัว ภายในสามสิบวันและเกินกว่าสามสิบวัน (มาตรา ๓๘)

๓.๖) กำหนดให้ผู้รับอนุญาตผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครอง ซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ หรือประเภท ๓ หรือผู้รับอนุญาตผลิต นำเข้า ส่งออก หรือจำหน่ายซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ต้องจัดให้มีเภสัชกรอยู่ประจำควบคุมกิจการตลอดเวลาทำการ ซึ่งระบุไว้ในใบอนุญาต พร้อมทั้งต้องดูแลให้เภสัชกรได้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๓๙)

๓.๗) กำหนดห้ามผู้ใดเปลี่ยนแปลงการส่งวัตถุออกฤทธิ์ไปยังจุดหมายอื่นที่มีได้ ระบุในใบอนุญาตส่งออกที่ส่งมาพร้อมกับวัตถุออกฤทธิ์ในกรณีการนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ทุกประเภท และกำหนดให้ผู้รับอนุญาตส่งวัตถุออกฤทธิ์กลับคืนไปยังประเทศที่ส่งออก ภายในกำหนดเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่วัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าวเข้ามาในราชอาณาจักร ในกรณีที่ไม้อาจส่งวัตถุออกฤทธิ์ไปยังจุดหมายที่กำหนดได้ (มาตรา ๔๐)

๓.๘) กำหนดว่าในระหว่างที่มีการนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือ ประเภท ๒ การแปรรูปหรือแปรสภาพวัตถุออกฤทธิ์ให้เป็นอย่างอื่น หรือเปลี่ยนหีบห่อที่บรรจุวัตถุออกฤทธิ์ ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเลขาธิการ อย. (มาตรา ๔๑)

๓.๙) กำหนดว่าในการนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ทุกประเภท การส่งวัตถุออกฤทธิ์ ดังกล่าวไปยังบุคคลอื่นหรือสถานที่อื่นนอกเหนือไปจากบุคคลหรือสถานที่ที่ระบุในใบอนุญาตเฉพาะคราว เพื่อนำเข้า สามารถกระทำได้ในกรณีที่มีเหตุจำเป็น โดยได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเลขาธิการ อย. (มาตรา ๔๒)

๓.๑๐) กำหนดหลักเกณฑ์กรณีกระทรวงสาธารณสุขได้รับแจ้งการห้ามนำเข้า ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภทหนึ่งประเภทใดที่ต่างประเทศได้แล้วผ่านเลขาธิการสหประชาชาติระบุห้ามนำไปยัง ประเทศใด (มาตรา ๔๓)

๓.๑๑) กำหนดหลักเกณฑ์ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตเลิกกิจการหรือในกรณีที่ ผู้รับอนุญาตตาย (มาตรา ๔๔)

๓.๑๒) กำหนดว่าผู้รับอนุญาตเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษหรือผู้รับอนุญาต เกี่ยวกับวัตถุออกฤทธิ์ซึ่งได้ดำเนินการตามประมวลกฎหมายนี้แล้ว ให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ว่าด้วยยา (มาตรา ๔๕)

๔) ส่วนที่ ๔ การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต

๔.๑) กำหนดหลักเกณฑ์กรณีผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหมวดนี้หรือกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามหมวดนี้ (มาตรา ๔๖)

๔.๒) กำหนดหลักเกณฑ์ขอรับใบอนุญาตใดๆของผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตและ ผู้ถูกเพิกถอนใบอนุญาต (มาตรา ๔๗)

๑.๓.๕ หมวด ๕ การขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ และการขึ้นทะเบียน ตำรับวัตถุออกฤทธิ์

๑) กำหนดหลักเกณฑ์ขอขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษหรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์ ของผู้รับอนุญาตผลิตหรือนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ตามมาตรา ๓๔ (๒) หรือวัตถุออกฤทธิ์ ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ตามมาตรา ๓๔ (๔) กรณีจะผลิตหรือนำเข้าซึ่งตำรับยาเสพติดให้โทษหรือตำรับ วัตถุออกฤทธิ์ที่มีวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าวปรุงผสมอยู่ (มาตรา ๔๘)

๒) กำหนดกรณีที่ผู้อนุญาตโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติด อาจไม่รับขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษหรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์ (มาตรา ๔๙)

๓) กำหนดหลักเกณฑ์กรณีที่คณะกรรมการควบคุมยาเสพติดเห็นว่าทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ หรือทะเบียนตำรับวัตถุออกฤทธิ์ที่มีวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ไต ที่ได้ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนไว้แล้ว ต่อมาปรากฏว่า ไม่มีสรรพคุณตามที่ขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษหรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์ไว้หรืออาจไม่ปลอดภัยแก่ผู้ใช้หรือมีเหตุผลอื่นไม่สมควรที่จะอนุญาตให้ต่อไป (มาตรา ๕๐)

๑.๓.๖ หมวด ๖ ยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ปลอม ผิดมาตรฐาน หรือเสื่อมคุณภาพ

๑) กำหนดห้ามผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก หรือจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๕ หรือวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ปลอม และกำหนดกรณีที่ให้ถือว่าเป็นยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ปลอม (มาตรา ๕๑)

๒) กำหนดห้ามผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก หรือจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๕ หรือวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ผิดมาตรฐาน และกำหนดกรณีที่ให้ถือว่าเป็นยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ผิดมาตรฐาน (มาตรา ๕๒)

๓) กำหนดห้ามผู้ใดนำเข้า ส่งออก หรือจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๕ หรือวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ เสื่อมคุณภาพ และกำหนดกรณีที่ให้ถือว่าเป็นยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์เสื่อมคุณภาพ (มาตรา ๕๓)

๑.๓.๗ หมวด ๗ มาตรการควบคุมพิเศษ

๑) กำหนดให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ส. ในการกำหนดพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใด เพื่อกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กำหนด ในกรณีที่เหมาะสมสมควรเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัย การลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติด และการป้องกันปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด (มาตรา ๕๔)

๒) กำหนดให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ส. ในการออกประกาศกำหนดมาตรการป้องกันปราบปราม และแก้ไขปัญหการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการและประกาศกำหนดให้สถานที่ซึ่งใช้ในการประกอบธุรกิจใด ๆ เป็นสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการดังกล่าว (มาตรา ๕๕)

๓) กำหนดให้อำนาจเลขาธิการ ป.ป.ส. ในการสั่งให้ดำเนินมาตรการที่จำเป็น และให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ส. ในการสั่งปิดสถานประกอบการชั่วคราวหรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการ ในกรณีที่เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. พบว่า มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันปราบปราม และแก้ไขปัญหการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการตามมาตรา ๕๕ หรือพบว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการตามมาตรา ๕๕ เมื่อเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการดังกล่าวไม่สามารถชี้แจงหรือพิสูจน์ให้คณะกรรมการ ป.ป.ส. เชื่อได้ว่าตนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแก่กรณีแล้ว (มาตรา ๕๖)

๔) กำหนดให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดยาเสพติดให้โทษประเภท ๕ ที่ให้เสพเพื่อการรักษาโรคตามคำสั่งของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยสาขาเวชกรรมไทย หรือผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยประยุกต์หรือเสพเพื่อการศึกษาวิจัย (มาตรา ๕๗)

๕) กำหนดให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดให้วัตถุตำรับซึ่งมีลักษณะตามที่กำหนดเป็นวัตถุตำรับยกเว้น (มาตรา ๕๘)

๖) กำหนดว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ส. อาจประกาศให้ท้องที่ใดเสียใบกระท่อมได้โดยไม่เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายนี้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขกำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๕๙)

๗) กำหนดหลักเกณฑ์ในการนำผ่านซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ ประเภท ๔ และประเภท ๕ (มาตรา ๖๐)

๘) กำหนดหน้าที่และอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการเกี่ยวกับการควบคุมยาเสพติดตามภาคนี้ (มาตรา ๖๑)

๙) กำหนดหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๑ (๑) (มาตรา ๖๒)

๑.๔ ลักษณะ ๔ การตรวจสอบทรัพย์สิน

๑.๔.๑ หมวด ๑ คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน

๑) กำหนดให้มีคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน (มาตรา ๖๓)

๒) กำหนดหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน (มาตรา ๖๔)

๓) กำหนดองค์ประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน และกำหนดหลักเกณฑ์การประชุมของคณะกรรมการดังกล่าว (มาตรา ๖๕)

๔) กำหนดให้คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินแต่งตั้งคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน คณะหนึ่งหรือหลายคณะ (มาตรา ๖๖)

๕) กำหนดให้นำความในมาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ มาใช้บังคับกับคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินโดยอนุโลม (มาตรา ๖๗)

๑.๔.๒ หมวด ๒ มาตรการตรวจสอบทรัพย์สิน

๑) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในกรณีที่มีเหตุอันสมควรสงสัยว่าทรัพย์สินของผู้ต้องหารายใดเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด (มาตรา ๖๘)

๒) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในกรณีเลขาธิการ ป.ป.ส. ได้รับรายงานเกี่ยวกับทรัพย์สินที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด (มาตรา ๖๙)

๓) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในกรณีตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ต้องหาแล้วมีหลักฐานเป็นที่เชื่อได้ว่าทรัพย์สินใดของผู้ต้องหาเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องหา โดยได้รับทรัพย์สินนั้นมาโดยเสนหาหรือรู้อยู่ว่าทรัพย์สินนั้นเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด (มาตรา ๗๐)

๔) กำหนดให้อำนาจคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินหรือเลขาธิการ ป.ป.ส. แล้วแต่กรณีในการมอบหมายให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินแทนแล้วรายงานให้ทราบ (มาตรา ๗๑)

๕) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในกรณีมีการตรวจสอบทรัพย์สินแล้วผู้ถูกตรวจสอบหรือผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินไม่สามารถแสดงหลักฐานได้ว่าทรัพย์สินที่ถูกตรวจสอบไม่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด หรือได้รับโอนทรัพย์สินนั้นมาโดยสุจริตและมีค่าตอบแทนหรือเป็นทรัพย์สินที่ได้มาตามสมควรในทางศีลธรรมอันดีหรือในทางกุศลสาธารณะ (มาตรา ๗๒)

๖) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในกรณีคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินหรือเลขาธิการ ป.ป.ส. แล้วแต่กรณีได้มีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินใดแล้ว (มาตรา ๗๓)

๗) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการเก็บรักษาทรัพย์สินที่คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินหรือเลขาธิการ ป.ป.ส. แล้วแต่กรณีได้มีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดไว้ (มาตรา ๗๔)

๘) กำหนดให้อำนาจกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน อนุกรรมการ เลขาธิการ ป.ป.ส. รองเลขาธิการ ป.ป.ส. และเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้ได้รับมอบหมายตามที่กำหนด เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาและสั่งตรวจสอบทรัพย์สินหรือยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามหมวดนี้ (มาตรา ๗๕)

๙) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในกรณีพนักงานอัยการมีคำสั่งฟ้องและคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินวินิจฉัยว่าทรัพย์สินใดเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด (มาตรา ๗๖)

๑๐) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในกรณีศาลสั่งรับคำร้องของพนักงานอัยการตามมาตรา ๗๖ (มาตรา ๗๗)

๑๑) กำหนดให้ศาลไต่สวนคำร้องที่พนักงานอัยการได้ยื่นต่อศาลตามมาตรา ๗๖ วรรคหนึ่ง หากคดีมีมูลว่าเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดให้ศาลสั่งรับทรัพย์สินนั้น เว้นแต่กรณีเข้าข้อยกเว้นตามที่กำหนด (มาตรา ๗๘)

๑๒) กำหนดว่าในกรณีที่ผู้ขอคืนทรัพย์สินตามมาตรา ๗๘ วรรคหนึ่ง ไม่ทราบว่าเป็นพนักงานอัยการได้มีคำร้องขอให้ศาลรับทรัพย์สิน จนศาลได้มีคำสั่งให้รับทรัพย์สินนั้นแล้ว ผู้ขอคืนทรัพย์สินดังกล่าวอาจยื่นคำร้องขอคืนทรัพย์สินต่อศาลได้ภายในเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งให้รับทรัพย์สิน (มาตรา ๗๙)

๑๓) กำหนดว่าทรัพย์สินที่ศาลมีคำสั่งให้รับตามมาตรา ๗๘ วรรคหนึ่ง ให้ตกเป็นของกองทุน (มาตรา ๘๐)

๑๔) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในกรณีที่มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้องผู้ต้องหาหรือจำเลยรายใด (มาตรา ๘๑)

๑๕) กำหนดว่าในกรณีที่ต้องคืนทรัพย์สินอย่างอื่นนอกจากเงินให้แก่เจ้าของแต่ไม่อาจคืนได้ให้ใช้ราคาทรัพย์สินแทนจากกองทุนตามราคาประเมินได้ในวันยึดหรืออายัดทรัพย์สิน (มาตรา ๘๒)

๑.๔.๓ หมวด ๓ กองทุนป้องกันปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด

๑) กำหนดให้จัดตั้งกองทุนป้องกันปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติดขึ้นในสำนักงาน ป.ป.ส. มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในการป้องกันปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติดโดยมีหน้าที่และอำนาจตามที่กำหนด (มาตรา ๘๓)

๒) กำหนดว่ากองทุนประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินตามที่กำหนด (มาตรา ๘๔)

๓) กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ส. วางระเบียบเกี่ยวกับการบริหารและการดำเนินการของกองทุนตามเรื่องที่กำหนด (มาตรา ๘๕)

๑.๕ ลักษณะ ๕ ความผิดเกี่ยวกับการผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง หรือนำผ่านซึ่งยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์

๑.๕.๑ กำหนดห้ามผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ เว้นแต่เป็นกรณีที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๔ (๓) (มาตรา ๘๖)

๑.๕.๒ กำหนดห้ามผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ หรือประเภท ๔ เว้นแต่เป็นกรณีที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๔ (๑) และ (๓) (มาตรา ๘๗)

๑.๕.๓ กำหนดห้ามผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก หรือจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ เว้นแต่เป็นกรณีที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๓๔ (๒) (มาตรา ๘๘)

๑.๕.๔ กำหนดห้ามผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ เว้นแต่เป็นกรณีที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๔ (๓) (มาตรา ๘๙)

๑.๕.๕ กำหนดห้ามผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง หรือนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ เว้นแต่เป็นกรณีที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๓๔ (๔) (มาตรา ๙๐)

๑.๕.๖ กำหนดห้ามผู้รับอนุญาตผู้ใดดำเนินการผลิตหรือจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ หรือประเภท ๓ หรือวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ในระหว่างที่เภสัชกรมิได้อยู่ประจำควบคุมกิจการ (มาตรา ๙๑)

๑.๕.๗ กำหนดห้ามผู้ใดจำหน่ายวัตถุออกฤทธิ์ตั้งแต่สองชนิดขึ้นไปหรือจำหน่ายวัตถุออกฤทธิ์และยารวมกันหลายขนาน โดยจัดเป็นชุดไว้ล่วงหน้า เพื่อประโยชน์ทางการค้า (มาตรา ๙๒)

๑.๖ ลักษณะ ๖ ความผิดเกี่ยวกับสารระเหย

๑.๖.๑ กำหนดห้ามผู้ใดผลิตหรือนำเข้าสารระเหย โดยก่อนนำออกจำหน่าย ไม่จัดให้มีภาพเครื่องหมาย หรือข้อความที่ภาษาชนะบรรจุหรือหีบห่อที่บรรจุสารระเหยเพื่อเป็นการเตือนให้ระวังการใช้สารระเหยดังกล่าว ตามหลักเกณฑ์วิธีการ เงื่อนไข และปริมาณที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมกำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๙๓)

๑.๖.๒ กำหนดห้ามผู้ใดจำหน่ายสารระเหยโดยไม่มีภาพ เครื่องหมาย หรือข้อความที่ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าสารระเหยต้องจัดให้มีที่ภาษาชนะบรรจุหรือหีบห่อที่บรรจุตามมาตรา ๙๓ อยู่ครบถ้วน (มาตรา ๙๔)

๑.๖.๓ กำหนดห้ามผู้ใดจำหน่ายหรือจัดหาสารระเหยให้แก่บุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปี เว้นแต่เป็นการจำหน่ายหรือจัดหาโดยสถานศึกษาเพื่อใช้ในการเรียนการสอน (มาตรา ๙๕)

๑.๖.๔ กำหนดห้ามผู้ใดจำหน่ายหรือจัดหาสารระเหยให้แก่ผู้ซึ่งตนรู้หรือควรรู้ว่าเป็นผู้ติดสารระเหย (มาตรา ๙๖)

๑.๗ ลักษณะ ๗ ความผิดเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนตำรับ

๑.๗.๑ กำหนดห้ามผู้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับตามมาตรา ๔๘ ผลิตหรือนำเข้าตำรับยาเสพติดให้โทษหรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์ไม่ตรงตามรายการที่ได้ขึ้นทะเบียนตำรับไว้ (มาตรา ๙๗)

๑.๗.๒ กำหนดห้ามผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก หรือจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ที่ต้องขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษหรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์ตามมาตรา ๔๘ แต่มิได้ขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษหรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์ (มาตรา ๙๘)

๑.๗.๓ กำหนดห้ามผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก หรือจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขสั่งเพิกถอนทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษหรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์ตามมาตรา ๕๐ (มาตรา ๙๙)

๑.๘ ลักษณะ ๘ ความผิดเกี่ยวกับการเสพยาเสพติดและการมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดเพื่อเสพ

๑.๘.๑ กำหนดห้ามผู้ใดเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ หรือประเภท ๕ หรือเสพวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ เว้นแต่กรณีตามข้อยกเว้นที่กำหนด (มาตรา ๑๐๐)

๑.๘.๒ กำหนดห้ามผู้ใดเสพสารระเหย (มาตรา ๑๐๑)

๑.๘.๓ กำหนดห้ามผู้ใดจงใจ ชักนำ ยุยงส่งเสริม ใช้อุบายหลอกลวง ชูเชิญ ใช้กำลังบังคับใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด ให้ผู้อื่นเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ หรือประเภท ๕ วัตถุออกฤทธิ์หรือสารระเหย เว้นแต่เป็นผู้ประกอบวิชาชีพตามที่กำหนด ซึ่งอาจจงใจหรือชักนำให้ผู้อื่นเสพยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์เพื่อการรักษาพยาบาล (มาตรา ๑๐๒)

๑.๘.๔ กำหนดห้ามผู้มีไม่วิไจน์ครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ หรือประเภท ๕ หรือวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ เพื่อเสพ และกำหนดกรณีให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่ามีวิไจน์ครอบครองเพื่อเสพ (มาตรา ๑๐๓)

๒. ภาค ๒ การบำบัดรักษาและการฟื้นฟูสภาพทางสังคมแก่ผู้ติดยาเสพติด

๒.๑ ลักษณะ ๑ บทบัญญัติทั่วไป

- กำหนดบทนิยาม ในภาคนี้

๒.๒ ลักษณะ ๒ คณะกรรมการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด

๒.๒.๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด (มาตรา ๑๐๕)

๒.๒.๒ กำหนดให้สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด รับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาและกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด (มาตรา ๑๐๖)

๒.๒.๓ กำหนดหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด (มาตรา ๑๐๗)

๒.๒.๔ กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (มาตรา ๑๐๘)

๒.๒.๕ กำหนดการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒินอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ (มาตรา ๑๐๙)

๒.๒.๖ กำหนดหลักเกณฑ์กรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ (มาตรา ๑๑๐)

๒.๒.๗ กำหนดองค์ประชุมในการประชุมคณะกรรมการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด กำหนดการเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม และกำหนดการวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม (มาตรา ๑๑๑)

๒.๓ ลักษณะ ๓ การบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

๒.๓.๑ กำหนดหลักเกณฑ์การพ้นจากความผิดฐานเสพยาเสพติดให้โทษ เสพสารระเหย หรือมีวิไจน์ครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์เพื่อเสพ (มาตรา ๑๑๒)

๒.๓.๒ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ส่งตัวผู้ที่มีพฤติการณ์อันควรสงสัยว่ากระทำความผิดฐานเสพยาเสพติดตามมาตรา ๑๖๐ หรือมาตรา ๑๖๑ หรือมีวิไจน์ครอบครองซึ่งยาเสพติดเพื่อเสพตามมาตรา ๑๖๒ ซึ่งไม่ปรากฏว่าผู้นั้นเป็นผู้ต้องหาหรืออยู่ในระหว่างถูกดำเนินคดีในความผิดอื่นซึ่งเป็นความผิดที่มีโทษจำคุก หรืออยู่ในระหว่างรับโทษจำคุกตามคำพิพากษาของศาล ไม่มีพฤติการณ์ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้อื่นหรือสังคม และสมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษา (มาตรา ๑๑๓)

๒.๓.๓ กำหนดหน้าที่และอำนาจของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ในการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด (มาตรา ๑๑๔)

๒.๓.๔ กำหนดให้กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดสถานที่ที่เป็นศูนย์คัดกรอง และกำหนดหน้าที่และอำนาจของศูนย์คัดกรอง (มาตรา ๑๑๕)

๒.๓.๕ กำหนดให้สถานพยาบาลยาเสพติดหรือสถานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด มีหน้าที่และอำนาจดำเนินการบำบัดรักษาหรือการฟื้นฟูสมรรถภาพ ประเมินผล ติดตามดูแลอย่างต่อเนื่อง จัดทำและเก็บข้อมูลประวัติของผู้เข้ารับการบำบัดรักษาหรือการฟื้นฟูสมรรถภาพรวมทั้งดำเนินการลดอันตรายจากยาเสพติด แล้วแต่กรณี (มาตรา ๑๑๖)

๒.๔ ลักษณะ ๔ การฟื้นฟูสภาพทางสังคม

๒.๔.๑ กำหนดให้กระทรวงมหาดไทยและกรุงเทพมหานครจัดตั้งศูนย์ฟื้นฟูสภาพทางสังคมกำหนดหน้าที่ของศูนย์ฟื้นฟูสภาพทางสังคม และกำหนดให้กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กระทรวงแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข และสำนักงาน ป.ป.ส. สนับสนุนและช่วยเหลือการดำเนินการของศูนย์ดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ การศึกษา การติดตามดูแลปัญหาด้านสุขภาพ และการให้การสงเคราะห์อื่น ๆ (มาตรา ๑๑๗)

๒.๔.๒ กำหนดว่าในการฟื้นฟูสภาพทางสังคมตามมาตรา ๑๑๗ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กระทรวงแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการ หรือกรุงเทพมหานคร อาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือมอบหมายอาสาสมัครในพื้นที่หรืออาจทำ ความตกลงเพื่อมอบหมายหรือส่งต่อให้ส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรชุมชน หรือองค์กรอื่น ที่ให้ความร่วมมือก็ได้ (มาตรา ๑๑๘)

๒.๔.๓ กำหนดหน้าที่และอำนาจของศูนย์ฟื้นฟูสภาพทางสังคม (มาตรา ๑๑๙)

๒.๕ ลักษณะ ๕ ความผิดเกี่ยวกับการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

๒.๕.๑ กำหนดห้ามผู้ใดทำการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดเป็นปกติระยะโดยใช้ยาตามกฎหมายว่าด้วยยา หรือวัตถุออกฤทธิ์หรือยาเสพติดให้โทษตามประมวลกฎหมายนี้หรือกระทำการบำบัดรักษาเสพติดไม่ว่าโดยวิธีอื่นใด ซึ่งมีได้กระทำในสถานพยาบาลยาเสพติดหรือสถานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามที่กำหนดในประมวลกฎหมายนี้ไม่ว่าจะได้รับประโยชน์ตอบแทนหรือไม่ แต่ไม่รวมถึงการให้ความรู้ให้คำปรึกษา หรือให้คำแนะนำแก่ผู้ติดยาเสพติดโดยไม่ได้รับประโยชน์ตอบแทน (มาตรา ๑๒๐)

๒.๕.๒ กำหนดห้ามผู้ใดโฆษณาเกี่ยวกับการบำบัดรักษาเสพติดหรือยินยอมให้ผู้อื่นกระทำการดังกล่าวโดยใช้ชื่อของตน หรือชื่อหรือที่ตั้งหรือกิจการของสถานพยาบาลยาเสพติดหรือสถานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของตน หรือคุณวุฒิหรือความสามารถของผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาลยาเสพติด หรือสถานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของตน เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต (มาตรา ๑๒๑)

๒.๕.๓ กำหนดให้ผู้อนุญาตมีอำนาจออกคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างตามที่กำหนด ในกรณีที่ผู้อนุญาตเห็นว่าการโฆษณาใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ หรือมีการใช้ข้อความโฆษณาไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต (มาตรา ๑๒๒)

๓. ภาค ๓ บทกำหนดโทษ

๓.๑ ลักษณะ ๑ บทบัญญัติทั่วไป

๓.๑.๑ กำหนดลักษณะการกระทำที่ผู้กระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด แม้จะกระทำนอกราชอาณาจักร ก็ต้องรับโทษในราชอาณาจักร (มาตรา ๑๒๓)

๓.๑.๒ กำหนดลักษณะการกระทำที่ผู้ใดกระทำในความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น และกำหนดการลงโทษผู้จัดหาหรือให้เงินหรือทรัพย์สิน ที่ฟันทัก หรือที่ซ่อนเร้น เพื่อช่วยบิดา มารดา บุตร สามิหรือภริยาของตนให้พ้นจากการถูกจับกุม (มาตรา ๑๒๔)

๓.๑.๓ กำหนดว่าผู้ใดพยายามกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดสำเร็จ (มาตรา ๑๒๕)

๓.๑.๔ กำหนดความผิดและโทษแก่ผู้สมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป เพื่อกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด กำหนดโทษในกรณีถ้ามีการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด เพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกันดังกล่าว กำหนดโทษแก่กรณีที่หากการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นการกระทำขององค์กร อาชญากรรม และกำหนดความหมายของคำว่า องค์กรอาชญากรรม (มาตรา ๑๒๖)

๓.๑.๕ กำหนดโทษแก่ผู้ใช้อุปายหลอกลวง ชูเชิญ ใช้กำลังบังคับ ใช้อำนาจครอบงำ ผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใดให้ผู้อื่นกระทำความผิดฐานผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ (มาตรา ๑๒๗)

๓.๑.๖ กำหนดโทษแก่ผู้ยอมให้ผู้อื่นใช้ชื่อ เอกสาร หลักฐานของตน ในการเปิด จดหรือ ลงทะเบียนทำธุรกรรมทางการเงิน ซื้อสินค้า หรือบริการอื่นใด ยอมให้ใช้บัญชีธนาคารบัตรเครดิต ชิมนการ์ดโทรศัพท์ หรือยอมให้ผู้อื่นใช้สิ่งเช่นนั้น ซึ่งตนได้เปิด จดหรือลงทะเบียนไว้แล้ว โดยรู้ว่าจะเป็น ประโยชน์ต่อการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด (มาตรา ๑๒๘)

๓.๑.๗ กำหนดโทษแก่ผู้รับหรืออาจรู้ความลับในราชการเกี่ยวกับการดำเนินการตาม ประมวลกฎหมายนี้ กระทำด้วยประการใด ๆ ให้ผู้อื่นรู้หรืออาจรู้ความลับดังกล่าว เว้นแต่เป็นการปฏิบัติการ ตามหน้าที่หรือตามกฎหมาย (มาตรา ๑๒๙)

๓.๑.๘ กำหนดห้ามผู้ใดเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ส่งทางไปรษณีย์ โทรศัพท์ โทรสาร คอมพิวเตอร์ เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ในการสื่อสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อทางเทคโนโลยีสารสนเทศใดซึ่งถูก ใช้หรืออาจถูกใช้เพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดซึ่งเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ได้มาโดยคำสั่ง อนุญาตของอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดียาเสพติด เว้นแต่เป็นการเปิดเผย ในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือตามคำสั่งศาล และกำหนดโทษแก่ผู้ฝ่าฝืน (มาตรา ๑๓๐)

๓.๑.๙ กำหนดโทษแก่ผู้กระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดโดยแต่งเครื่องแบบ หรือโดยแต่งกายให้เข้าใจว่าเป็นเจ้าพนักงาน ข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานองค์การหรือหน่วยงาน ของรัฐ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ (มาตรา ๑๓๑)

๓.๑.๑๐ กำหนดโทษแก่ผู้กระทำความผิดภาคนี้ที่เป็นนิติบุคคล (มาตรา ๑๓๒)

๓.๑.๑๑ กำหนดให้รับบรรดา ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ ประเภท ๔ หรือ ประเภท ๕ วัตถุออกฤทธิ์เครื่องมือ เครื่องใช้ยานพาหนะ เครื่องจักรกล หรือทรัพย์สินอื่นใดที่ใช้ในการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือใช้เป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือ มีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด ไม่ว่าจะ มีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่ก็ตาม (มาตรา ๑๓๓)

๓.๒ ลักษณะ ๒ บทกำหนดโทษเกี่ยวกับการอนุญาตสำหรับยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์

๓.๒.๑ กำหนดโทษแก่ผู้ควบคุมยานพาหนะผู้ใดไม่จัดให้มีการป้องกันตามสมควร เพื่อมิให้ยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์สูญหายหรือมีการนำเอาไปใช้โดยมิชอบตามมาตรา ๓๒ (๒) (มาตรา ๑๓๔)

๓.๒.๒ กำหนดโทษแก่ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๓๕ ผู้ใดนำเข้าหรือส่งออกในแต่ละครั้ง ซึ่งยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์โดยไม่ได้รับใบอนุญาตเฉพาะคราวในแต่ละครั้งให้นำเข้าหรือส่งออก (มาตรา ๑๓๕)

๓.๒.๓ กำหนดโทษแก่ผู้เปลี่ยนแปลงจุดหมายในการส่งวัตถุออกฤทธิ์อันเป็นการฝ่าฝืน มาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง หรือไม่ส่งวัตถุออกฤทธิ์กลับคืนไปยังประเทศที่ส่งออกตามมาตรา ๔๐ วรรคสอง (มาตรา ๑๓๖)

๓.๒.๔ กำหนดโทษแก่ผู้ที่ไม่ได้รับอนุญาตจากเลขาธิการ ออย. แปรรูปหรือแปรสภาพ วัตถุออกฤทธิ์ให้เป็นอย่างอื่น หรือเปลี่ยนหีบห่อที่บรรจุวัตถุออกฤทธิ์โดยไม่มีเหตุอันสมควร อันเป็นการ ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๑ (มาตรา ๑๓๗)

๓.๒.๕ กำหนดโทษแก่ผู้ส่งวัตถุออกฤทธิ์ที่ได้รับอนุญาตนำเข้าไปยังบุคคลอื่นหรือสถานที่อื่นนอกเหนือไปจากที่ระบุในใบอนุญาตเฉพาะคราวเพื่อนำเข้าโดยไม่ได้รับอนุญาตอันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๑๓๘)

๓.๒.๖ กำหนดโทษแก่ผู้ส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ไปยังประเทศที่ระบุห้ามนำเข้าโดยไม่ได้รับใบอนุญาตพิเศษเฉพาะคราวจากประเทศนั้นและใบอนุญาตพิเศษเฉพาะคราวจากเลขาธิการ อย. อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ วรรคสอง (มาตรา ๑๓๙)

๓.๓ ลักษณะ ๓ บทกำหนดโทษเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์ปลอม ผิดมาตรฐานหรือเสื่อมคุณภาพ

๓.๓.๑ กำหนดโทษแก่ผู้ผลิต นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๕ หรือวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ปลอมอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ และกำหนดโทษแก่ผู้จำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ปลอม อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ (มาตรา ๑๔๐)

๓.๓.๒ กำหนดโทษแก่ผู้ผลิต นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๕ หรือวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ผิดมาตรฐาน อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๒ และกำหนดโทษแก่ผู้จำหน่ายยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ผิดมาตรฐาน อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๒ (มาตรา ๑๔๑)

๓.๓.๓ กำหนดโทษแก่ผู้นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๕ หรือวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ เสื่อมคุณภาพอันเป็นการฝ่าฝืนตามมาตรา ๕๓ และกำหนดโทษแก่ผู้จำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๕ หรือวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ เสื่อมคุณภาพ อันเป็นการฝ่าฝืนตามมาตรา ๕๓ (มาตรา ๑๔๒)

๓.๔ ลักษณะ ๔ บทกำหนดโทษเกี่ยวกับการผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง หรือนำผ่านซึ่งยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์

๓.๔.๑ กำหนดโทษแก่ผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๘๖ และกำหนดโทษหนักขึ้นถ้าการกระทำผิดดังกล่าวมีลักษณะฉ้อราษฎร์ตามที่กำหนด (มาตรา ๑๔๓)

๓.๔.๒ กำหนดโทษแก่ผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ หรือประเภท ๔ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๘๗ และกำหนดโทษหนักขึ้นถ้าการกระทำผิดดังกล่าวเฉพาะยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ เป็นการกระทำที่มีลักษณะฉ้อราษฎร์ตามที่กำหนด (มาตรา ๑๔๔)

๓.๔.๓ กำหนดโทษแก่ผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๘๘ (มาตรา ๑๔๕)

๓.๔.๔ กำหนดโทษแก่ผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๘๙ และกำหนดโทษหนักขึ้น ถ้าการกระทำผิดดังกล่าวมีลักษณะฉ้อราษฎร์ตามที่กำหนด (มาตรา ๑๔๖)

๓.๔.๕ กำหนดโทษแก่ผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ ประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๙๐ และกำหนดโทษหนักขึ้นถ้าการกระทำผิดดังกล่าวเฉพาะวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ เป็นการกระทำอันมีลักษณะฉ้อราษฎร์

ตามที่กำหนด และกำหนดโทษแก่ผู้นำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์โดยไม่ได้รับอนุญาต อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๙๐ (มาตรา ๑๔๗)

๓.๔.๖ กำหนดโทษแก่ผู้รับอนุญาตที่ดำเนินการผลิตหรือจำหน่ายยาเสพติดให้โทษ ในประเภท ๒ หรือประเภท ๓ หรือวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ในระหว่างที่เภสัชกร มิได้อยู่ประจำควบคุมกิจการ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๙๑ (มาตรา ๑๔๘)

๓.๔.๗ กำหนดโทษแก่ผู้จำหน่ายวัตถุออกฤทธิ์ตั้งแต่สองชนิดขึ้นไปหรือจำหน่ายวัตถุออกฤทธิ์ และยารวมกันหลายขนาน โดยจัดเป็นชุดไว้ล่วงหน้า เพื่อประโยชน์ทางการค้าอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๙๒ (มาตรา ๑๔๙)

๓.๔.๘ กำหนดอัตราการลงโทษในความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดตามประมวลกฎหมายนี้ ที่มีโทษจำคุกและปรับ (มาตรา ๑๕๐)

๓.๔.๙ กำหนดให้อำนาจศาลจะลงโทษผู้กระทำความผิด ในอัตราที่น้อยกว่าอัตราโทษ ขั้นต่ำที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น ในกรณีที่ศาลเห็นว่า ผู้กระทำความผิดผู้ใดได้ให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็น ประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษต่อพนักงานฝ่ายปกครอง หรือ ตำรวจ หรือพนักงานสอบสวน เมื่อศาลเห็นสมควร หรือเมื่อพนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาล (มาตรา ๑๕๑)

๓.๕ ลักษณะ ๕ บทกำหนดโทษเกี่ยวกับสารระเหย

๓.๕.๑ กำหนดโทษแก่ผู้ผลิตหรือนำเข้าสารระเหย โดยก่อนนำออกจำหน่ายไม่จัดให้ มีภาพ เครื่องหมาย หรือข้อความที่ภาษาชนะบรรจุหรือหีบห่อที่บรรจุสารระเหย อันเป็นการฝ่าฝืน มาตรา ๙๓ (มาตรา ๑๕๒)

๓.๕.๒ กำหนดโทษแก่ผู้จำหน่ายสารระเหยโดยไม่มีภาพ เครื่องหมาย หรือข้อความที่ ผู้ผลิตหรือนำเข้าสารระเหยต้องจัดให้มีที่ภาษาชนะบรรจุหรือหีบห่อที่บรรจุตามมาตรา ๙๓ อยู่ครบถ้วน อันเป็น การฝ่าฝืนมาตรา ๙๔ (มาตรา ๑๕๓)

๓.๕.๓ กำหนดโทษแก่ผู้จำหน่ายสารระเหยแก่บุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปีอันเป็นการฝ่าฝืน มาตรา ๙๕ (มาตรา ๑๕๔)

๓.๕.๔ กำหนดโทษแก่ผู้จำหน่ายหรือจัดหาสารระเหยให้แก่ผู้ซึ่งตนรู้หรือควรรู้ว่าเป็น ผู้ติดสารระเหย อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๙๖ และกำหนดโทษหนักขึ้น ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นการ จำหน่ายหรือจัดหาสารระเหยให้แก่บุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปี (มาตรา ๑๕๕)

๓.๖ ลักษณะ ๖ บทกำหนดโทษเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนตำรับ

๓.๖.๑ กำหนดโทษแก่ผู้แก้ไขรายการทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ หรือ วัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง (มาตรา ๑๕๖)

๓.๖.๒ กำหนดโทษแก่ผู้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับตามมาตรา ๔๘ ที่ผลิตหรือ วัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง (มาตรา ๑๕๗)

๓.๖.๓ กำหนดโทษแก่ผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษ หรือวัตถุออกฤทธิ์ ที่ต้องขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษหรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์ตามมาตรา ๔๘ แต่มิได้ขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติด ให้โทษหรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๙๘ (มาตรา ๑๕๘)

๓.๖.๔ กำหนดโทษแก่ผู้ผลิตนำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ที่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขสั่งเพิกถอนทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษหรือตำรับวัตถุออกฤทธิ์ตาม มาตรา ๕๐ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๙๙ และกำหนดโทษแก่ผู้จำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ที่

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขสั่งเพิกถอนทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ตามมาตรา ๕๐ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๙๙ (มาตรา ๑๕๙)

๓.๗ ลักษณะ ๗ บทกำหนดโทษเกี่ยวกับการเสพยาเสพติดและการมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติด เพื่อเสพ

๓.๗.๑ กำหนดโทษแก่ผู้เสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ หรือประเภท ๕ หรือเสพวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ และมีใช้กรณีตามมาตรา ๑๑๒ หรือมาตรา ๑๑๓ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๐ (มาตรา ๑๖๐)

๓.๗.๒ กำหนดโทษแก่ผู้เสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑๐๑ (มาตรา ๑๖๑)

๓.๗.๓ กำหนดโทษแก่ผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ หรือประเภท ๕ หรือวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ เพื่อเสพ อันเป็นการฝ่าฝืน มาตรา ๑๐๓ (มาตรา ๑๖๒)

๓.๗.๓ กำหนดหลักในการพิจารณาและพิพากษาคดีตามลักษณะนี้รวมถึงการชั่งน้ำหนัก ความร้ายแรงของการกระทำความผิดและข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับผู้กระทำความผิดหรือของจำเลยแต่ละคน เพื่อความเหมาะสมกับการลงโทษ (มาตรา ๑๖๓)

๓.๗.๔ กำหนดให้อำนาจศาลที่พิจารณาพิพากษาผู้กระทำความผิดตามลักษณะนี้ มีอำนาจเปลี่ยนโทษจำคุกเป็นการใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยตามประมวลกฎหมายอาญาหรือ นำเงื่อนไข เพื่อคุมความประพฤติข้อเดียวหรือหลายข้อตามมาตรา ๕๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้แทนการลงโทษ ในกรณีที่ไม่มีปรากฏว่า ผู้กระทำความผิดดังกล่าวเป็นผู้ต้องหาหรืออยู่ในระหว่างถูกดำเนินคดีในความผิดอื่น ซึ่งเป็นความผิดที่มีโทษจำคุก หรืออยู่ในระหว่างรับโทษจำคุกตามคำพิพากษาของศาล (มาตรา ๑๖๔)

๓.๗.๕ กำหนดหลักเกณฑ์ในกรณีความปรากฏแก่ศาลเอง หรือความปรากฏตามคำแถลง ของพนักงานอัยการหรือเจ้าพนักงานว่า ผู้กระทำความผิดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังที่ศาลกำหนดตามมาตรา ๑๖๔ (มาตรา ๑๖๕)

๓.๗.๖ กำหนดว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๑๑๓ เมื่อมีการฟ้องคดีต่อศาลว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามลักษณะนี้ถ้าไม่ปรากฏว่าผู้นั้นเป็นผู้ต้องหาหรืออยู่ในระหว่างถูกดำเนินคดีในความผิดอื่นซึ่งเป็นความผิดที่มีโทษจำคุก หรืออยู่ในระหว่างรับโทษจำคุกตามคำพิพากษาของศาลในกรณีที่ศาลเห็นว่าพฤติการณ์แห่งคดียังไม่สมควรลงโทษจำเลย หากจำเลยสำนึกในการกระทำโดยตกลงเข้ารับการรักษา เมื่อศาล สอบถามพนักงานอัยการแล้ว หากศาลเห็นสมควรให้ส่งตัวจำเลยไปสถานพยาบาลยาเสพติดเพื่อเข้ารับการรักษาต่อไป (มาตรา ๑๖๖)

๓.๗.๗ กำหนดหลักเกณฑ์กรณีจำเลยเข้ารับการรักษา และปฏิบัติครบถ้วนตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดกำหนดจนได้รับการรับรองเป็นหนังสือ และกรณีจำเลยไม่ให้ความร่วมมือในการบำบัดรักษาจนครบถ้วนตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขดังกล่าว (มาตรา ๑๖๗)

๓.๗.๘ กำหนดให้คำสั่งศาลตามมาตรา ๑๖๔ มาตรา ๑๖๖ และมาตรา ๑๖๗ ให้เป็นที่สิ้นสุด และกำหนดว่าการพิจารณาและมีคำสั่งของศาลตามมาตรา ๑๖๔ มาตรา ๑๖๖ และมาตรา ๑๖๗ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับของประธานศาลฎีกาโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา (มาตรา ๑๖๘)

๓.๘ ลักษณะ ๘ บทกำหนดโทษสำหรับการจูงใจ ชักนำ ยุยงส่งเสริม ใช้อุบายหลอกลวง หรือใช้กำลังบังคับให้ผู้อื่นเสพยาเสพติด

๓.๘.๑ กำหนดโทษแก่ผู้จงใจ ชักนำ ยุยงส่งเสริม ใช้อุบายหลอกลวง ชูเชิญ ใช้กำลังบังคับใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด ให้ผู้อื่นเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ หรือประเภท ๕ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๒ และกำหนดโทษหนักขึ้นถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวมีลักษณะฉ้อโกงตามที่กำหนด (มาตรา ๑๖๙)

๓.๘.๒ กำหนดโทษแก่ผู้จงใจ ชักนำ ยุยงส่งเสริม ใช้อุบายหลอกลวง ชูเชิญ ใช้กำลังบังคับใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด ให้ผู้อื่นเสพวัตถุออกฤทธิ์ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๒ และกำหนดโทษหนักขึ้นถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวมีลักษณะฉ้อโกงตามที่กำหนด (มาตรา ๑๗๐)

๓.๘.๓ กำหนดโทษแก่ผู้จงใจ ชักนำ ยุยงส่งเสริม ใช้อุบายหลอกลวง ชูเชิญ ใช้กำลังบังคับใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด ให้ผู้อื่นเสพสารระเหยอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๒ และกำหนดโทษหนักขึ้นถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวมีลักษณะฉ้อโกงตามที่กำหนด (มาตรา ๑๗๑)

๓.๙ ลักษณะ ๙ บทกำหนดโทษสำหรับความผิดต่อเลขาธิการ ป.ป.ส. รองเลขาธิการ ป.ป.ส. เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. และพนักงานเจ้าหน้าที่

๓.๙.๑ กำหนดโทษแก่เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามมาตรา ๕๖ (มาตรา ๑๗๒)

๓.๙.๒ กำหนดโทษแก่ผู้รับอนุญาตหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควร ไม่มาให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งเอกสารหรือวัตถุใด แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๖๑ หรือไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๖๒ (มาตรา ๑๗๓)

๓.๙.๓ กำหนดโทษแก่ผู้ไม่ให้ความสะดวก หรือไม่ให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งบัญชีเอกสารหรือวัตถุใด ๆ หรือไม่ยอมให้มีการตรวจหรือทดสอบว่าผู้ใดมียาเสพติดอยู่ในร่างกายหรือไม่ในการปฏิบัติหน้าที่ของเลขาธิการ ป.ป.ส. รองเลขาธิการ ป.ป.ส. หรือเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ในการสืบสวน สอบสวน หรือตรวจสอบทรัพย์สินตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาชญากรรมถึงผู้ไม่ให้ความสะดวกแก่ผู้ช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ดังกล่าวด้วย (มาตรา ๑๗๔)

๓.๙.๔ กำหนดโทษแก่ผู้ยกย่อง ชื่นชม เคารพ เชิญชวน เอาไปเสีย ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้สูญหาย หรือไร้ประโยชน์หรือรับไว้โดยมิชอบด้วยประการใดซึ่งทรัพย์สินที่มีคำสั่งยึดหรืออายัดหรือที่ตนรู้ว่าจะถูกยึดหรืออายัดตามมาตรา ๗๒ (มาตรา ๑๗๕)

๓.๑๐ ลักษณะ ๑๐ บทกำหนดโทษสำหรับความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

๓.๑๐.๑ กำหนดโทษแก่กรรมการ อนุกรรมการ หรือสมาชิกของคณะทำงานตามประมวลกฎหมายนี้เลขาธิการ ป.ป.ส. รองเลขาธิการ ป.ป.ส. เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประมวลกฎหมายนี้ผู้กระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดเสียเอง (มาตรา ๑๗๖)

๓.๑๐.๒ กำหนดโทษแก่กรรมการ อนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประมวลกฎหมายนี้หรือเจ้าพนักงานหรือข้าราชการผู้กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญาอันเกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด (มาตรา ๑๗๗)

๓.๑๐.๓ กำหนดโทษแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น ข้าราชการ พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พนักงานองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ กรรมการหรือผู้บริหารหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ เจ้าพนักงาน หรือกรรมการองค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ

ผู้กระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น (มาตรา ๑๗๘)

๓.๑๑ ลักษณะ ๑๑ บทกำหนดโทษเกี่ยวกับการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

๓.๑๑.๑ กำหนดโทษแก่ผู้ทำการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดเป็นปกติธุระ โดยมีได้กระทำในสถานพยาบาลยาเสพติดหรือสถานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามที่กำหนดในประมวลกฎหมายนี้ไม่ว่าจะได้รับประโยชน์ตอบแทนหรือไม่ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๐ (มาตรา ๑๗๙)

๓.๑๑.๒ กำหนดโทษแก่ผู้โฆษณาเกี่ยวกับการบำบัดรักษายาเสพติดหรือยินยอมให้ผู้อื่นกระทำการดังกล่าวโดยใช้ชื่อของตน หรือชื่อหรือที่ตั้งหรือกิจการของสถานพยาบาลยาเสพติดหรือสถานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของตน หรือคุณวุฒิหรือความสามารถของผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาลยาเสพติดหรือสถานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของตน โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในการโฆษณาที่กำหนดในกฎกระทรวง อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ (มาตรา ๑๘๐)

๓.๑๑.๓ กำหนดโทษแก่ผู้ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตตามมาตรา ๑๒๒ (มาตรา ๑๘๑)

๓.๑๑.๔ กำหนดโทษแก่การกระทำตามมาตรา ๑๘๐ หรือมาตรา ๑๘๑ ที่เป็นการกระทำของเจ้าของสื่อโฆษณาหรือผู้ประกอบกิจการโฆษณา (มาตรา ๑๘๒)

๓.๑๒ ลักษณะ ๑๒ การบังคับโทษปรับ

๓.๑๒.๑ กำหนดหลักเกณฑ์ในบรรดาความผิดตามภาคนี้ซึ่งมีโทษปรับสถานเดียว (มาตรา ๑๘๓)

๓.๑๒.๒ กำหนดหลักเกณฑ์ในกรณีที่มีคำพิพากษาให้ลงโทษปรับ หากจำเลยไม่ชำระค่าปรับ และมีการดำเนินการบังคับคดีตามประมวลกฎหมายอาญา (มาตรา ๑๘๔)

๓.๑๒.๓ กำหนดอัตราค่าธรรมเนียม

วรรณวนิช สว่างแจ้ง / จัดทำ

พระราชบัญญัติ

องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่

และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง

วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๖๔

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔

เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่
และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๖๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม แห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “กสทช.” จำนวนเจ็ดคน ซึ่งแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๗ และมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ด้านกิจการกระจายเสียง ด้านกิจการโทรทัศน์ และด้านกิจการโทรคมนาคม ด้านละหนึ่งคน

(๒) ด้านการคุ้มครองผู้บริโภคและด้านการส่งเสริมสิทธิเสรีภาพของประชาชน ด้านละหนึ่งคน

(๓) ด้านอื่น ๆ ที่จะยังประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของ กสทช. จำนวนสองคน

ให้เลขาธิการ กสทช. เป็นเลขานุการ กสทช.”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๗) ของ ข. ของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๗) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔/๑ มาตรา ๑๔/๒ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔/๑ ก่อนดำเนินการประกาศรับสมัครตามมาตรา ๑๕ ให้คณะกรรมการสรรหา กำหนดด้านที่จะดำเนินการสรรหาเป็นกรรมการตามมาตรา ๖ และกำหนดลักษณะเฉพาะที่แสดงให้เห็น ถึงความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ในด้านนั้น แล้วประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

มาตรา ๑๔/๒ ผู้มีสิทธิสมัครเข้ารับการสรรหาเพื่อเป็นกรรมการต้องมีลักษณะเฉพาะ ตามมาตรา ๑๔/๑ และลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองอธิบดีผู้พิพากษา รองอธิบดี ศาลปกครองชั้นต้น หรือรองอธิบดีอัยการ

(๒) เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการพลเรือน พนักงานในหน่วยงานอื่นของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ ที่ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองหัวหน้าส่วนราชการตั้งแต่ระดับกรมขึ้นไป หรือเป็นหรือเคยเป็น ผู้ที่ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองหัวหน้าของหน่วยงานอื่นของรัฐที่เป็นนิติบุคคลหรือรัฐวิสาหกิจ หรือเทียบเท่า

(๓) เป็นหรือเคยเป็นนายทหารหรือนายตำรวจที่มียศตั้งแต่พลตรี พลเรือตรี พลอากาศตรี หรือพลตำรวจตรีขึ้นไป

(๔) ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป

(๕) เป็นหรือเคยเป็นผู้บริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองกรรมการผู้จัดการ ในบริษัทมหาชนจำกัดที่มีทุนจดทะเบียนไม่น้อยกว่าห้าร้อยล้านบาท

(๖) มีประสบการณ์ด้านการบริหารกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ หรือกิจการโทรคมนาคม มาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี

(๗) มีประสบการณ์ทำงานในด้านการคุ้มครองผู้บริโภค หรือด้านส่งเสริมสิทธิและเสรีภาพ ของประชาชนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี

(๘) มีประสบการณ์ทำงานในด้านที่จะยังประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของ กสทช. ตามที่คณะกรรมการสรรหากำหนดตามมาตรา ๑๔/๑ มาแล้วรวมกันไม่น้อยกว่าสิบปี

มาตรา ๑๕ ในการดำเนินการสรรหากรรมการ ให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาประกาศ การเปิดรับสมัครบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการให้ทราบเป็นการทั่วไปผ่านทางวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์อย่างน้อยสามสิบวันติดต่อกัน

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณาคัดเลือกผู้สมัคร ซึ่งมีคุณสมบัติที่จะเป็นกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายชื่อผู้สมัครเข้ารับการสรรหา จากสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

หลักเกณฑ์และวิธีการรับสมัครและการคัดเลือกให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสรรหากำหนด

ในการคัดเลือกให้ใช้วิธีลงคะแนนโดยเปิดเผยและให้กรรมการสรรหาแต่ละคนบันทึกเหตุผลในการเลือกไว้ด้วย

ผู้ซึ่งจะได้รับการคัดเลือกต้องได้รับคะแนนเสียงถึงสองในสามของจำนวนทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของคณะกรรมการสรรหา

ถ้าไม่มีบุคคลใดได้รับคะแนนเสียงตามวรรคห้า หรือมีแต่ยังไม่ครบจำนวนที่จะต้องสรรหาให้มีการลงคะแนนใหม่สำหรับผู้ใดคะแนนไม่ถึงสองในสาม ถ้ายังได้ไม่ครบตามจำนวนให้มีการลงคะแนนอีกครั้งหนึ่ง ในกรณีที่การลงคะแนนครั้งหลังนี้ยังได้บุคคลไม่ครบตามจำนวนที่จะต้องสรรหาให้ดำเนินการสรรหาใหม่สำหรับจำนวนที่ยังขาดอยู่

ในกรณีที่มีการฟ้องคดีเกี่ยวกับการสรรหากรรมการต่อศาลปกครอง การฟ้องคดีดังกล่าวไม่เป็นเหตุให้ระงับหรือชะลอการดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการสรรหาที่ได้ดำเนินการไปแล้ว เว้นแต่ศาลปกครองจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่น ในการนี้ หากศาลปกครองมีคำพิพากษาหรือคำสั่งใด ๆ อันเป็นผลให้บุคคลที่ได้รับการคัดเลือกขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามหรือได้รับการคัดเลือกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย กรณีเช่นว่านั้น ไม่มีผลกระทบต่อกิจการที่บุคคลนั้นได้กระทำไว้แล้ว ก่อนมีคำพิพากษาหรือคำสั่งดังกล่าว”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕/๑ ของส่วนที่ ๓ การได้มาซึ่งรายชื่อผู้สมควรได้รับเลือกเป็นกรรมการโดยวิธีการสรรหา ในหมวด ๑ คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

“มาตรา ๑๕/๑ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครเข้ารับการสรรหาหรือผู้ได้รับการคัดเลือก ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสรรหาเป็นผู้วินิจฉัยคำวินิจฉัยของคณะกรรมการสรรหาให้เป็นที่สุด

การเสนอเรื่องเพื่อให้คณะกรรมการสรรหาวินิจฉัยตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการสรรหากำหนด

การวินิจฉัยให้ใช้วิธีลงคะแนนโดยเปิดเผย

ให้นำความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับแก่กรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการสรรหาด้วยโดยอนุโลม แต่กรรมการสรรหาที่ถูกกล่าวหาว่าขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามจะอยู่ในที่ประชุมในขณะพิจารณาและวินิจฉัยมิได้”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ เมื่อคณะกรรมการสรรหาดำเนินการคัดเลือกได้บุคคลใดแล้ว ให้เสนอรายชื่อไปยังวุฒิสภาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ โดยผู้ได้รับเลือกตั้งต้องได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภา

ในกรณีที่วุฒิสภาไม่ให้ความเห็นชอบผู้ได้รับการคัดเลือกรายใด ให้ดำเนินการสรรหาบุคคลใหม่แทนผู้นั้น แล้วเสนอต่อวุฒิสภาเพื่อให้ความเห็นชอบต่อไป โดยผู้ซึ่งไม่ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาจะเข้ารับการสรรหาในครั้งใหม่ไม่ได้

ในกรณีที่เป็นกรเลือกกรรมการใหม่ทั้งคณะ หรือเป็นการเลือกกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างตามมาตรา ๒๐ โดยมีประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งและมีกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงสี่คน เมื่อมีผู้ได้รับเลือกจากวุฒิสภาไม่น้อยกว่าห้าคนแล้ว หรือเมื่อจำนวนผู้ได้รับเลือกรวมกับกรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่รวมแล้วไม่น้อยกว่าห้าคน ให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจัดให้ผู้ได้รับเลือกหรือผู้ได้รับเลือกและกรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ แล้วแต่กรณี ประชุมร่วมกันเพื่อเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ แล้วแจ้งผลให้ประธานวุฒิสภาทราบเพื่อแจ้งนายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และเมื่อโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งแล้ว ให้กรรมการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจได้ โดยให้ถือว่า กสทช. ประกอบด้วยการเท่าที่มีอยู่และให้ดำเนินการสรรหาเพิ่มเติมให้ครบตามจำนวนที่ต้องสรรหาต่อไปโดยเร็ว

กรรมการที่ได้รับเลือกจากการสรรหาเพิ่มเติมตามวรรคสาม ให้มีวาระการดำรงตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ แต่ในกรณีที่วาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงสามปีให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับการแต่งตั้งอีกวาระหนึ่งได้

ในการสรรหาเพิ่มเติมตามวรรคสาม ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสรรหาชุดเดิมเป็นผู้ดำเนินการจนกว่าจะได้กรรมการครบตามจำนวนที่ต้องสรรหา

ให้นำความในมาตรา ๑๕ วรรคเจ็ด และมาตรา ๑๕/๑ มาใช้บังคับกับการดำเนินการของวุฒิสภาในการพิจารณาให้ความเห็นชอบผู้ได้รับการคัดเลือกโดยอนุโลม

ให้ประธานวุฒิสภาแจ้งรายชื่อประธานกรรมการและกรรมการที่ได้รับเลือกให้นายกรัฐมนตรีทราบเพื่อดำเนินการนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ ผู้ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาให้เป็นกรรมการซึ่งยังมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ (๑) (๒) หรือ (๓) อยู่ ต้องแสดงหลักฐานว่าได้ลาออกหรือเลิกประกอบอาชีพหรือวิชาชีพดังกล่าวแล้วนั้นต่อประธานวุฒิสภาภายในเวลาที่ประธานวุฒิสภากำหนด ซึ่งต้องเป็นเวลา ก่อนที่นายกรัฐมนตรีจะนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ในกรณีที่ไม่ได้แสดงหลักฐานภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าผู้นั้นสละสิทธิ และให้ดำเนินการสรรหาใหม่โดยผู้ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาในครั้งนี้จะเข้ารับการสรรหาในครั้งใหม่ไม่ได้ และให้นำความในมาตรา ๑๖ วรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๐ ให้กรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ซึ่งดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่ต่อไป และในกรณีที่มีตำแหน่งว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่ทั้งนี้ จนกว่าจะมีคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

และในกรณีที่กรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ผู้ใดซึ่งดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ได้ดำรงตำแหน่ง หรือปฏิบัติหน้าที่มาแล้วเป็นเวลาไม่ถึงสามปี ให้ผู้นั้นเป็นผู้มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติอีกรวาระหนึ่งได้

ให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาเริ่มดำเนินการจัดให้มีการสรรหากรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติตามพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๑ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มีการตราพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อปรับปรุงโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ ตลอดจนหลักเกณฑ์เกี่ยวกับคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามรวมทั้งวิธีการสรรหาและคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ แต่ปรากฏว่าได้เกิดสภาพปัญหาในทางปฏิบัติบางประการ ทำให้การสรรหาและคัดเลือกบุคลากรไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ต้องการให้ผู้ได้รับการคัดเลือกเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ ประกอบกับได้มีข้อร้องเรียนเป็นจำนวนมากเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสรรหาและคัดเลือกบุคลากรเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ อันเป็นการแก้ไขข้อขัดข้องในการสรรหาและคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกทำพระราชบัญญัติ
พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง
วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๔

ความเป็นมา

พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๔ มีหลักการเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ แก้ไขเพิ่มเติมลักษณะต้องห้ามของคณะกรรมการกรณีเคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ปรับปรุงอำนาจของคณะกรรมการสรรหาในการกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ ของผู้มีสิทธิสมัครเข้ารับการสรรหา ปรับปรุงลักษณะของผู้มีสิทธิสมัครเข้ารับการสรรหาเพื่อเป็นกรรมการ ปรับปรุงกระบวนการสรรหา คัดเลือก และแต่งตั้งกรรมการ และเพิ่มการกำหนดให้คณะกรรมการสรรหามีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณาและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครเข้ารับการสรรหา หรือผู้ได้รับการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ โดยคณะรัฐมนตรีได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรเพื่อให้พิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งได้รับการบรรจุในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ และในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติเห็นชอบในวาระที่ ๓ โดยส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ให้กับวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป ซึ่งวุฒิสภาได้ลงมติให้ความเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัตินี้ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ปัจจุบันกฎหมายเกี่ยวกับองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ที่ใช้บังคับอยู่มีทั้งหมด ๔ ฉบับ สำคัญมีดังนี้

๑. พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๗ ตอนที่ ๗๘ ก วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๓ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มาตรา ๔๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้มืองค์กรของรัฐที่อิสระองค์กรหนึ่งทำหน้าที่ดำเนินการจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ และมาตรา ๓๐๕ (๑) บัญญัติให้กฎหมายจัดตั้งองค์กรที่ตราขึ้นจะต้องมีสาระสำคัญให้มีคณะกรรมการเฉพาะด้านเป็นหน่วยย่อยภายในองค์กรนั้นแยกต่างหากจากกัน ทำหน้าที่กำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ และกำกับการประกอบกิจการโทรคมนาคม และมีรายละเอียดว่าด้วยการกำกับและคุ้มครองการดำเนินกิจการ การจัดให้มีกองทุนพัฒนา

ทรัพยากรสื่อสารและส่งเสริมให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการสื่อสารมวลชนสาธารณะ ประกอบกับพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้ใช้บังคับมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานแล้ว แต่ยังไม่เกิดผลในทางปฏิบัติเท่าที่ควร ทำให้เกิดข้อติดขัดในการดำเนินการหลายประการ รวมทั้งยังมีบทบัญญัติที่ไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย สมควรกำหนดให้จัดตั้งองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระองค์กรหนึ่งทำหน้าที่ดำเนินการจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม รวมทั้งกำหนดขอบเขตการดำเนินงานขององค์กรและการกำกับดูแลการประกอบกิจการดังกล่าว และปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๘ หมวด และบทเฉพาะกาล มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๙๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. บัญญัติความหมายของคำว่า “คลื่นความถี่” “โทรคมนาคม” “วิทยุคมนาคม” “วิทยุกระจายเสียง” “วิทยุโทรทัศน์” “กิจการกระจายเสียง” “กิจการกระจายเสียง” “กิจการโทรทัศน์” “กิจการวิทยุคมนาคม” “กิจการโทรคมนาคม” “ตารางกำหนดคลื่นความถี่” “แผนความถี่วิทยุ” “จัดสรรคลื่นความถี่” “ชุมชน” “กองทุน” “กรรมการ” และ “พนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา ๔)

หมวด ๑ คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

ส่วนที่ ๑ องค์ประกอบ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการ

๒. กำหนดให้มีคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “กสทช.” จำนวน ๑๑ คน ประกอบด้วย ผู้ที่มีผลงานหรือมีความรู้ และมีความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ด้านกิจการกระจายเสียง จำนวน ๑ คน ด้านกิจการโทรทัศน์ จำนวน ๑ คน ด้านกิจการโทรคมนาคม จำนวน ๒ คน ด้านกฎหมาย ด้านเศรษฐศาสตร์ ด้านละ ๒ คน ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค หรือด้านการส่งเสริมสิทธิและเสรีภาพของประชาชน จำนวน ๑ คน ด้านการกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคม จำนวน ๑ คน ด้านการศึกษา วัฒนธรรม หรือการพัฒนาสังคม จำนวน ๑ คน และให้เลขาธิการ กสทช. เป็นเลขานุการ (มาตรา ๖)

๓. กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (มาตรา ๗ – มาตรา ๘)

ส่วนที่ ๒ การได้มาซึ่งรายชื่อผู้สมควรได้รับเลือกเป็นกรรมการโดยวิธีการคัดเลือกกันเอง

๔. กำหนดลักษณะของสมาคม สถาบัน หรือองค์กรที่มีสิทธิขอขึ้นทะเบียนต่อสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เพื่อประโยชน์ในการเสนอชื่อผู้สมควรได้รับเลือกเป็นกรรมการตามส่วนที่ ๔ (มาตรา ๙)

๕. กำหนดให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาประกาศทางวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์อย่างน้อย ๗ วันติดต่อกัน และให้สมาคม สถาบัน หรือองค์กรที่ได้ขึ้นทะเบียนแล้วตามมาตรา ๙ ที่ประสงค์จะเสนอชื่อผู้สมควรได้รับเลือกเป็นกรรมการ เสนอชื่อพร้อมทั้งหนังสือยินยอมของบุคคลดังกล่าวภายในระยะเวลาที่เลขาธิการวุฒิสภาประกาศกำหนด (มาตรา ๑๐)

๖. กำหนดให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ได้รับการเสนอชื่อว่าถูกต้องตามที่กำหนดในมาตรา ๗ และมาตรา ๑๐ หรือไม่ (มาตรา ๑๑)

๗. กำหนดให้เลขาธิการวุฒิสภายายระยะเวลาการเสนอชื่อออกไปอีกไม่เกิน ๓๐ วันนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๑๐ หากมีผู้ได้รับการเสนอชื่อน้อยกว่าสองเท่าของจำนวนตามที่ระบุไว้ในแต่ละประเภท (มาตรา ๑๒)

๘. กำหนดให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจัดให้ผู้ได้รับการเสนอชื่อทั้งหมดมาประชุมร่วมกันเพื่อคัดเลือกกันเองตามวิธีการที่กำหนด (มาตรา ๑๓)

ส่วนที่ ๓ การได้มาซึ่งรายชื่อผู้สมควรได้รับเลือกเป็นกรรมการโดยวิธีการสรรหา

๙. กำหนดให้มีคณะกรรมการสรรหากรรมการ จำนวน ๑๕ คน ทำหน้าที่คัดเลือกผู้สมควรได้รับเลือกเป็นกรรมการ ประกอบด้วย ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ นายกสภาวิศวกร ประธานสภาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทย นายกสมาคมวิชาการนิเทศศาสตร์และการสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย นายกสมาพันธ์สมาคมวิชาชีพวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ ประธานคณะกรรมการประสานงานองค์กรพัฒนาเอกชน ประธานกรรมการสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย ประธานสภาวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย ประธานสหพันธ์วิทยุชุมชนแห่งชาติ และประธานสหพันธ์องค์กรผู้บริโภค (มาตรา ๑๔)

๑๐. กำหนดให้การดำเนินการคัดเลือกกรรมการ ให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาประกาศการเปิดรับสมัครบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๖ ให้ทราบเป็นการทั่วไปผ่านทางวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์อย่างน้อย ๓๐ วันติดต่อกัน (มาตรา ๑๕)

ส่วนที่ ๔ การเลือกและการแต่งตั้งกรรมการ

๑๑. กำหนดให้เมื่อได้รายชื่อผู้สมควรได้รับเลือกเป็นกรรมการจากการคัดเลือกกันเองตามส่วนที่ ๒ และจากการสรรหาตามส่วนที่ ๓ แล้ว ให้เลขาธิการวุฒิสภานำรายชื่อดังกล่าวทั้งหมดมารวมเป็นบัญชีเดียวกันเพื่อนำเสนอให้วุฒิสภาพิจารณาและมีมติเลือกต่อไป (มาตรา ๑๖)

๑๒. กำหนดให้วุฒิสภามีมติเลือกบุคคลจากบัญชีรายชื่อที่เลขาธิการวุฒิสภาเสนอให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ได้รับบัญชีรายชื่อ โดยให้ผู้ซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดเรียงตามลำดับเป็นผู้ได้รับเลือกเป็นกรรมการ ซึ่งต้องกระทำโดยวิธีลงคะแนนลับแล้วแจ้งให้ผู้ได้รับการเลือกตั้งทราบ (มาตรา ๑๗)

๑๓. กำหนดให้ผู้ที่ได้รับเลือกตามมาตรา ๑๗ หากมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ (๑) (๒) หรือ (๓) ต้องลาออกจากการเป็นบุคคลตามมาตรา ๘ (๑) หรือ (๒) หรือแสดงหลักฐานให้เป็นที่เชื่อถือได้ว่าตนได้เลิกประกอบอาชีพหรือวิชาชีพนับตามมาตรา ๘ (๓) แล้ว นายกรัฐมนตรีจะนำความขึ้นกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งได้ แต่ถ้าผู้นั้นมิได้ลาออก หรือมิได้เลิกประกอบอาชีพหรือวิชาชีพสละภายในเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้นั้นไม่เคยได้รับเลือกให้เป็นกรรมการ และให้วุฒิสภาเลือกกรรมการใหม่จากบัญชีรายชื่อที่เลขาธิการวุฒิสภาเสนอตามมาตรา ๑๖ (มาตรา ๑๘)

ส่วนที่ ๕ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ

๑๔. กำหนดให้กรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่ง ๖ ปีนับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งและให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว (มาตรา ๑๙)

๑๕. กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อตาย มีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ ลาออก ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗ กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๘ วุฒิสภามีมติให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๑ และวุฒิสภามีมติให้ถอดถอนจากตำแหน่งตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (มาตรา ๒๐)

๑๖. กำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของแต่ละสภา มีสิทธิร้องขอต่อประธานวุฒิสภาเพื่อให้วุฒิสภามีมติให้กรรมการพ้นจากตำแหน่งเพราะเหตุที่กรรมการนั้นมีความประพฤติเสื่อมเสียอย่างร้ายแรงหรือบกพร่องต่อหน้าที่อย่างร้ายแรง (มาตรา ๒๑)

๑๗. กำหนดให้เมื่อปรากฏว่า กสทช. ไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือประชาชนผู้ใช้บริการซึ่งได้รับผลกระทบมีสิทธิร้องขอต่อประธานวุฒิสภาเพื่อให้วุฒิสภามีมติให้ กสทช. พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ (มาตรา ๒๒)

ส่วนที่ ๖ การประชุมและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

๑๘. กำหนดให้การประชุม การลงมติ และการปฏิบัติงานของ กสทช. ให้เป็นไปตามระเบียบที่ กสทช. กำหนด (มาตรา ๒๓)

๑๙. กำหนดให้การปฏิบัติหน้าที่ของ กสทช. กสท. และ กทค. ในเรื่องใดที่เกี่ยวข้องหรือมีผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ ต้องกระทำโดยมติของที่ประชุม และต้องเปิดเผยรายงานการประชุม พร้อมทั้งผลการลงมติของที่ประชุมทั้งรายบุคคลและทั้งคณะให้สาธารณชนทราบผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของสำนักงาน กสทช. และโดยวิธีการอื่นที่เหมาะสมตามที่ กสทช. ประกาศกำหนด (มาตรา ๒๔)

๒๐. กำหนดให้กรรมการเป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (มาตรา ๒๕)

๒๑. กำหนดให้ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา โดยได้รับค่าตอบแทนเหมาจ่ายเป็นรายเดือน และได้รับค่าใช้จ่ายอันเกี่ยวกับการเดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ต่างท้องที่ได้ไม่เกินอัตราตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา (มาตรา ๒๖)

๒๒. กำหนดให้ กสทช. มีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๒๗)

๒๓. กำหนดให้ กสทช. จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนทั่วไป เพื่อนำความคิดเห็นที่ได้มาประกอบการพิจารณาออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เกี่ยวกับการกำกับดูแลการประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมที่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปและเกี่ยวข้องกับการแข่งขันในการประกอบกิจการหรือมีผลกระทบต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ (มาตรา ๒๘)

๒๔. กำหนดให้การกำหนดอัตราค่าใช้หรือค่าเชื่อมต่อโครงข่าย ค่าธรรมเนียมใด ๆ หรือค่าบริการในการประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ให้ กสทช. คำนึงถึงประโยชน์สาธารณะและภาระของผู้บริโภค ความสอดคล้องกับต้นทุนการให้บริการ ความคุ้มค่า และการจัดสรรทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพด้วย (มาตรา ๒๙)

๒๕. กำหนดให้ในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการพิจารณาคำขอหรือคำร้องเรียนที่ประชาชนยื่นตามกฎหมาย ให้ กสทช. กำหนดระยะเวลาการดำเนินการแล้วเสร็จและประกาศให้ประชาชนทราบโดยทั่วไป เรื่องใดที่มีได้กำหนดระยะเวลาไว้ จะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จในเวลาไม่เกิน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง (มาตรา ๓๐)

๒๖. กำหนดให้ กสทช. มีหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินการของผู้ประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม มิให้มีการดำเนินการใด ๆ ในประการที่น่าจะเป็นการเอาเปรียบผู้บริโภค (มาตรา ๓๑)

๒๗. กำหนดให้ กสทช. มีอำนาจกำหนดมาตรการคุ้มครองสิทธิของผู้ใช้บริการโทรคมนาคมเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล สิทธิในความเป็นส่วนตัว และเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยทางโทรคมนาคม (มาตรา ๓๒)

๒๘. กำหนดให้ กสทช. มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการ คณะทำงาน หรือมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่ได้รับมอบหมายได้ (มาตรา ๓๓)

๒๙. กำหนดให้ กสทช. กสท. กทค. และคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน มีอำนาจสั่งหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลใดให้ชี้แจงข้อเท็จจริง มาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาได้ (มาตรา ๓๔)

หมวด ๒ การกำกับดูแลการประกอบกิจการ

ส่วนที่ ๑ คณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์

๓๐. กำหนดให้มีคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ เรียกโดยย่อว่า “กสท.” ประกอบด้วย รองประธาน กสทช. เป็นประธานกรรมการ และกรรมการ กสทช. จำนวน ๔ คน ซึ่งต้องมีกรรมการตามมาตรา ๖ (๓) จำนวน ๒ คน และกรรมการตามมาตรา ๖ (๔) จำนวน ๑ คน โดยให้เลขาธิการ กสทช. แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน กสทช. เป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ (มาตรา ๓๕)

๓๑. กำหนดให้นำความในมาตรา ๒๓ มาใช้บังคับกับการประชุมของ กสท. โดยอนุโลม เว้นแต่ในส่วนที่เกี่ยวกับองค์ประชุม ต้องมีกรรมการ กสท. มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการ กสท. ทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม (มาตรา ๓๖)

๓๒. กำหนดให้ กสท. มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการใด ๆ แทน กสทช. ตามมาตรา ๒๗ (๔) (๖) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) (๑๓) (๑๖) และ (๑๘) ในส่วนที่เกี่ยวกับกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ กสทช. มอบหมาย (มาตรา ๓๗)

ส่วนที่ ๒ คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคม

๓๓. กำหนดให้มีคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคม เรียกโดยย่อว่า “กทค.” ประกอบด้วย รองประธาน กสทช. เป็นประธานกรรมการ และกรรมการ กสทช. จำนวน ๔ คน ซึ่งต้องมีกรรมการตามมาตรา ๖ (๓) จำนวน ๒ คน และกรรมการตามมาตรา ๖ (๔) จำนวน ๑ คน โดยให้เลขาธิการ กสทช. แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน กสทช. เป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ (มาตรา ๓๘)

๓๔. กำหนดให้นำความในมาตรา ๓๖ มาใช้บังคับกับการประชุมและการปฏิบัติหน้าที่ของ กทค. โดยอนุโลม (มาตรา ๓๙)

๓๕. กำหนดให้ กทค. มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการใด ๆ แทน กสทช. ตามมาตรา ๒๗ (๔) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) (๑๒) (๑๓) และ (๑๖) ในส่วนที่เกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคมและกิจการวิทยุคมนาคมและปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ กสทช. มอบหมาย (มาตรา ๔๐)

ส่วนที่ ๓ การกำกับกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์

๓๖. กำหนดให้ผู้ที่ประสงค์จะใช้คลื่นความถี่เพื่อกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ต้องได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๔๑)

๓๗. กำหนดให้ กสทช. มีอำนาจกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามมาตรา ๔๑ โดยแยกเป็นค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ และค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการ (มาตรา ๔๒)

๓๘. กำหนดให้ใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่เพื่อกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์เป็นสิทธิเฉพาะตัวของผู้ที่ได้รับใบอนุญาต จะโอนแก่กันมิได้ (มาตรา ๔๓)

๓๙. กำหนดให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่เพื่อกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ ผู้ใดมิได้ประกอบกิจการที่ใช้คลื่นความถี่นั้นภายในระยะเวลาที่ กสทช. กำหนด หรือนำคลื่นความถี่ไปใช้ในกิจการนอกวัตถุประสงค์ หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการประกอบกิจการที่ใช้คลื่นความถี่ หรือกระทำการ

อันมีลักษณะต้องห้าม ให้ กสทช. ดำเนินการเพื่อให้มีการแก้ไขให้ถูกต้อง หรือมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่นั้นทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้ (มาตรา ๔๔)

ส่วนที่ ๔ การกำกับกิจการโทรคมนาคม

๔๐. กำหนดให้ผู้ที่จะประสงค์จะใช้คลื่นความถี่เพื่อกิจการโทรคมนาคมต้องได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องดำเนินการโดยวิธีการประมูลคลื่นความถี่ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลา และเงื่อนไขที่ กสทช. ประกาศกำหนด (มาตรา ๔๕)

๔๑. กำหนดให้ใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่เพื่อกิจการโทรคมนาคมเป็นสิทธิเฉพาะตัวของผู้ได้รับใบอนุญาต จะโอนแก่กันมิได้ (มาตรา ๔๖)

๔๒. กำหนดให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่เพื่อกิจการโทรคมนาคมผู้มิได้ประกอบกิจการที่ใช้คลื่นความถี่นั้นภายในระยะเวลาที่ กสทช. กำหนด หรือนำคลื่นความถี่ไปใช้ในกิจการนอกวัตถุประสงค์หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการประกอบกิจการที่ใช้คลื่นความถี่ หรือกระทำการอันมีลักษณะต้องห้าม ให้ กสทช. ดำเนินการเพื่อให้มีการแก้ไขให้ถูกต้อง หรือมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่นั้นทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้ (มาตรา ๔๗)

หมวด ๓ แนวทางการจัดทำแผน

๔๓. กำหนดให้มีแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับตารางกำหนดคลื่นความถี่ทั้งหมดที่ประเทศไทยสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ แนวทางการดำเนินการเกี่ยวกับคลื่นความถี่ระหว่างประเทศ รายละเอียดเกี่ยวกับคลื่นความถี่ที่กำหนดให้ใช้ในการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ กิจการโทรคมนาคม และกิจการอื่น และแนวทางในการคืนคลื่นความถี่เพื่อนำไปจัดสรรใหม่หรือการปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ (มาตรา ๔๘)

๔๔. กำหนดให้ กสทช. จัดให้มีแผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ และแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการระยะ ๕ ปี ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการ (มาตรา ๔๙)

๔๕. กำหนดให้ กสทช. กำหนดแผนการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึงและบริการเพื่อสังคม โดยในแผนจะต้องกำหนดพื้นที่และกลุ่มเป้าหมาย ระยะเวลาในการดำเนินการ พร้อมทั้งประมาณการค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้นจากการดำเนินการดังกล่าว (มาตรา ๕๐)

๔๖. กำหนดให้ กสทช. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการส่งเสริมชุมชนที่มีความพร้อมให้เป็นผู้มีคุณสมบัติในการขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ประเภทบริการชุมชน การหารายได้ และการสนับสนุนผู้ประกอบการบริการชุมชนที่มีคุณภาพ ทั้งนี้ โดยให้รับฟังความคิดเห็นจากประชาชน และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย (มาตรา ๕๑)

หมวด ๔ กองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะ

๔๗. กำหนดให้จัดตั้ง “กองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะ” ในสำนักงาน กสทช. และมีวัตถุประสงค์ตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๕๒)

๔๘. กำหนดให้กองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะ ประกอบด้วย ทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้ เงินที่ได้จากการประมูลคลื่นความถี่ตามมาตรา ๔๑ วรรคหก เงินที่ได้รับการจัดสรรตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง เงินที่ส่งเข้ากองทุนตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์และกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการโทรคมนาคม เงินค่าปรับทางปกครองที่ปรับตามพระราชบัญญัตินี้ เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้เพื่อสมทบ

กองทุน เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาตามมาตรา ๔๑ ดอกผลและรายได้ของกองทุน เงินและทรัพย์สินอื่นที่ตกเป็นของกองทุน (มาตรา ๕๓)

๔๙. กำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุน ประกอบด้วย ประธาน กสทช. เป็นประธานกรรมการ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อธิบดีกรมบัญชีกลาง และผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ เป็นกรรมการ โดยตำแหน่ง ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการพัฒนาบุคลากรและวิชาชีพสื่อกระจายเสียง จำนวน ๑ คน และสื่อโทรทัศน์ จำนวน ๑ คน ด้านการให้บริการโทรคมนาคมพื้นฐานอย่างทั่วถึงหรือในพื้นที่ห่างไกล รวมทั้งการให้บริการในด้านโทรคมนาคมแก่ผู้ด้อยโอกาส จำนวน ๑ คน ด้านการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคหรือการส่งเสริมสิทธิและเสรีภาพของประชาชน จำนวน ๑ คน ด้านการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส จำนวน ๑ คน และให้เลขาธิการ กสทช. เป็นกรรมการและเลขานุการ (มาตรา ๕๔)

๕๐. กำหนดให้คณะกรรมการบริหารกองทุนมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารกองทุนและเสนอความเห็นเกี่ยวกับการจัดสรรเงินกองทุนเพื่อใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๕๒ ต่อ กสทช. เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ (มาตรา ๕๕)

หมวด ๕ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

๕๑. กำหนดให้มีสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน กสทช.” เป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือกฎหมายอื่น และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของประธานกรรมการ (มาตรา ๕๖)

๕๒. กำหนดให้สำนักงาน กสทช. มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๕๗)

๕๓. กำหนดให้ กสทช. มีอำนาจอกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไป การบริการงานบุคคล การงบประมาณ การเงินและทรัพย์สิน และการดำเนินการอื่นของสำนักงาน กสทช. (มาตรา ๕๘)

๕๔. กำหนดให้สำนักงาน กสทช. เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานของ กสทช. และสำนักงาน กสทช. ให้ประชาชนทราบทางระบบเครือข่ายสารสนเทศ หรือวิธีการอื่นที่เห็นสมควร (มาตรา ๕๙)

๕๕. กำหนดให้สำนักงาน กสทช. มีเลขาธิการ กสทช. คนหนึ่งรับผิดชอบการปฏิบัติงานของสำนักงาน กสทช. ขึ้นตรงต่อประธานกรรมการ และเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของสำนักงาน กสทช. (มาตรา ๖๐)

๕๖. กำหนดให้ประธานกรรมการ โดยความเห็นชอบของ กสทช. เป็นผู้แต่งตั้งและถอดถอนเลขาธิการ กสทช. (มาตรา ๖๑)

๕๗. กำหนดให้เลขาธิการ กสทช. มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๕ ปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้ (มาตรา ๖๒)

๕๘. กำหนดให้เลขาธิการ กสทช. พ้นจากตำแหน่งเมื่อตาย มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ ลาออกเป็นบุคคลล้มละลาย ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖๑ วรคสอง กสทช. มีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดให้ออกจากตำแหน่งเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หย่อนความสามารถ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ (มาตรา ๖๓)

๕๙. กำหนดให้เลขาธิการ กสทช. และพนักงานของสำนักงาน กสทช. เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (มาตรา ๖๔)

๖๐. กำหนดให้สำนักงาน กสทช. มีรายได้จากค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่และค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการ รายได้หรือผลประโยชน์อันได้มาจากการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของ กสทช. และสำนักงาน กสทช. รายได้จากทรัพย์สินของสำนักงาน กสทช. เงินและทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้แก่สำนักงาน กสทช. เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ (มาตรา ๖๕)

๖๑. กำหนดให้สำนักงาน กสทช. เสนอบประมาณรายจ่ายของปีงบประมาณที่ขอความสนับสนุนต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปของสำนักงาน กสทช. ไว้ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี (มาตรา ๖๖)

๖๒. กำหนดให้อสังหาริมทรัพย์ที่สำนักงาน กสทช. ได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของสำนักงาน กสทช. หรือที่มีผู้บริจาค ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงาน กสทช. (มาตรา ๖๗)

๖๓. กำหนดให้การบัญชีของสำนักงาน กสทช. ให้จัดทำตามหลักสากลตามมาตรฐานของสภาผู้สอบบัญชี และต้องจัดให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี และการพัสดุของสำนักงาน กสทช. ตามระเบียบที่ กสทช. กำหนด (มาตรา ๖๘)

๖๔. กำหนดให้สำนักงาน กสทช. จัดทำงบดุล งบการเงิน และบัญชีทำการส่งผู้สอบบัญชีภายใน ๖๐ วันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี (มาตรา ๖๙)

หมวด ๖ การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงาน

๖๕. กำหนดให้มีคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย ประธานกรรมการ และกรรมการอื่นอีกจำนวน ๔ คน ซึ่งมีคุณสมบัติเป็นผู้มีผลงานหรือมีความรู้ และมีความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ด้านกิจการกระจายเสียง จำนวน ๑ คน และด้านกิจการโทรทัศน์ จำนวน ๑ คน ด้านกิจการโทรคมนาคม จำนวน ๑ คน ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค จำนวน ๑ คน ด้านการส่งเสริมสิทธิและเสรีภาพของประชาชน จำนวน ๑ คน (มาตรา ๗๐)

๖๖. กำหนดให้กรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๓ ปี และจะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ๒ วาระติดต่อกันมิได้ (มาตรา ๗๑)

๖๗. กำหนดให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน มีอำนาจหน้าที่ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. กสท. กทค. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. แล้วแจ้งผลให้ กสทช. ทราบภายใน ๙๐ วันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี และให้ กสทช. นำรายงานดังกล่าวเสนอต่อรัฐสภาพร้อมรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีของ กสทช. (มาตรา ๗๒)

๖๘. กำหนดให้รายงานตามมาตรา ๗๒ จะต้องมื่อนเนื้อหาตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๗๓)

หมวด ๗ ความสัมพันธ์กับรัฐบาลและรัฐสภา

๖๙. กำหนดให้ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ กสทช. ต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับนโยบายที่คณะรัฐมนตรีแถลงไว้ต่อรัฐสภา (มาตรา ๗๔)

๗๐. กำหนดให้ในกรณีที่จะต้องมีการเจรจาหรือทำความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ ในเรื่องเกี่ยวกับการบริหารคลื่นความถี่ กิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ กิจการโทรคมนาคม หรือการอื่นที่เกี่ยวข้อง กสทช. และสำนักงาน กสทช. มีหน้าที่ต้องให้ข้อมูลและร่วมดำเนินการตามที่รัฐบาลแจ้งให้ทราบ (มาตรา ๗๕)

๗๑. กำหนดให้ กสทช. จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีในด้านการบริหารคลื่นความถี่ กิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม แล้วแต่กรณี ซึ่งต้องแสดงรายละเอียดแผนงาน และผลการปฏิบัติงาน รายละเอียดเกี่ยวกับการบริหารคลื่นความถี่ การจัดสรรคลื่นความถี่ การประกอบกิจการ

กระจายเสียง กิจกรรมโทรทัศน์ และกิจกรรมโทรคมนาคม แล้วแต่กรณี และแผนการดำเนินงานในระยะต่อไปเสนอต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี และเปิดเผยให้ประชาชนทราบ (มาตรา ๗๖)

หมวด ๘ บทกำหนดโทษ

๗๒. กำหนดโทษผู้ประกอบกิจการกระจายเสียง กิจกรรมโทรทัศน์ หรือกิจกรรมโทรคมนาคม ผู้ที่ได้รับคำสั่งตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง แล้วไม่ปฏิบัติตาม ให้ กสทช. มีอำนาจปรับทางปกครองไม่เกินห้าล้านบาท และปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งแสนบาทตลอดเวลาที่ยังมีได้ปฏิบัติตามคำสั่ง (มาตรา ๗๗)

๗๓. กำหนดโทษผู้ที่ใช้คลื่นความถี่เพื่อกิจการกระจายเสียง กิจกรรมโทรทัศน์ หรือกิจกรรมโทรคมนาคม โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือตามมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ แล้วแต่กรณี (มาตรา ๗๘)

๗๔. กำหนดโทษพนักงานเจ้าหน้าที่ กสทช. หรือผู้ซึ่งใช้อำนาจของ กสทช. ที่รู้หรือได้รับแจ้งจากบุคคลใดว่ามีการใช้คลื่นความถี่อันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หากมิได้ดำเนินการบังคับการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และการกระทำหรืองดเว้นการกระทำนั้นไม่เป็นความผิดตามมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา พนักงานเจ้าหน้าที่ กสทช. หรือผู้ซึ่งใช้อำนาจของ กสทช. ที่กระทำการดังกล่าวต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๗๙)

บทเฉพาะกาล

๗๕. กำหนดให้ในระหว่างที่การแต่งตั้ง กสทช. ตามพระราชบัญญัตินี้ยังไม่แล้วเสร็จ ให้คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติที่ได้แต่งตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ ยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปในฐานะ กสทช. ตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๘๐)

๗๖. กำหนดให้คณะกรรมการตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ และคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๑ หมายความว่า กสทช. ตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๘๑)

๗๗. กำหนดให้เมื่อมีการแต่งตั้ง กสทช. แล้ว ให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลใดที่ได้รับจัดสรรคลื่นความถี่หรือใช้คลื่นความถี่เพื่อการประกอบกิจการกระจายเสียง กิจกรรมโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีหน้าที่แจ้งรายละเอียดการใช้ประโยชน์คลื่นความถี่ รวมทั้งเหตุแห่งความจำเป็นในการถือครองคลื่นความถี่ต่อ กสทช. ตามหลักเกณฑ์ และระยะเวลาที่ กสทช. กำหนด (มาตรา ๘๒)

๗๘. กำหนดให้ผู้ได้รับจัดสรรคลื่นความถี่หรือใช้คลื่นความถี่เพื่อการประกอบกิจการกระจายเสียง หรือกิจกรรมโทรทัศน์ที่ชอบด้วยกฎหมาย อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและได้ปฏิบัติตามมาตรา ๘๒ แล้ว ให้ถือว่าได้รับอนุญาตจาก กสทช. ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ กสทช. กำกับดูแลให้ผู้ได้รับจัดสรรคลื่นความถี่หรือใช้คลื่นความถี่นั้นปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กฎหมายอื่น และตามหลักเกณฑ์ที่ กสทช. กำหนด ทั้งนี้ จนกว่าจะถึงกำหนดที่ต้องคืนคลื่นความถี่ตามวรรคสาม (มาตรา ๘๓)

๗๙. กำหนดให้ผู้ได้รับจัดสรรคลื่นความถี่หรือใช้คลื่นความถี่เพื่อกิจการโทรคมนาคมที่ชอบด้วยกฎหมาย อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและได้ปฏิบัติตามมาตรา ๘๒ แล้ว ให้ถือว่าได้รับอนุญาตจาก

กสทช. ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ กสทช. กำกับดูแลให้ผู้ได้รับจัดสรรคลื่นความถี่หรือใช้คลื่นความถี่นั้น ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กฎหมายอื่น และตามหลักเกณฑ์ที่ กสทช. กำหนด ทั้งนี้ จนกว่าจะถึงกำหนดที่ต้องคืนคลื่นความถี่ตามวรรคสี่ (มาตรา ๘๔)

๘๐. กำหนดให้ในวาระเริ่มแรกมิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๙ ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดให้ภาคประชาชน ได้ใช้คลื่นความถี่ในกิจการโทรทัศน์ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ มาใช้บังคับ ทั้งนี้ จนกว่า กสทช. จะประกาศให้ใช้ระบบการรับส่งสัญญาณวิทยุโทรทัศน์ในระบบดิจิทัลแล้ว และให้ กสทช. จัดให้มีแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ตามมาตรา ๔๘ ภายในระยะเวลา ๑ ปี นับแต่เมื่อมีการแต่งตั้ง กสทช. แล้ว (มาตรา ๘๕)

๘๑. กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมที่คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติมอบหมายให้ดำเนินการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึงและบริการเพื่อสังคม ตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำส่งค่าใช้จ่ายเข้ากองทุนตามมาตรา ๕๐ จนกว่าจะสิ้นสุดระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึงและบริการเพื่อสังคม (มาตรา ๘๖)

๘๒. กำหนดให้บรรดาใบอนุญาตที่ออกโดยชอบด้วยกฎหมายตามพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๙๘ พระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ พระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ และให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ กสทช. กำกับดูแลให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และตามหลักเกณฑ์ที่ กสทช. กำหนด (มาตรา ๘๗)

๘๓. กำหนดให้ภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ กสทช. ออกใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่และใบอนุญาตประกอบกิจการตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ ให้แก่องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย ตามลักษณะและประเภทของการประกอบกิจการ รวมทั้งขอบเขตการให้บริการเท่าที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๘๘)

๘๔. กำหนดให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หน้าที่ หนี้ พนักงานและลูกจ้าง และเงินงบประมาณ ของสำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติที่มีอยู่ไปเป็นของสำนักงาน กสทช. ตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๘๙)

๘๕. กำหนดให้ดำเนินการแต่งตั้งเลขาธิการ กสทช. ตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในกำหนด ๙๐ วัน นับแต่วันที่มีการแต่งตั้ง กสทช. ตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๙๐)

๘๖. กำหนดให้โอนเงินและทรัพย์สินของกองทุนพัฒนากิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ เพื่อประโยชน์สาธารณะ และกองทุนพัฒนากิจการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะตามพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ไปเป็นของกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๙๑)

๘๗. กำหนดให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หน้าที่ ของกรมประชาสัมพันธ์ สำนักนายกรัฐมนตรี ในส่วนที่เกี่ยวกับกองงานคณะกรรมการกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติ กรมประชาสัมพันธ์ สำนักนายกรัฐมนตรี ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ไปเป็นของสำนักงาน กสทช. เว้นแต่

เงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำซึ่งมีผู้ครองอยู่ให้โอนไปเป็นของกรมประชาสัมพันธ์ สำนักนายกรัฐมนตรี (มาตรา ๙๒)

๘๘. กำหนดให้ข้าราชการและลูกจ้างของกองงานคณะกรรมการกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติ กรมประชาสัมพันธ์ สำนักนายกรัฐมนตรี ที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าสมัครใจจะโอนไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสำนักงาน กสทช. เมื่อได้แจ้งความจำนงค์เป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้สำนักงาน กสทช. บรรจุและแต่งตั้งข้าราชการหรือลูกจ้างผู้นั้นเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสำนักงาน กสทช. ตามหลักเกณฑ์ที่ กสทช. กำหนด แต่จะกำหนดให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างต่ำกว่าเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้ สำหรับผู้ที่ไม่ได้แจ้งความจำนงค์ภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้กลับไปปฏิบัติหน้าที่ในกรมประชาสัมพันธ์ สำนักนายกรัฐมนตรี (มาตรา ๙๓)

๘๙. กำหนดให้การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการตามมาตรา ๙๓ ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการ เพราะเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (มาตรา ๙๔)

๙๐. กำหนดให้บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งชอบด้วยกฎหมายและมีผลบังคับได้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๙๕)

๒. พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๖๕ ก วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ หน้า ๕๙

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เพื่อทำหน้าที่ในการจัดทำนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งกำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ให้สอดคล้องกับเป้าหมายและแนวทางการดำเนินการที่กำหนดไว้ในนโยบายและแผนระดับชาติ ดังนั้น เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมต่อแนวทางการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมและปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับการพัฒนาระบบเทคโนโลยีแล้ว จึงต้องแก้ไขกฎหมายให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนระดับชาติดังกล่าว ประกอบกับเทคโนโลยีเกี่ยวกับการจัดสรรคลื่นความถี่ในปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้าเพิ่มขึ้นและเพื่อให้การใช้บังคับกฎหมายว่าด้วยองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์แก่ส่วนรวมและสาธารณะมากยิ่งขึ้น กรณีจำเป็นต้องปรับปรุงโครงสร้างองค์กรและอำนาจหน้าที่ให้สามารถรองรับในเรื่องดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติต้องจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๒) มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติต้องจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “กสทช.” จำนวนเจ็ดคน ซึ่งแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗ และมีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านกิจการกระจายเสียง ด้านกิจการโทรทัศน์ ด้านกิจการโทรคมนาคม ด้านวิศวกรรม ด้านกฎหมาย ด้านเศรษฐศาสตร์ และด้านการคุ้มครองผู้บริโภคหรือส่งเสริมสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ด้านละหนึ่งคน ทั้งนี้ จะยังประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของ กสทช. และให้เลขาธิการ กสทช. เป็นเลขานุการ กสทช.” (มาตรา ๓)

๒. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติต้องจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๔)

๓. กำหนดให้ยกเลิกส่วนที่ ๒ การได้มาซึ่งรายชื่อผู้สมควรได้รับเลือกเป็นกรรมการโดยวิธีการคัดเลือกกันเอง มาตรา ๙ ถึงมาตรา ๑๓ ในหมวด ๑ คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ แห่งพระราชบัญญัติต้องจัดสรรคลื่นความถี่และการกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ (มาตรา ๕)

๔. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติต้องจัดสรรคลื่นความถี่และการกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๖)

๕. กำหนดให้เพิ่มความตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ เป็นมาตรา ๑๔/๑ และมาตรา ๑๔/๒ แห่งพระราชบัญญัติต้องจัดสรรคลื่นความถี่และการกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ (มาตรา ๗)

๖. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติต้องจัดสรรคลื่นความถี่และการกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๘)

๗. กำหนดให้ยกเลิกความในส่วนที่ ๔ การเลือกและการแต่งตั้งกรรมการ มาตรา ๑๖ ถึงมาตรา ๑๘ ของหมวด ๓ คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ แห่งพระราชบัญญัติต้องจัดสรรคลื่นความถี่และการกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๙)

๘. กำหนดให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติต้องจัดสรรคลื่นความถี่และการกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๐)

๙. กำหนดให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติต้องจัดสรรคลื่นความถี่และการกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๑)

๓๒. กำหนดให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และการกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความตามมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๓๔)

๓๓. กำหนดให้เพิ่มความตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ เป็นวรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ของมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และการกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ (มาตรา ๓๕)

๓๔. กำหนดให้ยกเลิกความใน (๗) ของมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และการกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความตามมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๓๖)

๓๕. กำหนดให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และการกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๓๗)

๓๖. กำหนดให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และการกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๓๘)

๓๗. กำหนดให้เพิ่มความตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นวรรคสี่ของมาตรา ๖๙ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และการกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ (มาตรา ๓๙)

๓๘. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และการกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๔๐)

๓๙. กำหนดให้เพิ่มความตามมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นมาตรา ๗๖/๑ ในหมวด ๘ บทกำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และการกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ (มาตรา ๔๑)

๔๐. กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และการกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๔๒)

๔๑. บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบหรือคำสั่งอื่นใดอ้างถึงคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ และคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคม ตามกฎหมายว่าด้วยองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และการกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ให้ถือว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งนั้นอ้างถึงคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

๓. พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และการกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๖ ตอน ๕๐ ก วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๒ หน้า ๓๘

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการประกาศใช้

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๖๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้รัฐต้องรักษาไว้ซึ่งคลื่นความถี่และสิทธิในการเข้าใช้วงโคจรดาวเทียมอันเป็นสมบัติของชาติ และการจัดให้มีการใช้ประโยชน์จากคลื่นความถี่ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศชาติและประชาชน ประกอบกับมาตรา ๒๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นองค์กรรับผิดชอบและกำกับการดำเนินการดังกล่าว และโดยที่บทบัญญัติเกี่ยวกับการเริ่มกระบวนการสรรหากรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ และการเริ่มกระบวนการสรรหา รวมทั้งวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการติดตามและประเมินผล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓๒ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้เพื่อบทนิยามคำว่า “สิทธิในการเข้าใช้วงโคจรดาวเทียม” ระหว่างบทนิยามคำว่า “จัดสรรคลื่นความถี่” และคำว่า “ชุมชน” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ให้ “สิทธิในการเข้าใช้วงโคจรดาวเทียม” หมายความว่า สิทธิที่ประเทศไทยหรือหน่วยงานของรัฐได้รับหรือมีอยู่ในการส่งดาวเทียมเข้าสู่วงโคจรตามข้อบังคับวิทยุของสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (มาตรา ๓)

๒. กำหนดให้ยกเลิก (๖) และ (๗) ของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ (มาตรา ๔)

๓. กำหนดให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๕)

๔. ให้เพิ่มความ “เมื่อมีเหตุตามวรรคหนึ่งให้สำนักงาน กสทช. มีหนังสือแจ้งให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภารับภายในระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่มีเหตุดังกล่าว และให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาเริ่มดำเนินการจัดให้มีการเลือกกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง” เป็นวรรคหกของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ (มาตรา ๖)

๕. กำหนดให้ยกเลิกมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ (มาตรา ๗)

๖. กำหนดให้ยกเลิกมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๘)

โทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติ
นี้แทน (มาตรา ๑๙)

๑๘. กำหนดให้เพิ่มความตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นวรรคห้าของมาตรา ๕๗
แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์
และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ (มาตรา ๒๐)

๑๙. กำหนดให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่
และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓
และให้ใช้ความตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๒๑)

๒๐. กำหนดให้ยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา ๖๙ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่
และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุ
โทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้
แทน กำหนดให้เวลาใด ๆ ที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจพบว่าการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของสำนักงาน
กสทช. ไม่เกิดประสิทธิผล หรือเป็นการฟุ่มเฟือยเกินสมควรหรือการดำเนินการใดไม่ถูกต้องตรงตามแผน หรือ
จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อประโยชน์ส่วนรวม ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินแจ้งให้ กสทช. ทราบ พร้อมทั้ง
ข้อเสนอแนะให้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข หรือระงับการดำเนินการตามสมควรตามระยะเวลาที่สำนักงาน
ตรวจเงินแผ่นดินกำหนด” (มาตรา ๒๒)

๒๑. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการ
การประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความ
ตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๒๓)

๒๒. กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๘ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการ
การประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความ
ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๒๔)

๒๓. กำหนดให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่น
ความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓
และให้ใช้ความตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๒๕)

๒๔. กำหนดให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่น
ความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓
และให้ใช้ความตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๒๖)

๒๕. กำหนดให้บรรดาใบอนุญาตที่ใช้คลื่นความถี่ที่ออกตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรร
คลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓
ที่มีอยู่ในวันก่อนที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ใช้ต่อไปได้จนกว่าจะสิ้นอายุใบอนุญาต (มาตรา ๒๗)

๒๖. กำหนดให้ กสทช. มีอำนาจประกาศกำหนดกิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์หรือ
กิจการโทรคมนาคม ประเภทหรือลักษณะใด ที่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ตามมาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๔
แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์
และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และการอนุญาตนั้นยังไม่สิ้นสุดลง สามารถใช้คลื่นความถี่ที่ได้รับอนุญาต
เพื่อประกอบกิจการเพิ่มเติมได้ ทั้งนี้ ประกาศดังกล่าวต้องสอดคล้องกับแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่
(มาตรา ๒๘)

๒๗. กำหนดให้ใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ที่มีอยู่ก่อนวันพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้โอนแก่กันได้ตามที่กำหนดในมาตรา ๔๔/๓ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๒๙)

๒๘. ในระยะเริ่มแรก มีให้นำส่วนที่ ๓ การอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๔/๑ มาตรา ๔๔/๒ มาตรา ๔๔/๓ มาตรา ๔๔/๔ และมาตรา ๔๔/๕ และส่วนที่ ๔ การกำกับการประกอบกิจการ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ ในหมวด ๒ การกำกับดูแลการประกอบกิจการ และมาตรา ๖๕ (๑) มาตรา ๗๘ มาตรา ๘๓ วรรคสอง และมาตรา ๘๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ มาใช้บังคับ จนกว่า กสทช. จะมีความพร้อมที่จะดำเนินการตามบทบัญญัติดังกล่าว และให้เสนอให้มีการตราพระราชกฤษฎีกา กำหนดให้นำบทบัญญัตินั้นมาใช้บังคับ (มาตรา ๓๐)

๔. พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๘ ตอนที่ ๑๔ ก วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๔ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ มีการตราพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อปรับปรุงโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ ตลอดจนหลักเกณฑ์เกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามรวมทั้งวิธีการสรรหาและคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ แต่ปรากฏว่าได้เกิดสภาพปัญหาในทางปฏิบัติบางประการทำให้การสรรหาและการคัดเลือกบุคลากรไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ต้องการให้ผู้ได้รับการคัดเลือกเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ ประกอบกับได้มีข้อร้องเรียนเป็นจำนวนมากเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสรรหาและคัดเลือกบุคลากรเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ อันเป็นการแก้ไขข้อขัดข้องในการสรรหาและคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๑ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้มีคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “กสทช” จำนวนเจ็ดคน ซึ่งแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗ และมีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้านกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม แห่งชาติด้านละหนึ่งคน ด้านการคุ้มครองผู้บริโภคและด้านการส่งเสริมสิทธิเสรีภาพของประชาชน ด้านละหนึ่งคน และด้านอื่น ๆ ที่จะยังประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของ กสทช. จำนวนสองคน และให้เลขาธิการ กสทช. เป็นเลขานุการ กสทช. (มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐)

๒. กำหนดคุณสมบัติของกรรมการ ต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามเคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ (มาตรา ๔ ยกเลิกความใน (๗) ของ ข. ของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐)

๓. กำหนดให้คณะกรรมการต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ในแต่ละด้าน กำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเข้ารับการสรรหาเพื่อเป็นคณะกรรมการ และปรับปรุงกระบวนการสรรหา คัดเลือก และแต่งตั้งกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (มาตรา ๕ ยกเลิกมาตรา ๑๔/๑ มาตรา ๑๔/๒ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐)

๔. คณะกรรมการสรรหาเมื่อดำเนินการคัดเลือกบุคคลได้แล้วให้เสนอรายชื่อไปยังวุฒิสภาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ โดยผู้ได้รับเลือกต้องได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภา (มาตรา ๗ แก้ไขยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐)

๕. กำหนดให้ยกเลิกมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๘)

๖. ผู้ที่ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาให้เป็นกรรมการซึ่งยังมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ (๑) (๒) หรือ (๓) อยู่ ต้องแสดงหลักฐานว่าได้ลาออกหรือได้เลิกประกอบอาชีพหรือวิชาชีพดังกล่าวมาแล้วต่อประธานวุฒิสภาภายในเวลาที่ประธานวุฒิสภากำหนด (มาตรา ๙ แก้ไขยกเลิกมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐)

๗. กำหนดให้กรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ซึ่งดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่าจะมีคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๑๐)

จุฬาพัฒน์ ช่างเกตุ / จัดทำ

บรรณานุกรม

รัฐสภา. ฐานข้อมูลวิชาการและกฎหมายของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา. (วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓).
จาก https://lis.parliament.go.th/law/statute_all.php (สืบค้นวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๔)

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ. (วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๔). จาก
<http://web.senate.go.th/w3c/senate/lawdraft/index.php?kw=%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%8A%E0%B8%81%E0%B8%B4%E0%B8%88%E0%B8%88%E0%B8%B2&submit=%E0%B8%84%E0%B9%89%E0%B8%99%E0%B8%AB%E0%B8%B2&url=lawdraft>
(สืบค้นวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๔)

สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา. (วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓). ค้นราชกิจจานุเบกษา.
จาก <http://www.ratchakitcha.soc.go.th/index.html> (สืบค้นวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๔)

ภาคผนวก

ข้อมูลการพิจารณาร่างกฎหมาย
และวันประกาศราชกิจจานุเบกษา ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๖๔

ข้อมูลการพิจารณาร่างกฎหมายและวันประกาศราชกิจจานุเบกษา ประจำปี พุทธศักราช ๒๕๖๔

ลำดับ ที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร	การพิจารณาของวุฒิสภา	ราชกิจจานุเบกษา			
				เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า
๑.	พระราชกำหนดพิกัตอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๔	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี (กระทรวงการคลัง) บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๕ มติที่ประชุม : อนุมัติ	บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญ ประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๕ มติ : อนุมัติ	๑๓๘	๘๒ ก	๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๔	๑
๒.	พระราชกำหนดการให้ความ ช่วยเหลือและฟื้นฟูผู้ประกอบการ ธุรกิจที่ได้รับผลกระทบจากการ ระบาดของ โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๔	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี (กระทรวงการคลัง) บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่ หนึ่ง) วันอังคารที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๔ มติที่ประชุม : อนุมัติ	บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปี ครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๔ มติ : อนุมัติ	๑๓๘	๒๖ ก	๑๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๔	๕
๓.	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและ พาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี (กระทรวงการคลัง) บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่ หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ มติที่ประชุม : อนุมัติ	บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปี ครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๔ มติ : อนุมัติ	๑๓๘	๒๖ ก	๑๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๔	๑
๔.	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติควบคุมการใช้สาร ต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕ พ.ศ. ๒๕๖๔	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา) บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๕ มติที่ประชุม : อนุมัติ	บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญ ประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๕ มติ : อนุมัติ	๑๓๘	๘๙ ก	๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๔	๑

ลำดับ ที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร	การพิจารณาของวุฒิสภา	ราชกิจจานุเบกษา			
				เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า
๕.	พระราชกำหนดให้อำนาจ กระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไข ปัญหาเศรษฐกิจและสังคม จากการระบาดของโรคติดเชื้อ ไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ เพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๔	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี (กระทรวงการคลัง) บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปี ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๔ - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปี ครั้งที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๔ มติที่ประชุม : อนุมัติ	บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปี ครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๔ มติ : อนุมัติ	๑๓๘	๓๔ ก	๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔	๑
๖.	พระราชบัญญัติการเข้าชื่อ เสนอกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๔	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) การพิจารณาของรัฐสภา : วาระที่ ๑ - ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันอังคารที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ มติ : รับหลักการ วาระที่ ๒ - ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ - ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒ (สมัยวิสามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๔ วาระที่ ๓ - ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒ (สมัยวิสามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๔ การให้ความเห็นชอบกรณีมีข้อสังเกตของคณะกรรมการการ - ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒ (สมัยวิสามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๔ มติ : เห็นชอบ		๑๓๘	๓๕ ก	๒๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔	๗

ลำดับ ที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร	การพิจารณาของวุฒิสภา	ราชกิจจานุเบกษา			
				เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า
๗.	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕๓) พ.ศ. ๒๕๖๔ (การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีการ ให้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์จาก ต่างประเทศ (e-Service))	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญประจำปี ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ มติ : รับหลักการ วาระที่ ๒ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปี ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญประจำปี ครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ วาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญประจำปี ครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ การให้ความเห็นชอบกรณีมีข้อสังเกตของ คณะกรรมการธิการ - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญประจำปี ครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ มติ : เห็นชอบ	บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ มติ : รับไว้พิจารณา วาระที่ ๒ , ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๓ มติ : เห็นชอบ	๑๓๘	๑๑ ก	๑๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔	๑

ลำดับ ที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร	การพิจารณาของวุฒิสภา	ราชกิจจานุเบกษา			
				เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า
๘.	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕๔) พ.ศ. ๒๕๖๔ (กำหนดอำนาจอธิบดีกรมสรรพากรใน การแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ได้มาโดยหน้าที่ ราชการเพื่อเป็นไปตามบทบัญญัติและ เงื่อนไขของความตกลงหรืออนุสัญญา เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน และการ ป้องกันการเลี่ยงรัษฎากร หรือความตก ลงระหว่างประเทศ (เพิ่มมาตรา ๑๐ ตรี)	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปี ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ มติ : รับหลักการ วาระที่ ๒ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปี ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๔ วาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปี ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๔ มติ : เห็นชอบ	บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๔ - ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๔ มติ : รับไว้พิจารณา วาระที่ ๒ , ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๔ มติ : เห็นชอบ	๑๓๘	๗๓ ก	๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔	๙๐
๙.	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๘) พ.ศ. ๒๕๖๔ (แก้ไขมาตรา ๓๐๑, ๓๐๕)	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญประจำปี ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๓ มติ : รับหลักการ	บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๔ - ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๔ มติ : รับไว้พิจารณา	๑๓๘	๑๐ ก	๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔	๑

ลำดับ ที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร	การพิจารณาของวุฒิสภา	ราชกิจจานุเบกษา			
				เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า
		วาระที่ ๒ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๔ วาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๔ การให้ความเห็นชอบกรณีมีข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการ - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๔ มติ : เห็นชอบ	วาระที่ ๒ , ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๔ มติ : เห็นชอบ				
๑๐.	พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ (มีหลักการ ตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นจำนวนไม่เกิน ๓,๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายของหน่วยรับงบประมาณเป็นจำนวน ๓,๐๗๔,๔๒๔,๗๗๓,๓๐๐ บาทเพื่อชดใช้เงินคงคลัง เป็นจำนวน ๕๙๖,๖๖๖,๗๐๐ บาท และเพื่อชดใช้เงินทุนสำรองจ่าย เป็นจำนวน ๒๔,๙๗๘,๕๖๐,๐๐๐ บาท)	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี (สำนักงบประมาณ) บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔ - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันอังคารที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๔ - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๔ มติ : รับหลักการ		๑๓๘	๖๒ ก	๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔	๑

ลำดับ ที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร	การพิจารณาของวุฒิสภา	ราชกิจจานุเบกษา			
				เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า
		วาระที่ ๒ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๔ - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๔ - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันศุกร์ที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันเสาร์ที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๔ - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันอาทิตย์ที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๔ วาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันอาทิตย์ที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๔ การให้ความเห็นชอบกรณีมีข้อสังเกตของคณะกรรมการการ - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันอาทิตย์ที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๔ มติ : เห็นชอบ					

ลำดับ ที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร	การพิจารณาของวุฒิสภา	ราชกิจจานุเบกษา			
				เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า
๑๑.	พระราชบัญญัติจัดตั้งศาล ปกครองและวิธีพิจารณาคดี ปกครอง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๖๔	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๓ - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๓ มติ : รับหลักการ วาระที่ ๒ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ วาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ การให้ความเห็นชอบกรณีมีข้อสังเกตของ คณะกรรมการธิการ - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ มติ : เห็นชอบ	บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ มติ : รับไว้พิจารณา วาระที่ ๒ , ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๓ มติ : เห็นชอบ	๑๓๘	๑๑ ก	๑๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔	๑๐

ลำดับ ที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร	การพิจารณาของวุฒิสภา	ราชกิจจานุเบกษา			
				เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า
๑๒.	พระราชบัญญัติจัดตั้งศาล ปกครองและวิธีพิจารณาคดี ปกครอง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๔	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๙ (สมัยสามัญประจำปี ครั้งที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๓ - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญประจำปี ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๓ มติ : รับหลักการ วาระที่ ๒ , ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญประจำปี ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ การให้ความเห็นชอบกรณีมีข้อสังเกตของ คณะกรรมการ - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญประจำปี ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ มติ : เห็นชอบ	บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ มติ : รับไว้พิจารณา วาระที่ ๒ , ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ มติ : เห็นชอบ	๑๓๘	๓๕ ก	๒๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔	๔
๑๓.	พระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๖๔	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี (กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) การพิจารณาของรัฐสภา : วาระที่ ๑ - ปีที่ - ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันศุกร์ที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๓ - ที่ - ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันอังคารที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ มติ : รับหลักการ		๑๓๘	๑๑ ก	๑๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔	๖

ลำดับ ที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร	การพิจารณาของวุฒิสภา	ราชกิจจานุเบกษา			
				เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า
		วาระที่ ๒ , ๓ - ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันอังคารที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๓ การให้ความเห็นชอบกรณีมีข้อสังเกตของคณะกรรมการธิการ - ที่ ๒ ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันอังคารที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๓ มติ : เห็นชอบ					
๑๔.	พระราชบัญญัติยกฐานะศาลแขวงนครไทย ศาลแขวงพยุหะภูมิพิสัย และศาลแขวงเวียงป่าเป้า เป็นศาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๔	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๓ - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๓ มติ : รับหลักการ วาระที่ ๒ , ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ มติ : เห็นชอบ	บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ มติ : รับไว้พิจารณา วาระที่ ๒ , ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๔ มติ : เห็นชอบ	๑๓๘	๔๖ ก	๑๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๔	๑
๑๕.	พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๖๔	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๓	บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ มติ : รับไว้พิจารณา	๑๓๘	๓๕ ก	๒๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔	๑

ลำดับ ที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร	การพิจารณาของวุฒิสภา	ราชกิจจานุเบกษา			
				เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า
		- ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ มติ : รับหลักการ วาระที่ ๒ , ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๔ การให้ความเห็นชอบกรณีมีข้อสังเกตของ คณะกรรมการการ - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๔ มติ : เห็นชอบ	วาระที่ ๒ , ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันอังคารที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ มติ : เห็นชอบ				
๑๖.	พระราชบัญญัติว่าด้วยการ วินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ ระหว่างศาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ มติ : รับหลักการ วาระที่ ๒ , ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ มติ : เห็นชอบ	บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ มติ : รับไว้พิจารณา วาระที่ ๒ , ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๓ มติ : เห็นชอบ	๑๓๘	๑๑ ก	๑๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔	๑๓

ลำดับ ที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร	การพิจารณาของวุฒิสภา	ราชกิจจานุเบกษา			
				เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า
๑๗.	พระราชบัญญัติว่าด้วยการออก เสียงประชามติ พ.ศ. ๒๕๖๔	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง) การพิจารณาของรัฐสภา : วาระที่ ๑ - ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันอังคารที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๓ มติ : รับหลักการ วาระที่ ๒ - ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑ (สมัยวิสามัญ) วันพุธที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๔ - ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒ (สมัยวิสามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๔ - ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันอังคารที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๔ วาระที่ ๓ - ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันอังคารที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๔ การให้ความเห็นชอบกรณีมีข้อสังเกตของคณะกรรมการ - ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันอังคารที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๔ มติ : เห็นชอบ		๑๓๘	๕๙ ก	๑๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔	๑
๑๘.	พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดี ยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด) การพิจารณาของรัฐสภา : วาระที่ ๑ - ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันอังคารที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ มติ : รับหลักการ วาระที่ ๒ - ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑ (สมัยวิสามัญ) วันพุธที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๔ - ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันอังคารที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๔ - ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันอังคารที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๔ วาระที่ ๓ - ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันอังคารที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๔ มติ : เห็นชอบ		๑๓๘	๗๓ ก	๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔	๘๑

ลำดับ ที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร	การพิจารณาของวุฒิสภา	ราชกิจจานุเบกษา			
				เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า
๑๙.	พระราชบัญญัติส่งเสริมการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. ๒๕๖๔	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) และสำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (สอวช.)) การพิจารณาของรัฐสภา : วาระที่ ๑ - ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันอังคารที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ - ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ มติ : รับหลักการ วาระที่ ๒ - ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันอังคารที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๔ - ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันศุกร์ที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๔ - ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันศุกร์ที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๔ วาระที่ ๓ - ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันศุกร์ที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๔ มติ : เห็นชอบ		๑๓๘	๗๓ ก	๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔	๙๓
๒๐.	พระราชบัญญัติหอการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๔	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๓ - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๓ มติ : รับหลักการ วาระที่ ๒ , ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๔	บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๔ - ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๔ มติ: รับไว้พิจารณา วาระที่ ๒ , ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๔	๑๓๘	๗๓ ก	๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔	๑๐๔

ลำดับ ที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร	การพิจารณาของวุฒิสภา	ราชกิจจานุเบกษา			
				เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า
		การให้ความเห็นชอบกรณีมีข้อสังเกตของ คณะกรรมการธิการ - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปี ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๔ มติ : เห็นชอบ	มติ : เห็นชอบ				
๒๑.	พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวล กฎหมายยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๔	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด) การพิจารณาของรัฐสภา : วาระที่ ๑ - ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันอังคารที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ มติ : รับหลักการ วาระที่ ๒ - ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑ (สมัยวิสามัญ) วันพุธที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๔ - ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันอังคารที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๔ - ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันอังคารที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๔ วาระที่ ๓ - ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันอังคารที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๔ การให้ความเห็นชอบกรณีมีข้อสังเกตของคณะกรรมการธิการ - ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันอังคารที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๔ มติ : เห็นชอบ		๑๓๘	๗๓ ก	๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔	๑

ลำดับ ที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร	การพิจารณาของวุฒิสภา	ราชกิจจานุเบกษา			
				เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า
๒๒.	พระราชบัญญัติองค์การจัดสรร คลื่นความถี่และกำกับการประกอบ กิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุ โทรทัศน์ และกิจการ โทรคมนาคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๔	เสนอโดย : คณะรัฐมนตรี บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ มติ : รับหลักการ วาระที่ ๒ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ วาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ การให้ความเห็นชอบกรณีมีข้อสังเกตของ คณะกรรมการธิการ - ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ มติ : เห็นชอบ	บรรจุระเบียบวาระ/การพิจารณา : วาระที่ ๑ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันอังคารที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๓ มติ : รับไว้พิจารณา วาระที่ ๒ , ๓ ในคราวประชุมวุฒิสภา - ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ มติ : เห็นชอบ	๑๓๘	๑๔ ก	๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๔	๑